

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

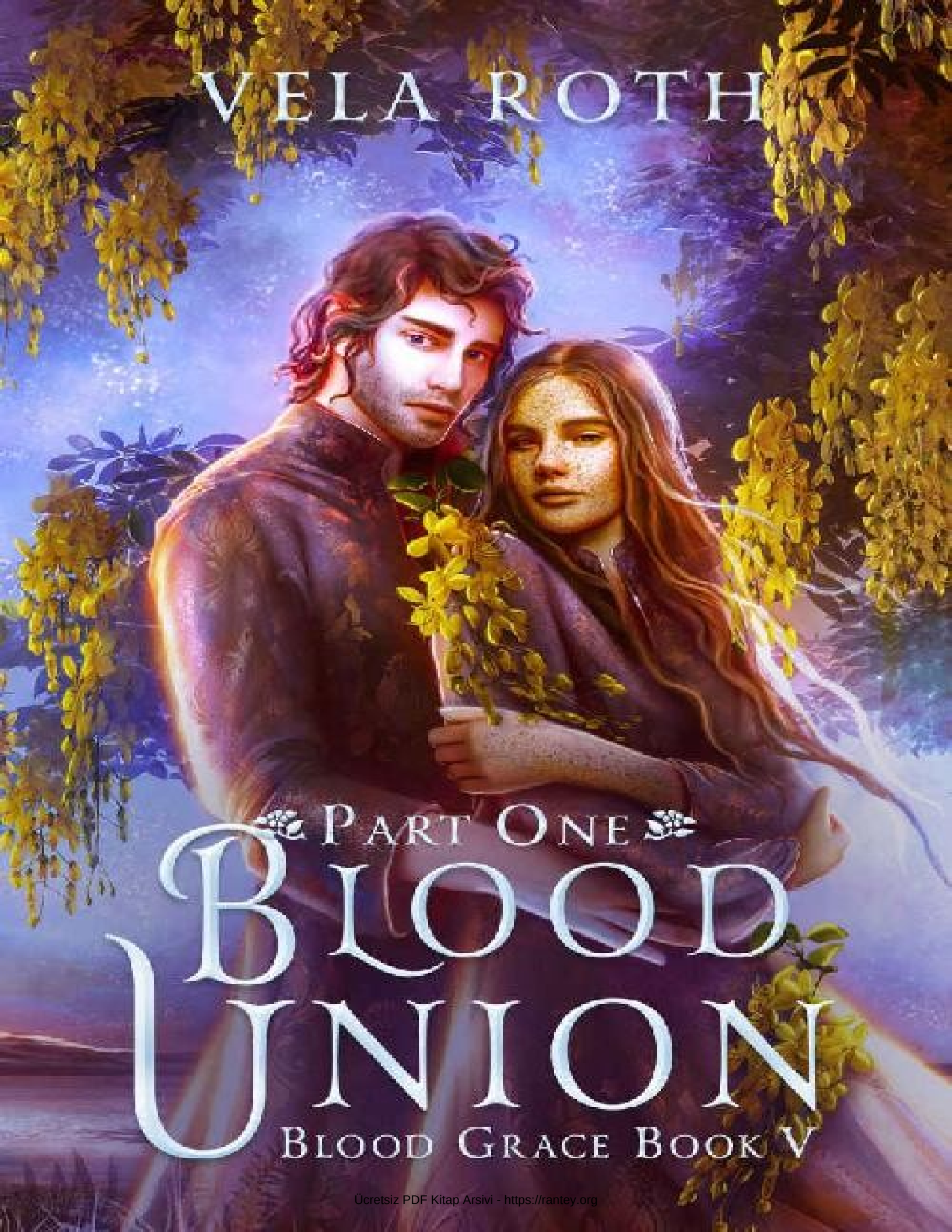
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VELA ROTH

PART ONE

BLOOD UNION

BLOOD GRACE BOOK V

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

PART ONE
BLOOD
UNION
BLOOD GRACE BOOK V

VELA ROTH

FIVE THORNS PRESS

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)

[İçerik Notu](#)

[Tenebra Haritası](#)

[İmparatorluk Haritası](#)

[42 Gece Sonra Boreian İlkbahar](#)

[Ekinoksuna Hazır Olun ya da Olmayın](#)

[Hoş Geldiniz Hediyesi](#)

[Hayal Edilmeyen Her Şey Eve Dönüş](#)

[Kırılgan Seçimler](#)

[Cesaret Zaman ve Şimdi](#)

[Saha](#)

[Dünyanın Şekillendiricisi](#)

[Gerçek](#)

[Bir İnanılan Her Şey Köprü](#)

[Hırsızlar](#)

[Boreian Bahar Ekinoksuna 41 Gece Kala](#)

[şiiir](#)

[En Güçlü Alışım](#)

[Boreian Bahar Ekinoksuna 25 Gece Kala](#)

[Niyetler](#)

[Sonuçlar Bahar](#)

[Ekinoksu Yeni](#)

[Yıl](#)

[Dünyanın En Güvenli Yeri](#)

[Notian Kış Gündönümüne 97 Gece Kala](#)

[Fulgurite](#)

[Göç Gecesi Akıl](#)

[Koşuşu](#)

[96 Gece Notian Kış Gündönümüne Kadar](#)

[Chera'nın Gözyaşları](#)

[Bir Güç Gösterisi](#)

[Her Büyüdeki Güç](#)

[94 Gece Notian Kış Gündönümüne](#)
[Kadar Bir Dal Diken](#)
[Notian Kış Gündönümüne 93 Gece Kala](#)
[Hepsi Bir Arada](#)
[Ölümlü Güç ile Doğru Bir](#)
[Konuşma](#)
[Notian Kış Gündönümüne 79 Gece Kala](#)
[Güller Yeniden Açıyor](#)
[Cevap Tenebran İşleri](#)
[Beyaz Bir Gülü Mor](#)
[Yelken Ruh Kapısından](#)
[Geçmek Yeni Bir Tehdit](#)
[Notian Kış Gündönümüne 78 Gece Güneş](#)
[Pazarı](#)
[Zaman Parçaları](#)
[Ay Pazarı](#)
[Notian Kış Gündönümüne 77~74 Gece Kala](#)
[Sevgili Zoe](#)
[Notian Kış Gündönümüne 73 Gece Kala](#)
[Bir Prenses İçin Hediye](#)
[İlk Tadım](#)
[Notian Kış Gündönümüne 72 Gece Kala](#)
[The Wanted](#)
[Kaçakçılık ve Sırlar](#)
[Kaptanın Bedeli](#)
[Güven Üzerine Bir Söylem](#)
[Notian Kış Gündönümüne 71 Gece Kala](#)
[Farklı Bir Dünya](#)
[Bir Korsan Kraliçenin Fidyesi](#)
[Geri Dönüş Yok](#)
[Ay Kapısı](#)
[Sandira Sarayı](#)
[Diplomat Yok](#)
[Notian Kış Gündönümü 70 Gece](#)
[KalaMusonuna](#)

[69 Gece Notian Kış Gündönümüne Kadar](#)

[Yüksek Yerlerdeki Dostlar](#)

[Bilinmeyen](#)

[Düşmanlar Yırtılmış](#)

[Bir Kalbin İpucu](#)

[Plan Sözlüğü](#)

[Kan Birliği İkinci Bölüm](#)

[Kan Rüyası](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında İthaf Telif](#)

[Hakkı](#)

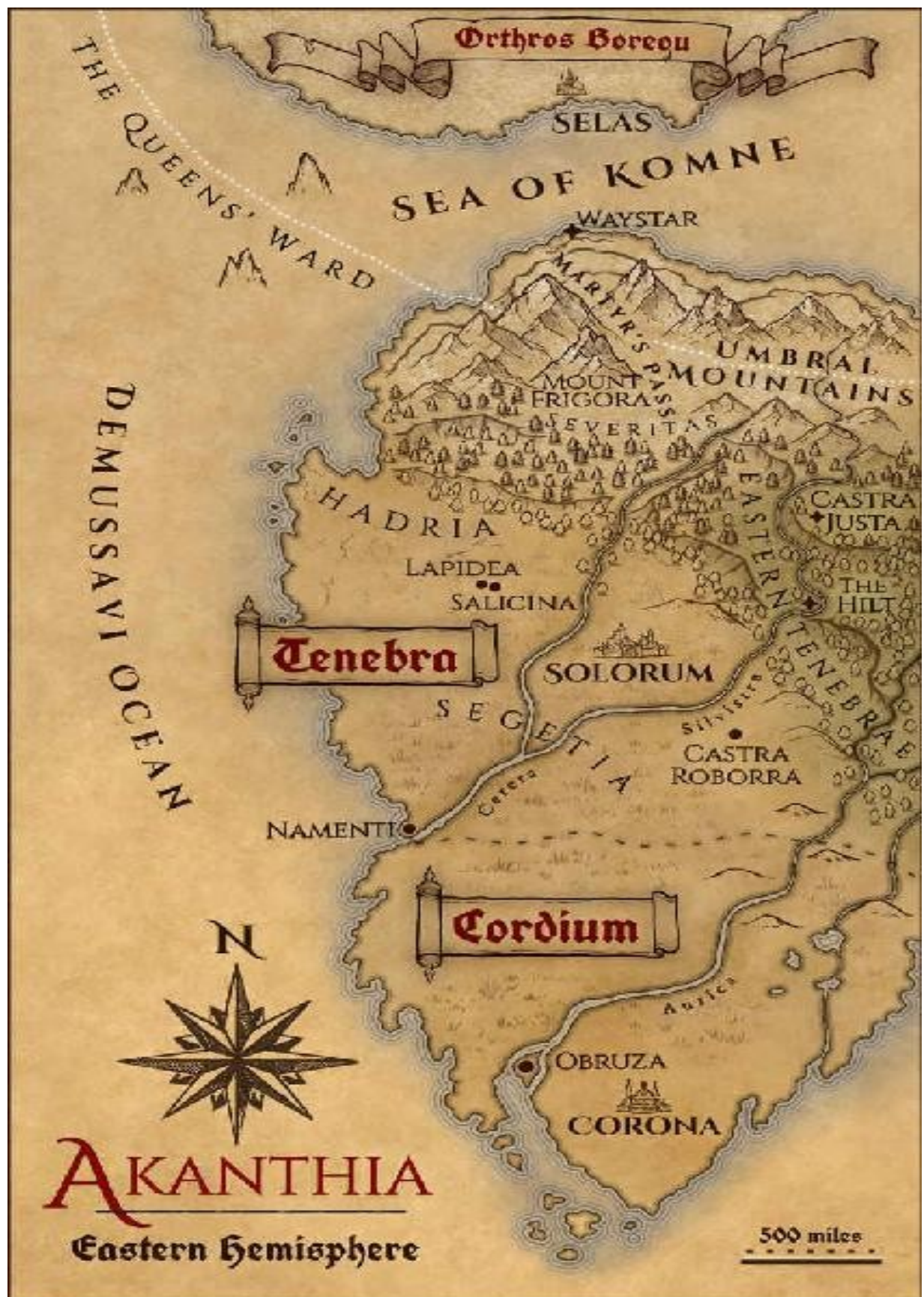
-

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇERİK NOTU

KAN BİRLİĞİ Birinci Bölüm, babasının duygusal istismarından iyileşen bir karakteri anlatıyor. "Friends in High Places" (Notian Bahar Ekinoksuna 69 Gün Kala) bölümünde travmatik bir geri dönüş de dahil olmak üzere acı verici duygu ve anılarla yüzleşiyor.

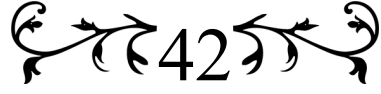
OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

geceye kadar

BOREIAN BAHAR EKİNOKSU

Khariton Ayının 12. Gecesi Mabette
1.596. Yıl (IS)

OceanofPDF.com

HAZIR YA DA DEĞİL

Bunlar Cassia'nın bir ölümlü olarak geçireceği SON saatlerdi.

İnsan olarak var olduğu yirmi iki yıl boyunca hayatta kalmıştı. Bu gece bu sona erecek ve hayatı başlayacaktı.

Bu gece bitmeden önce, dişleri, büyüğü... ölümsüzlüğü olacaktı. O bir Hesperine olacaktı.

Sonunda. Hediye Gecesi gelmişti.

"Kalbin çarpıyor." Lio bir elini göğsüne dokundurdu.

Onun yakışıklı, sevgili yüzüne baktı. Onun yanındaydı, sadece Tenebra'daki eski hayatını geride bırakıp Orthros'a geldiğinden beri her gece olduğu gibi. Bundan her gece onun yanında olacaktı. Sonsuza dek. "Buna neredeyse inanamıyorum. Buraya kadar gelebildik. Sonunda gerçekleşiyor."

Komnena Hanesi'nin ön kapıları önlerinde açık duruyor, Cassia'nın Hediye Gecesi kutlamasına görkemli girişini yapmasını bekliyordu. Büyü ışığı ve tanıdık sesler, mutlu müzik ve en sevdiği yiyeceklerin kokuları gecenin içine yayıldı. Lio'nun soyunun büyük beyaz mermer binası konuklarla doluydu.

Evi, soyu, ailesi ve arkadaşları. Hepsi bu gece onun için burada toplandı.

Lio ona doğru eğildi ve dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. Peçe büyüünün yakın ve güven verici olduğunu hissetti. Kimsenin onları fark etmemesinin ve kutlamanın içine çekmemesinin tek sebebinin onun gizleme büyüü olduğunu biliyordu.

Lio elini yatıştırıcı darbelerle kadının sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Emin olana kadar içeri girmemize gerek yok."

"Elbette eminim." Yutkundu.

Köpeği yakınında, endişeli ve dikkatli bir şekilde duruyordu. Knight'ın tüylü kürkü yakınında onun ve Lio'nun resmi ipek cübbelerinin her tarafını kaplayacaktı ama dökülen tüyler onun rahatlatıcı varlığının sadece daha fazla kanıtıydı.

"Önce yapmak istediğiniz başka bir şey var mı?" Lio sordu.

"Hazırlanmak için haftalarım vardı. Ve eğer sezonun ilerleyen zamanlarını beklersek, Göç Gecesi'nde Orthros Notou'ya gitmeden önce inzivaya çekilmem için yeterli zaman olmayacak."

Başını kaldırıp tepesindeki parlak yıldızlara baktı. Orthros'un astrologları bu gecenin göksel alametlerinin bir Hediye için uğurlu olduğuna dair ona güvence verdiler. Şehitlerin takımyıldızları bile onun hazır olduğu konusunda hemfikirdi. Peki neden avuçları ipek eldivenlerinin içinde terliyordu?

"Gel." Lio'nun elini tuttu. "Herkes bizi bekliyor."

Onu daha yakına çekti. "Tüm dünya istediğin kadar bekleyebilir. Bu senin . Bu gece senin için. Emin ve rahat olana kadar tek bir adım bile atmanıza gerek yok."

Pelerinini düzeltti ve ona sarılmaya devam etti. Bu giysi ölümlüleri Orthros'un soğuşundan korumak için büyülenmiş olabilirdi ama Lio'nun kucaklaması onun gerçek sıcaklığıydı. Kendini hazır hissetmesi ne kadar sürerse sürsün, onun kutup gecesinde yanında duracağını biliyordu.

Ona doğru eğildi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum gülüm."

"Bu gece olmalı, Lio. Yeni hayatımıza başlamak için daha fazla bekleyemem. Ve bu gece *o* gece. Tanıştığımız gece. Bir yıl önce seni ilk kez ay ışığında ormanda, Değişen Kraliçe'nin Çeşmesi'nde görmüştüm."

"Ve sen benimle korkusuzca yüzleştin." Adam onun yanağını okşadı, bakışları duygu ve anılarla . "Sadece bir yıl olduğuna inanamıyorum. Sonsuzluğumu tamamen değiştirmen çok kısa sürdü."

Sonsuzluk. Kalbi yeniden çırpınmaya başladı ve ellerini göğsünde gezdirdi. "Lio. Bu gece. Sonunda senin kanını tadacağım... seni..." Bunu düşünmek kalbinin çok daha fazla çarpmasına neden oldu.

Yüzüne kocaman bir sırıtiş yayıldı ve dişlerinin uzunluğunu ona gösterdi. "Sabır, benim aç majesteleri."

"Majesteleri olmanın pek çok büyümlü faydası var ama sabır bunlardan biri değil." Artık tanıdık gelen Özlem içinde kıpırdandı, bu da aralarındaki Lütuf bağının kanıtıydı. Bir insan olarak bile birbirlerine olan bağımlılıklarını hissedebilmesi onu hâlâ şaşırtıyordu. Adam onu zevkle doyuruyordu ama yakında hem onun bedeninin hem de kanının tatminini .

"Bu gece için tüm gücüne ihtiyacın var," dedi. "Hâlâ kahvaltı etmen gerektiğini düşünüyorum."

"Akşam yemeğinden hâlâ memnunum." Gülümsemesi ona dün gecenin ne kadar iyi hatırlattı. "Haftalarca senin kanını içmek beni tamamen iyileştirdi."

Sağlığıma kavuştum ve sana olan özlemimi daha kolay dindirebildim."

Adamın siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve solgun, gececi tenindeki sağlıklı kızarıklığı gözlemledi. Hafif sakalının kesilmiş çizgileri altında yüzü artık çelimsiz değildi ve kasları zayıf bedenini güçlendiriyordu.

"Sanırım sözünüze inanmalıyım."

"Ailem bu gece başlamadan önce bana Ritüel İçkisi verecek, böylece onların gücü damarlarımda güçlü olacak, senin ve benim için."

"Başlamadan önce gerçekten benimle ziyafet çekmeye ihtiyacın yok mu?"

"Hayır, Cassia." Sesi alçak bir mırıltıydı. "Bir dahaki sefere seninle ziyafet çektiğimde, sen de benimle ziyafet çekiyor olacaksın."

Onun ölümlü bedenine verdiğiinden daha büyük bir zevk hayal etmek zordu. Ama bu gece yapacakları şey, vücudu onunki gibi güçlü olduğunda, çok daha iyi olacaktı. "Ziyafeti yaşamak için sabırsızlanıyorum."

"Ben de yapamam. Kupa ve dikenler. Sonunda ısırığınızı hissedeceğim." Zihin büyüyle ona doğru uzandı. Ona bir insanın İradesini kontrol etme gücü veren büyü şimdi Cassia'nın düşüncelerine son derece nazik bir şekilde dokunuyordu.

Zihninin içinde büyüünün samimi okşayışıyla, uygunsuz bir iniltiyi ısırdı. Bu gecedan itibaren aralarındaki bağ böyle anlarda olduğundan daha da yakın olacaktı. Sihirini kullanmadığı zamanlarda bile onun düşüncelerini duyacak ve tıpkı onun yaptığı gibi duygularını hissedecekti. "Sonunda, Grace Union'ı her zaman deneyimleyebileceğiz."

"Size göstermek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Onun koyu mavi gözlerindeki beklenti ışıltısını inceledi. Vücudu ona karşı güçlü ve rahat hissediyordu. Görevlerini ciddiye alıyordu ve ona bir hediye vermek üstlenebileceği en büyük sorumluluklardan biriydi. Ama bu konuda kendinden şüphe duyduğuna dair hiçbir işaret yoktu. "Hazır hissediyorsun."

Onun sevgi dolu gözlerinin içine baktı. "Bu gece senin için her şey çok güzel . Bundan emin olacağım."

Bir süre daha onun kucağında durdu.

"Ya sen, gülüm?" Adam onun bakışlarını tuttu. "Hazır mısın?"

Haftalardır Hesperine olma konusundaki kararlılığı korkularından çok daha güçlüydü. Ama yine de dönüşümün kendisinden korktuğu anlar oluyordu. Şu anki gibi anlar.

Cesur bir yüz takınmaya zahmet etmedi, çünkü adam onun tüm maskelerinin içini görmüştü ve bu maskeler onun için gerekli değildi. Onlar eski hayatının bir parçasıydı.

Tenebra'da. Burada, Orthros'ta kimi sevdiği, ne istediği ve nelerden korktuğu konusunda dürüst olabilirdi. "Yeteneklendirilmem kolay olmayacak."

"Yolun her adımında seninle olacağım."

"Geçmişimi geride bırakabilmek için çok mücadele ettik. Ama bu gece dönüşüm sırasındaki anılarımı yeniden yaşarken bize musallat olmak için geri dönecek." "Bazen bir hayaleti kovmanın tek yolu onunla yüzleşmektir. Bunu yapacağız birlikte, daha önce olduğu gibi."

Lio'ya kız kardeşinin ölümüyle ilgili en kötü anılarını ilk kez anlattığı zamanı asla unutamayacaktı. O geceye kadar Solia için duyduğu acıyı hiç kimseye paylaşmamıştı. Lio ona ilk kez sarılmış ve ona empati yeteneğini vermişti. O gecenin, Lio'nun ona sarılacağı ve ona Hediye'yi vereceği bu geceye yol açacağını çok az biliyordu.

"Aldığım yaralar konusunda bana yardımcı oldunuz. Ama şimdi benim yaralarla yüzleşmeliyiz. Hiç düşünmeden o kadar çok vicdansızlık yaptım ki. Şimdi değiştiğime göre, o zaman yaptıklarımı düşünmeye bile dayanamıyorum. Yetenek beni Kan Birliği'ne dahil ettikçe ve diğer insanlarla empati kurmamı sağladıkça yaptıklarım hakkında ne kadar kötü hissedeceğimi ancak hayal edebilirim.

bir zamanlar incittiğim insanlar."

Gözlerinde korku yoktu, sadece güven veriyordu. "Tarafını uzun zaman önce seçtin Cassia. Hespera senin kendisine ait olduğunu biliyor. Onun sadece gecenin değil, aynı zamanda Merhamet ve Sığınak Tanrıçası olduğunu unutmayın. O seni

Yeteneğiniz boyunca size şefkatle rehberlik eder ve sizi güvende tutar."

Cassia derin bir nefes aldı. Bu gece yolunda pek çok rehber vardı. Hesperines'i yaratan Tanrıça, içeride bekleyen arkadaşları ve ailesi ve en önemlisi de onu kollarında tutan partneri.

Artık yalnız değildi. Bu insanlar tanıyor, anlıyordu. Onu seviyorlardı.

Ve hepsinin onun kurtuluşuna inancı vardı. Dönüşümlerinden sağ çıkamayanları düşünmemeye çalışmalıydı. Elbette, Yetenek Verme'nin neden olduğu empatik vizyonlar sırasında kendi vicdanları tarafından ölene kadar işkence gören birkaç kişiden biri olmayacaktı.

Lio onun gözlerinin içine baktı ve Kan Birliği'nde hissedebildiği tüm duygularına karşı uyanık olduğunu biliyordu. "Yetenek Verme konusunda bilgili bir özel danışmanla senin için son bir görüşme ayarladım. Bu gece için hazır olduğunuzdan kesinlikle emin olmanıza yardımcı olabilir."

"Oh. Bu kesinlikle yardımcı olacaktır. Teşekkür ederim."

Lio bir elini kaldırdı ve içerideki kalabalıktan birine işaret etti. Peçe büyüsunü sadece o kişinin onları görebileceğı şekilde ayarlamış olmalıydı. Cassia onunla birlikte durdu ve umutla bekledi.

Bir an sonra, yüksek çift kapılı girişte, mor resmi ipekler giymiş küçük bir figür belirdi. İki keçi yavrusunun eşliğinde büyük bir asaletle ön merdivenlerden indi. Cassia, Lio'nun küçük kız kardeşine sırtıttı.

Zoe yaklaştıkça adımları daha da hızlandı, ta ki öne doğru koşup kollarını Cassia'ya dolayana kadar. "Mutlu Hediye Geceleri, Grace kardeşim!"

Cassia emzirdiğı bebeğı kucakladı. "Teşekkür ederim, Zoe. Çok heyecanlıyım." "Ve gergin." Zoe'nin başkalarının duyguları hakkındaki Hesperine sezgisi

Sadece birkaç ay önce yedi yaşında bir çocukken kendi Yeteneklendirmesini geçirmiş olmasına rağmen zaten güçlüydü. "Hazır olduğunuzdan emin olmanıza yardımcı olmak için buradayım."

Cassia tekrar Lio'nun eline uzandı ve minnettar bir şekilde sıktı. Hep birlikte, evin temelinden sıcaklık büyülerinin yayıldığı geniş ön basamaklara oturdular. Zoe ve Lio Cassia'yı aralarına yerleştirdiler. Ferforje kapıların üzerindeki beyaz çiçek çelenklerinden yayılan gül kokuları etraflarını sarmıştı.

Zoe kahverengi-beyaz keçisi Rainbow Aurora'yı bir kolunun altına sıkıştırdı. Siyah-beyaz keçisi Gece Yarısı Ayışığı ise Cassia'nın kucağına atladı. Yavrular her geçen gün daha da büyüyor gibiydi ama minyatür ırk, Zoe için her zaman idare etmesi kolay bir hayvan olacaktı, iki kaprin ailesi tamamen büyüdüğünde bile. Cassia küçük keçinin postunu okşayarak rahatlıyordu. Knight alt basamaklara uzandı ve ayaklarını sıcak, tüylü karnıyla örttü.

Cassia Zoe'ye, "Tavsiyen için çok memnun oldum," dedi. "Yeteneğini daha geçen yıl kazandın, yani sen bir uzmansın."

"Lio' daha fazla bildiğim tek şey bu!"

Lio güldü. "Kanla doğmuş biri olarak pek yardımcı olamayacağım doğru, çünkü

Babam bana hamileyken anneme bu hediye vermiş. Ama bir gece Zoe, anlamadığım pek çok konuda uzman olacaksın. Çok akıllısın ve çok hızlı öğreniyorsun."

Zoe, hayran olduğu ağabeyinden gelen övgü karşısında kızardı. "Büyümü aldığım da, zanaatıma ve hizmetime karar verdiğimde, tıpkı senin gibi çok çalışacağım."

"Çok iyi bir öğrenci ve öğretmensiniz."

Zoe daha dik oturdu ve parmaklarının ucundaki maddeleri saymaya başladı. "Öncelikle Cassia, şifacıları görmeye gittin, değil mi?"

Cassia başını salladı. "Doktorlar dönüşüm geçirecek güçlü olduğumu söylüyorlar. On dört yaşımdayken geçirdiğim bir hastalıktan kalan... etkilerim var ama Hesperine olduktan sonra bunların bir önemi kalmayacak."

Lio, Zoe'nin önünde hiçbir kötü düşüncesini dile getirmiyordu ama Cassia, Tenebra Kralı Lucis'in uygunsuz piç kızı olarak gördüğü kötü bakım yüzünden hâlâ kızgın olduğunu biliyordu. Sekiz yıl önceki o ateş neredeyse onu öldürüyordu.

Bu, onun Hediye Gecesi'ne ulaşmasını engelleyebilecek ölümle burun buruna gelmelerinden biriydi. Ama hayatıyla kurtulmuştu.

Zoe bir parmak daha saydı. "Tüm yakınlık okumalarına gittin Böylece Hediye Verme'nin ortasında güçlerinizin alevlenmesi ihtimaline karşı hazırlıklı olabilirsiniz."

Cassia içini çekti. "Hatta bazı sihirli çemberler beni iki kez okudu. Hiçbir şey."

Lio, "Gizemli yeteneklerini daha keşfedeceğiz," dedi. Geçtiğimiz haftalarda sık sık. "Büyü yeteneğiniz olduğuna hiç şüphe yok. Bir yakınlığın, bir katalizör onu uyandırana kadar uykuda kalması alışılmadık bir durum değildir. Sahip olduğun güç her neyse Hesperine olduğunda ortaya çıkacaktır."

"Bir olsun ya da olmasın, Yeteneklendirilmemden sonra Hesperin kan büyüsüne sahip olacağım."

"Ve *senin* sihrin," diye ısrar etti.

Lio'yu tanıdığı aylar boyunca en kötüsünü bekleyerek geçirdiği bir ömrün üstesinden gelmişti. Şimdi ise umutlanmayı bir türlü bırakamıyordu. "Belki de her şeye rağmen bahçe büyüsüne sahibim ve onu uyandırmak için kan gerekecek."

"Tıpkı güllerimiz gibi," diye hatırlattı Lio ona. "Tenebrada, Hespera'nın terk edilmiş tapınağında aşık olduğumuzda bile kanımız Tanrıça'nın kutsal çiçeklerini hayata döndürmüştü."

"Ve onlardan kurtardığım tohumların yaşayabilir olduğu kanıtlandı."

"Uygulanabilirden daha fazlası. Etkileyici. Ürettikleri gül asmaları hiçbir bahçıvanın sihir olmadan başaramayacağı bir hızla olgunlaşıyor."

"Bunun tek nedeni güllerin doğuştan gelen büyüsü olmayabilir," diye izin verdi Cassia. "Belki de benim yüzümdendir."

"Tabii ki ," dedi Zoe, sanki her şey apaçık ortadaymış gibi. "Sen Cesur Bahçıvansın."

Lio gerçekten de küçük kız kardeşine anlattığı masallarda Cassia'ya büyülu bir lakap takmıştı. "Teşekkür ederim, Zoe çiçeğı."

"Sıradaki soru için hazır mısınız?"

"Evet."

"Geçmişin hakkında daha iyi hissediyor musun?" Zoe ona baktı, kahverengi gözleri büyük ve ciddiye. "Annemle konuda konuşarak çok zaman geçirdin, böylece korkutucu olmaktan çıkacak."

"Konuşmalarımız bana yardımcı oldu. O çok güven verici bir insan ve bunun tek nedeni zihin şifacısı olması değil."

Zoe başıyla onayladı. "Annemle Tenebra hakkında ne kadar çok konuşursam, o kadar az kâbus görüyorum."

Cassia, Zoe'nin kremalı kahve renginde, açıkta parlayan uzun saçlarını okşadı. Zoe insan olarak geçirdiğı kısa yıllar boyunca bir çocuğun çekmesi gerekenden çok daha fazla acı çekmişti. En azından Solia yedinci yaşına kadar Cassia'yla birlikte olmuştu. Hiçbir abla Zoe'yi hayatın en çirkin yanlarından korumamıştı. Ta ki Şimdi.

Zoe uzanıp küçük elini Knight'ın kalın kürkünde gezdirdi. "Sen Hediyelerinle meşgulken ben de senin için Knight'a iyi bakacağım. Onun için hiç endişelenmeyin."

"Knight'la bu kadar iyi arkadaş olmanıza çok sevindim. Genellikle liegehoundlar kişiden bu kadar ayrı kalmaya dayanamazlar. Ama ben yanında değilken bile seninle vakit geçirmekten keyif alıyor. Sen olmadan bunu atlabileceğini sanmıyorum."

Lio, Cassia'nın endişesini hissetmiş olmalıydı. "Knight ailemize çok güzel uyum sağladı. Bir korumadan çok bir yoldaş olmayı öğreniyor ki bunu fazlasıyla hak ediyor. Onunla başardığınız şey, tazi tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir şey."

"Zor olmadı." tüylü başını iki elinin arasına aldı ve kulaklarını okşadı. "Sadece ona sordum."

Şimdi ondan, yeni doğasına alışırken kendisinden haftalarca uzak kalmasına tahammül etmesini istemeliydi. Hesperine olduktan sonra bile ondan sevmesini .

Tazıların yetiştirilmesinde ve eğitiminde rol oynayan kadim büyüü tam olarak anlamamıştı. Ama onları iki amaç için şekillendirdiğini biliyordu: insanları korumak ve Hesperinleri yok etmek.

Şövalye onu korumak için yaşıyordu ve ölene kadar ona bağlıydı. Ölümlü varlığının sonu bunu değiştirecek miydi? Hesperine kan büyüü

Bu bağı koparmak mı?

Lio, Knight'ın çenesinin altındaki kan rengi kürk parçasını kaşdı ve Cassia'ya bir kaşını kaldırdı. Bu hareketi ona Knight'ın Bir keresinde burada oturup memnuniyetle kuyruğunu sallamak yerine akşam yemeğinde parmaklarını yemişti. "Sizin için her şeyi yapar."

"Keşke herkesten uzakta bu kadar çok zaman geçirmek zorunda olmasaydın." Zoe'nin sesi endişeli geliyordu. "Bunu yapmak zorunda değildim."

Lio ona, "Yetenek Verme işlemi süt çocukları için daha kolaydır," diye hatırlattı. "Cassia'nın yeni gücünde ustalaşana kadar inzivada kalması gerekecek."

"Bu gece neden hepimizin ona yardım edemediğini hâlâ anlamıyorum. Ben Anne ve Babamın kanını içip bir Hesperine'e dönüşürken, Yetenek Verme sırasında benimle kaldın."

Hesperines onu genç yaşta evlat edindiği için Zoe ne kadar şanslıydı. Masumiyetlerinde, çocuklar üzücü bir dönüşümden kurtuldular ve yeni ölümsüzlerin yavaş hızında büyüdükçe güçleri yavaş yavaş uyandı.

Ancak Cassia bir yetişkin olarak dönüşüm geçirdiği için asla pişman olmayacaktı. Lio'dan başka kimsenin onu bir Hesperine'e dönüştürmesini istemezdi. Sadece Dönüşen'in kanını içmekle kalmayacaktı. Zarafetinin kanı ve bedeniyle ziyafet çekecek, onlar sevişirken dönüşecekti. Bunu kendisi ve Lio için istiyordu. Onların bu coşkuyu yaşaması için tehlikeyi göze alabilirdi.

Buna odaklanmaya devam edecekti. Korku her tehdit ettiğinde, zihnini Lio onu ölümsüzlüğe doğru severken yaşayacağı hayat değiştiren zevkin düşünceleriyle dolduracaktı.

Zoe Knight'a bakarken ona imalı bir göz kırptı. "İki Tanrıça işin içine girdiğinde Hediye Verme biraz farklı oluyor. Cassia'yı tek başıma Hediye etmeliyim."

Cassia Zoe'ye, "Sen, Knight ve keçiler çok eğleneceksiniz," diye güvence verdi. "Beni özleyecek vaktiniz olmayacak. Ve eğer özlersen, birbirimizi göremesek de, Komnena Evi'nin arazisinde, Lio'nun evinde, yakınlarda olduğumu unutma."

Zoe daha dik oturdu ve cesaretini topladığı belli olan başını salladı.

Cassia, çocuğun Tenebra'da yaşadığı kayıplar hâlâ peşini bırakmazken, onu herhangi bir ayrılık sürecine sokmaktan nefret ediyordu. "Sadece kısa bir süre ayrı kalacağız."

Böylece sonsuza dek birlikte olabiliriz."

Bu Zoe'yi gülümsetti. Ellerini kavuşturdu. "Bir soru daha var. Sizin için önemli değil ama sormam gerekiyor." "Ne sorusu bu, Grace-kardeşim?"

"Hediyeleşme'den önce yanlış yaptığı herhangi bir şey için özür dilemesi gerekir. Ama sen Cesur Bahçıvansın. Beni ve diğer tüm yavruları kurtardın. Sen sadece iyi şeyler yaptın."

Cassia kolunu Zoe'ye doladı. Onun parlak sözleri Cassia'da çocuğun kendisinde gördüğü kahraman olma isteğini uyandırdı. Bu gecedan itibaren öyle olacağına yemin etti.

Bir zamanlar olduğu gibi, kendi postunu kurtarmak için herkesi satabilecek kalpsiz bir hayatta kalan değildi. Lio'yla tanışmadan önceki yıllar, babasının gazabından canını dişine takarak kurtulduğu ve bu konuda titiz davranma lüksüne sahip olmadığı acı yıllardı.

Ta ki bazı şeylerin hayatta kalmasından daha önemli olduğunu fark ettiği geceye kadar. Lio için hayatından vazgeçmeye hazır hale gelmişti. Aşk için. Bu ona değerli yaşam hediyesini geri vermişti.

Tüm o tehlikeli insan yılları boyunca geleceği parmaklarının arasından kayıp gitmemişti. Bu mucizevi dönüşümün hayatının sonunu getirecek bir girişimde bulunacaktı?

Bir zamanlar hiçbir şeye inanmayan ve daha da azını umut eden Cassia, bir kez daha yeni ama sağlıklı fidenin farkına vardı: umut. Kraliçelerin Orthros'un üzerindeki koğuşunun ışığı altında onu beslemeye devam edecekti. Tüm kötü anılarından daha güçlü bir şekilde büyüyecekti.

"Başka ne yapmam gerekiyor, Zoe?"

"Hepsi bu kadar. Tüm yaptıysan, hazırsın demektir." Zoe kaşlarını çatarak Cassia'ya baktı. "Soruların üzerinden tekrar geçmek ister misin?"

" sanmıyorum."

Zoe onun elini tuttu. "Neden kendini henüz hazır hissetmiyorsun?"

Cassia tereddüt etti. Bu onun eski acılarını dindirmek son fırsattı. Telafi etmek için.

Lio onun sırtını tekrar sıvazladı. "Orthros'tan ayrılmadan önce Tenebran elçiliğindeki herkesle barış yaptın."

"Evet."

"Hala hiçbiri , değil mi?"

"Yani bitirmek için Tenebra'ya geri dönmediğim şey için mi endişeleniyorum?"

Cassia'nın bir zamanlar kendini kraliçe yapma tutkusundan nadiren bahsederlerdi.

Eski hayatının, kurmakta oldukları yeni hayatı kesintiye uğratmasını istemiyordu.

burada birlikte. Ama Şimdi geçmiŐteki endiŐeler Lio'nun gözlerini rahatsız ediyordu.

Onun iki elini de tuttu. "Yapmak zorunda olmadığım Şeyleri düşündüğümde, sadece rahatlama hissediyorum. Beni o... Ömür boyu hapis cezasından kurtardın."

"Senin olabilecek bir Şeye başkasının sahip olmasına izin verdiğın için pişman değil misin?"

Ő  anda bile Segetia Lordu Flavian, onun için yarattığı barıŐıl yönetimi hayata geçiriyor ve giymiş olabileceği tacı talep ediyor olabilirdi.

Ő  anda bile Solia'nın ölümünden ve Cassia'nın ektiğ  acılardan sorumlu olan kralı tahttan indiriyor olabilir.

Cassia bilmiyordu. Elçilik Orthros'tan onsuz ayrıldığ ndan beri Tenebran siyasetiyle ilgili her türlü haberdan uzak durmaya  zen göstermişti.

"Lio," dedi, "Tenebra'da sahip olabileceğim hiçbir Şeyi istemiyorum. Sonsuzluğın geri kalanı için istediğım her Şey burada, bir kol mesafesinde."

Onu tekrar kendine çekti. Kadın başını onun omzuna yasladı.

Kralın tahtta kalıp kalmaması artık onun yetkisinde değildi. Artık onun sorumluluğ  değildi.

Artık onun için önemli olmamasının zamanı gelmişti.

Artık onun için önemli olmaması sorun değildi.

Nefesi kesildi ve bir duygu karmaŐası g ğŐ n  sıktı. Solia anlayacaktır. Cassia'nın güvende ve mutlu olmasını isterdi.

Zoe'ye iyi bir kardeş olmak, onu onurlandırmak için intikamdan daha iyi bir yoldu.

Cassia artık babalarını kontrol etmek zorunda değildi. Ondan korkmasına da gerek yoktu.

" bu," diye fısıldadı, geri çekilerek.

"NeymiŐ o?" Lio'nun kaşları çatıldı.

"KonuŐmam gereken o." "Kiminle?"

Zoe sordu.

"Zoe, Yetenek Verilmeden önce benimle buluşması için birini ağırmanı istiyorum."

OceanofPDF.com

HOŞGELDİN HEDİYESİ

CASSIA YALNIZ GİTTİ. LIO onunla gidebilirdi. O ve Zoe teklif etmişti ama Knight'ı bile onlarla bıraktı. Bunu tek başına yapmalıydı.

Komnena Hanesi'nin koridorlarında ilerleyerek Ayin salonundaki ana toplantıdan kaçındı. Sessiz geçitlerde fıskiyelelerin şırıltısıyla birlikte daha fazla kutlama sesi yankılandı. Ama Cassia sadece heykellerle karşılaştı, Tanrıça'nın birçok portresiyle.

Lio'nun babasının yonttuğu kılıklar. Apollon'un sanat eserleri, Lio'nun yaptığı vitray pencerelerin ışığıyla renklenmiş oyuklardan, köşelerden ve galerilerden esrarengiz onu selamlıyordu.

Sonunda Cassia kendini Apollon'un atölyesinin arka girişinde buldu. Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapıya dikti.

Kilitli olmadığını biliyordu. Herhangi bir saatte, herhangi bir gecede, Apollon'un çocukları ondan yardım istemek için içeri girebilirlerdi. Ya da sadece ona eşlik etmek için. Zoe de Lio'nun onun yaşıdayken yaptığı gibi her zaman buraya girip çıkıyordu. Hiç farklı bir şey bilmiyorlardı.

Cassia'nın vardı.

Her şey zihninde duman gibi yükseliyor, boğuluyordu. Sarayın sessiz koridorları ve kapıdaki muhafızların tehditkâr yüzleri. Kapıdaki adam Tahtını, bir zamanlar altın sarısı olan saçlarını, delici gök mavisi gözlerini. Ondan olabildiğince uzağa kaçma arzusu. Ona yaklaşması için kaçınılmaz talep.

Kral. Onun babası. Kız kardeşine yaptığı gibi onu da istediği zaman ölüme mahkum edebilecek adam.

Cassia bu hayali tüm gücüyle itti. Kralı aylar önce Tenebra'da geride bırakmıştı. Ondan kaçmıştı. Orthros'ta güvende ve özgürdü, kralın ona ulaşamayacağı bir yerde. Onu bir daha asla görmek zorunda kalmayacaktı.

Ve onun kendisinden bir şeyler almaya devam etmesine izin vermeyecekti.

Titreyen elini uzattı ve Apollon'un kapısını açtı.

Sanki burada yaşıyormuş gibi içeri girdi. Çünkü yaşıyordu. Burası artık onun eviydi. Onu bu odada istenmeyen kişi yapan tek kişi kendisiydi.

Lio'nun babasını gördüğü andan itibaren ondan duyduğu korku onu sakat bırakmıştı. O zamandan beri, onun varlığında üzerine gelen dehşet ve suçluluk karışımıyla boğuşuyordu.

hissetmek için hiçbir nedeni yoktu. Apollon yaşlılardan biriydi. sevgili Orthros'unu kuran ilk kan. Yüzyıllar boyunca, ölümlüleri Tenebra'nın zalimliklerinden koruyan kötü şöhretli Hesperine savaşçıları Blood Errant'lardan biri olarak savaşmıştı.

O Lio'nun babasıydı. Komnena'yı ve doğmamış çocuğunu kurtaran Hesperine. Oğlunu bir koruyucu olarak yetiştiren ve küçük kızına tapan baba. Bu evin mimarından daha fazlasıydı ve şehrin geri kalan anıtları gibi. Cassia'nın yeni ailesiyle ilgili sevdiği pek çok şeyi o inşa etmişti.

Cassia beyaz kumaşla kaplı gizemli heykellerin arasından, kesilmemiş mermer ve granit blokların yanından geçti. Apollon'un Zoe için bir masa, sandalyeler ve çarşaflardan yaptığı "mağaranın" etrafında dolaştı. Oyun barınağının içinde Apollon'un tanıdığı, efsanesine yakışır altın bir aslan yatıyordu. Kudretli yaratık, Zoe'nin bir yığın hikâye kitabının arasında huzur içinde uyukluyordu.

Cassia'nın, hayatının en kötü anlarına sebep olan o zalim eli, kralı düşünmeden onun yanında olamaması ona yapılan bir haksızlıktı. Apollon'a, güçlü, sarışın babasına her baktığında figürü, çocuklarına ilham verdiği güven ve sevgiden ziyade, en kötü korkularını çağırıyordu.

Sonunda Orthros Aslanı'nın ininin ortasına ulaştı.

Apollon çalışma masasındaki taburede oturmuş onu bekliyordu. Bakışları onun sandaletli ayaklarına ve masanın altından görünen yere kadar uzanan kıvrıkcık sarı saç örgüsünün ucuna . Sonra geniş, bilenmiş elleri, rahat ve katlanmış bir şekilde eskizlerinden oluşan düzenli bir yığının üzerinde duruyordu. Sonra fıçı göğsü ve iri omuzları.

Her zamanki iş cübbesi yerine, bu gece kadim ve prestijli soyuna yeni katılan birinin Hediye Gecesi'ne yakışır şekilde altın ipekten resmi bir cübbe giydi.

Cassia kendini onun yüzüne bakmaya zorladı.

Kalbi küt küt atmaya başladı ve ter içinde kaldı.

İfadesinde hiçbir yargılama yoktu. "Ne zaman sevdiğimi hayal edin Zoe, arkadaşlarınız ve aileniz sizi beklemeden önce benimle konuşmak istediğinizi söyledi."

"Benimle burada buluştuğunuz için teşekkür ederim." "Nasıl yardımcı olabilirim?"

Cassia onun gözleriyle buluşamadı. Bakışları düştü ve yolundan saptı. Sakalı. Yüzyıllardır uzattığı için hakkında çok şey söylenirdi. Sakalını yüzü boyunca ve sırtından aşağıya doğru saçlarıyla birlikte örüyordu.

Ağzının kenarında, yanağının üzerinde Komnena'nın saçlarının simsiyah zarafet örgüsü uzanıyordu.

Avowal. Sanki odada olmadığı zamanlarda bile onu öpecek kadar yakınında tutuyordu. Sanki onu o kadar çok seviyordu ki, saç örgüsü sakalına nasıl işlemişse, o da ona öyle işlemişti.

Lio'nun babası, Cassia'nın babasının kadınları yok ettiği kadar kadınlara değer veriyordu.

Apollon krala benzemiyordu bile. Savaş ve zulüm dolu bir hayat Lucis'in acımasız yüz hatlarını yıpratmış ve sertleştirmişti. Sakalı, kendini bildi bileli yüzünü gölgeleyen yanık izini gizleyemiyordu. Gözleri içinde kalbinin olması gereken o boş yer kadar soğuktu. Bir zamanlar sapsarı olan saçları, ne pahasına olursa olsun tahtı elinde tuttuğu yılların ardından seyreلمiş ve beyazlamış bir şekilde yüzüne dökülüyordu.

Apollon, bir taç ve kılıcın süsleri olmadan güç yayıyordu. Nazik bakışları ve hazır gülümsemesi, gücünü akıllıca ve iyi kullandığını gösteriyordu. Ölümsüz yüzünde yara izleri yoktu. Hayattan daha büyük, Tanrıça dokunuşlu görünüyordu. Çünkü öyleydi.

"Ne kadar şanslı olduğumu fark ettim," diye başladı. "Hespera'nın Hediyesini en son alan kişi olmak üzereyim ve ilk Hesperine de burada. Eminim pek çok yeni hediye tavsiye almak için size geliyordur ama..."

"Hiçbiri benim Grace-kızım değil." Ayağa kalktı ve yerine dönmeden önce onun için masanın kenarına fazladan bir tabure çekti.

karşısına, aralarında masa olacak şekilde . Daveti kabul etti.

Tekrar boğazını temizledi. Aralarına bir sessizlik çöktü. Bir Rahatsız edici biriydi ama sadece onun içindi, biliyordu. "Seninle konuşmanın bu geceye hazırlanmama yardımcı olabileceğini düşündüm."

"Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

Senden korkmayı nasıl bırakabilirim? "Şey, geçmişine burnumu sokarak perdeyi aşmak istemem..."

"Sormak için her türlü sebebiniz var. Benim geçmişim ortak geçmişimiz, halkımızın ve bu ailenin hikayesi haline gelmek üzere."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Kan bağınızın bu gece bana bahşettiği büyük mirasa karşı duyarsız olduğumdan değil."

"Bu gece kendi benim varislerimden biri olacaksın. Ama senin soyumuza kattıkların, bizim onlara bahsettiklerimiz kadar büyük ve değerli. sen."

Onun yüzüne tekrar bakma riskini göze aldı. Şaşkınlık içinde , kafa derisi rahatsızlıkla karıncalandı.

Gözlerinde bir parıltı vardı.

"Ailenin yeni bir üyesi," dedi. "Tanrıça'dan kendimize bir tane yapmak için daha doğru ya da daha cesur bir kalp isteyemezdik. Ölçülemeyecek kadar büyük bir nimetin sahibi olduğumda, geceyi kutlamanın tek yolunun yaratıcılık olduğunu düşünüyorum. Ama bazen yaratıcılık bile yeterli olmuyor. Bu gece granit sığmayacak."

Cassia'nın zihni bomboştu. Ne söyleyeceğini bilemiyordu.

Elder Firstblood Apollon'un gözlerinde sevinç gözyaşları vardı. Onun yüzünden.

"Seninle gurur duyuyoruz Cassia. Bu gecenin senin için harika geçmesi için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Hediye hakkında seni rahatlatacak ne söyleyebilirim?"

Ellerini düğümlediğini fark etti ve parmaklarını gevşetmeye çalıştı.

"Bana Hediye Gecenizi anlatır mısınız? Ritüel İlk Kanlardan Hediye alan ilk Hesperine olma hikayeni"

Başını salladı. Bir sessiz kaldı, dalgınca sakalını okşadı. Sonra söze başladı, sesi Zoe'ye masal anlattığı zamanları hatırlatıyordu ama sözleri konunun ciddiyetinin farkındaydı.

"Bin altı yüz yıl önce, Hespera'daki bir tapınağın ön merdivenlerine yığıldım, geceyi atlatamayacağımdan emindim.

"Anthros'un savaş büyücüleriyle yaptığım bir savaştan sonra ateş büyülerinin yanıklarıyla delik deşik olmuşum. Düşmanlarım sonunda taş büyülerime yenilmişti ama onların yerine daha fazlası gelecekti.

"Anthros'a tapanlar otoritelerini sağlamak ve diğer tüm büyücülerin savaş ve düzen tanrılarına boyun eğmelerini sağlamak için hiçbir şeyden kaçınmazlardı. Bazılarımız boyun eğmeyi reddetse de, ödünç alınmış bir zamanda yaşadığımızı biliyorduk.

"İnsan hayatımın kırk iki yılı boyunca sevdiğim dünya etrafımda yanıyordu. Yeni Anthros Düzeni, küllerin üzerine inşa ettikleri her şeyi yönetecekti ve ben böyle bir çağı göreceğim kadar yaşayamayacağım için pişman değildim.

Önemli olan tek şey ölmeden önce bir görevi tamamlamamdı. Kardeşime bir mesaj iletmem gerekiyordu."

"Argyros Amca'ya ulaşmaya mı çalışıyordun?" Cassia sordu.

"Onun önde gelen zihin büyücülerinden biri olduğu Doğu'daki Hespera'nın Büyük Tapınağı Hagia Anatela'ya asla ulaşamazdım. Ama daha yakın bir Büyük Tapınağa, Hagia Anatela'ya ulaşacak kadar uzun süre hayatta kalmayı başardım. Kuzeydeki Boreia'ya. Oradaki Hespera büyücülerinin ailemizin başına gelenler hakkında ona haber göndereceklerini biliyordum."

Cassia'nın içinde bir korku duygusu belirdi. Bir sonraki soruyu sormakta tereddüt etti. "Ailene ne oldu?"

"Babamız taş ve toprak tanrısı Demergos'a tapan bir büyücüydü, annemiz ise Demergos'un karısı, yağmur ve bahar tanrıçası Chera'nın büyücüsüydü. Bir ömür boyu köyün büyücüleri olarak hizmet etmişler, bir nesilden diğerinin ihtiyaçlarıyla ilgilenmişlerdi. Onlar tanıdığım en sevgi dolu iki insandı; birbirlerine, Argyros'a, bana ve köye karşı cömertlikle doluydular. Komşuları da onlara baktı, böylece yaşlılıklarını evlerinde, dostlarıyla birlikte geçirebildiler.

"Sonra Anthros tarikatı Düzenlemeye başladı. Bildiğiniz gibi, tüm büyücülerin onaylanmış tapınaklarda büyü yapmaları ve bekâr kalmaları gerektiğini ilan ettiler. Ben Demergos'un gezgin bir büyücüsüydim, büyümü ihtiyaç duyulan her yere götürmek için seyahat ediyordum. Tarikat ailemi almaya geldiğinde yanlarında olmadığım için sonsuza dek pişmanlık duyacağım.

"Anthros'un büyücüleri onları evlerinden kopardı ve ayrı tapınaklara girmeye zorladı. Tarikat bunu, bir zamanlar babam ve benim kardeşimiz olan Demergos büyücülerinin mührüyle onaylanmış yeni doktrin ve resmi parşömenlerle meşrulaştırdı."

Cassia'nın hafızasında sıcaklık ve yanan güllerin kokusu canlandı ve gözleri acıdı. Savaş büyücülerinin yapabilecekleri yıkımı görmüştü. Ama hayatları yok etmek için ateş büyülerine ihtiyaçları yoktu. Bazen bir tüy kalem darbesiyle ve bir tapınak kapısının sessizce kapanmasıyla zalimlik yaparlardı.

"Ama onları sen buldun," dedi kesin bir ifadeyle. Orthros Aslanı ailesini kurtarmak için tapınağın duvarlarını yıkacaktı.

"Çok geç kaldım." Sesi duygusallıktan pürüzlüydü. "Sürgün edildikleri tapınakları bulduğumda, çoktan tanrılara katılmışlardı. O yaşta bu çileye dayanamazlardı. Bildikleri ve sevdikleri her şeyin kaybı, birbirlerinin kaybı."

Cassia'nın boğazı düğümlendi ama bakışlarını Cassia'nın katlanmış ellerine sabitleyerek konuşmaya devam etti. "Kederin damarlarımda dolaşiyor."

"Teşekkür ederim, Cassia."

Anılarının yakınlaştırdığı uzak zamanlardan gelen bu iki insan için onunla bir anlık sessizliği paylaştı. Onlar, Lio, Zoe ve yakında Cassia' içinde yaşamaya devam edeceklerdi.

"Onları kurtarabilirdik," dedi. "Demergos tarikatı, kendini yıkmaya değil inşa etmeye adanmış güçlü bir büyücü kardeşliği idi."

Sesindeki duyguya rağmen elleri rahattı. Onlar bir zanaatkârın ve bir savaşçının kaslı elleriydi. Onu sadece yaratmak için kaldırırken görmüştü. Onları korumasına ihtiyacı olanları savunmak için kullandığını biliyordu.

"Anthros'un büyücülerine karşı hepimiz birlikte dursaydık, Emir'i ve bunun sonucunda ortaya çıkan Son Savaş'ın tüm dehşetini önleyebilirdik. Savaş büyücülerini yumuşatacak gücümüz vardı ve onlar da bunu biliyordu. Bu yüzden gücümüzü kırmak ve tarikatımızdaki tüm erkekleri kendi taraflarına çekmek için bir terör ve ayartma kampanyası, gözdağı ve strateji başlattılar.

"Demergos'un bazı büyücülerini korkuyla tepki verdi ve Anthrialılara teslim oldu. Diğer kardeşlerim ise yeni Düzen'de sahip olabilecekleri gücü gördüler ve düşmanı kollarını açarak karşıladılar. Bir de cesaretini kaybetmeyen bizler vardı.

"Çok az kişiydik. Dağınık ve kırılmış halde savaşmaya devam ettik." Derin bir iç çekti. "Davamız haklıydı, ama o acımasız günlerde yaptıklarımın merhametli olduğunu iddia etmeyeceğim.

"Ailemin ihanetinde rolü olan herkesi yok ettim; bir zamanlar dostumuz olan Demergos büyücülerinden, evrakları hazırlayan Anthrian tapınağı kâtibine kadar. Mürted ilan edildim ve peşimde ateş büyücülerinden oluşan savaş grupları varken, Argyros'un tarikatına sığındım. Hespera'nın büyücülerini, karşılaşacakları cezaya rağmen tüm dışlanmışlara ve mültecilere kucak açtılar.

"Hagia Boreia'ya vardığımda ölüme o kadar yaklaştım ki, en güçlü şifacıyı, tapınağın Prismos'u Anastasios'u çağırdılar."

"O bir Hesperine miydi?" Cassia sordu.

"Evet. Bu, o ve Hespera'nın dört Büyük Tapınağının diğer liderleri, onları ilk Hesperinlere dönüştüren Ayini gerçekleştirdikten sonraydı. Ama çok geçmeden. Hala tam olarak anlamamışlardı.

Kan sihirlerini birleştirdiklerinde yaşadıkları mucizevi dönüşüm. Yeni doğalarını sadece güvendikleri az."

"Sana ne olduğunu söyledi mi?"

"İlk başta değil. Sadece onun iyileştirme büyüsünün sandığımdan daha güçlü olduğunu . Saatlerce, gecelerce benimle ilgilendi ve beni sadece gündüz saatlerinde başkalarının bakımına bıraktı.

"Anastasios benden daha farklı olamazdı. O bir şifacıydı, ben bir savaşçı. O bir tapınak büyücüsüydü, ben bir gezgin. Ama önemli bir ortak noktamız vardı. Bize ihtiyacı olan insanlar için gücümüzün son damlasına kadar harcardık. Farklılıklarımıza rağmen aramızda saygı ve dostluk gelişti.

"Ama sonunda, ne kadar büyük olursa , iyileştirici büyüsünün bile beni geri getiremeyeceği anlaşıldı. O zaman bile pes etmedi. Üzerimde tehlikeli bir büyü deneyi yapmak için benden izin istedi.

"Kaybedecek hiçbir şeyim yoktu ama o beni kaybetmek istemiyordu. Her şeyi denemeden gitmeme izin vermeyeceğini biliyordum. Ben de kabul ettim.

"Beni gözlerden uzak bir odaya yerleştirdi ve diğer tüm büyücülerini gönderdi."

Cassia, "Onun bir Hesperine olduğunu o zaman öğrendin," diye tahmin etti.

Apollon başını salladı. "Ritüel İlkkanların o zamanlar güçleri hakkında bildikleri her şeyi anlattı. Büyülü özelliklerinin beni iyileştireceği umuduyla bana kendi kanını vermek istedi ama sonuçlarını tahmin edemedi."

Cassia bekledi, dinledi, zihni atölyeden ve önündeki babadan çok uzakta, bir tapınakta yaralı bir savaşçının yattığı gizli bir odayı hayal ediyordu.

Apollon sakin ve gerçekçi bir şekilde konuştu. "Anastasios dişleriyle bileğini deldi ve damarını ağzıma tuttu. Ben yutar yutmaz, şimdi bildiğimiz gibi, Yetenek Verme'nin başlangıcını deneyimlemeye başladığımda büyü içime ."

"Katılmak," diye mırıldandı Cassia, "dönüşümün sekiz aşamasından biri, Hesperine kanını ilk içtiğinizde ve Tanrıça'nın gücünü paylaştığınızda."

"Evet," diye yanıtladı Apollon gülerek. "Anastasios o gece benimle ilgili gözlemlerine dayanarak evreleri adlandırdı."

Cassia, Hediye'yle kör bir şekilde yüzleşmeyi hayal bile edemezdi. Bunun için minnettardı.

Hesperinlerin bu geceye hazırlanırken ona verdikleri bolca tavsiyeyi. Onları dinlemiş, ezberlemiş ve bilgelikleri üzerine meditasyon yapmıştı. "Herkesin

Bana süreci birçok kez anlattın. Ama sana ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yoktu. Bu bir şok olmalı."

"Deneyiminiz o kadar üzücü olmayacak, çünkü ne bekleyeceğinizi biliyorsunuz ve size rehberlik edecek Lio var. İtiraf ediyorum, benim durumumda ölmekte olduğuma inanıyordum. Hypnos'un diyarına doğru yola çıkarken hayatımın gözlerimin önünden geçtiğini sanmıştım. Ama ölüm tanrısı benim için hiç gelmedi. Hespera'nın başka planları vardı."

"Kehanet," dedi Cassia, "ikinci aşama, geçmişinize dair vizyonlar gördüğünüz zaman."

Apollon başını salladı. "Geçmişte yaptıklarına tanıklık ederken, sadece anılarımı yeniden yaşamadığımı fark ettim. Seçimlerimin her birini yeni bir anlayışla, etkilediğim kişiler için yeni bir empatiyle yeniden gözden geçiriyordum. Keder, öfke ve intikam beni Anastasios'un kapısına kadar getirmişti ve dönüşümümün üçüncü aşamasında yenmem gereken düşmanlar da bunlardı."

Hesaplaşma. Dehşet Cassia'yı Apollon'un masalından çekip çıkardı ve Tanrıça'nın kalbi hakkındaki hükmüyle yüzleşmesi gerektiğinin farkına vardı. Bu gece.

"Cassia." Apollon'un yumuşayarak rahatlatıcı bir tona bürünen güçlü sesi, tıpkı hayatı boyunca güvendiği Hesperine büyüüne benziyordu. "Bunun için endişelenmene gerek yok."

Bu basit ifade inanılmaz derecede güven vericiydi. O en çok Hediye Verme'nin tehlikeli anı, sanki sadece diğer insanların korkması gereken bir şeymiş gibi, sanki onunla hiç ilgisi yokmuş gibi geliyor.

Ama dördüncü aşamaya Son denmesinin bir nedeni vardı. Ya ölümlü varlığı sona erecek ve böylece Hesperine yaşamı başlayacaktı ya da onun sonu olacaktı.

"Cassia," dedi Apollon tekrar. "Sen bu kaderi paylaşacak türden bir insan değilsin."

"Nasıl emin olabilirim?"

"Phaedros bir zamanlar benim arkadaşımdı. İlkkan Ritüeli'nin bize verdiği gücü aktarmaya çalışırdı. Yetenek'in kalpleri kötülükle dolu ölümlüler için ölümcül olabileceğini keşfettiği zamanı hatırlıyorum. Tüm ölümlüleri Hesperin olmaya zorlamak için yürüttüğü trajik ve yanlış yönlendirilmiş kampanyaya tanık oldum.

Son Savaş'ta onun intikamıyla karşılaşan suçlulara hiç benzemiyorsunuz."

Cassia suç olarak adlandırılabilir pek çok şey yapmıştı. Kısa bir süre önce krala suikast düzenlemeyi bile planlamıştı.

Görüş kenarında, Apollon'un dirseklerini masaya dayayarak yaklaştığını gördü. Yaklaşmıyordu. Kendini onun göz hizasına getiriyordu. "Son'dan sağ çıktım."

"Sen bir

kahramansın."

"Sen de öylesin."

Cassia dökülmemiş gözyaşlarıyla titreyen bir nefes aldı. "Nedir bu ne gibi? Zor kısmı atlattığınızda ve her şeyin yoluna gireceğini bildiğinizde?"

"Bu konuda, Anastasios'la olan Yeteneklerim bu gece Lio'yla yaşayacaklarınızla kıyaslanamayacak kadar az. Ama sana güveniyorum. Komnena, Grace'iniz sizin Dönüşümcünüz olduğunda Dışlar aşamasının bir şey olduğuna dair size biraz fikir verdi."

Cassia'nın yanakları kızardı. Diğer kadınlarla romantizm hakkında konuşurken daha rahat olmaya başlamıştı. Bunu bir baba figürüyle tartışma fikrine ise hiç hazırlıklı değildi. Tenebra'da, nazik bir babanın bu konuya müdahalesi bile genellikle görücü usulü bir evlilik anlamına geliyordu.

Orthros'ta babalar kızlarına aşk hakkında öğüt verirler miydi? Verdiklerini tahmin ediyordu. Zoe'nin Apollon'a bu tür konularda içini döktüğünü hayal etmekte zorlanmıyordu. Cassia'nın Apollon'un çatısı altında oğluyla birlikte bekâr olarak yaşadığı bir dünyaydı bu ve Apollon onlar için mutlu olmaktan başka bir şey yapmıyordu.

Apollon derin bir iç çekti. "Biliyorsun, Majesteleri için bin beş yüz yıl bekledim. Bir çapa olmadan sürüklenmenin nasıl bir şey olduğunu anlıyorum. Lio'nun hayatı üzerindeki etkinizi her düşündüğümde, Tanrı'ya şükran duası ediyorum.

Tanrıça. Ve en iyi ellerde olduğunuzu bilmek beni rahatlatıyor, çünkü oğlum yeni doğan bir gencin isteyebileceği en iyi Grace'tir. Kuşkusuz bu görüşümde biraz önyargılı olabilirim."

"O zaman ikimiz varız."

"Lio bu gece size çok iyi bakacak. Deneyimli olanlarımızdan tavsiye almak konusunda çok gayretli davrandı, ancak bence çok fazla rehberliğe ihtiyacı yoktu."

Cassia sinirlerine rağmen biraz güldü. "Elbette Lio araştırmasını yapmıştır, zaten bana iyi bakma konusunda bir uzman olsa da."

"Ne yazık ki, Yetenek vizyonlarım bozulduğunda, üzerime titreyecek bir Grace'im yoktu. Ama alnımı silecek ve çektiğim acılar hakkında kendine notlar alacak güvenilir bir dostum vardı."

Cassia bir kahkaha daha atarak konunun acımasız gerginliğini biraz olsun hafifletti.

"Yaralarımın acısı gitmişti," diye devam etti Apollon, "yerini Daha önce hiç bilmediğim bir susuzluğun acısı. Onu bastırmak için yeni bir diş setine sahiptim. Anastasios bana bileğini tekrar uzattı ve vücudumdaki değişikliklerin farkına vardım."

"Yenilenme, vücudunuz dönüşürken kan içmeye devam etmeniz gerektiğinde."

"Bu doğru. Uzuvarıma güç doldu. Duyularım o kadar keskinleşti ki tapınaktaki her kalp atışını duyabiliyordum. Büyüm hayal bile edemeyeceğim bir güçle kabardı. Korkarım bundan sonra tapınakta yapılması gereken birkaç onarım vardı. Bir lithomagus hediye etmek duvar işçiliğine oldukça zarar veriyormuş meğer."

Cassia eliyle ağzını kapattı. "Ah. Bu yüzden mi artık Hediyeleşmeler inzivada gerçekleşiyor?"

"Zaten bir büyücüsünüz ya da yakınlığınız Yetenek Verme sırasında uyanırsa, sonuçlar hareketli olabilir. Mak ve Lyros'un Lio'nun evini sizin için koruduğunu duyduğuma sevindim. Büyünüzü güven içinde keşfedebilirsiniz."

Apollon bile Cassia'nın bir büyücü olduğuna ikna olmuştu. Korkuları daha da azaldı ve umutlarına daha fazla yer açtı. "Yedinci aşamaya neden Tamamlanma dediklerini anlıyorum. Bence ilk kez bütün benliğinle var olmak olağanüstü bir his olmalı."

"Bunu tarif edemem. O noktada tamamen dönüşmüşsünüzdür ama hâlâ Yetenek Verme'den dolayı sayıklıyorsunuzdur. Değiştireninizin kanı ve kendi gücünüzle sarhoş olursunuz. Komnena'nın yedinci aşaması en eğlenceli olanıydı."

Cassia yine kızarmamaya çalıştı ama nafile. Ona bir şey sordu az özel bir konu. "Sekizinci evre olan Uyanış'ta berraklığa yeniden kavuştuğunuzda, olanlar karşısında hayrete düşmüş olmalısınız."

"Emin olmak için. Bittiğinde ve kendime geldiğimde Anastasios ve ben onun kanının beni iyileştirmekten çok daha fazlasını yaptığını fark ettik. Onun deneyi Ritüeli kopyalamak için birçok girişimde bulunduktan sonra, ilk Hesperinlerin imkânsız olduğunu düşündükleri şeyi başardı. Başkalarına güçlerini ve doğalarını bahşetmenin bir yolunu bulmuştu. Hespera'nın Yeteneğini bana bahşetmişti."

Cassia bu kez aralarına giren sessizliğin daha az zor olduğunu fark etti. Aklından sayısız soru geçti ama büyü, Yetenek ya da tarih hakkında değil, Apollon'un hikâyesinin daha kişisel yönleri hakkında sorular sordu. "Argyros Amca'yla bağlantı kurmayı başardın mı?"

"Tapınağa vardığında beni çok değişmiş buldu. Akademisyen kardeşimin Anastasios'un keşfine verdiği tepkiyi tahmin edebilirsiniz. Sanırım gerçek

Prismos'u Eidon'dan Hediye'yi istemesinin nedeni, ilk elden deneyimlere dayanarak bir araştırma incelemesi yazabilmektir."

İkisi de güldü. Cassia, Apollon'la birlikte güldüğünü fark etti.

"Eğer karar bana ait olsaydı," dedi, "kendimi ölümsüzlüğe layık göreceğimden emin değilim. Ama bu Tanrıça'nın seçimiymiş ve işte buradayım. O var olan en büyük heykeltıraş. Kendisine uymayan her şeyi kesip attı ve benim en iyi yanıımı ortaya çıkardı. Bana büyük bir güç vermeyi uygun gördü ve o zamandan beri bunu iyi kullanmaya çalışıyorum."

Doğru olanı yapmaya çalışırken çok fazla şeye katlanmıştı. Hepsini sevdiklerini korumak adına. Doğru olan için çok mücadele etmişti ama intikam için de. Acı çekmiş ve acıya neden olmuştu. Mükemmel olmaktan çok uzaktı. Onun için önemli olan neredeyse her şeyi kaybetmişti.

Sonra Hespera her şeyi ve daha fazlasını ona geri vermişti.

Onun hikayesini anlıyordu. Bu her Hesperine'in hikayesiydi. Bu onun hikâyesiydi. "Teşekkür ederim," dedi. "Bu gece bana anlattığın her şey için. İhtiyacım vardı duymak için."

"Umarım acı dolu geçmişin, hepimizin bu harikulade bugüne nasıl hatırlarsınız."

Boğazındaki yumruyu yutarak başını salladı.

Apollon'un varlığı çok büyük, çok yakın hissettiriyordu. "Keşke seni buraya getiren geçmişi senin için daha kolay hale getirebilseydim. Geleceğinin parlak olacağına söz veriyorum. Başkalarının korumasına güvenmenin senin için neden zor olduğunu anlıyorum ve kendini koruyabilecek kapasitede olmana saygı duyuyorum. Ama umarım seni sevdiğimiz için güvende tutmak isteyen bizlere karşı sabırlı olursun. Sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim Cassia."

Nefesi kesildi. "Sanırım anlıyorsunuz... 'Baba' ismi benim için sonsuza dek lekeli."

"Senin için her şeyi mahveden kişiye ne güzel bir ders verirdim," diye hırladı Apollon. "Bir anlığına sarayına girmeme izin verseydi, Tenebra Lucis'in başına indireceğim adaleti asla unutmazdı. Bunu birçok kez düşündüm, Cassia. Bu benim tüm inançlarıma aykırı.

sana karşı yaptığı birçok yanlışını cevapsız bıraktı. Lio bize senden bahseder bahsetmez seni o adamın elinden kurtarmaya karar verdim ve beni durduran tek şey sevgili oğlumun diploması konusundaki ısrarı oldu."

"Neredeyse beni almaya mı geliyordun?" "Tabii ki."

Hiç fark etmemişti. Lio, halkının onu ve Lio'yu güvende tutmak için Tenebra'dan uzaklaştırmak istediğini söylediğinde kastettiği buydu. Orthros Aslanı onu kralın elinden almak için neredeyse Tenebra'nın başkenti Solorum'a inecekti.

Apollon tekrar iç çekti. "Lucis'e karşı herhangi bir eylemin Hesperinler ve insanlar arasında bir savaşa neden olacağını kendime sürekli hatırlatmak zorundayım. Sen ve Lio'nun halklarımız arasında barışı sağlamak için harcadığınız onca emeği boşa çıkarmak istemem. Aksi takdirde yarın atıma atlar ve çekicimle kralı tahtından indirirdim. Bu sadece küçük bir dokunuşa bakar."

Apollon doğruyu söyledi. Bunu yapabilirdi. Bunu onun için yapacaktı.

"Daha fazlasını yapmadığım için beni affedebilir misin?" diye sordu ona.

O kadar şaşırılmıştı ki bakışları tekrar adamın yüzüne kaydı. "Affedilecek bir şey yok. Benim için çok şey yaptın. Lio'ya her öğüt verdiğinde ya da Zoe'yle her oynadığında. Bana hiç bilmediğim bir şey gösterdin. Bunu kaçırmak istemiyorum. Lucis'in bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim." Apollon'un koyu mavi gözlerine baktı, Lio'ya verdiği gözlere. "Belki de... sana Zoe gibi baba diyebilir miyim?"

Lio ve Zoe'ye verdiği gülümsemenin aynısını ona da verdi. "Bu beni çok mutlu eder."

Cassia elini uzattı. Adam ona izin verdi. Nefesini tutarak, kalbi küt küt atarak küçük elini onun büyük avucunun içine kaydırды.

Kız geri çekilmeyince Apollon elini kızın elinin etrafına sardı ve nazıkçe tuttu.

Kalp atışları yavaşlayana kadar onunla birlikte öylece oturdu.

"Komnena Evi'ndeki ilk gecende sana ne dediğimi hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Bana korkularımdan kurtulmak için acele etmemem gerektiğini söylemiştin." Başını salladı, devam etmesi için onu cesaretlendirdi.

"Ayrıca benim için bir hoş geldin hediyeiniz olduğunu ve hazır olduğumda benim için hazır olacağını söylemişsiniz. Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Umarım hediyeinize saygısızlık ettiğimi düşünmüyorsunuzdur."

"Tabii ki hayır. Ben ölümsüzüm, bu gecedan sonra sen de öyle olacaksın. Size hediyeler vermem için dünya kadar vaktimiz var."

Yine birlikte güldüler.

"Bunun uygun bir zaman olacağını düşünüyorum," diye önerdi, "eğer istekliysen. Sizi uyarmalıyım, bu bazı güçlü duyguları harekete geçirebilecek bir hediye

İçinizde. Ancak geçmişinizi onurlandırmak ve ileriye taşımak adına bu gece bunu görmemiz sizin için iyi olabilir."

Derin bir nefes aldı. ". "

"Zoe'ye söyleyelim. Bunu dört gözle bekliyordu."

Cassia rahatladı. Zoe bu konuda heyecanlandığına göre, yüzleşmesi çok zor bir şey olmamalıydı.

Apollon ayağa kalktı. "Komnena'nın çalışma odasında beklemek ister misiniz? Ben gidip ailenin geri kalanını getireyim."

" değil."

Onu bırakmadan önce elini okşadı. Sonra da gözlerinin önünde kayboldu. Hesperine'lerin bir noktadan diğerine zahmetsiz bir sihirle seyahat ederken her girip alışmıştı.

Atölyenin ön kapısından çıktı ve aile kütüphanesine girdi. Kimsenin sesini duymadan, Komnena ve Lio'nun oluşturmaya çalıştığı koleksiyonun seyrek dolu raflarının yanından hızla geçti. Misafirlerinden hiçbiriyle karşılaşmadan odanın diğer tarafına geçmeyi başardı ve Komnena'nın çalışma odasına göz attı.

İçerideki tek kişi Komnena'nın tanıdığı Anna'ydı. Cassia içeri girdiğinde, kartal tüylerini kabarttı ve sanki aileye katılmaya uygunluğunu değerlendiriyormuş gibi ona bakarak kabartmaya başladı.

"Argyros Amca'nın baykuşunun nadiren bahşedilen onayını çoktan aldım. Herhalde ondan daha seçici olamazsın, gururlu kuş."

Anna hapsirdi.

"Bir tanıdık , önce sen onaylamalısın."

Lio'nun sesiyle Cassia döndü. Annesinin çalışma odası için yaptığı vitray kapının ışığında duruyordu.

Ona gülümsedi. "Benim sapkın büyücüm. Neden hâlâ bir tanıdığın yok?"

"Maceralarımnda henüz bir tane edinmedim."

Kalın İmparatorluk halıları üzerinde paytak adımlarla ona doğru ilerledi. "Çok geç o zaman. Maceralarla işimiz bitti."

Onu kollarına çekti. "Burada, evde güzel, sıkıcı bir tanıdık bulmam gerekecek."

"Aklınızda ne tür rahat bir yaratık var?"

"Kitap okurken kucağımda mırılacak bir kedimin olmasının her zaman güzel olacağını düşünmüşümdür."

"Ah canım. Onaylayacağım ama Knight'ı ikna etmek tamamen başka bir mesele olacak."

Gözlerinin içine baktı ve alaycı tonu azaldı. "Nasılsın?" "Umduğumdan daha iyi. Babamla aramızdaki şeyler artık farklı olacak. Şimdi."

"Baba" kelimesini duyunca Lio ona şaşkın bir gülümseme verdi.

"Anlayabiliyorum."

O anda Zoe, Şövalye ve keçileriyle birlikte kütüphaneye adım attı ve anne babası da arkasında belirdi. Komnena'nın koyu altın rengi resmi cübbesi, boyu ve zarif yüz hatlarıyla birleşince onu bir prenses kadar asil gösteriyordu. Ama o hayatına açlık çeken, okuma yazma bilmeyen bir köylü olarak başlamıştı. Tıpkı Cassia gibi o da bu hayata savaşıarak gelmişti.

Komnena uzun saçlarını omzunun üzerinden çekti ve Cassia'ya yeni eklediği örgüyü gösterdi. Lio ve Zoe'ye gibi, Apollon'un kalın altın Grace örgüsüyle birlikte örülmüştü.

"Bu yeni örgü benim için mi?" Cassia sordu.

"Ve sana verdiğim tüm sözler, Grace-kızım. Şimdi ve sonsuza dek, bana ihtiyacın olduğu her an senin için buradayım."

Cassia onu kucakladı. Komnena'yı tanımak harikaydı.

Kayıplarına rağmen Cassia üç kat şanslıydı. Onu hiç tanımamış olsa da onu seven bir annesi vardı. Ona annelik eden bir kız kardeşi vardı. Şimdi de Komnena'sı vardı.

Komnena Cassia'nın ellerini tutarak geri çekildi. "Bu gece iyi iş çıkaracaksın."

"Bir zihin şifacısı olarak profesyonel görüşün bu mu?"

"Evet, Grace-anneniz olarak güvenim ve arkadaşınız olarak cesaretlendirmem. Ama daha da önemlisi, senin sana olan güvenin.

kendin." Komnena anlayışlı kahverengi gözlerle Cassia'ya baktı. "Sanırım Apollon'un hediyesi bu konuda yardımcı olacak. Gel bakalım."

Cassia'nın etrafına bir şey yerleşti ve nefes kesici, ürpertici beklentisini hafifletti. Bu, ailesiyle birlikte hissetmeye başladığı memnuniyetti ve bu kez Apollon'a karşı duyduğu hiçbir sıkıntılı duygu bunu gölgelemiyordu.

Zoe'ye döndü. "Babamın bunca zamandır şapkasının altında sakladığı bu hoş geldin hediyesi nedir?"

Zoe kıkırdadı. "Şapkasının altına sığmaz! Ama vereceğim tek şey bu."

Başlarında Zoe ve Apollon olmak üzere beşi ve tabii ki Knight ile keçiler Komnena'nın çalışma odasından vitraylı kapıdan çıktılar. Açık terastan geçtiler ve Zoe'nin ailesinin yaşadığı rahat ahır ve padoktan geçtiler.

Apollon'la birlikte karla kaplı patika boyunca arazinin yabani bölgelerine doğru yol aldılar. Yaprak dökmeyen devasa ağaçların altından geçerken Lio büyü ışığıyla yollarını aydınlattı. Cassia ne olduğunu tahmin edemiyordu. Nereye gittiklerini ya da ormanda ne tür bir hediye saklı olabileceğini.

Sonra Apollon kayalıklara ve Kan Emici arkadaşlarının anıt heykellerine giden yoldaki çatalı seçti. Merhum Ritüel oğlu Methu'yu görmeye mi gidiyorlardı? Ya da hâlâ kayıp olan yeğeni Nike'ı mı? Tenebra'da bir yerde eylem mi? Nike Cassia'nın hayatını kurtarmış ve Solia'ya son görevlerini yerine getirmişti. Bu gece Cassia'nın geçmişindeki rolüne saygı göstermek uygun olurdu. Ama Apollon'un onun için başka bir şey sakladığından şüpheleniyordu.

Ağaçların arasından çıktıklarında hepsinin üzerine bir sessizlik çöktü. Ufukta ay, dalgaların üzerinde beliren iki gizemli parıltıydı; beyaz bir büyü ışığı ve kırmızı bir kan büyü gibi.

Lio üzerindeki değişken, yarı saydam renkleri işaret etti. "Bakın! Kıpırmızı bir aurora, en nadide . Bu kutsanmış bir işaret."

Cassia Tanrıça'nın gökyüzündeki ışıklarının onun solgun tenine nasıl renk kattığını izledi. "İlk kez bir aurora gördüğümde kıpırmızı olduğunu düşünürsek, bu benim için bir işaret."

"O gece Selas'taki ilk gecendi."

Onu kollarında tutarken Orthros'un kuzey başkenti üzerinde auroraların dansını izlemişti. Şehrin dört bir yanındaki çan seslerini dinlemiş ve asla ayrılmak istemediğini anlamıştı.

"Bu gece için *çok* uygun bir işaret," diye kabul etti.

Apollon ötelerindeki yüksek uçuşunun rüzgârdan koruduğu bir çıkıntıda durdurdu. "Yeteneğinin üzerinde tuttuğum perde büyüsunü kaldırmaya hazır mısın?"

Cassia bir kolunu Lio'ya doladı, diğer elini de Şövalye'nin kafasına koydu. "Evet."

Gözlerinin önünde Apollon'un anıt heykellere yaptığı son ekleme belirdi.

Solia'ya Hesperine kahramanları arasında bir yer vermişti.

Cassia kız kardeşinin altın taştan oyulmuş bir portresini gördü. Solia Orthros'un büyü ışığında Cassia'nın en güzel anılarından bir görüntü parlıyordu. Solia diz çökmüş, güzel elbisesi etrafında göllenmiş, önündeki çiçek tarhına keyifle bakıyordu. Narin beyaz taç yaprakları ve yumuşak yeşil yaprakları kenarlardan dökülen bir rimelace bolluğu orada büyüyordu.

Zoe sessizliği bozdu. "Bunun delphinium, goldenrods ve beyaz papatya olması gerektiğini biliyorum. İlk bahçeye koyduğunuz şey buydu.

Soli için diktim. Bana bitki bakımı konusunda öğrettiğin her şeyle onları burada büyütmek için çok uğraştım ama hava çok soğuk."

"Bunu sen mi yerleştirdin?" Cassia sordu.

Zoe başını salladı, yeni ön dişleri ve süt dudağını kemiriyordu. Cassia Zoe'yi kendine çekti ve ona sıkıca sarıldı. "Rimelace daha da iyi."

Cassia küçük kız kardeşini kucakladı ve ablasının heykeline baktı, danteli gördü ve delphinium, altın başak ve papatyaları hatırladı.

Apollon'un bakışlarıyla karşılaştı. "O mükemmel."

"O her zaman ailemizin bir parçası olacak," diye yanıtladı.

Cassia benzerliği tekrar inceledi. Elbette, Apollon Solia'ya bir kırmızı ve bir beyaz göz vermişti, ayları taklit ederek, Tanrıça'nın Gözleri. "Herkes onun güzelliğini hep bir tanrıçaya benzetirdi. Onun bu tasvirini hepsinden daha uygun buluyorum."

"Zoe'ye ektiğin ilk bahçenin hikâyesini anlattığında ve Lio da hikâyeye uygun illüzyonlar yarattığında, çalışmak için mükemmel bir referansım olmuştu. Yine de atölyeme girip eskizlerime bir göz attığında bu sürpriz neredeyse mahvoluyordu."

"Ah," diye nefes aldı Cassia. "Bunu hatırlıyorum. Diz çökmüş bir kızın yarım kalmış çizimlerini görmüştüm."

Onları korkusunun gözüyle yanlış yorumlamıştı. Onlar Kralın onu diz çökmeye zorladığını düşündü. Ama başından beri Apollon'un onu ve Solia'yı yukarı kaldırdığının kanıtıydılar.

Ona bir el uzattı. "Çok teşekkür ederim baba."

Davetini kabul etti ve onun yanına geldi. Diğer kolunu Komnena'ya doladı. Lio Cassia'yı sıkarak yanında olduğuna dair güvence verdi. Hepsi Soli'nin anıtının önünde uzun, huzurlu bir sessizlik anı için yakın durdular.

Sonunda Komnena konuştu, güzel, sessiz sesi aşağıdaki gelgit kadar emindi. "Cassia, başlama vakti geldi."

Cassia kız kardeşinin gözlerinin içine son bir kez bakarak başını salladı. Geleceği onu bekliyordu.

OceanofPDF.com

HAYAL BİLE EDİLEMEYEN HER ŞEY

LİO her an içinde ölçülemez miktarda sihir taşıyordu. Ama bu gece hissettiği sevinç için içinde yeterince yer yoktu.

Cassia'yla birlikte Ayin salonuna girer girmez arkadaşları ve ailesi onu tebrik yağmuruna tutmaya başladı. Cassia bu ilgi karşısında küçülmedi ya da sahte, kıbar bir gülümsemeyle kendini zırhlandırmadı. Kızarıp ve aurası daha da yükselir, endişeleri azalırdı.

Onunla baş başa paylaştığı özel Kan Birliği'nde Grace'in duygularının tadını çıkardı. Bu gece hissettiği her şeyi özümsemek ve hatırlamak istiyordu. Ondandır yayılan görünmez, elle tutulmaz aura, büyümlü duygularının üzerinde parlayan bir ışık gibiydi. Şimdi onun damarlarında çiçek açıyordu, tereddütlerinin dikenleri tutuşlarını hafifletiyor, bırakıyordu.

Babasına karşı duyduğu sembolik korkunun üstesinden gelmişti. Eğer bunu yapabildiyse, Yeteneklendirilmesi sırasında karşılaşacağı her türlü korkunun üstesinden gelebilirdi. Hazır olduğuna karar vermişti.

Sevgili Tanrıça. Dualarım kabul oldu.

Bu gece Cassia bir Hesperine olacaktı. İstedikleri her şeye sahip olacaktı.

Bunun farkına varması onu taşırdı ve vücudu içgüdüsel olarak ona yaklaşırken bakışları onunkileri buldu. Muhtemelen aralarındaki bağı o kadar çok duyguyla dolduruyordu ki, Kan Birliği olmasa bile bunu hissedebiliyordu.

Onun içinde tek başına yeterince yer yoktu. Ama ikisi birlikte her şeyi sınırsızca deneyimleyebilirlerdi.

Gülümsemeyi bırakamıyor gibiydi. Onu denemeye zorlayacak herkese meydan okuyordu. Bu aptalca, kendini kaptırmış gülümsemeleri hak etmişti ve her dakikasının tadını çıkaracaktı.

"Kimse geç kalmamdan rahatsız olmuşa benzemiyor," diye mırıldandı belirgin bir rahatlamaıyla.

Kıkırdadı. "Ölümsüz zaman algısı."

Kalabalığın içinde ona eşlik etti. Knight onun yanında kolaylıkla ilerliyor, kimseye öfkelenmiyordu. Cassia o da geçmişini geride bırakmıştı. Artık kimse onu Hesperine avcısı bir köpek olmakla suçlayamazdı ve gerçekten de konuklardan hiçbiri ondan çekinmiyordu.

Büyük oda güçlü büyülü auralarla doluydu, hava yüksek, tonozlu tavana kadar güzel kokularla doluydu. Orada *her yerde* çiçekler vardı. Çelenkler her sütunu sarıyor, her kemeri örtüyor ve vazolar her boş yüzeyi kaplıyordu. Anlaşılan annesi evi Cassia'nın en sevdiği çiçeklerle doldurmak için Orthros'taki tüm bahçıvanlardan ve çiçek sanatçılarından yararlanmıştı.

Güçlü kokular Lio'nun başını döndürdü. Yine de bunun muhtemelen yanındaki güzel kadınla daha çok ilgisi vardı.

Onu daha iyi duyabilmesi için eğildi. "İlişkimizi küçük tutabilirdik, biliyorsun."

"Kan Komnena'nın sorumlulukları var. Sadece akrabalarımızı ve dostlarımızı değil, Apollon'un bahsettiği tüm Ritüel kollarını da davet etmek zorundaydık."

"Şu anda pek de itaatkâr görünmüyorsun gülüm. Bence sen aslında büyük bir parti istiyordun."

Ona acımasız bir sırtıyla karşılık verdi. "Halkımızla çevrili olmak sarayda olmaya hiç benzemiyor."

"İnsanlarımızın bile zaman zaman bunaltıcı olabildiğini biliyorum."

"Yalnız olmamaya, çok fazla insanla birlikte olmaya alışmam zaman alıyor. hayatımdaki insanlar. Hâlâ herkesin iyiliğine nasıl karşılık vereceğimi öğreniyorum. Ama bu gece bunun zor olmadığı gecelerden biri."

Odanın içinde, iyi dilekte bulunanların toplandığı yerin derinliklerine doğru ilerledikçe, Lio aurasında cevap niteliğinde bir endişe artışı hissetmedi. Aslında, kalabalık tam tersi bir etki yaratmış gibi görünüyordu, sanki sevgileri ona taşmış ve onu güçle doldurmuştu. "Çok memnun oldum. Tenebra'daki gergin mahkeme duruşmalarından sonra, bunun senin için ideal bir deneyim olmayacağından korkuyordum."

Diğer elini Lio'nun koluna koydu, o kadar iç içe geçmişlerdi ki. "Lio, gece daha yeni başladı ve şimdiden muhteşem. Ama senden istemem gereken bir şey var."

Daha yakına eğildi. "Elbette. Neye ihtiyacın olursa." "Çok zorlama. Mükemmel olmak istemiyoruz, unuttun mu?" "Seni seviyorum Cassia."

"Ben de seni seviyorum."

Tam orada, her şeyin ve herkesin ortasında, dudaklarına tatlı bir öpücük kondurmak için onu durdurdu. Konukların alkışları onun keskin bakışları arasında kükredi.

Hesperine kulakları.

Cassia'nın şeref yeri salonun ortasında, Ritüel çemberinin içinde ipek ve güllerle örtülü bir sandalyede onu bekliyordu. Lio ona güzel mozağin üzerinde eşlik eder etmez, geçmiş kan ayınlarının büyümlü yankıları, güzel aile anılarıyla birlikte içinden geçti. Cassia durakladı, ayaklarının dibindeki kan kırmızısı Hespera Gülü'ne ve Lio'nun soyunun işareti olan Anastasios takımyıldızının desenindeki beş yaprağını kaplayan beyaz yıldızlara baktı.

", değil mi?" Lio sordu.

Başını salladı. "Kendimi... buraya ait hissediyorum."

"Tabii ki biliyorsun." Mak'ın önderliğinde, arkadaş çevreleri

Cassia'nın sandalyesinin yanında onları pusuya düşürmek için bekliyordu. Onu bir ayı gibi kucakladı. "Kupa ve dikenler. Mutlu Hediye Geceleri, Cassia."

Aurası, Lio'nun kuzeninin yanında her zaman olduğu gibi güven ve iyi mizahla doluydu. "Burada olmana sevindim," diye mırıldandı Mak'ın geniş göğsüne yaslanarak.

"Sakin ol," dedi Lyros. "Hâlâ birkaç saat daha nefes alması gerekiyor."

Mak onu serbest bırakır bırakmaz zarafeti içeri daldı. Lyros onun gözlerinin içine baktı, bakışları sezgiseldi ve sesi sakinleşmişti. "Nasılsın Cassia?"

"Şimdi daha iyi," diye yanıtladı Cassia.

Lyros bir kolunu Cassia'nın omuzlarına doladı. "Bu gece arkada Deneme Çemberi var. Hiçbir şey ters gidemez."

Cassia tüm arkadaşlarına baktı. "Çemberimizi oluşturduğunuzda İnisiyasyon Denemesi için burada olmasam da Yeteneğim boyunca beni desteklediğiniz için hepinize teşekkür ederim. Resmi olarak Deneme kardeşiniz ve Sekizinci Çemberin bir üyesi olmaktan gurur duyuyorum."

"Senin kadar kötü şöhretli biri bizim çemberimize aittir." Xandra üfledi parmaklarının uçlarını cüppesine sürerek tozunu aldı. "Kurucuların sekizinci nesil çocukları şimdiden ortalığı karıştırmakla ün salmış durumda."

Nodora Cassia'nın ellerini tuttu, varlığının içten tatlılığı etraflarındaki Kan Birliği'ni aydınlatıyordu. "Bu gece unutulmaz olacak. Tüm müzikleri kendim seçtim ve her dansın favorilerinizden biri olmasını sağladım. İleride bu şarkıları ne zaman duysan, her şeyi yeniden yaşayabilirsin. bu gece yaptığınız anılar."

Kia mantosunu omuzlarının üzerine attı. "Hediyeleşme konusunda sana ders bile vermeyeceğim. Bu gece kutlama zamanı!"

"Sonunda ölümsüz olacağın için çok mutluyum." Xandra'nın gözleri bir muziplik kıvılcımıyla parladı. "Lio sonsuzluğun geri kalanında bu kadar çekilmez olmayacak. Şimdi."

Lio da onların kahkahalarına katıldı ve kaburgalarına yediği birkaç dirseğe mutlulukla katlandı.

Deneme kardeşleri Cassia ile konuşurken o da kendisinin, Mak'ın ve Lyros'un etrafına hızlıca bir perde çekti. "Her şeyi ayarlamayı bitirecek vaktin oldu mu?"

Mak onu omzundan alkışladı. "Her şey seni bekliyor."

Lyros sırttı. "Yetenekli Grace'im sayesinde zor iş çoktan halledildi."

"İkinize ne kadar teşekkür etsem azdır"

Lyros kıkırdadı. "Bu kesinlikle 'Trial kardeşler ne işe yarar' kategorisine giriyor ve yardımcı olabildiğimize sevindim."

"Böylesine... kişisel... bir talebi başka birine emanet etmezdim, orası kesin."

Mak kaşlarını oynattı. "İyi eğlenceler." "Oh, eğleneceğiz. Kesinlikle eğleneceğiz."

Kia onların arasına karıştı ve Lio peçe büyüsunü onu da kapsayacak şekilde ayarladı.

"Şimdi törene gelelim," dedi Kia. "Her şeyi ve Cassia inzivadan çıktığında hepsi hazır olacak. Yeni gücüne alışır alışmaz ve herkese yeniden katılabilirse, onu Deneme çemberimize düzgün bir şekilde dahil edeceğiz."

Lyta Teyze, kızına bir şeyler ikram ederken planlarını bitirdiler. Cassia'yı tebrik ederim. "Benim Hediye Gecem savaşın arifesindeydi. Savaş büyücülerinin saldırısıyla karşılaşmadan önce yeni gücümün kontrolünü kazanmak için sadece saatlerim vardı."

Argyros Amca'nın gözlerinde güçlü zihin büyüsunünden daha yoğun bir parıltı vardı. "Tanrıça'nın böylesine vahşi bir savunucusunu uyandırmak benim için bir onurdu. Söylemeye gerek yok, Anthros Tarikatı hâlâ o gecenin yasını tutuyor."

Lyta Teyze, "Ölümlü ordular hâlâ Yeteneklerimin dehşetini anlatan şarkılarla yürüyor," diye düşündü.

"Burada, Orthros'ta," dedi Argyros Amca, "ozanlarımız bu konuda bir aşk söylerler."

"Bu türkü ne kadar romantik olursa olsun, senin hakkını vermiyor aşkım." Lyta Teyze kolunu Argyros Amca'nın koluna doladı ve Cassia ile komplocu bir bakış paylaştı. "Aceleye rağmen Argyros bunu unutulmaz kılmayı başardı. benim için bir deneyim. Zihin büyücüleri baskı altında mükemmelleşir."

Argyros Amca'nın o meşhur korkutucu bakışları şimdi farklı bir yoğunlukla sadece Grace'e . "Ve o zamandan beri her geceyi benim için unutulmaz kıldın."

"Bir zihin büyücüsünün size hediye etmesinin çok özel faydaları var," diye devam etti Lyta Teyze, "bunları keşfetmeniz için sizi bırakacağız."

Lyta Teyze ve Argyros Amca diğerlerinin yaklaşmasına izin vermek için kenara çekilirken, Lio tekrar Cassia'ya yaklaştı. Yanakları pembeleşen Cassia ona mırıldandı: "Bu gece aldığım tüm bu samimi tavsiyeler için minnettarım ama sanırım senin özel faydaların hakkında zaten bir fikrim var."

"Bu gece keşfetmemiz için birkaç tanesini saklıyordum."

Gözleri yuvarlaklaştı. "Öyle mi? Gerçekten mi?"

"Bu senin Hediye Gecen. Bunu özel kılmak niyetindeyim."

Fısıltıyla söylenen beklenti sözleri için daha fazla zaman yoktu. Ailenin geri kalanı diğer konuklardan önce Cassia ile bir an geçirme fırsatını yakaladı. Kadı ve Javed, Cassia'ya sarılabilmek için küçük Thenie'yi bir ileri bir geri dolaştırdılar. Bosko bile gerçekten mutlu görünüyordu. On yaşındaki süt çocuğu Hesperine yaşamına uyum sağlamakta zorlanıyor olabilirdi ama Cassia artık onun gözünde bir kahramandı ve artık öfke patlamalarının hedefi değildi.

Cassia kalabalığı taradı. Bakışları yakınlarda duran Alkaaios ve Nephalea'ya takıldı ve onları Ritüel çemberinin içindeki aileye katılmaya çağırdı.

Sanki hayatları boyunca Orthros'ta yaşamışlar ve ölümsüz varoluşlarının ilk on yıllarını Tenebra'nın savaş meydanlarında Hesperin olarak geçirmemişler gibi doğal bir şekilde resmi ipeklerini giyerek mutluluk ve sağlıkla parlıyorlardı. Onları iyileşmiş görmek güzeldi.

Zorlu eve dönüş ve buradaki yeni hayatlarında başarılı olmak.

Cassia onlara, "İkinize de tekrar teşekkür etmek istiyorum," dedi. "Bu gece bunu söylemek benim için çok önemli. Siz ikiniz yıllar önce beni korumamış olsaydınız, bugün hayatta olamazdım. Hesperinlere güvenmeyi bilemezdim. Siz olmasaydınız Yeteneklendirilmem asla mümkün olmazdı."

Lio sırayla ikisini de kucakladı ve Kan Birliği aracılığıyla hepsine şükranlarını ilettili. "Cassia'yı koruduğunuz ve onun kalbini halkımıza açtığınız için size ne kadar teşekkür etsem azdır."

Alkaios onun bileğini sıktı. "Yurtdışında yaptıklarımızın pek çoğu böyle mutlu sonlarla bitmedi. Bu geceki kutlama... bir merhem. İkimizin de kalbine."

Nephalea Cassia'nın koluna dokundu. "Kız kardeşinizin bu gece sizin için çok mutlu olacağından hiç şüphem yok. Unutma ki o seninle birlikte, tüm ışığın içinde

etrafımızda."

Cassia onun elini sıktı. "Apollon kayalıklarda, Nike'ın evinin yanındaki patikada onun bir heykelini yaptı. Belki bir gün hep birlikte oraya gidebiliriz. gece?"

"Elbette," diye yanıtladı Alkaios.

Nephalea başını salladı. "Onu birlikte anmak için biraz zaman ayıracağız."

Cassia bir iç çekti. "Keşke bu gece Nike'a şükranlarımı sunabilseydim."

"Biliyorum," dedi Nephalea. "Ama ya Tenebra'da senin gibi bir çocuk varsa?" "Bu gece onun korumasına kimin ihtiyacı var?"

"Haklısın," diye Cassia. "Eve gelmediğin zamanki nedenlerine saygı duyuyorum. Belki bundan on beş yıl sonra, o küçük kız büyüyüp Orthros'a gelecek ve ben de Nike sayesinde onun Hediye Gecesi kutlamasında olacağım."

Sonunda Lio, Grace'i en yakın arkadaşlarının ve ailesinin kollarından kurtarıp yerine oturttu. Sandalyesinin yanında dururken hediye masasının yanındaki babasını gördü ve elini kaldırarak ona başıyla selam verdi.

"Herkesi iyi aylar." Apollon yüksek sesle konuşmadı ama sesi Ayın salonunda yankılandı ve herkes dinlemek için sustu. "Bu gece hepimize Komnena Hanesi'ne hoş geldiniz demekten büyük mutluluk duyuyoruz. Geçtiğimiz yüzyıl, uzun zamandır beklenen Majesteleri'nin gelişine, soyumuzun gerçek başlangıcına ve kanımızdan doğan ilk armağanımızın doğumuna tanıklık etti. Geçtiğimiz yıl, İkinci Hediye Zoe'nin ailemize sevgili katılımına tanıklık etti. Ve şimdi, Tanrıça bizi bir kız çocuğuyla daha kutsuyor. Cassia'nın soyumuza katılışına hep birlikte hoş geldin diyebildiğimiz için ne kadar mutluyuz."

Salonda bir tezahürat yükseldi.

Apollon neşeli bir kahkaha atarak devam etti, "Ve özellikle de bunca haftadır Cassia'yı planımızdan haberdar etmeden oğlumla bana komplo kurduğun için teşekkür ederim."

Cassia Apollon'dan Lio'ya baktı. Lio masum bir ifade takındı.

"Cassia," dedi babası, "hepimizden gelen bu Hediye Gecesi hediyesini begeneceğini umuyoruz."

Bir elini kaldırarak masanın üstünü işaret etti. Oradaki kadife perde geri çekildi ve altındaki şemayı ortaya çıkardı. Cassia nefesini tutup ayağa fırladı ve daha iyi için ileri atıldı. Lio elini tutarak onunla birlikte gitti.

Yüzü ışıltı ışıltı, duvardaki mimari çizimi inceledi. "Seralar!"

"Kendinize ait," dedi Lio, "bir tane Orthros Boreou'da, biz burada kuzeydeki ikametgâhımızdayken keyfini çıkarmak için, bir tane de Orthros Notou'da güneye göç ettiğimizde kullanmak için. Babam mimariyi planladı ve temelleri inşa edecek. Cam yapımını ben halledeceğim elbette. Mak metal işçiliği için yetenek sözü verdi bile. Arazinin neresine inşa edeceğimize sizin seçiminiz olabilir, ancak değerlendirmeniz için birkaç uygun yer seçtik."

"Bunun her zaman istediğim şey olduğunu söyleyebilirim, ama... Hiç hayal etmemiştim

Bırakın iki serayı, kendi seram bile olabilirdi."

Lio ondan dökülen duyguları kana kana içti. Tanıştıkları geceden beri onun öfkesini, kederini ve acısını fazlasıyla hissetmişti. Bunun yerine onun hayatını sevgi ve mutlulukla doldurmayı kendine görev edinmişti. Bu gece onun neşesini tattı. "Hiç hayal etmediğin her şeyi hak ediyorsun."

Kollarını ona doladı. "Oh, Lio. Çok teşekkür ederim."

Sonra, sadece bir anlık tereddütle dönüp babasını kucakladı. Ona sarılırken babasının yüzünde saygılı bir ifade belirdi.

Sonunda döndü ve Mak'a seslendi. "Buraya gel!" Mak gülerek onlara katıldı ve bir kez daha sarıldı.

Lio sera planlarının yanındaki parşömen rafını işaret etti. Belgeler başlı başına güzel hediyelerdi, zarif balmumu mühürleri olan en iyi kâğıtlardı. "Seralar hediyesi. gece burada bulunan herkes katkıda bulunmak istediği bir bitkinin yazılı sözünü getirdi. Seralar onlar için hazır olduğunda hepsi getirilecek."

"Çok fazla." Ellerini önünde kavuşturmuş, sanki önce hangi parşömeni okuyacağına karar veremiyormuş gibiydi.

"Onlara yetiştirmek istediğin her şeyle ilgili listede ne olduğunu söylemiş olabilirim."

Dudakları en sevimli şaşkınlık ifadesiyle yuvarlaklaştı. "O liste... fikirlerle . Bu çeşitlerin yarısına ulaşmamın mümkün olacağından bile emin değildim."

Bir elini parşömen rafının üzerine koydu. "Hepsi burada."

Cassia kendisini izleyen konuklara döndü, duyguları Kan Birliği'ni dolduruyordu. "Bolluk içinde yaşamaya alışık olmadığımı hepiniz biliyorsunuz. Uzun yıllar boyunca hayatım cömertlikten yoksundu. Bu yüzden bu hediyeler benim için çok daha anlamlı. Olağanüstü değerdedirler, evet, ama onları hazine yapan, her birinin içindeki düşünce ve anlamdır. Benim teşekkür etmek için kelimeler yetersiz kalıyor. Ancak aranızda geçireceğim süre zarfında kelimeleri bulacağım."

Cassia'nın içten, provasız konuşması nazik auralar ve bir alkışla daha karşılandı.

Lio bir kolunu tekrar ona doladı. "Hadi oturalım da herkes seni selamlama ve hangi bitkiyi getirdiğini söyleme şansı bulsun."

Ona sandalyesine kadar eşlik etti ve yanındaki sandalyeye oturdu. Annesi onlara yemek dolu tabaklar getirdi ve gecenin ilerleyen saatlerinde kadeh kaldıracakları için şarap kadehleri doldurdu.

Kan Komnena'ya bağlı olan herkes teker teker, çiftler halinde veya ailece Ritüel çemberine geldi ve Cassia'nın yanına oturdu. Yaşlılar tavsiyelerde bulundu, genç kan kardeşleri onu rahatlatmak için şakalaştı ve süt emen çocuklar Şövalye ile yerde oynamadıkları zamanlarda onun kucağına oturdu.

Lio onun duygularını an be an takip ediyordu, sanki parmakları onun nabzındaydı. Onun bunaldığına ya da endişelendiğine dair herhangi bir işaret olup olmadığını izledi. Ama o gerçekten eğleniyordu.

İlk Hediye Komnenos olarak kendisini Hediye Geceleri'nden kutsal festivallere kadar pek çok önemli olayın merkezinde bulmuştu. Ancak gece görevi soyuna ya da soyundan gelenlere karşı değildi. Şu anda sadece ve sadece tek bir sorumluluğu vardı. Zarafetinin iyiliği. Zihni ve büyü, bedeni ve kalbi tamamen ona adanmıştı.

Lio, Kraliçe ve İkinci Prenses'in kapıda olduğunu hissettiğinde konukların yaklaşık üçte biriyle görüşmüştü. Odanın her yerinde auralar yandı. Annassa ve en büyük kızlarının gelişiyle her zaman olduğu gibi. Konuklar yer açmak için Cassia'ya en yakın sandalyeleri boşalttı.

Kraliçe Alea ve Kraliçe Soteira, yanlarında Prenses Konstantina olduğu halde kol kola yaklaştılar. Cassia ve Lio ayağa kalkıp ellerini kalplerinin üzerine koyarak eğildiler.

"Annassa," diye selamladı Cassia onları alışlagelmiş saygıyla. "İkinci Prenses. Varlığınızla Hediye Gecesi kutlamamı onurlandırdınız."

"Annassa." Lio yankıladı, sonra prensese hitap etti. "Kona Teyze."

Ailelerinin yakınlığı şerefine kendisine seslenmesine izin verdiği bu sevgi dolu isim karşısında prensesin ağırbaşlı ifadesini bir gülümseme süsledi.

Annassa Alea, Cassia'ya bariz bir zevkle baktı. Bir zamanlar Hagia Boreia'nın Prisma'sı ve hayatta kalan tek Ritüel ilk kan hala basit beyaz tapınak cüppesini herhangi bir kraliyet cüppesi kadar gururla giyiyordu. "Anastasios'un soyuna bir ekleme yapılması nadir ve değerli bir durumdur. Bunu kaçırmazdım."

"Bu gece pek çok kişiye büyük bir neşe getirdin Cassia." Annassa Soteira pürüzsüz, koyu renkli elini Grace'in solgun beline dayamış, Annassa Alea'nın mutluluğundan açıkça keyif alıyordu.

"Bir dakikalığına bize katılmak için vaktiniz var mı?" Cassia davet etti.

Annassa Soteira onlara güzel, derin kahkahasının nazik müziğini sundu. "Elbette çocuğum. Burada herkesin sınırsız zamanı var."

Kraliçeler ve Kona Teyze yerlerini aldıktan sonra Lio ve Cassia tekrar oturdular.

"Annassa Alea," dedi Cassia, "Anastasios'un yakınlığının henüz bizim soyumuzda ortaya çıkmadığını fark ettim. Ailemizde hiç kimsenin şifacı olmaması garip görünüyor. Vaftizimden sonra şifa için başka bir yakınlık okuması yaptırmayı planlıyorum."

Annassa Soteira onu bir terapist ve şifacının bakışlarıyla süzdü. "Gerçekten de tüm yakınlık okumalarını tekrarlamalısın. Ama şifacılığın senin yolun olacağını sanmıyorum."

Annassa Alea başını salladı, sanki bir sırrı biliyormuş gibi ağzının kenarlarında bir gülümseme vardı. "Hayır, eski dostumun iyileştirmeye olan yatkınlığının sende ortaya çıktığını görmüyorum. Sahip olduğun güç her neyse, bu beklenmedik."

Bu açıklama karşısında hayal kırıklığına uğramak şöyle dursun, Cassia hevesle Kona Teyze'ye döndü. "İkinci Prenses, Hediyeinden sonra bahçe büyüsü için tekrar okumamı ister misiniz?"

"Tabii ki Çember ile olan yakınlık okumanı tekrarlayacağım. Rosarians." Kona Teyze sandalyesinde arkasına yaslandı, koyu renk saçları vücudunu saran bir aura gibiydi. Her zamanki gibi kraliyet güzelliğinin ve Orthros'un zarafetinin timsaliydi, aytaşı kolyesi gece karası teninde solgundu, cübbesi törensel İmparatorluk şerit dokumasıydı. "Ben olsam Eğer Argyros'un ben fırsat seni tekrar okuyacağını bilmeseydim, önce bu konuda ısrar ederdim. Bir sonraki diplomasisi için seni kapmaya kararlı öğrenci."

"İkinci okumamı kesinlikle sizinle yapacağım," dedi Cassia.

Kona Teyze hediye masasına doğru zarif bir hareket yaptı. "Yeni Sera çalışmalarınızda size çok yardımcı olacak. Tamamlandığında sana Hediye Gecesi hediyemi vereceğim: Sığınak Gülü'nden bir parça."

Cassia'nın nefesi kesildi. "Ana gülün bir dalını bana mı ayıracaksın? Benim için mi?" Kona Teyze başını salladı. "Ona gereken özeni göstereceğinizi biliyorum."

"Elbette yapacağım. Hespera'nın Büyük Tapınağı'ndan geriye kalan son gülün bir parçasının bana emanet edilmesi... Senin yeniden canlandırдың ve bir buçuk bin yıldır bakımını üstlendiğin..."

"Seranızda gelişen yeni bir asma olacak. Annem Alea ve benimle birlikte çalışmış olan Lio gerekli ışık büyülerini sağlayabilecektir."

"Benim için onurdur, Kona Teyze," diye yanıtladı

Lio. "Bu çok fazla," diye nefes aldı Cassia.

"Hespera'dan küçük bir şey istediğimizde, her zaman cevap verir. Ben de aynı cömertliği onun halkına göstermeye çalışıyorum."

"Size minnettarım, İkinci Prenses."

"Gül bahçeciliğinde senin akıl hocan olacağım. Toprağın altına gireceğiz tırnaklarını birleştir. Tüm öğrencilerim gibi siz de bana Üstat Kona ." "Onur duyuyorum," diye geveledi Cassia. "Teşekkür ederim."

Lio'nun, Grace'in Kona Teyze'nin vesayeti için mükemmel bir seçim olduğundan hiç şüphesi yoktu.

Prenses ona resmen siyaset konusunda akıl hocalığı yapmıyor olabilirdi ama yine de Kraliyet Başyargıcı, Orthros'un en önde gelen yasal otoritesi ve siyasi nüfuzuydu. Derslerine gül bahçeciliğinden daha fazlasını dâhil edeceğinden emindi. Cassia'nın diplomatik hizmette Lio'ya katılma umutları düşünüldüğünde mükemmel bir fırsattı.

Lio konuyu değiştirmekte tereddüt etti ama kutlama başlamıştı ve kimin kayıp olduğu konusunda endişelenmeye başlamıştı.

"Kona Teyze," diye cüret etti, "Ioustin'in ne zaman geleceğini biliyor olamazsın, değil mi?"

"O geliyor." Kardeşinin planlarından emin görünüyordu. Lio bir nefes verdi. "Teşekkür ederim."

"Tenebra'da bir şey üzerinde çalışıyor, söyleyeceklerim bu kadar.

Bu geceye kadar hedefine ulaşma umudunu koruyor, ancak başaramazsa, her halükarda Cassia'nın Hediye Gecesi için eve gelecek."

Cassia kaşlarını çattı. "Hâlâ Ritüel babam olması için başka birini istememiz gerektiğini düşünüyorum. Elbette Ioustin olmasını istiyorum ama Birinci Prens olarak o

çok fazla sorumluluğu var. Yurtdışında hayatlar ona bağlı." "O olmak zorunda," diye itiraz etti Lio.

"Bu çok önemli bir gelenek," diye onayladı Kraliçe Alea. "Hagia Boreia'daki ortak kökenlerimizin onuruna, en büyük oğlumuz her zaman Apollon'un çocuklarına Ritüel babalık yapar."

Kraliçe Soteira Lio'ya kaşlarını kaldırdı. "Ritüel kardeşimiz Cassandra onların annesi. Bize onun ne zaman geleceğini sormadınız."

"En iyi olduğunu düşündüğü zamanda geleceğini biliyorum," diye yanıtladı Lio. "Kahinimizin zamanlamasını sorgulamaya cüret edemem."

"Ne kadar saygılı bir çocuk," dedi Cassandra. "Bunu kehanetlerimden şüphe eden aptal gençlere anlat."

Kassandra Ritüel çemberinin kenarında belirmişti. Lio onu İmparatorluk moru içinde gördüğüne şaşırmıştı; koyu, canlı renk, maun tenindeki sıcak alt tonları ortaya çıkarıyordu. İmparatorluğun Orthros'la ittifak kurmasında kilit bir rol oynamış olmasına rağmen, bir İmparatorluk prensesi olarak ölümlü kökenlerini nadiren sergiliyordu. O zamandan bu yana geçen yüzyıllarda, Orthros'un tüm ticari ilişkilerini denetleyen Kraliçe'nin Baş Ekonomisti rolünü benimsemişti.

"Ritüel anne." Lio onun yanağını öpmek için ayağa kalktı.

Cassia ayağa kalkmadan Cassandra onu durdurmak için dizine vurdu. "Otur ve biraz daha keyfine bak."

Cassia ona meraklı bir bakış attı ama sözlerini sorgulamadı. Lio'nun üzerine bir endişe çöktü.

Kutlamanın bütün gece sürmesi gerekiyordu. Cassia'nın orada oturup saatlerce eğlenmesi gerekiyordu. Cassandra neden sanki bunun tadını çıkarmak için sadece bir dakikası varmış gibi konuşuyordu?

Kassandra yere kadar uzanan saçlarını arkasından topladı ve Kraliçelerin yanına oturdu. Belki de Orthros'un kahini sadece sevdikleriyle oturmak ve onların her sözüne takılmalarını istemiyordu.

Lio, Ritüel annesinin sözlerinden çok fazla anlam çıkarmaması gerektiğini bilmeliydi. Bu gece eski korkularının onu pusuya düşürmesine izin vermemeliydi. Yaşadıkları her şeye rağmen Cassia şimdi buradaydı ve onun yanında güvendeydi. Hiçbir şey onun Yeteneğinin önüne geçemezdi.

Cassia Cassandra'ya, "Sana Ritüel annesi demeyi dört gözle bekliyorum," dedi.

"Davetiniz beni ne kadar onurlandırır da canım, korkarım kabul edemem. Yanlış anlamayın. Seni Ritüel çocuklarımın arasında saymayı çok isterim."

Lio ve Zoe ile."

Lio şaşkınlık içinde Cassandra'ya baktı. Tüm bunların haftalar önce hallolduğunu düşünmüştü. Cassia'nın Ritüel annesinin seçimi gibi muazzam derecede önemli bir şey nasıl olur da Hediye Gecesi'nde son dakikada değişebilirdi?

Cassia dikkatle, "Anlamıyorum," dedi.

"Ben senin Ritüel annen olmayacağım. O rol zaten başkasının. Merak etmeyin. Tam zamanında gelecektir. Her zaman öyle yapar." Cassandra gözlerini kapadı ve bir parmağını kaldırdı. "Bekle. Böyle anları seviyorum. Çok nadiren karşıma çıkarlar ama herkesin tepkisi paha biçilemezdir. Tam... şimdi."

Kan Birliği'nde iki aura parladı. Ön kapıların yakınında nefesler tutuldu.

Auralardan biri Ioustin'e aitti. Diğer...

O bir kaleydi. Güçlü. Adamant. Kadim. Tanıdık geliyordu ama Lio onu tanımıyordu. Nasıl tanımasın ki? Onun gibi bir Hesperine büyüğünü tanıması gerekirdi.

Odanın üzerine bir sessizlik çöktü, mutlak sessizlik hüküm sürene kadar yayıldı ve ağırlaştı.

Kalabalık dağıldı. Ioustin, Tenebran binici çizmelerinin üzerine attığı resmi bir cübbeyle onlara doğru yürüdü. Lio onun yanında kimin olduğunu gördüğünde, onu sadece taşa oyulmuş olarak görmüş olmasına rağmen tanıdı.

Nike. Yaşıyordu. Ve Orthros'a dönmüştü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

EVE DÖNÜŞ

Cassia yedi yaşından beri İLK KEZ, hayatını kurtaran ve değiştiren Hesperine'e baktı.

Nedense Nike şimdi de aynı boyda görünüyordu. Aynı siyahı giymişti. O gece olduğu gibi cübbe giymişti ama kukuletası yoktu. Canlı kızıl saçları, yürürken arkasında salınan karışık bir örgü halinde görünüyordu. Hesperine zarafeti ve bir savaşçının kararlılığı. Soluk kaşlarında bir çatıklık, dolgun dudaklarında bir kırılgnalık vardı.

yüzyıllardır seven ve on yıllardır özleyen insanlarla dolu bir kalabalığın içinde bakışları Cassia'nınkilere kilitlendi.

Koyu gri gözlerinde çok fazla hüzn vardı. Cassia da bunu fark etmişti, sanki ortak geçmişlerine bir aynadan bakıyormuş gibi.

Bir çığlık sessizliği bozdu. Lyta Nike'ın önüne geçti. Orthros'un Koruyucusu uzandı ve iki eliyle kızının yanaklarına dokundu. "Benim kızım."

"Ben geldim anne." Nike'ın sessiz ve boğuk sesi teselli veriyordu.

Lyta'nın içinden bir hıçkırık koptu. Nike'ı kendine doğru çekti ve ona . Nike kollarını annesine doladı.

"Merhaba baba." Nike annesinin başının üstünden babasına gülümsedi.

Argyros konuşmadı. Cassia muhtemelen düşündü. O ve Nike birbirlerine baktılar ve iki zihin büyücüsünün paylaştığı sözsüz anlayış belki de kelimelere ihtiyaç duymuyordu. Sessizlik içinde kollarını

Hem Grace'inin hem de ilk kızlarının etrafında. Yüzünden aşağı süzülen gözyaşlarını bastırarak gözlerini kapattı.

Kona Usta kardeşinin yanına gitti. "Aferin." Ioustin iç geçirdi ve kız kardeşine sarıldı. Kraliçe Alea'nın yüzü parladı. "Evine hoş geldin Nike."

Nike ve ailesi Ritüel çemberine yaklaştı. Nike yumruğunu kalbine bastırdı ve Kraliçelerin önünde derin bir şekilde eğildi. "Annassa."

Kraliçe Alea şefkat ve hayır duasıyla onun başına dokundu.

Nike doğrulurken, Kraliçe Soteira herkesin kalbini gören kendi koyu kahverengi gözleriyle onun gri bakışlarını tuttu. "Güvendesiniz."

Nike'in ailesinin geri kalanı onun ve anne babasının etrafında toplandı.

"Sakın özür dilemeye kalkma," dedi Kadi. "Güvendesin. Buradasınız. Tanrıça, seni görmek çok güzel."

Bunun üzerine Nike'in ağzı bir karış açıldı. Kız kardeşine şiddetle sarıldı. Kadi sonunda onu Nike, Javed'in bileğini kavradı ve onu da kucaklamak için çekti.

"Nike Teyze?" Bosko idolünün karşısında heyecandan nefessiz kalmıştı. Thenie'yi kalçasından kavradı.

Nike gözlerini kırptırarak yavrulara baktı. Bakışları Bosko'nun speire'larına, Hesperine savaş sanatlarının her yeni öğrencisine verilen sembolik saç bağlarına kaydı. Bosko onları hiç çıkarmazdı, soyunun bir sonraki büyük savaşçısı olmaya kararlıydı. Hippolyta'nın Kürsüsü'nün birkaç Vekilharcı Hesperinlerin barışçıl ordusunun tamamını oluşturuyordu ve Cassia, Bosko'nun geleneklerini devam ettirecek olmasının sevdikleri için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

"Belli ki ben senin teyzenim," dedi Nike, "çünkü senin bir savaşçı ve kız kardeşimin oğlu olduğunu söyleyebilirim."

Bosko daha uzun boylu durdu. "Bu senin yeğenin, Thenie." "Merhaba, Thenie."

Thenie, eşsiz zekâsıyla kendisiyle konuşulduğunda nadiren cevap verir ve Argyros'un ki hariç kimsenin bakışlarıyla karşılaşmazdı. Ama şimdi gözlerini kocaman açarak teyzesine baktı ve mırıldandı.

Nike, Kadi ve Javed'e, "Tebrikler," diye mırıldandı. "Çok güzeller."

Mak aile buluşmasında sırasının gelmesini bekliyordu ve Cassia'nın kalbi onun için yerinden fırlayacak gibiydi. Kız kardeşi tam orada duruyordu, onu hiç tanımadan önce kaybettiğini düşündüğü kız kardeşi. Ve onun için kim olduğunu bile bilmiyordu.

Lyros elini tuttu ve onu ileri doğru çekti. Mak boğazını temizledi. "Ben Mak. Senin kardeşimim."

Kadim savaşçının kendini ne kadar örtülü tutması gerektiğine rağmen, Nike'in o anki duygularının gözlerinden okunması onun ne kadar güçlü olduğunun bir göstergesiydi. Cassia, Nike'in bakışlarındaki şaşkınlığı gördü.

"Bu da benim majesteleri Lyros. Vekilharçlar, tam rütbeli, hizmetinizdeyim, Birinci Baş Vekilharç." Onu selamladıktan sonra elini uzattı.

Bunu duymazdan geldi ve ona her zaman çok cömert davrandığı ayı kucaklamalarından birini yaptı. "Evimizi güvende tuttuğun için teşekkür ederim. yokluk."

Mak rahat bir nefes aldı ve yüzünde kocaman bir gülümseme .

Nike, ailenin geri kalanına yaptığı gibi Lyros'u da kucakladı. "Senin yaşında ve böylesine iyi bir savaşçıya çoktan bahsedildi. Tanrıça seni kutsasın."

Nike Lyros'u bıraktığında Apollon onu bekliyordu. "İyi bir sezon muydu?" diye sordu.

"Normalden biraz daha uzun. Ama elimden gelenin en iyisi."

Apollon güldü ve kollarını uzattı. Kız tereddüt etmeden kollarına girdi ve Cassia onun kahkahasını ilk kez duydu.

Bir kolunun altında yeğenini tutan Apollon, diğerini Ioustin'in omuzlarına attı. Blood Errant'ın hayatta kalan üç üyesi sonunda tekrar bir aradaydı.

"Yeğenim için bir karşılama duyalım!" Apollon seslendi.

Yükselen tezahürat onun efsanesine yakışır nitelikteydi.

Apollon'un neşeli tepkisi büyüü bozmuştu. Kalabalık yeniden canlandı. Şimdi selamlar ve kutlama sesleri Nike'in etrafını da sarmıştı.

Cassia gibi. Nike, Komnena'yı kucaklamak için durakladı, sonra diğer herkesi görmezden gelerek Cassia'yla yüzleşti.

Cassia, Alkaios ve Nephalea'nın yanında olduğunu fark etti. Ve orada, üç Hesperine kurtarıcısı tarafından çevrelenmiş bir şekilde duruyordu.

"Iskhyra." Nephalea Nike'ı yurtdışında kullandığı takma adıyla selamladı. "Bize katılmaya karar vermişsin."

Nike'in ağzı seğirdi. "İkiniz de ipeklerinizin içinde rahat görünüyorsunuz."

Alkaios güldü. "Annenin dövüş ringinde bize katıl, sana ne kadar rahat olduğumuzu gösterelim."

"Özellikle kendi stajyerlerimden gelen meydan okumaları asla geri çevirmem."

Cassia değiş tokuşu izledi. Bu Nike'ın bir antrenman maçı için yeterince uzun kalacağı anlamına mı geliyordu?

Nephalea gülümseyerek, "Biz artık stajyer değiliz," diye uyardı. "Bizler Vekilharcız."

"Şimdi de tellere mi bağlandın? Kötü bir etki bıraktığımı biliyordum." Onlarla konuşurkenki rahatlığı, onlara olan sevgisini herhangi bir nazık sözden daha etkili bir şekilde ortaya koyuyordu. "Nasıl buldunuz?"

"Pekâlâ," dedi Alkaios.

Nike bir elini onun omzuna, diğer elini de Nephalea'nın omzuna koydu. "Seni tek parça halinde görmek güzel."

Nephalea Nike'a imalı bir bakış attı. "Demek fikrini değiştirdin." Nike'ın bakışları yeniden Cassia'nın üzerinde toplandı. "Cassia'mızın Hediyesini kaçıramazdım.

Gece, yapabilir miyim?"

Cassia'nın nefesi kesildi. Pherenike, İlk Armağan Argyra, Zafer Yıldızı, onun uğruna doksan yıllık kaçışına son vermişti.

Cassia bir adım öne çıktı. Herkesin onları izlediğinin, Zoe'nin Knight'a kalmasını söyleyip kollarını onun boynuna doladığının, Lio'nun güven veren elinin sırtının alt kısmında olduğunun belli belirsiz farkındaydı.

Nike ile arasındaki mesafeyi kapattı. Fırsatını bulsa kurtarıcısına söylemek istediği onca şeyi defalarca düşünmüştü. Şimdi tüm o kelimeler ve yıllar boğazında düğümleniyordu. Ağzından ilk çıkanlar onu şaşırtmıştı. "Senin gibi savaşmaya çalıştım."

Cassia, Nike'ın cevap niteliğindeki sessizliğinin farkındaydı. Mücadele etmesi gereken daha çok kelime ve yıl vardı. "Sen kazandın."

Gözyaşları Nike'ın yanaklarından aşağı süzüldü. Cassia uzandı ve yedi yaşındayken yaptığı gibi onlara dokundu.

Ve Nike'ın o zaman yaptığı gibi Cassia'yı güçlü kollarına çekti ve ona sıkıca sarıldı. Koruyucu büyüü Cassia'nın duyuları arasında fısıldadı, karanlık ve kudretli, Cassia'nın hissettiği ilk Hesperine büyüü, ona Tanrıça'nın gücünü tanımayı öğretmişti.

"Methu için çok üzgünüm," dedi Cassia. "Kederin damarlarımda dolaşıyor. Şimdi anlıyorum."

Nike'ın kolları bir parça gerildi, sonra Cassia'yı serbest bıraktı. "Senin sayende Methu gibi kanla doğan bir Hesperine kaldı."

Cassia Lio'nun eline uzandı ve onu yanına çekti.

Başını iki yana salladı ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle Nike'a baktı. "Sonunda sizinle tanışmak bir onur."

Nike başını eğerek ona baktı. "Apollon Amca'nın İlk Hediyesi... ve babamın akıl hocası. Ioustin buraya gelirken bana çok şey anlattı. Anladığım kadarıyla artık en güçlü iki Hesperine thelemancer'ından biri değil, üçünden biriyim."

Lio gerçekten de kızardı. "Senden ne kadar çok şey öğrenebileceğimi ancak hayal edebilirim."

"Duyduğuma göre, bu noktada ikinizin de fazla eğitime ihtiyacı yokmuş. Bana bir düş büyücüsünün Orthros'un savunmasını aştığı söylendi." Nike'ın sesindeki vahşet, Cassia'ya keşke orada olup gücünü kendine Koleksiyoncu diyen şeytani zihin büyücüsünün üzerine salabilseydim dedirtti. "Onu sihirbazlık yeteneğinle ve Sığınak büyüleriyle dolu bir objeyle yendin. Bana savaşı anlatmalısın. Ama şimdi değil. Bu gece bunun için değil."

"Doğru." Cassandra sandalyesine uzanmış, karşılıklı konuşmaları izliyordu. "Bu arada onu nereye koydun?"

Nike'ın çenesi sıkıştı.

"getiremezdin." Cassandra'nın sözlerinde güven bir ton vardı.

Nike, "Bir uzvum eksikmiş gibi hissediyorum," diye homurdandı.

Cassia ikisinin arasına baktı, sonra Lio'yla meraklı bir bakış alışverişinde bulundu. Cassandra'nın her şeyi biliyormuş gibi görünmesi alışılmadık bir şey değildi. Ama Cassandra'yı doksan yıldır görmemiş olan Nike'nin onunla sanki bir tartışmaya devam ediyorlarmış gibi konuşmaya devam etmesi tuhaftı.

Nike'ın ünlü kalkanından mı bahsediyorlardı acaba? Yıldızlar mı? Bu bir silah sayılıyor muydu, yani Orthros'ta tüm getirilen yasağa tabi miydi? Eğer öyleyse, Selas'a gelmeden önce onu Waystar sınır kalesinde bırakması gerekecekti.

"Tek parça halindesin," dedi Cassandra. "Kalkanınla her şey yoluna girecek."

Görünüşe göre "o" başka bir şeymiş.

Nike tereddüt etti. "Waystar'da Kadeh'le birlikte değil."

"Daha da iyi," diye yanıtladı Cassandra. "Bir dahaki sefere ipek kutuma koyabilirsin."

Nike'ın kaşları kalktı. "Kutunuz dolu."

"Son zamanlarda Akron'un Meşalesi'nin biraz egzersiz yapmasına izin verdim. Lio'nun onu İlk Kan Çemberi'nden önce salladığını görmeliydiniz."

Nike Lio'ya baktı. "Methu'nun savaş büyücülerinden çaldığı objeyi sen mi kullandın? Gördüğüm kadarıyla kanla doğan biri olarak mirasının kıymetini biliyorsun."

"Umarım öyledir," dedi.

Cassandra yavaşça ayağa kalktı ve Nike'ın yanağına bir öpücük kondurmak için yanına geldi. "Bu gecelik bu kadar yeter. Yapmış gibi hissetmeye çalış."

"Eğer memnunsanız, deneyeceğim."

"Tatmin oldunuz mu? Bu gece bir zafer ve bundan hiç kuşkunuz olmasın. Şimdi seni ve Cassia'yı sohbetinizle baş başa bırakıyorum."

Lyta Teyze kızı ile kahin arasında araştıran bir bakış attı. Bir kolunu tekrar Nike'a dolayarak onu çekti. Nike'ın diğer tarafındaki Argyros Amca da aynısını yaptı ve sanki onun bir hayal değil de gerçekten burada olduğuna emin olmak istercesine ona sarıldı.

"Cassia," dedi Nike, "bu gece buraya için geldim, Yetenek Verme sırasında yüzleşmeden önce geçmişine ışık tutmak için."

Mutlu kutlamaların ortasında Cassia'nın üzerine bir karabulut çöktü. "Geçmişimi geride bıraktım."

"Tam olarak anlayana kadar bunu yapamazsınız. Söyleyeceklerim, tanıştığımız gece hakkında inandıklarınızı değiştirebilir."

Cassia hiçbir şeyin değişmesini istemiyordu. Ölümlü olduğu gerçeği dışında. derinlerde bir yerde şüphenin sesi yükseliyordu. Apollon onu yenmiş ve herkesin iyi dilekleri onu bastırmıştı. Ama onu tam olarak kovamamıştı.

Ya hala hazır değilse?

Nike bir kez daha onun kurtarıcısı olabilir.

Savaşçının bakışları sanki bir savaş alanını inceliyormuş gibi kalabalığı tekrar taradı. "Nerede konuşabiliriz?"

Cassia etraflarındaki aileyi işaret etti. "Lio'nun kütüphanesine gidebiliriz."

"Bence seninle bunu özel olarak konuşmalıyız."

Lyta Teyze'nin kolu Nike'a sıkıca sarıldı.

Nike uzun bir süre anne babasına sıkıca sarıldı ve yüzünü babasının omzuna yasladı. "Cassia hayatlarınızı kurtardı. İzin verin, bağlılığımı onurlandırayım. Bu gece ona minnettarım."

"Kutlamadan sonra kütüphanemde taze bir cezve kahve olacak." Babası bu ifadeyi bıraktı, imalar söylenmemişti, ne soruyor ne de talep ediyordu.

Nike, "Benim için bir fincan hazırla," dedi.

Argyros Amca Nike'nin alına bir öpücük kondurdu.

Lyta Teyze bariz bir tereddütle onu bıraktı ama başıyla onayladı. "Cassia'yı hayatının en tehlikeli gecesinde kurtardın. Bu gece Hediye Verme'yi onun için başka kim daha güvenli hale getirebilir?"

Cassia Lio'nun elini sıktı. "Konuklarla ilgilenirsen Nike'ı kütüphanemize götüreceğim."

Başını iki yana salladı. "Ben sizinle kalıyorum." "Evet," diye kabul etti Nike, "Lio da bize katılmalı."

"Lyros ve ben misafirler dahil herkesi savuşturmakta üstümüze yoktur," diye araya girdi Mak. "Siz içinüz gidin. Biz burada işleri yoluna koyarız."

"Mak," diye itiraz etti Cassia. Kız kardeşine zar zor bakabilmişti. Onunla özel bir konuşma yapması gereken oydu.

Başını iki yana salladı. "Stand bu gece görev başında ve görevimiz güvenle kullanmanız için. Git. Nike'ın geçmişin konusunda sana yardım etmesine izin ver." Cassia ona bir kez daha sarıldı. "Nike'ın heykelini onunla birlikte daha sonra ziyaret edeceğiz.

Bundan emin olacağım. Orada onun için neler yaptığını görmeli." "Bunu çok isterim."

Mak ve Lyros kalabalığın karşısında dimdik dururken, Orthros'taki en güçlü üç zihin büyücüsünden ikisi Cassia'yı Hediye Gecesi kutlamasından uzaklaştırdı.

KIRILGAN SEÇİMLER

LİO ünlü kuzenine bakmaktan kendini alamadı. Onu burada, Cassia'yla birlikte oturdukları evin kütüphanesinde görmek gerçeküstü bir şeydi. Hikâyelerde olduğu gibi Nike'ın kendisi de hayattan daha büyük görünüyordu.

Bakışları yerden tavana kadar duvarları kaplayan kitap raflarının üzerinde gezindi. Odanın ortasındaki sehpa ve ipek minderler. Odanın Masasının üzerindeki parşömen yığınları, Knight'ın çiğneme oyuncağı. Etrafını göz açıp kapayıncaya kadar inceledi. Gergin uzuvlarında bir hazırlık vardı, sanki Orthros'un lüksleri bir tehditti ve sıradan olana güvenmiyordu.

Lio, annesinin hastaları olan ve geri dönen Hesperine'lerin çoğunda aynı belirtileri görmüştü ve onlar doksan yıldan çok az bir süredir sahadaydılar. Bu efsanenin bir zihin şifacısına ihtiyacı vardı.

Yine de onun aurasını okuyamıyordu. Onun duygularının üzerinde tuttuğu perde gibi bir perdeyi daha önce hiç hissetmemişti. Argyros Amca kadar okunamazdı,

Eğer peçesi de koruyucu büyüden yapılmamış olsaydı, Lio onun duygularını büyü ile sakladığını asla bilemezdi. O perde bir perde duvarı gibiydi. İyi korunduğunu söylemekten çekinmiyordu.

O zarif korumaların altında ne kadar kırılmıştı?

Nike vitray pencerelerinden birinden, "Hediye hem taç yaprağı hem de dikendir," okudu. "Benim ve babamın en sevdiklerinden biri."

"Benimki de," dedi Lio. "Ben o panel üzerinde çalışırken sık sık senden bahsederdi."

"Cam, diplomasi ve akıl. Ioustin kırılğan işlere uygun bir eliniz olduğunu söyledi."

"Sonunda Mak ve Lyros'un davetini kırılmayan şeylere vurabildiğim eğitim ringine kabul etmek zorunda kaldım. Burnum hariç. O da pek çok kez kırıldı."

Bununla Nike'ı şaşırtarak güldürmeyi başardı. Lio ne kadar uzun Mak'ı tanıdıkça, mizahın bazen diplomaside oynayabileceği role daha çok değer vermeye başladı.

"Kahve ister misiniz?" Cassia onun şakasını basit bir sosyal ritüelle takip ederek masadaki cam kahve servisini işaret etti.

İkisi birlikte, geri dönen Hesperine errant'ı rahatlatmayı başarabilirler.

Nike sehpayaya bir adım daha yaklaştı. "Her zaman kahve isterim."

"Ben de fikirdeyim." Cassia, Lio'yla birlikte en sevdikleri kanepeye oturdu.

"Ben yaparım." Lio da ona katıldı ve masanın altındaki saklama sepetine uzanarak bir kavanoz kahve seçti. "Argyros Amca eskiden Starfrost Brew'u sevdiğini söyledi."

Nike kendini masanın karşısındaki sandalyeye bıraktı. "Bu gece bir fincan Polar Night Roast içsem fena olmaz. Sert olsun."

"Benim de bir taneye ihtiyacım var," diye onayladı Cassia.

Lio Orthros'taki en koyu, en sert kahve kavanozunu çıkardı. "Kutup Gecesi Kavurması olsun."

Nike kendine ve bir çekti. Üstündeki Güzel bir antika olan cübbesinin kolundaki siyah işlemeler yıpranmıştı. "Bu gece bir ölüm habercisi gibi görüldüğüm için özür dilemek istiyorum. Kız kardeşini kaybettiğin gece giydiğim cübbeyle Hediye Gecene geldiğim için benim hakkımda ne düşünüyorsun?"

Lio başladı. Aynı kişi olduğunu fark etmemişti.

"yok," dedi Cassia. "Bu gece hepimizin aklında o vardı.

Bu mutlu bir olay ama aynı zamanda ağır bir olay."

"Zamanım yoktu..." Nike istifa edercesine elini cübbeye doğru salladı.

"...kendimi daha şık göstereyim."

Cassia, "Bu özür dilemen gereken son şey," diye onu temin etti. "Tozlu dövüş cüppeleriyle de gelebilirdin ve kimse bunu düşünmezdi."

Nike durakladı, sonra ayağa kalktı. "Pekâlâ."

Resmi ipeği çıkardı ve yakındaki bir sandalyenin arkasına atarak altına ne giydiğini ortaya çıkardı. Dizlerine kadar uzanan siyah bir savaş cübbesi, amblemleri olmayan Stand kıyafetleri gibi. Ön tarafında hâlâ ıslak olan koyu lekeler vardı. Kokusu Lio'ya bunun kan olduğunu söylüyordu.

"Oh, anlıyorum," dedi Cassia.

Nike onlara alaycı bir gülümseme verdi ve tekrar yerine oturdu. "Tozdan bile daha iyi," diye ekledi Cassia keyifle.

Nike bir kahkaha attı.

"Ama sanırım yavruların bunu görmemesi en iyisi." Cassia kaşlarını . "Kimin bu?"

"Peki sorabilir miyim, buna ihtiyacın var?" Lio düşmanının kanına neden ihtiyaç duyduğunu anlayamıyordu ama belli ki Nike'ın cüppesindeki lekeleri saklamak için kendine göre sebepleri vardı. Aksi takdirde çoktan bir temizleme büyüğü yapmış olurdu.

"Korkarım bu başka bir zaman anlatılacak bir hikâye," diye cevap verdi Nike. "Gördüğünüz gibi, Ioustin bu geceye kadar bana yetişemedi. Geri dönmek için hiç vakit kaybetmedik. Senin Hediye Verme töreninden önce buraya gelmem gerekiyordu Cassia."

"Seni nasıl buldu?" Cassia sordu. "Hepimiz neredeyse bir asır boyunca ondan kaçtığını biliyoruz. Hediye Gecem için tam zamanında seninle temas kurabilmiş olması şaşırtıcı."

"Oh, bu bir tesadüf değildi. Görünüşe göre Alkaios ve Nephalea, Ioustin'e nerede olabileceğime dair yeni bilgiler vermek için senin Hediye'nin doğru fırsat olduğuna karar vermişler. İşgüzar Yeni Hediyeler." Nike'ın ses tonunda şefkat belirgindi.

"Ah." Cassia üzgün görünüyordu. "Umarım benim yüzümden davanıza ihanet etmiş gibi hissetmiyorsunuzdur."

"Tabii ki hayır. de teşekkür etmeliyim. Anladığım kadarıyla ailem için büyük bir teselli ."

"Bize olduklarından daha fazla değil."

"Eğer bilseydim..." Nike başını iki yana salladı. "Neredeyse bir asır sonra ilk kez Trial kardeşimi gördüğümdeki şaşkınlığımı hayal edin. Beni köşeye sıkıştırdı ama arayışımı durdurmak ya da ailemi düşünmem için yalvarmak için değil. Eve dönmemi bile istemedi. Sadece on beş yıl önce bir okçunun okundan kurtardığım küçük bir kızın bu gece bir Hesperine olmak üzere olduğunu söylemek istedi. Ve buraya gelmek için ne kadar tehlikeli bir yol izledin."

"Benim için yaptıklarını onurlandırmaya çalıştım Nike."

"Hesperinler ve bizim ölümlülerimiz arasında bir kalkan oldun. düşmanlar." Nike'ın sesi duygusallıktan boğuklaştı. "Sen ailemin hayatını kurtardın. Lio'yu suikast girişimi konusunda uyarmamış olsaydın hiçbir Ekinoks Zirvesi'nden sağ çıkamazdı. Minnettarlık bağımızı defalarca onurlandırdın."

Lio majestelerine gülümsedi. "Ioustin sana Cassia'nın yaptıklarını anlattı mı?" ", " dedi Nike. "Tanrıça korusun, sen benim gibi bir kadınsın. kendi kalbim."

Cassia'nın aurası bu övgü karşısında kabardı. "Lio ve ben her şeyi birlikte yaptık."

"Evet, Glasstongue'un efsanesini ben de duydum. Apollon Amca'nın oğlundan da daha azını beklemezdim." Nike Lio'ya döndü. "Şaşırmadım. Ama minnettarım."

Lio elini kalbine götürdü. "Ben de öyle. Sonunda Cassia'nın hayatını kurtardığın için sana minnettarlığımı sunabiliyorum."

Kan Birliği, dile getirilmeyen duygularla, rahatsız edici bir şekilde güçlendi. Lio, büyük kahve fincanlarını herkesin önüne koymak için iyi bir zaman olduğunu düşündü.

üçü. Nike onların bakışlarından kaçarak içkisine baktı.

Hepsi içkiden birer yudum aldıktan sonra Cassia sessizliği daha nazik sözlerle doldurdu. "Bunca zaman sonra benim yüzümden Orthros'a döndüğünüze inanmıyorum. Bu bizim için söyleyebileceğimizden çok daha fazla şey ifade ediyor."

"Bu gece benim için beklentilerimin de ötesinde bir anlam taşıyor." Nike kahvesini masaya bıraktı ve fincanın masaya vurduğu yumuşak gümbürtü kütüphanede yankılandı. "Yurtdışında çok özel bir amaç için kaldım. Ya da ben öyle sanıyordum. Artık bilmiyorum."

Zafer Yıldızı onun amacından şüphe mi ediyordu? Bu muazzam itiraf karşısında Lio hiçbir cevap bulamadı. Cassia da Nike'tan detay vermesini istemedi.

Ama Nike yaptı. "Kassandra'nın 'kanla doğan Orthros'a dönecek' kehanetini biliyorsun."

"Evet." Lio tereddüt etti.

"Halkımız bunun seni kastettiğine inanıyor," dedi Nike. "Methu'nun ölümünden sonra aramızda doğduğunda, bir kez daha kanla doğmuş Orthros."

"Ben olsam varsayımda bulunmazdım. Kassandra kehanetin Methu'dan bahsettiğini söyledi. Onun sadece savaş büyücüleri tarafından yakalandığını, öldürülmediğini ve bir şekilde bize geri döneceğini umuyor."

"Orthros'ta kimse ona inanmıyor."

Lio farkına vararak, "Sen inanıyorsun," dedi.

"Hayatın boyunca duyduğun kader sözleri kehanetin sadece yarısı," dedi Nike ona. "Diğer yarısı benim içindi."

Cassia ve Lio dinledi.

"Kanla doğan Orthros'a dönecek," dedi Nike, "ve sen onu kurtaracaksın."

"Onu arıyordun." Lio öne doğru eğildi.

Nike'ın elleri fincanı sıkıca kavradı. "Neredeyse bir , hoş kütüphanenizde tarif edemeyeceğim yerlerden kanıtlar topluyorum."

Lio konuşabilmek için nefes aldı. "Ne buldun?" "Çok şey. Ama Trial kardeşim değil."

Bir kez daha Hediye'yle ilgili iki ucu keskin sözün yazılı olduğu pencereye baktı. Bir dirseğini sandalyesinin koluna , parmaklarını büzölmüş dudaklarına bastırdı. Yüzyıllık keder ve ezici hayal kırıklığı, kan lekeleri, koruma ve sihir perdesi altında işte böyle görünüyordu.

"Çok üzgünüm Nike." Cassia'nın basit sözleri bir duanın ciddiyetini taşıyordu.

"Yanılmış olabilirim," dedi Zafer Yıldızı. "Çünkü işte kanla doğan, Orthros'un evine getirildi. Bir kızı tehlikeden kurtardım ve o, kanla doğanları ve tüm Hesperinleri kurtaran bu kadına dönüştü. Hayatının kanına bağlı olduğu ortağın o olduğunu kanıtladı.
devam et."

Majesteleri. Lio, Cassia'ya ve vitray pencerelerinin yumuşak ışığında ela gözlerinde titreyen taze yaşlara baktı. "Benim kurtarıcım."

Nike'ın mesafeli bakışları geri döndü ve ikisini gözlemledi. "Camdan daha kırılğan seçimlerle birbirimize bağlıyız. Bir şekilde iyi bir şeye dönüştüler. Görevim bitse de de, bu gece benim yerim burası, senin yanın Cassia. Ben senin Hesperine olma seçiminin bir parçasıyım. Geçmişinden bir parça taşıyorum. Tanıştığımız gece olduğu gibi, bu gece de seni korumak için elimden gelen her şeyi yapma sorumluluğum var. Bu durumda, kendi anılarının tehlikelerinden."

"Hazır olduğumu sanıyordum," dedi Cassia, "ama şimdi anlıyorum ki hazır . Sensiz olmazmış."

Lio ihtiyacı olduğunu bilmediği bir güven duygusu hissetti. Orthros'un en büyük kahramanlarından biri bu gece onun Zarafeti için savaşıyordu. Cassia'nın korkularına karşı babası öncölük etmiş, aileleri ve arkadaşları da onu savunmak için bir araya gelmişti. Cassia'ya Nike'tan daha iyi kim yardım edebilirdi ki? şüpheleriniz dinecek mi?

Solia'nın ölümü Cassia'nın hayatındaki en yürek parçalayıcı olay olmuştu. O zamandan beri geçirdiği onca iyileşmeden sonra bile Lio, Hediye sırasında bu kaybı bir kez daha yaşamanın onun için acı verici olacağını biliyordu. Eğer Nike'ın

Bu geceki ifşaatlar darbeyi yumuşatmaya yardımcı olursa, minnettar olacaktır.

Nike ellerini iki yana açtı. "Sana bir fırsat sunmaya geldim. Geçmişinizi yeniden yaşayın. Ioustin bana, Lio'nun thelemancy'si sayesinde önerdiğim şeye benzer bir şeyi zaten yaptığınızı söyledi. Ama o geceyi başka hiç kimsenin yaşayamayacağı şekilde yaşamınızı mümkün kılabilirim, çünkü ben oradaydım."

Cassia yutkundu. "Beni o yere ve zamana götürmek için zihin büyüünü kullanabilirsin."

Lio onun elini sıktı. "Yetenek Verilmeden önce bu anıları bilinçli bir şekilde tekrar gözden geçirmek sana iyi gelecektir. Bu size duygularınızı şimdi çözme ve dönüşümünüz sırasında sizi bekleyen olası mücadeleleri azaltma fırsatı verir."

Kızın eli adamın elinde sıkılaştı. "Bunu yapmalıyım."

"O gece sana ne dediğimi hatırlıyor musun?" Nike sordu. "Çocuk olmana rağmen cevapları hak ettiğini ve sana zor olabilecek gerçekleri söyleyeceğimi söylemiştim."

"Eğer duymak çok zor geliyorsa, senden sadece durmanı istemem gerektiğini ve korkumdan utanmamam gerektiğini söyledin."

"Aynı şey bu gece de geçerli. Eğer herhangi bir noktada şimdiki zamana dönmek isterseniz, bana seslenin, ben de büyüü durdurayım."

"Ben artık bir çocuk değilim. O zaman açıklayamadığın gerçekleri bana göstereceksin, değil mi?"

"Ne kadarını bilmek istiyorsun?"

Cassia'nın aurasında duygular titriyordu. Lio onu daha yakına çekti.

"Lio bana daha sonra bir Hesperine'in bir insana Merhamet verdiğinde, ölümlü kalıntılarının ışığa dönüşmesinin güçlü bir etkiye neden olduğunu açıkladı. Son düşüncelerini ve duygularını aktaran bir ruh salınımı."

"Bu doğru. Birine Merhamet'i her verdiğimde, onun anılarının kâhyası oluyorum."

"Solia'nın son anıları... zor muydu?"

"O gece pek çok insan acı çekti. Özellikle de sen." Nike durakladı. "Babanın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını biliyorsun. Methu'yu aramakla meşgul olduğum için siyaset ve diplomasiye pek dikkat etmedim. Alkaios ve Nephalea insan toplumunu daha önceki bir hükümdarlık döneminde terk etti ve mevcut kral hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Çalışmalarımız bizi çoğunlukla kötülüğün görünmeden işini yapmaya çalıştığı sınırlara götürdü."

"Hesperin'lerin motivasyonları saftır," dedi Cassia. "Beni her zaman kalbinin iyiliğinden dolayı kurtardığını biliyordum."

siyasi sonuçları."

Nike'ın çenesi sıkıştı. "Babana ne yapmak istediğim konusunda pek de saf olmayan düşüncelerim vardı. Onun bir canavar olduğunu söyleyebilirim. "Babana ne yapmak

koşullar bunu açıkça ortaya koydu. Seni ona geri verme kararımı kaç gece düşündüğümü bilemezsin."

"Ekinoks Yemini'ni tuttun," dedi Cassia. "Hesperinlerin yetim olmayan çocukları almalarına izin . Eğer anlaşılmayı bozmuş olsaydın Tenebralılar tüm Hesperinlerden intikam alabilirdi."

"Yeminin lafzını tuttum," diye cevap verdi Nike, "ruhunu değil. Seni ondan kurtarmanın bir yolunu bulmam gerektiği kaçamadım. Seni Orthros'a gönderebilirdim ve babanın da kendi Kaybolmanızın sorumlusu düşmanlarındı."

"Bunu kaç kez hayal ettiğimi bilemezsin. Beni o zaman eve getirseydin ve ben Orthros'ta güven içinde hayatım nasıl olurdu?"

"Seni ondan uzaklaştırmalı mıydım?" Nike sordu. Cassia'nın aurası onca yıl için acıyordu.

Ama sonra başını salladı. "Bana yaşattığı acılardan kurtulmuş olmayı ister miydim? Tabii ki isterdim. Ama bunu yapamazdın Nike. Cassandra'ya geleceğin o versiyonunun nasıl görüneceğini sormamıza gerek yok. Ekinoks Zirvesi'ndeki suikastı ya da onu takip edecek feci sonuçları durdurmak için Tenebra'da olamazdım."

Lio bu keşkeleri defalarca düşünmüş, Grace'in kahramanlığının kendisine bu kadar pahalıya mal olmamasını dilemişti. Onu kurtarmak için çok ağır bir bedel ödemişti. "Eğer yapabilseydim seninle yer değiştirirdim."

Cassia onun elini kavradı. "Böyle şeyler hakkında düşünme. Artık buradayız ve ikimiz de güvendedeyiz. Nike'ın kararları sayesinde."

Nike başıyla onayladı. "Bunu şimdi anlıyorum."

Cassia, "Umarım o geceyle ilgili olarak sana huzur verir," dedi. "Apollon'un bana hatırlattığı gibi, acı dolu geçmiş hepimizin bu harikulade mevcut."

"Apollon Amca bilmeli." Nike'ın ifadesi yumuşadı. "Sebepsiz yere senden o acı dolu geçmişi yeniden yaşamamı istemem. Kendi gözlerinle görmem gerek. Neye tanık olduğumu benim bile anlayamadığım bir şekilde anlayacaksın. Orada sadece sizin bulabileceğiniz cevaplar var."

"Ne tür cevaplar?" Cassia aurasını saran endişeyle sordu.

"Ioustin bana senin ve Solia'nın kralın kızları olduğunuzu söylediğinde, bu olanlara tamamen farklı bir ışık tuttu. Ama sen benim söylediklerimi doğrulayana kadar, olayları yorumlamayı etkilemek istemiyorum. şüpheli."

"Bunun bana huzur vereceğini düşünüyor musun?" Cassia sordu.

"Eğer haklıysam, bu size bundan çok daha fazlasını, umudu verebilir."

OceanofPDF.com

O ZAMANKİ VE ŞİMDİKİ CESARET

"HAZIR MISIN?" NIKE sordu.

Hayır. Elbette Cassia hazır değildi. Hiçbir şey onu kız kardeşinin çektiği acılara tanık olmaya hazırlayamazdı.

Yıllar geçtikçe, Cassia'nın en kötü hayalleri bilmediği her doldurmakla tehdit etmişti ama o çocukluk anılarının gölgeli köşelerine sığınmıştı. Rahatlatıcı Hesperine karanlığı en acı detayları gizliyordu çünkü Nike, Nephalea ve Alkaios en kötüsünü ondan saklamıştı.

Şimdi Nike tüm bunları açığa çıkaracaktı. Ama bunun Cassia'nın acısını artıracağına değil, hafifleteceğine söz verdi.

Cassia asla bilmek istemezdi. Ama o istekliydi.

"Buna hazır değilim," dedi, "ama Armağanıma hazır olmalıyım. Ben yaparım."

"Ol Cassia," dedi Nike. "O zaman da şimdi de cesaretini gördüm. Bu mücadelenin üstesinden gelebilirsiniz."

Zafer Yıldızı'nın kendisi hakkında böyle söylediğini duyan Cassia, buna inanmaktan kendini alamadı.

Lio onu kendi tarafına doğru tuttu, kolu hiç kıpırdamadan ona sarıldı. "Yardımcı olabilir ?"

"Evet," diye yanıtladı Nike. "Cassia'nın bu yolculukta seni de yanında isteyeceğini düşündüm."

Ona doğru eğildi. "Seviyorum."

"Aklından çıkmayacağım," diye söz verdi. "Yolun her adımında yanında olacağım gülüm."

"Madem bir zihin büyücüsüsün," diye ekledi Nike, "başlamışken gücünü benim çalışmalarına da katabilirsin. Cassia'nın senin büyüne oldukça alışkın olduğunu varsayıyorum. Bu onun için daha rahat bir deneyim olacaktır."

"Elbette." Cassia'nın alnına bir öpücük kondurdu.

Nike bir elini sandalyesinin her iki koluna dayadı. "Başlayalım."

Herhangi bir büyü söylemedi ya da kana gizemli semboller kazımadı. Cassia en güçlü Hesperine çalışmalarının saf İrade eylemleri olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti. Körelmiş ölümlü duyularıyla bile odadaki büyüün dolup taşığını hissetti. Cassia'nın etrafındaki kütüphane puslanmaya başladı, sanki kaba Tenebran camından çevresine bakıyordu.

"Tanrıça korusun," diye mırıldandı Lio. "Seninle birlikte büyü yapmak bir ayrıcalık Nike."

"Etkilendim," diye cevap verdi Nike. "Sen ve ben, babam hariç, bizim seviyemizdeki büyücülerle işbirliği yapma fırsatına asla sahip olamayız."

Lio'nun tanıdık büyüü Cassia'nın zihnini sardı. Onunla birlikte Nike'ın varlığı da geldi. Şimdiye kadar Lio dışında hiçbir büyücü Cassia'nın düşüncelerine konuk olmamıştı. Ama Nike davetsiz misafir gibi hissettirmiyordu. Onunki Cassia'nın karşılaştığı ilk Hesperine büyüüydü. Şimdi etrafını sarmıştı.

Güçlü, koruyucu bir kucaklama gibi ve onu kaptı.

SAHA

SAHA.

Solia'nın kaderiyle tanıştığı yer. Cassia'nın hala iç savaşlarını sürdürdüğü yer.

Castra Roborra kalesi ve onu çevreleyen karlı topraklar, hatırladığı yekpare yerden daha küçük görünüyordu. Yüzyıllar boyunca savaş meydanları görmüş Nike'ın gözünden bakıldığında, burası kudretli Hesperine'in yanında küçücük kalıyordu.

Keskin kulakları, biraz gerisindeki kampta dinlenen adamların ve atların seslerini algıladı. Etraftaki ormana dadanan her izcinin ayak izlerini takip edebiliyordu. Askerlerin kalp atışlarını sayabiliyordu. Üstündeki duvarlardaki muhafızlar.

Adamlardan birinin titreyen elleri ona doğru bir ok fırlattığında, havalanma dokunuşuyla oku havada durdurdu. Onun aurasına konsantre oldu. Evet, bu çocuğu öldürmeye çalışan kişiydi. Oku çevirdi ve adamın kalbine sapladı. Bir homurtu geldi ve sonra kalbi sustu.

Nephalea ona baktı.

"Biliyorum," dedi Nike, "Hesperinlerin gereksiz yere adam öldürmediğini sana ben öğrettim.

Buna gerek yoktu."

"Elbette değildi," diye cevap verdi Nephalea. "Bir dahaki sefere bir çocuğu hedef aldığında, onu yolundan çekmek için orada olmayabilirsin."

Alkaios başını kaldırıp okçunun ateş yarığa baktı. "Keşke bunu ben yapmış olsaydım."

"Iskhyra," dedi Nephalea, "eğer gerçekten Cassia'nın babasını hedeflemek istiyorsan, onu da okçunun yoluna gönderebilirsin."

Alkaios Nike'ye döndü. "Onun için geri dönmek için hâlâ vaktimiz var. Onu geri getirdiğimiz kadar kolay bir şekilde kamptan çıkarabiliriz."

Nike, Cassia'nın onunla nasıl savaştığını düşünerek kollarını ovuşturdu, sonra rahatlamak için uzandı. "Yemin onu almamızı yasaklıyor. O bir yetim değil. Onu yetim yapmamalıyız."

Nephalea başını salladı. "Nasıl bir baba büyük kızını yiycilere bırakır, küçük kızını da kız kardeşinin kalıntılarını aramak için hayatını riske atmaya zorlar?"

"Bu adam başka hangi kalpsiz işleri yaptı?" Alkaios merak etti.

Nike adamın işlediği suçları kolayca aklından çıkarabilirdi. Ama bir insanın ruhu hakkında böyle bir değerlendirme yapmak Tanrıça'ya düşerdi.

Nike onlara ve kendisine, "Hespera'nın ilkelerine ve anlaşmaya bağlı kalmalıyız," diye hatırlattı. "Biz çocuk çalmayız. Asla insanların bize inandığı canavarlar gibi davranmamalıyız."

Babası çok uzun süre barış için çabalamış, annesi de Nike'ın şimdi taviz veremeyeceği kadar çok onur aşlamıştı ona.

Tanrıça, doğru seçimi yapmamız için dua ediyorum.

Nike, Newgift'lerine örnek olmalı. "Gücümüzü ne zaman kullanacağımızı ve ne zaman kaçınacağımızı bilmek her zaman kolay değildir. Açık olan şu ki Cassia'ya verdiğimiz sözü tutmalı ve kız kardeşine kutsal törenleri uygulamalıyız."

Alkaios yüzünü buruşturdu. "Haklısın."

Nephalea rahatlatıcı bir el ile sırtını ovuşturdu.

Saygılı bir sessizlik içinde görevlerine başladılar. Mancınıklar düşmüş olanları dağıtmıştı ama Hesperinler'in hisleri onları alandaki ya da Çevredeki ormanın çevresine.

Alkaios, geldiklerinde hâlâ hayatta olan tek ölümlüyü geri aldı. Genç Hesperine'in aurası, adamın merhametli bir ölüm için son isteğini yerine getirdikten sonra hâlâ rahatsızdı. En azından Cassia bunun için burada değildi.

Parçalanmış savaşçıları, Alkaios'un peleriniyle örtülü küçük formun iki yanına saygılı bir şekilde yerleştirdiler. Hayatta olduğu gibi ölümdede askerler korumaya yemin ettikleri kadını kuşatmalıydılar.

Cassia'nın duyguları acı verici bir şekilde parladı, Nike'ın kilerle örtüştü ve yankılandı. "Bunu görmek zorunda kaldığınız için üzgünüm." Bu sözler

Nike'ın ağzından çıkmıştı.

Ama Cassia konuşanın şimdiki zamandan Nike olduğunu anlayabiliyordu. "Ama bu önemli. Dikkatle izleyin."

Nike ölenlerin sırası boyunca yürüdü ve her adamın yüzüne baktı. Cassia onları çocukluğundan tanıyordu. Solia'nın korumaları.

Tüm korumaları. Tek bir adam bile kayıp değil.

İsyancı özgür lordlar Solia'ya saldırdıklarında, sayıları çok daha fazlaydı. Bunu takip eden çatışmada, muhafızlarından bazıları

ya da Cassia hep böyle düşünmüştü. Sadece hayatta kalanlar Solia'yla birlikte yakalanıp kaleye götürülecek ve onunla birlikte idam .

Tüm muhafızları nasıl burada olabilirdi?

Nike, "Bunu aklınızda tutun," diye talimat verdi.

Sonunda pelerinli figürün önünde durdu. Cesaret çabalarına rağmen Cassia korktu. Bu Solia'ydı. Bu onun kız kardeşiydi. Kumaşın altındaki bohça çok küçük görünüyordu. Çok yalnızdı.

Aslında, sahadaki tek kadın oydu.

Leydi Iris neredeydi? Solia'nın hizmetçisi, en yakın arkadaşı, en güvendiği sırdaşı. Prensesin peşinden her yere giderdi ve öyle de yapmış, bir daha dönmek üzere onun yanında o kaleye girmişti.

Peki cesedi neden burada değildi?

"Benden daha iyi anlayacağımı ," dedi Nike. "Şimdi kendini hazırla." Sözleri hafızanın sesinde kayboldu. "Ah, Cassia. Çok özür dilerim."

Alkaios ve Nephalea Solia üzerinden ona katıldılar.

"Alkaios," dedi Nike ona, "eğer onu bizim için ortaya çıkarırsan. Bırak Tanrıça'nın Gözleri onu görsün, çünkü Hespera acıya sadece merhamet."

Ağır bir iç çekişle diz çöktü ve pelerini geri çekti.

Cassia'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, uzuvlarına iğne batmaları göndererek vücudunu hatırlamasına neden oldu. Lio'nun kolunun onu sabitlediğini hissetti.

Bu kadar yeter. Öfkesi Castra Roborra'nın temellerini sarstı. Nike ona ,

"Buradan ayrılmak Cassia'nın seçimi," diye hatırlattı.

Kaçmak istedi. Paniği onu kütüphanenin farkındalığına geri götürüyordu. Ama gerçek burada, hafızasındaydı. Geleceğinin anahtarı geçmişindeydi.

"Lio," diye . "Kalmama yardım et."

"Nasıl istersen."

Onun gücü görüşü sabitledi. Varlığı her , geceyi dolduruyordu. Onunla birlikteydi, onun için buradaydı. Artık o gecede yalnız değildi ve bir daha asla olmayacaktı.

Onunla birlikte hissetmek için yanında olmasaydı, tüm bu acıya dayanamazdı.

Cassia'nın hayal ettiğinden çok daha kötüydü. Solia'nın sevgili yüzünün olduğu yerde katledilmiş bir maske vardı. Sayısız bıçaktan akan kan Altın rengi saçları yaralarla kaplanmış ve altın rengi elbisesine sıçramıştı. Bu

Kan izlerini takip etmek, yüzünden kalanlara bakmaktan daha az dehşet vericiydi.

Alkaios onu alıp Cassia'nın küçük ellerine vermeden önce kolyesinin durduğu yerde, göğsünün üzerinde tertemiz bir daire vardı. Önce üzerindeki kanı temizlemiş olmalıydı.

Nephalea diz çöktü ve Solia'nın başını kucağına koyarak saçlarını harap olmuş yüzünden geriye doğru düzeltti.

Nike dişlerini bileğine geçirdi. Açık damarını Solia'nın üzerinde tutarak, kanının elbisesinin üzerindeki lekelerle sıçramasına izin verdi. "Onun sevdikleri için döktüğü gibi biz de onun için kanımızı döktük."

Nephalea bileğini açtı ve Solia'nın saçlarını taradı. Alkaios kanayan elini Solia'nın kolyesinin olduğu yere koydu.

İçkileri tamamlandığında Nike konuşmaya başladı. İlahi Dildeki kadim Ritüel kelimeleri Cassia'nın zihninden aktı, tanıdık anaförler Orthros'un kutsal salonlarında duyduğu dizeler, tam olarak anlayamadığı gizemli ama rahatlatıcı sözler.

Yukarıdaki gökyüzü yakın hissediliyordu. Karanlık büyüye dönüşmüş gibiydi. Hesperinlerin taze kanı parlamaya başladı, Solia'nın başının etrafında parlak beyaz bir hale oluşturdu, onu ışıkla kapladı ve kalbinden dışarı doğru parladı. Sonra auraya dönüştü. Parlak ve güçlü bir şekilde parlayarak geceyi aydınlattı.

Büyü Nike'ın damarlarını titretti ve derisinin altında görüntülere, seslere ve hislere hayat verdi.

Nike'ın anıları sayesinde Cassia daha , Solia'nın son anlarının anılarına çekildi.

DÜNYANIN ŞEKİLLENDİRİCİSİ

Muhafızlar anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getirerek onu sessizce izlediler.

Birkaç

Düz beyaz gökyüzünden kar taneleri tehdit ediyordu ama yakında ağaçların sığınağına ulaşacaktı. Biraz daha ilerledikten sonra kalenin etrafındaki stratejik olarak temizlenmiş alanı geçip okçuların menzilinden çıkacaktı. Kampa geri dönüyor olacaktı. Cassia'ya.

Cassia'ya ulaşmak zorundaydı. Onu ve sırrı korumak için. Hiçbir şeyin onu durdurmasına izin vermemeliydi.

Ormanın güvenliğine doğru gittikçe yaklaştı. Kalenin arkasından çekildiğini neredeyse hissedebiliyordu. Her adımda gerginliği biraz daha az dayanılmaz hale geliyordu.

toynak sesleri duyduğunda gerginliği yeniden arttı. Bakışlarını ileriye sabitledi ve olabildiğince hızlı adımlarla ilerledi.

Atın toynaklarının gümbürtüsü sardı. Onu esir alanın şövalyelerinden biri dizginleri onun yoluna çekti. "Bu kadar mesafe yeter."

Mükemmel bir duruşla ayakta durdu ve en kadınsı, ağırbaşlı saray tonlarında konuştu. "Affedersiniz?"

Muhafızlar bir adım geri çekilerek pazarlığın dışında kaldılar.

Şövalyenin yüzü tehditkâr gökyüzü kadar solgun ve sertti. "Lordum kaleye dönmenizi istiyor."

"Bir anlaşmamız var. Kampa güvenli bir şekilde döneceğime söz verdi."

"Şimdi benimle geleceksin."

"Bunun anlamı nedir? Benim güvence vermemi bekleyen korkmuş bir çocuk var. Lordunuzdan tek istediğim Cassia'ya dönmeme izin verilmesi. Onun kuşatmasında benim bir önemim yok."

Şövalye onun yanından geçip muhafızlara baktı.

Bunu pazarlığın nafîle olduğuna dair bir uyarı olarak algıladı. Kaçtı.

Üç uzun adım ve nefes nefese kaldığında ağaçların altındaydı.

Ayağının takılmamasına ve olabildiğince uzağa gitmeye odaklandı. Keşke yapabilseydi

dost bir menziline girerse, bir ok şövalyeyi onu yakalayamadan bulabilirdi.

Atının yaklaşmasıyla yer sarsıldı. Ama o daha küçüktü ve hayvandan daha iyi manevra yapabiliyordu. Birbirine yakın iki ağacın arasına daldı ve atın başka bir yöne doğru eğildiğini duydu.

Önünde, tanıdığı bir adam ağaçtan aşağı atladı. Rahat bir nefes aldı. Kendini gözcüye doğru fırlattı.

Adam ondan önce gevşek bir şekilde yere düştü. Zamanında duramadı ve adamın iki büklüm olmuş bedeninin üzerinde tökezledi. Yere düştü ve kendini adamın kanlı göğsünde yakaladı.

Kolları arkadan onu sıkıca kavradı ve nefesini kesti. Düşman gözcüsü onu ayağa kaldırdı ve tuttu. Şövalyenin onlara doğru geldiğini duydu.

Atın üzerine çekilirken dünya eğildi. Şövalye onu eyerine oturttu, mengene gibi tutuyordu ve atını harekete geçirdi.

Yavaş ve endişeli kaçıışının izini sürmek sadece birkaç dakika sürdü. Kendisini esir alan kişiye ne söyleyeceğini planlayacak zamanı ancak bulabilmişti ki, adamları onu kalenin pençesine geri getirdiler. postern. Kısa süre sonra dar arka koridorlar onu daha önce tutsak olduğu odaya sıkıştırdı.

Boş olduğunu gördüğünde, kalbi göğsünde yeniden canlandı. Diğerleri kaçmıştı.

Odanın tek sakini kalenin lorduydu. Adamları içeride onlara katıldı ve kapıyı çarptı.

"Gitmişler," diye hırladı onu esir alan kişi. "Ben ayrıldığımda buradaydılar lordum."

"Sen onun en güvendiği sırdaşısın. Bir an için bile senin bu işle bir ilgin olmadığına inandığımı mı sanıyorsun?"

"Nasıl yapabilirim lordum? İsteklerini açıkça belirtti. Doğruca Cassia'ya gidecek ve çatışmadan uzak duracaktım. Sorularınızı cevapladıktan sonra, eminim bir kez daha anlaşmamıza sadık kalacak ve çocuğun bakımıyla ilgilenmeme izin vereceksiniz."

"Bu, sorularına vereceğiniz yanıtlara bağlı."

"Bu açmazda işinize yaramam lordum. Beni fidye olarak vermekle hiçbir şey kazanamazsın, beni kendi halime bırakmakla da her şeyi kazanırsın. Ailem

seninle arası iyi. Beni kampa geri gönderin, orada ev işlerimle ."

Tehditkâr bir adım daha yaklaştı. "Nasıl kaçtılar? Nereye gittiler?"

"Bilmiyorum lordum. Emin olduğum tek şey, kampta beni korkmuş küçük bir kızın beklediği. Onun hakkında ne düşünürseniz düşünün, en azından Merhametinize layık olduğunu kabul edin. Bu gece oğlunuzu güvende tutmak için attığınız adımları düşünün. Cassia ondan daha genç. Cassia'nın Ben."

"Sakin oğlumu çağırmaya cüret etme!" Yüzündeki çaresizlik parıltısı, bu kalenin şu anda üzerinde durduğu sallantılı temelleri ortaya çıkardı.

"Benedict çok tatlı bir çocuk," dedi yumuşak bir sesle. "Ona ne kadar düşkün olduğumuzu gördün. Ona da göz kulak olacağımı biliyorsun. Bunu yapabilecek durumda olacağım."

"Bu duvarlardan sağlayacak tek bir teklif yapabilirsin," diye homurdandı. "Bana onları nerede bulabileceğimi söyle."

"Dediğim gibi lordum, bilmiyorum."

"Zamanım olsa bunu senden çıkarabilirdim. Ama zaman yok. Şafağa kadar düşmanıma ölü bir rehine borçluyum." Ellerin açarak boş odayı gösterdi. "Lo, elde edilecek rehine yok."

Nefesi kuru bir şekilde boğazına kaçtı. "Onu öldürmeye mi niyetlendin? Bu kadar alçalacağını düşünmemiştim."

"En iyi niyetlerimin çirkin sonuçlarından hoşlanmıyorum."

"İhanetinden sonra bile senin için daha iyisini düşünmüştüm."

"Başka seçeneğim yok. Bir güç gösterisi yapmalıyım. Akşama kadar onu infaz edeceğime yemin ettim ve sözümü tutacağım. Şimdi karar verme sırası . Bana onun nerede olduğunu söyleyebilirsin, hem de hemen." Bakışları kızın sarı başının tepesinden başlayıp vücuduna kadar indi. Alaycı bir tavırla değil, soğuk bir hesaplamayla. "Yoksa onun yerine sen ölebilirsin. Senin cesedini onunkinin yerine koymak zor olmayacaktır."

Yapması gereken şeyin kesinliğiyle kendi kalbi de çarpmaya başladı.

Gözyaşı dökmedi, sanki bedeni bu krizde böyle bir masrafi karşılayamayacağını biliyordu. Karnındaki ekşilik kayboldu ve gücü uzuvlarına yayıldı.

"Bana çok kolay bir karar sağladınız," diye cevap verdi. "Uzun zaman önce onun için canımı vereceğime yemin ettim. Her günümü onun için yaşadım."

Sonumun böyle gelebileceğinin bilincindeyim. Onun yerine ben öleceğim. Buna her zaman hazırdım."

Yüzünden şok ifadesi geçti. "Onun çılgın planına gerçekten inanıyor olamazsın." "Beklediğiniz cevap bu değil miydi? Ölüm tehdidinin Sırlarını açıklamam için beni korkutmak mı?" Çılgınca muzaffer bir kahkaha attı. "Bazılarımız onurunu korudu."

"Bu kaderi hak etmiyorsun." Ona doğru bir adım attı. Kadın kendini tuttu. "O zaman beni buna gönderme."

"Başka seçeneğim yok."

"Çok ama çok fazla seçeneğiniz vardı. Onlarla daha ne kadar yaşamak zorunda kalacaksınız bilmiyorum ama yaşamak zorundasınız. Hiç pişman değilim. Onun dostluğu hayatımın en büyük hazinesi oldu. Onun güveni Hizmetimin en büyük ödülü. Onun yarattığı dünyada yaşamak için hayatta kalamayacağım, ancak onu şekillendirenin benim danışmanlığım olduğunu bilerek öleceğim. Mirasımla gurur duyuyorum. Siz de aynısını söyleyebilir misiniz?"

Şimdi onun bakışlarıyla karşılaşmayacaktı. "Birazdan muhafızlarla birlikte döneceğim. Onun kıyafetlerini giymenizi bekliyorum. Adamlarımın cesedinizi giydirmesini istemiyorum."

"Beni böyle bir hakarete maruz bırakacağınızı düşünmeyin. Bu kadere başım dik . Bu hayatta başardığım her şeyle ve ölümümün yaratacağı etkiyle gurur duyuyorum. Böyle biriyle karşılaştığım için kendimi şanslı sayıyorum. onurlu bir son."

Ona sırtını döndü ve dışarı çıktı, adamları da onu takip ediyordu. Kapı onu penceresiz odaya kapattı.

Giysilerini çıkarırken elleri titremedi. Elbisesini, tuniğini ve iç çamaşırlarını yatağın üzerine serdi. Yanındaki masada ailesinin mühür yüzüğü ve sevgilisinin ona verdiği kulak süsleri duruyordu. Yaşadığı hayatın belli belirsiz ayak izleri.

Kim olduğunu, elbiselerden ve mücevherlerden daha uzun ömürlü bir araçla yazmıştı. Tenebra onun izini sonsuza dek taşıyacaktı.

Ahşap sarmaşık kolyeden başka bir şey giymeden orada duruyordu. Ve gerçeğin diğer yüzü ona çarptı.

İşini henüz bitirmemişti. Sevgili dostunun önünde hâlâ pek çok seçenek vardı ve o, yol bulmasına yardımcı olmak için orada olamayacaktı. Davanın hâlâ ona ihtiyacı vardı.

Cassia'nın ona ihtiyacı vardı.

Cassia'nın yalnız ve korkmuş görüntüsü onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

Sarmaşık kolye. Hâlâ koruyabileceği tek şey buydu. Sırrı asla düşman eline geçmemeliydi. Kaybolmamalıydı. Cassia'nın bir gün ona ihtiyacı olacaktı.

Bu kadim, yeri doldurulamaz hazine için en güvenli yerin kendi bedeni olduğunu umabilirdi sadece. Eğer onu mezarına taşırsa, belki de bir gün güvenilir bir elin onu mezarından çıkarabileceğine dair hâlâ bir umudu vardı.

Arkadaşının seyahat bavulunu açtı ve ihtiyacı olan şeyleri aldı. İnce iç çamaşırlarını, fısıltı yumuşaklığındaki tuniği giydi. Arkadaşına pek çok kez giydirdiği altın elbiseyi giydi. Bu kısım kolaydı. Bu, onun yem olarak kullanılabilmesi için yer değiştirdikleri ilk sefer değildi.

Bir tanrıça gibi giyinmiş olan kendisine baktı.

Sen olmasaydın uzun zaman önce başarısız olurduk, demişti arkadaşı sık sık. Davamız için en az benim kadar gerekli olduğunuzdan asla şüphe duymuyorum. Seni sana yakışan makama yükselteceğim gün, tüm Tenebra bilgeliliğin önünde eğilecek ve seni kraliçelerin danışmanı olarak övecek.

Kapı açılıp Lord Bellator kaderini bildirmek üzere içeri girdiğinde bu sözleri kalbinde tuttu.

GERÇEK

CASSIA, sanki göğsünü son nefesiyle dolduruyormuş gibi, içi boş bir solukla görüntüden sıyrıldı.

Lio onu kucağına almıştı. Pürüzsüz parmaklarıyla yüzünün yan tarafını okşadı. Dokunuşu onu yönlendirdi.

Kadın ayağa fırladı ve adam onu . Gözlerini Nike'a dikti. Yaşlı Hesperine sanki Cassia'nın kararını bekliyormuş gibi konuşmadı.

"O benim kız kardeşim değildi."

Nike bir elini yüzünde gezdirdi. "Ioustin her şeyi açıkladıktan sonra ben de öyle düşünmüştüm. Ama sadece sen emin olabilirsin."

"Cassia." Lio konuştu. "Bunun anlamı..."

Gerçekler içinden kükreyerek çıkıyordu ama kendini tuttu. Hayal etmek için çok fazlaydı. Umut etmek çok fazlaydı. Adımlarını hızlandırmaya başladı, mantık . Bunu yüksek sesle söylemeye cesaret etmeden ve gerçek olduğunu hissettirmeden önce emin olmalıydı.

"Az önce hepimizin gördüğü anı... Merhameti verdiğin kadının son anları, Nike... Bunu yaşayan kadın benim kız kardeşim değildi."

"Onun kim olduğunu biliyor musun?" Nike sordu.

"Evet! Bu Leydi Iris olmalı. Kız kardeşimle birlikte esir alınmıştı çünkü onun yanından hiç ayrılmayan hizmetçisiydi. Ama şimdi hatırlıyorum... Ailesi bir zamanlar Solia'yı ele geçiren Castra Roborra Lordu Bellator ile aynı hizipteydi."

Lio katıldı, her kritik anda olduğu gibi şimdi de sabırlı müttefikiydi. "Leydi Iris onun kaleden serbest bırakılmasını sağlayabilecek bir konumda mıydı?"

Cassia başını salladı, boynu hareketle birlikte şişti. "Rütbesi ve statüsü göz önüne alındığında, kesinlikle savaşçı olmayan biri olarak muamele görmesi ve kralın yanına dönmesine izin verilmesi gerektiğini savunabilirdi." Cassia durdu, onun

Lio'yu arayan bakışlar.

Koyu mavi gözlerinde cesaret vardı. "O ve Solia seni korumak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Leydi Iris sana ulaşmaya çalışıyordu-

kolye ile. Kolyenin tarihini ve gücünü biliyor olmalı."

"Kolyenin önemi nedir?" Nike sordu. "Alkaios, Nephalea ve ben hep merak etmişizdir."

"Bir şekilde Değişen Kraliçe'yle bağlantılı," diye açıkladı Lio, "Lustra büyüyle aşılanmış."

Nike ıslık çaldı. "Eski doğa büyüsi neredeyse tamamen kayboldu. Çok az eser günümüze ulaşabildi. Bu kolye altı yüz yıllık olabilir."

Lio başını salladı. "Bir Tenebran kraliçesinden diğerine ve son olarak da bir prenesten kız kardeşine gizlice aktarıldı." Lio tekrar Cassia'ya baktı. "Solia senin eserin gücüne erişebilmeni ama en önemlisi sana göz kulak olacak birinin olmasını istedi."

Cassia'nın düğümlendi. "Kız kardeşim benim için en iyi müttetikinden vazgeçti. Iris Solia'yı terk etti - en yakın arkadaşını, gelecekteki kraliçesini-böylece yalnız kalmayacaktım."

"Sana o kadar odaklanmıştı ki," dedi Nike. "Kız kardeşinin anılarına tanık olduğumdan neden şüphe etmediğimi anlayabilirsin."

Cassia volta atmaya devam etti, Nike ile Lio arasında gidip geliyordu. "Iris, Solia'dan birkaç yaş büyüktü ama aynı boydaydılar, aynı vücuda sahiplerdi. Altın sarısı saçları ve güzel yüzleriyle onları aynada izlerdim. Çok güzellerdi."

"Yani gerçekten birbirlerine benziyorlardı," diye sözlerini tamamladı Lio.

"Iris, Solia'nın tüm sırlarını biliyordu. Kralı devirme planlarında onun baş danışmanı olduğundan şüphem yok. Solia'nın inşa etmek istediği Tenebra'nın şekillendiricisiydi. Bir kahraman olarak öldü. Öldü."

Leydi Iris kendi ölüm ihtimaliyle yüzleşmiş ve hiç gözyaşı dökmemişti. Cassia bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu. O gücü birden fazla kez bulmuştu.

Şimdi o cesur ve güçlü kadının kaybı Cassia'nın içini sızlatıyordu. Iris'in hiç dökmediği gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

Lio ayağa kalkıp onu kollarının arasına aldı ve nazıkçe kucaklayarak sakinleştirdi. Yüzünü onun göğsüne yasladı, hıçkırıklarını durduramıyordu.

Nike'ın güçlü elini kürek kemiklerinin arasında hissetti. Nike ve Lio ona her zaman gözyaşlarının utanılacak bir şey olmadığını hatırlatan kişilerdi.

Nefesini tutup başını kaldırdığında, Lio siyah Hespera Gülü işlemeli beyaz ipek mendillerinden birini uzatıyordu. Minnettar bir elini Lio'nun göğsüne koyarak diğer eliyle mendili aldı ve yüzünü sildi.

Sesine güvenebildiği anda, çok yönlü düşüncelerini, gerçeğin bütününe dönüşmekte olan birçok küçük, keskin gerçeği dile getirdi. "Iris

Solia'ya ihanet etmeyi sonuna kadar reddetti. Daha iyi bir kaderi hak ediyordu. Lord Bellator bir canavardı. O ve adamlarının ona saygısızlık etme şekli... kralı inandırmak için... Ona Merhamet gösterdiğin için memnunum Nike. Ona verdiğin ayınlar ona layıktı."

"Onun son düşüncelerinin temsilcisi olmayı her zaman bir onur olarak gördüm. Şimdi onun gerçekte kim olduğunu bildiğim için bunu daha da fazla hissediyorum."

Cassia Nike'ın bakışlarına karşılık verdi. "Sahadaki Iris'in cesediydi. Kız kardeşim değildi."

Nike başıyla onayladı. Lio, Cassia'ya baktı, gözleri yoğun ve parlaktı.

Gerçeği çoktan görmüş olan ve sadece onun bunu kabul etmesini bekleyen iki Hesperin'in arasına baktı.

Cassia konuştu. "Solia kaçtı."

OceanofPDF.com

BİR ZAMANLAR INANILAN HER ŞEY

LIO, CASSIA'NIN AURASININ, yasını tuttuğu her yılın her anında bir zafer ılığı gibi yükseldiğini HİSSETTİ.

"Bilmek zorundayım. Nereye gitti? Ondan sonra ona ne oldu?" Neşesi ne kadar çabuk yerine geldiyse, o kadar çabuk söndü. "O geceden sonra ne görüldü ne de haber alındı. Bu iyi bir haber olamaz. Ama bilmek zorundayım."

Bu iyi bir haberdi. Nike az önce bir mucize bildirmişti. Solia kaçmıştı. Her şey mümkün görünüyordu.

Lio, Cassia'ya umutlanmak için en uygun zamanın şimdi olduğunu söylemek istedi. İçgüdüsel olarak onu umut yağmuruna tutmak istiyordu.

Dişlerini sıktı. Yapmamalıydı. Bunun her şeyin gireceğı anlamına geldiğine dair ona söz veremezdi. Bu onun değildi. Bunu kendi tarzında hissetmesine ve umutlarıyla nasıl dayanabilirse öyle mücadele etmesine izin vermeliydi.

İhtiyacı olan cevapları bulana kadar dünyayı parçalara ayırmak onun .

Lio, "Ona doğru adım atmak mümkün olmalı," dedi.

Cassia'nın gözleri büyüdü. "Kesinlikle hayır. Bu kadar kolay olamaz."

Onun ellerini tuttu. "Zihin büyüünden biraz yardım alan bir Hesperine, Tenebra'nın neresinde olursa olsun, aurasına yeterince odaklanmak için onunla ilgili anılarınızı kullanabilir."

"Ve eğer aurası değilse..."

Cassia'nın istediğini bildiğı için ona tüm bilgileri verdi. Cassia cehaletten hiç huzur duymuyordu. "Aurik odaklanma artık mümkün değilse, onunla olan kan bağınızı fiziksel odaklanma olarak kullanabiliriz, ancak bu yöntemle başarı daha az kesin."

"İçinden canlı kan akmasının üzerinden ne kadar zaman geçtiğine bağlı olarak mı?"

"Her şeyi deneyeceğiz," diye söz verdi Lio.

Nike elini kaldırdı. "ol, genç kan. Burada oturup düşman topraklarında bilinmeyen koşullara adım atmana izin vermeyeceğim."

Lio'nun da kuzeninin bir başka Yurtdışı Görevi için gönüllü olmasına izin vermeye niyeti yoktu. "Hayır, bu gece Cassia'nın yanından ayrılmayacağım. Yapabileceğim tek şey odaklanmanın mümkün olup olmadığını tespit etmek. Sonra Ioustin'den uygun gördüğü kişiyi göndermesini isteyebiliriz."

Nike başıyla onayladı. "Cassia'nın anıları sayesinde Solia'yı en iyi sen tanıyorsun, bu yüzden ona odaklanmayı biri varsa o da sensin. Gücümden yararlanmak istersen ben de yanında olacağım ama buna ihtiyacın olacağından şüpheliyim."

"Teşekkür ." Lio gözlerini kapadı ve zihin gözünü açtı.

Nike'ın aurası olan yakındaki nova ve Grace'küçük ellerinin güçlü dokunuşu dışında kütüphaneye dair farkındalığı azaldı. Cassia ona biraz daha sıkı sarıldı, nefesini içine çekti ama dışarı vermedi. O ellerini güven verici bir şekilde sıktı.

Solia'nın zihninde zaten bir aura vardı. konuşmalarına odaklandı. Solia'nın parlak ruhuna ve sevgi dolu kalbine, şiddetli kararlılığına ve zarif asaletine odaklandı. Onun ve Cassia'nın ortak özellikleriyle bağlantı kurmak kolaydı.

Ama meditasyonu sadece bundan ibaretti. Onu Solia'ya yönlendirecek aurik bir odak olarak hayat bulmadı.

Nafile büyüü bir süre daha devam etti çünkü gözlerini açıp Cassia'ya kız kardeşini bulamadığını söylemek istemiyordu.

Nike'ın gücü kıpırdandı ve onunkiyle birleşti. Erimiş sihir onun büyüüne aktı ve çelikten daha güçlü bir bağ oluşturmaya söz verdi. Nike büyüü bu kadar kontrollü ve hassas bir şekilde yapmasaydı, güç dalgası Lio'yu ayağa kaldırabilirdi.

Ama onun büyük gücü bile Solia'ya kadar takip edebilecekleri bir bağlantı kuramadı. Lio dişlerini sıktı, dişleri kınından çıktı ve kan büyüünü denedi. Cassia'nın kanı kendi damarlarında akıyordu, en güçlü odak noktasıydı.

Bir açıklık hissetti, Tanrıça'nın iyi dünyasında, sonunda doğal olmayan bir canavarın gizlendiği bir yol. Buradan krala doğru adım atabilirdi. Lio ürperdi.

"Sen iyi misin?" Cassia sordu.

Hayır, o iyi değildi. Güneşe bağlı kralı bulabilirdi ama Solia'yı bulamazdı.

Nike sabırlıydı, önce onun gerçeği kabul ve büyüü bitirmesini bekliyordu. Aralarındaki bağlantı aracılığıyla ona minnettarlığını ilette ve sonra bıraktı.

Hayal kırıklığına uğramış gücüne yarar bir şey vererek Cassia'yı güvence altına aldı. "İlk denememiz başarılı olmadı ama yüreğinizi ferah tutun Majesteleri. Bu arayışımızın sadece başlangıcı, sonu değil."

"Elbette. Bunca yıldan sonra bu gizemi çözmek için birden fazla büyü gerekir." Sırtı dik, yüzü sakindi ama Lio kalbinin nasıl sıkıştığını hissetti.

Onu kollarının arasında tutarak büyüyle yakaladı. "Bir Hesperine'in bir insana adım atmasını engelleyebilecek bir dizi engel vardır."

"Bu doğru," diye onayladı Nike. ", gizleme büyüleri. Her ikisi de Hesperine peçeleri ya da ölümlü bir büyücünün saptırmaları. Bazı koşullar da bizi durdurabilir."

"Eğer Solia bir yerlerde saklanıyorsa," diye düşündü Lio, "güvende kalmaya çalışıyorsa, bu tür büyülere güvenmesi mantıklı olacaktır. Ioustin'den Kalos'u göndermesini istemeliyiz. Onu bulabilecek biri varsa o da Kalos'tur."

Nike onlara şaşkın bir gülümseme verdi. "Beni bir av köpeği gibi takip eden Kalos mu?"

Lio başını salladı. "Prens'in 'ndaki en iyi gözcüdür." Prens'in Ioustin'in emrinde çalışan Hesperines errant, Tenebra'da Castra Justa adlı kalesinde gizli de olsa kalıcı bir varlık sürdürüyordu. Kalos nadiren Orthros'a gelirdi ama ihtiyaç duyulduğunda yardımlarına koşmaya her zaman hazırды.

Nike, "Genç bir Hesperine için yetenekleri etkileyici," dedi. "Birkaç kez beni bulmaya çok yaklaştı. Bir ölümlüyü bulmakta hiç zorlanmayacaktır."

"gidip Ioustin'i bulacağım," dedi Lio.

Cassia'nın başıyla onaylaması üzerine kalabalık Ayin salonuna geri döndü. Herkesten önce konuşması gereken bir kişi vardı.

Ona önce annesi geldi. Annesi onu bir oyukta kenara çekti ve etraflarına bir örtü örttü. "Cassia nasıl?"

"Anne, Nike'ın getirdiği haberlere inanamayacaksın. Cassia'nın sana kendi sözleriyle anlatmasına izin vereceğim ama..."

"Ay saatleri azalıyor. Yakında kutlama sona ermeli ve onun dönüşümüne başlamalısın - eğer bunu bu gece yapacaksan."

"Biliyorum."

"Cassia'nın vermesi gereken zor bir karar var, değil mi?" diye sordu annesi.

"Keşke öyle olmasaydı," diye cevap verdi, "ama nasıl yapacağımızı garanti edemem."

Devam edin. Bu odadaki hiç kimsenin, ne kadar iyi niyetli olursa olsun, ona bu seçimi zaten yapmış olduğunu hissettirmesine izin vermeyi reddediyorum."

Annesi bir elini yüzüne dokundurdu. "Seninle gurur duyuyorum, Lio. Bu gece başladığı andan itibaren sadece onun için en iyi olanı düşündün. Sen iyi bir Hesperine ve harika bir Grace'sin. Ama hayal kırıklığına uğramaya hakkın olduğunu unutma."

"Teşekkür ederim anne. Sanırım o köprüye geldiğimde -eğer gelirse- geçmeliyim."

Lio, Ioustin'e giderken Deneme kardeşlerini buldu. Cassia'nın yokluğuyla ilgili her soruyu tartışmaya yer bırakmayan bir mizahla geçiştirmekle meşguldüler. "Burada kaleyi koruduğunuz için teşekkür ederim. Ama şimdi Cassia size eşlik ettiği için çok minnettar olacaktır."

Mak'ın aurası korumacılıkla bulutlandı. "Nike'dan ne öğrendi?"

"Sana söyleyecektir."

Lyros aceleyle sordu, "Lio, o hala-?" "Bize söyleyecek."

Ioustin'i alalım."

Onlar yaklaşıırken Ioustin, Lio'nun babasıyla yaptığı konuşmadan döndü, kaşları çatılmıştı. "Ne yapabilirim ki?"

"Yardım edebilir miyim?" Babam sordu.

Cassia'nın şu anda ihtiyacı olan biri varsa o da Deneme kardeşleri, Kan Emici ve Anne'ydi. Yakınlarda Alkaios ve Nephalea'yı gördü ve bir şey daha fark etti. Nike'ın bu gece ihtiyacı olan kişiler onlar olabilirdi. Davet edercesine işaret etti. Tek kelime etmeden başlarını salladılar ve ona katıldılar. Lio hepsini kütüphaneye götürdü ve yolda annesinin de onlara katıldığını hissetti.

Mak, ailenin geri kalanından önce Cassia'nın yanına gitti.

"Mak," dedi Cassia, yüzünde şaşkın bir ifadeyle. "Kız kardeşin eve döndü ve benimki de kaçtı. Solia mancınıklardan önce kaleden çıktı."

Onay almak için Nike'a bakarken kafasını çevirdi. Başını salladığında bir çığlık attı ve Cassia'yı ayaklarından tutup kucakladı.

Herkesin neşeli soruları karşısında Cassia'nın umutlarının tekrar azaldığı .

Lio elini Cassia'nın koluna koydu. "Sen ve Nike ayrıntıları herkese açıklamadan önce Kalos'a ihtiyacımız var. Ioustin, şu anki görevlerini askıya alıp o gece Solia'ya gerçekten ne olduğunu keşfetmemize yardım etmesinin bir yolu var mı?"

"Onu hemen getireceğim." Ioustin gözden kayboldu.

Cassia koltuklarına çöktü. "Kalos genellikle çok uzaklarda keşif yapıyor. Buraya gelmesinin ne kadar süreceğini bilemeyiz."

Lio ayakta kaldı ve güven verici elini onun omzunda tuttu.

Ancak çok kısa bir süre sonra Ioustin, yanında Kalos olduğu halde yeniden ortaya çıktı. Sessiz Hesperine'in siyah saçları arkadan bağlanmıştı, yeşil gözleri her zamanki gibi ihtiyatlıydı ama her zamanki ormanlık kıyafetlerini giymemişti. Rahat görünümlü bej keten bir bornozun üzerindeki tost kırıntılarına benzeyen şeylerin tozunu alıyordu. Lio, yorulmak bilmez gözcüyü bir kez olsun dinlenirken yakaladıklarından şüpheleniyordu.

Lio irkilmesini bastırdı. "Evimize hoş geldin Kalos. Lütfen oturun ve rahatınıza bakın. Herkes için kahve var."

Kalos kimsenin gözlerine bakmadan, sanki ipek minderin üzerinde bıçak varmış gibi Cassia'nın tam köşesine oturdu. Cassia'nın ayaklarının dibindeki zemine baktı. "Şövalye seninle değil mi?"

"Zoe'yle birlikte," diye yanıtladı Cassia. "Birlikte olduklarında benim yokluğuma dayanabilir."

"Bu olağanüstü. Uh. Boş ver. Beni buraya köpekler hakkında konuşmak için getirmedin."

"Köpekler hakkında konuşmak her zaman güzeldir." Cassia gülümsedi. "Seni tekrar görmek güzel."

Kalos rahatsız edici derecede uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra boğazını temizledi. "Sen de öyle."

Herkes hızla yerine oturdu ve Lio'nun uzattığı kahveye kimse dokunmadı. Cassia'nın yanına oturdu ve bir kez daha ona sarıldı. Öğrendiklerini açıklarken gerçekçi bir ton benimsedi. Ama her

Odadaki Hesperine kalbinin çarptığını duyabiliyordu. "Bu gece başlayacağım," dedi Kalos bitirdiğinde.

"Minnettarlık bağımız daha derinleşiyor," dedi Cassia ona. "Bunu yapmaya çalışman benim için çok anlamlı."

Gözcü omuz silkti. "Olaydan on dört yıl sonra Nike, Nephalea ve Alkaeos'un izini Castra Roborra'dan sürmeyi başardım. Şimdi Solia'nın izini kesinlikle bulabilirim."

Cassia tereddüt etti. "İzini sürebildiğiniz şey Nike'ın büyüydü. Solia arkasında böyle bir kanıt bırakmazdı."

"Ölümlüler kendi izlerini bolca bırakırlar. Görünüşe göre takip etmem gereken birden fazla iz var. Anladığım kadarıyla yalnız seyahat etmiyordu."

"Bu doğru. Iris 'diğerlerinin' kaçtığından emindi."

"Onunla kimin birlikte olabileceği hakkında bir fikrin var mı?" Kalos sordu. "Muhafızlarından hiçbiri değil. Hepsi sahada Iris." Cassia'nın kaşları çatıldı. "İyi bir otoriteye sahibim ki Solia'nın kaçırılmasına karışan adamlardan ikisi olan Evandrus ve oğlu aslında onun tarafındaydı. Onu Bellator'dan korumaya çalışmış olmaları mümkün. Kaçmasına yardım ettilerse, büyük olasılıkla onunla birlikte bir tür eskort göndermişlerdir."

"Şimdi neredeler?" Kalos sordu.

"Bildiğim kadarıyla kuşatmada yok oldular," dedi Cassia, "ama sanırım bu da yanlış bir varsayım olabilir."

"Eğer ya da onlara sadık biri Solia ile birlikte kaçarsa, nereye giderler? Kaçtıklarında kız kardeşinin ne yapacağını düşünüyorsun?"

"Kendisinin ve Iris'in müttefiklerinden yardım isteyecektir. Ne yazık ki kim olduğunu bilmiyorum. Diğer ortak komplocularının isimlerini hiç öğrenemedim."

Cassia'nın omuzları gerildi. Lio bir elini Cassia'nın sert sırtında gezdirdi. Cassia'nın kendi duygularına karşı tüm iç savunmasını topladığını hissedebiliyordu. Buna ihtiyaç duymasından nefret ediyordu.

"Solia güvenli bir yere ulaşıp destekçilerini toplayabilseydi," dedi Cassia, "haberim olurdu."

Onun olasılıklar hakkında konuştuğunu duyan Lio, umut etmeye ya da korkularının yüzüne bakmaya hazır olmadığını biliyordu. Ama onu daha fazla kederin beklediğinden korksa bile onun için umut ediyordu.

Solia kaleden kaçmış ama sonuyla başka bir şekilde mi karşılaşmıştı? Yoksa hâlâ hayatta olabilir miydi? Eğer öyleyse, bunca yıldır neredeydi?

Kanla doğan Orthros'a dönmüş ve Zafer Yıldızı onu kurtarmıştı. Kahini tarafından görülen Hespera'nın İradesi

Her rağmen mucizeler. Tanrıça, Solia ve Cassia'yı yeniden bir araya olamaz mı?

Lio, "O geceyle ilgili her şeyi sorgulamalıyız," dedi.

"Evet." Cassia'nın elleri kenetlendi. "Bunun dışında. Bellator bir katildi ve kral da öyle."

Lio bir elini onun yumruğuna doladı. "Kötülüklerinin lekesi hâlâ duruyor. Ancak bir zamanlar inandığımız kadar zarar vermemiş olabilirler."

Kalos öne doğru eğildi ve bakışlarını Cassia'nın kilere dikti. "Onu bulacağım."

Cassia'nın nefesi boğazında küçük bir hıçkırık sesi çıkardı. "Teşekkür ederim."

"Zaten on beş yıl beklediniz," dedi Ioustin. "Seni daha fazla cevaplar için biraz daha bekleyin. Kalos ve ben hemen sahaya döneceğiz."

uzakta."

Kalos ayrılmadan önce küçük bir selam verdi.

Ioustin bir süre daha tereddüt etti ve Deneme kardeşine baktı. "Geri döneceğim." "Ben hâlâ burada olacağım," dedi kız.

Lio, Ioustin'in yüzünde nadiren böyle bir gülümseme görmüştü. "Güzel. Seninle işim henüz bitmedi."

"Bu bir meydan okuma mı?" Nike karşılık verdi. "Tabii ki."

"Çabuk dön."

Veda etmek için elini kaldırdı.

"Ve Ioustin," diye ekledi Nike, "kale efendilerinize selamlarımı iletin. Özellikle de Baru."

Ioustin hareketsiz durdu. "Kale ustalarımı tanıyor musun?" Kaşları aşağı indi. "Kütüphanecime 'Baru' diyecek kadar iyi mi?"

"Baru'yu çok iyi tanıyor," dedi Nephalea masumca.

Nike ona sert bir bakış fırlattı. "O ve Jaya, Nephalea ve Alkaaios'u aptal Yeni yetmelerken beladan uzak tutmama yardım ettiler."

Alkaaios çenesini ovuşturdu. "Jaya'ya hâlâ bir çuval kahve çekirdeği borçlusun."

Lio uzun bir hikâye olduğundan şüpheleniyordu. Ritüel babasının, Nike'ın burnunun dibinde, onun haberi olmadan herhangi bir Ücret'le ilişki kurmuş olmasından duyduğu şaşkınlığı hissetmişti.

Ioustin başını salladı. "Seninle işim bitmedi," dedi tekrar, sonra uzaklaştı.

"Ölü çağırانların düşmanı Kale Efendisi Baruti ile 'tanıştım'." Mak bir melodinin birkaç notasını ıslıkla çaldı. Gezdiği her yerde kalp kıran bir Hesperine hakkında çok popüler bir kahvehane türküsüydü bu. Nike'ın yokluğunda yazıldığı için onun bu şarkıyı tanıması pek mümkün değildi. Ama tüm Orthros şarkının ondan esinlendiğini biliyordu.

Nike'ın yurtdışında geçirdiği uzun süre boyunca ne kadar çok macera ve sır biriktirdiğini ancak hayal edebilirlerdi.

Cassia'nın aurası Mak'ın mizahını paylaşmıyordu. Hâlâ duygularını cesurca korumaya çalışıyordu. İçsel savunması eğitimsiz bir ölümlü için her zaman güçlü olmuştu ve Hesperinlerle, özellikle de zihin büyücülerıyla vakit geçirdikçe ustalık kazanmıştı.

Ama ailesinin yanındayken bu etki, yüzünün önünde bir eşarp tutup sevdiklerinden hiçbirinin orada olduğunu fark etmemesini beklemeye benziyordu. "Lio, seninle biraz konuşabilir miyim?"

"Tabii ki." Evet, konuşmaları gerekiyordu.

Onu aileden uzaklaştırıp, evin görece mahremiyetine çekti.

Saksı bitkilerini sakladığı pencereyi açtı ve onu bir eğrelti otunun arkasına gizledi. "Peçeli, lütfen? Oh. Çoktan yaptınız. Teşekkür ederim."

Bakışları düştü. mücadele şiddetlendi. Konuyu ilk o açarsa mı daha kolay olacaktı, yoksa kendi yöntemiyle yaklaşmasına izin verirse mi?

"Lio, bunu sana nasıl soracağımı bilmiyorum."

Yüzünü avucunun içine aldı ve başparmağıyla yüzündeki çok sayıda yanağındaki çiller. Minyon bedenini biraz daha yaklaştırdı, ta ki kız ona bakmak için başını geriye eğmek zorunda kalana kadar ve sonunda başını eline yasladı.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadı. "Seni istiyorum. Bu geceyi o kadar çok hayal ediyor ve özlüyorum ki canım yanıyor."

"Biliyorsun ben de aynı şeyi hissediyorum."

"Bu gece herkes benim için çok çaba sarf etti. Kraliçeler ve Efendi Kona burada! Annen o kadar çok çalıştı ve tüm kollarımız bizi bekliyor ve ben onlarla bana gösterdikleri cömertliğin hakkını verecek kadar bile zaman geçirmedim. I-

Onun yüzünü okşadı. "Onlar senin için buradalar. Tam tersi değil."

Dudağını kör ölümlü dişlerinin arasına sıkıştırdı. Onun ısırışını hissetmeyi nasıl da arzuluyordu. Köpek dişlerinin uzadığını, keskinleştğini, gücüyle serbest kaldığını görmeyi.

"Sorun yok Cassia. Ne söylemeye çalıştığını biliyorum ve sorun ."

Hayal kırıklığı ve suçluluk duygusu aurasını delik deşik etti. "Bunu nasıl düşünebilirim ki?"

"Nasıl ? Hayatınızın en belirleyici olaylarından biri az önce etrafınızda değişti. Kuşatma hakkında bir zamanlar inandığınız her şey Sovereigns döndü. Bu geceki planlarımıza hiçbir şey olmamış gibi nasıl devam edebilirsiniz?"

"Her zaman anlıyorsun. Ama Lio, bunu *sana* nasıl yapabilirim?"

"Cassia, Yeteneğin herhangi bir şüpheyile üstlenemeyeceğin kadar önemli. Sen geçmişinden emin değilken bizim buna kalkışmamız zor, hatta tehlikeli . En kötü ihtimalle, cevaplanmamış sorularınız görülerinize katlanmanızı daha da zorlaştıracaktır. En iyi ihtimalle, inzivaya çekildiğiniz süre boyunca kafanızı kurcalayacaklardır. Peki ya biz herkesten ayrıken Kalos bir haber getirirse?"

"Ne söyleyeceğini öğrenmek için bekleyebileceğimi sanmıyorum." Lio başını salladı. "Elbette bekleyemem."

"Emin misin, Lio?" diye sordu küçük bir sesle.

"Bu... bu gece hayal ettiğim gibi olmadı. Sana hediye verdiğimde aklında geleceğinden başka bir şey olmamasını istiyorum. Biz." Kızın küllü kahverengi saçlarından bir tutamı yüzünden geriye doğru taradı. "Seni yatağımıza götürdüğümde, Solia hakkında endişelenmeni istemiyorum. Kanımı ilk kez tattığında Tenebra'da neler olduğunu merak etmeni istemiyorum. Ve dişlerin beni ilk kez deldiğinde?"

Tanrıça. *Hiçbir şeyin* bu anı bozmasına izin ."

Nabızı hızla atıyor, dudakları , kokusu onun sözlerine tepkiyle kızarıyordu. "Sonunda seni tattığımda, söz veriyorum, düşünebildiğim tek şey *sen* olacaksın."

"Başka kabul edemem. Bu yüzden söylemeye çalıştığın şeye katılıyorum."

"Eğer böyle devam edersen, gecenin ruhunu yakalayabilirim."

"Ama denemek zorunda değilsin gülüm."

"Gerçekten bunu yapmamız gerektiğini düşünüyor musun?" Yutkundu ve sonunda söyledi. "Hediyemi geciktirmek mi?"

"Bu senin kararın ve sadece senin. Kimsenin sizi buna ikna etmesine ya da vazgeçirmesine izin vermeyeceğim. Seçiminizi destekleyeceğim. bekleyin."

"Sen bir harikasin, Lio. Nasıl oluyor da sizin majesteniz olma şansına erişebiliyorum?"

Ona gülümsedi. "Senden bir nefes aldım ve kapıldım."

Bu gerçekten de onu güldürdü. "Sen ve senin Hesperine koku alma duyun."

Burnunu kızın başının üstündeki saçlarına sürttü.

Sanki aurası onunkinden içiyormuş gibi, onun rahatlık aldığını hissedebiliyordu. Onun Yeteneği beklemeliydi. Ama buna sahiptiler, güçlü Birlikteliklerine.

Sonunda sevdiklerine doğru döndü. "Onlara söylemek zorundayız."

Odanın alt ortasındaki herkese yeniden katıldıklarında adımları sürüklendi. Lio ve Cassia yaklaşırken diğerleri konuşmalarını yarıda bıraktı.

Derin bir nefes aldı. Aurası sanki her kelimesi kırık bir camın üzerinde yürümek gibi parlıyordu. "Bu şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor şeylerden biri ama sanırım Yeteneklendirilmemi ertelemek akıllıca olur."

"Emin misin?" Mak ona sordu.

Lyros ona dirsek attı.

Mak yılmadı. "Birinin ona bunu sormasını hak ediyor. Beklemek zorunda değilsin Cassia. Solia için değil. Hiç kimse için değil."

"Ama beklemenizde hiçbir sakınca yok," diye ısrar etti Lyros. "O da var," dedi Mak.

"Eminim." Sesi kararlı Cassia gibi gelmiyordu. Sesi mutsuz geliyordu.

Annem odaya destekleyici bir büyü dalgası gönderdi. "Bence çok sorumluluk sahibi davranıyorsun Cassia. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum.

Orthros'ta senin kararına saygı duymayacak bir zihin şifacısı yoktur." "Herkes nasıl söyleyeceğim?" diye sordu.

"Onlara söyleyeyim mi?" Nike'ın gözleri parladı, dişlerinin uçları görünüyordu. Mak sırttı. Kız kardeşinin cüppesindeki kana bakmaya devam etti.

Cassia başını salladı. "Benim için zaten gereğinden fazlasını yaptın Nike. Bu gece buraya gelmek için o kadar çok fedakârlık yaptın ki seni doğru dürüst karşılama fırsatımız bile olmadı. Senin için ne yapabiliriz? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Nike iç çekti. İsteksizce ayağa kalktı ve kanlı dövüş cübbesini tekrar örtmek için ipek elbisesini aldı. "Sanırım ailenin geri kalanıyla yüzleşme vaktim geldi."

Mak, "Eğer annem ve babam fazla gelirse," diye önerdi, "sadece Sonra da kollarına. Her seferinde işe yarıyor. Büyükanne ve büyükbaba olmak onları yumuşattı."

Nike kardeşine kaşlarını çatı. "Orthros ve Gümüşdil Muhafızları 'yumuşadı mı?'"

"Sadece Thenie'yi tuttukları zaman. Kış Gündönümü'nde ziyarete gelen büyücülerimiz varken mi? O kadar da değil."

Nike'ın dudakları kıpırdadı. " vesileyle seni yaklaşan çatışmada stratejik danışmanım olarak atıyorum."

"Eğer ihtiyacınız olan stratejiyse, bu daha çok Lyros'un alanı." Mak'ın Bakışları Grace'e olan sevgisiyle ısındı. "Annem ve babamla benden çok daha iyi anlaşılan, akli başında biri o."

"Çoğu zaman," dedi Lyros.

"O halde yanımızda olmana sevindim Lyros. Üstün güçler tarafından ezilmemek için umudumuz var."

Babam çok iyi huylu bir gülümseme takındı. "Cassia'nın duyurusunu konuklara ben yapacağım. Kimse benimle tartışmasın."

Cassia biraz rahatladı. "Teşekkür ederim, baba."

"Bunun için bir an endişelenme," dedi.

"Ailene Argyros Evi'ne döndüğünü haber vereyim mi?" Annesi Nike'a kalabalıktan kaçmak için sözsüz bir mazeret sunarak sordu.

"Evet, teşekkür ," diye cevap verdi Nike, duruşunda bir parça rahatlama vardı. "Sonra orada görüşürüz," dedi Nephalea.

Alkaïos başıyla onayladı. "Ailen bize ana evde kalmamızı teklif etti."

Nike yarı gülümseyerek başını salladı. "Siz ikiniz her zaman ayak altındasınız." "Bundan emin olabilirsiniz," diye söz verdi Nephalea.

Nike, Mak ve Lyros'a baktı. "Pekala. Eve gidelim mi?"

Lio, Mak'ın omzunu tutarak onu Birlik boyunca cesaretlendirdi. Kız kardeşi ve Grace ile birlikte uzaklaştı.

"Kadı ve Javed'in yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakacağız.

"Nephalea, Alkaïos'la birlikte ayrılmadan önce şöyle dedi. Annesi Cassia'nın koluna bir el koydu. "Zoe'ye her şeyi açıklayacağım." "Teşekkür ederim," diye cevap verdi Cassia. "Ona ne söyleyeceğine sen karar verirsen daha iyi olur." "Senden ayrılmak zorunda kalmadığı için mutlu olacaktır.

Beklemenin bir faydası da inzivaya önce alışmak için daha fazla zamanı olacak. Merak etmeyin."

"Denerim."

"Konuştuktan sonra Knight'ı sana geri getirmesini söyleyeceğim."

Cassia başını salladı. "Ona bu gece onu benim için saklamasını söyle."

Annem anlayışlı bir gülümsemeyle babama Ana Ev'e kadar eşlik etti.

Lio ve Cassia'nın üzerine çöken sessizlik ona bir büyüünün patlamasından sonraki sessizliği hatırlattı.

KÖPRÜ

CASSIA konuşmak için nefes ama Lio elini kaldırdı. "Biliyorsun ki Bana karşı her zaman tamamen dürüst ol. Bu gece bana her şeyi anlatabilirsin, dağınık şeyleri bile. Çünkü bu konuda hiçbir şey temiz ve düzenli değil. Ama söylemene izin vermeyeceğim tek bir şey var, o da üzgün olduğun. Özür dileyecek hiçbir şeyin yok."

Onu kendine çekti, kollarını beline doladı ve yüzünü göğsüne yasladı. Bir süre bu şekilde birbirlerine sarıldılar ve adam ikisinin de yorgunlukla birbirlerine yaslandıklarını fark etti.

Serin, süpürücü bir şey Birliklerini sardı. Cassia rahatlamıştı.

Lio hayal kırıklığı köprüsünden geçme zamanının geldiğini fark etti, ancak köprü çoktan yanmış ve çirkin bir yığın halinde aşağıdaki uçuruma düşmüştü.

Rahatlamıştı.

Elbette öyleydi. Hayatını değiştirecek, hayatını tehdit edecek bir dönüşümle yüzleşmek üzereydi ve şimdi bunu yapmak zorunda değildi.

Ama yaşadığı hayal kırıklığı tüm damarlarını yakıyordu.

Bunun, savunmasız ölümlü Grace'i için endişelenerek geçireceği son gece olacağını düşünmüştü. Yarın alacağı ilk nefesin, onun güçlü ve ölümsüz olduğuna dair bir rahatlama olacağını düşünmüştü. Sonsuza dek güvende.

Bu geceyi onun dişleri boğazına gömülü olarak geçireceğini düşünmüştü.

Kanayan dikenler, *çok yaklaşmışlardı.*

İçtenlikle bir şeyleri kırmak istiyordu.

Elleri onun üzerinde dolaştı, sanki ondan kaçmak için titreyen asi gücü tutabilecekmiş gibi. Ama onun dokunuşu kontrolü daha da zorlaştırdı. Büyüsünün pencereleri sarsmasını engellemek için bir İrade eylemi gerekiyordu.

Elleri adamın kürek kemiklerinin arasından aşağı kaydı. "Gecenin geri kalanında tüm dikkatimi sana vermek istiyorum. Yatakta köpek yok."

Boğazından bir kahkaha sıkıldı. "Buna minnettar olurum."

Parmakları sırtının alt kısmında küçük daireler çizdi. Oh. Kendini kontrol etmesine yardım çalışmıyordu.

Diğer elini yukarı uzatıp sıcak, nasırlı parmaklarını adamın ensesinde gezdirdi. "Bu gece harikaydın. Neye ihtiyacın var? Lio?"

"Pekala... Yukarıda sana her şeye rağmen tadını çıkarabileceğimiz bir sürprizim var."

"Hayır, benim için yeterince şey yaptın. Neye ihtiyacın olduğunu sordum."

Zihin sihrinin onunkini patlatmasını engellemek biraz daha kolay hale geldi. pencereler çerçevelerinden dışarı çıktı. "İnanın bana. Bu sürpriz hoşuma gidecek." "Eğer eminsen."

Arkasına geçti ve bir eliyle gözlerini kapattı. Diğer kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekerek kalçalarını kendisine doğru bastırdı.

"Pekâlâ," dedi, "bundan hoşlandığını görebiliyorum."

Onları kulenin en üst katındaki yatak odalarına çıkardı. Güllerin kokusu onları sarmıştı, tüm güllerden daha tatlıydı.

Bu gece ana evi süsleyen çiçekler. *Onların* gülleri. Odalarında bulunan Sığınak koğuşu, her ikisinin de kalp atışlarıyla birlikte atıyor, sığınak ve mahremiyet sağlıyordu.

Lio Cassia'yı sürprizin önüne yerleştirdi ve elini Cassia'gözlerinden çekti. Bu manzara, bu geceki tüm ifşaatlardan sonra bile aurasını harekete geçirdi. Bu hâlâ onu harekete geçirecek güce sahipti.

Dairesel odanın ortasına yeni ferforje yatak yerleştirilmişti.

Her şey tam da istediği gibi olmuştu. Kısa sürede boylarını aşan genç, sakslı gül sarmaşıkları şimdi beş karyola direğinin her birine yerleştirilmiş ve yuvarlak şiltenin üzerinden yukarıya doğru uzanan direklere tutturulmuştu. Yukarıdaki korkulukları hiçbir kumaş örtmüyordu. Zamanla güller tırmanacak ve birlikte büyüyecek, beş yapraklı, kan kırmızısı çiçekleri bir gölgelik oluşturana kadar demir çerçeveyi aşacaktı.

Kavisli yatak başlığının ortasında, hassas bir şekilde tasarlanmış bir düzeneğe yerleştirilmiş, glif taşı duruyordu. Cassia'nın Hespera'daki tapınaklarının yıkılmasından birkaç dakika önce harabelerinden çıkardığı yeri doldurulamaz yadigâr, artık gerçek evinde onurlu bir yere sahipti. Gül tohumları, glif

O kutsal yerden geriye kalan tek şey taş ve taşıdığı Mabet koğuşuydu. Sonsuza dek burada kalacaklardı.

Cassia ellerini Lio'nun kollarında gezdirdi, sonra bir elini uzatıp saçlarını karıştırdı. "Artık tapınağımız tamamlandı. Her şeye rağmen mükemmellik için bir istisna yapacağım. Bu mükemmel ve bunu tüm kalbimle istiyorum."

Onu yakaladı ve yatağın üzerine fırlattı. Yere düştüğünde etrafına gül yaprakları saçıldı. Oda onun çok sevdiği parlak, hıçkırıklı kahkahalarıyla doldu ve gecenin tüm endişeleri bir anlığına ortadan kalktı.

Lio ona doğru ilerledi ve ayakucunda durdu. Ona, güzel Grace'ine baktı. Büyük yataklarında çok küçük görünüyordu. Çilli zeytin rengi teni, kıpkırmızı ipek yatak örtüsünün üzerinde parlıyor gibiydi. Odanın bir tarafındaki vitray pencereler ona ışık saçarken, diğer taraftaki boş pencere çerçeveleri onu karanlığa gömüyor, ela gözlerini bir parıltıya ve bir gölgeye dönüştürüyordu. Güzel parti örgüleri çözülüyordu. Yatağını çevreleyen güllerle işlenmiş siyah ipek elbisesi, yayvan dizlerinin etrafında bükülüyordu.

"Seni yerdeki battaniyelerin arasında hediye edeceğimi mi sandın?" diye sordu.

"Benim için fark etmezdi. Ama kabul ediyorum..."

Ağzının kenarları yukarı kalktı ve dişlerinin ne kadar açılmış olduğunu fark etti. "Bu daha iyi."

"Bu muhteşem. Şimdiye kadar gördüğüm en büyük yatak."

"Kanla doğan birinin ayakları sallanmadan herhangi bir yöne doğru uzanabileceği kadar büyük. Tüm seçeneklerimizin olmasını istedim."

Dirseklerine yaslandı, bakışları onun üzerinde geziniyordu. "Bu gece için sakladığın bazı seçeneklerden bahsetmiştin." Ama sonra gözlerindeki sıcaklık . ", ben öldükten sonrası için sakladığın şeyleri kastetmediysen... eğer ben ölüyken de deneyebilirsek..."

Suçluluk duygusu, gecenin fırtınasından umutsuzca korumaya çalıştıkları bahçede istenmeyen bir ot gibi tehdit .

Yatağın etrafında döndü. Önünden geçerken gölgesi onun üzerinde hareket etti. pencereler. İlk kez yataklarında ona eşlik ederek yan yattı ve alnını onunkine bastırdı. "Aşkımız... ihtiyacımız... kalbiniz ister ölümlü ister Hesperine olsun, ebedidir. Hediye'den bile daha büyük bir güç öyle yaptı."

Tenebra ve Orthros'un tarihini değiştiren haklı öfkeyle aurası kabarak adamın yüzünü kavradı ve onu kendine . "Ben çok

Hayal kırıklığına uğradım. Bu senin için işleri kolaylaştırıyor mu? Birlikte hayal kırıklığına uğradığımızı bilmek?"

İşte oradaydı, rahatlamamanın altında. Bu gece paylaşmak istedikleri şeyden bırakılmanın acı veren yanması. Hayal kırıklığı için çok fazla yer yoktu çünkü şehit bir kahramanın efsanevi anıları ve kız kardeşiyle ilgili bir ömür boyu süren sorularla doluydu. Ama hayal kırıklığına *uğramıştı*.

"Evet, bu her şeyi daha iyi yapıyor." Ağzını onunkine doğru indirdi.

Onu tüm hüsrani, hayal kırıklığı ve sevgisiyle öptü. Onun dişleri dudağını keserek öpüşmelerini kanıyla tatlandırdı. Kadın cevap olarak adamın alt dudağını ısırdı. Boğazının arkasında bir inilti titreşti.

Adam üzerine yuvarlandı ve onu yatağa bastırdı. Dudaklarını tekrar ısırdı, sonra dilini ve adam onu yutmak için ağzına daldırdı. Kadın onu Dilini dişlerine doladı ve kanından küçük damlacıklar onu besledi.

Dizleri onun iki yanında sıkışmış, cübbelerinin ve kalçalarının ipek darlığı içinde onu kucaklıyordu. Elleri adamın omuzlarını kavradı, sanki sahip olamayacağı bir şeye tutunuyormuş gibi açılıp kapandı. Bir nefes almak için ağzını çekti, sonra çenesi boyunca sıcak, ıslak bir iz bırakarak öptü, kanını sakalından boğazına kadar takip etti.

Ağzını damarına doğru açtı, dudaklarını ve dilini üzerinde gezdirdi. Birden durdu ve başını çevirdi. "Özür dilerim. Seninle alay etmek istememiştim."

"bir içgüdü, değil mi?"

"Evet. Bu doğal hale geldi."

"ne kadar arzuladığımı biliyorsun." "Bu gece bile mi?"

"Özellikle bu gece."

Vurdu ve damarını ısırdı. Donuk köpek dişleri bile derisinin gerilmesine ve rabdosunun sertleşmesine yetti.

Sanki zorlanmış gibi dişlerini önce yukarı, sonra boğazına geçirdi. "Keşke şu anda yapabilseydim," diye itiraf etti damarına karşı. "Keşke sonunda nasıl bir şey olduğunu anlayabilseydim."

"Size bir fikir verebilirim."

"Bana senin Grace'in olduğumu söylediğin gece yaptığın gibi mi? Seninle birlikte deneyimlememe izin vermek için Özlemini doyururken zihin büyüünü kullandığında?"

"Bu gece seni çoktan süsledik."

"Ve çok fazla harcama yaptınız."

Fazlasıyla sihri vardı. Her zaman daha fazlası vardı, içinden taşmaya hazırdı. Ancak şu anda, içinden taşan ham güçle tutarlı bir büyü oluşturmakta zorlanıyordu. "Ben daha fiziksel bir gösteri düşünüyordum."

"Ah?" Isırığının izi iyileşirken nefesi hassas üzerinde fısıldadı. Daha sonra hayranlıkla izleyeceği bir çürüğü olmaması ne yazık.

Onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Kanın... ağzımı seninle doldurmak gibi ama sen de beni memnun ediyorsun. Daha önceki soruna cevap vermek gerekirse, evet, bunu bir ölümlü olarak yapabiliriz."

Adam kadının ayak bileklerini tuttu. Ellerinden biri, aralarındaki ilişkinin fiziksel sembolü olan ince saç örgüsünün takılı olduğu narin eklemi çevreledi. gizemli Grace bağı. Onu yatakta aşağıya doğru sürükledi. Bu hareket cüppesini kalçalarından yukarı kaldırdı ve ortaya...

"Oh, Cassia. Orthros gardırobunu bu kadar genişlettiğini fark etmemiştim."

"Orthros'tayken Hesperinler gibi giyinin. Bu etkinlik için uygun kıyafeti seçtim mi Sayın Büyükelçi? Doğru kişiyi mi gönderiyorum? mesaj?" Dizlerinin şakacı bir şekilde bir o yana bir bu yana sallanmasına izin verdi ve yeni iç çamaşırının görüntüsüyle onu kızdırdı.

Yeşil ipek üzerine, açılmanın eşiğinde titreyen tek bir gül işlenmiş. Yetersiz uzunlukta bir kumaş, döne döne sarılmış.

Gevşemek, keyfi kalıcı kılmak için zaman alacak bir şey.

"Daha iyi bir seçim yapamazdınız leydim. Niyetinizi çok iyi anlıyorum."

Adam onun bornozunu çıkarmaya başladı ve kadın kollarını kaldırarak oturma pozisyonuna geçti. Kıyafetlerini bir kenara fırlattığında, küçük göğüslerini hiçbir iç çamaşırıyla kısıtlamadığını fark etti.

"Yine mükemmel bir seçim," dedi.

"Aynı fikirde olmanıza sevindim."

Çıplak, dik meme uçları ve yeşil bir ipek parçasına sarılmış kadınsı arzudan oluşan bir ziyafetti. Ağzı sulandı, dişleri daha da uzadı.

Adamın resmi cübbesini, önce sert, ağır işlemeli dış üzerinden çıkarmaya başladı. Kendi giysilerinin üzerine yığıldı ve giysileri karmakarışık bir girdap halinde yataktan aşağı kaydı. Sonra onun dar iç çamaşırını çıkardı.

Bakışları adamın belinin altına düştü ve şiş dudakları aralandı. "Ben her zaman davrandığın basit beyaz astarlı adam olmadığını biliyordum. Bir kırmızı

İpek Hesperine baştan çıkarıcısı başından beri orada saklıydı ve dışarı çıkmaya çalışıyordu."

Kız, kırmızı ipeğin arasından iki eliyle onun uyarılmışlığını kavradığında gülüşü kısa kesildi. Ereksiyonu sade ve klasik bir şekilde subligaria beline sarılmıştı, bu da rabdosunu ve başka pek az şeyi örtüyordu.

Güller titredi ve büyüsunün ondan uzaklaştığını fark etti. Kadının bileklerini tuttu. Ellerini kendisinden uzaklaştırırken nabızı parmak uçlarının altında hızla atıyordu. Gücüne bir çıkış verdi, ikisini de havaya kaldırdı ve yatak örtülerini iradesiyle geriye attı, sonra onları siyah ipek çarşafların üzerine indirdi.

Yeni kıpkırmızı yatak örtüsünün altına serilmiş battaniyeyi gören Cassia gülümsedi. Elini uzatıp ilk kez seviştikleri Tenebran ordusunun kaba yünden yapılmış battaniyesinin üzerinde gezdirdi. "Yatağımız bu olmadan tamamlanmış sayılmaz."

"Her zaman kalır."

"Bu benim Hediye Gecem olamaz... ama yine de tanıştığımız gecenin yıldönümü. Bunu kutlayabiliriz."

Bir an için birbirlerinin önünde öylece diz çöktüler, tadına baktılar ve dokundular. Avuçlarını kalçalarında, göğüslerinin yanlarında gezdirirken elleri teninde dolaştı. Odadaki tek ses Kalp atışlarının yanı sıra onun boğuk nefesleri, dudaklarının ve dillerinin nemli buluşması ve ayrılması da vardı.

Öpüşmeyi keserek onun arkasına geçti. Başını onun kucağına koyana kadar onu aşağı ve geriye doğru kaydırды. Başını adamın kalçasına yasladı ve yüzünü hevesli bir güvenle adama çevirdi.

Eğildi ve göz kapaklarının her birine bir öpücük kondurdu. Sonra burnunun kalkık ucuna. Sonra dudaklarını onunkilere değdirdiğinde gülümsedi. Dillerinin üst kısımlarını birlikte okşarken, hava onun arzusunun misk kokusuyla doldu.

Geriye doğru kayarak başını yatağa yasladı. Ellerini çarşafların üzerine koyarak kendini onun üzerinde destekledi ve çenesinden aşağıya doğru öptü. Boynunu. Köprücük kemiğinin altındaki çilleri.

"Nereye gittiğini görmeye başladım." Sesi alçak ve kadifemsiydi, sadece onun duyduğu yatak odası sesiydi.

"Yönümü beğendin mi?"

"Devam et."

Çakıl taşlı areolalarından birinin üzerinde ışık oynadı. Ağzını diğer gölgeli göğsüne yapıştırdı. Kalçalarını yataktan yukarı doğru yuvarladı. Adam yayıldı. Bir eli göbeğinin altındaydı, titreyen gerilimi hissediyordu. Diliyle meme ucunu okşadı, sonra göğsünü emdi, dişlerinin hassas deriye baskı yapmasına ama delmemesine izin verdi. Kadının alt karnı elinin altında yukarı doğru esnedi.

Yeşil iç çamaşırının üst kısmının altından bir parmağını geçirdi ama elini yatağa geri koydu. Diğer göğsünü yokladı, meme ucunu dişlerinin arasına aldı, yuvarladı ve ısırıldı. Elleri onun göğsünü buldu. Bir parmağını boynundaki örgüye doladı ve onu daha yakına çekti.

Göğüslerinin altını yaladı, sonra gövdesinden aşağıya doğru öptü. Artık kaburgalarını sayamıyordu. Hâlâ zayıftı ama artık tehlikeli derecede zayıf değildi. Haftalardır doğru düzgün yemek yediği için vücudunun yumuşamış olması hoşuna gitmişti. Onun kanıyla doyduğunda, hangi boyuta ve şekle yerleşecekti?

Ağzını göğsünde hissetmek acı-tatlı özlemini yatıştırdı. Duyuları, dişlerinin göğüs ucundaki keskin zevk-acıya odaklandı. Durgun, derin öpücükler ve ani, şaşırtıcı ısırıklarla, onun ulaşabildiği her yerinde bir his uyandırdı.

"Bunu başarabilir miyiz?" diye sordu soluk soluğa gülerek. "Sen çok uzunsun, ben de çok kısayım."

" gelmekten fazlasını yapacağız." Dilini kadının göbeğine daldırdı. "Benim için gerin."

Topuklarının çarşafın üzerinde kaymasını ve bacaklarının uzamasını izledi. Gövdesini kamburlaştırıp uzatarak ipekli kranasını davetkâr bir şekilde kaldırdı.

"Mmm. Çok güzel." Çok yavaş bir şekilde, göbeğinden yeşil ipek şeridin tepesine kadar ona rehberlik eden saç izini takip ederek son streç boyunca yolunu öptü.

Kalçalarını araladı. Uyarılmışlığı kumaşı çoktan nemlendirmiş, kranasının dudakları boyunca koyulaştırmıştı. Dolgun kırmızı gül goncası onu davet ediyordu. Kadının kokusu adamın dişlerini sızlattı. Onu açmanın ne kadar süreceğini düşündükçe kanı kaynıyordu.

Parmaklarını onun saçlarına doladı. "Sanki açmışım gibi, gerçi sen benimle ziyafet çekeceksin."

Güzel kumaşın kenarını dişlerinin arasına aldı ve çekiştirdi. "Yap ," diye ısrar etti. Sözcükler, iki kalp atışı gibi Onu.

Yataklarında hiç yapmadığı bir şeyi yaptı ve dişleriyle kadının giysilerini bedeninden ayırdı.

Kumaşın yırtıldığını ve kalbinin kreşendosunu duydu.

"Benim için kemer tak," diye yalvardı ona.

Sırtını eğdi, dizleri yatağın daha derinlerine bastırdı. Tırnakları omuzlarını ve omurgasının her iki yanını taradı. Sonra ipek kalçalarından kayıp gitti ve rabdosları onu bekleyen ellerine doğru fırladı.

Kalux'unu ele geçirerek onun en hassas noktasını ziyafete dönüştürdü.

Yatağa yumuşak bir darbe indirerek başını geriye attı. Adamın rabdosunu dudaklarına götürdü.

Derin bir iniltiyle, onun ağzının yumuşak, ıslak karşılamasına gömüldü. Parmakları çarşafı gömüldü ve kendini kontrol etme çabasıyla sırtı gerildi. Bir elini moskosunun üzerinde tutarak onu okşadı ve ne kadarını alabileceği konusunda ona rehberlik etti. Adamın düşüncelerini dağıtan bir ritim tutturarak emmeye başladı.

Uzun, aç vuruşlarla onun kranasıyla ziyafet çekti ama dişlerinin ona batmasına asla izin vermedi. Kalçaları, dudaklarının ve dilinin onun rabdosuna her çekilişle aynı anda yuvarlandı. Kadının tadı ve ağzının onun üzerindeki yakıcı zevki tek bir gelgitte birleşti.

Yüzü kızın buklelerine gömülürken, kızın doruk noktasının titreyişlerini dudaklarında hissetti. Yatağın üzerinden eğildi ve coşkusu Birliklerine çarptı. Adam onun kaluksunu acımasızca emdi. Ağzı rabdosunun üzerine kapandı ve onu sertçe tuttu. Duygu ve büyü bedeninde ve zihninde alevlendi, kontrolünün sınırlarını yaktı.

Doruk noktası titreyerek sona ererken boğazının arkasından bir inilti daha çıkardı. Soluk soluğa başını kaldırdı, kafası onun kokusuyla dolmuştu. Ağzı tekrar tekrar ona yapıştı, sanki içinden geçirdiği duyusal güç için açlık çekiyormuş gibiydi. Öpücüğünü çok derine itmemek için gösterdiği çabadan dolayı titriyordu.

Dirseklerinin üzerine çöktü ve iki eliyle kadının kalçalarını kavradı. Kadın onun için tekrar genişçe ayrıldı ve adam bacaklarını yatağa doğru bastırdı. Kalçasının iç kısmını öptü ve ne istediğini göstermek için dişlerinin tenine değmesine izin verdi. Serbest kalan eli adamın saçlarına dolandı ve onu kendine doğru bastırdı.

Ağzını açtı, dişlerinin tamamını serbest bıraktı ve uyluğunun iç tarafındaki büyük damara batırdı. Damardan bir nehir gibi

Kanı, daha önce hiç hissetmediği ısırdıktan heyecanla tatlandı. Adam onu tutarken kalçaları adamın ellerine doğru bastırdı.

Onu kana içti. Azı dişleri onu mızraklarken serbest kalmanın eşiğinden uzak için tüm kontrolünü kullandı. Çenesini esnetti, dudaklarının ve dilinin rabdosundaki her hareketiyle ısırды ve serbest bıraktı.

İki elini de onun kalça kemiklerine dayadı. Sonra ağzının basıncını artırarak onu sıkıştırdı. Adam kontrolünü kaybettiğinde damarına karşı kükredi.

Onu ellerinin arasına aldı, kalçalarının her sarsılışına rehberlik etti. Adam kendini onunkine bırakırken kadının kanı adamın ağzına akıyordu.

Adam tamamladığında, kadın ağzını ondan ayırdı, nefesleri düzensizdi. Dizlerinin üzerine çöktü ve onun kalçasına doğru inledi.

Kanından aldığı her yudumla kalçaları hâlâ onun tutuşu altında küçük daireler çizerek dönüyordu. Onu dişlerinin üzerine sabitleyerek bir elini kranasının üzerinde gezdirdi. Buklelerini örttü ve kaluksunu avuçlayarak hafif bir baskı uyguladı.

Bir sonraki doruk noktası kanını zenginleştirdi ve onun tahrikini artırdı. Kranası uzun dakikalar boyunca adamın eline kaygan bir şekilde sürtünürken, soluk soluğa aldığı nefesler yumuşak çığlıklara dönüştü.

Kadının doruk noktasının son tadına vardıktan sonra, elini dişlerini dikkatlice çıkardı. Yarayı iyice öptü, tamamen kapanana kadar yaladı ve teninde kan girdapları bıraktı. Yüzünü kızın kalçasının iç kısmına yasladı ve iç geçirdi.

"İşte ziyafet bir şey," dedi sonunda.

"Daha fazla," diye nefes aldı. "Daha fazlasına sahip olmanı istiyorum."

Adamın kalçalarını iterek onu zorladı. "Büyün hâlâ seni titretiyor. Daha fazla."

"Evet," diye itiraf etti. Arkasına yaslandı ve birbirine karışmış yatak örtülerinin üzerine uzandı.

Onunla yüzleşmek için döndü ve ona sarıldı. Kadının kanı onu yeniden uyandırmıştı. Kadının çıplak ve ona binmeye hazır görüntüsü adamın yeniden sertleşmesine neden oldu. Çenesinin kararlı duruşu onu şefkatle doldurdu. Onun neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bunu ona verecekti.

Ellerini adamın göğsüne dayadı ve kalçalarını üç kez hızlı ve güçlü bir şekilde iterek adamın üzerine çıktı. Teni onu sardığında tısladı. Adam derinlere gömüldüğünde dizleri biraz daha açıldı, ayak parmakları kıvrıldı ve göz kapakları aşağı indi. Ama çenesindeki o kararlı duruş hâlâ yerindeydi.

Kalçalarını döndürmeye başladı. Adam onun hareketini izledi ve onu içinde hareket ettirdiğini hissetti. Kranasını onun etrafında sıkılaştırdı, her dönüşünü her hareketiyle inleyen bir çekişe dönüştürdü.

Başının geriye düşmesine, ipekle dolmasına, ayaklarının yatak başlığına yaslanmasına izin verdi. Bedeni, büyüğü ve zihni onun ritmiyle gevşedi.

Öne doğru eğildi, kalçalarını biraz geriye yatırdı, basıncı değiştirdi ve kalux'unu ona sürttü. Şimdi kalçalarını ileri ve geri, ileri ve geri sallayarak ona daha sert bindi. Birlikteliklerini kendi zevkiyle doldurdu ve ona servis etti.

Ellerini kadının kalçalarına kenetledi. Ayaklarını yatak başlığına dayayarak itti. Ve itti. Ve itti. Hızlı nefesleri birbirine karışırken, kadın onun ihtiyacını giderdi.

Adam onları havaya kaldırıp onu sırtüstü çevirdiğinde, kadın onun istediğini bildiği şekilde bacaklarını adamın etrafına sardı. Adam onun içine girdi. Sahip olduğu tüm sihir, bu gece onun damarlarına akıtmayı planladığı tüm sihir, içinden fışkırdı.

Cassia çılgılık attı ve onun altında doruğa ulaştı, topukları adamın beline saplandı ve elleri adamın omuzlarını pençeledi.

Aurası açıldı ve onu içine çekti. İçindeki tüm asi güç ona çarptı. Adam bir rahatlama kükremesi çıkardı. Vücudu cevap verdi, uzun darbeler halinde kadının içine daldı. Serbest kalması onu derin bir kontrolden mahrum bıraktı ve başka bir ham büyü dalgası onu sardı.

Bu ve ilk patlama Sığınak koşullarının güvenliği içinde geri tepti. Kendi gücü, şimdi yumuşak bir karanlık olarak üzerine geri indi. Cassia'nın aurası açılmış ve onun ağırlığını karşılamış gibiydi. Doruk noktası bir diğerine dönüşürken ve kranası onun etrafında titrerken, kısa, tatlı bir memnuniyet çılgılığı attı.

Adam onun üzerine çöktü, her köşesi gevşemişti. Yüzü onun boynunun ve omzunun kıvrımlarına yerleşti. Bir iç çekti. Damarlarında dolaşan ve tenini zorlayan hiçbir güç yoktu. Büyüsü sessizdi.

İçinde hissettiği tek şey Cassia'ydı. Gece gibi derin ve ısıltı ısıltı parlıyordu. Artık özlem ya da hayal kırıklığı yoktu. O tamamlanmıştı.

Kahkahası sessiz yatak odalarında fokurdadı. "Bunun *büyülü* olduğunu söylemem korkunç olur *mu*?"

Güldü. Belli ki ikisi de tutkudan başları dönüyordu. "Ama *öyleydi*."

Kıpırdamadı, bacakları adamın belinde gevşekçe sallanıyordu. "Tam da bir zihin büyücüsünün sevgilisi olmak hakkında her şeyi bildiğimi düşünürken, beni yine şaşırtıyorsun."

"Ve tam da bir insanın sevgilisi olmak hakkında her şeyi bildiğimi düşündüğümde, beni şaşırtıyorsun."

İnsanlığından bahsedilince aurasından küçük bir sızı geçti. Boynuyla omzunun birleştiği yere şefkatli bir öpücük kondurarak acısını dindirmeye çalıştı.

Ama pişmanlık hâlâ oradaydı. Onunki, onunki. Kollarını birbirlerine doladılar, birbirlerinin kucağında her şeyden saklandılar.

OceanofPDF.com

HIRSIZLAR

Peçe saatlerinin derinliklerinde bir ara ölümlü uykusundan uyandı ve ona doğru kıpırdandı. Saatin kaç olduğundan emin değildi. Şehrin çanlarını saymayı bırakmış, onu Şafak Uykusu'na daldıracak güneş doğmadan düşüncelere dalmıştı.

Başını göğsünden kaldırdı ve eliyle göğsünü okşadı. "Yılın bu zamanında uyumak senin için imkânsız olduğu için üzgünüm."

"Üzerimde güzel, çıplak bir kadın varken neden uyumak isteyeyim ki?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi ama uykulu bakışlarında endişe vardı. Tek parmağıyla onun dudaklarında gezindi. "Bana bütün pis şeyleri anlat."

Kolunu başının arkasına koydu. "Benim pisliğimin senin pisliğini daha da kötüleştirmesini istemiyorum."

"Yeminimiz bu şekilde . Birbirimizle her zaman açık ve dürüst bir şekilde konuşacağımıza söz verdik. Birbirimizle her zaman açık ve dürüst konuşacağımıza söz verdik. dağınıklık."

"Ama acına en ufak bir şey bile eklemeye dayanamam Cassia." "Sessizlik birbirimizi korumanın bir yolu değil. Anlat bana."

Onun küçük elini okşadı, parmaklarını öptü. "Korkarım kız kardeşinle ilgili bu haber sana daha fazla keder verecek."

"Olmayacak. Beklentilerimi yönetmekte çok başarılı olduğumu biliyorsun."

Sözleri doğrudan onun kalbine gitti. Solia'nın kaçtığını öğrendiğinde onu yeniden kaybetmek elbette canını yakacaktı. Bu onu mahvederdi.

"Beklentilerinizi yönetmek zorunda kalmanızı istemiyorum" dedi. "Tüm büyük beklentilerinizi ayaklarınızın altına sermek istiyorum."

kalktı, yüzünü okşayarak onu dünyanın en değerli hazinesi gibi hissettirdi. "Majesteleri. Siz benim en büyük beklenti."

Onun dudaklarından sevgi sözcüklerini öptü. Endişeleri hırsız gibiydi, düşüncelerine giriyor ve bu gece yataklarında buldukları neşeyi çalıyorlardı. Onu geri almaya çalıştı. "Sana göstermek istediğim bir şey var."

"Bana daha önce gösterdiğin gibi bir şeyse, lütfen her şeyi unutalım ve deneyelim."

Bu onun yüzüne bir gülümseme getirdi. "Yatakta bir şey değil."

"Ah. Düşündüm de, seninle yeni yatağımızın keyfini çıkarmakla o kadar meşguldüm ki, bu şaheserin nereden geldiğini sormadım. Bir rüya yatağı yaratmak, benim farkında olmadığım sihirli yeteneklerinden biri mi, benim gece büyücüm?"

"Aslında bunu herkes gibi bir demirciye yaptırmak zorundaydım. Ama o nazik bir şekilde tam da benim istediğim gibi yaptı."

"Tabii ki öyle. Mak savaşının altında tam bir romantik."

"Umarım yatağımızı onun yapmasını ve Lyros'un da kurmasına yardım etmesini garip bulmuyorsunuzdur."

"Bunu başkası yapsaydı garip olurdu."

"Sen babamla konuşurken, uçümüz gizlice buraya gelip bu gece için yatak odasını düzenledik. Eminim bu vesileyle odamıza başka neler eklediğim konusunda şüpheleriniz vardır."

"Kassandra kimsenin hediyeleri önceden tahmin etmeye çalışmaması gerektiğini söylüyor. Eğlenceyi mahveder."

İşaret etti ve sihirli bir dokunuşla dördüncü pencere çerçevesini gizleyen örtüyü çekti.

Onun ve yatağın ötesine, yeni panele baktı, Hediyesi için tasarladığı vitray haraç. "Bunun için sinameki çiçeklerini seçmişsin."

"Kim olduğunuzu ve kim olacağınızı onurlandırmanın daha iyi bir yolu var mı?"

Bakışları, yemyeşil yaprakları üzerinde sarı çiller gibi parlak çiçeklerle dolu görkemli bir Çin tarçını ağacını tasvir eden cam bölmelerin üzerinde dolaştı.

"İşçilik mükemmel. Çok yeteneklisin Lio ve her yeni bir şey ürettiğinde beni bir kez daha şaşırtmayı başarıyorsun. Her bir eserin

Yaratılışlar bir öncekinden daha güzel."

"İçinde ne hissediyorsun?" diye sordu.

Adamın üzerinden kaydı ve daha iyi görebileceği yatak başlığına doğru diz çöktü. Ama gözleri kapandı ve sanki renkleri teninde hissedebiliyormuş gibi pencerenin canlı ışığında kollarını çevirdi. "Gördüğümüzden daha fazlası var. Her zamanki gibi ışık büyünle aşılamışsın."

Yine de başka bir şey var. ağaç gibi güçlü ve engin, yapraklar gibi uzanıyor, büyüyor, kendini yeniliyor. Ama çiçekler gibi güzel ve eğlenceli."

"Kanını bardağa işledim." "Yani..."

hissediyorum..."

"Sen. Senin auranı tasvir etmeye en çok bu kadar yaklaşabiliyorum." "Böyle *mi* hissediyorum?"

Onun arkasında diz çöktü ve kollarını beline dolayarak onu ve dağınık duygularını tuttu. "Bu senin ölümlü benliğin, zanaatımla elimden geldiğince en iyi şekilde yakaladım."

"Ama bekleyip Hesperine kanımı kullanmayı tercih etmez miydin?"

"Bir Hesperine olarak nasıl olacağını arzuladığım kadar, insan doğanın her ayrıntısını hatırlamak istiyorum. İkimizin her zaman bu seni hatırlatıyor."

Kollarında döndü, ağzı adamınkinden bir nefes uzaktaydı. Bir nefes Cassia çiçeklerinin arasından parlayan Orthros'un ışıkları tenini altınla öptü.

"Sen bende her zaman herkesten çok daha fazlasını gördün."

Parmağını kızın yanağında gezdirdi. "Bunu yapmazsam kör olurum. Çok zekisin."

"Bunu kendimde aramam gerektiğini bana hatırlattığın için teşekkür ederim." "Hatırlatılmaya ihtiyacın var mı gülüm?"

"Bazen. Bu gece, evet, insan olmak istemediğim zamanlarda."

"Sana hatırlatmaya devam edeceğim." Onu tekrar yorganın altına çekti, Orthros ipeği ve Tenebran yünüyle sardı. Onu kollarının arasına alarak kendine bağladı. Eli onun saçlarında dolaştı.

"Oh, Lio." Başını göğsüne yasladı. "Gerisini anlat bana." Adam yüzünü onun göğsüne bastırdı. "Berbat durumdayım Cassia."

Onun saçlarını okşadı. "Benim için korkma. Yeteneklendirilmemden önce bana hiçbir şey olmayacak. Artık herkesin güvende olduğu Orthros'tayız."

Onun her sessiz korkusunu dile getirerek, henüz Kan Birliği olmamasına rağmen onu her zaman anladığını hatırlattı. Her zaman ne duyması gerektiğini biliyordu.

"Bunun aptalca olduğunu biliyorum," dedi. "Eğer hastalanırsan, şifacılarımız seni iyileştirir."

Bahçıvanlık dersleri ölümcül kazalara neden olmaz."

"Böyle şeyler için endişelenmiyorsun."

"Burada düşman yok. Hiçbir kral idamınızı emredemez. Hiçbir savaş büyücüsü sizi sapkınlığınızdan dolayı yakamaz. Hiçbir suikastçı seni zehirleyemez."

"Koleksiyoncu beni Orthros'tan alamaz. Hâlâ korkuyor olman hiç de aptalca değil. Yakın geçmişte çok yakın temaslarımız oldu. Ama ben güvendeyim. Hiçbir şey ve hiç kimse beni senden alamayacak ve Özlem de seni bizden alamayacak."

"Bu konuyla ilgili değil-"

"Benim kanım olmadan neredeyse ölüyordun. Sakın bununla ilgili olmadığını söylemeye kalkma. Az kalsın ölüyordun ve seni seven herkes gibi ben de hâlâ korkuyorum."

O da öyleydi. Hypnos' yaşadığı kazayı hatırlatan lanetli hayatta kalma içgüdüleri. Cassia ölümlü olduğu sürece ölüm tanrısı yakın görünüyordu.

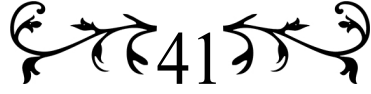
Cassia onun saçlarını okşadı. "Bu korkuyla yaşamayı istemiyorum. Bunu nasıl durdurabilirim?"

"Seni korumama izin ver."

Kollarına sokuldu, başını onun çenesinin altına soktu ve kendisini tamamen sarmasına izin verdi. "Ben tam buradayım, beni güvende tutabileceğin yerdeyim."

Doğruyu söyledi. Onu tehlikede olmadığına ikna etmek için ne gerektiğini bilmiyordu.

Tek bildiği, bir daha hiç kimsenin ve şeyin Majestelerini tehdit etmemesini sağlamak için her türlü bedeli ödeyeceğiydi.

geceye kadar

BOREIAN BAHAR EKİNOKSU

13 Khariton, 1596 IS

OceanofPDF.com

ŞİİR

Günün her saati kralı ve Gündönümü Zirvesi'nin her anında harekete geçen CASSIA, bir kez olsun yatağında kalmak istedi.

Eğer dün gece Yetenek Verme işlemini gerçekleştirmiş olsaydı, şimdi Lio ile birlikte inzivaya çekilmiş . Dünyayla yüzleşmeye hiç niyeti yoktu. Ama bir karar vermişti.

Mak'a söz verdi ve yeni ailesine verdiği sözlerden dönmedi.

Böylece kendini kütüphanenin alt katında, Lio'nun masasında kucağında oturmuş, Zafer Yıldızı'na yazacağı notta ne yazacağını düşünürken buldu.

Lio'nun tüy kalemlerinden birini kavradı. "Büyücüleri davet etmek daha kolaydı.

Hesperine akşam yemeği partisi. Yaşayan bir efsaneden bir şey yapması nasıl istenir? Onun benim Grace kuzenim olduğunu biliyorum ve aramızdaki güçlü minnettarlık bağı bizi birbirimize yakınlaştırıyor. Ama o aynı zamanda... o."

Lio çenesini onun omzuna dayadı. "Ne söylediğinin önemli olduğunu sanmıyorum. Önemli olan notun senden gelmiş olması."

"Umarım haklısındır. Bu konuda bana yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim."

"Tabii ki. Bunu Mak için de yapmamızı istiyorum." Parmaklarını yazı aletinin üzerinde ayarlayarak Mak'ın ölümcül tutuşunu gevşetti.

"Nike Tenebra'da benim hayatımı kurtarıırken o kız kardeşi olmadan büyüdü. Ama tabii ki Nike eve döndüğü ilk saatleri bana odaklanarak geçirdiğinde ona destek olmaktan başka bir şey yapmadı."

"Ailemizdeki hiç kimse başka türlüünü istemezdi. Ama karşılığında Mak'ı destekleme fırsatına sahip olduğumuz için mutluyum."

"Nike'ın bunca yıldır onun için canlı tuttuğu büyüü görmesi gerekiyor. O ona ne kadar değer verdiğini anlaması gerekiyor. Ablasıyla bağ kurma şansını kaçırmaması için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Bunun önemini daha iyi kimse anlayamaz." Lio onun önüne bir parça ince not kâğıdı koydu.

Kelimelerini seçmeye ve diğer insanlar tarafından okunabilecek bir yazıyla düzgün bir şekilde hecelemeye çalışırken kaç sayfayı mahvedeceğini merak ederek, yığına baktı.

Tüy kalemi Lio'nun eline tutuşturdu. "Yazsan iyi olur." "Yazmak istemediğine emin misin? Bu senin fikrin."

"Nike, üç cümle karalamam için gereken sürede Orthrosu tekrar terk edebilir."

"O zaman sen yazdırabilirsin, biz de ikimizin mührünü ."

Kendisiyle epey tartıştıktan ve Lio'nun sabrından sonra, Argyros Hanesi'ne utanç duymadan gönderebileceği, onun zarıf el yazısıyla yazılmış bir not buldular.

Sevgili Nike,

Siz burada bizimle birlikteyken kaçırlmaması gereken bir manzara var.

Kardeşiniz size muhteşem bir eser ithaf etti.

Sana göstereyim. Mak, Lyros, Lio ve benimle birlikte Komnena Evi'nin üzerindeki kayalıklara doğru yürümek için zaman bulabilir misiniz? Uygun bulunduğunuz herhangi bir saatte sizinle orada buluşmaktan memnuniyet duyarız.

Minnettarlığımla,

Cassia

İç çekti. "Umarım Mak onunla konuşmayı daha kolay buluyordur." "Mak'ı tanıyorsam, onunla konuşmayı daha kolay buluyor." "Gerçekten de öyle. şimdi ona bir not yazalım."

Mak,

Nike'a bir not gönderdik, onu ziyaret etmeye ikna etmek umuduyla.

bu gece bizimle. Eminim biraz iyi mizahınız onu kabul etmeye ikna etmede uzun bir yol kat edecektir.

Eğer kabul ederse, seninle, Lyros'la ve Nike'la onun seçtiği saatte kayalıklara giden yolda buluşacağız. Koğuşunu görmesi için sabırsızlanıyorum.

Sevgile

r,

Cassia

Cassia, Lio'nun kendisi için hazırladığı, üzerinde kürek şeklinde bir glif bulunan cam mührü uzattı.

Deneme çemberi. Başparmağını dişine ve ardından mühre bastırdı. Notun üzerine küreğini basarak Mak'a ortak kanlarını akıttı. Lio da aynısını kendi mührü olan ayçiçeğiyle yaptı.

"Bunları giriş holüne bırakacağım ve kurye için bir çağrı ışığı yakacağım." Lio'nun sesi bu gece Cassia'dan daha fazla insan görme havasında değildi.

Şövalye'nin karnını doyurup Lio da kahvesini hazırladığında, Mak ve Lyros'un eşleşen konuşmalarının glifleriyle mühürlenmiş tek bir cevap geldi.

Ho you turtle doves,

Eminim siz ikiniz, cömertçe sağladığı aşk yuvasından ayrılmak istemezsiniz. Ama fırsatımız varken Nike ile heykeli ziyaret etmeye hayır demeyeceğim.

O da evet dedi. Sizinle ayın altısında orada buluşuruz. Bunu yaptığınız için teşekkürler.

- Mak

Altıncı aya gelindiğinde Cassia düşüncelerini toparlamayı ve kendine çeki düzen vermeyi başarmıştı. Yanında Knight'la birlikte giriş holünde Lio'ya katıldı. Lio onu çok beklememişti. Hesperine hızına rağmen ondan biraz daha yavaş hazırlanmıştı.

Kaşları çatıktı, bakışları mesafeliydi. Bundan nefret ediyordu. Dün gecedен beri endişelenmeyi bırakmamıştı.

"Sorun nedir?" Öngörülebilir gelecekte bunu ona sık sık soracağından korkuyordu.

İç geçirdi, dikkati tekrar ona döndü.

"Bunu bu gece yapmanın senin için sakıncası olmadığına emin misin?" diye sordu. Adam başını salladı. "Bence bu harika bir fikir."

"O zaman seni rahatsız eden ne? Her şey dışında." Bir elini havaya kaldırdı. yakaladı. "Nike'ın tekrar ne zaman ayrılacağı hakkında hiçbir fikrimiz yok. Göçün üzerinden sadece bir ay geçti ve onun da bizimle birlikte güneye gidip gitmeyeceğini merak ediyorum. Bizi uğurlayacak kadar bile kalmayabilir... Yarın gitmiş olabilir. Tekrar ortadan kaybolursa herkesin bunu nasıl karşılayacağı konusunda endişeliyim. Özellikle de Argyros Amca. Onlar her zaman çok kapat."

En azından Cassia bu kez Lio'nun kaşlarını çatmamıştı. "Onun incinmesini istemediğini biliyorum."

"Özellikle de o ve ben kendi aramızdaki sürtüşmeyi onardıktan hemen sonra. Bu, onun bazı şeyleri gösterdiğinden ne kadar daha fazla hissettiğini anlamamı sağladı."

Nike sevdiklerinin duyamadığı bir çağrıya cevap verdi. Cassia, herkesten çok, kurtarıcısına yol gösteren klarnete saygı duyuyordu. Ama bu çağrı dün gece Nike'ı ona getirmişti ve eğer Hesperine'in kalması için bir şey yapabilseydi, bunu yapardı.

"Sadece kendisi kalmasına izin verebilir," dedi Cassia, "ama biz ona kalması gereken her şeyi gösterebiliriz. Hiç tanımadığı kardeşi gibi. Belki Nike ve Mak'ın heykeli kendi başlarına ziyaret etmeleri daha iyi olur ama ben de yardım edip edemeyeceğimi görmek için onlarla birlikte gitmek istiyorum."

"Eğer evde kalsaydık, yine de bir izleyici kitlesine sahip olacaklarından şüpheleniyorum.

Herkes Nike ile mümkün olduğunca çok vakit geçirmek istiyor."

Lio peleriniyle oynadı, burnunu dışarı çıkarmadan önce her zaman yaptığı gibi düzgünce sarındığından emin olmak için kontrol etti. Tek düşmanı hayali bir donma vakası olsa bile, onun korumacılığına izin verdi. Şu anda buna ihtiyacı olduğunu biliyordu ve ona izin vereceğine söz vermişti.

Hâlâ insan olmasaydı, pelerine ihtiyacı olmazdı. "Yemin ederim, bir Hesperine olur olmaz, karda çıplak dans edeceğim."

", o dansı bana lütfeder misiniz?"

"Onu senin için saklıyorum." Onun Yetenek tablosunun yanında, kendisinininkinin asılı olması gereken boş duvara baktı. "Hypatia başka bir gece yıldız haritam için yeniden okumak zorunda kalacak. Sence Orthros'un en büyük astronomu boşa giden bu çaba için bana kızar mı?"

"Gözlemevinin tepesinde bir başka özenli nöbet için bahane bulmaktan hoşlanacağına eminim." Lio'nun sesi Cassia'nın hissettiği kadar sönük çıkıyordu. "Hazır mısın?"

Birkaç fincan kahveden sonra bile eliyle esnemesini bastırdı ama başını salladı.

Evlerinden çıktılar ve kulenin ön merdivenlerinden indiler. Kaldırım taşı teras, bahçenin etrafını beyaza bürüyen taze bir kar tabakasının altına gizlenmişti. Lio onları çardağın sığınağına doğru havaya kaldırdı.

Sarmaşıklardan oluşan tünele henüz girmişlerdi ki Zoe diğer uçtan koşarak onlara doğru geldi, Knight ve keçiler de peşinden. En azından Birisi bu gece inzivada olmadıkları için mutluydu.

Cassia, Knight'ın kuyruk sallayarak ve yüzünü yalayarak yaptığı selamlama için dizlerinin üzerine çöktü. Kulaklarını okşadı ve öpücüklerine karşılık verdi. "Canım , özlenmek çok güzel. Ben de seni özledim. Evet, tüm kalbimle söyledim, benim iyi şövalyem. Ben buradayken *kaetlii*'mizle harika vakit geçirdin mi?

Meşgul müsün?"

Zoe kendini Cassia'nın yanına yapıştırdı. "Benimle, Ay Işığı ve Aurora ile yakalamaca oynadı ve sonra babam ahırda uyumama izin verdi!"

"Gerçekten de çok özel bir geceydi." Lio, Zoe'nin saçlarını karıştırdı. Zoe onun irkildiğini fark etmedi ama Cassia fark etti.

Zoe'nin keçileriyle birlikte yatmak için sık sık yalvarmasına rağmen, ailesi her zaman onun odasında uyuması için ısrar etti. Alışılmadık bir şekilde Kendini en güvende hissettiği yer olan ahırda uyumasına izin vermeleri için endişeleniyordu.

Zoe tüm gücüyle Cassia'ya sarıldı. "Daha sonra gelip pencere bahçemi sulamama yardım eder misin? Ve okuma pratiği yapmama?"

" isterim, Zoe çiçeği," diye cevap verdi Cassia.

Lio, "*Marina'nın Sihirli Zihni'ni* okumayı birlikte bitireceğiz" dedi.

Zoe onun eline yapıştı. "Bosko'dan döndüğümde burada olacak mısınız?"

"Elbette." Lio diz çöküp mantosunu düzeltti, sonra da terliklerinden birinin kurdelesini . "Dürbünün yanında mı?

"Oynamayı bitirdiğinde bize ne yapacaksın?"

Başını salladı ve oyun elbisesinin cebinden dürbünü çıkardı. Lio'nun, Zoe'nin ailesinden ayrılma korkusunu hafifletmek için muazzam büyü gücünü bu küçük objede yoğunlaştırması çok hoştu.

"Knight'ı da yanında götürmek ister misin?" Cassia sordu.

Zoe bir an düşündü, sonra başını salladı. "Seni çok özledi. Ve bu gece tüm dikkatimi onlara vermezsem keçilerim kıskanacak."

"Çok diplomatik." Lio'nun ağzı seğirdi.

Cassia bir kıkırdamayı yuttu, Zoe'nin verdiği neşe için çok minnettardı.

"Bosko ile iyi eğlenceler. Eminim Nike Teyzesi hakkında size anlatacağı pek çok heyecan verici şey olacaktır."

Zoe her birine bir kez daha sarıldı, sonra keçilerle birlikte uzaklaştı.

"Ona söylemeyeceğim," diye açıkladı Cassia.

Lio onun ayağa kalkmasına yardım etti. "Onun için en iyisinin ne olacağına karar vermek zor."

"Ona söyleyemeyiz," diye ısrar etti Cassia. "Solia'yı idol olarak görüyor. Dün gece öğrendiklerimizi öğrenirse çok . İnsan ailesinin kaybıyla başa çıkma henüz bu kadar ilerleme kaydetmişken, hayal kırıklığı onu geriye götürecektir."

"Beni de endişelendiren bu. Yine de, zor olsa bile çocuklara gerçeği söylemenin onlar için daha iyi olduğu zamanlar olduğunu biliyorum."

"Bu sefer değil. Zaten hayatının çok erken dönemlerinde kaybın gerçekleriyle yüzleşmek zorunda kaldı. Gerçeğin ne olduğunu bile bilmezken ona gerçeği nasıl söyleyebiliriz?"

Lio içini çekti, sonra başını salladı. "Haber alana kadar bekleyeceğiz."

"Ona kız kardeşimle ilgili bu kadar çok hikâye anlatmak benim hatam. Kayıplardan birlikte bahsetmemizin ona yardımcı olacağını düşünmüştüm ama..."

Lio kollarını ovuşturdu. "Ona yardımcı oldu. Bekleyeceğiz."

Knight bir burnunu elinin altına soktu, o da elini başının üzerinde gezdirerek tüylerini okşadı. "Hadi gidelim."

Lio kolunu onun beline doladı ve Knight'la birlikte onları bahçeden çıkardı. Patika başına vardıklarında Nike, Mak ve Lyros'un onları beklediğini gördüler. Lio'nun tahmin ettiği gibi bu yürüyüşü tek başlarına yapamayacaklardı. Ama Cassia, Dava çevresinin Mak'ı desteklemeye geldiğini ve Apollon, Alkaios ve Nephalea'nın Nike'ı rahatlatmak için partiye katıldığını görmekten memnundu.

"Geldiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim." Cassia herkes için bir gülümseme buldu.

Apollon ona karşılık verdi, kendi cesaretlendiriciydi. "Size teşekkür etmeliyim. Kahvehanelerde dans etmek varken, ay sonrası yürüyüşünü benim çalışmalarına bakarak geçirmeniz ne kadar da nazik bir davranış."

Nike, Apollon'a kaşlarını kaldırdı. "Yani, benim bir heykelim. Gerçekten mi amca?" "Yıllar boyunca benim için kaç tane tokmak ve keski dövdüğünü düşünsene.

yıllarca. Seni nasıl heykel yapmayayım?"

"Evimin dışında gösterişli görünmem için bana güzel bir at ya da başka bir şey yapabilirdiniz. Kendi heykelim beni yaşlı hissettiriyor. anıt."

"Saçmalık. Genç Grace'imle iyi bir arkadaşlığınız var. Komnena yüz yaşında bile değil ve ben şimdiden onun bir heykelini yaptım."

"Beşik soyguncusu," diye dalga geçti, sanki eski bir şakaymış gibi.

"Kötü şöhretimi bir şekilde sürdürmeliyim." Apollon neşeli, dişli bir sırıtış attı. Evet, Apollon'un gelmesi iyi oldu.

Bir ayak sesi duyuldu. Ağır bir çizme. Cassia döndüğünde Blood Errant'ın üçüncü üyesinin de katılmaya karar verdiğini gördü.

Apollon onu, "Bize katılabildiğine sevindim, Ioustin," diye karşıladı.

Cassia endişeyle gerildi. Lio pelerinini tekrar kontrol etti. Cassia onun duygularına gösterdiği ilginin küçük işaretlerine alışmıştı ama bunları asla hafife almıyordu.

"Henüz bir haber yok," dedi Ioustin o sormadan önce. "Özür dilerim."

Başını salladı ve hissetmediği bir güvenle konuştu. "Kalos'un çalışmak için zamana ihtiyacı var. Ücret'ten uzaklaşıp bu kadar çabuk eve dönebildiğine sevindim."

Ioustin Apollon'a baktı. "Kılıcımdaki birlik taşı ama bir tehlike sinyali ile değil. Oldukça güzeldi."

Cassia ve Lio bakiştılar. Ioustin'in meşhur çift kılıçlı silahı Thorn'un kabzasındaki, Kan 'nin iletişim kurmak için kullanabildiği büyülü taşı görmüşlerdi. Kraliçelerin aksi yöndeki yasalarına rağmen bunu daha önce Orthros'a getirdiğini kimseye söylemeyeceklerdi.

"Bunun için gelmene gerek yoktu," dedi Nike.

"Sen de gelmedin," diye cevap verdi Ioustin.

"Cassia ve Mak ikna edicidir."

Mak, Cassia'ya göz kırptı ve Cassia da ona savaştan sonra Vekilharçların yaptığı gibi zafer selamı verdi.

Knight tüm vücudu tetikte, kuyruğu sallanmaya hazır bir şekilde Ioustin'e doğru eğiliyordu. Cassia omzunun arkasına iki kez vurarak sessizce kuyruğunu sallamaması için ona izin verdi. Şövalye, orada bulunan iki kraliyet mensubuna duyduğu hayranlığı göstermek için onun yanından fırladı.

Önce Xandra'nın yanına koştu, o da her zamanki güldü ve onu okşadı. Kar gibi solgun teni, pembe dudakları ve koyu renkli taç örgüsüyle kusursuz güzellikteki prenses, tazı salyalarından asla kaçınmazdı.

Cassia, Şövalye'nin orada durup mutluluktan eriyeceğini düşündü ama görünüşe göre Birinci Prens'in dikkatini çekmekten vazgeçmemişti. Şövalye tırısla geldi ve kuyruğunu sallayarak Ioustin'in ayaklarının dibinde karnına kadar eğildi ve en acınası, özlem dolu gözleriyle yukarı baktı.

Ioustin önce gözlerini kaçırıldı. "Merhamet et, köpek."

Nike, Cassia'nın işaret etti. " bu mu?" Ioustin içini çekti.

"Demek öyle."

Nike'ın kaşları kalktı. "Kesinlikle bir derebeyine benziyor. Tazı gibi *kokuyor*. Ama Kan Kırmızısı için yalvaran o aşırı büyümüş köpek yavrusu

Prens'in ilgisi, yüzyıllar boyunca sayısız kez savaştığımız Hesperine avcısı tehditlerden biri olamaz."

Cassia, "Ona önyargılarının üstesinden gelmeyi öğretiyorum," dedi.

"Onu son gördüğünden çok daha büyük, değil mi?" Nephalea sordu.

Alkaios kıkırdadı. "Cassia'yı yeni yavru köpeğinin yanında yatağına yatırdığımız oldukça farklı."

"Gerçekten de öyle," diye Nike. "O zamanlar, büyüüp bir gün bizi avlayacağını fark ettiğimde çok üzülmüştüm. Sonunda geleceğinin bu olmadığına sevindim."

"Ben de öyle," diye onayladı Cassia. "Onun kaderi, o gece tanıştığı Orthros Kraliçeleri. Onlara ve dolayısıyla Orthros'taki tüm kraliyet mensuplarına tamamen aşık oldu."

"Sakın söyleme," diye uyardı Ioustin Deneme aşamasındaki kız kardeşini.

Nike yarı sırtarak dişlerinden birini gösterdi. "Yüzyıllar boyunca her türden hayranın oldu, ama bir tazi mi? Bu yeni bir şey."

"Ah, Rudhira." Xandra, Methu'nun Ioustin'e verdiği ve artık çoğu genç Hesperin'in ona seslendiği sevgi dolu ismi kullandı. "Şu surata bak. En azından ona bir şeyler söyle."

Ioustin içini çekti. "İyi köpek."

Knight kuyruğunu daha sert salladı ve patilerinin üzerine salyasını akıttı.

Cassia bir kahkaha attı ve Knight'ın salyaları Ioustin'in botlarına akmadan önce müdahale etmesinin iyi olacağına karar verdi. "*Dockk dockk.*"

Knight onun yanına döndü ve Deneme Çemberi'nin şefkatli okşamaları başladı. "İyi işti." Lio Knight'ın kuyruğunu kaşıdı.

Sessiz konuşmalarını örtbas etmesi için Lio'ya güvendi. "Herkesin gülmekten faydalanabileceğini düşündüm. Bu gece kimsenin ihtiyacı olan şeyin ciddi bir olay olduğunu sanmıyorum."

"Size Leydi Circumspect demeyi bırakıp Leydi Diplomat demeye başlamalıyım."

Bu onun yüzüne bir gülümseme getirdi. "Bu kulağa çok hoş geliyor."

Cassia artık konuşmaların biraz daha rahat aktığını duymaktan memnundu. Kolunu Mak'ın koluna doladı ve birlikte kayalıklara doğru ilerlediler.

Hesperinler arasında alışlageldiği , toplantı boyunca devam eden peçe büyülerini hissetti. Blood Errant'ın da Sekizinci Çember kadar kendi aralarında konuşuyor olabileceğini düşündü.

"Lio'nun bu gece ininden çıkmaya izin vermesine şaşırdım," dedi Mak.

"Ben gerçekte burada değilim," diye cevap verdi. "Gerçek beni kulesinde tutsak tutarken, bu onun benimle ilgili ."

Lio gülerek, "Asla yapmam," diye itiraz etti.

"Onun çok istekli esiri."

"Bu durumda, kesinlikle yapardım." Dişlerini ona doğru parlattı.

"Lio, sence de Lyros ve Mak'ın bu gece spor salonundan dışarı adım atmaları çok daha şaşırtıcı değil mi?"

"Aynen öyle. Savaşçıların uyanık oldukları her anı Nike'ın dövüşünü izleyerek geçireceğini sanıyordum. Dün gece hepiniz eve gittiğinizden beri biri onu kaç kez dövüşmeye davet etti?"

Lyros başını salladı. "Sayıyı kaybettik. Ama hiçbir maça katılmıyor."

"O da bu işte iyi." Mak'ın sesi aynı hem hayranlık hem de öfke doluydu.

"Birinin bir meydan okumadan gerçekten geri adım atmadan kaçtığını hiç duymamıştım. Bu, zihin büyücüleri savaşçıları."

"Bak işte," dedi Lio, "burnumu kıracağını bilsem bile meydan okumaktan asla kaçınmadım."

"Belki de Nike'ın kaçınma taktiklerinden bazılarını öğrenmelisin, kaydırma kurdu," diye alay etti Mak.

Cassia her şeye rağmen konuttan ayrıldıkları için memnundu.

Hep birlikte Zafer Burnu olarak bilinen dar kaya burnuna çıktılar ve heykelin arkasına yaklaştılar.

Nike ellerini arkasında birleştirerek portresinin etrafında döndü. O vardı Argyros Amca ve Lio ile aynı şeyi söyledi. Cassia gözlerini Mak'a dikti, Mak başını salladı, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

Zafer Yıldızı kendi heykeliyle yüzleşti. Siyah granitten portresi hiç kıpırdamadan öylece duruyordu. Ayakta duran kıyafeti ve uçuşan saçları sonsuza dek hareket halindeydi, arkasından dalgalanıyordu, yüzü şiddetli bir sevinçle donmuştu.

Nike solgun bir elini uzatıp taştan benliğinin avuç avuca bastırdı. Bu gecenin rüzgârı kızıl saçlarını ve sade siyah savaş cübbesini arkasından denize doğru sürükledi.

Hesperine büyüünün yarattığı imkânsız bir ayna görüntüsü gibi, Cassia'nın geçmiş ve bugünü karşı karşıya duruyordu.

Nike'ın yüz ifadesi kapalıydı, gözleri kısılmıştı. Ama Cassia bir an için pencereden Nike'ın yüzüne bir bakış attığını sandı.

Ruh. Heykelinin gözlerinin içine bir sorunun cevabını arar gibi baktı. Tıpkı Cassia'nın çok uzun zaman önce bir gece burada yaptığı gibi.

Nike kendi geçmişi ve bugünüyle yüzleştğinde ne gördü?

Artık bilmiyorum.

Cassia, insanın ayaklarının altındaki zemini çatlatabilecek bu basit kelimeleri ne kadar iyi .

"Senin kim olduğunu böyle keşfettim," dedi Cassia. "Mak bana heykeli ilk gösterdiğinde seni tanıdım ve anladık ki sen

Beni kurtaran Hesperine. Tıpkı senin o gece yaptığın büyüye benziyor."

Nike aniden elini indirdi ve avuçlarının tozunu alarak Mak'ın büyüünün sığınağında geri çekildi. Koşuşu, heykelinin önünde havada asılı duruyordu; meşhur silahının şeklini yansıtan bir gölge kalkanı. "Bu bir "Burada iyi bir koşuş yaratmışsın, Mak."

"Teşekkür ." Eğildi. "Portrenizin gerçekten size benzemesi için el altında bir gardiyana ihtiyacı vardı."

"Bu büyüyü sürdürmek için çok fazla zaman ve büyü harcamış olmalısınız. Gücünüzü buna harcadığınız için onur duydum. Kanımızı hissediyorum bağla."

"Zafer Yıldızı ile aile benzerliği mi?" Mak göğsünü kabarttı. Kia ellerini havaya kaldırdı. "Gururu zaten yeterince şişmişti." "Pek sayılmaz," diye alay etti Lyros. "Bütün övünmeleri tamamen haklı."

Alkaïos bir eli çenesinde, heykeli düşündü. "Hâlâ daha fazla kan lekesine ihtiyacı olduğunu söylüyorum."

Nephalea başını eğdi. "Ve belki de ayaklarının dibine sinmiş birkaç büyücü."

Apollon güldü. "Bunu ayarlayabiliriz."

"Heykelin bizi çok mutlu etti Nike," dedi Nodora. "Sizinle tanışma fırsatı bulmadan önce sizi tanımamızı sağladı."

Xandra, "Rudhira bize maceralarınızı anlattığında sizi hayal edebilirdik," dedi.

"Kulaklarını masallarla mı doldurdu?" Nike kaşlarını

kaldırdı. "Sadece gerçeği," diye yanıtladı Ioustin. "Yeterince görkemli." Apollon göz kırptı. "Onun için tüm süslemeleri ben yaptım."

Nike, Apollon'un yanına gitti. "Gurur verici bir heykel, amca. Teşekkür ederim."

"Hoşuna gitmesini istiyorum."

"Tabii ki hoşuma gitti."

Bir kolunu onun omuzlarına doladı ve başka bir şey söylemedi.

Cassia, Nike'nin heykeli sevemediğini anlayabiliyordu ama bunun Apollon'un işiyle hiçbir ilgisi yoktu, her şey Nike'ninkiyle ilgiliydi. Gerçekte arayışından artık emin değilken, kendinden bu kadar emin olan o muhteşem taş kadını sevmek zor olmalıydı.

"Kan Birliği patlamak üzere olan bir yıldız gibi hissediyor," diye mırıldandı Lio. "Sanırım sıranın Methu'nun heykeline gelip gelmeyeceğimize karar vermeye çalışıyorlar ama ikisi de bunu yüksek sesle söyleyen ilk kişi olmak istemiyor."

Sonunda Nike, "Methu'yu görmek istiyorum," diye açıkladı.

Apollon, "Benim hesabıma görmek zorunda değilsin," dedi.

"İstiyorum."

Cassia, Nike'ın bu ses tonunun yüzyıllar boyunca pek çok ikilem ve tartışmayı çözdüğünden şüpheleniyordu.

Nike yumuşak gri gözlerini Ioustin'e çevirdi. "Gelmek zorunda değilsin."

"Bunu bana sadece bir kez söylemene izin verdim, o da bensiz tek başına gezmeye çıktığında.

Bir daha asla."

Hep birlikte kayalıklara doğru ilerlediler. Anıta geldiklerinde, onları bekleyen birini buldular.

Cassia, Kassandra'yı oğlunun heykelinin yanında hiç görmemişti. Nike bir an tereddüt etti.

"Gelin," diye davet etti Kassandra. "Apollon'un Methu'muz için yaptığı güzel portreyi gör."

Nike, Apollon ve Ioustin, Orthros'un ilk kanla doğan ve şehit edilen kahramanı Prometheus'un heykelinin önünde ona katıldılar. Cassia, Lio ve onların Deneme grubu Alkaios ve Nephalea ile birlikte geride durarak yaşlılara yer açtılar.

Nike, Methu'nun etrafını saran daha küçük heykelleri, Sekizinci Çember'in çocukluk portrelerini inceledi. Methu'ya getirilen tüm süt çocukları Orthros, hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'yu ele geçiren büyücülere karşı intikam arayışı sırasında. Efsaneye göre Hespera bu lanetten bereket çıkarmıştı.

Bakışları Methu'nun kılıç tutacakmış gibi oyulmuş ama onun yerine çocukların ellerini tutan ellerine takıldı.

Sonunda Nike yüzünü Trial kardeşine doğru kaldırdı. Dişleri parlıyordu.

Nike gözyaşları yerine dişlerini mi gösterdi? Cassia bunu birçok kez yapmıştı. Bazen sadece öfke, bu kadar yanlış bir kayıp karşısında sizi ayakta tutmaya yetecek kadar güçlüydü.

Ioustin Nike'ın elini tuttu ve parmakları iç içe geçip sıkılaştı. "Benim kehanetlerim Kia'nın matematik problemleri gibi değil," dedi

Kassandra,

"Tek bir doğru cevabı vardır. Mak ve Lyros'un disiplinli savaş sanatları gibi değil. Ya da Lio'nun sonucu belirsiz müzakereleri gibi. Nodora'nın müziği gibi bile değil; yazılıp aynen çalınabilir ya da doğaçlama yapıp üzerinde çalışılabilir."

"Kehanetlerin şiir gibi," diye tahmin etti Mak. "Biçimleri var ama yorumu açıklar. Pek çok olası anlamları var ama bir başlangıçları ve bir sonları var. Methu bu yüzden mi şairdi?"

Dava çevresindeki herkes Mak'a sanki kendisi bir kehanette bulunmuş gibi bakıyordu. O ve Lyros askeri tarih okumaktan hoşlansalar da Cassia onun daha önce hiç şiirden bahsettiğini sanmıyordu.

Kassandra başıyla onayladı. "Herkes kendi kararını vermeli. Kelimelerin ne anlama geldiğini kendileri bilirler ve eğer bazı insanlar farklı sonuçlara varırlarsa, haksız sayılmazlar."

Ioustin'in yüzü taşa kazınmış gibiydi, sanki kendisi de bir heykeldi.

Nike gözlerini Methu'dan kaçırdı. "Buraya Cassia'nın bir heykelini ekle. Yedi yaşındayken nasıl görüldüğünü göstermek için thelemancy' kullanacağım."

Apollon gözlerinde sevgiyle Cassia'ya baktı. "Mükemmel bir karar. Onun portresi de buraya ait."

Lio bir parmağını onun şakağında gezdirerek saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Benimkinin yanında."

Cassia şimdiye kadar bunu tam olarak fark etmemişti. O da Nike'ın, Trial kardeşinin adına yaptığı görevle Orthros'a getirilen bir çocuktü.

Nike Cassia'ya döndü. "Kız kardeşini de ziyaret edelim mi? Yıllarca onu tanıdığımı düşündüm, Iris'in o olduğuna inandım. Şimdi ikisini de tanımak istiyorum."

"Onu görmeni istiyorum." Cassia şu anda Solia'yı görmeye dayanabileceğinden emin değildi.

Ama eğer Nike Deneme kardeşine bakmaya dayanabilirse, Cassia da Nike'ın isteğini yerine getirmek için kız kardeşinin heykelini yeterince uzun süre ziyaret edebilirdi. Cassia Nike ve Mak için.

Patikaya geri dönüş yolunu açtı ve Lio onu yakınında tuttuğu için adımları sürüklenmedi. Omzunun üzerinden Methu'nun anıtında kalan Ioustin ve Kassandra'ya baktı. Geri kalanlar patikadan Ev'e, Cassia'nın kız kardeşinin heykeline doğru geri döndüler.

Nike, "Demek Solia bu," dedi.

Cassia kurtarıcılara, "Hepinizin burada olmasına çok sevindim," dedi. Alkaïos gülümsedi ve Nephalea onun elini sıktı.

Cassia kelimeleri bulmakta zorlanıyordu. Burada son kez durduğunda, Apollon heykeli takdim ettiğinde, öyle huzurlu hissetmişti ki. "Baba?"

"Evet, Cassia."

"Bir heykel yaptırmak istiyorum. Eğer iki yeni heykel yapacak vaktiniz benimkini daha sonra yapabilirsiniz."

"Heykel yaptırmak zorunda değilsin canım. Sadece , ben de zaman yaratırım."

"Teşekkür ." Yutkundu. "İris bir heykeli hak ediyor. Kahramanlığının ve kadın dostluğunun gücünün bir anıtı. Bence sonsuza dek burada, Solia'nın yanında olmak isterdi."

"Olmuş bilin."

Toplandıkları yere bir anlık sessizlik çöktü. Kız kardeşinin hatırası için bir nöbet değil. Yas tutmanın kesinliğinden mahrum kalan Cassia kendini kökünden sökülmüş hissetti. Bilmemek bir taç yaprağı ve bir dikendi.

Hepsi burada durmuş, yas tutmuyor ama haber bekliyordu. Tüm bu güçlü, sevgili insanlar Cassia'nın hatırı için merak içinde Solia'yı merak ediyorlardı.

Sessizlik dolu görünüyordu. Ona sormadıkları, söylemedikleri, kabul etmeyi reddettiği her şeyle doluydu.

Onu nasıl destekleyeceklerini çok iyi biliyorlardı.

Rüzgâr iç çekti. Sonra Ioustin'in sesi buz gibi bir rüzgâr gibi kesildi.

"Cassia."

Döndü. Solia'nın heykelinin yanında onlara katılmıştı. Yanında kimin görünce içini bir ürperti kapladı.

Kalos geri dönmüştü.

Onu gördüğüne sevinmesi gerekirdi. Ama midesinin bir korku belirdi.

Ona hoş geldin demeli, tekrar teşekkür etmeli ya da kız kardeşinin başına gerçekten ne geldiğini söyleyip söyleyemeyeceğini sormalıydı. Lio onu tutarken sadece ona baktı.

Kalos'un yüzünde hiçbir şey okuyamadı. O her zaman böyle sessiz, vakur ve hareketsizdi. Ama bu gece onun bakışlarıyla karşılaşmakta tereddüt etmedi.

"Kalos bana raporunu verdi," dedi Ioustin. "hazır mısınız?" Hayır, hazır değildi.

Başını salladı.

O anda, Kalos'un çene çalan biri olmadığını her zamankinden daha çok takdir etti. "Onun izini buldum."

Cassia bir nefes aldı ama tam olarak . "Kesinlikle kaçmış," diye açıkladı Kalos.

Cassia sesini buldu. "Ne kadar uzağa gitti?"

"Kuşatma alanını geçti."

"Bellator'un gözcülerini mi geçtin? Ve kralın çevresindeki orduyu?" "Bu doğru. Temiz bir şekilde kaçtı."

Cassia'nın zihni ona bunun iyi bir haber olduğunu söylüyordu ama o sadece öfkeli ve sinirli hissediyordu. Kalos dönmeden önce her şey daha kolay görünüyordu. Etrafındaki herkes bir tepki bekliyordu, bunu anlayabiliyordu. Ne söyleyeceğini bilemiyordu.

"İzleri henüz sonuna kadar takip etmedim," diye açıkladı Kalos. "Sizi haber için bekletmek istemedim, bu yüzden birkaç şeyi teyit ettikten sonra size bir rapor vermek için geri geldim."

"Teşekkür , Kalos." İşte. Söylenecek en önemli şey buydu. "Beni merakta bırakmamak için onca yolu geri gelmen çok nazik bir davranıştı."

"Dahası da var. Çok ilginç." Yüzünde bir parça canlılık vardı. Diğer insanların yanında her zaman rahatsız görünse de, tek başına yaptığı avlardan gerçekten keyif alıyor olmalıydı. "Eskortu hakkında. Yanında bir kişi daha vardı. Bir erkek ölümlü. Kaleden biraz uzakta, o mevsimde kullanılmayan bir değirmende saklandılar sanırım. Birkaç gün sonra güneye yöneldiler."

Cassia'nın ağzı bir karış açık kaldı. "Tüm bunları dün gecedan beri, yani olaydan on beş yıl sonra mı öğrenebildin?"

"Evet." Sanki birinin ona bir sürprizi varmış gibi gözleri parlıyordu. "En ilginç kısmı da bu. Birisi büyü kullandığı için bu kadar çok detayı keşfedebildim."

"Sihir!" Lio sakalını ovuşturdu. "Ne yakınlığı?"

"Yakınlık konusunda emin değilim ama kaçışları büyüyle oldu. Ölümlü bir büyücü onları kaleden çıkarıp kuşatmanın ötesinde güvenli bir yere için zor bir geçiş büyüü yaptı."

"Demek yanındaki adam bir büyücüydü," dedi Cassia.

"Kalede bulunan herhangi bir büyücü tanıyor musun?" Lio ona sordu.

Başını iki yana salladı. "Bildiğim kadarıyla, işin içindeki tek büyü kralın kaleyi kuşatmak için kullandığı mancınıklardı."

Nike kaşlarını çattı. "Kral, Hükümdarlar Kuşatması'nda büyümlü mancınıklar mı kullandı?"

Mak başını salladı. "Aithourian Çemberi'nden aldığı yasadışı olanlar."

Methu'yu yakalayan seçkin savaş büyücülerinden oluşan çemberden bahsedilince Nike'ın bakışları sertleşti. "Keşke o gece onların da işin içinde olduğunu bilseydim."

"Eski tasarımlara dayalı kuşatma motorları inşa ettiler," diye açıkladı Lyros, "Büyücü Tarikatları insanların hem büyücü hem de asker olamayacağını emretmeden önce

savaşçılar ve büyücüler. Kral Lucis'in Aithourian Çemberi'ndeki müttefikleri kendi dini yasalarını ihlal ederek büyüyle güçlendirilmiş mancınıklar inşa etti ve bu Castra Roborra'yı birkaç gün içinde yerle bir edebildi."

Nike'ın kaşları daha da çatıldı. "O gecenin düşündüğümde çok daha geniş kapsamlı siyasi sonuçları oldu."

Cassia'nın artık siyasetle değil, sadece kişisel meselelerle ilgilenmesi gerekiyordu. "Büyücü Tarikatı kralın tarafındaydı. Kız kardeşimin kaçmasına yardım eden adam onların onayı olmadan büyü yapan bir mürted olmalı."

Kalos ayaklarının üzerinde sallandı. "Değirmende dinlenmiş olabilirler, böylece büyücü geçişten sonra kendini toparlayabilir. Muhtemelen birliklerin hareketlerinden kaçmak için de. Kuşatmanın erken bitmesi işleri karıştırabilirdi. Ben

değirmende aramaya devam edeceğim. İzninizle, bu sefer izlerini daha uzun süre takip edeceğim ve varış noktalarını öğrenene kadar geri dönmeyeceğim."

"Evet, elbette. Bize haber getirmek için kendinizi bölmek zorunda kalmadan işinizi özgür olmalısınız. Lütfen ihtiyacınız olduğu kadar kalın."

"Emin olduğumda sana haber veririm." Ioustin'in önünde eğildi. "Prensım." Hoşbeş etmeden ortadan kayboldu.

Cassia heykele baktı ve Solia'nın mutlu bakışlarıyla karşılaştı.

Acı veren bir nefes ya da uçuşa geçen bir kuş gibi bir şey Cassia'nın göğsünde havalanmaya çalıştı. Daha önce onu geri itti. Bir isim koymak dursun, tamamen hissedebiliyordu. Her seferinde, onu yakalamakta ve susturmakta biraz daha başarılı oluyordu.

Her zaman çok iyi yaptığı gibi, bu konuda nasıl ustalaşacağını yeniden öğrenmesi gerekiyordu.

Nasıl olduğunu gerçekten bu kadar kolay unutmuş muydu?

Yükselmesine izin vermeye cesaret edemedi. Çünkü bu, kanatlanıp gökyüzünden vurulmasından daha az acı vericiydi

EN GÜÇLÜ ALAŞIM

MAK, NIKEL bulmayı umacağı en son yerde bekliyordu. Dünyada herhangi birini bulmayı umabileceği en son yerde, gerçekten.

Her , bir gece boyunca ailesinin arkadaşlığına katlanma sınırına ulaşabilirdi. Buraya kaçacağından emindi.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kadının burada bıraktığı şeye bakmaktan kendini alamadı. Düşündüğü şey bu olmalıydı. Düşündüğü şey gibi *hissetti*.

Orada mı? Lyros Birlik aracılığıyla sordu.

Kanlarını ilk kez değiştirmelerinin ve Grace bağlarını tamamen uyandırmalarının üzerinden yıllar geçmişti. Ama Lyrosun sesi zihninde her yuvarlandığında, Mak bundan daha çok zevk alıyordu.

Eee? Lyros'un sakinliğini, kalkık kaşlarını ve derin endişesini hissetti.

Henüz değil, diye cevapladı Mak.

O zaman neden Hippolytan Oyunları'ndaki bir stajyer kadar heyecanlı ve Merhamet Nöbeti'ndeki bir hacı kadar saygılısınız?

Belki de Orthros'un savaşçıların gururu zihnime dokunduğu ve Tanrıça sonsuzluğun geri kalanında onun kişisel kan kaynağı olmamı emrettiği içindir.

Kupa ve dikenler, Lyros'un kahkahası iyi hissettirdi. *Daha sonra sana daha çok dokunacağım ve istediğin kadar ibadet edebilirsin ama dikkatimi bu kadar kolay dağıtabileceğini sanma.*

Mak iç çekti. *Şu anda burada değil ama önce . Ve yanında bir şey getirmiş.*

Tehlikeli bir şey mi?

Gerçek şu ki, ne olduğundan emin değilim.

Lyros'un neredeyse duyabiliyordu. *Şüphelerinizi anlayabiliyorum majesteleri. Neredeyse havaya yükselmene şaşmamalı. Bir dakika. Gerçekten havaya mı yükseliyorsun?*

Mak sandaletlerine baktı. *Hayır. Birinci Baş 'ın beni istemeyeceği bir yerde bulmak üzere olduğunu bilmenin ayıltıcı bir etkisi var.*

Bunu yapmak zorunda değilsin. Ona ne yaptığını söylemeden önce Nike'a seni daha iyi tanıması için bir şans ver.

Beni bu şekilde tanımasını istiyorum.

Ona saygı duymak için öfkesini riske atarak mı? Lyros gülümsedi. Seni seviyorum.

Bunu yapman iyi bir şey, çünkü beni parçalara ayırırsa beni tekrar bir araya getirmek için çok fazla kanına ihtiyacım olabilir.

Vermeyecek, ama her size bolca kan vermekten mutluluk duyarım.

Şimdi bizim eve mi döndün?

Yatakta kitap okurken. Çıplak.

Bir adamın dikkatini nasıl dağıtacağını kesinlikle biliyorsun. Mak elini ağzına götürdü. Kız kardeşini bu tuhaf sırtışıyla karşılayamazdı.

Çabuk eve. Lyros'un varlığı zihninden uzaklaştı. Ona yer açıyordu ama her zaman orada, ulaşabileceği bir yerdeydi.

Ve son zamanlarda hep endişeliydi. Mak yüzünü buruşturdu. Grace, Hespera'nın gülünde bir taç yaprağı ve bir diken olmalıydı. Sonsuzluğunun aşkını da tüm riskleriyle birlikte sürüklemekten kendini alamazdın.

Mak ayağa kalktı ve Zafer Yıldızı ile karşılaşmayı bekledi.

Onun ön odaya geldiğini görememişti ama içeri adımını atar atmaz aurası, iyi aşınmış bir kalkan kabzasına oturan bir el gibi her yeri doldurdu. Elbette onun orada olduğunu zaten biliyordu.

Onun perdelerinin arasından güneşe bağlı bir şey hissedebileceğinden değil. Koruma ve zihin büyüğü ve bunun bin altı yüz yılı. Başını iki yana salladı. Anne ve baba ölümcül bir kombinasyondur ve ilk hediyeleri çift doz almıştı.

Sandaletleri ona doğru ilerledi. İç kapı açıldı.

Mükemmel sessizlik. Saatinde gıcırdayan menteşe yok.

Gölgeli kapı aralığından ve büyük odaya doğru yürüdü. duran çalışma masasına. Elini orada bıraktığı şeye götürdü, parmak eklemleri bembeyazdı.

Mak ellerini kaldırdı. "Şerefim söylüyorum, ben rahatsız etmedim."

Kapı, yeraltında yankılanmayan bir gümbürtüyle arkasından kapandı. Okunamayan gri gözleriyle ona baktı ve rahat bir şekilde hazır olda durdu. O da babamın donuk olduğunu düşünmüştü.

Mak tepeye fırladı. "Burada olduğumu anlamam uzun sürmezdi ve bunu senden saklamazdım. Senin yokluğunda ilgilenmeye çalıştım. Umarım perdeyi aşmamışımdır."

Dairesel odanın etrafında dolaştı. Bir alet kutusuna göz attı ve parşömen rafını inceledi. Kutuların ve rafların hızlı bir envanterini çıkardı.

hammaddeler. Sonra çalışma masasının etrafında döndü. Mak onun yanından geçerken döndü.

Potasının önünde durmaya gitti. Ocaktan yükselen ısı gözlerinin önünde dalgalanmasına neden oldu. Jeomajik gücün yuvarlak, derin kuyusu, tarihteki en güçlü Hesperine eserlerinden bazılarını yaptığından emin olduğu örsünü çevreliyordu. Ona yaklaştı ve yarattıklarını soğutmak için kullanılan kutup akıntısı havuzunun bir durdu.

"Sıcaklık ayarlandı," dedi. "Büyüleri ayarlı tutmuşsun." "Ben geomagus değilim ama demir ocağını nasıl çalıştıracağımı bilirim."

Ona baktı. "Sen bir demirci misin?"

"Ailem bana bunun senin zanaatın olduğunu söylediğinde, bunun faydalarını görebildim." Onun kendisine akıl hocalığı yapacağına dair aptalca çocukluk umutlarından bahsetmedi. "Öğrenmeye ilk başladığımda, annem ve babam sizin demirhanenizi kullanmam için bana izin verdiler; sizin evinizde bildikleri demirhaneyi."

"Anlıyorum."

"İyi bir kurulum ve en iyi işlerimin bazılarını orada yaptım. Ama kullandıkça bazı şeyler daha da belirginleşti. Öğrendiğim kadarıyla demirhanenin içinde büyüdüm. Becerilerimi ne kadar zorlarsam, demirhanenin yapabileceklerini de o kadar zorladım. Yapabildiği her şeyi öğrendim. Ve neyi yapamayacağını. Orada yapamayacağın şeyler yaptığını biliyorum."

"Bu demir ocağı mobilyadan , bronzdan çeliğe kadar her türlü metalden her şeyi yapmak için mükemmeldir."

"Ama çelik senin uzmanlık alanın değil."

"Kuşkusuz ben daha geleneksel ütüü tercih ederim."

"da senin uzmanlık alanın değil, değil mi?" Elini cüppesinin cebine soktu ve yanında getirdiği küçük eşyayı çıkardı. Başparmağının tırnağı kadar olan bu şey avucunda demir bir yatak topuzundan daha ağır duruyordu. Pırıl pırıl parlayan malzeme, bir tutam inci ile gümüş ve çeliğin karışımına benziyordu.

Nike'in bakışları dört köşeli yıldıza kaydı. Sesi alçaktı. "Nereden buldun bunu?"

Mak iç çekti. "Kütüphanende. Methu'nun şiirlerinin bir cildindeki bir kitap ayracına bağlı." Kitabı kızın eline tutuşturdu.

Yumruğunu onun etrafında kapattı.

"Görüyorsunuz," diye açıklamaya çalıştı Mak, "Annem ve babam uzun süre evtertemiz tuttular. Ancak bir süre sonra içeri girmeyi bıraktılar. Zaman zaman bazı temizlik büyüleri yapmayı teklif ettim. Korunmalı alanları değil, anlayın. Özel odalarınıza karışmazdım. Babam daha çok kütüphanenizin çürümesinden endişeleniyordu. Son birkaç on yıldır kitaplarınızın tozunu almak için çok zaman harcadım."

"korunaklı bir bölge."

Mak başının arkasını ovuşturdu. "Demek öyle. Çok titiz davrandın. O yıldız buranın var olduğuna dair evinizdeki tek kanıttı. Ama onu bulduğumda, kullandığım demirhanede böyle bir alışım yapamayacağınızı biliyordum. Bilinen tüm malzemelerden daha ağır. Hasara, pasa... her şeye karşı dayanıklı." Bundan sonra yaptığı şeyi haklı çıkarmak onun için daha zordu. Ama ona anlattı. "Bu yüzden onu bir odak noktası olarak kullanmayı ve her nereden geldiyse oraya adım atmayı denedim."

Gözleri parladı. "Kendini öldürtebilirdin."

Onun için duyduğu endişe neredeyse gülümsemesine neden oluyordu. "Dikkatliydim. Bu da iyi bir şey, çünkü buradaki koşullar beni çok zorladı."

"Onlarca yıllık, bakımsız koşullarım genellikle savaş büyücülerini parçalara ayırmak için yeterlidir."

"Ama senin kanını ve yakınlığını paylaşan ve cebinde bu demirhaneyle bağlantısı olan biri değil. Yıldızı yanımda getirmezssem içeri giremem. Ben."

Eli, az önce kendisine geri verdiği anahtarının etrafında bir ölçü çözüldü.

"Buraya bir daha gelmeyeceğim," diye söz verdi. "Tabii beni davet etmezseniz. Bunu beklemiyorum. Bu yerden kimseye bahsetmedim, ancak bunu Grace'den saklayamazdım."

"Mak... kelimenin tam anlamıyla iyi bir kâhya olduğun için teşekkür ederim. Demirhanenin yokluğumdan zarar görmesinden endişeleniyordum. Bu almam gereken bir riskti ama eğer büyüler kaybolsaydı, onu eski haline getirmek asla mümkün olmayabilirdi."

Şimdi rahatlamış bir şekilde gülümsedi. "ederim."

"Ama bu demirhane tehlikeli. Birçok nedenden ötürü. Sizi buraya dönmeye teşvik edersem ne iyi bir kardeş ne de iyi bir Vekilharç olurum."

Bu Lyros'un ona anlatmaya çalıştığı şeye çok benziyordu. İşe değil. "Eğer kararınız , saygı duyayım. Bunu bir hediye olarak almanı istiyorum."

İzinsiz girişimi telafi etmek ve burada geçirdiğim zaman için minnettarlığımı göstermek için bir hediye."

Diğer cebinden onun için yaptığı bibloyu çıkardı, karaçalı yaprakları ve böğürtlenlerden oluşan bir bibloydu bu. Avucuna bıraktığında, eli de çenesi de aşağı indi.

"Adamas," dedi. "Dünyadaki en güçlü metal, o kadar ağır ki sadece Hesperinler bununla başa çıkabilir. Mucidi hala nasıl yapılacağının sırrını bilen tek demirci."

"Küçük kardeşim hariç."

Mak sıırttı. "Burada tuttuğun ayrıntılı notlara rağmen yıllarımı aldı. Sonunda ilk küçük zaferimi elde ettiğimde, senin için bir şey yapmamın doğru olacağını düşündüm."

Kadın gözlerini kapattı ve adam devasa büyüünün küçük yaratığı üzerinde yoğunlaştığını hissetti. "Tanrıça. Bu mükemmel."

Onun sözleri karşısında hissettiği zafer duygusuna engel olamadı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Notlarımdan kaç tanesini okudun?"

"Korkarım hepsi." Bir elini kaldırdı ve arkalarındaki çalışma masasının üzerine bıraktığı günlük havalanarak avucunun içine düştü. "Adil olan adildir, işte benimkiler."

Her iki adamas tılsımını birlikte cebine koydu ve kaşları çatılmış bir halde ondan günlüğünü aldı. Günlüğü açtı ve bir sayfayı taradı. Bir sonrakine geçti. Ve bir sonrakine.

Bakışları Mak'inkilere sıçradı. "Mak, nerede biliyor musun? Bu demirhanenin yerini?"

"Umbral Dağları'nın ücra bir köşesinde. Orthros ve Kraliçe'nin koğuşunun sınırları içinde."

Nike, ona temkinli bir savaş atını hatırlatan ölçülü, zarif hareketleriyle günlüğünü kapattı. Sanki bir karar vermek için zaman ayırıyormuş gibi uzun bir süre notlarını tuttu. "Görünüşe bakılırsa savaş için çok geç."

"Beni durdurmaya çalışır mıydın?"

"Evet! Seni korumaya çalışırdım, seni yoldan çıkarmaya değil."

"Merak etmeyin, Lyros beni burada yaptığım şeyden vazgeçirmek için mümkün olan her şeyi yaptı. Belli ki Majesteleri fikrimi değiştiremediyse, sen de değiştiremezsin."

"Senin farklı düşüncelerin var. Kaybedecek daha çok şeyin var."

"Şu anda tüm Orthros'un kaybedecek daha çok şeyi var. Halkımızı yeni tehditlerden koruyacaksak, onlara karşı koymanın yeni yollarına ihtiyacımız var. Ekinoks Zirvesi sırasında Lyros ve ben sınırın güvenliğinden tek başımıza sorumluyken ailemizin geri kalanı Tenebra'ya gitti ve neredeyse büyücülerle bir savaşa giriyordu. Sonra Stand, Orthros'u koğuşun içindeki büyücülerle, tam burada Selas'ta güvende tutmak zorunda kaldı. Rudhira size Gündönümü Zirvesi sırasında buraya giren rüya büyücüsünden bahsetti. Lio neredeyse ölüyordu ve Cassia neredeyse kaçırılıyordu, tüm Stand koğuşta bağlıyken!"

"Evet. Başka bir Eski Usta'nın burada olduğunu biliyorum."

"Bir tane daha mı? Bekle... Bu ilk değil mi?"

"Diğerlerinden haberin yok muydu?" diye sordu hafifçe. "Parşömenlere altı tane var."

Bir diğerini söyleme şekli, sanki güçlü büyücülerin büyü efsanelerini anlatan eski metinlerdeki gizemli bilmecelelerden değil de kişisel deneyimlerinden bahsediyormuş gibi geliyordu. Çoğu insan onların gerçek olmadığına inanıyordu. İçlerinden birinin gerçekten ortaya çıktığı gerçeği sadece Hesperinler ve hala ölümlülerden bir sır.

Stand'ın bir savaşçısı olarak Mak'ın görevi, tehlike hakkında bildiği her şeyi Birinci Vekilharç'a bildirmektir. Eğer sohbet sırasında bildiği bir şeyi açıklayacak olursa, bu Mak'ın burnunu soktuğu anlamına gelmezdi.

"Bu Yaşlı Efendi kendisine Koleksiyoncu diyor," diye bildirdi Mak. "Ölüm Tanrısı'nın zihin büyücülerinden olarak, *insanları* toplamak için nekromansi ve thelemancy'sini kullanır. Onları sahiplenme yoluyla kontrol altına alıyor ya da temel yer değiştirme adı verilen bir ritüel kullanarak onlardan büyü çıkarıyor. O ve Tenebra Kralı birlikte çalışıyor gibi görünüyor."

"Ioustin'in ayrıntıları açıklayacak vakti olmadı. Bir ara seninle, Lyros, Lio ve Cassia ile oturup bu düşman hakkında şu anda ne anladığımızı anlatmanızı istiyorum."

Bu, Orthros'un savunmasına kadar uzun süre kalmayı planladığı anlamına mı geliyordu?

Yoksa Eski Ustalar hakkında bu kadar çok şey bilmesinin ve ona verebilecekleri ek bilgileri istemesinin başka bir nedeni mi vardı?

Mak, Nike'ın henüz anlatmaya istekli olduğu pek çok macerası olduğundan emindi ve kudurmuş merakını dikkatli bir şekilde şımartması gerekiyordu.

Kadının çalışma masasının üzerine bıraktığı şeyi işaret etti. "Sorabilir miyim, bu düşündüğüm mi?"

Dudakları inatçı bir çizgiyle düzleşti.

"Buraya aitmiş gibi hissediyorum," dedi. "Onu yaptığınız yere geri götürdünüz, değil mi?"

Elini onun günlüğüne vurdu ve hızla uzaklaştı. Ama kapıya yönelmedi. Masanın diğer tarafına doğru yürüdü ve notlarını yere bıraktı. Adam neredeyse havalanarak ona katılacak ve gizemli ödülünün başında onun karşısında duracaktı.

Mat siyah kumaşa ve kalın, koyu renkli kordonlara sarılmış uzun, dar bir bohçaydı. Çalışma masasının yaralı, cilalı ahşabının üzerinde, ikisinin arasında duruyordu. Onu koruyan büyü, içinden yayılan gücü, arkasındaki demir ocağıyla aynı sıcaklıkta mırıldanıyor gibi görünmesini tam olarak gizleyemiyordu.

Nike ileri uzandı ve objenin paketini açtı.

Önlerinde Methu'nun iki meşhur kılıcından biri olan Dişler, eşinden ayrılmış halde duruyordu.

Mak nefesini tuttu, sonra şaşkınlıkla nefesini bıraktı. Bunu biliyordu. Ama bunu kendi gözleriyle görmek bambaşka bir şeydi. İki elini de masanın üzerine koydu ve inceledi.

Kabzası altındandı, tepesinde süslü filigranlı bir küre vardı ve tabanı arada bir kavrama oluşturuyordu. Prometheus'un kendi eli orada durmuş, sayısız efsanevi savaşta bu silahı kullanmıştı. Adamas Bıçak kavisi boyunca genişliyordu ve en geniş kenarı boyunca Mak'ın İmparatorluk sembolleri olarak tanıdığı oymalar ve kesikler vardı.

"Nereden buldun bunu?" diye sordu. "Nasıl sorabilir miyim?" "Hm," diye cevapladı. "Bu başka bir zaman için bir hikaye."

Başka bir zaman asla değildi. "Diğeri hayatta mı?" "Evet."

"Bu harika, Nike. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Hayır. Ama bulacağım."

Sesi kılıcın ucu kadar ölümcüldü ve onun, ölen Trial kardeşinin diğer kılıcını bulmak için dünyayı yerinden oynatacağını biliyordu.

Mak, kabzaya gömülü olan, yarım bir yumurta şeklindeki sütlü kırmızı taşa baktı. "Birlik taşının bu parçası hâlâ duruyor. Belki de diğer yarısını bulmanıza yardımcı olabilir."

"Benim umudum da bu."

"Uzun av peşinde olmalısınız. Cassia çocukluk anılarında sırtınızdaki bu bohçayı görmüştü. Bu ayrıntıyı bilen birkaçımız bile o gece yanınızda ne taşıdığınızı merak ettik. Ama ben onu hissettiğimde, biliyordum."

"Onu geri aldığımdan beri yanımdan hiç ayrılmadı."

"Eğer dün gece onu Komnena Evi'ne taşıyacağını söyleyebilirim. Ama eğer onu bir yere bırakmak zorundaysanız, buradan daha güvenli bir yer yok."

"Kılıcına gereken saygıyı gösterdiğin için teşekkür ederim."

"Elbette."

Sevgi dolu bir eli bıçağın düz kısmında gezdirdi. "Bunu onun için dövmeden önce ondan izin istedim. Kılıç sanatları onun ölümlü ataları arasında kutsal bir gelenektir. Ama bir Hesperine olarak kılıcını benim yapmamı istediğini söyledi. Ritüelleri yakından takip ettik ve bunları babasının kılıcının görüntüsünde yaptık. Büyükbabasının halkının çift kılıç kullanma tekniklerinden bazılarını kendi kişisel dövüşüne uyarlayarak iki tane yaptırdı. tarzı."

"Tüm mirası, silahlarında bir araya geldi. Çok güzel." "Bunları yapmak hayatımın en büyük onurlarından biriydi."

"Dışler'i yaptığınız bu demirhaneden haberi var mıydı? Rudhira ve Apollon Amca, Thorn ve Güneşin Çekici'nin yanı sıra kendi Yıldız Kadehini de burada yaptığını biliyorlar mı?"

"Silahları onların isteklerine göre yapabilmem için hepsi burada zaman geçirdi."

"Dikenler. İyi ki ne Rudhira ne de Apollon Amca beni burada yakalamadı."

"Queens'in Orthros'ta silah bulundurma yasağını çiğneme onlar da en az sizin ve benim kadar suç ortağıdır."

"Beni teslim etmeyeceklerini biliyorum. Ama beni dışarıda bırakmaya çalışmış olabilirler."

"Aslında bensiz koğuşları geçemezlerdi." Mak sandaletlerinin hâlâ yerde olduğundan emin oldu. İçeri girmişti, Kan Kırmızısı Prens'in ve Orthros Aslanı'nın adım bile atamayacağı bir yerde.

"Dün gece seninle tanıştıktan sonra," dedi yavaşça, "seni azarlamak istedim. Ioustin bana bir kardeşim olduğunu söylemediği için. Cassia'nın Hediye Gecesi için Komnena Evi'ne girerken, Apollon'un oğlu hakkında kendi oğlumdan daha çok şey biliyordum."

ailesinin oğlu. Öğrenmek için burada olmadığım bir şey için Ioustin'i suçladığımdan değil. Bu benim taşımam gereken bir yük."

"Sadece seni... hazırlaması gerektiğini mi düşündün?"

"Hayır. Kulaklarımı senin övgülerinle doldurmamasının sana haksızlık olduğunu düşündüm."

Bu iyi olurdu. "Buraya gelirken çok fazla olmadı."

"Nedeni bu değil." Bir elini günlüğünün üzerinde gezdirdi. "Sanırım kendini tanıtmama izin vermek istedi. Seni ilk elden keşfetmek onun söyleyebileceği her şeyden çok daha iyi oldu."

Şimdi Mak sırtımdan duramıyordu. Ne de olsa eve parça parça gitmeyecekti.

Elini yeniden uzattı. "İyi karşılaşmalar, Rahibe."

"İyi tanıştık." Onun bileğini sıktı. "Kardeşleri *severim*, Mak. İki Trial kardeşle büyüdüm ama daha önce hiç kan kardeşim olmamıştı." Kavrayışı sıkılaştı.

"Benimle birlikte büyüyebilirdin."

"..." Yılları anlatacak kelime bulamadığı için salladı. "Ama Cassia'nın hayatını kurtardığın için sana her zaman minnettar kalacağım. Ben onun en sevdiği akrabasıyım, biliyorsun."

Nike bunun üzerine kıkırdadı. "En azından ziyaret etmediğim için kızgın değil misin?" "Bir de şu açıdan bak. Lio'ya ne olacağını biliyorsun.

Cassia olmadan. Sayenizde Trial kardeşimi kaybetmedim."

"Sevindim. Bununla yüzleşmek zorunda kalmadığın için çok mutluyum."

"Bunu yapmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Kederin damarlarımda dolaşıyor."

"Keşke Methu seni tanıyabilseydi." Notlarını gözden geçirmek için günlüğünü tekrar açtı. "Bir itirafım var."

"Tüm tehlikeli sırlarımı ellerinde tutuyorsun ve ben de seninkilerin birçoğunu okudum. Daha kötüsü olamaz."

Gözlerinde bir yaramazlık kıvılcımı parladı ve Mak az önce kayan bir yıldız görmüş gibi hissetti. Onun bir zamanlar olduğu, hâlâ olduğu ve yeniden olabileceği kişinin göksel bir işaretiydi bu. "Seni sadece birkaç saattir tanıyorum ama şu anda sana ailemizdeki herkesten daha yakın hissediyorum."

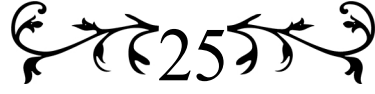
Mak bir şaka yapmak istedi. Aklından, boğazındaki sıkışıklığı gevşetmeyi vaat eden hafif sözler geçti. Ama yapamadı.

"Saatlerin yılları telafi edemeyeceğini biliyorum,"

dedi. "Telafi edebileceklerini biliyorum."

Cebinden Adamas'ın yıldızını çıkardı ve demirhanesinin anahtarını tekrar onun eline verdi. "Hadi öğrenelim."

OceanofPDF.com

geceye kadar

BOREIAN BAHAR EKİNOKSU

16 Khariton, 1596 IS

OceanofPDF.com

NİYETLER

LIO amcasının terasına vardığında, içeriden kütüphaneye açılan kapı davetkâr bir şekilde açık duruyordu. Kar taneleri Argyros Evi'nin üzerinde yoğun bir şekilde dönüyor, terası ve çevresindeki meyve bahçesini koruyan koğuşlar tarafından uzaklaştırılıyordu.

Meyve ağaçlarının arasındaki patikalar sessizdi. Yavrular bu ay başka bir yerde oynuyor olmalılar.

Lio terastan geçti ve amcasının kütüphanesine girdi. Kâğıt ve mürekkep kokuları onu sardı.

Amcasının masası gözüne çarptı ve durup masanın durumuna baktı. Argyros Amca genellikle Orthros'taki en düzenli kişiydi ama bu gece masası parşömenlerle doluydu. Lio üzerlerindeki örtülü kan mühürlerini hissetti ve itaatkâr bir şekilde gizli belgelerden uzaklaştı. Eğer Argyros Amca Nike ile vakit geçirirken işlerinin birikmesine izin veriyorsa, bunu kesinlikle hak etmişti.

Lio görkemli demir kitap rafları ve parşömen rafları arasından kütüphanenin ortasına doğru yürüdü. Amcası büyük, yuvarlak masanın üzerine kahve koymuş bekliyordu.

"Güzel ay, Lio."

"Güzel ay." Lio amcasının yanına oturdu. "Bu gece çok sessiz." "Seninle kahve içerken sakın bir konuşma yapabileceğimizi düşündüm."

Argyros Amca Nike ile vakit geçirebilirdi ama onun yerine Lio'ya ayırmıştı. "Teşekkür ederim. Notunuzu aldığımda çok sevindim."

Lio kendini rahatlatırken buldu ve Cassia'nın Hediye Gecesi'ni yarıda kesmesinden bu yana geçen üç gece boyunca ne kadar gergin olduğunu ancak o zaman fark etti. Öğrenciliğinden beri yaptıkları gibi, kahve içerek sohbet etme geleneği için amcasına katılmak güzeldi.

Lio, amcasının da rahatladığını hissetti, o da doldurmaya konsantre olmuştu. Argyros Amca bakır tencereden iki narin, filigranlı fincan doldurdu. Lio biliyordu ki

Amcası kahve yapma her ayrıntısından zevk alıyordu ama şimdi

hissediyordu. Küçük ritüeller amcasının aurasının karmaşık derinliklerine sükûnet getirdi.

Kış Gündönümü'ndeki barışmalarından bu yana Argyros Amca, Lio'nun etrafındaki perdeleri daha fazla indirmeyi alışkanlık haline getirmişti. Bu bir hoş bir sürprizdi ve Lio aralarındaki yeni güvene değer veriyordu. Güçlü akıl hocasının içindeki karmaşık, bazen de uçucu akımlara hâlâ alışmaya çalışıyordu. Ve yine de her biri bildiği kişiye o kadar sadıktı ki amcası olacaktı.

Lio, amcasının hazırladığı Midnight Roast'a duyduğu minnettarlığı göstermek için durakladı. Bir yudum almadan önce kahvenin zengin aromasını içine çekti, ardından koyu tadını tam olarak deneyimlemek için kahveyi dilinin farklı bölgelerinde gezdirdi. "Mmm. Koyu ama yanık değil, hoş, asidik bir tadı var. Tenebra'daki bir kalede bundan çok içtiğimizi hatırlıyorum."

Argyros Amca kadehini Lio'ya doğru kaldırdı. "Cassia ile tanıştığın o önemli yolculukta."

"Şimdi geriye dönüp baktığımda çok rahatlıyorum." Lio'nun üzerinde fazla düşünmek istemediği şey, aradan geçen bir yıl içinde neler olduğuydu. "Sen de öyle. Artık Nike'ın Tenebra'da nerede olabileceğini merak etmene gerek yok."

Argyros Amca başını iki yana salladı. "Minnettarlığımı ifade etmekte zorlanıyorum."

"Bu durumda, Gümüşdil'in söyleyecek söz bulamamakta haklı olduğunu söyleyebilirim."

Bunun üzerine amcası kıkırdadı.

Lio kahvesinden bir yudum daha aldı. "Nike nasıl alışıyor?"

"değil. Nike uyum sağlayan bir insan değil. Etrafındaki her şeyi şekillendiriyor."

"Dünyayı Tanrıça'nın şartlarına göre yeniden bir araya getirmek bir aile geleneği, değil mi?"

"Ve bazen de onu küçük parçalara ayıranlar olmak."

Lio yüzünü buruşturdu. "Anthros'un adaletsiz düzeniyle uğraşırken mükemmel, ama ailenizle çevriliyken kulağa acı verici geliyor."

"Gerçekten de öyle. Nike savaş alanından ayrıldığından beri yumruklarını indirmede."

"Eninde sonunda bir zihin şifacısına görünmeye hazır olacak. Ne de olsa Kona Teyze ve annem bunun üzerinde çalışıyorlar."

Amcası başıyla onayladı. "Nike'ı bir yarışmada yenebilecek çok az rakip vardır ama zihin şifacılarından kaçmak için verdiği savaşı kaybedeceğini tahmin ediyorum."

"Lyta Teyze tüm bunları nasıl karşılıyor?"

Argyros Amca iç çekti. "Nike ve Lyta hiç konuşmadılar."

"Hespera'nın Merhameti."

"Konuşmadıklarını söylemek istemiyorum; tüm aile aradayken beklenebileceği gibi karşılıklı konuşuyorlar. Aslında, geri kalanımızı kalkan olarak kullanmakla oldukça meşguller."

"Çok özür dilerim, amca."

"Nike güvende. Diğer her şey onarılabilir. Zamanla." Lio tereddüt etti. "Ne kadar kalacağını söyledi mi?" "Hayır ama gitmedi de."

"Nasılsın?" Lio sonunda sordu.

"Ayın ilk ışıklarıyla meyve bahçemde yürüyüşe çıktık. Nike ve ben. Birlikte, tam da bu gece. Tanrıça'dan daha fazlasını isteyemezdim."

"Eminim sana güveniyordur," dedi Lio.

"Hazır olduğunda bunu yapabileceğini biliyor ve yapacağını da biliyorum."

"Sizin desteğinizle o ve Lyta Teyze tekrar bir araya gelecekler." "Cassia ile birlikte Nike için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Sen ve Mak ve Lyros onun için büyük bir teselli kaynağı."

"Cassia aralarındaki minnettarlık bağıni onurlandırmaya ve Mak'ın kız kardeşiyle yakınlaşmasına yardımcı olmaya kararlı."

Argyros Amca'nın aurası endişeyle yumuşadı. "Cassia nasıl?" "Bu akşam bahçecilik dersi için Kona Teyze'yle birlikte."

"Yeni haberleri beklerken meşgul olması onun için iyi olur ve Kona'nın bilgeliğinin Cassia'nın şu anda tam da ihtiyacı olan şey olduğuna inanıyorum."

"Benim de seninkine ihtiyacım olduğu gibi," dedi Lio.

Amcasının aurası yumuşadı. "Kalos'un son raporunu tartışmak isteyebileceğinizi düşündüm. Sen ne düşünüyorsun?"

"Daha fazla bilgi edinene kadar bir sonuca varmak zor. Ancak olasılıklar üzerinde düşündüm."

"Hepimiz gibi," diye onayladı amcası.

Cassia hariç. Bırakın onlardan bahsetmeyi, onları düşünmek bile istemiyordu. "Artık Solia'nın kuşatma çemberini geçmeyi başardığını biliyoruz. O gece ölümden kaçtığı çok açık."

"Ama daha sonra ona ne olabileceğinden korkuyorsunuz."

"Diğer müttefiklerine gittiğinde onların da Bellator gibi ona sırt çevirmiş olma ihtimalini göz edemeyiz." Lio yüzünü buruşturdu. "Ya da kral onu avladı."

"Mantığınıza katılmamak mümkün değil ama uzun zamandır kayıp olan kızım bu ay benimle meyve bahçemde yürüyüşe çıktı. Bu, akla meydan okuyan mucizelerin zamanıdır."

"Solia'nın hâlâ hayatta olduğuna inanabilirim. Ama bu doğruysa, bunca yıldır neredeydi? Kesin olarak bildiğimiz tek şey Cassia için her şeyi yapabileceği. Bir şey Solia'nın onun için geri gelmesini engelledi ve bu her neyse iyi bir şey değildi."

"Siyasi durum göz önüne alındığında," diye önerdi amcası, "belki de kralın intikamından kaçınmak için saklanmak zorunda kalmıştır."

"Ya da daha kötüsü. Bir yerlerde tutsak olabilir."

"Tenebra'da Hesperinlere meydan okuyacak zindan olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Hayır." Lio hafifçe gevşedi. "Haklısın. Her nerede olursa olsun, Hücum onu kesinlikle kurtaracak ve sağ salim Orthros'a ulaştıracaktır. Bunun mümkün olduğuna kendimi inandırmalıyım. Eğer Solia'yı eve getirebilirsek, Cassia'nın mutluluğu da benim mutluluğum da tamamlanmış olur."

"Diğer keşkelerin zihninizi meşgul etmesine izin vermemeye çalışın. Endişe muazzam bir enerji kaybıdır."

"Bunun yerine iyi haberler almak için dua çalışacağım."

"Ailemiz sizin ve Cassia'nın şu anda neler yaşadığınızı anlıyor."

"Nike hakkında iyi haberler almayı umarak neredeyse bir asır boyunca bu belirsizliğe katlanmak zorunda kaldınız."

Argyros Amca gülümsedi. "Ama bak nasıl sonuçlandı. Umarım Cassia bundan teselli buluyordur."

Lio başını salladı. "Umutlanmamak için çok mücadele ediyor. Ama kendini bundan korumasının mümkün olduğundan emin değilim. Kalos ona yeni bir yara açacak bir haber getirirse, kız kardeşinin kaybından kalan tüm eski yaraları yeniden açılacaktır."

"Ve tabii ki sizi en çok rahatsız eden şey, onu bundan da koruyamamanız."

Lio'nun yapabileceği tek şey, eğer o gece gelirse, onun toplamak ve kendini yeniden bir araya getirirken onu tutmak için orada olmaktır.

Lio koltuğuna yığıldı. "Eğer yardımcı olacağını düşünseydim Kalosun aramasına katılırdım. Aynı anda hem orada hem de burada olup Cassia'yı tutabilseydim."

"Tam olarak olmanız gereken yerdesiniz."

"Cassia ve ben birlikteyiz. Geri kalan her şey onarılabilir. Değil mi?"

"Zamanla." Amcasının ona bakışı, Lio'nun aralarındaki ilişkiyi fark etmesini sağladı.

artık Cassia hakkında konuşmuyorlardı. "Zihin şifacılarıyla seanslarınız nasıl gidiyor?"

Gerçekten de masaya kendi pisliğini getirmek istemiyordu. Bunun yerine başkalarına yardım etmek onu çok daha iyi hissettiriyordu.

"Lio." Amcası nazıkçe güldü. "Sanki birdenbire ruhunu kahve tepsisinde sunmuşum gibi bakma. Senin de savaş yaraların var, tıpkı Bu ailedeki diğer herkes. Seni tanıyor ve seviyoruz." İç çekti. "Hatırlattığın için teşekkür ederim."

"Tanrıça biliyor ki yüzyıllar boyunca zihnimi iyileştirmeye yeterince ihtiyacım oldu."

Lio bunu neden daha önce hiç düşünmemişti? On altı yüzyıl boyunca yaşadığı onca şeyden sonra amcasının elbette zihin iyileştirmeye ihtiyacı olacaktı. Sadece bir zihin büyücüsü olarak yaşıdıktan sonra.

Lio bunu bilmeliydi ama Argyros Amca'yı idolleştirmekle o kadar meşguldü ki. Şimdi akıl hocasının basit açıklaması daha birçok perdeyi yırttı ama Lio'nun ona olan hayranlığını artırdı.

"Şifa aradığımı duyduğuma sevindim amca. Bu konuyu benimle konuştuğun için de teşekkür ederim."

"Genelde Annassa Soteira'yı görüyorum. Son Savaş'tan beri biz eskileri iyileştiriyor. Son yıllarda annen de bana kulak verdi. Onun zihin iyileştirme yöntemleri yeni bir soluk."

"Cassia Yeteneklendirilmesine hazırlanırken, zihin iyileştirme seanslarının çoğuna birlikte gittik. Tıpkı Koleksiyoncu'yla birlikte savaştığımız gibi. Bunun yardımı oldu."

"Peki ya Cassia'nın önünde söyleyemeyeceğin şeyler?"

Yakın zamana kadar hiç olmamıştı. "Bir sonraki ziyaretinde Üstat Baruti ile bir seansım var. Bu Ioustin'in tavsiyesiydi. Cassia onu kabul etmem için beni teşvik ediyordu."

"Ah, mükemmel. Baru'yu tanıma fırsatı bulacağınıza sevindim.

Onunla bilimsel tartışmalar yapmak gerçek bir zevk. Ve bence Ioustin, Charge'ın zihin şifacısının tam da ihtiyacınız olan kişi olduğu konusunda haklı."

"Geçen yıl kendimi sık sık bir Hesperine serseri gibi hissettim. Ama Cassia da ben de artık temelli evimizdeyiz."

"Peki sen Lio?" diye sordu amcası, kara gözleri endişe doluydu.

"Sanırım ben de uyum sağlayamıyorum. Cam parçalarından vitray pencereler yapıyorum."

"Peki son çalışmanız şekilleniyor mu?"

"Parçaları yerine ." Lio iki eliyle küçük kahve fincanının etrafını sararak onu sıkıca tuttu. "Cassia bir Hesperine olana kadar hiçbir şeyin doğru görüneceğini sanmıyorum."

"Duyguların doğal." "Cassia bana öyle söyledi."

"Yine de onunla bu konuda konuşmaktan kaçınıyorsunuz, çünkü Hediyesini ertelediği için kendisini suçlu hissetmesini istemiyorsunuz."

"Kesinlikle. Ama yine de bunu benden çıkarıyor."

"Tabii ki . İkiniz de parçaları bir araya getirmeye çalıştığınız sürece içiniz rahat olsun."

Lio'nun kendi suçluluk duygusu onu yaraladı. "Ona hâlâ söylemediğim şeyler var.

Ve bu doğru değil."

"Kendinize karşı sabırlı olun. Açık bir kitap olmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Zarafet zihin büyücüleri için iyidir, Lio. Bu bağ bizi yollarımızı değiştirmeye zorlamasaydı ne kadar kapalı olurduk bir düşün."

Lio kendini hep açık biri olarak düşünmüş, Cassia'nın kendini kapatmayı bırakmayı öğrenmesine yardımcı olmuştu. Daha önce hiç yeminlerini tutamamıştı. Şimdiye kadar.

"Gördüğüm rüyaları ona anlatmaya dilim varmıyor," diye itiraf etti Lio.

"Güneş her gün birkaç saatliğine doğmaya başlar başlamaz, kısa uykularımda gündüz terörü görmeye başladım."

"Gündüz dehşeti, semantik bir düellodan sonra sık görülen bir rahatsızlıktır."

Amcası kahvesini doldurdu ve ona bir yudum daha içip düşüncelerini toparlaması için bir bahane verdi.

Lio kaşlarını ovuşturdu. "Başkalarının zihinleri üzerinde ne kadar güce sahip olursak olalım, bu gücü kullanmak kendi zihinlerimizi dokunulmamış bırakmaz."

"Güçlü bir düşmanın büyüsünün yankılarını temizlemek zaman alabilir. zihninizin gırlentileri. Baru size bu konuda yardımcı olabilir. Koleksiyoncu'nun büyücülüğü harmanladığı düşünülürse, onun uzmanlığı özellikle faydalı ."

"Tahsildar'la rüyalarımnda tekrar yüzleşmek zorunda kalmam yeterince kötü, bir de Cassia'yı ona maruz bırakmadan."

Amcası ona alaycı bir gülümseme verdi. "Nike gibi, güçlü bir imaj çizmek için yaralarını saklıyorsun, çünkü etrafındakilerin güvende hissetmesini istiyorsun. Korkarım bunu benden öğrendin."

"İşe yaradı, amca. Seni seven herkes için Orthros'un Tanrıça'nın Mabedi gibi hissedilmesinin bir parçasısın. Bunun yüzyıllar boyunca sana nelere mal olmuş olabileceği için üzgünüm."

"Olmayın. Rolümü benimsiyorum, tıpkı Hespera'nın kutsal diyarının kapılarını koruyan gargoye familiar'larından biri gibi." Argyros Amca'nın bakışlarında eğlence parıldıyordu. "Yoksa Orthros'un Muhafızı'na nasıl ayak uydurabilirim ki?"

Bu Lio'ya çok ihtiyaç duyduğu bir kahkaha attırdı.

"Ama Lyta hâlâ insanken neler hissettiğimi hatırlıyorum," diye devam etti Argyros Amca. "Onu gözümün önünden ayırmaya dayanamıyordum. Onu korumakta beni çaresiz bıraktığı için Şafak Uykusu'ndan nefret ediyordum. O zaman bile, hesaba katılması gereken bir güçtü ve yine de bu kadar çok tehlikeyle dolu bir dünyada başına her şey gelebilirmiş gibi görünüyordu."

"Burada, Kraliçelerin koğuşunun arkasında hiçbir şeyden korkmayacağımı düşünürsünüz. Ama bu herhangi bir tehlike değil. Bu Koleksiyoncu."

"Tanrıça'nın Mabedine izinsiz giren düşman." Lio yutkundu.

"Onu sürgün ettik. Bunu biliyorum."

"Onu yendin, Lio. Uzun uzun tartışmamıza rağmen onunla yaptığın düelloya hâlâ hayranlık duyuyorum. Hayatının en büyük thelemantik savaşında kendini nasıl idare ettiğinle gurur duyuyorum. Eğer yardımı olacaksa sana bunu hatırlatmaya devam edeceğim."

". Hem de çok. Ama o hala dışarıda."

"O dışarıda ve Cassia da burada, sayende."

"O bir Eski Usta ve onu hedef aldı. Hâlâ bir tehdit gibi hissediyor." Lio derin bir nefes aldı. "Ama Cassia bir daha Tenebra'ya adım atmadığı sürece bunun bir önemi olmayacak."

"Sen ve Cassia'nın oraya bir daha asla dönmemeniz gerekiyor. İkinize de bunun sizin gücünüz dahilinde olduğunu belirtmek isterim. Bu sadece ve sadece sizin kararınız. Biri size geri dönmeniz için bir sebep verse bile."

Amcasının kütüphanesinin sığınağında, Lio bir kez daha Sığınak'ın ötesinde bir istilanın gizlendiğini ve yaklaştığını hissetti. "Sığınak'tan mı bahsediyorsun? Solia hayattaysa, bunun olası siyasi sonuçları olabilir."

"Eğer bunları henüz düşünmediyseniz hiç sorun değil."

"Cassia'nın kişisel sorunlarını çözmesine yardımcı olmak benim tek odak noktam oldu."

"Başka türlü olmasını istemezdim. Ancak, Basir ve Kumeta'nın Tenebra'dan bir raporla birlikte kısa süre içinde kütüphaneme geleceklerini söylemekten onur duyuyorum."

Kraliçelerin Baş Elçileri, Orthros'un casusluk ustaları. Saha çalışmalarını ancak çok önemli bir bilgi keşfettiklerinde bırakırlardı. Eğer kişisel olarak ortaya çıkmak üzereyseler, bu

Kraliçelerin Baş Elçisi sıfatıyla Argyros Amca ile Tenebra'daki güncel meseleleri tartışmak.

"Elçiler Solia hakkında bir şey mi öğrendi?" Soru Lio'nun ağzından fırladı.

Argyros Amca çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Hayır, hayır. Cassia'nın kız kardeşiyle ilgili bir haberleri olsaydı, ona çoktan söylerlerdi."

"Elbette. Solia'yı aramak Kalos'un görevi. Ancak elçilerin durumu yakından takip ettiğini varsayıyorum."

"Diplomatik servisin olası sonuçlara hazırlanabilmesi için bulgularını bana bildirmeye devam ediyorlar."

Lio'nun farkındalığı amcasının masasının üzerindeki büyü parçalarına geri döndü.

Kütüphanenin uzak köşesindeki o örtülü kan mühürleri ensesinde nefes alıyor gibiydi.

Bu yüzden gönderiler . Elçiler Orthros'un diplomatlarını olabilecek her şeye hazırlıyorlardı ve Kraliçelerin Baş Elçisi Tenebran işlerinde uzmanlaşmış diğer tek diplomat olmadan her şeyi idare ediyordu.

Lio doğruldu ve soruyu kendi kendine sordu. "İznimi sonlandırmamı ister misin amca?"

"Sevdiğiniz insanlarla geçirdiğiniz her anın tadını çıkarmanızı ve diğer her şeyi yokmuş gibi görmezden gelmenizi istiyorum."

"Ama neye ihtiyacın var?"

"Benim de tam olarak sana önerdiğim şeyi yapmam gerekiyor." "Masandaki o belge yığınınından nefret ediyorum."

"İtiraf etmeliyim ki, Ayışığı ve Aurora'nın onlarla uğraşmasına izin vermeyi düşünmezdim."

Lio gülmek zorunda kaldı ama bu yarı iniltiydi. "halde gönderiler konusunda ne yapılacak?"

"Şimdilik bu konuda ben endişeleneyim. Ne yazık ki, sana yardım edemem. bu gece vermeniz gereken karar. Gündönümü Zirvesi'nden önce, senin yararına olacağını düşünerek seni elçilerle yaptığım görüşmelerden dışlamıştım. Bunu bir daha yapmayacağıma dair sana söz verdim. Basir ve Kumeta'nın raporu için kalmak isteyip istememek sizin seçiminiz."

Lio kahve fincanını bir kenara koydu. "Ne zaman burada olacaklar?"

"Korkarım çeyrek saat içinde. Kahvemizi kısa kesmek niyetinde değildim ama gelebildikleri zaman gelmeli ve kısa süre sonra tekrar gitmeliler."

"Elbette. Hayatlar onlara bağlı. Elçiler için zaman her zaman çok önemlidir."

Lio'nun siyasetle yeniden yüzleşmeye hazır olup olmadığına karar vermek için çeyrek saati vardı.

O ve Cassia gül bahçeciliği ve cam yapımı, yakınlık okumaları ve dil pratiği, Zoe ile oyun oynama ve arkadaşlarıyla dışarıda geçirdikleri gecelerle meşguldü. Tüm projeleri ve rutin zevkleri bir anda acı verici derecede değerli göründü.

"Nihayet siyasetle işimizin bittiğini sanıyorduk. En azından evde ya da İmparatorluk'ta birlikte diplomat olarak görev yapmaya hazır olana kadar."

"Bu hâlâ mümkün."

"Bu kararı Cassia ile birlikte vermeliyim."

"Eğer bunu düşünmeye hazır olduğuna inanıyorsanız, onu elbette davet edeceğiz. Seni bu duruma soktuğum için üzgünüm Lio, ama bu gece bize katılmak isteyip istemeyeceğine en iyi sen karar . Diplomasiye resmi olarak katılımı konusunda henüz bana kararını vermedi."

Onun Grace'iydi. Onlar ortaktı. Birbirlerinden bir şey ve birbirleri olmadan karar vermiyorlardı.

Ama şu anda Cassia kız kardeşi hakkında konuşmaya neredeyse hiç hazır değildi. Politika hakkında konuşmaya daha da az hazırды.

Lio'nun, zor kazanılmış barışına tecavüz etmekle tehdit eden siyasi güçlerle arasına girmesi gerekiyorsa, girecekti.

"Pratik ve siyasi mülahazaların ötesinde kendi duygularıyla ilgilenme lüksüne nadiren sahip olmuştur. Ona bu zamanı vermek için elimden geleni yapmak istiyorum. Ona şimdilik bir şey söylemeyelim."

". Bu durumda kalmak ister misiniz?"

Kraliçelerin Usta Elçilerinin güçlü auraları terasta . Lio'nun karar vermek için zamanı kalmamıştı.

Amcası burnunun kenarını çimdikledi. "Erken gelmişler."

Yaşlı Hesperinler soğuk bir hava dalgasıyla kütüphaneye daldılar. Lio duyularının üzerindeki perde büyülerini güçlendirdi ve Basir ile Kumeta'yı selamlamak için amcasının yanında durdu.

En son görevleri ne olursa olsun, hiçbir illüzyon onları gizlemedi. Tenebra öyleydi. Gerçek kimlikleri, gece siyahı tenlerinden ve her birinin yedi örgü şeklinde ördüğü saçlarından anlaşılıyordu. birlikte geçirdikleri yüzyılların anısına. Orthros'un dünyanın dört bir yanındaki gözlerini ve kulaklarını yöneten iki Lütüfkâr, kahverengi pamuklu seyahat cübbeleri içinde elleri birbirine kenetlenmiş bir şekilde yaklaştı.

Argyros Amca Basir'in bileğini sıktı ve Kumeta'yı kucakladı. "Sizi görmek her zaman güzel, dostlarım. Oturup kahve içecek vaktiniz var mı?"

Kumeta ona alaycı bir gülümseme verdi. "Haberlerimizi oturarak, felaket tellallığı arasında kahvemizi yudumlayarak da verebiliriz."

Lio, Kumeta'nın şaka yaptığını duyduğuna sevindi. En azından bunun bir şaka olduğunu umuyordu.

Usta elçiler masanın etrafında ona ve amcasına katılırken Basir zaman ayırıp "Cassia nasıl?" diye sordu.

Kendini onların hizmetine adanmış biri olarak bu tür şakalara nadiren ara verirdi. O ve Kumeta Orthros'un tüm sırlarının yükünü taşıyor, insan dünyasından Hesperine halkını tehlikeye atabilecek bilgiler için sürekli tetikte bekliyorlardı. Yine de Cassia'yı düşündüğünü göstermek için çaba sarf ediyordu.

"İlginiz için teşekkür ederim," dedi Lio içtenlikle. "Haber beklemek onun için çok zor ama kız kardeşini arama çalışmalarının emin ellerde olduğunu biliyor."

"Peki sen nasılsın, Lio?" diye sordu

Kumeta. "Beklenebileceği kadar iyi."

Basir'in sesi nötrdü. "Argyros'un bize söylediğine göre Diplomatik hizmetten izinli olduğunuzu ve döndüğünüzde İmparatorluk işlerine kalıcı olarak yeniden atanmak için başvuruda bulunacağınızı unutmayın."

"Müstakbel ortağımın onayını bekliyorum. Cassia, Argyros Amca'nın kendisine akıl hocalığı yapmayı teklif etmesinden dolayı çok mutlu. Diplomatik hizmet için bir taahhütte bulunmadan önce büyüsunü göz önünde bulundurabilmesi için sadece yakınlık okumalarını bekliyor."

Basir, Argyros ile bakıştı. "Cassia'nın kız kardeşi hakkında öğrendikleriniz ışığında gelecekteki kariyer planlarınız değişti mi? Sizi bu toplantıya dahil etmeden önce bunu bilmemiz gerekiyor."

Kumeta bir eliyle Basir'in koluna dokundu. "Nike'ın haberi getirmesinin üzerinden çok zaman geçmediğini anlıyoruz, bu yüzden karar vermek için çok az zamanınız oldu. Ancak bilgilerimizi ancak siz ve Cassia yeniden Tenebran işlerine karışmaya niyetliyseniz açıklayabiliriz."

Basir kollarını kavuşturdu. "Orthros, Solia'nın kaçışının olası sonuçlarına hazırlanmak için sabırsızlanıyor."

Lio kendini tuzağa düşürülmüş hissetti. Bunları tartışmak için çok erken görünüyordu. "Solia'nın hayatta olup olmadığını hâlâ tespit edemedik."

Kumeta başını salladı. "Kalos'un keşiflerinin hiçbir şeyi değiştirmemesi mümkün ama değiştirmesi durumunda da hazır olmalıyız."

"Eğer Solia hayatta kalırsa," dedi Basir, "Tenebra'nın tahtı için başka bir rakip olabilir."

Hayır. Lütfen, Tanrıça, hayır.

Bu fikir bile damarlarına korku salmıştı. Eğer Solia tahtı istiyorsa, Tenebra'nın onunla ve Cassia'yla işi henüz bitmemişti.

Hayır. Hayatlarının o kısmı sona ermişti. zorundaydı.

"Cassia krallığı Flavian'a devretti ve bu iş burada bitti. Eğer Solia hala kraliçe olmak isteseydi, tacı almak için geri gelirdi. Şimdi."

Basir, "Bunu bilmiyoruz," dedi.

"Henüz hiçbir şey bilmiyoruz," diye itiraz etti Lio.

Ancak elçilerin önünde böyle bir iddianın hiçbir faydası yoktu. Elbette Kraliçelerin casus yöneticileri Solia'nın hayatta kalmasının siyasi sonuçlarını düşünmüşlerdi. Bu onların davasıydı. Tenebra'daki her insan faaliyetini ve bunun Orthros üzerindeki olası her etkisini düşünmüşler, Hesperine halkını sonuçlarından korumalarına yardımcı olabilecek her sırrı ortaya çıkarmışlardı.

Basir'in bakışları onun üzerindeydi. "Çok önemli bir konuyu tartışmamız gerekiyor.

Tenebran İşleri için Kraliçe'nin Büyükelçisi ile gelişmeler. Onun kim olduğunu bilmemiz gerekiyor."

Masanın etrafında sessizlik hüküm sürüyordu.

Amcası yüzyıllar boyunca Kraliçelerin Baş Elçisi olarak tüm diplomatik hizmetleri denetlemişti. Kraliçenin İmparatorluk İşleri Elçisi, Orthros'un İmparatoriçe'nin sarayındaki temsilcisi olarak doğrudan onun altında görev yaptı. Çok sayıda diğer Hesperine diplomatı da İmparatorluk ve Orthros arasındaki bağlar.

Tenebran İşleri için sadece bir Büyükelçi vardı. Bu unvan, on altı asır önce ilk Ekinoks Zirvesi'nde müzakerelerde bulunduğundan beri Argyros Amca'nın unvanına eklenmişti. Orthros'un, Tenebranlar'ın Dünya'yla yapmayı kabul ettikleri birkaç müzakereyi yürütmek için tek bir diplomata ihtiyacı vardı. Hesperinlerden nefret ederlerdi.

Amcasının tüm öğrencileri arasında sadece Lio, durumun düzelebileceği umuduyla kariyerini Tenebraya odaklamayı seçmişti. Amcasının kendisi için hizmette yeni bir pozisyon yaratabileceğini, belki de Tenebran İşlerinden Sorumlu Büyükelçi Yardımcısı olabileceğini düşünmüştü.

"Amcamın Tenebra'daki çabalarını her zaman desteklemeye çalıştım," dedi Lio, "asla onun unvanını taşımadım."

"Gündönümü Zirvesi sırasında," diye yanıtladı Basir, "Tenebran İşleri Büyükelçisi rolüne adım attınız."

"Kraliçeler beni hiçbir zaman resmi atamadılar. Sadece Gündönümü Zirvesi için yaptığım teklifi gerçekleştirmem için bana izin verdiler."

"Siz, Tenebra ile mevcut ilişkiler konusunda diplomatik servisin önde gelen uzmanısınız. Randevu formalite icabı."

"Amcamın Tenebra ile en önde gelen müzakerecimiz olarak görevinden ayrılması formalite değildir!"

Amcasının emekliliğinden mi bahsediyorlardı?

Argyros Amca başını salladı. "Basir, dostum, her türlü olasılığa karşı hazırlıklı olmanın senin sorumluluğun olduğunu biliyorum, ancak geleceğin herhangi bir versiyonunda beni henüz meraya ."

Basir ofladı. "Senin bütün bir ülkeyi denetleme işine Kraliçelerle konuştuğunuz gibi Tenebra'daki görevlerinizi Lio'ya devretmiş olsanız bile, diplomatik hizmet 'meraya çıktı'."

Lio gözlerini amcasına dikti. "Siz ve Kraliçeler bunu mu tartışıyordunuz?" "Bu haberi sizinle paylaşmayı planladığım zaman bu değildi." Amcası ağır bir iç çekişle şöyle dedi.

Kumeta Grace'e bir bakış atıyordu. Birliktelikleri boyunca ona her ne söylediye, Basir'in peçe büyüleri aniden kalınlaştı, ancak ifadesine sızan utancı gizlemeyi başaramadılar. "Özür dilerim, Argyros. Lio'ya çoktan söylediğini sanmıştım."

"İkinize biraz zaman vereceğiz." Kumeta, Basir'in elini tuttu ve ayağa kalktı. Hafifçe başını eğdi ve kadının onu kitap raflarının arkasına götürmesine izin verdi.

Lio masanın etrafına o kadar hızlı tüller fırlattı ki büyüleri amcasınıninkilere . Argyros Amca  atık kaşlarıyla kendisinin ve Lio'nun kahve fincanları. Birini Lio'nun önüne koydu ve diğerini tören havasıyla elinde .

"Bunu bir fırsat olarak değerlendirmek için duralım. Tebrikler, Yeğen. Hesperine halkına olağanüstü hizmetlerden dolayı Orthros Kraliçeleri ve ben seni Tenebran İşleri Büyükelçisi olarak halefim olarak kabul ettik."

Lio zafer duygusundan yoksun bir şekilde fincanını amcasınıninkine değdirdi ve biradan canlandırıcı bir yudum aldı.

"Lio, bunu senden bir şey beklediğim için söylemiyorum. Bu takdiri hak ettiğini bilmeni istiyorum. Bir diplomat olarak başarılarından gurur duymak için her türlü nedene sahipsin. Umarım bu pozisyonu gerçekten istiyor olsan da bundan biraz keyif alırsın."

"Beni Tenebran İşleri Büyükelçisi olarak atamayı düşündüğünüzden hiç haberim yoktu."

"Tenebra hakkındaki ilk çocukluk tezinden beri aklımdaydı." "Henüz bir usta bile değilim."

"Evet, aslında bu konuyu kariyerinizin ilerleyen dönemlerinde gündeme getirmeyi planlamıştım. Ancak siz Gündönümü Zirvesi'ni  nerdiğinizde, konu doğal olarak Kraliçeler ve benim aramda ortaya  ıktı."

"Bunu onlarla sadece benim teklifime dayanarak mı tartıştınız? Gündönümü Zirvesi'nin başarılı olacağını bile bilmeden, anlaşmayı güvence altına almadan çok önce?"

"Elbette. Gündönümü Yemini en önemli anlaşmalarımızdan biri ve sizin en büyük başarılarınızdan biri olarak tarihe geçecek. Ama Zirve'yi düzenlemiş olmanız bile yeterli bir kanıt. Tenebra ile gelecekteki tüm diplomasimizde liderliği sen  stlenmelisin."

"Benim için yeni bir pozisyon yaratacağınızı ve sağ kolunuz olmama izin vereceğinizi düşündüm."

"Cassia için yeni bir pozisyon oluşturmayı planladım, böylece ikiniz de Tenebran İşleri B y kel ilerini ortak ve eşit olarak görüyordum. Elbette, bana yeniden atanmayı tercih ettiğinizi söylediğinizde tüm bunlar değişti."

" ok  zg n m amca. Hayatım boyunca beni bunun için eğittin."

"Hmm, evet ve eğitiminizle yaptığınız tek şey, bir zamanlar bizi öldürmek, tarihi değiştirmek ve

Tenebra'nın yeni kralına giden yol. Bu arada Cassiayı da bulmuşsun. Kariyerin için gösterecek pek bir şeyin yok, değil mi?"

Lio bir nefes verdi. "Dürüst olmak gerekirse, Amca, Tenebra'ya yıllarca adanmışlığım karşılığında göstermem gereken tek şey Cassia olsaydı, tatmin olurum."

"Unutma, beni hayal kırıklığına uğratamayacağını ve güvenliğinin ve mutluluğunun benim için bir diplomat olarak başarından daha önemli olduğunu tespit ettik. Ama hâlâ düşünmen gereken gelecekteki kariyerin var. Hedeflerin ne olursa olsun, Cassia seni her zaman destekleyecektir, tıpkı senin onu desteklediğin gibi."

Lio geleceğini rahat bir ev hizmetleri ofisinde, ay saatlerinde İmparatorluk ileri gelenlerine Orthros'u gezdirerek ve peçe saatlerinde Cassia ile sevişerek geçirmek istiyordu.

Bu basit gelecek için çok mücadele etmişlerdi. Damarlarındaki her damla kanla bunu istiyordu ve Cassia'nın tüm kalbiyle bunu nasıl arzuladığını hissediyordu. Bir haftadan daha kısa bir süre önce, her şey ellerinin altındaydı.

Şimdi elçiler, Lio ve Cassia'nın geleceğinde, Eski Usta'nın onu beklediği Tenebra'ya dönüş varmış gibi konuşuyorlardı.

Tarihteki en eski ve güçlü büyücülerden biriydi. Herhangi birini, herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde ele geçirebilirdi. Erişim alanı sınırsızdı ve gücü sınır tanımıyordu.

Rüyaların Efendisi Cassia'yı kendi çıkarları için istiyordu ve Kral Lucis, yaptıkları sinsi pazarlığın bedeli olarak Cassia'yı ona vaat etmişti. Eğer Cassia bir daha Tenebra'ya ayak basarsa, Kral onu almaya gelecekti.

Son birkaç gecedir Lio'nun kafasını kurcalayan tüm keşkeler ve sorular eriyip . Sadece tek bir olası sonuç olduğu onun için çok açık hale gelmişti, çünkü o bunun gerçekleşmesini sağlayacaktı.

Solia hakkında ne öğrenirlerse öğrensinler, Cassia asla Tenebra'ya dönmeyecekti.

Lio hiçbir şeyin ve hiç kimsenin Majestelerini oraya geri götürmesine izin vermezdi. Hesperine büyüklerinin baskısına değil. Ölümlülerin yardım çığlıklarına da. Kız kardeşiyle ilgili haberlere bile. Her zaman olduğu gibi, seçtikleri gelecek için savaşmaya devam edecekti.

Şimdi buradan başlıyoruz.

Bu konferansta Orthros'un elçisi olarak , Cassia'nın koruyucusu olarak kalmalıdır.

Tenebra'daki olayları görmezden gelmek onu daha güvende kılmayacaktı. Bu onu sadece savunmasız bırakır. Tıpkı elçilerin Tenebra'daki her olayı

Orthros'a yönelik olası tehditler için Tenebra, Cassia'ya yönelik herhangi bir tehlikeyi önlemek için de Lio aynı şeyi yapmalıdır. Ancak o zaman Tenebra'nın kancalarını Grace'ine batırmasını engellemek için ihtiyaç duyduğu bilgiye sahip olabilirdi.

Şu anda Basir ve Kumeta'ya Tenebran İşleri Büyükelçisi olmaya hiç niyeti olmadığını açıklayabilirdi. Ama bunu , gizli raporlarının hiçbirini onunla asla tartışmayacaklardı.

Lio asla o kisveye bürünmeyecekti ama elçilerin bunu henüz bilmesine gerek yoktu.

"Hedeflerim benim için açık," dedi Lio. "Bu ve tüm elçi konferanslarında sizinle birlikte kalacağım."

Argyros Amca onun omzunu sıktı. "Doğrusu bunu duyduğuma sevindim. Bunu bilmenin senin için daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Önceden uyarılmış, önceden silahlanmış demektir." Lio, Gümüşdil'in anlayışlı bakışlarına baktı. Kararını bu gece Basir ve Kumeta'ya açıklamasına gerek yoktu ama Argyros Amca muhtemelen zaten biliyordu.

Akıl hocası başını salladı. "Çok iyi."

Peçelerini indirir indirmez Basir ve Kumeta tekrar masaya yaklaştılar.

Lio Usta Elçilere başıyla selam verdi. "Son bir karar veremem Cassia'ya daha fazla danışana kadar gelecekteki hizmetimizle ilgili taahhütlerde bulunmayacağım. Ancak şu an için bu konularda ikimizi de temsil etmeye hazırım. Orthros, Cassia ve benden Kraliçelerin Tenebran İşleri Büyükelçisi olarak atanmasını kabul etmemizi isterse, tamamen hazırlıklı olduğumuzdan emin olmak isterim."

Basir ona "Halkımıza verdiğiniz hizmet için teşekkür ederiz,"

dedi. "Akıllıca ve takdire şayan bir karar," dedi Kumeta.

Argyros Amca sehpayı işaret etti. "Herkes tekrar otursun ve elçilikleri Orthros'tan ayrıldığından beri Tenebra'da neler olduğunu tartışalım."

SONUÇLAR

"BU GECE DIKKATİN DAĞINIK."

Kona Usta'nın yorumu hafifti ama Cassia kendini azarlanmış hissetti. Elindeki küreği dikkatle saksı tezgahının üzerine bıraktı ve ellerini kavuşturdu.

Biri dikkati dağınıkken Sığınak Gülü'nü kesmemiştir.

Usta Kona, Orthros'un en eski gül asmasının değerli bir dalı için hazırladıkları saksının üzerinde Cassia'yı düşündü.

"Özür dilerim," dedi Cassia. "Bana Sığınak Gülü'nün bir kız asmasını verdiğin için ne kadar onur duyduğumu biliyorsun. Daha da ötesi, bunu birlikte başlatıyoruz. Bu gece başlayabildiğimiz için mutluyum, böylece benimki inşa edilirken o da burada, senin seranda güçlenebilecek."

"Serada biraz zaman geçirmenin seni rahatlatabileceğini düşündüm. Belki bu gece için daha az zahmetli bir proje daha uygun olur."

Şaşıran Cassia biraz rahatladı.

Usta Kona güldü. "Bahçecilik derslerimizin her birinin buraya ilk gelişin gibi olacağını mı sanıyordun?"

"Bana akıl hocalığı yapma teklifinizle birlikte bu olasılığı da kabul ettim."

"Anlıyorum. Tüm toplantılarımızda Orthros'un geleceğine dair planlarımın koşulsuz muhalifi olduğunu ilan edeceğini mi düşündün?"

"Kesinlikle hayır, Prin-Master Kona."

Gözleri parlıyordu. Cassia, Orthros'un hukuk dehasının ve en zeki politikacısının kendisiyle alay ettiğini fark etti.

Yoksa onu test mi ediyorsun?

Üstat Kona'yı tanıyan biri olarak, Cassia'nın mümkün olduğunu bile bilmediği bir düzeyde aralarındaki etkileşimi analiz ederken, her ikisini de aynı anda kolayca yapabilirdi.

"Rahatla, Cassia." Usta Kona ona bir çift makas uzattı. "Buyurun, çalıların başını ."

Ellerinde makaslarla seranın etrafındaki gül ağaçlarının alt kısımlarında kalan çiçekleri temizlemeye başladılar.

Kona Usta, kırmızı çiçekleri olan ince bir çalıdan başladı. "Söyleyin bana, ilk Göçünüzü dört gözle bekliyor musunuz?"

"Evet. Bir aydan az inanamıyorum." Cassia fildişi güllerden oluşan bir çalıyla ilgileniyordu.

"Senin için heyecan verici olmalı."

"Burada, Orthros Boreou'da çok fazla harikalar var. Yine de burası anavatanımızın sadece yarısı. Düşünsenize, güneyde bize ait koca bir ülke daha var. Orthros Notou'yu ilk kez görmek için sabırsızlanıyorum."

"Orthros Notoudan buraya ilk Göçümde neler hissettiğimi hatırlıyorum. Elbette süt emiyordum ve gerçek geçişin çoğunda uyudum. Ancak dünyanın diğer tarafında uyandığımda, dünyanın ne kadar büyük olduğunu keşfettiğimde hayrete düşmüştüm."

"Hayal etmesi zor," diye itiraf etti Cassia, cahil bir köylü gibi konuşmadığına sevinerek. "Lio bana bir küre gösterdi. Başka bir kıtada, dünyanın karşı kutbunda olacağımıza inanamıyorum. Yakın zamana kadar Tenebra'dan hiç ayrılmamıştım."

"Neyse ki sihrimiz bu yolculuğu kolaylaştıracak."

"Orthros Notou'da mevsimlerin tersine döndüğü doğru mu?"

"Evet. Burada kuzeyde kış bitiyor ve yakında bahar başlayacak. Sonra yaz gelecek, gece yarısı güneşiyle birlikte hepimizi günlerce uykuya . Ama biz o zamana kadar çoktan gitmiş olacağız. İlkbahar Ekinoksu'ndan sonra buradan ayrılacağız ve tam da o gece, güneydeki Sonbahar Ekinoksu'ndan hemen sonra Orthros Notou'ya varacağız."

"Yani kış yeniden yola çıkacak ve bir başka Kış Gündönümünü dört gözle bekleyebilecek miyiz?"

"Evet, ve kutup gecesinin dönüşü."

Cassia seranın etrafına baktı, bakışları ortadaki demir kafese tırmanan devasa güle kaydı, sanki cennete çıkan bir merdiven gibi. Beyaz çiçekleri, çok yapraklı yıldızlar gibi tavanın çoğunu kaplıyordu. "Siz bitkileriniz altı ay boyunca nasıl hayatta kalabiliyor? Sığınak Gülü sizin yokluğunuzda acı çekiyor mu?"

"Bahçeyi Göç için hazırlamak bir Hesperine gülcüsünün öğrenmesi gereken en önemli becerilerden biridir. Çiçeklerimizin Kraliçelerin büyülerinden alacağı faydayı en üst düzeye çıkarmak için belirli adımlar atarız. Koşu, bitkilerimiz, hayvanlarımız ve yapılarımız için koruma sağlar. Tabii ki, bu uygun bakımı sağlamamak için bir bahane olamaz. Sağlıklı bir bitki yokluğumuza daha iyi dayanabilir."

Cassia kendini bir sonraki çalının yapraklarını temizlemeye verdi. "Orthros Notou'daki bahçeler şimdiye kadar bakıma ihtiyaç duymuş olmalı. Oraya vardığımızda, derslerim Göç'ten sonra atılacak adımları da içerecek mi?"

"Kesinlikle. Dünyanın o bölgesine özgü faunayı öğrenmekten keyif alacaksınız. İnsan komşularımız hakkında da, bir kez sen ve Lio İmparatorluk işleriyle ilgilenen diplomatlar haline geldiler. Eğer yardımcı olabilirsem, lütfen bana ölümlü mirasımın toprakları hakkında soru sormaktan çekinmeyin."

"Teşekkür , Efendi Kona." Onun bu planlardan sanki kesinmiş gibi bahsetmesini dinlerken Cassia göğsünden bir yük kalktığını hissetti. Bahçede bir akşam geçirmek gerçekten de rahatlatıcıydı.

"Ne kadar duyarlı bir insan uygarlığı." Üstat Kona buruşmuş sarı güllerden bir demet kopardı. "Tenebra'nın bencil krallarından ve beceriksiz lordlarından hiçbiri yok. Alınmayın."

"Alınmadım. Doğduğum krallığı geride bırakmaktan daha mutlu ." Cassia bir gül kamışını inceliyor, kesilecek en iyi yeri bulmak için yaprak kümelerini sayıyordu. "İmparatorluğun kadın liderliğinin nasıl işlediğine dair her şeyi anlamak istiyorum."

"İmparatoriçe'nin gücü çok büyük. Ancak bu güç nihai olarak Kraliçe Annelerin elindedir. İmparatorluk içindeki her topraktan bir tane vardır ve kendi halkı için gücü simgeleyen kutsal eserlere sahiptir. Kraliçe Annelerin kutsaması olmadan hiçbir İmparatoriçe iktidara yükselemez."

Kadınların hem kraliçe hem de büyücü olarak güç sahibi olduğu böyle bir diyarın var olması ne kadar da harikaydı. Cassia daha bir yıl öncesine kadar böyle bir yeri hayal bile edemezdi. Ama şimdi, bir zamanlar tüm dünyası olan Tenebra'nın küçük krallığı her geçen gün küçülüyor ve önemini yitiriyor gibiydi.

"Nesiller boyunca," diye devam etti Üstat Kona, "Kraliçe Anneler, bilgelikleriyle, başarılı bir hanedana liderlik ettiler. İmparatoriçeler birbiri ardına. Buna karşılık İmparatoriçeler de halklarının ihtiyaçları konusunda Kraliçe Annelerin öğütlerine kulak vermeye gayret ettiler."

"Yani Özgür Lordlar Konseyi'nin bir kral seçmesi yerine, Anneler bir İmparatoriçe seçiyor."

"İmparatorluk tamamen farklı bir liderlik anlayışına sahiptir. Özgür lordlar kendi çıkarları için didişirken ve kral her şeyin efendisi olmaya çalışırken, Kraliçe Anneler ailelerinin ve halklarının gelecekleriyle ilgilenirler. İmparatoriçe onların en büyük kızı olarak anılır ve toprakları da onun kardeş devletleridir."

Cassia, ablasının seni yönetmesinden ve sana bakmasından daha iyi bir şey hayal edemezdi.

Üstat Kona bir sarı çiçek daha kopardı. "Binlerce yıl boyunca, çeşitli İmparatoriçe hanedanları Kraliçe Annelerin kutsamasını aldı. Çeşitli kardeş devletler tarihin farklı dönemlerinde İmparatorluk tahtına sahip oldular. Taht, İmparatorluğun belirli bir halkına değil, hepsine aittir. Mevcut İmparatoriçe hangi gelirse gelsin, tüm vatandaşları sembolik olarak onun klanının bir parçasıdır."

"İmparatorluk ve Orthros'un bu kadar iyi olmasına şaşmamalı. Her şeye kadınların karar vermesine izin veriyorlar."

Orthros'un hukuk kurallarının yazarı , dişleri soğuk siyah tenine karşı bembeyazdı. "İmparatorluğu odak noktanız yaptığınıza pişman olmayacaksınız. Sen ve Lio mümkün olduğunca çabuk oraya gitmelisiniz. Bazılarını bulacaksınız

ölümlü kalmanın tesellisi. Marijani'deki Güneş Pazarı harikadır ve siz de bunun tadını çıkaracaksınız."

"Oraya hiç gittin mi?"

"Çocukken hep gitmek isterdim."

"Zoe ile keçi ülkesi turumuzu ertelemek zorunda kalmış olsak da belki Lio ve ben Marijani'ye gidebiliriz."

Hediyesini ertelemenin bir başka hayal kırıklığı. Yapamadılar Uzun bir yolculukta Zoe'nin ihtiyacını karşılayabilmek için iki Hesperine Graces gerekiyordu. Cassia'nın insan kanı yeterli değildi.

Zoe, Cassia'nın inzivaya çekilmemesine o kadar sevinmişti ki şikâyet bile etmemişti ama suçluluk duygusu Cassia'yı hâlâ rahatsız ediyordu.

Üstat Kona ona, "Yeteneklerini geciktirme konusunda endişelenme," diye güvence verdi. "Sen çok gençsin. Daha çok zamanın var. Yakında ölümlülükten kurtulacaksın, o yüzden bunun sunduğu eğlencelerin tadını çıkarabilirsin."

"Lio benim için endişeleniyor."

"Ve sen onun için endişeleniyorsun." Üstat Kona'nın ifadesi yumuşadı.

"Şu anda ikimiz de birbirimiz için endişeleniyoruz."

"Majesteleri yüzyıllar yaşında, korkusuz bir düşünür, ünlü bir bilgin ve güçlü bir Hesperine. Hâlâ ne zaman biri onun son teziyle ilgili sert bir eleştiri yazsa onun için üzülüyorum. Sevdiğin kişi söz konusu olduğunda, tarafsızlık boşuna egzersiz."

Cassia şaşkınlıkla kıkırdadı. Ama genelde mantıklı olan Üstat Kona'nın lütfunu önyargılı bir şekilde savunmaya çalıştığını görebiliyordu.

"Lio'nun korkacak bir şeyi yok," dedi Üstat Kona. "Sen sağlıklı ve güçlüsün. Ölümlülüğün tadını senin kadar sevinmeli."

Ölümlü olarak geçirdiği çocukluğu, tedavisi mümkün olmayan bir hastalık nedeniyle ızdırap içinde geçen Üstat Kona'dan akıllıca bir tavsiye. "Bunu aklında tutmasına yardımcı olmaya çalışacağım. Hatırlattığınız için teşekkür ederim."

"Tabii ki Hesperine olmak çok daha iyi olacak."

"İtiraf ediyorum, kendime olan güvenimin çoğunu... sanırım dönüşümümün beklentisine Şimdi hissediyorum ki..."

"Savunmasız."

Cassia başını salladı.

"Bu çok doğal. Bir ölümlü olarak, bazıları çok yakın zamanda olmak üzere, pek çok badire atlattınız. Zihnin bu çilelerden sonra iyileşmesi zaman alır. Komnena ile mi konuşuyorsun?"

"Evet."

"Güzel. Tüm bu sınavlardan zaferle çıktığınızı kendinize hatırlatmaya devam edin. Bir insan olarak büyük işler başardın."

Cassia az önce İkinci Prenses'ten böylesine büyük bir övgü aldığına inanamıyordu. "Size minnettarım."

"Birden fazla güç türü vardır. En büyük gücünüz, sonuçların sizi etkilemesine izin vermenizden değil, sonuçları etkileme yeteneğinizden gelecektir. Sadece gücünüzü nereye uygulayacağınızı seçmeniz ve ardından ödülleri geliştirmeniz gerekir."

Cassia bir karara vardı. Kona Usta'nın gül ağacının bir dalını kısaltarak, solmuş çiçeklerden oluşan bütün bir kümeyi budadı. Onay için akıl hocasına baktı.

Usta Kona, çalının yeni şekline hayranlıkla bakmak için geri çekildi. "Şimdiden anlamışsın."

"Onayladığınıza sevindim."

"Onayımı kazanmakta usta olduğunuzu gösterdiniz."

Orthros hükümetine yaptığı ilk teklif için Efendi Kona'nın desteğini kazanmak Cassia'nın şimdiye kadar karşılaştığı en zorlu mücadelelerden biri olmuştu. Sonuç ise hayatının en büyük ödülllerinden biri olacaktı.

Ama Üstat Kona'yı sadece Ayrılığı ertelemeye ikna ettiğini biliyordu, olasılığı göz ardı etmemişti. Prenses hâlâ Orthros'u Tenebra'dan sonsuza dek koparmanın gerekli olduğuna karar verebilirdi. "Desteğinizin tekrar tekrar çaba gerektirmesini takdir ediyorum."

"Ama benim dostluğum öyle değil. Bu güvenebileceğiniz bir şey."

Cassia elindeki makası bıraktı. "Teşekkür ederim, Efendi Kona."

Kona Usta bir sonraki çalıya doğru devam etti. "Kalos biz göç etmeden önce dönmezse üzülmevin. Bize haber getirmek için Orthros Notou'ya gidebilir."

Cassia neredeyse yeni açmış sağlıklı bir çiçeği koparıyordu. Daha iyisini yapmalıydı. "Evdeki herkes göç ettiğinde Ücret her zaman tarlada mı kalır?"

"Korkarım öyle. Ancak Ioustin bu sezon daha sık ziyaret etmeyi planlıyor."

"Çok sevindim."

"Ben de öyle." Kardeşine duyduğu sevgi sesinden belli oluyordu. Ioustin ile aralarındaki karmaşık ilişkinin çözülmesinin keyfini çıkarıyor gibiydiler. "Evde daha fazla zaman geçirmek ona iyi geliyor."

Hâlâ onu kalıcı olarak evde tutmayı ve tüm Hücüm'u tarladan çıkarmayı arzuluyor muydu? Gelecek yıl herkes Orthros Boreou'ya döndüğünde kararını açıklayacaktı. Cassia şimdiye kadar bundan korkmayı bırakmıştı.

Ya Kalos'un arayışı bundan daha uzun sürdüyse? Ya zaman tükenirse ve Efendi Kona bir kez daha Ayrılmayı teklif ederse? Solia'nın kaderi hakkındaki gerçeğe sonsuza dek ulaşamayacaktı.

Üstat Kona dudaklarını büzdü. "Çalı büyümeden önce şeklini planlamamak önemlidir. Henüz orada olmayan dalları budayamazsınız."

Cassia gözlerini ovuşturdu, yüzüne biraz toprak ve gül kokusu bulaştı. Bahçe benzetmeleri onu hayal kırıklığına uğrattı. "Bazen bilmemenin beni tüketeceğini düşünüyorum. Güneye gitmekten zevk almak istiyorum. Ama Kalos'tan daha da uzağa gidiyoruz ve her ne cevap varsa onun için hâlâ orada bulun."

"Anlıyorum. Nike'ın olmadığı her gece bununla yaşadık. Ama şimdi o burada, ona yardım etmek için bir şeyler yapabileceğim bir yerde." Usta Kona budama işine ara verdi. "Arkadaşımı geri kazanmanın ne kadar güzel olduğunu anlatamam."

"Onun senin için bir abla gibi olduğunu söylediğini hatırlıyorum."

"Evet, Cassia. Ve senin yüzünden geri döndü."

"Bu tamamen onun kararıydı. Ama sebebi olduğum için mutluyum."

Üstat Kona Sığınak Gülü'ne baktı. "Neredeyse her zaman haklıyım. Bunu kibirlenmeden söylüyorum. Büyülü içgörü ve yüzyılların bilgeliğinin sağlam yargıları desteklediği bir gerçektir. Ancak tüm teoriler kanun haline gelmez. Kısa süre önce, burada sizinle birlikte durdum ve Nike'ın geri dönmesinin mümkün olmadığını düşündüm. Ama şimdi aramızda, güvende."

"Siz... benim umutlarımı teşvik etmeye mi çalışıyorsunuz, Efendi Kona?"
Cassia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Bunun umutla hiçbir ilgisi yok.
Yapabileceğiniz en eğitimli tahminleri yapın, bunları test edin ve teoriler
oluşturun, ancak her zaman unutmayın - bunlar kanun değildir."

OceanofPDF.com

BAHAR EKİNOKSU

Annassa Ayının 7. Gecesi Mabette 1,597.

Yıl (IS)

Yeni Yıl Gecesi

OceanofPDF.com

YENİ YIL

GEÇEN BAHAR EKİNOKSU'NDA CASSIA, kralın sarayındaki odasında bir tutsak olarak Tenebran festival danslarını penceresinden dinlemişti. Bu gece Orthros'un festivalinde dans, Lio'nun kollarında özgürlük.

Onu rıhtımda, Liman'ın nefes kesici manzarasını izleyebileceği bir noktaya getirmişti. Knight'ın kuyruğu beklentiyle sallanıyordu, sanki o da heyecanı buradan hissedebiliyordu. Yaygın kutlama her geminin güvertesini kaplamıştı. Hesperinlerin solgun, şık Gemiler suda ağır ağır duruyordu, yarın geceki Göç için , kıpkırmızı yelkenleri henüz açılmamıştı.

Bu gece, ay saatleri kuzey alacakaranlığıyla aydınlıktı, kutup mavisini ufuk ışıltıydı. Çok yukarıda, gökyüzünün mürekkepli merkezinde yıldızlar geziniyor, kutup gecesi mevsimi bitmiş olsa da hâlâ onları izliyorlardı.

Selas'ın kilerleri boştu, şehrin erzakları Cassia'nın daha önce hiç görmediği bir ziyafetle sandıkların ve fiçilerin üzerine yayılmıştı. Hesperinler insan yoldaşlarıyla birlikte gemiden gemiye adım atıyor, herkes her güvertede sunulan lezzetleri özgürdü.

Diğer güverteler tamamen dans için ayrılmıştı. Coşkulu müzik suyun üzerinde yankılanıyordu. Dansçılar sıçrayıp daireler çizerken, örgüleri ve festival ipekleri vitray fenerlerin renkli büyü ışıklarında parılıyordu.

Cassia Lio'ya döndü. "Nereden başlayacağız?"

Kıpkırmızı festival kıyafetleri içinde çok şık görünüyordu. Denizden esen hafif bir rüzgâr saçlarını karıştırıyordu. Yansıyan gözlerinde parlayan ışıklar, kadının nefesini kesen bir yoğunlukla ışıltıyordu.

Belki de yatak odasında yalnız başlamalıydılar. "Orada bitireceğiz," dedi.

"Oh. Bu düşünceyi yansıtıyor muydum?"

"Ben de onunla birlikte gelen zihinsel imgeleri seviyorum." Kadının çenesini kaldırdı ve dudaklarına en baştan çıkarıcı, en iffetli öpücüğü kondurdu. "Senin Özlemin de mi

çok mu?"

"Bekleyebilirim."

"Emin misin?" diye sordu, aniden oldukça ciddileşerek.

Kadın elini onunkine doladı. "Evet, aşkım."

Uzun kirpikleri dalgalandı ve kız onun gözlerinde bir parça şüphe gördü.

"Bu sizin Orthros'taki ilk Bahar Ekinoksu kutlamanız. Bunun tadını çıkarmanı istiyorum."

"Kararlıyım."

Kadının parmak eklemlerini dudaklarına götürdü. "Yeni yıl en iyi aile ve arkadaşlarla çevrili olarak karşılanır."

Bahar Ekinoksu, insan ve Hesperin takvimlerinde yeni yılın başlangıcıydı, ama onun bunu kutlamak için pek bir nedeni olmamıştı.

Tenebra. Orthros'ta kutlama yapmak için körfezdeki ışıklar kadar çok nedeni olduğunu görmek için Liman'a bakması yeterliydi.

Lio'nun elini sıktı. "Hadi gidip festivalin tadını çıkaralım."

Onları Blood Komnena'nın gemisi *Lion's Wings*'in güvertesine çıkardı. Knight'ın burun delikleri genişledi ve yalvaran gözlerini hemen ona çevirdi.

"Ah," diye inledi Cassia, "her gemi bir köpek cenneti. Bütün gece bana böyle bakacak ve ben de onu çok şişman bir köpek yapacağım."

Lio bir elini gözlerinin üzerine koyarak Knight'ın acınası bakışlarından onu korudu. "Hayır, yapmayacaksın. Seni beslememe izin vermekle çok meşgul olacaksın."

Tabii ki Lio önce onu beslemek istedi. "Herhangi bir ölümlünün gemisi bu kadar yiyeceğin altında batar."

Güldü. "Annem her yıl Bahar Ekinoksu ziyafetinden gurur duyar. Kraliçe'nin Kâhyası'nın en iyi yemeği yapmadığı asla söylenemez."

Lio, Cassia'yı sandıktan sandığa gezdiriyor, tabağını her türlü yiyeceklerle doldururken onu umutla izliyordu. "O tabakta yer ayırmak zorunda değilsin. Her gemide yeni bir tane alabilirsin."

", bu tabaktakilerin yarısını yersem, bırakın dans etmeyi, hareket bile edemeyecek kadar tok olacağım." Yemeğini ona uzattı. "Bitirmeme yardım edeceksin, değil mi?"

Biraz mahcup görünüyordu. "Eğer çok fazla olduğuna eminseniz."

Tabağındaki salkımdan bir üzüm kopardı ve ağzına attı.

Onun parmağını ısırđı. "Argyros Amca'nın gemisine gittiğimiz zaman için biraz yer ayır. Kahvelerinin tadına bakmazsak hayal kırıklığına uğrar."

"Kahve için *her zaman* yerim vardır."

Aileye iyi aylar dilemek ve Komnena'ya selamlarını iletmek için pruvada durakladılar. Apollon onun yanında oturuyordu, Zoe ise uyuyordu. onun kucagında. Lio ilk hediye olarak annesinin yanında yerini aldı ve gemiye gelen ziyaretçileri selamlayarak biraz zaman geçirdi. Cassia kendini Apollon ve Zoe ile otururken buldu.

Zoe'nin başını okşadı ve derinleşen alacakaranlığın onu uykusundan uyandıracağı zamanı ipe çekti. Knight ayaklarının dibine uzanmış, uyuyan oyun arkadaşına içtenlikle bakıyordu.

Apollon gülümsedi. "Ailenin her üyesi göç etmeye hazır, böylece uzayan gecelerin ve Zoe ile daha fazla zaman geçirmenin tadını çıkarabiliriz."

"Ekinoksun dörtte üçü boyunca uyuduğuna inanamıyorum." Cassia başını salladı.

"Ama uyanırken enerjisiyle bunu telafi ediyor." Apollon güldü. Cassia da gülmekten kendini alamadı. Şimdi Grace'ini gerçekten görüyordu- Babasının , onun ne kadar sık gülümsediğini ve güldüğünü ve etrafındakilere de aynısını yapmaları için sebep verdiğini fark etti.

Sonunda boş tabağını Lio'ya uzattı ve ona alaycı bir bakış attı. Lio tabağı incelemek için eğildi. "Birazını Knight'a yedirmişsin."

"Asla söylemez. Hadi gidip kahve içelim."

Lio onları Blood Komnena'nın gemisini Blood Argyros'un gemisinden, *Bilgelığın Küheylanı*'ndan ayıran kısa su şeridinden geçirdi. Mak ve Lyros küpeştede uzanmış, bir fincan kahve içip birbirlerine öpücükler gönderiyorlardı. Lio ve Cassia'yı gemide karşıladılar ve Argyros Amca'ya merhaba demeleri için onları pruvaya götürdüler. Nike onun yanında yerini almıştı.

Cassia'nın elini iki elinin arasına aldı. "Kahve bitkimi canlandırmanın bana verebileceğin en büyük hediye olduğunu söyledim . Böyle bir gecede ilk hediye mi yanımda görmeyeli uzun zaman olmuştu."

Nike neredeyse bir aydır evdeydi ve kimse Cassia'ya teşekkür etmekten vazgeçmemişti. Etrafındaki nazik ve güçlü insanlara, onların kendisi için yaptığı gibi mutluluk verebileceğinin farkına varması hâlâ yeniydi. Gerçekten de yeni ailesinin bir parçası olabilirdi.

Argyros Amca'nın ellerini sıktı ve Nike'a gülümsedi. "Seni görmek güzel."

Cassia bunu söylemekten kendini alıkoyamıyordu ama Nike muhtemelen her gece onun hâlâ Orthros'ta olduğunu keşfettiklerini duymaktan bıkmıştı.

Nike Cassia'nın bileğini sıktı. "Buraya sadece kahve için geldim. Serseri Mabetlerde sakladığım çekirdekler yıllardır taş gibi bayatladı. onlarca yıl."

Herkes buna güldü, Argyros Amca bile ve Lio akıl hocasını mutlu gördüğü için çok rahatlamış görünüyordu.

Mak Cassia'yı dürttü ve Nike'ın arkasında uyuyan Bosko ve Thenie'yi işaret etti. Yavrular battaniyelere sarılmış ve iki sandıktan oluşan bir yatağın üzerine rahatça yayılmışlardı.

"Evet," diye itiraf etti Nike, "mutlu bir şekilde yorulan kız kardeşim ve Grace-kardeşim festivalin tadını çıkarırken ben de süt emenlere yardım ediyor olabilirim."

Argyros Amca'nın ifadesi yumuşadı. "Eğer dansa kendiniz gitmek isterseniz, iki baygın çocukla başa çıkabileceğime inanıyorum."

Elindeki kadehi yudumladı. "Aynı anda hem dans edip hem de Starfrost Brew içmem, o yüzden sanırım burada kalacağım."

Cassia, Nike'ın yarın gece onlarla birlikte göç etmeyi planlayıp planlamadığını sorarak havayı bozmaya cesaret edemedi.

Mak ve Lyros, Lio ve Cassia'ya bir tur kahve tattırdı. Güvertenin yarısına geldiklerinde Cassia perdelerin kalktığını hissetti ve Nike hakkında konuşacaklarını anladı. Twilight Roast fıçısının etrafında toplandılar.

Mak hiçbir yokmuş gibi hepsine birer fincan kahve doldurdu ama İfadeli yüzü endişesini ele veriyordu. "Nike'ın dansa olan aşkı meşhurdur. Bu gece yerinden kıpırdamayacağına inanamıyorum."

Lyros kolunu Mak'ın koluna doladı. "Dans etmek istemesi için hâlâ zamana ihtiyacı olmalı."

"Bu gece Kassandra'yı ziyaret etmek dışında gemimizden ayrılmadı."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Kahine ne danıştığını merak ediyorum, özellikle de döndüğü gece yaptıkları konuşmadan sonra."

"Sizce bu şeyle ilgili mi..." Lio sözlerini yarıda kesti ve başını salladı.

Cassia onun ne düşündüğünü biliyordu ve sorarlarsa perdeyi geçeceğinden de korkuyordu.

"...Methu'yu bulma arayışı mı?" Mak onlar için tamamladı.

Cassia'nın üzerinden bir aylık endişe kalktı. "Sana söyledi. Tanrıça'ya şükürler olsun.

Sana sırrını açmasına şaşırdığımdan değil."

Lio rahatlamış bir iç geçirdi. "Siz ikinizden sır saklamamız gerektiği düşüncesinden nefret ediyorduk."

Mak alışılmadık derecede ciddi görünüyordu. "Ne demek istediğinizi anlıyorum."

"Thorns," dedi Lyros, "haftalardır aynı şey için endişeleniyorduk. Havayı temizlediğimize sevindim."

"Nike'in görevinin amacını bilen başka biri var mı sence?" Cassia merak etti.

"Elbette Ioustin ve babam biliyordur," dedi

Lio. "Hayır," dedi Mak, "ama Cassandra biliyor."

Cassia kahinin amiral gemisi *Far-Seer*'e doğru baktı. "Bu Nike'ın kehanetten vazgeçmediği anlamına mı geliyor?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Mak. "Onun da bildiğini sanmıyorum."

Lyros'un kaşları düşünceli bir şekilde çatıldı. "Benim hâlâ bilmek istediğim şey, onun sürekli ne yazdığı."

"Bir tür not mu alıyor?" Lio ilgiyle sordu.

"Her gece bir parşömen dolduruyor," diye açıkladı Mak. "Ve onları örtülü tutuyor, böylece en sevdiği küçük kardeşi bile omzunun üzerinden bakarsa bir an için göremez - tabii ki kazara."

"Bunun onun göreviyle ilgili olduğuna inanıyor musun?" Cassia sordu.

"Mümkün," diye yanıtladı Mak. "Bu yüzden size daha önce söylemedik."

"Hmm." Lio fincanını dudaklarına götürdü. "Nike bir savaşçı olduğu kadar seçkin bir bilgedir de. Belki de sahada yaptığı bazı araştırmaları analiz ediyordur. Belki de geliştirdiği büyülü yenilikleri?"

"Ya da yeni dövüş hareketleri," dedi Mak.

"Düşmanlarımızla ilgili sırlar mı?" Lyros önerdi.

Cassia'nın başka bir şüphesi vardı. "Belki de meşgul görünmeye çalışıyordur, böylece spor salonuna neden adım atmadığına dair bir bahanesi olur."

Mak'ın hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. "Zafer Yıldızı haftalardır Orthros'ta ve biz onu hâlâ tek bir kez bile savaşırken görmedik. Dördümüzle ne kadar çok vakit geçirdiğinden şikâyetçi değilim."

Lyros, Mak'ın soğumuş kahvesini doldurdu. "Kütüphanede aylıklık etmek ya da Zafer Yıldızı ile yürüyüşe çıkmak bile mucizevi görünüyor. Ama itiraf etmeliyim ki, onunla zaman geçirdiğimizi hayal , bizi her zaman spor salonu."

Elindeki Twilight Roast fincanını hatırlayan Cassia, zengin ama yumuşak demi yudumladı. "Nike ve Lyta Teyze'yi bir kez bile birlikte görmedim.

"Herkesin yanında olduğu zamanlar hariç."

Mak'ın ifadesi . "Umalım da Orthros Muhafızı ile Birinci Baş Vekilharç birbirlerine girmeye karar verdiklerinde hiçbirimiz etrafta olmayalım."

Mak'ın kolunu okşadı. "Nike'ın onca yıl endişelenmesine izin vermesi Lyta Teyze için zor olmalı."

Mak başını salladı. "Ancak Nike, görevinin önemi konusunda kararların arkasında duruyor."

Kadı de fiçinin başında onlara katıldı ve kaçamak konuşmalarına son verdiler. Knight kuyruğunu salladı ve beklentiyle eğitim ortağına baktı.

Kadı da kuyruğunun dibine güzel bir çizik atarak ona karşılık verdi. "Eğer kız kardeşler hakkında fısıldaşıyorsanız, ben de buna dahil olmak istiyorum."

Cassia, Kadı'ye bir fincan Alacakaranlık Kavurması doldurdu. "Biz de Mak'la Nike'ın nasıl olduğu hakkında konuşuyorduk."

Kadı, Mak ile bakıştı. "İlk başta acı vericiydi. Bazı yönleri uzun süre acı verici olacak ve bunda sorun yok. Önemli olan ona kızgın olmamamız."

Mak başını salladı. "Hayatınızın yıllarını kız kardeşiniz olmadan geçirdiğinizde, onu özlemeye alışırsınız. Sonra birden, işte orada, güvende ve iyi durumda."

"Ona ne olmuş olabileceği konusunda acı çekiyorsun," diye devam etti Kadı. "Onun yasını tuttun. Başkalarının onun kaybı yüzünden kendi acılarını çekmelerini izledin. Herkese bunları yaşattığı için onu suçlamak kolay olurdu."

"Öfke doğal bir tepkidir," diye kabul etti Cassia.

"Kesinlikle." Mak başını salladı. "bir şey değil."

"Ama sen böyle hissetmiyorsun," dedi Cassia ciddiyetle. "Bu haksız . Nike'ı gördüğün için ona kızamayacak kadar mutlusun."

Mak onun bakışlarını tuttu. "Ya da bizi bunca yıl neden ondan mahrum bıraktığını merak etmek için."

Kadı, "Kız kardeşlerin yapmak için mükemmel nedenleri var," dedi. "Fedakârlık yapıyorlar. Zor olsa da, bunun gerekliliğini ve bunu bizim için yaptıklarını anlıyoruz."

Mak bir kolunu Cassia'nın omuzlarına doladı. "Sık sık söylediğimiz gibi, eğer Nike eve daha erken gelseydi, seni kurtarmak için orada olmayacaktı. Kız kardeşlerin gitmiş olmalarının tüm nedenlerini hayal etmek ve buna değdiğini bilmek çok kolay."

Savaşçılar Cassia'yı etkili bir şekilde köşeye sıkıştırmıştı. Stratejileri çabucak belli olmasına rağmen, bir dereceye kadar incelikli oldukları onları takdir etmek zorundaydı. Bunu beklemiyordu. Solia hakkında konuşmaya hazırlıklı gelmemişti.

"Nike'ın yokluğu konusunda huzurlu olmana çok sevindim." Elinden geldiğince masum ve samimi görünmeye çalıştı. Sonra fincanını boşalttı. "Sırada hangi gemiye gidiyoruz?"

Tanrıça, şimdi kim belli oluyordu? Leydi Circumspect yeteneğini kaybediyordu.

Lio onun elini tuttu. "Hadi Deneme kardeşlerimizi bulalım." Kimse itiraz etmeyince Cassia rahatladı.

Kadı onun omzunu sıktı. "Javed ve ben seninle dansta görüşeceğiz."

"Xandra'nın evine gitmeye ne dersin?" Lyros önerdi. "Cassia kraliyet filosunu görmeli."

Cassia parmak uçlarında durdu ve suyun üzerinden Limanın ortasındaki gemilere doğru baktı. Siyah yelkenleri onların kraliyet gemileri olduğunu açıkça gösteriyordu. Annassa'nın amiral gemisi *Eternal Grace*'i yelkenlerindeki amblemden ayırt etmek kolaydı: sekiz rakamı oluşturacak şekilde iç içe geçmiş iki örgü.

"Hangisinin Xandra'nın olduğunu tahmin edebilir misin?" Lio sordu.

Tüm Liman'da fener meşalesi olan tek bir gemi vardı. Cassia, Xandra'nın ateşe olan tekil ilgisi sayesinde alevler saçan bir Hesperine gemisi görünce güldü. "Ne kadar çok meşale var."

"Aslında Ioustin'in gemisi, *Huzursuz Gül*, ama on yıllardır Xandra'ya kalıcı olarak ödünç verilmiş durumda." Lio boğazını temizledi. "Ben de güvertede onun aurasını hissediyorum."

Ritüel babalarını görmek üzere olduklarına dair bir ön uyarıya ihtiyacı olmamalıydı ama bunun yardımı oldu. "Herhangi bir haber olsaydı çoktan gelip bize söylerdi."

"Evet."

Ama ona sormak için duyduğu mantıksız dürtü Cassia'nın karşı koyamayacağı kadar güçlüydü.

Xandra'nın gemisine adım attılar ve Cassia parlak ateş ışığının halkasında gözlerini kırptırdı. Ioustin ve Xandra güvertede ziyaretçilerinin arasında geziniyorlardı.

Kolunda Harkhuf vardı, insan payı, kan ve can yoldaşı.

Romantizm. Yakışıklı, zengin giyimli İmparatorluk aristokrati Hesperine kraliyet ailesine aitmiş gibi .

Xandra koşarak yeni olan dördünün yanına gitti. "Bu harika değil mi?"

"Şövalye daha fazla katılamazdı." Cassia, iki kraliyet mensubunun huzurunda bulunmaktan bir kez daha memnun olan köpeğine güldü. "*Hama*, Şövalye. Bütün kürkünü prensesin festival cübbesinin üzerine dökme."

"Senin sevgini kazanmak için bir rakibim var." Harkhuf alaycı kaşlarını çattı. "Çok kararlı bir rakip."

Ioustin, Xandra'nın Şövalye'yi sevmesini izledi. Başını çevirip çenesini ovuşturdu, sonra tekrar Knight'a baktı. İç çekerek köpeğe doğru bir el uzattı.

Herkes ona baktı.

"Bugün yeni yıl," dedi. "Geçmiş bırakalım. Parmaklarımı koparmaya niyeti olsaydı, çoktan koparırdı."

"*Ckuundat*," diye seslendi Cassia Şövalye'ye.

Köpeği prensin elini kibarca koklarken nefesini tuttu. Şövalye başka bir hareket yapmayınca Ioustin kulaklarını ovuşturmaya cesaret etti.

Knight'ın kuyruğu o kadar sert sallanıyordu ki tüm kıcı sallanıyordu. Salyaları güverteye damladı ama neyse ki Ioustin'in botlarına değil. Sonra tüm vücudunu Birinci Prens'in ayaklarının dibine bıraktı ve saf bir mutluluk içinde sırt üstü yuvarlandı.

"Cici köpek," dedi Ioustin, umutsuzca gülümsememeye çalışan birinin kaşlarını çatarak.

Cassia, Kan Kırmızısı Prens'in günaha yenik düşmesini izlerken kahkahalarını bastırmak için bir elini ağzına götürdü. Ioustin çömeldi ve Şövalye'nin karın tüylerini okşadı.

"Gördün mü," dedi Xandra, "gerçekten de gemide yelken açtığına sevinmedin ?

Restless Rose' bu yıl ödünç almak yerine benimle birlikte mi kullanacaksın?

Ekinoksu bir sürü küstahla geçirince daha eğlenceli olmuyor mu?

Yaşlılar yerine gençler mi?" Şimdi

gülümsedi. "Gerçekten de öyle."

Lio Ritüel babasına bir bilek tokası verdi. "Burada olman harika."

Ioustin, Lio ve Cassia'nın arasına baktı. "Bu yıl gönül rahatlığıyla göç edebilirim, zira kayıp Hesperine'ler artık hesaba katılıyor."

"Bu konuda hep birlikte sevinebiliriz." Lio kolunu Cassia'ya doladı. "Geçen yıl Kraliçeler Tenebra'daki tehlikeler nedeniyle festivali iptal etti."

Gece yarısı yeni yılı kutlamak yerine herkesi koğuşun arkasına güvenli bir yere çağırdılar."

Ioustin ayağa kalktı. "yılın Charge için son yüzyılların en ölümcül yılı olmasını bekliyorduk. Yine de tek bir insanımızı bile kaybetmedik-diplomatlarımız sayesinde. Bunu aklınızda tutun."

Cassia, Lio'nun Ioustin'in sözlerine karşılık olarak tüm doğru şeyleri söylemesinden memnundu.

Kelimeler için mücadele ederken övgüler yağdırdı. Aklından geçen kelimeler, yüksek sesle söylememek için çok uğraştığı kelimelerdi.

Tüm Hesperine'lerimiz bunca yıl sonra sağ salim geri dönebildiyse, belki de gerçekten mümkündür...

Harkhuf onunla konuştuğunda Cassia dikkatinin dağılmasından memnundu.

"Bu

Böyle bir gecede bir Hesperine'in yoldaşı olmanın keyfi çok tatlı, değil mi?"

"Çok," diye kabul etti. "Orthros'taki eğitiminin bir yıl daha bitmeyecek memnun olduğumu biliyorum."

Sıcak bakışlarını Xandra'ya çevirdi. "Belki de kalış süremi daha da uzatırım."

Xandra'nın gözleri parladı. "Güneye gittikten sonra seninle birlikte aileni ziyaret etmek için sabırsızlanıyorum. Arılarını görmek için sabırsızlanıyorum."

Güldü. "Memnun etmesi çok kolay Prensesim. Sana biraz arı göstereyim, ipek ayakkabılar versem daha mutlu olursun."

"Sadece sen arıların ayakkabılara kıyasla daha kolay olduğunu düşünüyorsun." Xandra kıkırdadı, yanakları pembeleşmişti.

O ve Lio, Ioustin ile sohbet ederken Harkhuf tekrar Cassia'ya döndü ve göz kırptı. "Gemiye gittin mi? içki mi servis ediyorlar?"

"Hayır," diye azarladı gülerek. "Sen ve arkadaşlarının beni dışarı çıkardığı zamanki kadar hiç sarhoş olmamıştım ve bir daha asla o kadar sarhoş olmak istemiyorum."

"Bu, ölümlü dünyadan ayrılmak üzere olan insanlar için bir geçiş töreni. Sana son bir kez sarhoş olma zevkini tattırmak zorundaydık. et. Eğlenceliydi."

"Hatırlayabildiğim kısmı çok eğlenceliydi."

"İyi tarafından bak. Hediye edilmeden önce alkolün tadını çıkarmak için biraz daha vaktin var, değil mi? Seni yakında tekrar dışarı çıkaralım. Bu sefer sert içki yok, sadece güzel, rahatlatıcı bir şarap."

Onun kendisini neşelendirme çabalarını takdir etmek zorundaydı. Orthros'a konuk olan İmparatorluk öğrencilerinin hepsi, kadın olsun erkek olsun, ona iyi arkadaş olmuşlardı.

Onu. "Mükemmel bir arkadaşınız, şimdiye kadar karşılaştığım en iyi insan arkadaş."

"O kapalı fikirli Tenebralılara tercih edilir. Bizim gibi insanların, Hesperinlerin de dostu olan kendi yaşımızdaki diğer ölümlülerle arkadaşlık etmeye ihtiyacı var. Gece arkadaşlarımızın uyuması gereken uzun gündüz saatlerinde sıkılmamız için hiçbir neden yok."

"Bana Orthros Notou'daki favori içki evini göstermen gerekecek."

"Mükemmel. Bu sezon Orthros'taki eğitimlerine başlamak üzere İmparatorluk'tan birkaç arkadaşımız daha gelecek. Sizi tanıştırayım. Ah, akademisyen arkadaşlarımdan ..."

Kia, en sevdiği turkuaz-beyaz ipek mantosunu omuzlarına atmış bir halde topluluğa katıldı. İnce Hesperine festival için sarı buklelerini tutturmuştu ve omuzlarının küstahça çökmesi dışında oldukça zarif görünüyordu. "Evet, lütfen, akademisyenler hakkında konuşalım. Bu hafta duyduğunuz en skandal akademik tartışma neydi? Bana iyi bir şey lazım."

Elindeki kadehten öyle dumanlar çıkıyordu ki Cassia, acaba Simyacılardan sert likörden bile daha güçlü bir şey servis ettikleri bir gemileri vardı. Cassia dikkatini dağıtmak isteyen tek kişi gibi görünmüyordu. Bu geceki sorunlar.

"Her şey yolunda mı?" Lio sohbetlerine katılarak sordu. "Hiçbir şey zamankinden daha yanlıştır değil," dedi Kia karanlık bir sesle. "Zahmet etmeyin

ailemin gemisine gidiyorum. Her yıl olduğu gibi. Sanırım annem ilk Yüzen Ziyafet'te servis ettiği sayıyla aynı olduğundan emin olmak için kıymalı turtaları sayar."

Mak omuz silkti. "Bazı insanlar gelenekleri sever."

Kia'nın kaşları daha da çatıldı. "Bazı insanlar geleneği korumaya o kadar kararlılar ki, parlak zekâlarını kapatıyorlar. asla gelmeyecek tüm yenilikleri hayal etmek verici. Gelenek, gelecekteki fikirlerin katilidir."

Mak elini salladı. "Eh, gelenek o kadar da tehlikeli değil. Birkaç iyi yumruk muhtemelen ona bir ders verecektir."

Kia güldü ve Mak'ın omzuna kendi omzuyla vurdu. "Hadi Nodora'ya dans edelim."

Ioustin Xandra'ya, "Ben burayı bizim için idare ederim," dedi.

Xandra tereddüt ederek ona baktı. "Her zaman dans edebilirim."

"Ben burada olacağım. Deneme Çemberi'nizle ve şu beyinizle dans edin."
Harkhuf elini kalbinin üzerine koydu. "Dans etmen için sana bir kovan arı teklif edeceğim."

Güldü ve Harkhuf'un onu götürmesine izin vermeden önce kardeşini yanağından öptü.

"Sizinle orada buluşuruz." Lio Cassia'ya döndü. "Belki Knight biz dans ederken Zoe'ye göz kulak olmak ister."

"İyi fikir."

Knight'ı *kaetlii*'sine teslim ettikten sonra arkadaşlarına katıldılar. Nodora'nın gemisine adım atarak, müzikle dolu muhteşem Limanın kalbine indiler.

Deneme aşamasındaki kız kardeşleri gözleri kapalı, flütü tıngırdatarak, uzun, düz siyah saçları uçuşarak yerinde dans ediyordu. Yanında, Nodora'nın müzikal yeniliklerinin hayranları ya da tarzları ilgisini çeken yükselen sanatçılar olan birkaç genç müzisyen daha vardı. Şarkısında kaybolmuş gibiydi ama onların geldiğini hissetmiş olmalıydı ki gözlerini açtı ve başını selamlamak için savurdu, bakışları parlıyordu.

Cassia'nın ayakları tıkırdamaya başladı. Nodora'nın etrafındaki müzik her zaman en yeni tarzlarda olur, Tenebra'dan, İmparatorluk'tan ve Cassia'nın doğduğu uzak Takımadalar'dan gelen sesleri bir araya getirirdi. Cassia'nın Orthros'a gelmeden önce hiç hayal etmediği sesler. Ritim hızlıydı. Davullar kanını kaynatıyordu. Lavtalar vuruyor ve flütler ruhunu göklere çıkarıyordu.

Lio onun elini tuttu ve kendine doğru çekti. "Gecenin geri dans edelim."

Kolları onun etrafında çok iyi, çok emin hissediyordu. "Tek istediğim bu." "Gel, sana Ekinoks Adım Dansı'nı göstereyim."

Sıra sıra dizilmiş kutlayıcılar geminin eni boyunca dans etmeye başlamışlardı bile. Lio onun yanında pozisyon aldı ve elini omuz hizasında tuttu. Gülerek ve gülümseyerek Mak ve Lyros yanlarına dizildi, sonra Xandra ve Harkhuf, sonra da Kia ve onun payı.

Lio Cassia'ya baktı. "Hazır mısın?"

"Sanırım?"

Herkes birlikte öne doğru sıçrayarak dansta yeni bir sıra oluşturdu ve Cassia da onların peşinden gitti.

Adımlar basitti, herkesin öğrenmesi kolaydı. Kalabalığın enerjisi güçlüydü, onu süpürüyordu, onu daha büyük bir şeyin parçası yapıyordu.

Kendini. Lio'nun zarif ayaklarını izledi, canlı, sıçrayan adımları öğrendi ve arkadaşlarıyla birlikte güvertede ilerlediler.

Parmaklık yaklaştı. Ve daha da yaklaştı. Nasıl döneceklerini ve geldikleri yoldan nasıl geri gideceklerini izledi.

Dönmediler. Geminin kenarına ve aşağıdaki suya doğru dans ederlerken, ayakları bir anlığına Hesperine büyüünden başka hiçbir şeye dokunmadı. Bir sonraki geminin güvertesine ayak bastı, hala Lio ile el ele.

Sevinçle güldü. "Oh! Bu gerçekten bir *step* dansı!" "Bak."

Lio başını yana doğru savurdu.

O yöne, bir sonraki geminin ve bir sonrakinin güvertelerine baktı. Birden onu gördü, dansın büyük desenini.

"Tüm limanı dolaşıyor! Bir sıra halinde değiliz, tek bir daire şeklindeyiz."

Ona gülümsedi ve onu bir sonraki güverteye götürdü.

Dansın başlangıcı yoktu ve hiç bitmedi. Hesperinler ve insanlar halkaya katılır ve ayrılırdı ama dans hiç durmadan devam ederdi. Şafak vakti sona erse de Cassia bunun Orthros kadar uzun süre devam edecek bir gelenek olduğunu biliyordu.

Kendini müziğe, canlandırıcı adımlara ve Lio'nun dokunuşuna kaptırdı. Lio detaylandırmaya, temel kalıba küçük süslemeler eklemeye başladı. Burada bir dönüş, orada bir burğu, onu kollarında kaldırmak ve tekrar yere bırakmak için bir bahane. Sanki bir sonraki hamlesi için derin bir içgüdüye sahipmiş gibi vücudu ona zahmetsizce karşılık verdi. Düşünmeyi bıraktı ve sadece onunla dans etti.

Durduklarında nefessiz ve coşkuluydu. Adam onları hareketsiz bırakmış olmasına rağmen hâlâ hareket ediyormuş gibi hissediyordu. Onların farkına vardı Arkadaşları ve çevrelerindeki herkes de duraklamıştı.

"Neredeyse gece yarısı oldu," dedi. "Işık çalışmalarını her an başlayabilir."

Arkadaşlarıyla birlikte geminin kış tarafına doluştular ve kraliyet filosunun demir attığı limanın merkezine doğru baktılar. Lio, Cassia'nın arkasında durdu ve kollarını ona doladı.

Körfezin üzerine bir sessizlik çöktü. Kitharos Hanesi'nin çanları çalmaya başladı.

"Bir," diye tüm Selas birlikte saydı, sesleri Liman'ın ötesine taşıyordu. Cassia artık İlâhi Dildeki sayıları biliyordu ve onlara katılabiliyordu. "İki," hep birlikte saydılar.

Çanların çalınmasıyla birlikte bir ilahiye dönüştü.

"Üç. Dört. Beş. Altı. Yedi. Sekiz."

Eski yılın bitmesine sadece birkaç gişe kaldı.

"*On iki!*" dedi Lio ve arkadaşları, aileleri ve tüm insanlarıyla birlikte.

Çanlar gecenin en derin yarısının neşeli ve gürültülü sesleriyle patladı. "Mutlu yıllar gülüm," dedi Lio onun kulağına, sesi alçaktı, kanında yankılanıyor.

Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Mutlu yıllar, aşkım." Kraliçelerin gemisinden kayan bir yıldız gibi tek bir büyü ışığı yükseldi.

Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Sonra parlak beyaz ışıktan oluşan koca bir küre gökyüzüne doğru yelken açtı ve her renkten binlerce parıltıya ayrılarak patladı.

Cassia kaldırdı ve Hesperine büyüsünün geceyi dolduran güzelliğini izledi. Işık hepsinin üzerine kar gibi yağdı.

Bitmişti. Lio ile ayrı kaldıkları ve tekrar birlikte olmak için savaştıkları yıl. Büyücüler, kral ve her şey bitmişti.

Yeni bir yıl başlamıştı. Lio'nun kollarında başlıyordu. Onu Lio'nun kollarında geçirecekti. Bir zamanlar imkânsız gibi görünen şey artık her gece yaşadığı gerçektir.

Her şey mümkündü.

Cassia umudunu eğitmek için çok uğraşmıştı. Ama körpe bir fide sandığı güven, Tenebra'nın toprağından kopup Orthros'a kök salmış, kontrol edilemez bir sarmaşıktı.

Büyümesine izin vermek ne kadar canını yakarsa yaksın, artık onu kontrol edemiyordu. İnanmak *istedi*.

İçinden dikenler çıktı, onu parçaladı ve çiçek açtı.

Bir hıçkırık boğazını yırttı ve kelimeler . "Solia hayatta olabilir." "Evet

Cassia," dedi Lio. "Yaşıyor olabilir."

"Şu anda aynı yıldızlara bakıyor olabilir." Cassia dönüp kollarını ona doladı, hem gülüyor hem ağlıyordu. "Kız kardeşimi kaybetmemiş olabilirim."

DÜNYANIN EN GÜVENLİ YERİ

Cassia'nın aurasından ^{fişkiran sevinç,} Lio'ya gece gökyüzündeki tüm ışıklardan daha parlak geldi. Onu kollarında tuttu, vahşi gülü, en parlak ışığı.

Cassia gözyaşlarının arasından, "Onu gerçekten tekrar görebilirim," dedi.

"Her nerede olursa olsun onu bulabiliriz ve Ücret onu evimize."

"Bunu hayal bile edemiyorum. Solia, hayatta, güvende. Burada ailemizle birlikte." "Hayal et. Bu gece neşeyi hak ediyorsun," diye mırıldandı ona şiddetle. Sonunda kendini bıraktı.

Onu öptü. Onun dudaklarındaki tüm umutları ve mutluluğu tattı ve kendisinin de tatmasına izin verdi.

Geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Sen de bu gece neşeyi hak ediyorsun.

Geçen yıla Özleminle baş başa başladın. Bir daha asla." Bir daha asla. Hiçbir şeyin onları ayırmayacağına dair ona yemin etti.

Onu her zaman koruyacağına dair verdiği sözün eşi.

Kona Usta'yla bahçeyle uğraşırken ya da Zoe'yle oynarken elçilerle katıldığı toplantılardan ona bahsetmemek ona acı veriyordu. Ama onun Bu geceki sözler ona, onun istediği şeyi savunduğunu hatırlattı.

Parmaklarını onun boynunun arkasında birleştirdi. "Bana geçen yıl bu gece nerede olduğunu göster. Tenebra'da gördüğüm kendi illüzyonunu yarattığında tam olarak nerede durduğunu."

Bir adımla onu kutlamadan uzaklaştırdı ve kulelerinin mahzenindeki cam yapım atölyesine götürdü. Sezon için soğuttuğu fırınının uğultusu olmadan odanın üzerinde ürkütücü bir sessizlik vardı. Cassia'nın nefesi karanlığın içinde soluk soluğaydı.

Büyü ışıklarını çoktan söndürmüştü ama ölümlü gözleri için loş bir tanesini yeniden uyandırdı. Depo raflarındaki bitmiş camların üzerinde parıldıyordu.

"O gece, büyüm bu odadaki her cam parçasını paramparça etti." Çalışma masasının etrafında dönerek bir elini yüzeyin üzerinde gezdirdi. Ona hayali mesajını gönderdiği yerde durduğunda ellerini uzattı.

Kolları ona sıkıca sarıldı. Yüzünü onun göğsüne gömdü ve nefes aldı.

"İllüzyonunu tutmaya çalıştım."

"Artık bunu düşünme."

". Her gece birbirimize sarılabileceğimizi kendime hatırlatmak dışında. Her an."

Sanki onu asla bırakmak zorunda eminmiş gibi ona sarıldı. Adam da ona, kaybolabilecek bir illüzyonmuş gibi sarıldı.

"Buradayım," diye fısıldadı.

Dudakları arasındaki mesafeyi kapattı, dünyayı dışarıda bıraktı. Onun ağzı üzerinde hak iddia etti.

Sanki kendisi kavrulmuş, o da su olmuş gibi öptü onu. Sanki o can çekişiyordu ve o kandı.

Dudaklarını ayırmadan onları çevirdi. Onu havaya kaldırmadı. Onu belinden tutup kaldırdı, ellerinin arasında vücudunun güven verici gerçekliğini hissetti ve sırtını çalışma masasının üzerine koydu.

Ağzını onunkinden çekti. "Bunu burada yapamayız, aşkım. Büyün yine tüm güzel camlarını kıracak."

"Bardağım umurumda değil. Ama seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Ellerini adamın saçlarında kafa derisinde lezzetli bir his uyandırdı. "Aklından geçenin konuşmak olduğunu sanmıyordum."

Bu gece ona duyduğu ihtiyaçtan daha güçlü olan tek bir şey vardı. Onu güvende tutma ihtiyacı. Cassia'yı koruma sözünü onun zihnine yazmadan rahat edemezdi.

Ama şimdi zamanı değildi. Sonunda kız kardeşinin ölümden kurtulmuş olma ihtimalini daha yeni kabullenmişti. Bunun tadını çıkarmasına izin vermeliydi.

Cassia ellerini onun saçlarına gömdü. Bacaklarını ayırarak onu dizlerinin arasında tuttu. "Lio. Bana ne düşündüğünü söyle. Yeni yıla konuşulmamış kelimelerle başlamayalım."

Ne kadar da tatlı bir şekilde onu gerçeği söylemeye davet etmişti. Ona bu şekilde sorduğunda dayanamadı. "Senin için hala korkuyorum."

Ellerini saçlarında ritmik bir şekilde bir kez daha gezdirdi. "Hâlâ insan olduğum için mi?"

"Evet."

"Anlayabiliyorum. Gündüz terörü yaşadığını biliyorum."

"Ne? Ben her gün senin yanında huzur içinde uyuyorum."

Bir elini onun göğsüne bastırdı. "Kalbin uykunda çarpıyor ve uyandığında bana sarılışını hissediyorum. Bu konu hakkında konuşmak ister misin? rüyalar?"

"Baru Usta'ya söyledim."

"Bana da söylemenin bir faydası olur mu?"

"Bunun sana yardımı olur mu bilmiyorum."

"Koleksiyoncu, değil mi? Savaş mı? Eğer uyumama yardımcı olmak için zihin büyüünü kullanmasaydın, ben de bu konuda kâbuslar görürdüm. İzin ver ben de sana yardım edeyim." Kendi burnuyla onun burnunu okşadı ve ağzının köşesine bir öpücük kondurdu.

Tanrıça, bunu çok kolaylaştırdı. Kalçalarına dokundu, savunmasız insan bedenini güçlü elleriyle tuttu.

"Benim için bir şey yapar mısın, Cassia?"

Dudaklarını onun boğazına bastırdı. "biliyorsun. Korkularını kovmak için her şeyi yaparım."

"Bu senin için kolay olmaz. Bu senden kolay kolay isteyeceğim bir şey değil." Ama ona huzur verebilecek tek şey bu olabilirdi.

Geri çekildi, kaşlarının arasında bir çatıklık vardı. "Dinliyorum."

"Zihinsel savunmalarınızın resmi eğitimi olmayan biri için oldukça etkili olduğunu her zaman fark etmişimdir. Bir thelemancer olmayan biri için diyebilirim, ama... bunu kesin olarak bilmiyoruz."

"Bunun zihin büyüüne sahip olduğumu gösterebileceğini mi düşünüyorsun? Bunun benim yakınlığım olduğundan hâlâ emin değilim."

". Ya da basitçe, içsel öz disiplininizin ve hayatta karşılaştığınız tehditlere verdiğiniz tepkilerin zihinsel güçlü bir şekilde korur."

"Anlıyorum. Bir zamanlar duygularımın etrafında olduğu gibi zihnimin etrafında da duvarlar var."

Gülümsemesi yumuşadı. "Duygusal savunmanı aşmama izin vermen için seni ikna etmekten ne kadar keyif almıştım. Şimdi de zihinsel savunmanı güçlendirmene yardımcı olmama izin ver."

"Bana düşüncelerimi nasıl koruyacağımı öğretebilir misiniz?"

İç çekti. "Büyücü olmayan birinin bir zihin büyücüsüne karşı yapabileceği çok şey vardır. Zihninizi mümkün olan her şekilde güçlerseniz bile..." İçinde eski korkular yükseldi ve sesini eşit tutmak için mücadele etti.

"Koleksiyoncu gitti, Lio." Sesi düştü.

"Ama Rose House'daki saldırısı sırasında zihninize neler yapmış olabileceğini düşündüğümde..."

"Bunu düşünme. Artık bitti." Kaşları daha da çatıldı. "Ayrıca, daha faydalı bir soru, neden yapmadı?"

"Ne?"

"Başka kimseyi bağışlamadı. Bize karşı kullanmak için tüm elçiliğın zihnini ele geçirdi. Zihnimi ele geçirip bizi ondan koruyan Sığınak korumasını bırakmam için beni zorlayacağı düşünülebilirdi."

"İtiraf etmeliyim ki, nedenini merak etmeyecek kadar rahatlamıştım." Ve düşüncelerini kâbuslarından uzak tutmaya çalışıyordu.

"Sığınak koşuuları bir insanın zihnini koruyamaz, değil mi? Eğer Annassa Soteira'nın theramancy'sini Annassa Alea'nın Orthros üzerindeki koşuuna koymasu gibi değıştirildiler."

"Ve Rose House'daki savaş sırasında Sığınak koşuunuza thelemancy'mi ekleme şeklim."

"önce bile Koleksiyoncu zihnime saldırmadı."

Lio derin bir tereddüt hissetmesine rağmen, "Belki de diğer güçlerine o kadar güveniyordu ki, önce daha doğrudan saldırılar kullanmayı düşündü," dedi.

"Bir zihin büyücüsü, koşu yapan kişinin İradesine hükmetmek varken neden Sığınak büyüüne yıldırım atsın ki? Bu hiç mantıklı değil." Lio'nun elleri altında gerilmişti. "Ona karşı savunmasız kalırdım."

"Belki de yapmazdın," dedi Lio yavaşça. "Senin yakınlığının ne olduğunu biliyormuş gibi konuştuğunu kendin söyledin. Belki de bu onun sana zarar vermesini engelleyen bir şeydir."

"Sadece ne olduğunu bilmem gerekiyor." Hayal kırıklığı aurasını sardı. "Keşke acele etse ve kendini gösterse de, beni bir şey olmak için bekletmese. Hesperine onu keşfedecek."

"Gerçek gücüne ulaşacaksın. Ancak bu arada sizinle başka bir seçeneği daha görüşmek istiyorum."

"Eğer korkularını hafifletecekse."

"Tıpkı bir gardiyanın vücudunuzu koruyabilmesi gibi, ben de büyümle sizin için zihinsel savunmalar yaratabilirim. Bu, biz saldırı altındayken senin için sağladığım geçici zihin korumasından bile daha güçlü olacaktır. Her zaman devam eden kalıcı bir zihin kalkanına sahip olmanı istiyorum."

"Lio, bu harika. Bunu senin yapmanı istiyorum."

Bir elini kaldırdı. "Bunu kabul etmeden önce sonuçlarını gerekiyor."

"Anlayacak ne var? Bu senin büyün, beni koruyor. Tıpkı her zaman yaptığın gibi." Elini onun göğsüne koydu.

Elini kendi eliyle kapattı. "Bunun... sonuçları var." "Pekâlâ," dedi makul bir şekilde, rahatsız olmadan.

Lio derin bir nefes aldı ve kelimelerini özenle seçti. İstiyordu ki onu rahatlatmak için. Ama aynı zamanda ona dürüstlük borçluydu. "Aktif bir büyünün büyücünün dikkati olmadan sonsuza dek sürmesi için özel adımlar gerekir. Aslında bu bir büyü değil, bir efsun."

"Zihin koruyucu bir kolye yapabilir misin?" diye sordu. "Belki de senin aşılınmış bir bardak? Takabileceğim ve her zaman yanımda taşıyabileceğim bir şey."

"Korkarım durum bundan daha karmaşık. Örneğin Zoe'nin dürbününü büyülerken kullandığım büyü türü, sizi güçlü bir saldırıdan korumak için yeterli olmayacaktır. Koleksiyoncu'nun saldırısı altında dayanabilecek, büyü ile uyumlu herhangi bir malzeme olduğundan emin değilim."

"Yani... *Ben* malzemeyim."

"Bu doğru, Cassia. *Seni* büyüleyecektim. Büyümü zihnine yerleştirdim."

"Yani benim auramdan mı güç alacak? Yaşam gücümünden mi?" "Hayır. Yaşam gücünü emen koğuşlar rüya koğuşlarıdır."

"Ah, Rose House'da Skleros ile savaşmadan önce bunlar hakkında konuştuğumuzu hatırlıyorum."

"Evet. Rüya koğuşları onun gibi Hediye Koleksiyoncularının kullandığı şeydir." Hypnos Tarikatı için Hesperinleri avlayan suikastçıları düşününce Lio'nun dudağı kıvrıldı. Şimdi Orthros, kötü şöhretli Skleros gibi Hediye Koleksiyoncularının gerçekten de Rüyaların Efendisi'ne hizmet ettiğini öğrenmişti. Skleros'un Cassia'ya zarar vermeye çalıştıktan sonra kaçmış olması hâlâ Lio'nun kanını kaynatıyordu. "Seni asla onların sapkın büyülerine maruz bırakmam. Gücünü kanından alan bir Hesperine zihin koruması yapardım."

"Tabii ki. Kan büyüü."

"Öyle bile olsa... böyle bir büyüü içine almak küçük bir şey değil Cassia. Birine güvenmek çok büyük bir yükür. Korumak için

her parçasına dokunmam gerekirdi. En içteki İradene bile."

"Bu daha önce yaptığın bir şey değil, değil mi?"

"Birlikte ziyafet çektiğimizde zihinlerimiz ne kadar iç içe geçerse geçsin, hayır. Biliyorsun ki senin iradenin kutsallığı benim asla izinsiz girmeyeceğim yerdir."

"Birini İradesinden yoksun bırakmak için gittiğiniz yer orası. Bu gerçekten de zihnimi ele geçirmeniz gerektiği anlamına mı geliyor? Büyü sırasında kendi irademe sahip olamayacağım anlamına mı geliyor?"

"Asla. Bunun sana olmasına asla izin vermeyeceğim. Ne benim elimle ne de başkasınınkini. Ama büyü sırasında kısa bir süreliğine kendimi senin İradene *hükmedebileceğim* bir konuma yerleştirdim. Kontrol tamamen sende olacaktı ama benim sihrimi orada hissetmek... kafa karıştırıcı olacaktı. O anlarda bana karşı hiç kimseye karşı olmadığın kadar savunmasız ."

"Böyle bir büyü olsun ya da olmasın, bana bakmak kadar kolay bir şekilde İrademi ele geçirme gücüne sahipsin. Yine de benim için dünyadaki en güvenli yer tam burası." Kollarını ona doladı.

Onu kendine yakın tuttu. "Her zaman."

"Güvenimi uzun zaman önce kazandın, tam ve koşulsuz."

Onun kendisini koruma gücüne çok inanıyordu. Onu asla yüzüstü bırakmamalıydı. "Büyü yapma süreci çok yoğun olacaktır. Senin için pek de rahat olmayacaktır."

Kaşlarını çattı. "Senin büyüünün acı verici olduğunu hiç bilmiyordum."

"Oh, hayır, acıtmaz. Aslında, aramızdaki bağın doğası düşünüldüğünde, bu son derece tahrik edici olurdu. Tüm bu deneyim oldukça çok güçlü."

"Aşırı güçlü, yoğun uyarılma mı? Devam edelim."

yüzünü ellerinin arasına alıp okşadı. "Kesinlikle emin olmalısın. Çünkü bu geri döndürülemez, Cassia."

Kaşları kalktı. Yine de onda bir korku hissetmemişti ama durup düşündü.

"Sanırım bunu ciddiye almalıyım."

"Evet, yapmalısın. Ben yaşadığım bu koğuş senin zihnine mühürlenecek."

Kalp atışları sessiz karanlıkta hızlandı. "O zaman sonsuza dek sürecek, tıpkı senin gibi."

"Evet. Ölümüm dışında hiçbir şey bunu ortadan kaldıramaz."

Elleri adamın omuzlarında sıkıştı. "O kelimeleri söyleme bile. Sen benim ölümsüzümsün."

"Her zaman seninle olacağım, Cassia. Her zaman senin içinde olacağım. Olabildiğince yakınında." Kızın alnına bir öpücük kondurdu.

Alnını onunkine dayadı ve ellerini yanaklarına götürdü. "Söz ver bana. Tam burada, içimde."

"Bu büyü seni değiştirecek. Zihnini asla gibi olmayacak. Böylesine güçlü bir büyü, içinize böylesine işlemişse, iz bırakacaktır. Sonsuza kadar."

"mi?"

"İşaretim."

Elini tuttu ve parmaklarını nabzının üzerine, her gece dişlerinin onu delip geçtiği damarın üzerine koydu. "Bunu neden istemeyeyim ki?"

Onu narin teninden öptü. "Bunu biraz düşün."

"Zamana ihtiyacım yok. Aklımda hiç şüphe yok. Sizininde de olmadığını söyleyebilirim, yoksa sormazdınız."

"Yok," diye onayladı. "Seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"O zaman bunu yap."

"Kararınızı düşünmek için biraz zaman ayırın. Bu da beni rahatlatacak şey."

"Neye ihtiyacınız varsa, zihin büyücüm."

Ona tekrar ağzını sundu ve bu sefer ona olan ihtiyacına teslim oldu.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

8 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

FULGURİT

Peçe ve koğuş katmanlarının altında, Rose House bir iskeletten ibaretti. Büyülerin hemen dışındaki rıhtımda, tüm Orthros gülüp konuşuyor ve Göç için gemiler. Yıkılan misafirhanenin üzerindeki büyü, acı verici hatıraları gözlerden sakladı ve genç Hesperinleri tehlikeli kalıntılara cesaret vazgeçirdi.

Bunlar Lio'nun cesaretini kırmaya yetmedi. Son sağlam, kan lekeli zemin parçasının üzerinde durdu ve etrafındaki sessizliğin duyularını doldurmasına izin verdi.

Çatı gittiği için tepesindeki yıldızları görebiliyordu. Gül penceresinin olduğu yerdeki boş çerçeveden Liman Işığı parlıyordu.

Tanrıça'nın heykelinin elleri, Hespera'ya tapanları evlerine götürmek için yüzyıllardır parlayan bir büyü.

Hâlâ Koleksiyoncunun ona gösterdiği, Liman Işığı'nın öldüğü ve Tanrıça'nın paramparça yattığı görüntüyü hayal ediyordu.

Hespera'nın Sığınağı hayal ettiğinden çok daha kırılıyordu.

Cassia'yla birlikte Koleksiyoncu'yla yaptıkları düellodan geriye kalan yıkıma baktı. Kendisinin ve babasının tasarımı olan güzel yapı, şimdi ayakta kalan katı çevreleyen yarıktaki bir moloz yığınıydı.

Tüm harabe, dağılmış kırmızı cam parçalarıyla kaplıydı. En güzel eserinden kalan tek şey. Rüyaların Efendisi'nden bir veda hakareti.

Lio sonunda o gece başka bir şey kaybettiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Bir elini göğsünde genellikle makam madalyonunun ağırlığını hissettiği boş yere sürttü. Kimse onun hakkında yorum yapmamıştı.

Argyros Amca bile izinli olduğu süre boyunca giymedi. Neyse ki. Nerede olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını söylemek zorunda kalacaktı.

Tüm hayatı boyunca kazanmak için çalıştığı madalyon. Hesperine zanaatkârları tarafından yapılmış, onun ve akıl hocasının kanıyla beslenmiş, ilk olarak Kraliçeler tarafından ona bahşedilmişti.

Evin altını üstüne getirmiş ve ana evi didik didik aramıştı. Amcasının haberi olmadan Argyros'un evinde avlanmayı bile başarmıştı. Tüm şehirde aklına gelebilecek her yeri aramıştı. Onu en son ne zaman giydiğini hatırlaması bu kadar uzun sürmüştü: Cassia ile birlikte Aithourian Çemberi'nin Dexion'u ile pazarlık yaparken burada, bu odada, büyücülerle savaştan hemen önce.

O geceye dair anılarının bu kadar birbirinden kopuk olması Lio'nun sinirlerini bozmuştu. Zihninin tüm bunlardan uzak durması dengesini bozmuştu. Aklı onun gücüydü. Yine de, bir diplomat olarak hayatının sembolünü kaybettiği anı bile hatırlayamazken, ne kadar da yanılabilir görünüyordu.

Gerçek şu ki, buraya tekrar ayak basmaktansa madalyonu bu molozların altında olduğu yerde bırakmayı tercih ederdi.

Ama Tenebran İşleri'in gelecekteki Büyükelçisi olarak rol yapmaya devam etmek için buna ihtiyacı olacaktı. Orthros Boreou'dan onsuz ayrılmak istemiyorsa, onu bu gece bulmalıydı. Ve onu bulmak istiyorsa, burayı aramalıydı.

Yüzünü buruşturdu, kendini destekledi ve duyularını dışarı attı. Burada kalan büyücülüğün yankıları boğazında mide bulantısı yarattı.

Üzerinde durduğu zemin hâlâ Grace'in kanıyla lekeliydi, burada, herkesi korurken neredeyse ölmek üzere olduğu yerde. Hatırlayınca dişlerini gösterdi.

Duyularını geri çekti. Kendi kanıyla yankılansa bile madalyonu bu şekilde asla bulamayacaktı. Omzunun üzerinde havada asılı duran bir büyü ışığı yarattı, kollarını sıvadı ve işe koyuldu.

Yıkık odada elinden geldiğince o geceki adımlarını takip etti. Telekinezi fırçalarıyla enkazı karıştırdı, kırık mermer parçalarını elleriyle yoldan kaldırdı. Kıpırmızı cam parçalarının üzerinde havalandı çünkü onları ayaklarının altında ezmeye dayanamıyordu. Büyü ışığında gözüne hiçbir gümüş parıltısı çarpmadı.

Dakikalar bir saate dönüştü. Aile yakında gemiye binecekti. Zamanı tükeniyordu.

Ayağa kalktı ve moloz dolu bir çukurun üzerindeki yıkık bir sütunun üzerine çömeldi. Alan artık enerjiyle çatırdıyordu. Koleksiyoncu'nun Eudias'ın yıldırım büyüsunu kullandığı taşlarda siyah yanık izleri vardı.

Burası Eudias'ın, onu büyücünün elinden kurtarmak için yaptıkları zihin düellosu sırasında durduğu yeri.

Bu deneyim Lio'nun her zaman ırac savaş büyücüsüne baēlı hissetmesini saēlayacaktı ve genç adamın cesareti ve onuru Lio'nun her zaman hayranlıēını kazanacaktı. Lio, zihni ve kaderi bir kez daha kendisine ait olan Eudias'ın Şimdi nasıl olduēunu merak ediyordu.

Eēer Lio sadece o savaş yüzünden kâbuslar görüyorsa, Rüyaların Efendisi tarafından aylarca ele geçirilmeye katlanan Eudias için durum daha ne kadar kötü olabilir?di?

Koleksiyoncu tamir edilemeyecek kadar çok kırılmıştı. Lio'nun madalyonu tüm bu büyülü  p n altında bulması imkânsızdı. Hayal kırıklıēıyla birlikte gücü de akıyordu.

Cevap veren bir yankı hissetti. Ortamı, cam, onun gücüne yanıt veriyordu. Penceresinin yıkılmış parçaları yumuşak, hüzünlü bir aurik çınlama yaptı.

Ama başka bir yankı da vardı. Cam gibi hissediyordu ama ona garip . Yaptıēı herhangi bir cam deēildi.

Garip malzemeyi aramak için sütundan sıçradı ve dikkatlice kraterin içine doēru havalandı. Ayaklarının altındaki moloz yıēını tuttuēunda, aēırlıēını onun üzerine bıraktı. Yanıklar bir desen oluşturdu, bir girdap çizgiler tam burada birleşiyordu. Eudias'ın büyüsünü kendine geri çekerken izlediēi yolu işaret ediyorlardı. Lio diz çöktü ve parmaklarını isin üzerinde gezdirdi.

Teni ona deēdiēinde, rahatsız edici, heyecan verici bir akım koluna ilerledi. Büyüsünün dokunuşuyla kol serbest kaldı ve onu molozların arasından çekip çıkarmayı başardı.

Elinin b y kl ē nde kaba siyah bir cam parçasıydı. İřlediēi pürüzsüz renkli camlardan hiçbiri yoktu. Bu buraya nasıl gelmişti?

Tabii ki. Işık ve kum fulgurit yaptı.

Yıldırım büyüsü bunu G l Evi'nin kalıntılarından çıkarmıştı. Bu, Eudias'ın gücü inanılmaz bir ısı ve hızla toz ve döküntüleri delip geçerken şekillenmiş bir cam tüpün parçasıydı. Oda muhtemelen fulguritle doluydu ve her řimřeēin izini takip ediyordu.

Eudias, Lio'nun yardımıyla geri almıştı.

Lio, Eudias'ın tařıdıēı, genç büyücünün düello sırasında tılsımı olan bir şimşeek oyması olan ahşap objeyi hatırladı. Lio fulguriti cebine soktu.

İ çekerek madalyonunu aramaktan vazgeçti. Akıl hocasına yeni bir tane yaptırması gerektiēini söylemeliydi. Bu görevi mümkün olduēunca uzun süre erteleyecekti.

Ŗu anda, burada olduğunu belli etmeden Cassia ve G ailesine katılmalıydı. O kadar çok gülümserdi ki yüzündeki gerginliği gizlerdi. Ona o kadar sıkı sarılırdı ki, Cassia onun vücudundaki gerginliği fark ederdi.

Rahatsızlığını Majesteleri'nden gizlemek için ne zaman strateji geliştirmişti?

Yeminlerinin küçük bir parçasını Rose'un tozları arasında bırakarak uzaklaştı. Ev.

OceanofPDF.com

GÖÇ GECESİ

Aslanın Kanatları'nın güvertesi Cassia'nın ayaklarının altında sıçradı, sanki gemi demir attığı yerden uçmaya hevesliymiş gibi. Cassia Knight'ı okşadı ve Zoe'nin elini kendi elinin içine aldı. Yükleme işine yardım etmesi gerektiğini hissediyordu ama Apollon ve Komnena ona, Hesperinler ağır işler için büyü kullanırken Zoe'yi izlemek gibi çok daha keyifli bir görev vermişti.

Zoe'yle birlikte güverteden gemiyi izleyen Cassia Göç'ün lojistiğine hayret etti. Liman organize bir faaliyet kaosuydu. Her soy kuzey yarımküreden ayrılmak için son dakika hazırlıklarını tamamlamak için acele etti. Hesperinler bir ileri bir geri adım atıyor, gövdeler havalanıyor ve Gecenin bu saatinde uyanık olacak kadar büyük olan süt çocukları, seken büyüler vahşiydi.

Cassia bir şey unuttuğundan emindi. Yılın yarısını karşı kutupta unuttuğu küçük bir eşya yüzünden hüsrana uğrayarak geçirecekti. Sandıklarını bir kez daha gözden geçirme isteği duydu ama onların ambarda kaybolduğunu görünce artık çok geç olduğunu anladı.

Bahçe çantasını vücuduna göre ayarladı. Solia'nın kolyesi de dahil olmak üzere en önemli şeyler buradaydı.

Zoe birkaç dakika önce uyandığı anda başlattığı heyecanlı konuşma akışını sürdürdü. "Her aile kendi eşyalarından ve kendi gemisinden sorumludur. Bazı aileler o kadar büyük ki birden gemileri var ama bizim sadece bir tane var."

"Geçen yılki ilk Göçünüz sizi açıkça bir uzman yaptı."

Zoe kızardı. "Tüm gövdelerimizi, hayvanlarımızı ve insanlarımızı güney Orthros'a götürmek çok fazla büyü gerektiriyor. Bu yüzden her şeyi ve herkesi gemiye bindirdik ve sonra da tüm gemileri hızlandırdık."

"Çok fazla büyü gerektiriyor olmalı. Neden oraya yelken açmıyoruz?" "Yelken açmak için çok uzak. Tabii bir korsan değilseniz!"

"Bir korsan mı? Zoe çiçeği, bu denizlerde korsanlar mı var demek istiyorsun?"

"Korsanlardan haberin yok muydu?" Zoe'nin gözleri büyüdü. "Onlar dünyanın dört bir yanına yelken açıp kötü büyücülerden bir şeyler çalan ve İmparatoriçe'ye hazine götüren iyi korsanlar!"

O anda, Lio nihayet geldi. Rıhtıma adımını attı ve babasına bir şeyler söyledi ama Apollon Lio'ya el sallayarak onu uzaklaştırdı. Tamamen Cassia'nın yararına olan iskeleyi görmezden gelen Lio güverteye çıktı.

Zoe'yle birlikte kış tarafta ona katıldı, kollarını zarif bilgin ellerinin ve hafif kaslı ön kollarının üzerine sıvamıştı.

Zoe onun elini çekiştirirdi. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

Lio onu aldı ve kalçasına yasladı. "Ne zaman ?" "Bir süre önce!"

Cassia ciddiyle, "On dakika kadar," dedi.

"Çok uzun oldu." Lio başını salladı. "Uykunuz sona erdiğinde burada olmadığım için özür dilerim. Bir şey unutmadığımızdan emin olmak için kontrol ediyordum."

"Evi iyice aramış olmalısınız," dedi Cassia. "Seni aramaya gelmek zorunda kalabileceğimizi düşünmüştüm."

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Göç'e yeni gelen biri geride bir şeyler bırakma konusunda endişeleniyor. İçiniz rahat olsun, unutulmuş botanik metinleri ya da lastik çiğnemeler bulmadım."

"O kadar zamanı sadece benim için kontrol ederek geçirmene gerek yoktu." Gülümseyerek bir kolunu ona doladı.

Onun uğruna büyüyle koca bir orduyu yerle bir edebilecek birinin sevgisine sahip olması onu hâlâ . Ama her nasılsa, bahçıvanlık veya şövalyelik üzerine kayıp parşömenleri bulmak için evi aramaya istekli olması en sevdiği oyuncaklar çok daha güçlü ve şaşırtıcıydı.

Onu sıktı. "Ben kontrol edersem daha çok hoşuna gideceğini düşündüm, böylece başka birinden geri gelmesini istemek için endişelenmek zorunda kalmazsın. şeyler."

"Babamdan her zaman senin için bir şey almasını isteyebilirsin," dedi Zoe. "Geçen yıl bebeğimi bulmak için geri çekilmişti."

Cassia, Apollon'un çocuklarının hiçbir şey istemediğinden emin için dünyanın dört bir yanını arayıp tarayacağından şüphe duymuyordu. Ama Cassia, Orthros Aslanı'ndan kendisinin önemsiz bir şeyi için boş şehre dönmesini istemekten utanırdı.

Lio, "Blood Errant'ların, halkımız burada ikamet etmediği zamanlarda kuzey yarımkürede yurt dışında kaldıkları bilinmektedir. Serseri olmaya kıyasla, sizin için bir şey almak kolay olacaktır."

Ani bir merakla kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Çocukken ondan hiç bir şey için geri gelmesini istedin mi?"

"Gizemli ve ağırbaşlı bir sapkın büyücü olarak imajımı zedelememek için bazı sırları saklamam gerekiyor."

"Yine de senden çıkaracağım."

". Ama denemenden zevk alacağım."

"Pekâlâ," diye açıkladı. "Eğer bir şey unuttuysam, unutmadan yapacağım. Gecenin geri kalanını benimle birlikte ilk Göçümün tadını çıkararak geçirmeni istiyorum."

Cassia aylardır bu geceyi dört gözle bekliyordu. Bu gemi onu Tenebra'dan hiç olmadığı kadar uzağa götürecekti. Kralı ve onunla ilgili tüm iğrenç anılarını dünyanın öbür ucunda bırakabilirdi.

O ve Lio İmparatorluğa ve Orthros'un müttefiklerinin elçileri olarak gelecekteki kariyerlerine doğru yelken açacaklardı.

Ama şimdi kız kardeşinden de uzaklaşıyor olabilirdi. Zoe onun elini tuttu. "Heyecan verici değil mi?"

Cassia Zoe'ye odaklandı. Onun coşkusuna kapılmamak çok zordu. Onun iyiliği için, Cassia şenliklerin tadını çıkarmasına izin verebilirdi.

Lio kıpır kıpır emen bebeği yere bıraktı ve Zoe onu ve Cassia'yı geminin ön tarafına. Apollon ve Komnena sonunda kapağı kapattı ve mürettebat gemiyi bağlandığı yerden kurtardı.

Liman boyunca kıpkırmızı yelkenler açıldı. Tüm filo, soluk göğüslü ve parlak kırmızı kanatlı, güzel, denizci çörtenler sürüsü gibi hareket halindeydi. Beyaz gövdeleri derin kutup sularını kolayca kesiyordu. Her geminin yolunu aydınlatan vitray fenerler okyanustan yansıyor, alacakaranlık denizindeki renkli yıldızlar, göksel benzerleri mor gökyüzünde parılıyordu.

Cassia'nın boğazı düğümlendi. "Limana ilk kez yelken açışımı asla unutmayacağım. Hayatımın en güzel anlarından biriydi. Bunu da asla unutmayacağım."

Lio onun elini dudaklarına götürdü.

Blood Argyros'un gemisi onlarınkinin yanına yanaştı. Bir at gargoyle ile *Bilgeliğin Küheylanı*'nın pruvasını bir baykuşun kanatları süslüyordu; vücudu aslana, başı ve kanatları kartala benzeyen bir yaratık olan *Aslanın Kanatları*'nın figürü için uygun bir akraba.

Mak ve Lyros durdukları yerden el sallayarak yanlarındaki kişiyi işaret ettiler.

"Nike bizimle geliyor," diye haykırdı Lio.

Cassia bir kakhaha attı ve el sallayarak karşılık verdi. Nike selamlamak için elini kaldırdı. Ünlü teyzesinin gölgesi haline gelen Bosko bir şeyler seslendi Cassia duyamıyordu ama Zoe'nin duyduğu . Emzik ayaklarının üzerinde zıpladı, ağırlığını önce Cassia'ya, sonra Bosko'ya doğru kaydırıldı.

"Bosko seni gemilerine davet etti mi?" Cassia sordu.

"O ve diğer bazı süt çocukları İmparatoriçe'nin Askerleri'ni oynamak istiyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Lio. "Neden gidip Bosko ve diğer arkadaşların?"

Zoe sessizleşti. Yeni keşfettiği açıklığın yerini önceki sessizliğine bırakması asla iyiye işaret değildi. "Ay Işını ve Aurora'yı tekrar kontrol etmeliyiz."

"Sen uyanır uyanmaz onları kontrol ettik, Zoe çiçeği," diye hatırlattı Cassia ona, "ve babam da sen uyurken onları kontrol etti. Hepsi güvertenin altındaki saman yataklarında rahatlar. Orayı daha çok seviyorlar ve oynamaya gitmene aldırmayacaklardır."

Zoe cevap vermedi.

"Arkadaşların sana karşı nazik mi, Zoe?" Lio'nun nazik ses tonunun altında, küçük kız kardeşine kötü davranan herkese kıyamet vaadi vardı.

"Herkes iyi." Zoe tereddüt etti. "Ama onlar gerçekten Bosko'nun arkadaşları. Erifitler benim dostlarımdır."

Cassia Zoe'nin saçlarını okşadı. Çocuğun Orthros'a birlikte geldiği tüm süt çocuklarından hâlâ sorumlu hissettiğini biliyordu. Ne de olsa halklarından geriye sadece yirmi dört kişi kalmıştı ve büyükleri öldükten sonra genç Erifitleri o ve Bosko büyütmişti.

"Diğer Erifitlerle hâlâ arkadaş olman harika," dedi Lio, "ama onlar senden çok daha küçükler. Kendi yaşındaki çocuklarla oynamakta bir sakınca yok. Belki Bosko'nun arkadaşları da senin arkadaşların olur."

"Zaten hepsi kurye," dedi Zoe utangaç bir ifadeyle. "Belki bir gün Kraliçe'nin Kuryeleri'ne katılırsam, o zaman onlarla oynayabilirim."

Lio, Zoe'nin şehrin dört bir yanına mektup ve paket dağıtan süt annelerden biri olma hedefinde kararlı olduğunu söyleyebilirdi. Hâlâ kendinden şüphe ediyor olabilirdi ama artık açık alan korkusunu yendiğine göre başarabileceğini biliyordu. "Kuryelere katıldığında, şimdiden onlarla oynamaya başlarsan, aralarında arkadaşların olacak."

Cassia, tüm Blood Argyros'un Alkaios ve Nephalea ile birlikte göç ettiği *Bilgelik* Küheylanı'nın güvertesine baktı. "Zoe, daha fazla

güvertede bir oda. Burası korsancılık oynamak için daha iyi bir yer olmaz mı?" Belki de Zoe kendi topraklarında kendini daha rahat hissederdi.

"Evet," diye teşvik etti Lio, "süt çocuklarını buraya davet edebilir ve onlara ne kadar güzel bir gemimiz olduğunu gösterebilirsin."

"Haklısın... korsanlarla oynamak için en iyi gemiye sahibiz..." Zoe bir süre daha tereddüt etti ama sonra Bosko'ya seslendi.

"Ben Kâhin Mmoloki olacağım!" Bosko geri seslendi.

"O zaman ben de Kaptan Ziara'yım!" Zoe aceleyle söyledi.

Kısa süre içinde limanın etrafındaki çeşitli gemilerden yavrular gemiye adım atmaya başladı. Zoe Knight'ı oyunlarına dahil etti ve Knight da onunla birlikte güvertede ilerledi. Mürettebat, bir sürü süt çocuğu ve bir köpek köpeği ortalıkta dolanırken konsantrasyon ve güler yüzle işlerine devam ediyordu.

Cassia çocukların ve Şövalye'nin oyunlarını izledi. "Lio, İmparatorluk'tan Magelands'a kadar yelken açan korsanlar gerçekten mi? Cordium?"

"Oh, evet. Ama onlar sadece deniz haydutları değil. Onlar İmparatoriçe'nin korsanları."

"Korsan korsan arasındaki farkı anladığımdan emin değilim."

"Korsanlar İmparatoriçe'nin ile yelken açarlar, İmparatoriçe'nin verdiği bir belgeye "letter of marque" denir. İmparatoriçe onlara topraklarının yararı için düşmanlarını soyma yetkisi verir. Kişisel kazanç için hırsızlık yapmazlar ya da İmparatorluk vatandaşlarına ait gemilere saldırmazlar. Ganimetlerini, var olduklarından bile haberleri olmayan Cordium'un masum büyücülerinden alırlar."

"Peki ya İmparatoriçe'nin topraklarını ve halkını Tenebra ve Cordium'dan ayrı tutan katı izolasyon politikası?"

Lio açıkladı, "Tenebralılar ve Cordialıların İmparatorluğa girmesine izin verilmiyor, ancak İmparatoriçe korsanların Magelands."

"Oh, anlıyorum. Bilgi, bu meslekte olanların onun için edindiği mallardan biri mi?"

"Kesinlikle. Ama aynı zamanda halkının dünyanın Cordian ve Tenebran tarafındaki mallardan yoksun kalması için hiçbir neden görmüyor ve bunları elde etmenin tek yolu Hesperinlerle ticaret yapmak değil. Bir keresinde bir Aithourian efendisinin tüm altın kaşık koleksiyonunun bir korsan pazarında satıldığını görmüştüm."

Cassia güldü. "Zoe'nin onlara neden iyi korsanlar dediğini şimdi anlıyorum."

Orthros'un filosunun ön kısmı neredeyse körfezin dışına çıkmıştı. Önde *Far-Seer* yelken açmıştı. Cassandra kaptanla birlikte dümende duruyor, halkını ölümlü kökeninin topraklarına doğru yönlendiriyordu.

Lio geldikleri yolu işaret etti. "Kraliyet filosu her zaman en son yelken açar."

Geniş kraliyet soylarını taşıyan çok sayıda gemi rıhtımda . Sonra siyah yelkenleri rüzgârı yakaladı ve onlar da yelken açtı.

Cassia'yı çevreleyen auralardaki büyü miktarı nabzının hızlanmasına neden oldu. Tüm Selas şehri bu geniş, görkemli filonun içine dolmuştu.

Hilal körfezini çevreleyen şehir terk edilmişti. Bütün güzel binalar sessizdi. Sokaklar bomboştu. Cassia ilkbaharda avlanmaya bırakılan geyik sürülerini, yazın gece yarısı güneşi için hazırlanan ve koğuşun sığınağına bırakılan bahçeleri düşündü. Kendisinin ve Lio'nun Yatak odalarındaki küçük Sığınak koğuşu burada kalmalı.

Lio'nun saçları rüzgârda yüzüne savruldu. "Bir zamanlar bu kıyılardan uzaklaşacağın geceden korkardın, Tenebra'ya giden bir gemide düşünürdün. Ama işte buradayız, birlikte gidiyoruz ve sadece evimizin başka bir parçasına doğru yol alıyoruz."

Gemileri Liman'ın kuşatıcı kollarından sıyrıldığında, onu kollarına aldı ve öptü.

Yeni bir yıldız ve yeni bir dünya uzanıyordu. O anda, umutları korkularından daha güçlüydü.

Filonun arkasından bir büyü parıltısı geldi. Kraliçeler son geminin güvertesinde el ele durdular. Öndeki gemide Cassandra yüzünü Ay'a doğru kaldırdı ve bir başka büyü dalgası ona doğru geldi.

Hespera'nın çocukları büyülerini Kan Birliği'nde birleştirdikçe, her gemideki her Hesperine'den daha fazla güç yükseldi.

Lio kollarını Cassia'ya doladı. "Sıkı tutun."

Etraflarındaki hava tersine gibiydi. Gökyüzü ve denizin birleştiği yerde yıldızlardan oluşan bir örtü belirdi ama bu örtü, altında yelken açtıkları gökyüzüyle uyuşmuyordu. Bilmedikleri takımyıldızlar onları yuttu ve Cassia'nın midesi bulandı.

Akıntı değişti, tekneyi savurdu. Rüzgâr farklı bir yönden geliyordu ve buz kokuyordu. Vertigo Cassia'nın başını döndürdü.

Lio onu dengeledi ve pelerininin ve atkısının güvenliğini kontrol etti. "Birkaç saniye içinde yarım küre değiştirmek kafa karıştırıcıdır."

Görüşü netleşti ve ilk kez dünyanın güney gördü.

Devasa buz heykelleri arasında yelken açtılar. Buz gibi beyaz bir balina denizden sıçradı, sıçrayışının ortasında sonsuza dek dondu. Bir leopar okyanusun yüzeyinde inanılmaz bir şekilde ilerliyor, pençelerini suya daldırıyordu. Bir ayı ön ayaklarını uzatmış, üzerlerinde yükseliyordu ama tehditkâr olmaktan çok koruyucu görünüyordu.

Cassia, Lio'nun gördükleri her şeyle ilgili tarihi yorumlarına başlamasını bekliyordu ama Lio sessizce arkasında durdu ve onu göğsüne yasladı.

Zoe, yanında Knight'la birlikte onlara doğru geri döndü. "Büyük hayvanlar ne kadar güzel değil mi?"

"Harikalar!" Cassia köpeğini okşadı ve oyun zamanından sonra her zaman yaptığı gibi onu şefkatle ödüllendirdi.

"Lio, Cassia'ya anlaşmalardan bahset."

"Sen devam et, Zoe çiçeği."

"Ama sen diploması hakkında her şeyi biliyorsun," diye itiraz etti Zoe. Lio, "Hikâyeyi anlatış şeklini seviyorum," dedi.

"Eğer eminseniz." Zoe, su akıntısını temsil eden bir buz parçası üzerinde ustalıkla bir araya getirilmiş yunus heykelini işaret etti. "Her buz heykeli İmparatorluktaki yerlerden biriyle yapılan bir anlaşmadan. Hepsinin farklı türde liderleri var, ama çoğunlukla Kraliçe Anneler. Her Ana Kraliçe'nin ailesinde özel olan kutsal bir hayvan vardır."

"Bu büyüleyici." Cassia eldivenli ama soğuk parmaklarını Şövalye'nin yeleğinin içine soktu. "Farklı hayvanların isimlerini öğrenmeme yardım eder misin? yerler?"

"Kona Teyze'nin bana verdiği kitabı paylaşabiliriz. Heykeller erimediği sürece anlaşmaların bozulmayacağını söylüyor. Çünkü Kraliçelerin büyüğü toprağı ve havayı değiştiriyor. Buzdan hayvanları eritmemesi ya da gerçek hayvanları rahatsız etmemesi için tüm sihrî koğuşun içinde tutmalıyız."

"Oh, anlıyorum." Cassia başını salladı. "Soğuşu seven bitkiler çok ısındığında ölürler. Bu yüzden biz gelip ortalığı daha sıcak hale getiremeyiz, yoksa İmparatorluk'taki insanların kesinlikle bağımlı olduğu bitki ve hayvanlara zarar verebiliriz."

Lio son olarak, "Kraliçelerin koğuşu, Hesperin faaliyetiyle ilişkili artan sıcaklığı Orthros'un içine hapsederek çevredeki okyanus ve kara parçalarını değişmeden bırakıyor. Ayrıca, koğuştaki ışık büyüğü

Güneş ısınıp geri püskürten yüksek yansıtıcı özellikleri sayesinde serinletici bir etkiye sahiptir."

Cassia şaşırmasa da etkilenmişti. "Annassa'lar her şeyi düşünür."

Zoe buzdan bir kartal heykelini işaret etti. "Lio, İmparatorluk ile anlaşma yapmanın Tenebra'dan bile daha uzun sürdüğünü söylüyor. Çok fazla Bir sürü toplantı. Ancak Ritüel annesi Cassandra ve Annassa Soteira, Kraliçe Anneler ile aptal özgür lordlardan çok daha iyi anlaşıyor."

"Hiç şüphesiz," dedi Cassia. "Kraliçe Annelere olan saygım her geçen gün artıyor."

Filo heykellerin arasından çıktı, ancak suyun üzerinde asılı duran bir sis örtüsünün içine daldı. Cassia pruvanın arkasını zorlukla görebiliyordu ve diğer gemilerden gelen sesler boğuktu. Ama ses tonları mutluydu. Hava Cassia'nın etrafında memnuniyetle dönüyor gibiydi.

"Martyr's Pass'taki kar fırtınası gibi," diye mırıldandı sessizlikte. "Sanki içinde gizlenmiş harikalar varmış gibi."

", " diye söz verdi Lio. "O gece geçitte seni Orthros'a adım attım. Ama bu sefer sınırı geçtiğimizi hissedeceksin."

Sığınak büyüü onları sarıp sarmalayıp içeri buyur ederken kolları Cassia'nın etrafında güçlü ve sıcaktı. Cassia'nın kalbi yerinden fırladı ve Kraliçe'nin büyüünün gücü karşısında gözleri . Bunu daha önce Sığınak büyüünü uyandırmak için akıttığı kanından biliyordu. Karanlık ve aydınlık, eski ve yeni, güvenli ve tehlikeli ve sonsuzdu. Lio bir iç çekti ve ona doğru gevşedi.

Eşarbını yüzünden çekerek ona ve Zoe'ye gülümsedi. "Eve geldik."

Bu onun da yüzüne bir gülümseme getirdi. Ama onun bir an önceki sessizliğini merak etti.

Zoe ve Knight diğer yavrularla birlikte peçecilik oynamak ve sisin içine girmek için koştular. Cassia bu fırsatı değerlendirerek Lio'yu tekrar öptü.

"Düşünceleriniz için bir cassia rulosu."

Bu onun bir kahkaha atmasına neden oldu. Kadının burnunun ucunu ısırıldı. "Bu gece sana güneydeki yatak odamızı gösterdiğimde bir Çin tarçını alacağım."

Sis inceldi ve mahremiyet anları da onunla birlikte kayıp gitti. Diğer gemiler tekrar görüldü, sonra da yelken açtıkları kara parçası.

soluk ayazla örtülü koyu kayalıklar yükseliyordu. Derin İçlerinde geçitler açılmıştı, kanallar buzun içine kadar uzanıyor gibiydi. Sis, kıvrımlarını ve dönüşlerini gizliyor ve yukarıdaki kayalıkların tepelerini örtüyordu.

Hesperine büyüsü tekrar üzerlerine çöktü. Orthros'un hava büyücülerini başında olmalıydı, çünkü sis dönüp yükseldi. Doğanın örtüsü kalktı ve Cassia tepelere kurulmuş şehri gördü.

"Haima'ya hoş geldiniz, Majesteleri," dedi Lio.

Üzerlerindeki harikulade güzellik karşısında nefesi kesildi. Orthros'un güney başkenti narin kuleler, güçlü sütunlar ve zarif kubbelerden oluşan, enfes renklerle parıldayan bir şehirdi. Parlak turkuazdan safir mavisine, canlı kırmızıdan zümrüt yeşiline, hepsi ışıltılı beyaz bir kar örtüsüyle bezenmişti.

"Bunu da mı baban tasarladı?" Cassia sordu.

"Oh, hayır. Haima, Kassandra'ya İmparatorluk'tan Orthros'a kadar eşlik eden mimarların başyapıtıdır. Haiman stiline kurucusu, Javed ile aynı kardeş devletten olan Birinci Kan Yasamin'dir."

"Hediyelerini buraya getirmiş olması Orthros için ne büyük şans."

Zoe heyecanlı anlatımına devam etmek için yanlarında belirdi, Şövalye ise adım atan süt emiciye yetişmek için yarışyordu. "Kanallara Damarlar denir ve bu kanallardan geçerek istediğiniz yere gidebilirsiniz. Sonra tekrar şehre çıkabilirsiniz. Ama Ay Işını ve Aurora bunun yerine merdivenleri tırmanmayı seviyor!"

Yaşlı birinci kanların ve Kraliçelerin gemileri bir araya gelerek orta Damar'a doğru yelken açtı. Burada, Orthros Notou'ya açılan kapıda, Kassandra'nın İmparatorluk kıyafetleri giymiş muhteşem bir kırmızı mermer heykeli duruyordu. Kraliçelerin heykelleriyle karşı karşıyaydı. Kassandra ve Soteira'nın elleri uzanmış, neredeyse birbirine değiyordu.

İmparatorluk ve Orthros kaderlerini birleştirmişti.

Zoe küpeşenin üzerinden eğilerek heykelleri işaret etti. "Kız Kardeşler Limanı, çünkü Kassandra Kraliçelerin Ritüel kız kardeşi ve İmparatorluk ile Orthros da kız kardeş gibiler."

Far-Seer ve *Eternal Grace* birbirlerine yanaşarak heykellerin arasından yelken açtılar. Kassandra küpeştede durarak iki elini Annassa Soteira'ya uzattı, o da anıtlarının yankısıyla elini uzattı.

Sonra Kraliçeler birleşmiş ellerini kaldırdılar ve üstlerindeki şehrin tüm ışıkları bir anda parladı.

Her güverteden insanlar tezahürat yapıyordu. Cassia da onlara katıldı ve onların sesiyle neşesi yerine geldi.

Aslan Kanatları, Bilgelik Küheylanı'nın yanına yanaştı. Lio anne babasına yardım etmeye gitti, ancak bir süre sonra Cassia'nın yanına döndü. "Annem ve babam boşaltma işine nezaret edecek. Neden size şehri göstermiyorum?"

Apollon ve Komnena, Slumber'ı emme beklentisiyle Zoe'nin mor seyahat sandıklarını ambardan . Zoe, Bosko ve diğer çocuklar uyumadan önce en iyi şekilde eğlenmeye kararlı görünüyorlardı.

Cassia'nın bu gece uyumaya hiç niyeti yoktu. "Şehri ve evimizi gezmek isterim. Ve seni."

Dişleri tarafından boğucu hale getirilmiş tatlı bir sırıtış verdi ona. "Herkesi iyi duvaklar diyelim ve yolumuza gidelim. Mümkün olduğunca çabuk."

Somurtan Zoe'yi kucaklamak için çocukların oyununu yarıda kestiler.

"Knight seninle ve keçilerle kalabilir mi?" Cassia sordu. "Sanırım yeni evimize alışmasına yardımcı olur."

"Gerçekten mi? Bu gece Knight'ı tutabilir miyim? Emin misin?" Zoe daha yakına eğildi ve fısıldadı. "Onsuz yeni bir yerde korkmayacaksın değil mi?"

"Lio korkmamama yardım edecek," fısıldadı Cassia. "Ama Şövalye'nin kendini evinde hissetmesine kim yardım edecek?"

"Ay Işını, Aurora ve ben zaten Orthros Notou'ya alıştık. Knight'ın kendini daha iyi hissetmesini sağlayabiliriz. Ve keçi padokunda koşturmak için bolca yeri olacak."

"Lio ve ben evimizi bir köpek hazırlayana kadar burası onun için mükemmel bir yer. Çok teşekkür ederim, Zoe çiçeği."

Sütanne, çocukların Knight'la son dakika oyununa katılmadan önce Cassia'ya sıkıca sarıldı.

Cassia Lio'nun elini tuttu. "Hadi gidelim."

"Knight konusunda emin misin?" diye sordu. "Evimizde onun için bir köpek kulübesi var."

"Bu gece yatakta köpek yok," dedi.

Ona hızlı bir öpücük verdi. Sadece seyahat çantasını almak için durakladı ve onları gemiden havaya kaldırdı. Adam onları havada döndürürken kadın nefes nefese kaldı ve güldü.

Deneme çemberleriyle, yol boyunca uzanan taş iskelelerden birinin üzerinde buluştular.

kayalıkların dibinde. Xandra onlara işaret etti. "Şehre ilk giren biz olalım. Kimse rahatsız etmeden önce görmek gibisi yok."

Ve yola , Cassia zarif Hesperinleri takip ederek rıhtımdan yukarı çıkan taş merdivenleri insanlık dışı bir hızla çıktılar.

Cassia ne zaman geride kalacak gibi olsa, Lio onu kucağına alıyor ve yolun bir kısmını taşıyordu. Onlardan yavaşlamalarını istemedi. Birbirlerine gülerek ve şakalaşarak tüm görevlerinden kaçtılar ve tıpkı süt emen yavrular gibi birlikte koşmaya başladılar.

Kayalıkların iç kısımlarına inşa edilmiş konuk evlerinin ve kafelerin yanından geçtiler. Nihayet tepeye ulaştıklarında aşağıdaki rıhtımların gürültüsü azaldı. Önlerindeki şehir sessizdi, yeni doğuyordu, sadece hayata patlamayı bekliyordu.

Başkent, kayalıkların yükselişi boyunca inşa edilmiş katmanlar halinde yükseliyordu. Haima'nın zirvesinde aradığı heykel vardı. Hespera'nın bu yorumu, karmaşık bir şekilde oyulmuş bir taburede, kutsal bir tahtta oturan bir tanrıça gibi oturuyordu. Bir İmparatorluk kadınının yüz hatlarına sahipti ve törensel şerit dokumadan bir elbise giymişti. Saçları, halkına verdiği tüm sözler gibi sayısız örgüden oluşuyordu. Çocuklarının ayaklarının dibine serdiği Mabet'ten büyük bir memnuniyet duyuyormuş gibi şehrin kubbelerini ve kulelerini izliyordu.

"Burada yaşayacağız," diye nefes aldı Cassia.

Karla kaplı sokaklar onları ilerlemeye davet ediyordu. Karmaşık geometrik desenlerle oyulmuş görkemli yuvarlak sütunların arasından ve zarif uçları olan alçak, geniş kemerlerin altından yürüdüler. Arkadaşları sırayla her şeyi ona gösterirken Lio onu sürüklenen karların üzerinde havaya kaldırdı.

"Şu geçit Steward's Rise'a çıkıyor. Sizi oraya götüreceğiz." "Festivaller sırasında müzisyenler bu yolda geçit töreni yapar."

"Kütüphaneye ulaşmak için on köprüden geçmeniz gerekir. Sadece gerçek adanmışlığa sahip olanlar bilgiyle ödüllendirilir."

Onu Haima'nın merkez köprüsünden geçirdiler; taş ve tuğladan yapılmış devasa bir açıklık ve kardan korunmak için iki katlı kemerli galeriler. Onunla birlikte, imkansız yüksekliklerden düz çatılara ve gizli avlulara baktığı manzaralı noktalarda durakladılar. Uzaklara sıkışmış koğuşların altında, uykudaki bitkiler bekledi ve çeşmeler kutup gecesinde donmadan aktı.

Sekizinci Çember dolaşırken, aşağıdan gelen sesler gittikçe yaklaştı. Çok geçmeden sokaklar dolmaya başladı ve artık yalnız değillerdi. Şehrin en yüksek katlarından birindeki geniş bir yolda durdular.

Mak, yolu kaplayan ağaçların arasından görünen zarif duvarlara doğru başını salladı. "Argyros Hanesi hemen şurada, Komnena Hanesi de

Orada. Haima'da yan komşuyuz."

Lyros sokağın aşağısını işaret etti. "Ve çevremizin geri kalanı çok uzakta değil. Yaşlı birinci kanların evleri tüm bu bölgeyi kaplıyor."

"Ne kadar güzel," dedi Cassia. "Burada hepimiz komşuyuz."

Xandra başının üzerinden, tanrıçanın ayaklarını çevreleyen yukarıdaki katta görünen yapıları işaret etti. "Yukarıda diğer kraliyet evleriyle birlikteyim ama çok uzak da değil. Ve Hespera bizim en iyi komşumuz."

Cassia arkadaşlarının her birine sarıldı ve farklı yönlere gitmeden önce anlık vedalaşmalarını yaptılar. Yaprak dökmeyen ağaçların altından Komnena Evi'ne doğru yürürlerken Lio'ya daha da yaklaştı.

Cassia kalın gövdelerini, yayılan kollarını ve kozalaklarla dolu dallarını inceledi. "Bunlar şehir kadar eski olmalı. Ne tür ağaçlar bunlar?"

"Derin bir nefes al," diye yanıtladı.

Buzhavayı ve orman kokusunu içine çekti. "Oh! Sedir ağaçları." "Bu tür, İmparatorluğun yüksek ve soğuk dağlarından geliyor." "Bizim aramızda da var mı?"

"Kendiniz görün."

Onu geniş sivri kemerlerden birinden geçirerek galerilerle çevrili büyük bir avluya götürdü. El ele, düzenli sedir kümelerinin arasından geçip ortadaki havuzu geçerek ana kanada doğru yürüdüler. Tepesinde filizlenmeyi bekleyen büyük, zarif bir ampul gibi altın bir kubbe vardı.

Giriş büyük bir kemerin altında derin bir girintiye sahipti, bal peteği tonozları altın ve mavi çinilerle zengin bir şekilde süslenmişti. Cassia karmaşıklığı ve zenginliği karşısında ağzı açık kaldı. Ancak Anastasios'un takımyıldızının yıldızlarını, çinilerin üzerindeki karmaşık desenlerin arasına kazınmış olarak gördüğünde çift kapı, evde olduklarını biliyordu.

Lio sağ taraflarındaki galerilerden birini işaret etti. "Bizim kanat bu tarafta. Kule yok. Korkarım burada ana eve bağlıyız." "Peçe büyüleri bunun içindir," diye alay etti.

Ona göz kırptı. Galeriden geçerek neredeyse merkezdeki kadar büyük, bitişik avluya girdiler. Cassia'nın çenesi, tepesinde kendi mavi kubbesi olan geniş bir kanadın girişinde bir kez daha düştü.

"Burası bizim," dedi Lio.

"Tüm bu... saray mı?"

"Bence bizden üretken olmamız bekleniyor."

Bir kakhaha patlattılar. Birden aklına onların yüzlerce yıldır burada birlikte sütannelik yaptıkları geldi ve endişeleri her zamankinden daha uzak göründü.

Kubbenin dibindeki çatının düz bir bölümünü işaret etti. "Çatılar ve balkonlar geceleri auroraları izlemek için harikadır."

"Çatı bahçeleri! Burada sahip olacağım şey bu." "Onları müstakbel bahçeleriniz olarak düşünün."

Ön kapılara yaklaştılar ve iki panel açıldı. Nefesi içerideki gölgelere karıştı.

Eşikte durakladı. "Kanımla büyüleri uyandırmama izin ver, ki o da seninkini taşıyor. Birleştirdiğimiz kanımızı ilk kez Buradaki sihirle, bu konut gerçekten bizim oldu."

Dişlerini gösterdi ve elini ağzına götürdü. Sonra kapı aralığında diz ve kanayan avucunu yere bastırdı.

Zeminden yükselen ısı vaadi, geomancerların büyüleri ısınyordu. Işık parıltıları ayçiçeği ve sandal ağacı temizleme büyülerinin kokusu havayı kapladı. Sonunda büyü ışıkları uyandı.

Birbiri ardına yanan küreler kalın, yuvarlak sütunları ve tonozlu tavanları gözler önüne seriyordu; hepsi de cerulean ve aquamarine karolarla kaplıydı. Sıcak ışıklar yer minderleri, sehpa ve yazı masalarıyla dolu davetkâr oyukları aydınlatıyordu. Sedir perdeler odayı ikiye bölüyor, ışıklar dantelli, oymalı tasarımlarının arasından parlıyordu.

Elbette, geniş oda kitaplar ve parşömenlerle doluydu. Raflarda ve parşömen , kuzeyden beraberlerinde getirdikleri ciltleri beklediklerinden emin olduğu boş yerler gördü.

"Lio, benden sır saklıyormuşsun. Kütüphanende sandığımdan iki kat daha kitap var. Sadece yarısını buraya saklamışsın."

"Pek sayılmaz. En iyilerinin iki kopyasını saklıyorum, böylece onları ileri geri taşımak zorunda kalmıyorum. Ama burada hiç görmediğiniz bir sürü var. daha önce."

En yakın raftan mavi püsküllü güzel bir parşömen çıkardı. Parşömeni açarak içindeki güzel, akıcı yazıya baktı. Onu çağırıyordu, gizemlere cevaplar vaat ediyordu, eğer sadece deşifre edebilirse.

"Bunların çoğu İmparatorluk dillerinde." Lio'nun sesi özür diler gibiydi.

"Mükemmel. Yeni diplomatik görevlerimiz için çalışmama yardım edebilirsin." "Size konutun geri kalanını göstereyim."

Ah. Sör Diplomat, heykellerin temsil ettiği antlaşmalar hakkında şiirsel bir şekilde ağda yapma şansını kaçırmıştı ve Sör Bilgin, heykellerin parşömenlerle kucaklaşma sözü.

Lio şu anda diplomasi hakkında düşünmek istemiyordu, özellikle kayıp madalyonu hakkında. Aklını kurcalayan şey buydu.

Nasıl da hiçbir şey söylemiyor. Onun iyiliği söz konusu olduğunda Yeminlerini büyük bir sadakatle tuttu, ama her zaman kendi iyiliği için değil. Neredeyse birçok kez ona bunu soracaktı. Ama henüz hazır değilse onu acele ettirmekten çekiniyordu. Zamana ihtiyaç duymanın nasıl bir şey olduğunu anlıyordu.

Keşke madalyonu kendisi bulabilseydi. Zihin büyücüsünün haberi olmadan aramak için bu kadar zaman harcamayı için oldukça gururluydu. Ama Şövalye'nin burnu bile Lio'nun tılsımını Selas'ın hiçbir yerinde bulamamıştı.

Sonunda bir şey söyleyeceği an şimdi mi olmalıydı? Lio'nun neye ihtiyacı vardı?

Bütün gece boyunca en mutlu olduğ u an, sorumluluklarından kaçıp birbirlerine odaklandıkları andı.

Parşömeni yuvarlayarak odayı arar gibi yaptı, oyuklara ve kitaplıkların tepelerine baktı.

Şaşkın bir ifadeyle onu izledi. "Ne arıyor olabilirsin gülüm?"

"Neden, yatak tabii ki."

Güldü ve başını salladı. "Bu odada bir tane bile bulamazsın."

"Orthros Notou'da parşömenlerinizden ayrı uyuduğ unuzu mu söylemek istiyorsunuz?"

"Sen Orthros Boreou'ya vardığında, ben cam kenarındaki koltuğ u kullanıyordum.

Çünkü kuleyi senin için hazırlamaya fırsatım olmamıştı. Ama bu rezidansta geçirdiğ im altı ayın yarısını senin burada olmanı dileyerek geçirdim. Biz düzgün, mobilyalı bir yatak odası var."

Parşömen çubuğ unun ucunu Lio'nun göğsünde gezdirdi. "Bu odada biraz zaman geçireceğ iz, değil mi?"

Bakışları elinin ilerleyişini takip etti. "Umarım öyledir. Ama uyku zamanı değil."

"Buradaki masanızda da en az diğ er konutumuzda geçirdiğ imiz kadar zaman geçirmemiz gerekecek. Yalnız... bu odada birden fazla masa olduğunu fark ettim."

Parşömeni kızın elinden aldı ve bileğini dudaklarına götürdü.
"Masaların arasında bir tur atmamız gerekecek. Yatağı iyice keşfettikten sonra."

Sırtışı yeniden ortaya çıkmıştı ve gözlerindeki ışık geri gelmişti. Dikkatini dağıtmak doğru seçimdi. Şimdilik.

"Bana bu uygun yatak odasını gösterin," diye davet etti.

Onu kanatlarının derinliklerine, boş odalar ve iç avlulardan oluşan bir kozanın içine çekti. Vitray pencereler ay ışığını sıcak renklere dönüştürüyor ve parlak cam mozaiklerin serin tonlarından yansıyor. Adımları kalın kilimlerin üzerinde sessizdi, sözleri kiremitli koridorlarda küstahça yankılanıyordu. Cassia her fırsatta Lio'yu güldürmeye çalışıyor ve boş evlerini umutla dolduran zengin sesi dinliyordu.

Onu bir sütuna çekti ve yavaşça öptü, çünkü öpebiliyordu ve her öpücüğün ona endişelerini biraz daha unutturduğunu biliyordu. Ama yakında ona dikkatini dağıtmaktan daha iyi bir şey verecekti. Tam da bu gece, ona bir çözüm sunmaya kararlıydı. Zihin koğuşı onun en kötü endişelerini sonsuza dek yok edecekti.

İkisi de nefes nefese kalana kadar elleri ve ağızları dolaştı. Göz kapakları ağırlaştı, gözleri parladı ve geri çekildi. "Burada seninle ziyafet çekmek çok cazip ama belki sütun turumuzu sonraya saklamalıyız. Turda iki durak daha var."

"Yatak odasından önce başka bir durak mı?"

"Tabii ki. Banyo." Ona hınzırca bir sırtış attı. "Evet, lütfen."

Ona bir sonraki avluyu gösterdi. Kristal berraklığında camla kaplı avlu, gece gökyüzünün muhteşem manzarasını sunuyor ve soğuktan koruyordu. Havayı bir yüzme havuzundan yükselen ılık bir sıcaklık dolduruyordu. Ortadaki fiskiyeden su fişkırıyordu. Bir adım daha yaklaştı ve inceledi.

"Bu mermerin bir yansıması değil," dedi. "Su gerçekten kırmızı." "Bu sihir mi?"

"Hayır, tamamen doğal. Şehir mineral kaplıcaları üzerine inşa edilmiştir. Geomagiler ve su büyücülerini onu buzun içinden çekip çıkardılar. Tüm doğal çeşmeler ve hamamlar kırmızı akıyor."

Sevinçten nefesi kesildi. "Sanki Hespera'nın buranın onun halkı için yaratıldığına dair bir işareti gibi."

"Biz de her zaman buna inandık."

"Biliyorsun, bitkiler bu sıcaklık ve nemde çok iyi yetişir. Banyonun etrafına biraz eğrelti otu ekmeye ne dersin...?" Tam o sırada avlunun köşesinde boş bir saksı koleksiyonu gördü ve onu tekrar öptü.

"Belli ki bir kadının kalbine giden yol bahçe aletlerinden geçiyor." "Bir ölümlüyü ininde hapsedmenin sırrını keşfettin.

Sonsuza dek, Hesperine'im. Sonsuza dek boş kaplar bulacağım ve asla ayrılmak istemeyeceğim."

"Yatak odasında daha fazla tencere var." Onu kollarının arasına aldı ve banyonun ötesindeki lüks odaya taşıdı. "Ben denedim Tam olarak ne istediğinizi hayal edin. Eğer hiçbirini beğenmezseniz, elbette değiştirebiliriz."

Baktığı her yerde canlı saksılar yeni ev bitkilerini bekliyordu. Kıvrımlı çiçek motifli perdeler, kalın bir yatağın beklediği derin, yükseltilmiş bir oyuğu çerçeveliyordu. Giritinin üstünü süsleyen küçük büyü ışıkları yumuşak, büyümlü bir parıltıyla dolduruyordu. Gülleri burada Lio'nun büyülerinin ışığında mükemmel bir şekilde büyüyecek, paravanların her tarafına tırmanacaktı.

Başını iki yana salladı. "Nasıl tapmam?"

"Sığınak koğuşumuz olmadan garip hissettirdiğini biliyorum."

"Ve vitray pencerelerinizi özlüyorum," diye itiraf etti.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Bakışlarını tavana kaldırdı ve büyü ışıkları tavanı aydınlatmak için yükseldi.

Sekiz tonozdan dördü, her biri farklı bir çiçek tasarımına sahip mozaiklerle doldurulmuştur. Sayısız küçük, renkli karolar, mozaiklerin rengine uyacak şekilde sinameki çiçekleri, Sığınak gülleri, betonyum ve Hespera gülleri şeklinde bir araya getirilmiştir.

Kuzeydeki evlerinin pencereleri.

"Oh, Lio, çok zamanını ve sabrını almış olmalılar."

Bir daire çizerek döndü ve başını döndürene kadar üstündeki bahçeyi döndürdü. "Onları yapmam gerekiyordu. Yerleştirdiğim her küçük parça senin içindi."

Kollarını onun boynuna doladı ve yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Kırık dökük şeyleri bir araya getirip bütün ve güzel bir şey yapma yeteneğin var. Vitraylar ve mozaikler. İttifaklar. Kalbim."

Bakışlarını indirdi. "Sen her zaman başlı başına bir sanat eseriydın." "Ama bütün değildim."

"Ben de öyle."

"Ayrı geçirdiğimiz yarım yılın çoğunu burada geçirdiğini biliyorum ve önümüzdeki yarım yılı bu anıların her birini silerek geçireceğim." Parmaklarını adamın alnında gezdirdi. "Henüz solmaya başlamadılar mı?"

"Oh, evet. Ama belki siz onları acele ettirebilirsiniz."

Bir hışırtı duydu, sonra Tenebran askeri battaniyesi çantasından havalandı ve çıplak şiltenin üzerine yayıldı.

Adam onu yatağın oyuğuna fırlattı ve kadın da onu yanına çekti.

OceanofPDF.com

ZİHİN KARTI

LİO, CASSIA'NİN VÜCUDUNU KENDİ KAPATTI ve yüzünü onun boynuna yasladı, uzun bir süre onu orada tuttu, kokusunu içine çekti.

"Ben buradayım," diye hatırlattı ona, ellerini saçlarında, sırtında gezdirerek.

Bir iç çekti. Yakasının altına doğru sokuldu. Onun ani Boğazındaki ısırık, onun yakınlığının gerçekliğini keskin bir şekilde hatırlatarak, içinden zevk-acı fişkırmasına neden oldu.

"Cassia." Ağzını onunkine dayadı.

Kadın ona açıldı, yumuşak ve davetkâr. Diliyle içine daldı, onun gerçekliğini de tatmak istiyordu.

Kadın elini onun omzuna koyduğunda, adam dudaklarını ayırdı ve dirseklerinin üzerine yaslandı. "Her şey yolunda mı? İhtiyacın olan bir şey var mı?"

Gülümsedi ve başını salladı. "Benim için her zaman çok düşüncelisin. Bu gece, ihtiyacın olan şeyi yapma zamanı."

Vücudu onun davetine karşılık verdi, aralarındaki ipek katmanları arasında uyarılmışlığı kıpırdandı.

Başparmağını adamın uzattığı dişlerinden birine dokundurdu. "Notian yatak odamızda Sığınak koğuşumuz yok. Burası farklı türde bir Sığınak için uygun bir yer. Burada, şimdi, zihin korumanı benim üzerimde kullanmalısın."

Onun üzerinden yuvarlandı, ihtiyat arzusunu soğutuyordu. "Kararını düşünmek için yeterince zamanın olmadı."

Bir kolunu başının arkasına koydu, gözleri büyü ışıkları altında parlıyordu. "Dün gecedan beri düşünmek istediğim tek şey bu."

"Bunu sen planladın. Bu yüzden Knight'ı Zoe ile gönderdin."

"Bu büyüü tarif ettiğiniz güçlü bir kan büyüüne nasıl tepki vereceğinden emin değildim. Onu ve zihin korumasını idare edebileceğimizi sanmıyordum."

Lio kaşlarını ovuşturdu. "Hayır, . Ama Cassia-"

"Şu anda pek çok konuda çelişki içindeyim ama bir şeyden eminim. Bunu yapmamızı istiyorum."

"Çözülmemiş bu kadar çok şey varken, belki de şimdi bu kadar kalıcı bir konuda karar vermenin zamanı değildir. Sana sormak için beklemeliydim." Yine de, şu anda bile, başka bir parçası Tanrıça adına Cassia'yı yapmaya bu kadar istekli hissettiği şeyden neden vazgeçirmeye çalıştığını soruyordu.

"Hayır," dedi şiddetle, başını sallayarak. "Beklememeliydin. Artık ihtiyaçlarını saklamak yok. Şimdi tam olarak doğru zaman."

"İlginiz için minnettarım, Majesteleri. Ama bu ikimiz için de olmalı, sadece benim için değil."

"Benim için de öyle." Daha da yaklaşarak vücutlarını bir kez daha birbirine bastırdı. "Damarlarımda senin kanını taşıyamam, henüz değil. Ama sihrini zihnimde taşıyabilirim."

"Birlikte ziyafet çektiğimizde aramızda yarattığım geçici bağ gibi olmayacak. Sana söylediğim gibi, kalıcı bir iz bırakacak."

"Isırığını beğendin mi? Vücudunu beğendin mi? Grace gibi mi? Şimdiden içimde derin izler bıraktın aşkım. Senin büyüün kanımda Bana ziyafet çektiğin zaman. Arzumuzla zaten sana bağılıyım ve asla eskisi gibi olmayacağım. Olmak istemezdim. Korumanızın işaretini memnuniyetle zihnimde taşıyacağım. Sihrinin içimde olduğunu ve kimsenin onu benden koparamayacağını bilmek beni tarif edemeyeceğim bir şekilde rahatlatacak."

Kadının boğazına nazık bir öpücük kondurdu. Birlikteliklerinden ve teninden bir ürperti geçti. "Senin üzerinde izimi bırakmak istiyorum. Sana kendimden bir parça vermeliyim. Sen yan odadayken bile seninle olduğumu bilmem gerek. Ben uyurken bile. Sen insanken bile."

"Bunu ben de istiyorum."

"Gerçekte hiç böyle bir büyü yapmadım, sadece modellerini uyguladım. Ancak eğitimim beni gerektiğinde böyle bir büyü yapmaya tamamen hazır hale getirdi."

"Yeteneğinizden hiç şüphem yok."

"Yapabileceklerimin çoğu her zaman teorikti. Tanrıça bana tüm bu gücü vermişti ama varsayımsal tehdit edici durumlar dışında kullanılmaması gerekiyordu. Orthros'un güvenliğinde asla karşılaşmayacağım durumlar için saklamam gerekiyordu ya da ben öyle sanıyordum, herhangi bir diplomatik misyonu."

"Ama bu varsayım son zamanlarda fazlasıyla gerçek oldu, değil mi?"

"Ben açılmadan rafta bırakılacak bir kitap değilim. Hespera'dan gelen bu güce bir amaç için sahibim. Onu kullanacağım." Onun yanağını okşadı. "Gücüm tam da bu tür bir uygulama için yaratılmış. *Ben* bunun için yaratıldım Cassia. Seni içten ve dıştan koruyacağım."

Onun kesinliği birlikteliklerini güçlendirdi. "Büyüyü yapın majesteleri."

"Tanrıça korusun. Her seferinde yeniden verdiğin izin, varlığımın en tatlı armağanlarından biri Cassia. Bunu tekrar tekrar kazanmak için her şeyi yaparım."

"Hediyelerin kazanılması gerekmez," hatırlattı ona. "Ben seni seçtim."

Onu tekrar sırt üstü yatırdı. Şefkatle, kollarında rahatlayana kadar onu öptü ve her ikisi için de yapmak üzere oldukları şeyin büyüklüğünü dengeleyen bir güvence anı yarattı

Ona baktı, dudakları pembeleşmişti. "Sen büyüü yaparken ellerimi senden uzak tutamazsam, bu konsantrasyonunu bozar mı?"

Bu onun yüzüne bir gülümseme getirdi. "Oh, hayır. Uyarılmanın etkisiyle hareket etmekten çekinme. Aslında, döküm sırasında bedenlerimizi birleştirmek büyüü güçlendirecektir."

"Ohh. Bu mantıklı."

"Büyüyü geliştirmek için fiziksel yakınlığın kullanılması başlı başına bir uygulama alanıdır. Antik çağlardan beri keşfedilmiştir ve zevke tapınmayı içeren kutsal büyü ritüellerinde rol oynar."

"Glif taşını Orthros Boreou'da bırakmış olabiliriz ama mabedimizi burada da yeniden inşa başlayalım."

Derin bir nefes aldı. Bunu gerçekten yapacaklardı. "Başlamadan önce ihtiyacınız olan bir şey var mı?"

"Hazırlanmak için zamana ihtiyacınız var mı? Herhangi bir malzeme ya da benzeri bir şey toplamak için?"

Başını iki yana salladı. "Hayatım boyunca bunun için hazırlandım. Seksen dokuz yıllık Hesperine kanı ve eğitimi." Şakağına vurdu. "Tüm malzemelerim burada."

"Dün gece biz konuşmadan önce de bu konuyu düşünüyordun." "Hem de çok, evet."

"O zaman ikimiz de hazırız."

Saçlarını yüzünden geriye doğru itti. "Korkma."

"Korkmayacağım."

"Büyüden sonra yani," dedi usulca.

"Olmayacağım. Ve sen de olmayacaksın." Derin bir iç geçirdi. "Bunu yaptığın için teşekkür , Lio."

"Benim için bir zevk olduğunu söylemek yetersiz kalır."

"Yapmam gereken bir şey var mı?" diye sordu.

Bir elini kızın saçlarına doğru kaydırđı. "Sadece rahatla."

Nabzı hızla atıyordu. "Çok ." "O zaman sadece bana güven."

"Çoktan aldım."

"Senin işin bitti. Şimdi benimki başlıyor." Kadının giysilerini çıkarmaya başladı. "Bunlara ihtiyacın olmayacak."

"Ne güzel bir göreviniz var. Gördüğüm kadarıyla şimdiden işinizi severek yapıyorsunuz."

"İşinizin bitmediğinin farkındayım. Benim de giysiye ihtiyacım olmayacak."

Onu cübbesinden çıkarmaya başladı. "Ben de senin büyüden şimdiden çok keyif alıyorum."

Ten tene olduklarında, bir anlığına onunla birlikte uzandı ve aralarındaki samimiyetin artmasına izin verdi. Kadının aurası bu özel anın içinde çiçek açmış, başka hiçbir yerde, başka hiç kimseyle olmadığı kadar ona açılmıştı. Kalbi adamın göğsünde çırpındı ve elini aşinalığın verdiği rahatlıkla adamın kolunda gezdirdi.

"Önce senden içeceğim," diye açıkladı. "Büyü için kanlarımızı karıştıracığım. Sonra her zamanki gibi beni zihninde hissedeceksin. Gerçek büyüünün çoğu o zaman gerçekleşecek."

"Yani tüm bunlar bir İrade

eylemi mi?" "Esasen, evet."

"Büyü hakkında öğrendiklerime göre, büyü yapmanın en zor yolu bu değil mi?"

"Evet. Thelemancy neredeyse tamamen İrade'dir. Diğer yetenekler kadar çok büyü yardımına ne ihtiyaç duyar ne de izin verir. Büyümü doğrudan zihninize uygulayacağım. Büyünün kontrolü her zaman tamamen bende olacak, başka hiçbir

kanımızdan başka bir şey değildir. Bu, döküm yapmanın en güçlü ve dikkatli yoludur."

Başını salladı. Adam onun aurasında en ufak bir endişe belirtisi hissetmedi. Sadece güven ve azımsanmayacak bir heyecan.

Ona olan inancı tamdı. Tıpkı onu ilk ısırđığı gece gibi, tıpkı tüm korkularına rağmen ilk seviştikleri gece gibi. Kendisine olan inancının ne kadarını onunkinin temeli üzerine inşa ettiğini artık bilmiyordu.

Başını eğdi ve onu göğüslerinin arasından öptü.

Kalbi yerinden fırladı ve aurasında eğlence dans etti. "Büyü böyle mi başlıyor?"

"Evet, bu çok önemli bir ön hazırlık. Bu kısım benim Güzelliğinin kıymetini bil ve zevk emin ol." Başını çevirerek önce meme uçlarından birini, sonra da diğerini diliyle öptü.

"Ah, evet," dedi, sesi soluğu kesilmişti, "bunun büyü teorisinin çok önemli bir parçası olduğunu görebiliyorum."

Yorganın altına ve kadının bacaklarının arasına daldı. "Bu adımı biraz daha uzatmamız senin için sorun olur mu?"

"Büyünün her parçası hakkında titiz davranmalıyız."

Ağzını kranasına dayadığında kadının kahkahası zevkten nefesi kesildi. Birkaç dakika boyunca ağzıyla kalux'unun ırzına geçti, hoşlandığını bildiği basınç ve vuruşlarla onu acımasızca tatmin etti. Bu tamamen fiziksel büyü etkisini çabucak gösterdi. Titreyen bir çığlıkla doruğa ulaştı, kalçaları adamın ağzına doğru eğildi.

Bir iç geçirdi. "Bu koğuştaki daha da güçlendirecek mi?"

"Hayır." Kalçasının iç kısmına bir öpücük kondurdu. "Bu sadece senin içindi."

"Bir kadına, önce ona değer verildiğini hissettirmeden büyü yaptığınız asla söylenmesin."

Tekrar vücuduna doğru ilerledi. Onun nemli ağzından bir öpücük aldı.

"Mmm." Dudaklarını yaladı. "Bir kafirin seni terk etmesine izin verdiğin asla söylenmesin."

ona takdir edildiğini hissettirmeden kan büyüsünü senin üzerinde kullanabilir."

Şakağını okşadı, sonra boğazına doğru öpücükler kondurdu. Parmakları adamın sırtının alt kısmında gezindi. Dokunuşunun yarattığı his sarmalları adamın nabzını yükselterek onunkiyle buluştu ve kalp atışlarının gümbürtüsü etraflarındaki boşluğu doldurdu.

"Önce iç," dedi. "Evet,

Cassia."

Adam dişlerini etine geçirdiğinde, kadın içini çekti ve onu kendine yaklaştırdı. Kanı son zamanlarda aldığı zevkten dolayı baharatlı ve güveninden dolayı tatlıydı. Kendini güçlendirmek için uzun bir yudum aldı. Büyüsü ve bedeni karşılık olarak yükseldi ama o hedefine odaklandı. Kalçasının rabdosuna değen pürüzsüz teninin dikkatini dağıtmasına izin veremezdi.

Sonra eli şaftını buldu ve onu yumuşak bir şekilde okşadı.

Bileğini avucunun içine aldı ve damarından ayırdı. "En iyisi önce büyüü düzgün bir şekilde başlatmama izin ver."

"dağıtmayacağını söylediğini sanıyordum," dedi, sesi kulağına boğuk bir alay gibi geliyordu.

"Mükemmel bir konsantrasyonum ve öz disiplinim var ama ben bir tanrı değilim."

Kıkırdadı ve elini onun omzuna koydu. "Uslu durmaya çalışacağım."

"Şimdilik. Daha sonra yaramazlık yapmak için bolca fırsatımız olacak."

Kadının boynunu nazikçe bir kez daha ısırdı, kelimeler kifayetsiz kalana ve büyüü uğuldayana kadar içti. Kadının bir başka doruk noktasının eşiğinde olduğunu hissetti ama kendini durdurmak zorunda kaldı.

Adam dişlerini geri çekerken kadın itiraz eder gibi bir ses çıkardı. Bakışları adamın ağzına kilitlendi, gözleri büyüdü. "Lio."

Kızın kanının dişlerinden çenesine damladığını hissetti. Bileğini ağzına götürdü ve ısırdı. Kendi kanı diline doldu ve onunkiyle karıştı. Ona karşı ürperdi, tüm vücudu gerildi, aurası özlemle keskinleşti, kanlarının karıştığı görüntüye perçinlenmiş bir şekilde izledi.

Başını tekrar eğdi ve onu kaşlarının arasından öptü, tenine kanlarını . Lekeyi gözlemlemek için geri çekildi.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Elleri adamın kollarına dolandı. "Evet."

Kalp atışlarının gücünü toplamasına izin verdi. Kızın nabzının ritmiyle birlikte büyüünü kızın içine akıttı. Kalbinin her atışı onları birbirine yaklaştırırken zaman durmuş gibiydi ve gücü onun içinde birikti.

Sanki onu içine çekiyormuş gibi göğsü inip kalkıyordu. "Bu sefer çok yavaş ve nazik."

"Çok derine inmeliyim Cassia. Her zamankinden daha nazik olmalıyım."

Tam o sırada inledi, başı yastıkların üzerine düştü. "Daha derine gel, aşkım."

Bu enfes davet karşısında, onun içine dalma dürtüsüyle savaştı. Hassas hızında devam etti, yavaşça, yavaşça battı, vücudunu kontrol altında tutarken büyüü büyüdü.

Aklından görüntüler geçti. Okumaya çalıştığı kitap Geçen gece, her şey yolunda, sinir bozucu siyah baskı. Zoe'nin gülümseyen yüzü. Bir fidenin bir haftalık gelişimi, düşüncelerini bir anda silip süpürüyor,

Topraktan ilk çıkışından elinin boyuna ulaşmasına kadar. Bir an için gözlerini kapadı ve Cassia'nın hayatını oluşturan manzaraların tadını çıkardı.

Diğer tüm görüntüler ona aitti. Gülümsedi. "Ben hep senin düşüncelerinde miyim gülüm?"

"Mmhm," diye onayladı.

Sonra kokular geldi. Taze toprak ve nemli yeşillik. Kahve ve cassia baharatı. Sandal ağacı ve ayçiçeği ve zevk.

"Mmm," diye kabul etti.

Arkadaşlarının kahkahalarını duydu. Kulelerinin tepesinde kış rüzgârının uğultusunu.

Sonra kendi kahkahası. Onun sözleri, kızın asılı . Kanının tadına bakınca .

"Cassia," dedi ve onun düşüncelerindeki yankıyı duydu.

Şimdi de hisler. Ellerin teninde bıraktığı his. Dişlerini boğazında hissetmesi. Vücudunun hissettikleri...

Kadının bir sonraki zevk iniltisi adamın kulaklarına ulaştı. "Lio. Benim de senin bedenine ihtiyacım var."

"Yakında, sevgilim. Yakında." Büyüsü sert bir şekilde akıyor, vücudundaki gerginlikten dikkat istiyordu.

Onu daha fazla samimiyetle örttü. Birlikte eski anılara daldılar. Tenebra, düşüncelerinde gizlenen bir gölgeydi; babasının sesinin yankılandığı, ölüm kokan bir ıssızlık.

Keskin bir nefes verdi ve başını yastığa doğru çevirdi.

"Şşş. Orada oyalanmana gerek yok." Saçlarını okşadı ve büyüyle anıları gölgede bıraktı.

Bir iç çekti ve göz kapakları kapandı. Adam onu daha derinlere taşıdı. İçgüdülerinin ve arzularının diyarına düşerken birlikte inlediler.

Gözleri tekrar açıldı, dudakları yuvarlandı. Bacakları belini kavrarken kolları ona dolandı. Kranasını doğrudan raddosunun üzerine kaydırmasını engellemek için elini aralarına kaydırды. Eli onun ıslak kıvrımlarıyla buluştuğunda, kadın gırtlaktan bir iç çekti ve hevesle avucuna sürtündü.

Dişlerini gösterdi. Bu görüntü onun diş etlerini sızlattı.

"Yakında," diye söz verdi.

Onun damarından kendini uyuşturmasının güçlü fantezisi zihninde canlandı.

"Oh, Tanrıça. Cassia." Boştaki elini yumruk yapıp çarşafı avuçladı.

Kadın vücudunu yataktan kaldırdı ve kranası parmaklarını kavrarken adam parmaklarının içine girmesine izin verdi.

Bütün gece onun zihnindeki görüntülerde ve hislerde yaşamak, Hesperine olduğunda nasıl olacağının hayalinde kendini kaybetmek istedi. Ama burada oyalanamazdı. Yapması gereken işler vardı.

Büyüsünü kontrol altında tuttu ve onun zevkini bir an daha uzattı. Doruk noktasını onun elinin üzerinde atlattı ve bir başkası için yalvarmak üzere kalçalarını sallıyordu.

"Yakında," diye homurdandı.

Miyavladı, kollarını yatağın üzerine bıraktı, onun büyüyle sayıklıyordu.

"Cassia," diye mırıldandı, "şimdi en derine . Bana bak ve hâlâ beni istediğini söyle."

Gözlerini kırıpıştırdı, bakışları keskinleşti. Zihnindeki büyüün sarhoş edici katmanlarını bekledi. Sonunda konuştuğunda, onun sesi netti. "Evet, Lio. Devam etmeni istiyorum."

"Bedenimi şimdi mi istiyorsun?"

Diğer bacağını ona doladı. "*Şimdi.*"

Kollarının üzerinde durdu, kalçalarını geriye çekti, sonra da içine daldı. İkisi de bir çığlık attı.

Zevk büyüünü körükledi ve kontrolünü güçlendirmek için İradesini topladı. "Şimdi senin İradene dokunmalıyım."

"Sana güveniyorum," diye bir kez daha onayladı.

Birleşmelerinin tüm gücünü kanalize etti ve onu hazır tutarak kadının en derin noktalarını aradı.

İşte , tüm hazinelerin en değerlisi - ruhunun özgürlüğü, seçim gücü. Cam gibi kırılgan, dünyayı yıkacak kadar güçlü.

Lio onun kırılmamış iradesini ellerinde tuttu.

Başını kaldırıp ona baktı, bakışlarında ruhunu ona açtı. Vücudu refleksif bir teslimiyetle onun altında gevşedi, bacakları birbirinden ayrıldı, kalçaları kaydı. Bu hareket onu daha derine batırdı ve ona kaldıraç sağlamak için açılarını değiştirdi.

Ona baktı. Bacaklarını açmış ve adamın vücudu onunkinin derinliklerine gömülmüşken o kadar savunmasızdı ki. Zihni onun için açıktı, büyüü

neredeyse her köşesini dolduruyordu. Onun dokunamayacağı hiçbir yeri yoktu. Onun üzerinde kullanamayacağı hiçbir güç yoktu.

bir huşu çöktü. Tanrıça onu çok güçlü yapmıştı. Ama Cassia'nın güveni onu güçlü kılmıştı.

Seni her zaman koruyacağım. Bu sözleri onların Grace Birliği aracılığıyla söyledi. *Senin için her zaman doğru olanı yapacağım. Seni her zaman seveceğim.*

Biliyorum. Kadının iç sesi büyüünün derinliklerinde çınladı.

Komuta hâlâ sende Cassia. Büyüm senin içinde ne kadar güçlü olursa olsun, bunu unutma. Senin iraden sana ait ve ben itaat edeceğim.

Sakin durma. Asla . Asla

bırakmayacağım.

Büyüsüne orada, onun en derin varlığında başladı. Alnındaki kan önce kırmızıya, sonra da beyaza dönüştü. Gözleri geriye doğru yuvarlandı ve uzun, şehvetli bir inilti çıkardı.

Kadın yataktan havalandı, sihir onu adamın şaftının üzerine taşıdı. Adam ağırlığını yumruklarına verdi ve kalçalarını destekleyerek onu sabitledi. Birliktelik boyunca birlikte akan zevkleri onu içine çekti.

İradesi ile akıntıya karşı geri itti. Sürtünme, alıp verme, tüm duyularını ezici bir keskinlikle keskinleştirdi. Zihni tamamen berrak, gücü yüksek, bedeni çok canlıydı.

Sanki erimiş cama şekil veriyormuş gibi büyüünü döndürüp durdu. Zihninin Mabedini öyle güçlü bir bariyerin içine alacaktı Rose House'u yerle bir eden eli bir parmak hareketiyle geri püskürtecekti.

Onun zihninin sertleştiğini, parladığını ve kristalleştiğini hissetti.

Çok güçlüsün, diye hayret etti. *Üzerindeki büyümü de güçlü kılacaksın.*

Büyünün her yeni katmanıyla, vücudu yavaş, ritmik vuruşlarla onun altında dalgalandı. Kadının ıslak kanalı adamın şaftını okşuyor, onu sertleştiriyor, zevki keskinleştiriyordu.

Ruhani materyallerini, kendi büyüünü ve onun kanını birlikte döndürdü ve onları birleşik iradelerinin gücüyle mühürledi. Büyüsünün damarlarındaki güce dokunduğu ve hayat bulduğu anı hissetti.

coşkulu bir çığlık koptu. Düşünceleri binlerce yöne dağıldı, sayısız prizma parçalanmış renklerini onun büyüünde parlattı. Vücudu doruğa ulaşmanın gücüyle büküldü ve sarsıldı.

Cassia. Gülüm. Her şey yolunda. Şşşt. Ben buradayım. Cassia'yı bedeninin altına aldı ve Cassia parçalanırken yarım kalan büyüsunü sabit tuttu.

Dişleri omzuna yapıştı ve tırnakları sırtını çizdi. Kranası raddosunun etrafında titreşiyor, ondan her şeyini talep ediyordu.

Doğru ana kadar bunu ona veremezdi. Vücudunun ihtiyacını demir gibi bir iradeyle ve büyüüne odaklandı. Koğuşa daha fazla büyü akıtmaya ve onu güçlendirmeye hazırlandı.

Adamın büyüü ve kadının kanının birleştiği yerde, imkânsız bir akım ortaya çıktı ve adamın büyüsunü çekmeye başladı. Onun herhangi bir müdahalesi olmadan, zihni onun gücüne sahip çıktı ve onu inşa etmeye başladığı korumalara yönlendirdi.

Nefes nefese kaldı ve büyüsunü geri çekti. Ona zarar vermeden önce kontrolü yeniden ele alması gerekiyordu.

İtiraz ederek inledi. Başını yastığa koydu ve fısıldadı kelimeler dudaklarından geçti. Bilmediği heceleri anlayamadı. Ama onun açık anlamını sezdi, kanındaki ihtiyacı hissetti. Özlem... Arzu?

Neredeyse rahatlayarak gülecekti. Bu büyülü bir anormallik değildi. Majesteleri büyüsunünden bir ziyafet çekiyordu.

Ona izin verdi, gücünün akışını kontrol edilebilir bir seviyeye indirdi. Zihni onu yudumladı ve büyüü daha da güçlendi.

Kariyerinin en zorlu büyüsunü yapmak şaşırtıcı derecede kolaydı. Zihnini mükemmel bir uyum içinde birlikte yönlendirdiler; adam büyüüyü yönlendiriyor, kadın da onun gücünü büyüünün içine çekiyordu.

Bedenlerinin birlikte hareket ettiğinin, birbirine dolanmış uzuvlarının, birleştikleri yerden yayılan yakıcı zevkin farkındaydı ama neyin kadın neyin erkek olduğunu unutmuştu. Hâlâ fiziksel bir dünya vardı. Nefesler birbirine karıştı, kadının teri adamın tenini kayganlaştırdı ve parmakları kadının kalçalarına saplandı.

Ama zihninin gözünde gördüğü onun zihninin soyut düzeni, düşüncelerinin karmaşık mükemmelliğiydi. Büyüyü en ince ayrıntısına kadar düşünerek hazırladı, anılarının etrafına küçük tılsımlı korumalar ördü, ağır, parlak zihin bantları döşedi

duyuları üzerinde büyü yaptı. Erimiş gücünü onun içine daldırdı, büyüsunü formuna uygun hale getirdi, ta ki İradesi onu içsel benliğiyle mükemmel bir şekilde eşleşen bir şekle sokana kadar.

Sonunda onun savunmasız hiçbir yönünü bırakmadılar. Yapısı her yerdeydi, güçlü ve esnekti, her türlü izinsiz gireni püskürtecek güçle düşüncelerinde hafifçe dinleniyordu. İşi tamamlamak için tek bir güç dalgasıyla büyüü mühürlemesi gerekiyordu.

Ondan tekrar içmesi gerektiğini söylemek için kelimelere ihtiyacı yoktu. Dişlerini boğazına geçirmek istediğini söylemek için kelimelere ihtiyacı yoktu. Köpek dişlerini ona batırdı ve büyüünün son dalgasını beslemek için damarından uzun damlalar halinde kan emdi. Kontrolü kaybetmek artık güvenliydi.

. Büyüsü büyüünün damarlarına çarptı. Koruma onu sımsıkı tutuyordu ve hiçbir şeyin ona zarar veremeyeceğini biliyordu. Kendisinin bile.

Doruk noktası vücudundaki her siniri ve kası zevk parçalarına ayırdı. Vücudu, zihni ve büyüü salıverilmeyeyle çarparak kadının içine gömüldü.

Güçlendirilmiş zihni onun büyüünün çağlayanını içine aldı. içti ve içine aldı. Adam onun kanıyla ve doruk noktalarıyla kendini uzun ve sert bir şekilde yeniledi.

Sonunda birlikte hareketsiz yattılar. Çenesini esnetti, dilini kızın üzerinden çekti ve dişlerini kızın etinden nasıl ayıracağını hatırladı. Başını kaldırdı.

Gözlerinin önünde, boğazındaki morluk iyileşmeye başladı. Endişeyle ısırtığını yaladı, ta ki kızın teninde kalan kan lekeleri dışında hiçbir iz kalmayana kadar.

Vücutlarını nasıl ayıracağını hatırlaması gerekiyordu. Yatağa doğru itti ve içinden çıkabilmek için geri çekildi.

Çılgınca ona sarıldı.

Sustu. "Benden ayrılmaya hazır değil misiniz, Majesteleri?"

Belli belirsiz bir inilti çıkardı ve ona sarıldı.

Büyüden sonra onunla ilgilenmesi gerekiyordu ama yavaş yavaş ondan ayrılması gerekeceğini de görebiliyordu. Vücutlarını bir arada tutarak yuvarlandı ve onun kendi üzerinde dinlenmesine izin verdi.

Onun üzerinde gevşedi, yüzünü onun göğsüne yasladı ve rahat bir nefes aldı. Onun zihnindeki sarhoş kafa karışıklığını hissetti. Saçlarını okşadı ve yüzeye çıkmasını bekledi. Orada birlikte yatarlarken, hâlâ onun içinden geçen gücünün dallarını yavaşça . Dikkatlice, böylece aralarındaki derin birlikteliğin kopmasının şokunu hissetmeyecekti.

Çok sessizdi. Bilincini kaybetmediğinden emin olmak için zihnini izledi. Sonunda düşüncelerinin temizlendiğini ve zihninin

farkındalığa dönmek.

"Ohh," diye mırıldandı. "Ohhh."

"Her şey yolunda gülüm. Sadece ağırdan al. Zaman tanı." Sesine sakinlik aşıladı. Onu sakinleştirmek için zihin büyüsünü kullanmayacaktı, doğru değil Şimdi. Kendi kafasının içinde zamana ve boşluğa ihtiyacı vardı. Büyüden kurtulana kadar ona başka şekillerde güç vermesine ihtiyacı vardı.

Kendini onun üzerine kaldırmaya çalıştı ama tekrar yere çöktü.

"Başın mı dönüyor?" diye sordu.

"Evet?"

"Şimdi çekilmeme hazır mısın?" Adam onun saçlarını okşadı. "Sanırım yapmalıyız. Sonsuzluğu böyle geçiremeyiz. Ne yazık ki."

Yumuşakça güldü. Şu anda espri anlayışına sahip olsaydı, iyi olurdu. "Sonsuzluğu geçirebileceğimiz kesin. Ama şu anda seninle ilgilenmek istiyorum."

Elinden geldiğince nazik bir şekilde bedenlerini ayırdı ve onu bir kez daha yatağa, yanına yatırdı.

"Kıpırdamadan yat ve dinlen," dedi.

Lavaboya gitti ve musluktan temiz su doldurdu.

Jeomajiğin onu yeterince ısıttığını hissederek bir beze uzandı ve çarşafların henüz açılmadığını fark etti. Düşüncesizliğine lanet ederek, düşen cübbesinin cebinden bir mendil çıkardı.

Elinde sıcak, ıslak bezle Cassia'ya döndü. Önce yüzünü, sonra boynunu yıkadı ve nazik vuruşlarla vücudunu yıkamaya devam etti. "Tüm değil mi?"

Hafifçe başını salladı.

Kadının bacak arasını temizlediğinde, korktuğu kadar hassas olmadığını görünce rahatladı. Ayrıca kalçalarında parmaklarıyla eşleşen bir çürük izi de yoktu. Birleşmeleri ona Yeteneği'nin iyileştirici özelliklerinden güçlü bir şekilde aşılamıştı. Yine de yaptıkları şey vücudu için kolay olmamıştı.

Bezi kaldırdı ve yün battaniyelerini onun titremesini için daha sıkı sardı. "Şimdi nasıl hissediyorsun? Dürüst olmak gerekirse."

"Bu..."

"Bunaltıcı mı?" "Buna değer."

Gülümsedi. "Böyle düşünmenize çok sevindim. Çünkü bu benim varoluşumun en mükemmel deneyimlerinden biriydi ve senin de böyle düşünmediğini düşünmek istemem."

çok keyif alıyorum."

"Görünüşe göre senden birkaç kez daha fazla keyif ." Gözleri parladı. "Olması gerektiği gibi. Karşılığını fazlasıyla aldım, sizi temin ederim."

Yutkundu. "Yine de oturmaya çalıştığımda nasıl hissedeceğimden emin değilim."

"olduğunda biraz su içmelisin." "Deneyeceğim."

Oturmasına yardım etti. Bir inilti daha çıkardı ve başını tuttu.

Onun arkasına geçerek göğsüne yaslanmasına izin verdi. "Çok içtiğin uzun bir geceden sonra böyle mi hissediyorsun?"

"Mükemmel bakımınıza gölge düşürmekten nefret ediyorum ama korkarım bu daha kötü."

İç çekti. "Az önce zihninizi ve bedeninizi aşırı derecede kullandık. Kendinizi sersemlemiş, yorgun ve hasta hissedebilirsiniz. Bol miktarda dinlenmeye ve yemeğe ihtiyacınız olacak."

"Şu anda bir şey yemek istemiyorum, teşekkürler." "Biraz et suyu sonra. Zihin büyücünüzün emirleri."

Durakladı. "Hâlâ et suyuna burun kıvrıracak iradem var. Belli ki iradem tek parça."

Ona aşk, büyüünün az önce içinden geçtiği tüm yollardan taşıyor gibiydi. "Söz verdiğim gibi."

Uzandı ve onun yüzüne dokundu. "Verdiğin sözlerin sayısını unuttum, aşkım. Ama içimde seninle birlikte verilenler... Ben değiştim."

Kızın elini kendisine doğru tuttu. "Ben de öyle."

"Yine olsa yine yaparım. Bundan asla pişman olmayacağım." "O zaman ben de."

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

9 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

CHERA'NIN GÖZYAŞLARI

CASSIA LIO'NUN UYKUYA DALIŞINI İZLEDİ. Nefes alışımın kesildiğini duydu ve göğsünün hareketsizleştiğini hissetti. Yanağını göğsüne bastırarak kalp atışlarını dinledi. Sabit, sakin. Gündüz korkusu yok. Henüz yok.

Gün ışığı Orthros'a döndüğünden beri bu onun ritüeli haline gelmişti. Ama bu kez, onu Uyku'da kaybettiği anda özlemedi. Onu yanında, içinde hissetti. Onun varlığı zihnindeydi, sanki şu anda bile onun üzerinde büyü yapıyormuş gibi.

İhtiyacı olduğunu bilmediği bir rahatlama içine işledi.

Zihin koruyucusunun atılması onu bir güreş maçından sonra Şövalye'nin antrenman yemine benzetmişti ama buna değmişti.

Gün ağarırken büyü ışıkları Lio'ya uykusunda eşlik etti. Soluk kış güneşi, yatak odalarını banyo avlusundan ayıran paravanların arasından odaya parıldıyordu.

Ayağını yere basabilseydi bile, gün içinde dışarı çıkmaya hiç niyeti yoktu. Lio'nun bir kol mesafesinden uzaklaşmayı hayal bile edemiyordu. Büyü ona mümkün olduğunca yakın olmak için güçlü bir dürtü bırakmıştı.

Adamın paketinden çıkardığı battaniyelerin altında onun bedenine sokuldu. Adamın teni ziyafetten kalma bir sıcaklıktaydı. Onunla birlikte uzandı ve uyumayı bekledi.

Ama hiçbir dinlenme onu rahatlatmadı. Bitkin düşmüştü ama uyanıklıktan titriyordu. Lio'nun büyüünün uyarıcı etkisinin geçmesi biraz zaman alacak gibi görünüyordu.

Yatağın üzerindeki raf görevi gören çıkıntıya baktı; burada kendisi için birkaç ihtiyaç malzemesi yerleştirmişti. Okumak isterse diye kitaplar, su şişeleri ve jeomajik ısıtma tabağında bir miktar et suyu.

Birkaç yudum su içmek için bir dirseğinin üzerinde doğruldu, sonra da güçlkle yatağa yığıldı. Tekrar doğrulmadan uzandı ve Komnena'nın ona verdiği sözlüğü aldı.

Son zamanlarda okumayı öğrenirken bir duvara çarpmış gibi görünüyordu. İyi bir gününde bile bu onu sinirlendiriyor ve başını ağrıtıyordu, bu yüzden zihni jöle gibi hissederken bunu denemek büyük olasılıkla kötü bir fikirdi.

Ama zihnine yapacak bir şey vermezse, sadece kız kardeşiyle ilgili keşkelere dalacaktı.

Ayrıca, İmparatorluk dillerindeki o cazip parşömenleri okumayı öğrenmeyi umuyorsa, önce İlahisini geliştirmeliydi. Konuşulan İlahi ona doğal gelmişti. Artık Vulgus dilini neredeyse hiç konuşmuyordu ve doğduğu dili tamamen unutmak için elinden geleni yapıyordu. Ama okumak hâlâ dış çekmek gibiydi.

Bir akademisyen olmak için uygun olduğuna dair hiçbir hayali yoktu ama eğitimi için bundan daha büyük umutları vardı. Daha iyisini yapmalıydı.

Küçük, kalın kitabın arkasını çevirdi, yararlı ortak deyimler bölümünü aradı. Bunları tekrar gözden geçirecek, çok sık konuştuğu sözcükleri yazılı biçimleriyle eşleştirecekti.

Sözlük Orthros ve Tenebra'nın paralel takvimlerine doğru açıldı. Sırt kısmı yıpranmıştı, bu da Komnena ve Cassia'nın Hesperine yaşamına alışma sürecinde bu bölümü sık sık kullandıklarının bir kanıtıydı. Ama Cassia bir süredir sözlüğe başvurma ihtiyacı duymamıştı.

Tam sayfayı çevirecekti ki gözleri bugünün tarihine takıldı.

Unutmuştu. Tenebran hesaplamasına göre bugünün hangi gün olduğu aklına bile gelmemişti.

Dünyanın öbür ucunda, Chera'nın Gözyaşları ayının üçüncü günüydü. Cassia'nın yirmi üç yıl önce doğduğu gün. Annesi Thalia'nın öldüğü gün.

Kaderin garip cilveleri annesinin hayatını başlar başlamaz sona erdirmişti. Lucis kısa bir süre sonra cariyesinin odasında görünmeye tenezzül etmişti. Doğum. Ona suikast düzenlemek için tutulan mürted bir büyücü sarayın tüm savunmasını aşmayı başarmıştı. Düelloları annesinin yatağının başında gerçekleşmişti.

Lucis'in kılıcı suikastçının bağırsaklarını deşmeden önce, kral için ateş büyüsü Thalia'yı öldürmüştü.

Olay olduğunda Cassia odada mıydı? O bile bilmiyordu. Hayatının uzun yılları boyunca annesini düşünmeyi bırakmıştı.

Solia ona Thalia'nın kim olduğunu söyleyemediği için Cassia'yı doğuran kadın, saray dedikoducularının ona karşı kullanabileceği bir silahtan başka bir şey olmamıştı.

Hâlâ onun hakkında çok fazla şey bilmiyordu ama bir şeyden emindi. Thalia her kimse, Tenebra'nın onu sadece kralın cariyesi olarak hatırlaması ona yapılmış bir kötülüktü.

Daha da kötüsü Cassia'nın onu hiç hatırlamamasıydı.

Gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Hespera'nın dinlenme saatlerinin kutsal sessizliğine.

OceanofPDF.com

BİR GÜÇ GÖSTERİSİ

"Kanepede iyi olduğuna emin misin?" Lio üçüncü kez sordu.

"Kahve odasını seviyorum," diye cevap verdi Cassia. "Kahve içmek için koca bir oda. Neden başka bir yerde olmak isteyeyim ki?"

"Gerçekten yatakta olman gerektiğini düşünüyorum."

"Zoe her an gelebilir," Cassia, "yatakta olursam daha çok endişelenir."

Lio içini çekti ve daha fazla itiraz etmedi. Cassia Zoe'yi çağırmanın meseleyi çözeceğini biliyordu. Dahası, tamamen haklıydı.

"Sen güçlü bir müzakerecisin gülüm," dedi Lio karanlık bir sesle.

Ona o kemerli gülümsemelerinden birini verdi. Sonra dilini ona doğru uzattı.

O da gülümsedi ama endişelenmesin diye neşeli görünmeye çalıştığını biliyordu. Yastıklarını kabartmak ve battaniyelerini bacaklarının etrafına dolamak için eğildi. "Dün gece yaptıklarımız için ödemen gereken bedel bu olduğu için çok üzgünüm."

"Lio, dur. Sanki bir gözümü feda etmek zorundaymışım gibi konuşuyorsun. Sadece biraz , hepsi bu."

Alçak kanepenin yanında diz çöktü. "Daha kötü hissedersen bana söyleyeceğine söz ver, böylece seni şifacılar götürebilirim."

"Size kesinlikle söyleyeceğim."

"Bugün zihninizi tamamen dinlendiriyorum ve benden bir şey saklayıp saklamadığınızı görmek için meraklı olmayacağım. Eğer iyi değilsen bana iyi olduğunu söyleme."

Bir elini onun koluna koydu. "Yapmayacağım. Sadece ağrım var, baş dönmem geçmedi ve bu da midemi tuhaf hissettiriyor. Kısacası, bitkin durumdayım." Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bir Hesperine'in yatağında kendimi tüketmek ne korkunç bir kader."

Onun yanağından öptü. O olacaktı. Ama bu kendini iyi hissettiği anlamına gelmiyordu. "Özür dilerim."

"Aşkı, dün gece bana yaptığın hiçbir şey için özür dilememelisin. Harikaydı. Ve şimdi bunun hakkında konuşmayı kesmeliyiz, çünkü Zoe burada olacak ve bu tür şeyleri süt emen çocukların yanında konuşmamalıyız."

Lio sakinleşerek kanepenin yanındaki yer minderine oturdu. Alçak, yuvarlak masanın üzerinde demlenen kahveyi kontrol etti. Cassia'nın et suyu ve Zoe'nin sütü, peynir ve tuzlu sebzelerle doldurulmuş en sevdikleri kahvaltı ekmeklerinden bazılarıyla birlikte çoktan ısınan tabağın üzerindeydi. Sandıklarının çoğu ana avludaydı, *Aslanın Kanatları*'nın ambarında daha fazla sandık vardı ama o gerekli olanları almıştı.

"Perdeyi kaldırıp keçileri kahveye davet etmeye hazır mısınız?"

Bu onun kıkırdamasına neden oldu ve onun iyiliği için iyi mizahını bulmak için çaba gösterdiğine sevindi. "Evet."

Gizlilik büyülerini kaldırır kaldırmaz Zoe ve keçiler dörtmala odaya girdiler. "Lio-?" ne sormak üzereyse, Cassia'yı kanepede görünce sorusunu yarıda kesti. "Cassia, hepiniz değil mi?"

Lio suçlu görünmemeye çalıştı.

Knight bir anda odaya girmiş ve Cassia'nın her koklayarak mızımlanmaya başlamıştı. Cassia onu okşadı ve kendisini kontrol izin verdi. "Ben iyiyim. Sadece biraz keyifsizim ama geçecek."

"Javed seni görmeye geldi mi? Lio seni Şifa Mabedi'ne mi götürüyor?"

"Şifacıya ihtiyacım yok, Zoe çiçeği. Sadece dinlen." Cassia kollarını uzattı. "Buraya gel."

Zoe çok geçmeden Cassia ile birlikte battaniyenin altına sokuldu. Knight sadakatle kanepenin yanına uzandı ve keçiler kendilerini onun kürkünün altına soktular. Hepsi de sevimli bir görüntü oluşturunuyordu.

"Neden hastasın?" Zoe sordu.

"Lio göçün bazen insanları hasta edebileceğini söyledi. Atmosfer bizim için biraz ani oldu."

"Yeterince uyumalısın," dedi Zoe ciddiyetle. "İnsanlar ne zaman uyuyacaklarını seçebilirler ama yeterince uyumaya karar vermezseniz daha da hasta olursunuz."

"Sen çok iyi bir kızsın. Benden çok daha iyisin."

"Uykuya dalmaktan kendimi alamıyorum. Eğer uyanık kalabilseydim, sanırım bazen çok geç saatlere kadar ayakta kalabilirdim."

Cassia ve Lio, Zoe'nin başının üzerinden eğlenen bakışlar attılar. Zoe, Pijama'ya direnmekle ünlüydü, yatmadan önce daha fazla masal isterdi.

gözleri kapandı ve uyku onu ele geçirdi.

"Zoe, "Lio dün gece o büyüü yaptıktan sonra yeterince uyuyamadığına şaşmamalı," dedi. Neydi o, Lio? Cassia sana yardım etti mi? Hayır, bekle, Bosko geliyor. Bunu duymayı kaçırmak istemeyecektir. Beklemeli ve ikimize de anlatmalısın ki adil olsun."

Lio en sakın ağabey ifadesini takındı ve Zoe'ye sütünü uzattı. "Ne büyüü?"

"Büyük büyü!" Zoe ciyakladı. "Peçelerinizden bir sürü büyü geldi ama ne tür bir büyü olduğunu anlayamadık. Dün gece büyük bir büyü yapacağınızı bize söylememiştiniz."

Bosko odaya girdiğinde Lio kurtuldu ya da belki de tehlike daha da arttı.

"Kaçırdım mı?" diye sordu emziren kadın.

Zoe başını salladı. "Lio da tam bize anlatmak üzereydi."

Hayır, kesinlikle . Bosko'yu kimin getirdiğini gördüğünde gerçekten kurtulmuştu. "Amca! Güzel ay. Kahve ister misin?"

Argyros Amca ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Umarım sabah ritüelinizi bölmüyordur."

" de değil," dedi Lio minnetle. "Lütfen bize katılın."

Argyros Amca kanepelerden birine oturdu. Lio amcasına biraz kahve koyarken, süt emen yavrular da beklentiyle ona bakıyordu.

"Gelişmiş bir zihin çalışıyordum," dedi Lio. "Cassia bana yardım ediyordu. Argyros Amca bana nasıl yapılacağını öğretti ama gerçekten iyi yapabilmem için pratik yapmam gerekiyordu."

Bosko'nun yüzü düştü. "Yani ders mi çalışıyordun?"

"Evet," diye karıştı Argyros Amca. "İleri çalışmalar. Sadece inisiyasyon sonrası için."

"Çalışmalarımızın bu kadar heyecan verici olmasını sabırsızlıkla bekliyorum."

Zoe iç geçirdi, gözleri kamaşmamıştı.

Bu, Bosko'nun yüz ifadesinin yeniden aydınlanmasına neden oldu.

"Büyüdüğünde öğrenmek çok daha ilginç hale geliyor gibi görünüyor."

Lio'nun babası kapıda belirdi, tıpkı bir gece güneşi gibi evin içinde parlıyordu. "Zoe! Bosko! Atölyeyi boşaltmama yardım etmeye hazır mısınız?"

Zoe tereddüt etti. "Belki de başka bir zaman yardım etmeliyiz. Cassia hasta ve kendini dışlanmış hissedebilir."

"Ama babam sizin için yeni bir mağara yapacağına söz verdi," dedi Cassia. "Mağara inşa etmek varken bütün gece benimle kanepede oturmak istemezsin. Senin ve Bosko'nun eğlendiğini bilmek beni mutlu edecek."

"Ben Cassia'ya eşlik edeceğim," dedi Lyta Teyze içeri girerken, "Apollon süt emen yavrulara mağaralarında yardım ederken, Argyros ve Lio da onun derslerini tartışacaklar."

Lio, tüm aile üyeleri uzman stratejistler olduğu için Tanrıça'ya şükretti. Lio aurasındaki endişeyi hissedebilmesine rağmen eğlenmiş görünen babasıyla minnettar bir bakış alışverişinde bulundu. Yavrular daha fazla soru sormadan babaları ve keçilerle birlikte yola koyuldular.

Lyta Teyze Argyros Amca'nın yanına oturdu ve dizini okşadı. "Bir başka başarılı manevra, ." Önce onun yanağını öptü ayağa kalktı. "Balkonda bir yürüyüş, Lio?"

Lyta Teyze kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Kadınlar sohbet etmek istiyor."

"İzinsiz girmek benden uzak olsun." Lio, Cassia'nın battaniyesini bir kez daha

zaman. "Kahve odamızdan sürgün ediliyorum gülüm."

"Git ve Argyros Amca ile bir zihin büyücüsü sohbetinin tadını çıkar. Sanırım Lyta Teyze'yle bir kadın sohbeti bana çok iyi gelecek."

Lio onu gözünün önünden ayırmak istemiyordu ama haklı olduğunu da biliyordu. Amcasıyla birlikte çatıya çıktı.

"Pekâlâ." Argyros Amca korkuluklara yaslanmış, yukarıdaki tanrıça heykelinin manzarasını seyrediyordu.

Lio da ona katıldı, çatıdaki buz ayakkabılarının altında kayganlaşmıştı. Cassia'nın burada eğlenebilmesi için önce bunu temizlemesi gerekecekti.

"Peçeyi kaldırmak gibi bir niyetim yok," dedi amcası. "Eğer dün geceki oyuncu seçiminizi tartışmak istemiyorsanız, bu gerçekten de kimseyi ilgilendirmez.

Senin ve Cassia'nın. Lyta ve ben sadece yardımcı olabileceğimizi düşündüğünüz takdirde kendimizi hazır hissetmek istedik. Ya da bulamazsanız, iyi olduğunuza dair kendimizi rahatlatmak istedik."

"Teşekkür ederim, amca."

Akıl hocası başıyla onayladı.

Lio yürümeye başladı ve Argyros Amca da ona katıldı. Kubbenin kıvrımını takip ederek çatının diğer tarafına geçtiler.

Lio kaşlarını kaldırdı. "Yani hepiniz büyüü hissedebildiniz mi?" "Daha ziyade boğuk bir sismik olay gibiydi."

"Kullandığım tüm ekstra perdelere rağmen."

"Tüm Haima, İlk Ekinci Komnenos'un dün gece gücünü uygulamaya koyduğunu biliyor."

Lio aşağıya, altlarında uzanan şehrin geri kalanına baktı. "Bırak onları."

"Gerçekten de öyle. Gençlik deneylerinizin kötü şöhretli patlamalara neden olmasının üzerinden uzun zaman geçti. Dün geceki performansınız kesinlikle bir alıştırma seansı değildi. Bunu çalışmalarınıza bağlamak, süt emenlerin ilgisini başka yöne çekmek için eğlenceli bir bahane, ancak son perdeyi atmanızla ilgilenen her yaşlı Hesperine bunun bir uzmanın işi olduğunu biliyor. Güç gösterisinde utanılacak bir şey yoktur. Aslında, biz yaşlılara artık bir öğrenci olmadığının daha sık hatırlatılması gerektiğini düşünüyorum."

"Dün gece hangi büyüü yaptığımı bilemezler."

"Hayır, benim bir teorim var ama tekrar ediyorum, siz istemediğiniz sürece bunu doğrulamanıza ya da reddetmenize gerek yok."

Dünyada Lio ve Cassia'nın dün gece yaptıkları seçimi anlayabilecek çok az insan vardı, güçlü Hesperinler bile Argyros Amca ve Lyta Teyze belki de sadece onlardı.

"Cassia onun için bir zihin koruması yapmama izin verdi." "Büyük bir ayrıcalık."

"Evet. Kararı birlikte verdik. Seçiminden çok emin."

"Ya sen?"

"Onu bir an bile rahatsız etmekten nefret ediyorum." Lio ellerini korkuluklara . "Ama aynı zamanda çok da rahatladım."

"Cassia'nın koğuşa asla ihtiyaç duymaması için dua ediyorum. Ama ben adıma, bunu yaptığınızı bilerek daha huzurlu uyuyacağım."

"Bunu duyduğuma çok sevindim."

"Cassia'dan başka kimsenin onayına ihtiyacın yok. Ancak Lyta ve ben, onun da bana aynı ayrıcalığı tanıdığını bilmenizi isteriz."

"İkinizden biri bu kararından hiç pişmanlık duydu mu?"

"O zamandan bu yana geçen yüzyıllar boyunca değil. Bu, korku anında yaptığımız bir seçimdi ama korkudan kaynaklanmıyordu."

"Hayır," dedi Lio. "Sevgiyle. Ve güvenle."

"Evet," diye yanıtladı amcası inançla. "Tabii ki Lyta da karşılığında benim üzerime himayesini yerleştirdi. Cassia'nın, yakınlığı ne olsun, senin üzerinde silinmez, büyüü bir iz bırakacağı gecenin geleceğinden hiç şüphem yok."

"O gece yeterince erken gelemez."

"Bu arada, her ikinizin de kararınızın memnun kalacağınıza inanıyorum."

"Amca..." Lio, çok özel bir konudan bahsetmeden konuyu nasıl açacağına karar vermeye çalıştı. "Oyuncu seçimi beni akademik beklentilerimle tutarlı olmayan bir dizi yönden şaşırttı. Grace'in süreci tahmin etmediğim şekillerde etkilediğini gördüm."

"Oh, evet. Grace her zaman yapar."

Cassia'nın onun büyüünden nasıl beslendiğini nasıl tarif edeceğini düşünmeye çalıştı.

Birlik'teki koğuşı ne kadar kolay inşa etmişlerdi. "Büyü üzerinde onun da benim kadar etkisi vardı. Ve hayal ettiğimden çok daha kolay oldu."

"Evet, bu Lyta'nın ve benim deneyimlerimle tutarlı."

Lio biraz rahatladı. Lyta Teyze'nin Özleminin Cassia'nınki kadar şiddetli olup olmadığını sormak istiyordu ama belki de bunu sormak ona düşmezdi. Eğer isterse konuyu Lyta Teyze'ye açmayı Cassia'ya bırakacaktı.

En azından Lio'nun artık onu doyururken sihrinin kontrolünü kaybetme konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Onlar ziyafet çekerken koğuş onun gücünü kontrol altında tutacaktı. Şehir için yapacağı bir sonraki sihir gösterisi yatak odasında gerçekleşmeyecekti.

"Daha fazla ustalık seviyesinde büyü yapmayı planlıyorum," dedi Lio. "Sadece teori değil, gerçek uygulamaları konusunda da rahat olmam gerekiyor."

"Mükemmel. Herkesin yeğenimin ne kadar etkileyici olduğundan bahsetmesi hoşuma gidiyor." Lio güldü. "Güven oylamanız için teşekkür ederim."

"Oyum her zaman sana, Lio."

Aşağıdaki avluya iki auranın gelişi konuşmalarını böldü. Kıpırmızı saçlı bir baş ve yanında koyu renk saçlı daha kısa bir figür belirdi.

Ioustin ve Kalos bir kez daha geri dönmüşlerdi.

Bu sefer haberler ne olacaktı? Cassia'nın düzeltir miydi yoksa bozar mıydı?

Lio'nun kararlılığı sertleşti. Onu incitebilecek her şeyden koruyacaktı. Kız kardeşinden bile.

HER BÜYÜDEKİ GÜÇ

CASSIA soğuk parmaklarını sıcak kahve bardağının etrafına sıkıca sardı. Midesi hiçbir istemiyordu. Ama yine de fincanı tutabiliyor ve içmekten mahrum olsa bile kahvenin kokusunu alabiliyordu.

Kendini hissediyordu, ay boyunca kahve içememişti ve şimdi de tüm bunlar.

"Bırakın da herkes dedikodu yapsın," dedi Cassia. "Burası Orthros, Tenebra'daki bakire bir büyücünün antre odası değil. Lio ve benim dün gece bir şeylerin peşinde olmamız kimseyi şaşırtmamalı ve özür dilememize de gerek yok."

Lyta Teyze bir kahkaha attı. "Dinle, dinle. Ama eğer seni rahatlatacaksa Herkes Lio'nun dün gece gücünü gösterdiğini biliyor. Argyros ve benim dışımda hiç kimse yaptığı büyü'nün niteliği hakkında gerçek bir fikre sahip değil."

"Ah." Cassia yüzünün kızarmasından nefret ediyordu.

"Burnumu sokmaya gelmedim," diye onu rahatlattı Lyta Teyze. "Sadece iyi olup olmadığını sormak istedim. Argyros üzerime zihin büyü'sü yaptıktan sonra bir kedi yavrusu kadar güçsüzdüm ve güçsüzlük beni mutsuz ediyor. Ve kızgın." Sevgiyle gülümsedi. "Elbette, ben de ona kendi korumamı uygulamak için epeyce büyü kullandım."

"Bunu yapabilir misin?"

"Evet." Gülümsemesi genişledi, ancak Grace'in zihin koruması için değiştirdiği büyü'nün doğası hakkında ayrıntılı bilgi vermedi.

Cassia kaçırıldı. "Bundan nefret ediyorum. Karşılığında Lio'yu koruyacak gücüm yok. Senin insanken olduğun gibi ben bir büyücü bile değilim. Zayıflık beni mutsuz ve öfkeli yapıyor."

"Biliyorum. Bir insan olarak büyüye sahip olmama rağmen, kendimi hâlâ genç hissediyordum. Argyros'a kıyasla denenmemiş. Onun Hesperin doğası benim insan doğamdan çok daha güçlü görünüyordu. Sadece on sekiz yaşındaydım, biliyorsun. O benden yirmi yaş büyüktü ve büyü çalışmalarında çok daha ileriydi, kültürel gelişmişlikten bahsetmiyorum bile. O bir tapınak bilginiydi, ben ise bir köyden gelen bir at tüccarıydım."

"Tanışmadan önce hayatlarınızın ne kadar farklı olduğunu fark etmemiştim."

"Son Savaş Hespera'ya tapanları eşitlemenin bir yolunu buldu. Hepimiz mülteci durumuna düştük."

"Ama çok geçmeden ikiniz de Hesperin oldunuz. Düşmanlarınızı yenebilmek için bu gücü seçtiniz."

Cassia, Lyta'nın Özlem'inin bir insan olarak bu kadar sorunlu olup olmadığını merak ediyordu. Ama belki de Argyros'la tanıştıktan sonra bu kadar şiddetli olacak kadar uzun süre insan olmamıştı. Komnena Cassia'ya, Yetenek Verilmeden önce Apollon'u çok özlediğini söylemişti.

Lyta Teyze onun eline dokundu. "Senin için önemini küçümseme. Bu aileye. Lio'ya. Onun üzerinde büyük bir gücün var Cassia. Onun senin üzerinde olduğundan daha az değil. Hayatta olmasının sebebi sensin. Her büyüsündeki güç sensin."

Sonunda bu güvence Cassia'nın şüphelerini yatıştırdı. Başını salladı. "Hatırlattığın için teşekkür ederim."

Lyta Teyze kahvesinden bir yudum aldı. "Sana ne kadar güçlü olduğunu hatırlatacak başka bir şey daha var."

"Bu ne ?" Cassia'nın alabileceği her türlü teşvike ihtiyacı vardı.

"Savaş eğitimi," dedi Lyta Teyze. "Zihin koğuşundan çıktıktan sonra neden arenada bize katılmıyorsun? Benden duymuş olun.

Vücudunuzu güçlendirmek sizi her konuda daha özgüvenli yapacaktır."

Lyta Teyze ve diğer savaşçılar için belki. Cassia savaş sanatlarına uygun olduğundan şüpheliydi ama Lyta Teyze teklifte bulunma nezaketini gösterdi.

"Davetiniz için teşekkür ederim. Kendimi daha iyi hissettiğimde bunu yapmaya çalışacağım."

"Sana verdiğim konuşmacılar sen hazır olduğunda hazır olacaklar." "Stand'ın hediyelerini henüz kullanmadığım için üzgünüm."

"Düşman büyücüleri yenmekle meşguldün. Affedildin."

Cassia biraz güldü. Ama merak ediyordu, Nike affedilmiş miydi? Annesiyle ne zaman barışacaklardı?

Nasıl soracağını düşünmeye çalışıyordu ki dikkati konuşmadan dağıldı. Zihninde tanıdık bir sıcaklığın yaklaştığını hissetti.

Lio ne zaman odaya girse, onu görmese ya da duymasa bile genellikle yakınında olduğunu hissederdi. Ama bu daha fazlasıydı. Onun varlığının yaklaştığını hissedebiliyordu, sanki kendi içinde bir şey

O zihni aydınlandı. Etrafında işleyen büyüye dair şimdiye kadar sahip olduğu belirsiz farkındalıklardan daha güçlü ve daha kesindi.

"Yeni akıl koğuşunun tadını çıkarmaya başladın mı?" Lyta Teyze sordu.

Cassia fiziksel çevresine odaklandı, yanaklarına yeniden bir kızarıklık geldi. "Bununla, kalan zamanıma dayanabilirim. bir insan olarak geçirmek zorunda. Lio'nun üç...iki...bir... içinde o kapıdan içeri gireceğini hissedebiliyorum."

Diğerleri kahve odasına girmeden hemen önce Lyta Teyze onu, "Yalnız değil," diye uyardı.

Argyros Amca Lio'yla birlikte dönmüştü, ama Ioustin ve Kalos dönmüştü.

Ve Cassia orada, başını zar zor kaldıracak, Kalos'un söyleyeceklerini duymak için tamamen yetersiz hissediyordu.

Lio zaten onun , elini tutabilmek için minderini kanepeye yaklaştırmıştı. Argyros Amca Lyta'nın yanındaki koltuğuna döndü. güçlü bir destek oluşturmaktadır.

Ioustin, Cassia'nın karşısındaki boş kanepeye oturdu. "Kalos araştırmasını henüz bitirmedi ama senin için bazı bilgileri var."

Kalos topluluğun kenarında durmuş, rahatsız görünüyordu. Anavatanlarında kendini hiç evinde hissetmiş miydi? Belki Castra Justa onun, Charge da halkının eviydi. Ama burada, Orthros'ta, sanki bir yabancı gibi ayrı duruyordu. Cassia'nın korkusunun etrafında empati için yer vardı.

Hangisinin büyüyeceğini o seçti. "Evinize hoş geldiniz. Lütfen bize katılın."

Kalos etrafındaki ipek koltuklara, püsküllü minderlere ve pelüş halılara baktı. "Ben... Ben kalmamalıyım."

"Seni haftalardır görmüyoruz. Çok kat ettiniz."

"Kapımız sana her zaman açık, Kalos." Lio iki fincan kahve daha doldurdu.

Knight açıkça buzları kırmaya hazır. Burun delikleri açılmış, kulakları dikilmişti. Cassia battaniyesinin altından uzandı ve omzunun arkasına gizlice iki kez dokundu.

Kuyruğunu sallayarak Kalos'u selamlamak için ayağa fırladı. İzci çömeldi ve iki eliyle Knight'ın kulaklarını ovuşturdu. Knight onun yüzünü yalarken, Kalos ona diğer Hesperinlerin hiçbirinin anlamadığı kadim liegehound eğitim dilinde bir şeyler mırıldandı. Sadece Cassia, Zoe'nin keçilerine gösterdiği kadar aptalca bir sevgiyle Knight'ı övdüğünü anlayabiliyordu.

Knight'ın gösterisinin Kalos'u daha da rahatlattığı açıktı ve Cassia'ya da yardımcı olmuştu. Biraz nezaket her şey için bir panzehirdi, duymak üzere olduğu şey için bile.

Kalos bir yer minderine oturup bacak bacak üstüne attı. "Araştırmama devam etmeden önce Prens'ten izin istemeye geldim."

Ioustin Cassia'ya baktı. "Şimdiye kadar ne bulduğunu bilmek istersin diye düşündüm."

Kalos Knight'ın göğsünü kaşıdı. "Saygısızlık etmek istemem ama Prens'im, izlerin bir kısmı genellikle nereye varacağı konusunda yanıltıcı olabilir."

"Öyle ama Cassia cehaleti mutluluk olarak görmediğini sık sık açıkça ifade ediyor."

Cassia'nın midesi altüst oldu. Ritüel babası olacak olsa bile, Birinci Prens'in önünde hasta olmayı gerçekten istemiyordu. Sertçe yutkundu. "Eksik de olsa elinizdeki bilgileri öğrenmeyi tercih ederim. Hiçbir şey saklamadığınız için teşekkür ederim."

"Eğer eminseniz." Kalos iç çekti. O kadar uzun süre tereddüt etmişti ki, devam edip etmeyeceğinden emin değildi. "Daha önce de söylediğim gibi, o ve adam güneye gittiler. Gitmeye devam ettiler. Sınıra kadar. İzleri Cordium'a kadar gidiyor."

"*Cordium*?" Cassia boğuk bir sesle konuştu. "Neden Magelands'a gitsin ki?"

Kendi dehşetinin ortasında başka bir şey daha hissetti. Etrafında yükselmeye hazır bir fırtına gibi, onu güvende kılan, böylesine öfkeli bir gücün gözüne sarılmış bir fırtına gibi.

Lio. Büyüsünün zihniyle iç içe geçtiği yerde, düşüncelerindeki öfkeyi ve onu koruma kararlılığını fark etti. Onun elini kavradı.

Kalos ayaklarının dibindeki halıyı inceledi. "Özür dilerim Cassia. Kuşatma alanından ayrılışını izlediğimde... bir şeyi gözden kaçırmışım."

Bir kez daha içinden empati duygusu fışkırdı. Hayatının acımasız yıllarında, empatinin kendisi için olduğu kadar başkaları için de zor şeyleri kolaylaştırabileceğinden hiç şüphelenmemişti. Ama kolaylaştırmıştı. Hem de çok fazla. "Bir ölümlünün on beş yıllık izini takip ediyorsun. Bir şeyleri gözden kaçırmak kolay olurdu.

Sadece yeteneğiniz için minnettarım, çünkü başka bir gözcü hiçbir şey bulamazdı."

Boğazını temizledi. "Beni yanıltan kuşatma motorlarıydı. Her yerde ateş büyüü kalıntıları vardı. Bu yüzden geçişi gerçekleştiren büyücünün ateşe karşı bir ilgisi olduğunu fark etmedim."

Umutla ilgili sorun da buydu. Kolayca yanıyordu.

"Onu bir savaş büyücüsü mü kaçırdı?" Cassia sesinin dalgalanmasından nefret ediyordu. "Cordium'a mı?"

Kalos'un omuzları çöktü. "Öyle görünüyor."

Lyta düşmanlarına karşı öfkeli bir lanet savurdu. Onun öfkesi Cassia'yı bir şekilde rahatlatmıştı. Öfke her zaman umutsuzluktan daha kolaydı.

"Tüm kanıtları elde edene kadar çok fazla varsayımda ." Lio'nun sesi çok sakindi. Onun rahatlığı.

Ama kanıtlar açıldı. Solia'nın yanındaki adam bir ateş büyücüsüydü. Varış noktası Cordium'du. Bu detaylar onun zaferini yeniden şekillendirdi. Cassia'nın hayal ettiğinden daha kötü bir kadere kaçtı. Kralın müttefiklerinden biri olan bir savaş büyücüsü onu esir almış ve ortadan kaybolmasını sağlamıştı.

Aithourian Çemberi Lucis'i kendi çıkarları için tahtta tutmak istiyordu ve onu orada tutmak için ne yapmaları gerektiği konusunda hiçbir tereddütleri yoktu. Kendi yasalarını ihlal eden mancinıkları ona vermişlerdi. Hain bir prensese, Anthros'un Emri'ne karşı gelmeye cüret eden bir kadına ne yapacaklardı?

Cassia'nın başı döndü ve kulakları uğuldayarak bayılma tehlikesi geçirdi. "Ona zarar verdi mi? İzlerinden anlayabilir misin?"

"Tenebra ve Cordium sınırına ulaştıklarında hayatta olduğunu biliyorum."

Cassia önemli soruları sormayı bitirene kadar bilincini . "Ondan sonra ona ne oldu?"

"Henüz bilmiyorum," diye nazikçe cevap verdi Kalos. "Prensin yetkisini almadan Cordium'a geçemezdim. Bildiğiniz gibi, Birinci Prens tarafından yetkilendirilmedikçe hiçbir Hesperine serserisinin Magelands'a girmesine izin verilmez.

Prens."

"Elbette." Görüşü zayıflamaya başlamıştı.

İçinden serin, canlandırıcı bir akım geçti. Dönmesi durdu, karnı sakinleşti ve zihni berraklaştı. Ioustin hareket etmemişti ama Hesperine'in iyileştirici büyüsünü tanımıştı. Javed'inki ama Ioustin'inki Orthros'taki tüm karlar kadar derin ve tek bir sağanak kadar yumuşaktı.

Ioustin, "Cordium herkes için bir ölüm cezası değildir," dedi.

Bu sözleri başka biri söylese pek bir şey ifade etmezdi ama Methu'nun Dava kardeşinden duymak çok güçlüydü. Ona umut vermenin neye mal olduğunu biliyordu. "Teşekkür ederim."

"Kalos." Prens . "Araştırmanızın geri kalanında müttefiklerle seyahat etmeyi düşünür müsünüz?"

"En iyi yalnız çalışırım, Prensım. Arkadaşlık beni sadece yavaşlatır ve tespit edilmemi kolaylaştırır."

"Elçilerin yardımını kabul etmez misiniz?"

"Onların arama yöntemleri benimkinden farklı. Ama döndüğümde bulgularımı onlarla paylaşacağım."

"Pekâlâ. Cordium'a girmek için iznimi aldınız. Şu anda oraya gitmesine izin verilen tek Hesperine sizsiniz."

"Bunun ne kadar büyük bir güven göstergesi olduğunu takdir ediyorum Prensım."

"Bunu teste tabi tutmayın. Güvenliğiniz ile araştırmanızı tamamlamak arasında bir seçim yapmanız gerekiyorsa, geri çekilin."

"Evet, Prensım." Kalos Cassia'ya baktı. "Elimden geleni yapacağım." "Gitmek zorunda değilsin." Bu sözler ona acı veriyordu ama Cassia asla Eğer bunları söyleyemezse kendini affedecekti. "Cevaplarım için kimseden hayatını riske istemeyeceğim. Savaş büyücüleri daha da tehlikeli. Hesperinler'i kardeşime tercih ederim. Orthros zaten Aithourialılara yeterince insanımızı kaybetti."

"Hiç sormadın," dedi Kalos.

Cassia kollarını ona dolamak, sarılmak ve güvende olmasını söylemek istedi. Ama onun bu gösteriyi Şövalye'nin selamından hoşlandığı kadar takdir edeceğinden şüpheliydi.

Kalos'un yolu, yanında bir av köpeği varken çok daha az yalnız olurdu. Neden Cassia, Şövalye gibi sadık bir yoldaşı olan tek Hesperine olmalıydı? O anda Kalos için bir tazı bulmaya karar verdi.

Bu onun için bir anlam ifade edecek bir jestti.

Lio Kalos'a "Tanrıça'nın Gözleri yolunu aydınlatsın," dedi.

Argyros kutsamayı tamamladı. "Ve onun karanlığı seni Sığınak'ta tutacak."

"Ben artık gideyim." Kalos uzaklaşmadan önce giysilerindeki liegehound kürkünü fırçalamak için durmadı.

"Cassia." Lio parmağını Cassia'nın çenesinin altına koyarak yüzünü ona doğru eğdi. Cassia onun bakışlarını aradı, ihtiyacı olan şeyi orada bulmak istiyordu.

"Daha bitmedi," diye söz verdi.

İşte tesellisi buydu. Teslim olmaya hazır olduğunda bile, Lio teslim olmazdı.

"Lio haklı," dedi Argyros Amca. "Nike'ın sağ salım dönmesi mucizelerin mümkün olduğunun kanıtı."

Lyta Teyze başını salladı. "Solia hakkında bize her şey onun her zaman bir savaşçı olduğunu gösteriyor. Ondan vazgeçmeyin."

Cassia'nın tek söyleyebildiği "Teşekkür ederim," oldu. Kendini onlara inanmaya ikna edemese de sözlerini takdir ediyordu.

"Özür dilerim." Ioustin nadiren bu kadar üzgün görünürdü. "Böyle bir darbeyi yumuşatmak için yapabileceğim çok az şey var. Ama kendini daha güçlü hissetmene yardımcı olmak için üzerinde daha fazla şifa uygulayabilirim."

"Lütfen bunu düşünür müsünüz?" Lio ona yumuşak bir sesle sordu.

Cassia'nın tek istediği herkesin gitmesi ve Lio'nun ona sarılmasına izin vermesiydi. Ama Lio ona bu kadar şefkatle yaklaşırken Ioustin'in yardımını reddedemezdi.

"Zihin koğuşunda iyi iş çıkardın, Lio," diye araya girdi Ioustin. "Ne kadar dikkatli olduğunu söyleyebilirim. Şaşırdığımdan değil. Cassia bu yüzden bu kadar iyi durumda."

Görünüşe göre Cassia tekrar kızaracak kadar hasta değildi.

"Ben bir zihin şifacısıyım," dedi Ioustin nazikçe. "Doğal olarak, üzerinde bir zihin koruması olduğunu söyleyebilirim."

"Durumu iyi mi?" Lio sordu. "Oldukça iyi," diye onayladı Ioustin. Lio bir nefes verdi.

"Korkarım zihinsel etkileri tamamen ortadan kaldıramam," diye devam etti Ioustin. "Bunun için Lio'nun sihrini konuşturduğu, benim asla izinsiz giremeyeceğim zihninizin tüm bölgelerini iyileştirmeniz gerekir. Yapabileceğim en iyi şey

Fiziksel etkileri yatıştırarak iyileşmenizi hızlandıracaktır."

Ioustin haklıydı. Vücudu bu kadar kuşatılmış olmasaydı tüm bunlara daha iyi katlanabilirdi. "Buna minnettar olurum."

Bu kez telaş, yelkenlerini dolduran bir fırtınaya dönüştü. Argyros Amca ve Lyta Teyze, Ioustin'in şifa seansı boyunca onlarla birlikte kaldılar. Yarım saat sonra hastalığı geçmiş, geriye sadece derin bir ruh yorgunluğuyla. Sonunda, ilgili büyükleri onları kendi hallerine bıraktı.

Lio minderlerin yerini değiştirdi ve onun yerine sırtını ona yaslayabilmesi için kanepede ona katıldı. Knight başını onun karnına yasladı, okşamak için kolayca ulaşabileceği bir yerdeydi.

Cassia uzun bir süre sessizce yattı, gözyaşlarıyla savaştı, duygu karmaşasına kelimeler bulamadı. Bir zamanlar kendini en kötüsüne karşı koruyabilen Cassia, bu hayal kırıklığıyla çırılçıplak kalmıştı.

"Neden bugün olmak zorundaydı?" sonunda ağzından çıkan kelimelerdi.

"Biliyorum." Lio onun saçlarını okşadı. "Zihin koğuşunda hâlâ hastayken tüm duymak çok daha zordu."

"Hayır! Kastettiğim bu değildi. Zihin koğuşu..." Geriye kalan tek zırhı. "Bugün buna sahip olduğuma sevindim."

"Cassia..." Adamın sesindeki kaç çatma ifadesini duydu. "Bugün hakkında bilmediğim bir şey mi var?"

Gözyaşlarıyla bulanıklaşan görüşüyle, adamın kolunu okşadı. "Annemin öldüğü gün."

Ona karşı irkildi. "Doğum günün mü?"

"Hayır. Henüz bir doğum günüm yok. Ama Hediye için yeni bir gece seçtiğimizde olacak."

Saçlarının tepesini öptü, kolunu sabit bir şekilde ona doladı. "Çok üzgünüm, Majesteleri. Kederiniz damarlarımda dolaşıyor."

Solia'nın anısına tuttukları nöbet Cassia'nın annesini hatırlamaya başlamasına vesile olmuştu. Lio'yla Thalia hakkında hiç kimseyle konuşmadığı kadar çok konuşmuştu. O zaman da, şimdi olduğu gibi, Lio onun tesellisi olmuştu.

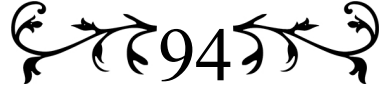
"Lucis'ten kurtulan tek kadının ben olmadığımı ummaya başlamıştım. Ama görünen o ki, her şeye

rağmen öyleyim." "Sakin pes etme gülüm."

"Vazgeçmeyeceğim," diye yemin etti.

Cassia hâlâ ayaktaydı. Ve Lio'nun zihin koruması sayesinde daha az savunmasızdı. Daha az ölümlüydü. Daha Hesperine.

Solia'ya olan umudu yıkılmıştı. Ama kendinden vazgeçmemişti.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

12 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

DIKENLİ BİR DAL

MAK NADİREN duygularına perde çalışırdı. Genellikle aklından geçenleri söyler ve duygularını belli ederdi. Tecrübelerine göre, gizlilik, konuya girerek kolayca çözülebilecek şeyleri aşırı karmaşıklıştırırdı.

Babasının Notian kütüphanesinin kapısında durdu ve gizlenmemiş aurasının varlığını duyurmasına izin verdi. Sessiz odayı saran tül katmanlarının içinden babasının aurası parladı. "İçeri gel oğlum."

Mak geçmişte babasının kütüphaneye geldiğinde sesinin pek de neşeli çıkmadığı birçok olayı hatırlayabiliyordu. Sert ama sevgi dolu konuşmalarından biri için babasının mabedine çağrılmaktan korkmuştu. O zamandan beri Mak, bu konuşmaların her zaman sert olmaktan çok sevgi dolu olduğunu anlamıştı ama yaramaz bir süt çocuğu olduğunuzda ve babanız da Gümüşdil olduğunda size böyle hissettirmiyordu. Mak artık ailenin yaramaz süt çocuğu olmadığı için memnundu, ancak Bosko'nun bu rolü üstlenmesinden de pek memnun değildi.

Şimdi Mak hevesle odayı geçip babasının masasında oturduğu arka bölme doğru bir adım attı. "Nike gezintiye çıkma önerimi kabul etti. Annemi ahıra gitmeye ikna etmeyi başardın mı, böylece 'yanlışlıkla' aynı anda oraya gittiler mi?"

Babam kalemini bıraktı ve sandalyesinde geriye doğru yığıldı. "Annen az önce oradaydı. Nike'la karşılaşır karşılaşmaz, ikisi de başka bir yerde acil görevleri olduğuna karar verdiler."

"Thorns. gerginliği azaltacak bir şey varsa o da atların etrafında biraz zaman geçirmektir diye düşündüm. Ne kadar mutlu olduğunu söylemiştin. Orada sahip oldukları anılar."

"Denemeye değerdi." Babası bir iç çekti.

Mak'ın bakışları masanın üzerindeki dağınıklığa takıldı. Babam diplomatların ve elçilerin gönderdiği mektuplara gömülmüştü. İki boş fincan vardı. kaosun içinde terk edilmiş. Eğer durup bir şeyler gerçekten de çok meşguldü.

değerli kahve fincanlarını duruladı. Tüm oda bayat Polar Night Roast ve Tenebran yağmuru ile lekelenmiş kağıt gibi kokuyordu.

Mak, babasının genellikle tertemiz olan kütüphanesinin durumuna baktı. Tavana yakın yarım ay vitray pencerelerden süzülen ışık, gri zemini süsleyen siyah, kırmızı ve gümüş kakmaların üzerinde parlıyordu. taş duvarlar ve onlara oyulmuş raflar. Tanrıça Gözleri oradaki parşömen raflarına baktı ve çoğunun boş olduğunu gördü.

Kütüphanedeki referans metinlerinin yarısı masanın üzerinde ve oyuktaki yan masalarda yeni bir ev bulmuştu. Mak, babası gibi büyük bir bilginin bile bu kadar çok parşömeni aynı anda, kafasını karıştırmadan nasıl okuyabildiğini merak ediyordu.

Görünüşe göre tüm dünya kriz geçiriyordu ve mantığın sesi olmak her zamanki gibi babama düşüyordu. Mak sevdiklerinin bir an olsun huzur bulmasını diledi, böylece Nike'ın evde olmasının keyfini çıkarabilir ve Cassia'yı neşelendirmeye çalışabilirlerdi.

Mak babasının yazışmalarına kaşlarını çatı. "Bu İmparatorluk mu yoksa Tenebran mı?"

Babası memnun görünüyordu, ancak aurasında bir parça şaşkınlık vardı. Mak onu suçlamadı. Son zamanlarda babasına işi hakkında sorular sormaya başlamıştı.

"Diplomasiyle ilgilenmiyor olabilirim," dedi Mak, "ama iyi olup olmadığınızla ilgileniyorum."

"Teşekkür ederim, oğlum."

Kan Birliği'ni dolduran sıcaklık Mak'a babasının birkaç perde daha indirdiğini söylüyordu. Thorns, bu iyi bir duyguydu.

"Şey," dedi babası, "güneye döndüğümüzde İmparatorluk müttefiklerimizle gereken olağan işlerden daha fazlası var. İmparatoriçe'nin Tenebra'dan izolasyon politikası İmparatorluk ve Orthros arasında hâlâ tartışılan bir konu."

"Eminim öyledir, çünkü Orthros'un hem İmparatorluk'tan de Tenebra'dan gelen ölümlü konukları Gündönümü Zirvesi sırasında temas kurdular. Bunun bir tartışma konusu olduğunu biliyorum."

"Yine de bu tartışma, elçilerden gelen mesajlara kıyasla neredeyse rahatlatıcı."

Mak üstü örtülü kan mühürleri taşıyan bir yığın gönderiyi işaret etti. "Savaş büyücülerinin Solia'yı Cordium'a götürdüğünü öğrendiğimizden beri bu son saldırı mı?"

"Tahmin edebileceğiniz gibi, elçiler her şeyi yeniden değerlendiriyor. Hesperinlerin Cordium'a sızarak Tenebra'nın gerçek Kraliçesini şu kralın müttefiki olan Büyücü Tarikatlarından kurtarabileceği düşüncesi bile..." Babası başını salladı.

"En uçucu malzemeleri demirhaneye koyup patlamayı izlemek gibi. Siz de sıcaklığı ayarlamak gibi güzel bir iş yapıyorsunuz."

"Bu malzemeler herhangi bir sıcaklıkta güvenli midir?"

"Hayır."

Babası ona bir selam ve alaycı bir gülümseme verdi.

Babamın masasındaki yığına her yeni sevkiyat düştüğünde, Mak, Anne ve Nike arasındaki ucurumu iyileştirmesine yardım eden kişi olmaya daha da kararlı hale geldi. Dünya alevler içindeyken en azından evlerinde huzur içinde yaşayabilirlerdi.

", " dedi Mak. "Sıradaki plan. Anne ve Nike'ı birbirleriyle konuşturmak için başka ne deneyebiliriz?"

"Sabır."

Mak iç çekti. "Biz savaşçıların güçlü yanı bu değil."

" fikirde değilim. Geçtiğimiz Kış Gündönümü'nde Lio ve benim barışmamıza yardımcı olma konusunda çok sabırlıydın."

Mak bu övgü karşısında gülümsedi. "Bir çift zihin büyücüsüne göre, siz ikiniz bu konuda Anne ve Nike'tan çok daha az inatçıydınız."

Babası kıkırdadı. "Diplomatların azmi harikadır ama hiç kimse Orthros Muhafızı ve onun Birinci Baş Vekilharcı kadar inatçı olamaz. Belki diğer Vekilharçlar hariç."

Mak bir kahkaha attı. "Deniyorum."

Babasının kara gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Yine de komplo kurma zevkini benden miras aldığını düşünmeye başladım. Annenle kız kardeşini bir araya getirmeme yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Yardım edebildiğime sevindim."

Mak yıllar önce babasının onu asla tam olarak anlayamayacağı gerçeğiyle barışmaya çalışmıştı. Her konuda babasının onayını kazanmasa da bunun sorun olmayacağını kabul etmek için elinden geleni yapmıştı.

Ama yine de istiyordu ve şu anda ona sahipti. Değişiklik olsun diye aile meselelerinde aynı taraftaydılar.

Babası Mak'ın Nike'ın neler yaptığını öğrenmediği sürece bu böyle devam edecekti. Suçluluk duygusu üzerine çökmüştü ve bu, duygularının etrafına bir perde çektiği nadir durumlardan biriydi

Tüm bunları gerçek hayal kırıklığının altında gizlemek zor değildi. "Annem Nike eve döndüğü için çok mutlu. Nike'ın onu çok söyleyebilirim. Birbirlerini seviyorlar. Bunu kabul etmeleri ve öfkelerinin sadece yollarına çıktığını anlamaları için ne gerekiyor?"

Babam çenesini sıvazladı. "Yumruklarıyla konuşmaktan başka bir şey değil sanırım."

"Oh, Tanrıça." Bu her şeyi çözdü. Dünya kesinlikle patlamıştı. "Gerçekten mi baba? Yumruk yumruğa kavga etmenin en iyi çözüm olduğunu mu düşünüyorsun?"

Babam güldü, dişleri büyü ışığında parlıyordu. "Sıradan bir kavga değil. Her ikisi de öfkelerini boşaltmak için basit şiddete başvurmayacak kadar disiplinli. Onları her zamanki müzakere masalarına, birbirleriyle ana dillerinde konuşabilecekleri bir yere getirmeliyiz. Kendi topraklarında, savaş sanatlarının arabulucu olduğu bir tartışmaya ihtiyaçları var."

"Arenada düzgün bir antrenman maçından bahsediyorsun." Mak başını salladı. "Bunu görmeyi çok isterdim. Ama Nike eve geldiğinden beri bizimle bir kez bile antrenman yapmadı, Kadi ona yalvarsa da. Alkaios ve Nephalea bile onu ikna edemiyor."

"Ona sordun mu?"

"Onu çok fazla zorlamak istemedim sanırım." Demirhanede seyircisiz oldukları zaman ondan kendisine bazı hareketler göstermesini istemek ne kadar cazip gelse de.

"İnsanlar hakkındaki bilgeliğine güven, Mak. Sende çok fazla var." "Böyle düşünmeniz benim için çok önemli baba." Evet, Mak büyüyebilir Bu onaya alışkındı. Demirhaneyi düşünmemeye çalıştı.

"Nike'a antrenman sormak için doğru zamanı bulursan, bence senden gelen bir davete daha farklı yanıt verecektir."

Mak düşünmek için durakladı. "Eğer Nike'ı arenaya gelmeye ikna edebilirsem, sence annemi de arenada kalmaya ikna edebilir misin?"

"Kesinlikle. Lyta kendi arenasında hiçbir meydan okumadan geri durmaz."

"İyi plan. Nike'ı bize yeteneklerini göstermesi için ikna etmek için elimden geleni yapacağım." Mak'ın sırtışı geri döndü. "Tanrı biliyor ya, bunu dört gözle bekliyorum."

"Düşünsene, Nike'ı savaşta hiç görmedin. O da en az annen kadar bir sanatçı. Onların maçı beklentilerinizi aşacak ve beklentilerinizin ne kadar yüksek olduğunu biliyorum."

Haima'da saatlere damgasını vuran boru sesleri şimdi kütüphanenin ötesinde, Kitharos Evi'nden şehrin üzerinde yankılanıyordu.

"Devriye zamanım geldi," dedi Mak.

"mi? Dün gece sen ve Lyros görevdeydiniz. Alkaios ve Nephalea'nın koğuğu kontrol edeceğini sanıyordum."

"Görmek istedikleri yeni bir konut var ve mimar bu gece onlarla buluşabilecekti. Lyros ve ben devriyelerini karşılamayı teklif ettik."

"İkiniz de çok nazıksınız. Kabul ediyorum, en yeni kollarımızın burada Argyros Hanesi'nde kalıcı bir ikametgah kurmasını tercih ederdim, ancak keşfetmeleri ve geleceklerinin ne olacağına karar vermeleri onlar için iyi."

"Umarım onlar da kalmaya karar verirler."

"Onların varlığı Lyta ve benim için çok hoş olurdu, özellikle de Siz ve Lyros'un güneydeki ikametgahınız Timarete Hanesi'nde olduğu için. Elbette, büyük soylarınızın her iki evinde de bir ikametgahınız olmalı. Lyros'un ailesine arkadaşlık etmenizi çok görmüyoruz..."

"Bosko on konutu doldurmaya yeter." Ama özlenmek güzeldi. Babası güldü.

"Doğru."

"Lyros ve ben gece için görevden ayrıldıktan sonra Nike'ı bulup tekrar deneyeceğim."

"Teşekkür , Mak." Babası ayağa kalktı ve masanın etrafında dönerek onu kucaklamak için kendine çekti.

Mak da ona sarıldı. " de onları konuşturacağız."

"İkimizin arasında, inanıyorum ki konuşacağız."

Mak çatıdaki terasa açılan arka kapıdan çıktı ve kapıların arkasından kapanmasına izin verdi. Grace'in kendisini beklediği manzaranın tadını çıkarmak için durakladı. Lyros korkuluklara yaslanmış, zayıf, kaslı kollarını göğsünde kavuşturmuş, uzun, bronz bacakları terasın sıcak ışığında önünde uzanıyordu. fenerler.

Mak yaklaştı. "Kız kardeşinin sanat sempozyumundan kaçtığın için rahatlamış görünüyorsun."

Lyros içini çekti. "Kardeşlerimin beni bu şeylere nasıl bağladığını bilmiyorum."

"En azından biraz ilginç olmalı. Tüm o kalça şekillendirme ."

"Göğüsler üzerinde çok fazla zaman harcadılar." "Oh, bu çok sıkıcı."

"Öte yandan sen, babanın kütüphanesinden kaçmak için acele ediyor gibi görünmüyordun. Yine güzel bir sohbet yaptınız."

"Evet, aslında."

"Sevindim majesteleri. İkinizin önemli konularda hemfikir olduğunuzu görmek güzel. Benim dışımda."

"Doğru, babam ve ben bu konuda her zaman aynı fikirde olduk. Sen başıma gelen en güzel şeysin."

Lyros ona yavaşça gülümsedi. Ağzının sol tarafı her zaman sağ tarafına göre biraz daha yukarı kalkıyor ve dişlerini daha fazla gösteriyordu.

"Birdenbire savaştan yeni dönmüş bir genç kan gibi görünmeye başladın."

Gracemoon."

"Beni suçlayabilir misin? Seni kıyafetler içinde görmenin beni ne hale getirdiğini biliyorsun." Mak iki elini Lyros'un iki yanındaki parmaklıklara dayadı. Stand'ın kısa, siyah dövüş cübbesi her zaman Grace'in atletik vücudu için yapılmış gibiydi. Lyros sanatçı bir aileden geliyor olabilirdi ama onun kaderinde savaş sanatı vardı.

Lyros kollarını açmadı, yeşil gözleri alay ediyordu. "Beni her gece kıyafetler içinde görüyorsun."

"Ve bana her gece bizim Gracemoon'umuz. Sonsuzluğun geri kalanında sana yeni bir aşkla bağlanmayı planlıyorum."

"Bunu bana devriyeye çıkmadığımız bir zamanda tekrar söyle." Lyros Mak'ın çenesini nazikçe ısırdı.

Mak'ın teninde bir ürperti dolaştı ve daha yakına eğildi. "Devriyemizi tamamladığımız dakikaya ne dersin?"

"İssız bir koyda olabilir mi?"

Mak sırtıtarak geri çekildi ve Lyros'a bir selam verdi. Vekilharç olmanın faydalarından biri de buydu. Orthros'un kenarları boyunca kimsenin ayak basmadığı her türlü ücra yeri buldular. Sınır devriyesi çok Grace'inizle birlikte görev yaptığınız zaman romantikti.

Mak ve Lyros el ele, rutinlerine başlamak üzere Argyros Hanesi'nden ayrıldılar. İlk kontrol noktasına, Kızkardeşler Limanı'nın denize en uzak noktasındaki kayalığa indiler. Altlarında buz çıtırdıyordu dar doğru yürürken sandallar. Çok aşağıda rıhtımlar büyüğü ışıklarla parıldıyor, gemiler Damarlar'a girip çıkıyordu.

Kraliçelerden gelen sevgi dolu bir selam gibi, koğuşun en yakın düğümü Mak'ın büyüünü denize demirlediği yerden çağırdı. Annassa'lar deniz boyunca aralıklarla yoğunlaştırılmış büyü noktaları inşa etmişlerdi.

Savunmalar, hem büyülerini güçlendiren hem de Stand'a koğuşla bağlantı kurmak için güçlü geçitler sunan düğümler.

Gerekirse havalanabilir ya da koğuşun çevresine doğru yelken açılabilirdi ama düğümler o kadar güçlüydü ki Vekilharçlar en yakın kıyı şeridinden bile bunlardan faydalanabilirdi. Ayrıca, ayaklarının altındaki sağlam zemin sayesinde tüm konsantrasyonlarını koğuşa adarlar.

Lyros dişini avucunun üzerinde kaydıldı ve elini Mak'a uzattı. Koğuşla birleşmek için yapılan içki kutsaldı ama henüz teknik olarak büyüye başlanamışlardı. Zarafet de kutsaldı. Mak muzip bir sırıtışla Lyros'un elini ağzına götürdü ve Grace'in derisindeki kanı yavaşça yaladı.

Lyros gülererek onun elini gönülsüzce çekti. "O kan koğuşa adanmıştı, seni kâfir."

"Artık değil."

"ayrılmadan önce bir şeyler atıştırmıştın." "Şimdi bir tane daha yedim."

Lyros tekrar güldü ve bir hamle yaptı. Mak bu hamleyi biliyordu ama Lyros'un yapmasına izin verdi ve kulak memesindeki bir ısırıkla ödüllendirildi.

"Ah," dedi mutlu bir şekilde. "Arenada ısırarak yok."

"Arenada değiliz." Lyros geri çekildi, dudaklarından Mak'ın kanının bir damlasını yaladı.

Mak boğazını temizledi. ". İçki. Devriye." "Koy."

"Önce devriye, seni yakışıklı dikkat dağıtıcı."

"Hatırladığım kadarıyla dikkat dağıtma işini başlatan sizdiniz."

Mak itaatkâr bir şekilde avucunu ısırıldı ve uzattı. Lyros bu hareketi tekrarladı ve onun elini sıktı. Kanları birbirine karıştı ve Lyros'un büyüğü Birlik'te dikkat çekti. Mak kendi koruma sihrini yükseltti ve onu Lütuf'un eşleşen yakınlığıyla birleştirdi. Rahatlık etrafını sardı ve birleşen güçleri içinden akarak kendisini üzerinde durdukları uçurum kadar uzun hissetmesini sağladı.

Birlikte duyularını Kraliçelerin şaheserine doğru uzattılar ve onun akımları onları içine çekti. Annassa Alea'nın bir Sığınak büyücüsü olarak nadir statüsünü tanımlayan koruma ve ışık büyüğü kombinasyonunu değil, yalnızca korumaya olan ilgisini paylaşmalarına rağmen, Sığınak büyüğünün fedakâr doğası onları büyüğüne katılmaya davet etti.

Mak, çoğu Hesperin'in koğuşu yekpare bir şey olarak düşündüğünü sanıyordu ama öyle değildi. Karmaşıktı, desen ve doku çeşitlilikleri vardı, ebedi ve değişkendi. Adamas'tan dövülmüş bir kalkan gibi, ama aynı zamanda Damarlara çarpan dalgalardan ya da asla erimeyen yerdeki don gibi.

Düğümle bağlantı kurdular. Güç Mak'ın damarlarında dalgalandı ama o ve Lyros sabit durdular, muazzam büyüye dayanmak için eğitilmişlerdi. İçinden bir heyecan geçti, ciğerlerini doldurdu ve derisini çakıl taşlarıyla kapladı. Bir an önce kendini bir uçurum kadar uzun hissederken, şimdi Orthros kadar engin hissediyordu.

Kollarıyla tüm ülkeyi kuşatabilirdi. Tüm insanları büyüünün içinde tutuyordu. Donmuş toprağın her değerli uzantısını, her güçlü Hesperine kalp atışını görüyor ve biliyordu.

Vekilharç olarak görev yaptığı her gece inancını daha da güçlendiriyordu. Evini korumak için görev çağrısının çok ötesine geçecekti. Lyros'un eli onunkinde sıkılaştı, her zaman birlikte duracaklarına dair sessiz bir söz verdi.

Mak'ın gözleri kayarak kapandı ve aurik bakışını açtı. Kraliçe Alea'nın ışıık büyüü ona görme yetisi kazandırdı ve Kraliçe Soteira'nın zihne olan yakınlığı koğuşu Kan Birliği'nin büyük bir damarına dönüştürdü.

Sanki suyun üzerinde uçuyormuş gibi, zihin gözü koğuşun çevresini taradı. Yakındaki her deniz canlısının kalp atışlarını, Kan Birliği'nden akan ve sıçrayan aurlarını hissetti. O ve Lyros büyülerini zıt yönlelere yapsalar da Lyros kendini yakın hissediyor, onunla birlikte koğuşa bağlanıyordu.

Mak aşağıdaki suları ve uzaktaki ufku, kayıp bir tekne ya da koğuşun içindeki daha sıcak sulara doğru yüzen bir balina gibi olaylı bir şey olup olmadığına dair taradı. Buzdan heykellerde çatlak ya da erime olup olmadığına dair gerekli kontrolleri yaptı, ancak hiç bulamamıştı.

Endişelenecek kötü kalpli melez avcılar yoktu. Hesperinleri ateşe vermeye kararlı büyücüler de yoktu. Güneydeki sınır devriyesi çok rahatlatıcıydı.

"Her yer temiz," diye duyurdu

Mak. "Her şey yolunda," diye onayladı Lyros.

Koğuştan yüzeye çıktılar, her ikisi de büyüünün dolayı biraz nefes nefese kalmıştı.

"Sakin bir gece olacak," dedi Mak. "Ben doğuyu hallederken sen de batı düğümlerini halletmek ister misin?"

"O zaman koyda buluşalım mı?"

"Mm hmm."

Tanrıça, Lyros bir selamı müstehcen göstermeyi nasıl başardı? Rekor bir hızla uzaklaştı.

Mak doğuya doğru adım atarak bir sonraki kontrol noktasına, kayalıkların eteğindeki taşlık bir kumsala ulaştı. Kumsal dardı ama gelgit sırasında buradan Damarların tabanının etrafını dolaşabilirdiniz. Belki de bunu Lyros'a bir sonraki devriyelerinden sonrası için önerecekti.

Mak sessizliğin tadını çıkarmak için durakladı. Dalgaların ve yakındaki koğuşun gücünden başka bir şey yoktu. Bazı savaşçıların sınır devriyesini neden sıkıcı bulduğunu anlayabiliyordu. Ama Mak burada olmaktan keyif alıyordu. Devriyedeysen, kendi derisinin içinde her zaman rahattı. Dünyadaki yerini biliyordu. Amacını.

Yakınlarda başka bir auranın parlaması düşüncelerini böldü.

Ne oldu? Lyros sordu.

Zafer Yıldızı'nda hata yoktu. *Nike burada.*

Nike sınır devriyesi için bize mi katılıyor? Şimdi sesi acemi bir stajyer kadar heyecanlı çıkan Lyros'tu.

Mak daha önce hiçbir düğümle bu kadar çabuk bağlantı kurmamıştı. Ama İçine akan büyü onu sadece bağlıyordu. Kız kardeşi Kraliçe'nin büyüüne katılmamıştı. *Stand görevi için burada olduğundan emin değilim.*

Lyros'un hissetti. *Ayrıca burada başka kimlerin olduğunu kontrol için koğuşu kullanmıyor.*

Kimseyle tanışmayı beklemiyor olmalı.

Mak, Zafer Yıldızı'na gizlice yaklaşmaya mı çalışacaksın?

Hayır. Ne için burada olduğunu öğreneceğim.

Ona gizlice yaklaşarak.

Mak bir an tereddüt etti, sonra kendini gizledi. Ablasına gizlice yaklaşmak ve onun işine burnunu sokmak küçük kardeşlerden beklenen davranışlardır, diye düşündü.

Ayrıca, sınır devriyesinde görevli bir ve nöbeti sırasında sınıra yaklaşan herhangi bir Hesperine ile dostça konuşması ve refahını kontrol etmesi beklenirdi.

Kimse karşıya geçmek için böyle bir noktayı seçmezdi. İmparatorluğun kapıları henüz sezon için açılmamıştı ve tüm trafik rıhtımdan gelip geçecekti

Belki de buraya sadece gezmeye gelmiştir, diye düşündü Lyros.

Belki de. Ama o bundan şüpheliydi.

Kuru ve buz gibi havada, Mak uyumsuz bir koku yakaladı.
Ne kokusu alıyorsun? Lyros sordu.
Mür mü? Mak tekrar kokladı. *Sanırım mı? Orthros'un İmparatorluk'tan aldığı şeylere pek benzemiyor. Bunda bir tuhaflık var.*
Sizinle gelmemi ister misiniz, Majesteleri?
Sanırım bu da Nike ile yalnız konuşmayı denemem gereken bir başka durum, Özellikle de ona cevaplamak istemediği sorular soracağım için.
Lyros, *en sevdiği kardeşi olduğun için muhtemelen bundan kurtulabileceğini* söyledi.

Ben onun tek kardeşiyim. En azından kan kardeşiyim. Aynen öyle.

Mak uçuşunun kenarından Nike'ın aurasına doğru havalandı. Peçelerini sabit tuttu ve daha büyük bir büyüünün altına saklanan küçük bir büyü gibi, koğuşun yaklaşmasını engellemesine izin verdi.

Yine de, aslında ona gizlice yaklaşmayı başardığı için oldukça şaşırmıştı. Bu gece gardını indirmişti. Bu iyiye işaret miydi?

Hayır, savunmasını indirdiği tek yerin kilometrelerce ötede tek kişi olmayı beklediği ıssız bir sahil olması kötüye işaretti.

Ondan birkaç adım öteye sessizce indi ve gördüğü şey karşısında kaşlarını çattı.

"Buraya kadar gelebildiğine inanamıyorum, seni uyuz şey." Kollarında bir kuşu kucakladı.

Bir akbabaydı. Mak bu manzara karşısında burnunu kırıştırdı. Orthros'ta ölüm yoktu. Leş yiyiciler de yoktu.

Bu hayvanda, ölümsüzlük diyarındaki varlığından bile daha doğal olmayan bir şey vardı. Sanki olmak isteyeceği başka bir yer yokmuş gibi, Nike'ın uysaldı. Nike'ın kollarında kıpırdandığında, sanki orada rahat ediyormuş gibi, havaya mür kokusu yayıldı.

Mak onu izlerken, bacağından metal bir tüp çıkardı. Sıkıca sarılmış kâğıtlar belge kutusundan havalandı ve Mak'ın bütün hafta yazarken gördüğü parşömenlerle tüpü yeniden doldururken omzunda asılı kaldı.

Elini kuşun tüylerinde gezdirmek için durakladı. Kuşla ilgili bir şey Mak'ı rahatsız etti. Çok hareketsizdi. Çok sessizdi.

Aslında sessizdi. Çünkü kalp atışı yoktu.

Kalp atışı yok. Damarlarında kan akıyordu. Kansızdı, kendi yaşamı olmayan ölümsüz bir yaratıktı, bir büyücü tarafından yeniden canlandırılmıştı.

Güç. "Kansız akbaba "nın bir Hesperine'in aklına gelebilecek en iğrenç hakaret olmasının bir nedeni vardı.

"Nike mı?" Mak sordu. "Tanrıça aşkına, neden elinde bir *gerçek* kansız akbaba mı?"

Kadın donmuş bir halde ona baktı, tıpkı diş etlerini yağmalarken yakalanmış bir süt çocuğu gibi. "Kupa ve dikenler," dedi sakince. "Sen daha iyi bilirsin ki Bir Steward'ı korkutmak. Seni dümdüz edebilirdim."

"Ellerin dolu."

"Ellerim arkamda kanlı prangalarla seni dümdüz edebilirim." "O şeyin burada ne işi var?"

"Burada ne yapıyorsun, Mak? Bu gece Alkaios ve Nephalea'nın devriye gecesi."

"Lyros ve ben onlarla yer değiştirdik." Başının arkasını ovuşturdu.

Bu yüzden burada Alkaios ve Nephalea dışında kimseyle karşılaşmayı beklemiyordu. Ölümsüz yarattığın sırrını çoktan öğrenmiş olmalıydılar. Nike'ın kendi ailesinden sakladığı bir sır.

"Gizli daimi bir davetim var," dedi Mak. "Bana kansız akbabadan da bahsedebilirsin."

"Hayır, Mak. Demirhanemden haberdar olman sana söyleyeceğim anlamına gelmez.

her şey." İçini çekti ve kuşu serbest bıraktı. Ayaklarının dibindeki çakıllı kumsala yığıldı ve tüylerini karıştırdı, sonra biraz tüylerini kabartmaya başladı. "Ama Bir Vekilharç olduğunuza ve devriyeniz sırasında Orthros'ta kansız bir akbaba gördüğünüze göre, size bir açıklama yapmak zorundayım."

"Ve bunu bildirmek zorundayım."

"Yapacak mısın?"

"Elbette bekleyeceğim. Sadece... birkaç yıl ya da on yıl bekleyebilirim."

"İşte bu yüzden her şeyi öğrenmemelisin Mak. Çünkü bu sadece anneme bildirmediğiniz listesine eklenecektir. Ben olmayacağım hizmet sicilinizi daha fazla lekelemekten sorumlu değilim."

"Bırakın bu konuda ben endişeleneyim. Stand adına, sizden ölümsüz kuşunuz Firstgift'i açıklamanızı rica etmek zorundayım."

Dudaklarını birbirine bastırarak gözlerini ona dikti. "İnatçı genç kan."

Ona sıırttı.

"Bu bir haberci," dedi. "Nereden?"

Hypnos'un diyarından mı?"

"Cordium'dan."

Mak, başını eğip boncuk gibi küçük gözleriyle ona dostça bir bakış atan kuşa baktı. "Cordium'dan buraya kadar uçarak mı geldi?"

Koğuşun içinden mi?"

"Havalandım ve onu koğuşun içine getirdim." Belli ki etkilenmiş bir şekilde sııttı. "Ama evet, bu kemik torbası Corona'dan buraya kadar dayanabildi."

"Magelands'ın bir büyücünün evcil hayvanını koğuşa getirmişsin. Kupa ve dikenler, eğer sen olmasaydın Nike, bunu gerçekten rapor etmek zorunda kalacaktım."

Ama Mak, koğuşun sonsuza dek ayakta kalacağını bildiği gibi, Nike'ın da Orthros'u tehlikeye atacak bir şey yapmayacağını biliyordu. Eğer o şeyi koğuşun içine sokmanın güvenli olduğunu düşünüyorsa, öyledir.

Akbaba kanatlarını açtı, birkaç kez zıpladı ve sonra kararsızca uçtu.

"Yorgunlara huzur yok," dedi Nike. "Tanrıça yolunu aydınlatsın, yaşlı şey."

"Yazdığın şey bu muydu? Mektuplar mı? Bir casusa mı? Bir bağlantıya mı?"

Dudaklarını büzdü ve garip kuşun uçup gitmesini izledi. "Bir müttefik," diye itiraf etti.

Mak bir an sessiz kaldı, afallamıştı. Ne tür bir müttefik kansız bir yaratık mı? Böyle müttefikler varken Nike'ın düşmana ihtiyacı yoktu. Onun ne pahasına olursa olsun Methu'yu arayacağını biliyordu ama bunu hayal bile edememişti.

"Bu, arayışınızdan vazgeçmediğiniz anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Değerlendirme yapıyorum. Umarım müttefikim bana karar vermemde yardımcı olacak bilgiler sağlayabilir."

Mektuplara bu kadar dalmış olmasına şaşmamalı. "Yurtdışında sana yardım eden birinin olmasına sevindim."

Gözleri tekrar donuklaşarak ona döndü.

"Ah, dikenler, Nike, peçeleri biraz gevşetebilirsin, biliyorsun. En kötü sırrını zaten biliyorum ve auran Adamas kadar sertken seninle sohbet etmek çok zor."

Bunun üzerine kadın güldü ve o da puanına bir puan ekledi. Nike'ı güldürme konusunda Kadı'dan bile daha iyiydi.

Büyülü duyuları üzerindeki baskıyı hafifletmek için perde ve perde kombinasyonu hafifledi.

Ve işte oradaydı, gerçek o. Bir yarışın başlangıç kapısından fırlamak üzere olan bir küheylan kadar sabırlı, Yıldızlar Kadehi'nden burnuna inen bir darbe kadar güçlü, demir ocağı kadar öfkeli biriydi. Ama tüm bunların altında, Orthros'un karları kadar derin ve duyguluydu. O kadar durgun olabiliyordu ki, tıpkı o kar gibi. Ama bir kar fırtınası geldiğinde, dikkat etse iyi olurdu.

Mak sıırttı. "İyi tanıştık, kardeşim."

Kazananı selamlamak için elini havaya kaldırdı. "Yine de en kötü sırrımı bilmiyorsun."

"Oh? Paylaşmak ister misin?"

Bakışları yine kuşun peşinden sürüklendi. Mak siyah kanatlarını ufukta, keskin Hesperine görüşünün sınırında seçebiliyordu. Gözleri kısıldı ve sanki ona gerçekten karanlık bir sır vermek üzereymiş gibi aurasındaki o fırtınanın bir ipucunu hissetti.

Ama fikrini değiştirmiş görünüyordu. "Orthros'un etsiz kıymalı turtaları benim favori yemeğim değil."

Sahte bir korkuyla elini ağzına götürdü. "Sen bir Hesperine misin ki?" "Belli ki çok uzun zamandır yurtdışındayım."

"Şimdi de bana babamın kahvesinin dünyanın en iyi içeceği olmadığını söyleyeceksin." "Asla! Soyumuzun güzel kahvelerini savunmak için düelloya bile girerim."

Mak dramatik bir şekilde rahat bir nefes aldı. "O zaman tamamen serseri bir barbar olmamışsın." Başını kaşıdı. "En sevdiğin yemek ne peki?" Şimdiden Cassia'yla birlikte Nike'ın hoş karşılandığını hissettirecek bir piknik hazırladıklarını hayal edebiliyordu.

"Sebze çorbası."

Bu kolay olurdu. "Nasıl olur da sebze çorbasını kıymalı turtadan daha çok sevebilirsin?"

"Sıradan bir çorba değil. Sadece kendi mutfağından servis eden bir büyücünün gizli tarifi."

"Kardeşim, bir büyücünün mi gidiyor? Bu mürted nerede saklanıyor?"

"Oh, o mürted değil. Tarikatın üst kademeleriyle arası oldukça iyidir. Corona'daki malikane bölgesinde güzel bir yeri var."

Oh. Çorba onun en kötü sırrıymış.

Nike sadece Cordium'daki bir büyücüyle yazışmıyordu. Kendisi de oradaydı.

Mak da tahmin etmişti. Methu'yu Cordium'dan başka nerede arayabilirdi ki? Kılıcını başka nerede bulabilirdi ki?

Ama Şimdi bunu yüksek sesle itiraf etmişti.

Mak kısıık bir ısıık çaldı. Gözleri ona meydan okuyordu ama içinde bir parça acı da vardı.

Başını salladı. "Bu yüzden Rudhira'nın seni bulmasına izin vermedin."

"lp lmediğimi merak etmesine izin vermek ya da beni Cordium'dan çıkarıp kendi onayı olmadan düzenli olarak Magelands'a girdiğim için tutuklamasına izin vermek arasında bir seçim yapmak zorundaydım."

"Sizi tutuklamazdı herhalde."

"O Yurtdışındaki Orthros'un Prens Naibi. Dava Kardeşi için kendi Görev Yasasını esnetemez. En azından benim için. Ben de Stand'ın Birinci Baş Vekilharcıyım. Kanunları eğip bükerken grlemem."

"Size onay vermez miydi?"

"Ona sordum. Bana 'Corona donduğunda' dedi." İ ekti. "Onu nasıl suçlayabilirim? Methu'nun kaderiyle karşılaştığım daire hayaller görüyordu."

"Tek başına kaçmadan önce onunla yaptığın son konuşmanın konusu buydu, değil mi?"

"yleydi."

"Şimdi döndün ve seni henüz tutuklamadı." "Neyse ki sonunda beni yakaladığında

Tenebra'da olduğum zamanlar. Resmi olarak başka nerelerde bulunduğumu bilmiyor. Gayri resmi olarak, eminim bazı sonuçlara varmıŐtır ama ben ona herhangi bir kanıt sunmamaya zen gösterdim."

Mak tereddüt etti. "Sen de annemi korumaya çalışıyordun."

"Onu bu duruma sokmak istemiyorum, Mak. Onu ben ve kanun arasında seçim yapmaya zorlamayacağım."

"Onun bu Şekilde göreceğini sanmıyorum."

"Şu anda hiçbir Şey göremeyecek kadar kızgın. Hepinizin benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum. Neredeyse bir yüzyılımı Yeni Hediyeeler toplayarak ve Tenebra'dan Cordium'a ittifaklar kurarken, sen heykelimin başında nöbet tutup ağladın."

"Kızgınlığının nedeni bu değil Nike."

"Ama fkeni hissedebiliyorum Mak. Peelerle neredeyse hiç uğraŐmıyorsun." "Oh, çok kızgınlım. Güvenmek zorundaydın..." Kuşun ardından bir el salladı.

"...grevinizde size yardımcı olacak kansız bir akbabası olan biri. Alkaios'u tek başına hediye etmek zorunda kaldın ve Yeniyetmelerin Cassia'yı kurtarmana yardım etmek zorunda kaldı. Ailen evde oturup ağlarken." Bir adım ne ıktı.

"Ailen sana yardım etmeliydi. Herkes gittiğin için o kadar kızgın ki, seninle birlikte gidefark etmemiş ! Ya da en azından seni kutsadılar. En başta seni desteklemiş , arayışını bizden saklamana gerek kalmazdı. Eğer size karşı durmasalardı, tüm bu acıları önleyebilirlerdi."

Bir nefes verdi, gözlerinde bir parıltı vardı. "Beni korumaya çalışıyorlardı."

"Bu çok aptalca. Herkes Zafer Yıldızı'nı doğru olduğuna inandığı şeyi yapmaktan alıkoyamayacağını bilmeli. Sizi güvende tutmanın tek yolunun yanınızda savaşmak olduğunu bilmeliler."

Sesi kalın çıkıyordu. "Yanımda olsaydın çok minnettar olacağım bazı savaşları düşünebiliyorum."

Onun bu açıklaması, savaş sanatlarındaki en yüksek başarı olan diken dalını bir yarışmada kazanmaktan daha iyiydi.

"Mak... Anne ve babanın burada yapması gereken önemli bir görev vardı. Seni yetiştirmek. Dönüştüğün kişiyi değiştirebilecek hiçbir şeyi ."

"En azından bir elleriyle seni diğer elleriyle beni beladan uzak tutabilirlerdi."

"Hm. İçimden bir ses bunun için iki ele de ihtiyaçları olduğunu söylüyor." "Sadece babamın resmi cübbesini alıştırma olarak kullanmak için doldurduğum zaman kukla."

Nike patlattı. Oh, gerçekten de ona puan. "Tanrıça, bunu görmek ."

"Size bir gösteri yapardım ama bunun Bosko için kötü bir örnek oluşturabileceğini düşünüyorum."

"Seni dinliyorum, şimdi çok sorumlusun."

"Sadece Bosko izlerken." Göz kırptı. "Benim gözetimimde istediğin zaman ölümsüz haberci kuş aracılığıyla mektup gönderebilirsin kardeşim. Belki bir dahaki sefere bize büyümlü bir çorba getirmesini isteyebilirsin."

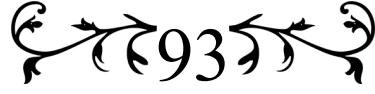
"Bence onu okyanus ötesine sürüklemek ve hala yenilebilir olmasını beklemek mükemmel çorbaya kötölük olur."

"O halde minnettarlık bağımızı çorbadan başka bir şekilde onurlandırmanız gerekecek."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Kesinlikle yapacağım. Ne yapmamı istersin, küçük kardeşim?"

Doğru zaman diye bir şey varsa, o da buydu. "Spar with me."

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

12 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

TÜMÜ MONTE EDİLMİŞ

LIO kanepenin üzerinde bu şekilde dururken ÇOK UZUN GÖRÜNÜYORDU. Cassia'nın dirseğinin dibindeki sehpanın üzerine küçük, katlanmış bir kâğıt bıraktı. "Bir kurye az önce sana başka bir not getirdi."

Cassia bahçe kitabının bir sayfasını çevirdi ve bir leylakın botanik diyagramını inceledi. "Keşke Deneme grubumuz beni bir şeylere davet etmeyi bıraksa. Hayır demek zorunda kaldığımda kendimi suçlu hissediyorum. Dinlenmeye ihtiyacım olduğunu bildiklerini sanıyordum."

"Bu bizim duruşma çemberimizden değil."

Cassia başını kaldırıp Lio'ya baktı. "Ioustin, bahçıvanlık derslerim konusunda Üstat Kona'ya özürlerimi ileteneğine söz verdi."

Notu aldı ve onun defterine yerleştirdi. "Üstat Kona'dan da değil."

Knight kâğıdı koklamak için başını onun kucağına dayadı. Dışında herhangi bir işaret yoktu. Notu açtı.

Stand, üçüncü ayda arenada antrenman yapacak. Seni orada görecek miyim?

- Nike

Cassia'nın nefesi kesildi. "Mak sonunda onu ikna etti!" "Mak olduğundan hiç şüphem yok."

"Bu davete hayır diyemem."

"Gerçekten de, eğer deneseydiniz, Deneme kardeşlerimiz gelir ve sizi arenaya taşırdı."

"Yatakta kalmamı istediğini sanıyordum."

"Koruyucu içgüdülerim birkaç gecedir dinlendiğiniz ve Ioustin'in zihin koğuşunun tüm fiziksel etkilerini iyileştirdiği konusunda tatmin olmak zorunda."

Cassia iç çekti. İtiraf etmeliydi ki, vücudu kendini iyi hissediyordu. Yine her geceyi burada, kanepede kıvrılmış bir şekilde geçirmek istiyordu. rahat bir bornoz ve yün çoraplar. Ancak bu tamamen koğuşun zihninde bıraktığı kalıcı etkilerin suçu olmayabilir.

Orthros'un gelen notu parmakladı. "Üçüncü ay. Yarım saat sonra. Giyinsem iyi olacak."

Lio göz açıp kapayıncaya kadar geri çekilip Cassia'ya atletik tuniğini uzattı.

"Ah." Başını iki yana salladı. "Ben sadece izleyeceğim."

"Bunu giymezen hayal kırıklığına uğrayacaklarını biliyorsun. Stand'ın kıyafetçisi sıfatıyla Kadı'dan bir hediye idi."

Cassia iç çekti. "Şu Argyroi'ler."

"Uсталıkla köşeye sıkıştırılmışlar,"

diye onayladı Lio.

"En azından seni atletik tuniğinle görmek için bir bahane olacak."

"Memnuniyetle, gülüm. Burada üstümüzü değiştirip arenaya çıkabiliriz, ısıtılmalı. Bu şekilde şehirden geçerken üşütme riskiniz olmaz."

"Gördüğüm kadarıyla hâlâ korumacı hissediyorsun."

Bir elini kanepenin arkasına dayadı ve yanına çömelerek yüzünü onunkine yaklaştırdı. Sesi alçak ve ipek gibi pürüzsüzdü, kadının içindeki zihin koğuşunda . "Çok korumacı."

Dudakları arasındaki mesafeyi kapattı ve kendi dudaklarına teslim oldu. bir an için içgüdüleri. Hâlâ her geceyi burada, kanepede Lio'yla kıvrılıp yatarak geçirmek istiyordu.

", " dedi iç çekerek. "Eğer sen, benim koruyucum olarak, kendini buna razı edebilirsen, gidip arkadaşlarımızı ve ailemizi benim bir münzevi olmadığımıza ikna ederiz."

Hazırlandıktan sonra Lio onları ılık ve nemli havayla dolu küçük bir odaya soktu. Orthros Boreou'daki Hippolyta'nın Gymnasium'undaki özel banyo odaları gibi buhar tezgahları ve musluklar vardı. Ama giderin etrafındaki kırmızı renkten, burada Orthros Notou'nun mineral kaplıcalarının tadını çıkarabileceklerini anlayabiliyordu.

Cassia, Zirve Oyunları sırasında Lio ile böyle bir odada hızlı ve unutulmaz bir kaçamak yaptıkları zamanı hatırladı.

"Bu gece ayrılmadan önce bu banyo üzerinde hak iddia etmek ister misiniz?" Lio sordu.

"Bu sefer ne derli toplu tutmam gereken bir Tenebran elbisem ne de dönüşümü bekleyen insan seyircilerim olacak."

"Kesinlikle bir Tenebran elbisesi değil." Bakışları üzerinde gezindi.

Kadi tarafından Cassia baharatı renginde dikilen atletik tuniği üzerine tam oturmuştu. Tek sorun, Cassia'nın kadınların kat kat etekler altında yaşadığı ve saçlarını örttüğü Tenebra'da giydiğinden daha az giysiydi. Basit pamuklu giysi dizlerinde bitiyordu. Kolları dirseklerini bile geçmiyordu. Sandaletleri çıplak ayak parmaklarını gösteriyordu.

Orthros'a ilk geldiği zamankinden daha iyi görünüyordu ama yine de Hesperine'in atletik kıyafetlerinin kısa boylu, cılız bir insana yakıştığını düşünmüyordu. Bunu henüz herkesin içinde giymemiş olmasının bir nedeni vardı.

Lio'nun tuniği ise Hesperine'i hayranlıkla seyretme fırsatı sunuyordu. Uzun bacakları gece koşularından dolayı güçlü ve esnekti. Mücevher mavisi kumaş gözleriyle uyumluydu.

"Bunu daha sık takmalısın," dedi Lio. "Daha çok çilin olacak. Ortaya çıkan her yeni çili bulup öpeceğime söz veriyorum."

"O halde pelerininin içine saklanmayacağım."

Kadının ayaklarının dibinde diz çöktü ve elini örgüsünün üzerine koydu. Peçe büyüsu ayak bileğini çevreledi ve örgü görünmez oldu. Ama onu her zaman orada hissedebiliyordu. Grace'in saç örgüsü olmadan kendini herhangi bir yeni giysinin içinde olduğundan çok daha çıplak hissedebilirdi.

Ayağa kalkarak, sanki aynı şeyi söylüyormuş gibi boğazındaki örgüye dokundu, peçesi onu gözden gizlemeden önce.

Herkesin önünde saç örgülerini değiştirebilecekleri ve Grace bağının sembollerini açıkça ortaya koymak artık daha da uzaktı. İtiraflarını ertelemek, ölümlü olarak kalmasının en kötü sonuçlarından biriydi.

Knight'ın viyaklaması düşüncelerini böldü. Burnunu kapıya dayamıştı, kürkü nemden vücuduna yapışmıştı.

"Zavallı sevgilim," dedi Cassia gülerek. "Buhar odaları tazılar için yapılmamıştır."

Kapıdan çıktılar ve Cassia kendini kuru, açık havada buldu. Hamamlar arkalarında bir sıra küçük binaydı. Önlerinde arena uzanıyordu.

Haima'nın karanlık ana kayasına yontulmuş sıra sıra koltuklarHespera'nın gece gökyüzüne açık olan dövüş ringine iniyordu. Bol miktarda büyü ışığı vardı ve hava rahat bir sıcaklıktaydı. Arenanın ötesindeki kar taneleri asla onlara doğru esmedi. Tüm alan korunuyor olmalıydı.

"Hesperine mühendisliğinin bir başka başarısı," dedi Cassia. "Güney kutbunda insanlara donma hissi vermeyen bir açık hava arenası."

"Burası senin için yeterince sıcak mı? Onlardan geomagic'i ayarlamalarını isteyebilirim."

Başını sallayarak onun elini tuttu. "Ben iyiyim."

Şu anda sıcak bir battaniye tek nedeni, açıkta kalan tüm tenini örtebilmektir. Ancak bu, duygularının en az onun kadar çıplak olduğu, endişeli Hesperine arkadaşlarını ve ailesini savuşturamazdı.

Arenanın aşağısındaki Mak onları fark etti ve Lyros'la birlikte yanlarına gitti. Lyros onların gözlerindeki endişeyi fark etti ama Mak ona hiçbir soru sormadı. Sadece ona ayı gibi sarıldı.

"Kupa ve dikenler, sizi yataktan kalkmış gördüğümüze sevindik," dedi

Lyros. "Hippolyta'nın evinde tüm Stand bir aradayken kim yatakta kalır ki?"

Neredeyse yüz yıldır ilk kez Arena'ya mı?" Cassia'nın bunu yapmasına gerek yoktu.

gölümsemek için mücadele etti. Bunun onlar için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. "Bunun için sana teşekkür etmeliyiz, değil mi Mak?"

Işıl ışıl parlıyordu. "Hepiniz sıraya girip bana şükranlarınızı sunabilirsiniz. Maçtan sonra. Şu anda kız kardeşime mümkün olduğunca ustaca yenilmeye konsantre olmam gerekiyor."

"Kaybedeceğini kim söyledi?" Lyros konuştu. "Siz hariç herkes, Majesteleri."

"Ve biz." Lio, Mak'a bir bilek tokası verdi. "Seni destekliyor olacağız, Trial kardeşim."

"Sekizinci Çember için elimden geleni yapacağım," diye söz verdi Mak.

O ve Lyros, siyah dövüş cübbeleri içinde onları bekleyen diğerlerine katılmak için tekrar ringe doğru havalandılar. Ve orada, Hippolyta'nın Arenası'nda, Stand'ın hayatta kalan yedi üyesi duruyordu. Hippolyta iki kızı, oğlu ve Grace-oğlu ve kızının Yeni Hediye Alkaios ve Nephalea ile birlikte. Orthros'un tüm ordusu.

"Bu tarih kitapları için bir manzara," diye mırıldandı Lio. "Ama özellikle de aile anılarımız için. Bunu mümkün kılmaya yardım ettin gülüm."

Cassia Nike ve Mak'ı izledi. Mak sürekli şakalar yapıyor gibi görünüyordu. Cassia sinsi bir sırıtışla cevap vermeye devam etti.

Cassia annesi ve kız kardeşi için duyduğu kedere yenik düşmemeliydi. Hesperine ailesi için bu kadar çok şey yapabilecekken değil.

O ve Lio daha fazla arasında yerlerini bulmaya gittiler. Blood Argyros için ayrılan bölüm tek doluydu ama tıklım tıklımdı. Stand'ın yeniden bir araya gelişine tanıklık etmek için orada bulunan izleyiciler aslında

Katmanlı koltuklara sıçrayan ve tırmanan keçileri saymasak bile, Komiserlerin sayısından daha fazla.

Cassia ve Lio herkese ulaşmadan önce Zoe onları karşılamak için koştu. "Cassia! Yataktan çıkmışsın!"

"Daha iyiyim, Zoe çiçeği. Gördün mü, yolculuktan sonra kendime gelmem sadece birkaç gecemi aldı."

"Seninle kanepede kitap okumak eğlenceliydi ama artık güneydeki bahçemize başlayabiliriz!"

Bosko yaklaştı ve şimdi Knight'ın kuyruğunun dibini kaşdı. "Zirve Oyunları sırasında Knight'ın Annemle antrenmanını izleyemedik. Sence bu gece ringde Stand'a katılacak mı?"

Cassia, "Bakalım Komiserler bu geceki etkinliklerin sırasının ne olması gerektiğine karar verecek," dedi.

Zoe ve Bosko, Cassia ve Lio'yu koltuklarına sürükledi. Süt emenlerin arasındaki sıraya sıkıştılar, Deneme kardeşleri de arkalarındaki sırada oturuyordu.

Xandra kollarını Cassia'ya doladı ve onu sıktı. Prensesin etrafındaki hava onun büyüyle ısınmıştı. "Birinci Çember yeniden bir araya geliyor! Ve Sekizinci Çember de bunu görmek için burada!"

Deneme çemberi geleneğinin kurucuları gerçekten de buradaydı. Ioustin, Nike'ın ringe dönüşü için hazır bulunuyordu. Kıpkırmızı dövüş cübbesiyle ön sırada oturuyordu. Methu ruhen burada mıydı, gülümseyerek izliyor muydu? yıldızlar arasında bir yer?

Ioustin'in yanında altın rengi savaş cübbesiyle Apollon oturuyordu. Komnena kolunu onun koluna dolamış, Majesteleri ve Kan Emici arkadaşıyla bariz bir memnuniyetle konuşuyordu.

Argyros Amca, Ioustin'in diğer tarafındaki koltuğa oturmuş, Nike'ın yokluğu yüzünden araları iyice açılmıştı. Javed de ön sıradaydı. Thenie onun ve Argryos'un kucakları arasında bir ileri bir geri gidip geliyordu.

Cassia, "Ioustin'i spor salonunda hiç görmedim," dedi.

"Biliyorum, harika değil mi?" Xandra köpürdü. "Annelerimiz spor salonuna ya da arenaya gelmiyor tabii ki, bu yüzden genellikle tek kraliyet mensubu benim.

buraya ayak basar. Ama artık Nike geri döndü, kardeşim de öyle."

"Kraliçeler Stand etkinliklerine hiç katılmıyor mu?" Cassia sordu.

Cevap vermeye her zaman hazır olan Kia başını salladı. "Bu Stand ve Kraliçeler arasındaki sembolik ilişkinin bir parçası. 'Stand Hesperine halkı için şiddetin yükünü omuzlar. Kraliçeler ise barışı sağlar."

Xandra, "Rudhira hepimiz için yeterince savaşıyor," dedi.

Nodora sanki gençken ona karşı ne kadar tatlı olduğunu hatırlamış gibi onu inceledi. "Şu anda neredeyse rahatlamış görünüyor."

Birinci Prens koltuğunda arkasına yaslandı, bacakları önünde uzanıyordu. Bu gece Tenebran binici çizimleri yoktu. O da diğer savaşçılar gibi yalınayaktı.

Bu gece Stand kıyafeti de yoktu. Komiserler basit siyah eğitim cübbelerini giyiyorlardı. Nike oraya aitmiş gibi görünüyordu, hayır, komuta ediyormuş gibi. Yine de sanki belirsiz bir zeminde duruyormuş gibi sandaletini kumun üzerinde gezdirdi.

Nike selamlamak için elini Cassia'ya doğru kaldırdı ve Cassia da el sallayarak karşılık verdi.

Alkaios ve Nephalea Nike'in omzunda duruyordu. Mak ise diğer omzunda durmuş, onunla iyi huylu sataşmalar yapıyordu.

Kadı bir tarafta durup hızlı bir esneme hareketi yaptı. Lyros da aynısını Mak'ın diğer tarafında yaptı.

Nike'in tam karşısında, ringin bir bölümüyle ondan ayrılmış olan Lyta Teyze duruyordu.

Cassia Lio'ya mırıldandı, "savaş alanının düzeni oldukça açık, değil mi?"

"Korkarım öyle," diye cevap verdi.

"Alkaios ve Nephalea Nike'in kaçmasını engellemeye çalışıyor. Mak onun arkasını koruyor. Lyros onun arkasında. Kadi arabulucu."

"Ve Lyta Teyze ile Nike sahanın karşı tarafındalar."

"Evet," diye ön sıradan Argyros Amca'nın sesi geldi. "Hepimiz toplandık. Artık başlayabiliriz."

UYGUN BİR KONUŞMA

Ringdeki savaşılar birkaç ısınma hareketine başlarken, tribünlerdeki aileleri ve arkadaşları da alışkın oldukları kalıplara göre kelimeler ve duygularla birlikte büyüleri elden ele dolaştırdılar.

Lio kendini bir anda Nodora ve Kia'nın perdesi tarafından pusuya düşürülmüş halde buldu.

Xandra herkesin duyabileceği şekilde Cassia ile sabun mumu hakkında konuşuyordu.

Nodora, Lio'nun omuzlarından birinin üzerine eğildi. "Cassia'ya ne daha çok yardım edecek? Konuyu açsak mı açmasak mı?"

Deneme kardeşlerine Birlik aracılığıyla minnettarlığını ilettiler. "Bence konuyu ne zaman açacağına onun karar vermesine izin vermeliyiz."

Nodora başını salladı ama kaşları çatıldı. "Sadece onun için burada olduğumuzu bilmesini istiyorum."

"Biliyor. Hazır olduğunda sana güvenebileceğini biliyor."

"Dikkatinin dağılmasına ihtiyacı var mı?" diye sordu Lio'nun diğer omzundaki Kia. "Yoksa bundan sonra onu dışarı çıkarırsak kendini baskı altında mı hisseder?"

"Bu gece evden çıkmasını sağlamak için Mak ve Nike'ı ikna etmek gerekti." Kia içini çekti. "Yeterince konuştuk. Ona zaman versek iyi olur."

Nodora başını salladı. "Ama çok fazla içine kapanmasına izin veremeyiz. Onu ikna etmeye devam etmeliyiz. Nazikçe."

"Teşekkür ederim."

"Ya sen, Lio?" diye sordu Nodora. "Dikkatini dağıtacak bir şeylere ihtiyacın var mı?" "Şu anda Cassia'ya odaklanmış durumdayım."

Trial kız kardeşleri bakışlarını değiştirdi. Onlara kaşlarını kaldırdı.

"Konuttan ayrılmana izin var, Lio," dedi Kia. "Sen bir liegehound."

"Kia-" diye başladı.

"Harkhuf'un sempozyumuna gelin," diye girdi. "Konu İmparatorluk Yüksek Mahkemesi'nin tarihi. Oradaki en heyecan verici siyasi entrikalar hakkında konuşacak."

"Cassia'nın bana ihtiyacı olabileceği bir zamanda kendimi adamak istemem."

Nodora, "Cassia bir akşam bahçeyle uğraşmaktan ya da Zoe'yle oynamaktan hoşlanabilir," dedi.

"Diğer tüm diplomatlar sempozyumda olacak," dedi Kia, "İmparatorluk işlerine yeniden atanman için mükemmel bir hazırlık olur."

"Cassia olmadan gitmemem için bir neden daha." "O zaman onu da getir."

"Bak." Lio başıyla ringi işaret etti. "Nike, Mak ile dövüşmek üzere."

Komiserin sesleri arenanın zemininden yukarıya taşındı. Hesperine algılamak için duydu. Nike Mak'a seslendi. "Gel kardeşim. Bana neler yapabileceğini göster."

Mak onun karşısındaki yerini aldı. "Kardeşim, döndüğünden beri ilk meydan okumanla beni ."

Diğer Vekilharçlar gevşek bir daire oluşturarak geri çekildiler.

Lio, Mak için tezahürat yaptı. "Bizi gururlandıracaksın!"

Kia'nın ıslığı neredeyse kulağını yarıyordu. "Birinci Çember'e Sekizinci Çember'in neyden yapıldığını gösterin!"

Mak onlara el salladı ve Cassia onu alkışladı. Zoe Cassia'nın kucağına oturdu, yüzü heyecandan parlıyordu ve Knight'ın koltuğuna zıplamasına izin verdi.

"Nike'a göre cüsse avantajı var," dedi Nodora, "çok az kişi onun deneyimine erişebilse de."

Kia başını salladı, bir parmağını çenesine götürdü. "Ve Lyros'la yaptığı onca maçtan sonra bunu daha kısa ve zayıf bir rakibe karşı kullanma tecrübesi var."

Lio'nun, galip kim olursa olsun Mak'ın bu dövüşten büyük keyif alacağından hiç şüphesi yoktu.

Nike ve Mak birbirlerini selamladılar. Bunu bir anlık sessizlik izledi.

Mak ilk hamleyi yaptı. Güçlü ama zarif bir saldırı. Nike kolayca kaçtı ve bekledi. Mak atakta kaldı; Nike onu atlatarak gerçek bir meydan okuma ortaya koydu ve Mak'a gerçekte ne olduğunu gösterme fırsatı verdi. yetenekli.

"Lio, hangi saldırıları kullandıklarını biliyor musun?" Bosko sordu.

"Onları Mak ve Lyros'u pratik yaparken izlediğimden tanıyorum. Bunlar sadece Vekilharçların öğrendiği son derece gelişmiş hareketler."

Bosko'nun aurası hevesle sızdı, geniş gözleri dövüşe dikildi. Mak ya da Nike bir darbe indirdiğinde tezahürat yapıyordu.

Mak her saldırıda bir espri yapıyor, kız kardeşi de onlar dövüşürken gülüyordu. Şakalaşmaları ve hareketleri akıcı bir şekilde gerçekleşti. Mak'ın geçiş yaptığı

Mak'ın sıklıkla tercih ettiği sert greŖe karŖı eviklik. Ma yüksek etkili bir g savaŖına dnŖt.

Lio, Mak gsteriŖi bırakıp kız kardeŖini test etmeye baŖladıđında bunu anlayabiliyordu. Mak'ın öğrendiği ileri seviye hareketlere sıkı sıkıya bağlıydı, yeteneği büyüleyiciydi ama karŖı saldırıları ŖaŖırtıcı değildi.

Mak test etmeye devam etti. Alay ediyordu. *Ona* neler yapabileceğini göstermesini istiyordu. Bu kadar küstah olmak için Mak'a güven.

Sonunda onu baŖ kilidiyle greŖtirdi. Potansiyel olarak ölümcül olan bu pozisyon onun zaferini ve maçın sonunu iŖaret ediyordu. Ama Mak'ın yüzü gülüyordu.

Onu bırakmadan önce saçlarını iyice karıŖtırdı ve kalkmasına yardım etti.

Mak onun bileğini sıktı. "Kpa ve dikenler, bu harikaydı. Bana gerçek bir meydan okuma verdiğin için teŖekkr ."

"Etkilendim. Beni ŖaŖırtmayı baŖardın."

Mak iyi huylu sırtıŖlarından birini gösterdi, aurası onun övgüsünün kendisi için ne kadar önemli olduğunu ele veriyordu.

Nike, Mak'ın omzuna vurdu ve Lyros'a döndü. "Zarafet Abi, bana yeteneklerin hakkında bilgi vermek ister misin?"

"Benim için onurdur."

Lio gülümsedi, Nike'ın Lyros'u tanınmasını izliyordu. KarŖılaŖmaları savaŖıların dilinde derin bir sohbetti.

Nike tüm Stand boyunca mücadele etti ve her seferinde galip geldi. Ardından Alkaios ve Nephalea ile dostça bir l ma, yurtdıŖında birlikte ne kadar iyi savaŖtıklarını gösterdi. Ardından Kadı ile sırdaŖlıkların, farklılıkların ve zel Ŗakaların anlatıldığı neŖeli bir buluŖma gerekleŖti. tüm arenayı güzel, kudretli savaŖ sanatıyla kaplıyor.

Sonunda, sadece bir savaŖı rakipsiz kaldı. Orthros'un Muhafızı'nın kendisi.

Lio koltuğunda öne doğru eğildi ve amcasının omzunu kavradı. Etraflarına bir perde çekti, diğerlerinininkinin içine girip çıkan baŖka bir perde. Amcasının kendisine içini dökme davetini kabul edeceğini umuyordu.

"Nasıllar?" Lio sordu.

"Biraz zaman ve çaba gerektirse de onları birlikte dvŖ ringine çıkarmamız gerektiğini biliyordum."

"Sen ve Mak bunu ayarlamak için komplo mu kurdunuz?"

"Daha zor bir görevi vardı ve bakın nasıl başardı. Şimdi majesteleri ve bizim inatçı kız düzgün bir konuşma yapabilirler."

Rahatlayan Lio, amcasının omzunu sıktı.

Nike ve Kadi, kollarını birbirlerinin omuzlarına dolamış, ringin ortasına doğru yürüyorlardı. Kadı kız kardeşini annelerinin önünde durdurdu.

Xandra nefesini dışarı üfledi. "Orthros'un Muhafızı ve onun Birinci Vekilharcı tartışmak üzereler."

Kia öne doğru eğildi. "Neredeyse bir asırdır ilk kez. Buradaki bunu hayatımız boyunca görmedik."

Lio'nun babası kısık bir kahkaha attı. "Çok özlenen bir manzara. Büyük bir deneyim yaşayacaksınız."

"Birbirlerine çok yaklaşıyorlar," dedi Nodora, "savaş sanatlarını paylaştıkları altı yüz yıldan sonra. Biri diğerini nasıl alt edebilir ki?"

"Lyta Teyze kazanmayacak mı?" Zoe tahmin etti. "O Nike'ın öğretmeni. Bütün gizli hareketleri biliyor."

"Nike Teyze yine de kazanabilir." Bosko hazırlanmak için kendi hızlarını sıkılaştırdı. "Bir öğretmen her zaman öğrencisinin kendisinden daha iyi olmasını ister."

Ioustin'in tahmini, ", " oldu.

Kadı geri çekildi ve annesi ile kız karşı karşıya bıraktı. "Tarlada yeni beceriler öğrendin mi?" Lyta Teyze sordu.

"Bu kursiyerlere öğretmek için yeni taktikler geliştirdiniz mi?" diye sordu

Nike. "Öğrenelim, olur mu?"

Birbirlerinin önünde eğildiler.

Gözden kaybolduklarında, Lio sıçradı. İlk hamlelerini o kadar hızlı yaptılar ki Hesperine'in gözlerinden bile kaçtılar. Kum taneleri yerden havalanarak iki güreşçiyi bir anlığına rahatlattı.

Sonra yuvarlandılar, Nike'ın vücudu kumda bir iz bıraktı ve tekrar hızla bulanıklaştı.

Lio, Lyta Teyze ve Nike'ın sergilediği tüm dövüş hareketlerini saymaya başlayamazdı. Mak ve Lyros'un yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, bunları sadece efsanelerde duymuşlardı. Ioustin ve Lio'nun babası koltuklarının kenarına , sanki savaşın bir sonraki adımının ne olacağını tahmin edebilecekmiş gibi başlarını çevirmişlerdi. Argyros Amca sessiz bir dikkatle ve hiçbir şaşkınlık belirtisi göstermeden olanları izliyordu.

Savaş sesleri dışında arena sessizdi. Kumun acelesi. Biri bir darbe indirdiğinde etin ete çarpması. Diğer güçlü bir kavrayıştan kurtulduğunda çıkan . Birbirlerinin etrafında dans ederek, vuruşarak, kaçarak, kucaklaşarak bir görünüp bir kayboluyorlardı.

Lyta Teyze Nike'ı karmaşık bir kavrayışla kendine doğru çekti. Gözleri parladı ve dudakları kıpırdarak kızının kulağına bir şeyler söyledi. Nike dişlerini gösterdi ve bir pirouette ve yumrukla kendini kurtardı.

"Dudaklarını okuyabiliyor musun?" Lio Cassia'ya fısıldadı. "Hayır, çok hızlı hareket ediyorlar. Onları duyabiliyor musun?" Başını salladı. "Peçeli."

Nike saldırıya geçmiş gibiydi, hareketleri bilinçli ve kendinden emindi. Diğer Vekilharçlar geri çekilerek dar ama giderek genişleyen savaş sarmalına yer açtılar. Girdap Lyta Teyze'nin yere yapışmasıyla dondu. Nike gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Sonra Lyta Teyze bir hamle yaptı ve Nike ters döndü. İki savaşçı tekrar ayaklarının üzerinde mücadele etmeye başlamadan önce sadece bir an sırt üstü yatmıştı. Görünmez savaşçıların arkasında ayak izleri vardı ve daha fazla kum sıçrayarak mücadelelerinin yolu boyunca akıyordu.

Nike ayaklarını dikti ve Lyta Teyze'nin hızlı vuruşlarını engellemek için ön kollarını kaldırdı. Gözleri dans eden Lyta Teyze, birbiri ardına çalımalar atmaya başladı. Nike savuşturdu, kahkahası ringde yankılandı.

Annesinin korumasının altından eğildi, bir darbe indirdi ve sekerek uzaklaştı. Lyta Teyze döndü ve kavgalarının görünmeyen alanına doğru onun peşinden koştu.

Havada titreyen ışık noktaları belirdi. Büyü ışıkları nem damlacıklarından . Önce birkaç tane, sonra birçoğu, sonra da dört tanesi Lio'nun bakışlarını kumdaki ayak izleriyle aynı yol boyunca yönlendirdi. Gözyaşları.

Nike ve Lyta Teyze hareketsiz kaldı. Sırt üstü, omuz omuza yatıyorlardı. Lyta Teyze'nin saçlarından bir tutam, gözyaşlarıyla ıslanmış yanağına yapışmıştı. Nike tozlu eliyle gözlerini ovuşturdu ve ıslak kum yüzünü çizdi.

Bir orada yattılar. birkaç kelime daha geçti, sonra bir kahkaha daha. Sonra birbirlerinin kalkmasına yardım ettiler.

Savaş sona ermişti.

Argyros Amca iç çekti, aurasında bir gülümseme vardı. "Çok hızlıydı." Bosko'nun sesi hayretle çıkıyordu.

Lio'nun babası yine güldü. "Genellikle amaçladıkları şeyi gösterdiklerinde maçlarını durdururlar."

"Ama kim kazandı?" Zoe sordu. "İkisi
" diye yanıtladı Ioustin.

OceanofPDF.com

ÖLÜMLÜ BİR GÜÇLE

CASSIA, KADI VE Nike'ın birlikte durup anneleriyle konuşmalarını izledi. *Nike. Yaşamak için örnek aldığım kişi. En iyi arkadaşım.* Cassia'yla kayıp kız kardeşleri hakkında dertleştikleri bir gece Kadi onu böyle tarif etmişti.

"Geldiğine memnun musun?" Lio sordu.

Başını onun omzuna yasladı. "Çok." Zoe aniden kıkırdadı.

Cassia ona sarıldı. "Ne oldu?"

"Karnın gurulduyor." "Demek öyle."

"Benimki de öyle."

"Neden babamdan bir şeyler atıştırmasını istemiyorsun?"

Zoe bir sıraya tırmandı ve Apollon onu kucağına aldı. Kulağına fısıldadı ve Apollon ona bileğini uzattı. Bosko zaten ön sıradaydı ve babasıyla dövüş maçı hakkında rahat bir konuşma yapmaya çalışıyordu. Javed sabırla süt emen çocuğun kendisinin de aç olduğunu itiraf etmesini bekliyordu.

Nodora kıkırdadı. Cassia bir elini karnına götürdü. Hain şey. Xandra ayaklarının dibindeki bir şeye uzandı ve bir piknik sepeti çıkardı.

"Herkesin en sevdiklerini getirdim. Soğuk yıldızlı puding... sıcak mercimek çorbası... biraz Notian kırmızı şarabı... tabii ki kıymalı börek..."

Cassia, tüm dostları bu kadar iyi huylu olunca ölümlü ihtiyaçları konusunda daha az sabırsız. Hesperinler yemekten hiçbir besin almasalar da, onlarla oturup yemeği paylaşmak bir şenlikti. Bu

Nike ve Mak'ın onu evden çıkarmış olması iyi bir şeydi.

Onun duygularını hissetmiş olmalı ki, Komiserler grup talimine başlamadan önce ona göz kırptı

Eğitim çalışması sona erdiğinde, süt emenlerin karınları doymuştu ve geri kalanlar Xandra'nın piknik sepetini yok etmişti.

"Sence bundan sonra biraz tur atacaklar mı?" Cassia Lio'ya sordu. "Son zamanlarda sabah koşularının çoğunu kaçırdın. Sen de katılabilirsin."

"Belki de."

"Bacakların Nike'inkilerden daha uzun," diye alay etti Kia. "Belki de çevremizde onu bir konuda yenen ilk kişi sen olursun."

"Benim gibi yumuşak bir bilgin mi? Denemeye cesaret edemem."

Xandra iç çekerek Ioustin ve Apollon'a baktı. "Umarım Blood Errant bu gece dövüşür."

"Cassia!" diye seslendi Nike aşağıdan.

Tüm konuşmalar sustu ve Cassia irkilerek Nike'a baktı. "Evet?"

"Anladığım kadarıyla henüz Stand ile bir eğitim seansına katılmamışsın."

"Doğru," diye seslendi Cassia. "Korkarım bu güzelliğin hakkını veremedim. Stand'ın bana verdiği kıyafet."

"İlk dersini benden almak ister misin?"

Cassia'nın içi gerginlikle doldu. "Onur duydum! Ama ben uygun bir stajyer bile değilim." "Burada herkes atletik mükemmeliyetin peşinden gidebilir.

Gelin, katılın

bize."

Cassia, ailesinin ve arkadaşlarının teşviki ve emzirdiği yavruların heyecanlı ısrarlarıyla ayağa kalkma cesaretini buldu ve herkes açıkta kalan çillerini izlerken ringe indi.

Mak ve Lyros onu savaşçı grubuna davet etmek için ayrıldılar ve her biri omzuna hoş geldin elini koydu. Kendini çemberin ortasında, Nike'ın karşısında buldu.

"Knight'ı aşağı çağırayım mı?"

"Hmm," dedi Nike. "Kadi bana Zirve Oyunları sırasında onunla yaptığı maçı anlattı. Aslında onu bir egzersiz seansı için bir Hesperine ile ortak olmaya ikna etmişsin."

"Biliyorum ki, Stand ve Stüdyo arasında özellikle acı dolu bir geçmiş var. liegehounds." Cassia, Baş Vekilharç Atalanta'dan ismen bahsetmedi. Nike'ın, kalp avcıları ve tazılarının yere serdiği kanından doğan dostu ve yoldaşını ne kadar hatırlatmak istediğinden emin değildi. "Kadi ve ben tarihin değişebileceğini kanıtlamak istedik."

"Bu sefer değil," diye yanıtladı Kadi. "Bu seans senin için."

Nike, "Bu gece pek ilgili görünmüyor," diye ekledi.

Zoe şimdi Cassia'nın koltuğuna oturmuştu ve Şövalye başını onun kucağına yaslamıştı. Böyle devam ederse Apollon'un tanıdıkları kadar tembelleşecek ve

nasıl dövüőüleceğini unuttu. Cassia bunu ona hiç .

"O yanınızda olmadan hiç tehlikeli bir durumda kaldınız mı?" Nike sordu.

Cassia yutkundu. "Nadiren."

"Ama bu durumlar sizi savunmasız hissettirdi. Hatta çaresiz. Kendinizi nasıl koruyacağınızı bilmek ister misiniz? Tazıya gerek yok. Hayır. büyü gerekli. Sadece bir kadın ve yumrukları."

Cassia, kendisini sapkınlık suçundan yakmak isteyen bir savaş büyücüsünün gözlerinin önünde bir şenlik ateşi yakmasını izlediğini hatırlıyordu. Knight o gece yanında olmamıştı. Bir kalp avcısı krizi sırasında tek başına bir uçuruma düştüğünü ve ondan tekrar koptuğunu hatırlıyordu.

Şövalye, bir büyücünün büyüüne hapsolmuş. O, Koleksiyoncu'yla tek başına yüzleşiyor.

Lio onu sıkıca tutuyor, gözyaşlarını göğsüne saklıyor, onu kaybedebileceğinden korkuyordu.

Kendisine şöyle bir baktı. Hayatının büyük bölümünde, bahçeye çıkabildiği zamanlar hariç, Şövalye'nin ve kralın emirlerinin ardındaki odasında işe yaramaz bir şekilde saklanmıştı. "Ben pek savaşçı sayılmam."

"Her kadın bir savaşçıdır," dedi Lyta Teyze.

Cassia omzunun üzerinden Orthros'un Muhafızı'na baktı ve Bakışları karşılaştı ve ona büyük Hippolyta'nın Cassia'nın boyundan bir kıl kadar bile uzun olmadığını hatırlattı. Ama on altı yüzyıldır savaş üzerine çalışıyordu. Hesperine savaş sanatlarını o icat etmişti.

"Korkarım gerçekten yetenekli olmak için çok geç bir başlangıç yapıyorum," dedi Cassia. "Tanıdığım tüm savaşçılar yıllarca eğitim gördü. Birçoğu çocukken başladı."

Nephalea konuştu. "Ben . Nike beni bir hanımefendiden bir savaşçıya dönüştürdü."

"Ben de bilmiyordum," dedi Lyta Teyze. "Dövüşmeyi öğrenmeye başladığımda senden sadece birkaç yaş küçüktüm."

"Gerçekten mi?" Cassia sordu. "Bunu hiç bilmiyordum."

Lyta Teyze başını salladı. "Büyüdüğüm Hesperite köyü kesinlikle pasifistti. Tüm insan hayatım boyunca savaş bana yabancı geldi. Son Savaş sırasında, Hespera adına savaşmamız gereken zamanlar olduğunu fark ettim."

Cassia o zamanları iyi bilirdi. "Bahçecilikten biraz güç alıyorum."

Kadı, "Tazı bakıcısı olmak aynı zamanda zorlu bir fiziksel uğraştır," diye belirtiyor.

"Ve bir keresinde bir cinayet deliğinden tırmanmıştım," diye ekledi Cassia.

Nike yarı gülümsedi. "Önce pratik yap. Sonra da kahve içerken bana bu maceranın hikayesini anlatmalısın."

Cassia etrafındaki Stand'ın dört disiplinli kadın savaşçısına baktı. "Ölümlü gücüyle ne kadarını başarabilirim?"

"Çok fazla," diye yanıtladı Nike. "Çok az bir pratik uzun bir yol kat eder. Profesyonel olmak yıllar alabilir ama ölümlü bir kadın kısa sürede ölüm kalım durumlarında güvenebileceği becerileri öğrenebilir."

"Bir adamın elinden yaylı tüfeği almayı öğrenebilir miyim? Bir büyüye konsantre olmuş bir büyücüye darbe indirmeyi? Bir Hediye Toplayıcı'dan yardım gelene kadar kaçabilir miyim?"

"*Tüm* bu hikayeleri dinlemek istiyorum. Her biri için bir strateji geliştireceğiz ve içgüdüleriniz haline gelene kadar bunları uygulayacağız."

Eğer Thalia bu becerileri bilseydi, krala düzenlenen ve onun mal olan suikast girişiminden sağ kurtulabilir miydi? Solia bir savaşçı olsaydı, Cordium'a sürüklenmek yerine Iris'le birlikte planladıkları gibi kaleden kaçabilir miydi?

"Evet." Cassia verdiği kararlı cevapla kendini şaşırttı. "Çok isterdim kendimi nasıl koruyacağımı bilmek istiyorum."

Nike gülümsedi. "Az önce başlamak için tek şartı yerine getirdin. İrade sahibi olduğunu gösterdin."

Cassia elini cebine attı ve Lyta Teyze'nin kendisine verdiği hoş geldin hediyesini, bir çift tel çıkardı. Saçlarını arkadan bağladı. "Ben hazırım."

Nike ona ilerlemesini işaret etti. "Yeni kursiyerler normalde vücutlarını kondisyona sokmak için hazırlık egzersizleriyle başlar. Dövüş formuna girdikten sonra Hesperine savaş sanatlarını oluşturan asıl hareketleri öğrenmeye başlarlar. Doğru tekniği ve doğru sırayla öğrenmek her şeyden önemlidir." "Ama?"

"Ama bu senin ringe ilk çıkışın ve eğlenceli bir şeyler yapmamızı istiyorum."

Kahkahalar Vekilharçlar arasında dalgalanırken Cassia da kahkahalara ortak oldu.

"Sana nasıl yumruk atılacağını göstermeme ne dersin?" Nike önerdi.

Komiserler ve seyircileri coşkuyla bağırdı.

"Evet, lütfen." Cassia Nike'a bir adım daha yaklaştı.

Hesperine onun ellerini tuttu. "Yumruk yapmanı söylememe gerek yok, anlıyorum."

Cassia ellerini yumak haline getirdiğini fark etmemişti.

Nike parmaklarını ayırdı ve parmaklarının altından çıkardı. "Başparmaklar dışarıda. Her zaman. Yoksa onları kırarsın."

"Oh. Bildiğim iyi oldu."

Nike Cassia'nın ellerini tekrar yumruk yaptı, bu kez daha gevşek ama sıkı bir şekilde, başparmağını parmaklarının dışına sıkıştırarak. "Elinde kırmak istemediğin değerli bir şey tuttuğunu hayal et, ama onu senden almaya çalışan herkesten korumak istiyorsun.

İşte böyle bir yumruk atmak istersiniz."

Cassia her iki elinde de birer glif taşı parçası olduğunu hayal etti. Birdenbire yumrukları ve tüm egzersiz doğru hissettirdi.

Nike, ", " diye onayladı. "Şimdi ayaklarını omuz genişliğinde aç." Cassia onun talimatlarını izledi.

"Sağ elini mi yoksa sol elini mi kullanıyorsun?" Nike sordu.

Cassia durup düşünmek zorunda kaldı. Yazma konusunda hala çok kötüydü. Elini. "Sağ elini kullanıyor sanırım."

"Bu durumda sağ ayağını geriye, sol ayağını öne atacaksın." Nike onun omuzlarını serbest bıraktı. "Yüzün Nephalea'ya dönük olana kadar dön. Dur. Mükemmel.

Sol ayak parmağınızın ve sağ topuğunuzun rakibinizin vücudunun merkeziyle nasıl hizalandığını görüyor musunuz? Rakibinizle doğrudan yüzleşmek ve kendinizi saldırıya karşı savunmasız bırakmak istemezsiniz, ancak arkanızı da dönmek istemezsiniz."

"Bu mantıklı."

"Şimdi sağ yumruğunu elmacık kemiğine yasla, seni korumaya hazır. Dirseklerini içeri çek, kaburgalarını koru." Nike onun etrafında yürüdü ve Dirseğini buraya, omzunu oraya koy. "Sol önünüze kaldırın. Şimdi dizlerini biraz bük." Nike başını salladı. "Çok gerginsin. Rahatla. Birazdan size kendinizi darbelerden korumak için hangi kaslarınızı sıkmanız gerektiğini öğreteceğim. Vücudunun sadece belirli kısımlarının gerilmesi gerekiyor ve sadece doğru zamanda anlar."

Cassia denedi ama vücudunun gevşemesi gereken kısımlarını gergin olanlardan nasıl ayıracağından emin değildi. Tepeden tırnağa bir gerginlik düğümüydü.

Nike ona, "İlerledikçe her şey yoluna girecek," diye güvence verdi. "Antrenman sana disiplini öğretir ama aynı zamanda nasıl rahatlayacağını da."

Cassia, Nike'ın sabırlı ve doğrudan talimatlarında Hesperine yıllar boyunca savaş sanatlarıyla teselli bulmuştu. Harika bir öğretmen olduğu açıktı.

Cassia'ya bakan Nike elini avuç içi dışarı bakacak şekilde kaldırdı. Bir an için tıpkı heykeli gibi göründü, elini Orthros'u dünyadan korumak için kaldırmıştı.

Nike, "Parmak eklemlerini elime doğru indirmeni istiyorum," diye talimat verdi. "Yumruğunu dışa doğru uzat ve son anda, bana vurmadan önce elini başparmağın bana bakacak şekilde çevir. aşağıya doğru."

Cassia, Nike'ın tarif ettiği hareketi yavaşça denedi. Parmak eklemleri Nike'ın avucuyla buluştu. Hesperine'in eli soğuk, sert ve güven vericiydi.

"Çok iyi. Yeni başlayanların çoğu dirseklerini çok fazla sallar ama sen bir ok gibi düz yumruk atıyorsun. Şimdi elini çek."

Övgüden cesaret alan Cassia elini yüzünü koruyan pozisyona geri çekti.

"Çok iyi iş çıkardın. Elini eski yerine koyarak akıllıca davrandın. Daha önce çok geriye çekip yüzünü savunmasız bırakmak yerine. Şimdi tekrar yap, daha hızlı."

Cassia daha hızlı bir yumruk savurdu, ancak Nike'a dokunmadan hemen önce elini yavaşlattı.

Nike ona bir bakış attı. "bundan daha fazla mücadele olup olmadığını sormama gerek yok. Senin bir savaşçı olduğunu *biliyorum*."

"Bunun sadece alıştırma olduğunu sanıyordum."

"Bana zarar veremezsin, bu yüzden tutma."

Javed tribünlerden el salladı. "Yarılan eklemlerin iyileşmeye ihtiyacı olması ihtimaline karşı hazır ve nazır."

"Cassia'nın da kendine zarar vermeyeceğinden emin olacağız!" Kadi azarladı.

Nephalea Cassia'ya, "Sen de benimle aynı şekilde başlıyorsun," dedi.

"Çoğumuz birine fiziksel olarak uygunsuz olduğuna dair derin bir içgüdü geliştirmişizdir. Özellikle de Tenebra'da yetişen kadınlar ve özellikle de nasıl 'hanımefendi' olunacağı öğretilen bizler. Bu engellemeyi aşmanız gerekiyor."

Nike avucunu tekrar kaldırdı. "Elimin en sevmediğin kişinin burnu olduğunu hayal et."

Herkes kahkahalara boğuldu.

Cassia, "Korkarım en sevmediğim insanlardan oluşan uzun bir listem var," diye itiraf etti. "Hespera'nın merhamet konusunda bana yardımcı olması gerekecek."

Nike, "Bazen merhamet yumruk atmanızı gerektirir," diye cevap verdi. "Bugünün kum torbası olması için listenden kimi seçeceksin?"

"Dexion Chrysanthos," diye anons etti Cassia.

Mak ve Lyros yuhaladı.

Lio tribünlerden katıldı. "Burnunu kırma sırası *sende* Cassia!"

Nike'ın fırtına grisi gözlerindeki kaygılar hafiflemişti. Aslında bundan zevk alıyordu.

"Pekâlâ Florian," diye mırıldandı Cassia. "Bu çok gecikti."

Savaş büyücüsünün güzel yüzünü, kibirli , gözlerindeki nefret ateşini hayal etti. Savurdu.

Nabızı sıçradı. Yumruğu tatmin edici bir etkiyle hedefine ulaştı.

"*İşte bu* bir yumruk!" Mak dedi ki.

Sesi onu olduğu yere geri getirdi. Nike başını salladı. "İçinde olduğunu biliyordum."

"Sanırım bunun yerde içimde daha çok şey var." Nephalea, "Tenebra'da geçirilen bir ömür insana bunu yaptırır," diye onayladı.

"Hadi biraz çalışalım." Nike ellerini birbirine vurdu, sonra Cassia'ya iki da kullanabilmesi için çapraz yumruklar öğretmeye başladı.

İşin özünü anladığını düşündüğünde Nike iki avucunu da uzattı.

Cassia tekrar Dexion'u hayal etti. Etrafındaki şeyler soluklaştı.

Yerden kendisine doğru gelen gücü hissetti. Orthros'un ana kayası. Nike'ın söylediği gibi ayağının üzerinde döndü. Güç bacağından yukarı, çekirdeğinden aşağı ve koluna doğru hareket etti. Onun gücü. Yumruğu etiyile buluştu.

Bir darbe. İki. Bir. İki. Bir iki.

Kısa, ölçülü nefes alış verişini onu dengeledi. Karnındaki kasların sıkılaşması onu destekledi. Teninde patlayan ter onu .

Bir iki. Bir iki. Bir iki.

Kendini korumayı öğrenebilir. Bir

iki, bir iki, bir iki.

Sevdiği insanları korumayı öğrenebilirdi.

Hâlâ ölümlü olsa bile. Büyüsü olsa da olmasa da.

Bir daha asla çaresiz kalmayacaktı. Orthros'a geldiğinde kendine bu konuda söz . Nike'ın öğretebilecekleri Cassia'nın bu sözü tutmasına yardımcı olacaktı. yemin ederim.

Bir daha asla kralın kampında tek başına, onu seven birinin dönmesini bekleyen, mancinıkları durduraktan aciz o kız olmayacaktı.

"İçinde mücadele var." Nike'ın sesi yakından geliyordu. Cassia diğerlerini zar zor duyabiliyordu, sanki Nike'la birlikte sihir, ter ve çarpan kalbinden oluşan bir bulanıklığın içindeydiler. "Bırak çıksın."

Cassia durmak istemiyordu. Yılların ve dile getirilmemiş korkuların üzerine gitmek çok tatmin edici, çok rahatlatıcıydı.

Yüksek bir ıslık ve alkış tufanı sersemliğini dağıttı. Daha derin bir nefes alarak yavaşladı. Durma noktasına geldiğinde görüşü ve düşünceleri netleşmeye başladı.

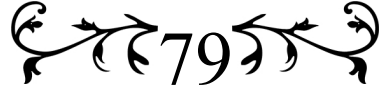
Kollarını kurşun gibi hissetti. Sırtından aşağı ter damlıyordu. Saçları başına yapışmış ama tellerinden kurtulamamıştı.

Herkes onun için tezahürat yapıyordu.

"Sen doğuştan yeteneklisin," Lyros.

Mak sırtıttı. "Seninle tanıştığımızda ne demiştik? Vahşi."

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

26 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

YENİ GÜLLER

LIO, Grace'inin bahçe malzemeleri yığınının ortasında, yataklarının yanında diz çöktüğünü görünce gülümsedi. Burnunun ucundaki bir parça saksı toprağıyla çok sevimli görünüyordu. Onun orada olduğunu fark etmeyeceğini ve kendisinden temizlik büyüsu yapmasını istemeyeceğini umuyordu.

"Saksı hazır," diye duyurdu. "Gülü artık ambalajından çıkarabilirsiniz."

Yanında oturan Lio, güllerinin değerli kesimini dikkatle tuttu.

Hâlâ Orthros Boreou'dan gelirken onu korumuş olan nemli, püsküllü bezle sarılıydı. Kadının ona söylediğı gibi, uzun, yeşil bastonu sargıdan çıkardı.

"Şimdi ucundan biraz keselim." Cassia güvenilir bahçe küreğinin keskin kenarını kullanarak gülü budadı. "İşte oldu."

Küçük elini onun büyük elinin üzerine koydu. Adam onun kendisine rehberlik etmesine izin verdi. Birlikte kesilen parçayı saksıya yerleştirdiler ve güllerine yeniden başladılar.

Elleri hala gül kamışının üzerindeyken, yeni asmanın üzerinde bir öpücük paylaştılar.

"Şimdi sadece üç şeye ihtiyacı var," dedi. "Benim için tutmaya devam et."

"Pekâlâ."

O gülü sabit tutarken, o da kamışın etrafındaki zengin, nemli saksı toprağının geri kalanını doldurdu. Sonra da hazırladığı tenekeden suladı.

O daha söylemeden, Lio üçüncü şeyin ne olduğunu biliyordu. Ona bileğini uzattı. Kız başıyla onayladı.

Bileğini azı dişlerine götürdü, sonra da tencerenin üzerine ikisinin kanından bir kadeh koydu.

Bileği iyileşir iyileşmez Cassia onun iki elini de avuçlarının içine aldı, aurası birden kararlı bir hal aldı.

Knight'ı yine Zoe ile göndermişti. Aklında bir şey olduğunu anlamalıydı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Lio, sana sormam gereken bir şey var. Daha önce de sormuştum. Ama sana tekrar sormam gerekiyor ve burada gülümüzün önünde diz çökmek bunu yapmak için düşünebildiğim en kutsal yer."

Onun lekeli burnunu öpmek için can atıyordu. "Evet?" diye sordu ciddiyetle.

"Lio, aşkım, bana hediye verir misin?"

Nefesi kesildi. "Cassia, tekrar denemek istediğini mi söylüyorsun?"

Başını salladı. "Hâlâ çözülmemiş çok şey olduğunu biliyorum. Ama umurumda değil. Sanırım Yeteneklendirilmemi ertelemekle hata ettik. Ben... umutlarıma kapıldım. Sonuçta hiçbir şey değişmedi ve ben hâlâ ölümlüyüm."

Şimdi umutlarıyla savaşıyor Lio'ydu. Onu kollarının arasına alıp evet demek ve diğer her şeyi unutmak istiyordu. Ama onun duymaya ihtiyacı olan şeyi söyledi. "Bunu yapma çünkü umudunu yitirdin."

". Ama yaşamayı bırakıp umutlarımı beklemek istemiyorum.

Nike'in Cordium'da Methu'ya dair ne kadar uzun süredir kanıt aradığını düşünün. Kalos'un Methu'ya ne olduğunu keşfetmesi ne kadar sürer?

Solia mı? Umut olsa bile, ben yine de burada Hücum'un onu kurtarmasını bekliyor olacağım ve insanlığımın kime ne faydası olacak?"

Onun ellerini sıktı. "Cevaplanmamış bu kadar çok soru varken Hediye sırasında görülerinizle yüzleşebilecek misiniz?"

"Bir ölümlü olarak kim bilir ne kadar süre onlara katlanmaktansa dönüşüm gecesi onlarla yüzleşmek daha iyi."

"Emin misin, Cassia?" *Lütfen emin olsun.*

"Zihin koğuşunuz, sizinle büyü bir bağlantıya sahip olmanın ne kadar harika olduğunu fark etmemi sağladı. Geçtiğimiz iki hafta boyunca Stand'le çalışmam, güçlü olmayı ne kadar çok istediğimi fark etmemi sağladı. Daha fazla beklemeye tahammül edemiyorum."

Evet. Her şeye rağmen onu hediye etmesine izin verecekti. O bir Hesperine olacaktı. İstedikleri gelecek başlayacaktı.

Lio bir elini kızın saçlarının arasına soktu ve onu kendine doğru çekti. Kalçaları birbirine bastırdı. Ağzını onun damarına açtı, yavaş ve sert bir şekilde öptü. Kadının kanının ve açlığının kokuları onun etrafında kıvrılıyordu.

"Bana hediye ver," diye üçüncü kez sordu.

"Evet," dedi boğazına doğru. "Gecenin geri kalanını senin içinde geçireceğim ve ay doğduğunda, Hediye Gecen için yeni bir tarih seçeceğiz."

Kollarını adamın boynuna doladı ve kucağına tırmanarak ağzıyla ziyafet çekmeye başladı. Adam kadının kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti, ta ki adamın uyarılmışlığı kadının çekirdeği ile iş elbiselerinin katmanları arasında buluşana kadar. Hızla çarpan kalplerinin birleşik nabızları kulaklarını doldurdu.

Kulaklarına, ritmiyle uyuşmayan bir ses daha ulaştı. Ağzını çekerken nefesi kesildi.

"Kanayan dikenler," diye yemin etti. "Bu gece olmaz!" "Ne? Neyin var?"

"Güneş gören ön kapıyı çalan biri var." "Şimdi mi?" diye sordu. "Kim o?"

Başparmağıyla parmağını gözlerine bastırıp başını çevirdi ve odaklanmaya çalıştı. "Ben Ioustin."

Cassia Lio'nun kucağından indi, aurası aniden soğumuştı. "Aurasında ne hissediyorsun?"

"Hiçbir şey. Duygularını gizledi."

Çenesi sıkıştı. Uzun bir süre birbirlerine baktılar.

Lio, Cassia'yı yatağa götürmek, onunla yavaşça ziyafet çekmek, onunla daha da yavaş bir banyo yapmak ve bir sonraki ay birlikte uzun geleceklerine uyanmak istiyordu. Ama Solia'nın kaderi kapılarını çalıyordu.

CEVAP

"KALOS CEVAPLARINIZI ALDI," dedi Ioustin kapıyı açar açmaz.

Cassia'nın kalbi çarpmaya başladı. İşte o an gelmişti. Gerçek anı, Cordium'daki kız kardeşinin başına gelenlerin tüm gerçeği.

Ioustin onlara, "Raporunu vermek üzere Annassa Hanesi'ne gidiyor," dedi. "Sizi almaya geldim."

Lio'nun elini sıkıca tuttu. O kadar çok şeye katlanmış ve sadece başka bir günü görmek için değil, kendine yeni bir hayat kurmak için de hayatta kalmıştı. Şimdi bunu yapmalıydı. Bunu yapabiliirdi.

Kendini yukarı çekti ve çenesini kaldırdı. "Ben hazırım."

Lio burnunu ovuşturdu, sonra bir kolunu ona doladı ve onları adımladı.

Duyguları yüzünden çevresi bulanıktı ama geniş, düz bir çatıda olduklarını fark etti. Her yerde beyaz güller. Siyah mermer ve kırmızı fiskiyeler. Ioustin yanlarına varmış ve annelerine yaklaşmak için çatıyı .

Nike, yanında Mak ve Lyros'la birlikte onları bekliyordu. "Takviyeye ihtiyacınız olabileceğini düşündük."

Mak'ın gülümsemesine bakılırsa, Cassia'nın minnettarlığı Birlik içinde büyük bir dalga yaratmış olmalıydı.

Cassia tabloyu kavramaya çalıştı. Kraliçeler bir arada Alçak sedir; sağlarında Üstat Kona ve Kassandra;ollarında Argyros Amca ve Kraliçelerin Baş Elçileri oturuyordu. Ve onların önünde, Annassa'ya takdimi için uygunsuz resmi ipekler giymiş olan sert saha izcisi Kalos duruyordu. Yıldız ışığı, Sığınak büyüü ve gül kokularıyla sarmalanmış, hayatının sonsuza dek değiştiğini göreceği yüce bir topluluk.

Yanında Lio'yla birlikte ilerledi, hâlâ iş elbiselerini giyiyor olmalarını umursamıyordu. Ioustin ve Nike yaklaşmalarına izin vermek için kenara çekildiler. Cassia ve Lio, Kraliçelere kalp selamı verdi.

Cassia ve Kalos karşı karşıya geldi. Lio onun elini tuttu.

Annassa Alea çemberi başlattı. "Devam et, Kalos. Bize ne öğrendiğini anlat." Kalos boğazını temizledi. Bir sessizlik oldu.

Annassa Soteira, "Lütfen baştan başlayın ve sırayla anlatın," diye davet etti, "böylece mükemmel çalışmanızı takip edebiliriz."

Onun nazik önerisiyle sesini bulmuş gibiydi. "Nasıl istersen, Annassa. Cordium'a geçer geçmez iz sürmek çok daha kolay hale geldi, çünkü ateş büyüsünün kalıntıları daha belirgin ve daha sıkı. İzler Magelands'ın derinliklerine doğru ilerliyordu. Corona'nın kendisine doğru gittiklerinden korkuyordum ama başkentten etraftan dolaşıp büyük liman şehri Obruza'ya doğru gittiler."

"Büyücü Solia'yı neden oraya götürsün ki?" Cassia sordu.

"Emin değilim. Orada izleri takip etmek zorlaştı. Çoğu zaman, yıllarca süren insan geliş gidişlerinin altında kayboldu. Onu tamamen kaybetmiş olabilirdim, ama büyük bir büyülü patlama meseleyi çözdü. açık."

Cassia'nın midesi sıkıştı. Emirler ona ne yapmıştı? "Rıhtımdaki bir tavernada," diye devam etti Kalos, "bir olay oldu çok güçlü bir ateş büyüsü içeriyordu. Olay yerinden kaçtı ve hala büyünün bıraktığı izlerin bir takip ediyordu."

"Bu ateş büyüsünün onu yaraladığı anlamına mı geliyor?" Cassia zorla konuştu.

Lio kolunu ona doladı. "olarak değil. Böylesine güçlü bir büyünün yakınında bulunarak büyü kalıntılarını olabilir."

Kalos başıyla onayladı. "Tavernadan sonra onun izini takip ederken, Solia'nın başına gelenlere tanık olan hiç beklenmedik biriyle karşılaştım. o yıllar önce."

Cassia nefesini içine çekti. "Onu canlı gören biriyle mi tanıştın?"

Basir ve Kumeta'ya bir selam verdi. "Namatsi selamlarını yolladı."

Kumeta etkilenmiş görünüyordu. "Evet. Cordium'daki en iyi bağlantılarımızdan biri. Size kendini açıkladığına göre üzerinde bir etki bırakmış olmalısınız."

Lio kaşlarını çatı. "Kalos'un şu anda Cordium'daki tek kaçak Hesperine olduğunu sanıyordum."

"Namatsi ölümlü," diye açıkladı Basir. "O bir İmparatorluk vatandaşı."

Cassia'nın düşünceleri parçaları bir araya getirmeye çalışarak hızla ilerliyordu. "İmparatoriçe'nin Cordium'a girmesine izin verdiği korsanlardan biri mi?"

Basir başıyla onayladı. "Namatsi bir korsan ve güvenilir bir kaynak."

"Sana ne söyledi?" Kumeta Kalos'a sordu.

"Gerçekten olağanüstü. Bir ozan bundan daha beklenmedik bir hikâye uyduramazdı. Ama ben birinci elden biliyorum." Kalos Cassia'ya baktı. "Kaptan Ziara'nın Solia'yı kötü bir durumda bulduğunu ve onu kurtarmayı uygun gördüğünü söylüyor."

Kurtarma. Cassia'nın aklı ve kalbi bu kelimeye kilitlenmişti.

Sekiz yüz yaşındaki elçilerin şaşkınlığı gözlerinden okunuyordu. Bir Ciddi Basir'den kuşkulu bir kahkaha kaçtı. Kumeta'nın yüzünde bir gülümseme belirdi. Cassandra son derece eğleniyor gibi görünüyordu.

"Kaptan Ziara?" Lio sanki alacağı cevaptan korkuyormuş gibi sessizce sordu.

"Ziara." Cassia bu ismi daha önce nerede duyduğunu biliyordu. "Zoe'nin en sevdiği korsan mı?"

Kumeta'nın gülümsemesi genişledi. "İmparatoriçe'nin en başarılı korsanlarından biri."

"İmparatorluk korsanları kız kardeşime yardım mı etti?" Bu sözler Cassia'nın ağzından çıktığında kulağa mantıksız geliyordu.

"Ona yardım etmekten fazlasını yaptılar." Kalos'un yüzünde gerçek bir gülümseme belirdi. "Onu da yanlarında götürdüler."

İmkânsız. Lio ona sınıksı sarıldığında ve Cassia onun sevinçli kahkahasını göğsünde hissettiğinde bile Cassia bunu kabullenemedi.

Kalos'un gülümsemesi genişledi. "Onu gemiye aldılar ve İmparatorluğa doğru yelken açtılar."

Cassia sesini buldu. "Bu... her şeyi değiştirir." Gerçek gibi görünmeye başlaması için bunu yüksek sesle söylemesi gerekiyordu. "Kız kardeşim İmparatorluk'a kaçtı."

Lio onun sırtını sıvazladı. "Korsanların Cordium'arasına koyduğu her mille daha da güvenli hale geldi."

Sonra kendini Mak'ın iyi zamanlanmış kucaklamalarından birinin içinde buldu. "Gördün mü? Ablaların büyücülere burun kıvırmak gibi bir huyu vardır."

"Ne de o senin kız kardeşin," diye haykırdı Lyros. "Büyücü Tarikatı'nın onu durdurmasına senin kadar o da izin vermezdi."

Nike, "Solia tam benim istediğim gibi bir kadına benziyor," dedi. "Sana söylediklerimi hatırlıyor musun Cassia?" Ioustin nadiren bu kadar yüksüz. "Cordium herkes için bir ölüm cezası değildir."

Annassa Alea, Annassa Soteira'nın elini iki elinin arasında tutarak ona gülümsedi. "İmparatorluk, bin altı yüz yıl boyunca savaş büyücülerinden kaçtığım yerdir."

önce. Kaçak bir Sığınak büyücüsü orada güvende olabiliyorsa, kayıp bir prenses de olabilir."

"Özellikle de Ziara'nın yardımını almış bir prenses." Cassandra'nın ağzının kenarları kıvrıldı. "Bu onun yalnız bir prensese yardım ettiği ilk sefer olmazdı. Cordium rıhtımında başı belada olan bir kadın var ama genelde onları evlat edinmiyor."

Kumeta başını salladı. "Bu durumda, o kızın Tenebra tahtının varisi olması ne kadar da sıra dışı."

Kassandra bir parmağıyla dudaklarına dokundu. "Ziara'nın ne kadar sıra dışı olduğunu bildiğinden ."

"Korsanların Tenebralıları yanlarında getirmelerine izin veriliyor mu?" Cassia sordu. "Yoksa kız kardeşim İmparatorluğa girdiği için cezaya mı çarptırılır?"

Kumeta, "Korsanların sadece mal ve bilgi kaçakçılığı yapmasına izin veriliyor," diye cevap verdi.

Kassandra kıkırdadı. "İmparatorluğa bir Tenebran kaçırabilecek biri varsa o da Ziara'dır. Büyücüler bir şeyi ne kadar çok isterse Onlardan çalmaktan zevk alıyor. Ve o mükemmel bir hırsızdır. Ayrıca bazı nüfuzlu İmparatorluk mensupları arasında büyük saygı görüyor."

"Eğer birisi Solia'nın orada yasadışı olarak bulunduğunu öğrenirse, ona ne olur?" Cassia sordu. "Harkhuf bana bir İmparatorluk sularında bir Cordian gemisi görülürse, ona bir uyarı verileceğini ve geri dönmezse batırılacağını söyledi."

Kassandra, "Kız kardeşin bir Cordian gemisiyle gelmedi," dedi. "Ziara'nın kötü şöhretli gemisi *Wanted* ile geldi. Her İmparatorluk limanında tanınır. Hiçbir liman ona kapalı değil."

"Peki ya limana yanaştıktan sonra?" diye sordu Cassia.

"Cesur ol Cassia." Annassa Soteira, Grace'e neredeyse muzip bir gülümseme. "Nereden gelirlerse gelsinler, ihtiyacı sığınma teklif edecek İmparatorluklar var."

Kraliçe Alea, Kraliçe Soteira'nın elini dudaklarına götürdü. "Beni güvende tutan bir şifacı gibi."

Üstat Kona annelerinden Nike'a ve son olarak da Cassia'ya baktı. "Bazen en iyi teorilerimize rağmen, Tanrıça umutlarımızı aşan kendi yasalarını koyar."

Argyros Amca, "Mucizeleri hiç bitmiyor," diye onayladı.

"Emin ol Cassia," dedi Üstat Kona, "İmparatorluk'taki ölümlü adalet Tenebra'nın zulmünden daha naziktir. İmparatoriçe Solia'yı

düşman büyücülerden oluşan bir seferle aynı muameleye tabi tutulacak. Eğer kız kardeşiniz fark edilirse, karşılaşacağı en kötü sonuç sınır dışı edilmek olacaktır."

Cassia'dan mizahsız bir kahkaha kaçtı. "Yani İmparatorluk'a kadar sadece Cordium'a geri götürülmek için gelmiş olması tamamen mümkün."

"Onu orada bir kez buldum," dedi Kalos. "Bunu tekrar yapabilirim." Cassia ona bir av köpeği bulana kadar rahat etmeyecekti.

Basir başını salladı. "Ziara'nın yardımıyla Solia'nın İmparatorluk'ta gizli kalmayı başarmış olabileceğini düşünüyorum."

"Solia'nın yasal statüsü ne olursa olsun," dedi Kumeta, "tüm bunlar iyi haber."

"İyi haber!" Basir haykırdı. "Çok nadiren trajik olmayan haberler alıyoruz. Sürprizler neredeyse her zaman bir krizdir. Bu vahiy için *iyiden* daha değerli bir kelime bulalım."

Kumeta güldü. "Herhangi bir öneriniz var mı, Majesteleri?"

"Aklıma mucizevi şeyler geliyor," diye yanıtladı Basir. "En iyi ihtimalle-"

Argyros Amca'nın dudakları kıpırdadı. "En iyi senaryo için gönüllü mü olacaksın, dostum?"

Basir bir kahkaha attı. "bir durum için yedekte birkaç parça iyimserliğim var. İmparatoriçe'nin istenmeyen bir Tenebran'ı Orthros'a vermesini ihtimal dışı görmüyorum. Hesperine müdahalesi için mükemmel bir fırsat." Lio ve Cassia'ya sert bir bakış attı.

Cassia Orthros'a Hesperinlerin ona verdiği iyimserlik kırıntılarıyla gelmişti. Şimdi Tanrıça onları ipeğe dönüştürmeye kararlı görünüyordu. "Teşekkür ederim Basir. İmparatoriçe'nin bir Tenebran sorunu olduğunu keşfedersek bunu aklımızda tutacağız. Hesperin müttefiklerinin dostane bir çözüm önermesini takdir edebilir."

"Size yardımcı olacak bir bilgin daha var," diye ekledi Kalos. "Namatsi'ye göre, Kaptan Ziara en son yaklaşık bir buçuk yıl önce Cordium'daymış."

"Bu yolculuğu herkesten daha hızlı yapıyor," dedi Kassandra. "O ve mürettebatı olağanüstü yetenekli ve gemileri sadece hız için değil, fırtınalardan krakenlere ve magefire."

Kumeta başını salladı. "Öngörülemeyen gecikmeler dışında, bu ay içinde İmparatorluğa döneceğini tahmin ediyorum."

Tam o sırada çatı bahçesinin parmaklıklarının yanında bir Hesperine belirdi. Cassia onu Gündönümü Zirvesi sırasında tanıştığı Şarjörlerden biri olarak tanıdı.

"Prensım," dedi, "gerekirse araya girmemi emretmişsiniz."

Ioustin, yüzünde asık bir ifadeyle Şarjör'e çembere katılması için işaret etti. "Elbette. Ne oldu?"

"Hesperitler bir yardım çağrısı aldı. Hespera'ya tapan bir başka ölümlü aile Tenebra'daki gizlilik hayatlarından kaçtı. Hesperit yerleşimine ulaşmak için şanslarını denediler. Sadece bir tanesi başardı. Diğerleri vahşi doğada kayboldu."

Ioustin yüzünü buruşturdu. Cassia onun, sürekli zulüm tehdidine rağmen Tenebra'da Hespera tapınmasının ölümlü geleneklerini yaşatan Hesperitlere karşı ne kadar koruyucu olduğunu biliyordu. Doğu Tenebra'nın vahşi doğasındaki yerleşimleri Tarikatlar'ın dikkatinden kaçabilecekleri bir yerdi ama oradaki yaşam sertti.

O bir şey söyleyemeden Kalos . "Yola çıktım bile, Prensım."

Ioustin bileğini sıktı. "Sana gitme sözü verdim."

"Kayıp bir prensesin ya da Blood Errant'ın bir üyesinin peşine düşmekle kıyaslandığında bu bir izin gibi gelecek." Nike'a bir selam verdi. "Affınıza sığınıyorum Üstat Pherenike."

Başını iki yana salladı. "Senin sayende artık kayıp olmayan her Hesperine serserisinin adını biliyorum. Kimseden af dilemene gerek yok."

Bu onun ayaklarının üzerinde kaymasına ve başka tarafa bakmasına neden oldu. "Kayıp Hesperitleri bana bırakın."

Ioustin onu omzundan alkışladı. ". Bu sonra kurtarma ekiplerini denetlemek için Castra Justa'ya döneceğim."

Kalos Cassia'ya döndü ve ona bir Hesperine bilek tokası verdi. "Benim buradaki işim bitti. Şimdi Solia'yı arama işini bitirmenin zamanı geldi."

Cassia bir keresinde Solia'yı kurtarmak için savaş alanına çok geç koşmuştu. Bu haftaları evde oturarak, kız kardeşine yönelik bilinmeyen tehlikelere karşı çaresiz bir şekilde geçirmişti.

Şimdi, nihayet harekete geçebilirdi. "İmparatorluğa gideceğiz ve onu bulacağız."

Lio'nun eli onunkinde güçlü ve emindi. "Evet, yapacağız."

OceanofPDF.com

TENEBRAN İŞLERİ

BASİR çekicin düşmesine izin vermek için ZAMAN KAYBETMEDİ. "Annassa, senin danışmanlığını bekleyen diğer meseleler ertelenemez. Tenebra'daki durumla ilgili planlar yapmamız gerekiyor."

Lio dişlerini sıktı. Orada, Notian Evi Annassa'nın çatısında Hesperinlerin en seçkin topluluğunun önünde duruyordu ve Hespera'nın kendisi de yakındaki Haima'nın zirvesinden onu izliyordu. Ve kariyerinin en az sorumlu, en diplomatik olmayan sorusunu sordu. "Bekleyebilir mi?"

Yaşlılar onu değerlendirdi.

"Cassia kız kardeşinin gerçekten hayatta olduğunu daha yeni öğrendi. Diğer her şey bir an için bekleyemez mi?"

Basir ona cevap verdi. "Orthros, Tenebra tahtı için yarışan bir kişinin hayatta olma ihtimalinin olduğunu yeni öğrendi. Sonuçlar için hazırlıklarımız bekleyebilir mi?"

Cassia bir nefes verdi, eli Lio'nun elini sıkıca kavradı. Daha diplomatik olanları seçmeden önce söylemek istediği güçlü sözlerin aklından geçtiğini hissetti. "Bu tür meseleleri düşünmenin elçilerin görevi olduğunu biliyorum ama benim görevim de kız kardeşimi bulmak ve onun güvende ve iyi olduğundan emin olmak.

Uzak geçmişinden gelen taht bile konuşmaya giriyor."

Aurasındaki her savunma titreşimi Lio'yu memnun ediyordu. "Cassia ve ben Solia'yla ilk konuşmamızın, onun soyumuzda hak ettiği yeri almak için bizimle birlikte Orthros'a gelmesiyle ilgili olacağı konusunda anlaştık."

Cassia, "O buraya, bize ait," dedi. Mak kollarını kavuşturdu. "Elbette öyle."

"Açıkçası," diye onayladı Lyros, "Orthros'un amacı Solia'ya Sığınak sunmak olmalı."

Tüm bu gizli çevrelerden sonra, Grace'in ve Trial kardeşlerinin onun yanında yer alması rahatlatıcıydı.

"Bir dakika Basir," diye rica etti Argyros Amca arkadaşından. Lio'ya verdiği sessiz destek Birliklerinde mırıldandı. "Eğer Sekizinci Bölge'den katılımcılarımız

Circle bu konuları sonra görüşmeyi tercih eder, dördünüzün de bu gece için dinlenmenizde hiçbir sakınca yoktur."

Cassia ve Lio birbirlerine baktılar. Onun dile getirilmemiş isteğini anlamıştı ve dördünün etrafına bir örtü örttüğünde yaşlıların da bunu anlayacağını biliyordu.

Cassia gergin bir yay kirişi gibi gergindi ve fazlasıyla sessizdi. Lio, aynı anda çok fazla şey hissettiğinde ortaya çıkan aurasındaki tedirgin akımları fark etmişti ve hâlâ tüm bunları çözmeye çalışıyordu.

"Bunun hakkında konuşmaya hazır mısınız?" Lio sordu. "Bilmiyorum," diye itiraf etti.

Lio'nun amcası haftalar önce ona bu kararı kendi başına verme fırsatı vermişti. Cassia şimdi aynı şeyi daha da talepkâr bir kitleye karşı yapmak zorundaydı. "Biraz durup düşünelim."

Mak yüzünü buruşturdu. "Bizi siyasi bir tartışmaya sürüklemek istemem ama elçilerin bunun Orthros'un güvenliğiyle ilgili olduğunu düşündükleri açık."

Lyros başını salladı. "Seni desteklemeye geldik Cassia ve burada kalıp Nike ile birlikte Stand'ı temsil etmeye hazırız."

"Ve babama destek olmak için." Mak Lio'ya baktı. "Tüm bu olanlarla ilgili üstü örtülü haberlere gömülmüş durumda. Kahve içmeye geldiğinizde masasının üzerindeki yığını görmüşsünüzdür. Ama siz ikiniz izindesiniz. Henüz bunların hiçbirisiyle uğraşmak zorunda değilsiniz."

Cassia yüzünü ovuşturdu. "Sevkiyatlar bununla mı ilgili? Daha Solia'nın mezarında olmadığından bile emin değilken, tahtı ele geçirmesi gibi hayali bir olasılığı planlamak için bunca çaba?"

Mak yüzünü buruşturdu. "Babam memnun değil."

"Ama elbette elçiler hesaplar yapıyorlar ve Argyros Amca'nın bunlardan haberi olmalı. Bu konuda kendini suçlu hissetmemelisin, Lio. Senin yardımından ne kadar faydalanacak olursa olsun, senin izne ihtiyacın vardı. İkimizin de vardı."

Onu incitebilecek bir şeyi itiraf etmek üzereyken ilk onun iyiliği için olması tatlı bir şekilde acı vericiydi.

Şimdi, ihtiyacı olduğunu onaylasa bile, soluklanmasını engellemek için ondan sır sakladığını itiraf etmesi gereken anın geldiğini biliyordu.

"Mak, Lyros, bir dakikaya ihtiyacımız var."

"Ah, dikenler," dedi Mak. "Bu yüzden masasında iki kahve fincanı vardı."

Lyros başını salladı. "İhtiyacın olursa içeri al."

Birkaç adım ötede, Lio'nun sıyrılarak Nike'a katıldılar. O, Cassia ve gerçek, küçük bir sessizlik balonunun içinde duruyordu.

"Onun masasında asla kahve içmeyiz," dedi Cassia sessizce. "Sadece masada. Birlikte. Onun masasında ne yapıyordun?"

"Argyros Amca, elçilerle yaptığı toplantılara beni bir daha dahil etmeme sözünü tutma konusunda çok kararlıydı. Basir ve Kumeta'nın raporlarını Tenebra'dan dinleme seçeneğini bana verdi."

Gözleri ve aurası parladı. "Bunu birlikte yapmalıydık."

"Hazır değildin. Zamana ihtiyacın vardı. Sana bunu vermeye çalışıyordum."

"Bana söylemeliydin."

"Bundan kaçınmak istediğin açıkken, seni buna sürüklememi nasıl ?"

Öfkesi daha da arttı. "Herkes benim hakkımda bunu mu söylüyordu?"

"Yardım etmeye çalışıyorduk. Yardım etmeye çalışıyordum. Gelen haberlerle yüzleşmek

İkimiz için de Tenebra, seni tüm bunlardan korumak için yapabileceğim tek şeydi." "Bunu daha önce birçok kez konuştuk. Biz sır saklamayız.

birbirimizi koruyalım."

"Bana söylemeye hazır olmadığın bir şey olduğu zamanları düşün. Yeminimizi tutmak için doğru zamana kadar beklemen gerekiyordu."

"Bu tamamen farklıydı." Öfkesi derin bir başarısızlık duygusuna dönüştü.

Kendisine kızgın olduğunu fark etti.

"Seninle birlikte olmalıydım," dedi. "Yüklerimizi omuzlamana izin verdim. Tek başına. Ne için? Siz benim *duygularımın* etrafında dolanırken ben evimizdeki kanepede sızlanabileyim diye."

Ellerini, bir krallığın ağırlığını taşıyan omuzlarına koydu. "Kendine bu kadar yüklenme."

"*Bana ihtiyacın olduğunda* çiçek saksılamıyordum."

"Bazen seni korumam gerekiyor. Bana izin vermeyecek misin?"

"Sadece seni korumama izin verirsen. Bu iş bu gece bitecek, Lio. Eğer Tenebra seni benden uzaklaştırmaya ve kız kardeşime bir taç giydirmeye çalışıyorsa, Tanrıça adına, kimse beni bu tartışmanın dışında tutamaz. Dişim ya da büyüm yok ama sahip olduğum tek şey politikadan anlayan bir kafam var ve bunu kullanacağım."

Öfkesi geceleyin kopan bir fırtına gibi ona doğru parladı ve o da öfkesinin kendisini ıslatmasına izin verdi. Öfkesi yükseldiğinde her zaman çok güzeldi.

Bu onun arındırıcı öfkesiydi, onu harekete geçiren türden bir öfke. Buna bayılıyordu, sebebi kendisi olsa bile.

"Sevindim," diye itiraf etti. "Tanrı biliyor ya, bunu birlikte yapmayı özlemişim." "O zaman tek başına yapmaya çalışmayı bırak."

Onu kendine çekti ve fırtınayı tuttu. "Yeminimiz üzerine, politikayla yüzleşeceğiz, sonra buradan çıkıp Solia'yı bulacağız. Ortak olarak."

Öfkesi eriyip gitti ve geride saf bir kararlılık bıraktı. Kollarını ona doladı. "Bana durum hakkında ne söyleyebilirsin?"

"En iyisi elçilerden ve Argyros Amca'dan ilk elden dinlemenize izin vereyim, böylece kendi sonuçlarınızı çıkarabilirsiniz. Yine de hazırlıklı olmanız gereken bir soru var."

"Ne?" Bakışları onu sorgulamaya cüret ediyordu.

Derin bir nefes aldı. "Argyros Amca ve Kraliçeler beni Tenebran İşleri Büyükelçisi olarak terfi ettirmeyi planlıyorlardı. Eğer istersen senin için de uygun bir unvan hazırlamışlardı. Basir amcamın kütüphanesinde bunu ağzından kaçırana kadar hiçbir fikrim yoktu."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Amcan pozisyonunu sana mı devredecekti?"

"Bize."

"Bu senin için bir rüyanın gerçekleşmesi olurdu."

"Eğer bu hala benim hayalim olsaydı. O seçimi zaten yaptık. Tenebra ile işimiz bitti. Ama Basir ve Kumeta bizimle işlerinin bitmediğini düşünüyorlar." Tereddüt etti. "Görevi resmen reddetmedim, çünkü elçiler konferansına kabul edilmemin tek yolu göz önünde olmaktı. Ama size açıkça belirtmek isterim ki, Majesteleri, Korona donduğunda bu unvanı kabul edeceğim."

Parmağını örgüsüne soktu, artık sadece aralarındaki bağın sembolü asılıydı, madalyon yoktu. "Güzel. Çünkü seni ondan kurtarmak için Corona'yı kendim eritmek zorunda kalacaktım."

Peçelerini ve kollarını onun etrafında sıkılaştırdı ve onu öptü. "Basir ve Kumeta onu kendin takman için seni ikna etmeye çalışacaklar."

"Gerekirse Corona'yı ateşe veririm. Diplomat olmak istiyorum ama oturmak istediğim tek müzakere masası Kraliçeler ve Kraliçe Annelerinki."

Onu kucaklayarak geri çekildi. "Cassia, diplomatik hizmete girmek istediğine kesin olarak karar verdin mi?"

"Evet. Bu gece kararımı netleştirdim. Yakınlık okumalarımı beklememize gerek yok Büyüm her ne ise, bunu değiştirmeyecek. Diploması her zaman birbirimizi ve sevdiğimiz insanları korumanın en iyi yolu olmuştur ve ben bunu birlikte yapmaya devam etmemizi istiyorum."

Lio aylardır onun kararını merakla bekliyordu. Amcasının davetini resmen kabul edeceği ve resmen ortağı olacağı anı dört gözle beklemişti. Boynundaki madalyonu hayal etmişti.

Hissetmeyi beklediği mutluluk yerine şimdi onu bir endişe kaplamıştı. Sadece Gül Evi'nin yıkıntıları altında gömülü olan kendi madalyonunu düşünebildi. Onu orada bıraktığı için pek de pişman olmadığını fark etti.

Cassia parmaklarını onun alnında gezdirdi. "Merak etme aşkıım. Diplomat olmam kimsenin Tenebran mantosunu üzerime yapıştırmasını kolaylaştırmayacak. Ama bundan sonra senin ve Argyros Amca'nın elçilerle yaptığı tüm toplantılara katılmamı sağlayacak."

"Kararınızı bu gece mi açıklayacaksınız?"

"Bunun uygun bir zaman olduğunu düşünüyorum. En azından Argyros Amca'yı rahatlatacak, o can sıkıcı olaylarda bir çift gözü daha olacak. sevkیاتlar."

Bu Lio'nun kıkırdamasına neden oldu ve göğsündeki gerginliği hafifletti. "Bundan sonra masada üç kahve fincanı olacağına sevindim."

O ve Cassia el ele çemberin karşısına geçtiler. Lio ilk önce Deneme kardeşlerinin peçesine geri dönmesine izin verdi. Mak ve Lyros tekrar yaklaştı.

"Siz ikiniz iyi misiniz?" Mak sordu.

"Açıklanamayan kahve fincanları meselesini çözdük." Cassia dudaklarını birbirine bastırarak Lio'ya baktı. Onları tekrar öpmek istedi.

Lyros'un rahatladığı hissediliyordu. "İkinizin kalıp kalmayacağına karar verdiniz mi?"

Cassia, "Bir gargoyle bile beni bu çatıdan aşağı sürükleyemez," diye tehdit etti.

Mak güldü ve ona bir selam verdi. "Oh ho, kralın en büyük düşmanı izinden döndü. Tenebra dikkat etse iyi olur."

Lio peçelerini indirdi ve tartışan yaşlıların sesleri etraflarında yükseldi.

Kumeta konuşuyordu. "Elçiler Orthros'u bilgilendirmek ve halkımızın olaylara tepkisi konusunda liderlerimize tavsiyelerde bulunmakla sorumludur. Tenebra'nın eski elçilerinden birini kendi elçimiz olarak çalmakla ne kadar şanslı olduğumuzu söylemeden geçemeyeceğim. Cassia, eğer

Bunu yapmayı seçerse, Orthros ile eski vatanı arasındaki ilişkiyi etkilemeye devam etmek için mükemmel adaydır."

Kona Teyze'nin aurası iyi bir tartışmadan aldığı keyifle parlıyordu. "Tenebra, gelecek vaat eden bir Yeniyetme için çok sınırlı bir etki alanı. Neden yetenekleri için daha geniş yollar aramasın ki? İmparatorluk onun geleceği için çok daha iyi fırsatlar sunuyor."

Nike sözel bir yarışmada da bir antrenman maçında olduğu kadar zorlu görünüyordu. "Cassia'nın Tenebra'ya dönüşü sadece diplomatik bir mesele değil. Yaşlı bir Efendi onu almaya o kadar kararlı ki, onu Orthros'un kalbinden kaçırmaya çalıştı. Onu koğuşun dışına göndermemiz söz konusu değil ve onu kolay bir hedef haline getirir. On beş yıl önce onun hayatını şimdi bir Eski Usta'ya teslim edelim diye kurtarmadım."

"Elbette Cassia'nın güvenliği her şeyden önemlidir," diye cevap verdi

Kumeta. "Yaşlı Efendi'nin niyeti ne olursa olsun," dedi Basir, "Cassia açıkça

sonuç için gerekli. Onun planlarını bozmanın en iyi yolu, kızı onun ellerinden uzak tutmaktır."

Nike'in gözleri parladı. "Ayrıca onu hayatta tutmanın en iyi yolu da bu."

Basir, "Kimse Cassia'yı tehlikeye atmamızı ," diye karşılık verdi,

"Biz sadece onun ve Lio'nun halihazırda duruma derinlemesine dahil olduklarını ve olmaya devam etmelerinin Orthros'un yararına olacağını kabul ediyoruz."

Ioustin, Dava'nın kız kardeşinin omzunda durdu. Göz korkutucu bir çifttiler. "Yurtdışındaki Orthros'un Prens Naibi olarak Cassia'nın Tenebra'ya dönüşü benim onayım olmadan gerçekleşemez, çünkü güvenliğini sağlamak Görev'in sorumluluğunda olacak."

"Cassia İmparatorluk'ta güvende olacak," diye belirtti Kona Teyze.

Nike başını salladı. "Eski Ustalar dünyanın o kısmında aktif değiller. Cassia ve Lio, Koleksiyoncu'dan korkmadan İmparatoriçe'nin topraklarında istedikleri yere özgürce seyahat edebilirler."

Kassandra sandalyesinde arkasına yaslandı ve ağzına bir kıymalı turta daha attı.

Kona Teyze, Ioustin ve Nike'in hepsi aynı tarafı tutmuş olsaydı Tartışma mı? Tartıştılar. Ve hepsi Cassia'nın Orthros ve İmparatorluk'ta güvende kalmasını istiyordu. O ve Lio'nun bu gece güçlü müttefikleri vardı.

Cassia elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzatarak, konuşmak istediğini belirten eski çember işaretini yaptı.

"Cassia," diye davet etti Annassa Soteira, "Lio ile bir karara vardınız mı?"

"Evet. Lio ve ben gelecek planlarımız ışığında bu daire için kalacağız." Cassia, Argyros Amca'nın yanına gitti. Hala saksı toprağı kokan iş elbiseleri içinde, bir büyükelçiye yakışır bir vakarla durdu ve bir Hesperine kibarlığıyla onun koluna dokundu. "Amca, seninle tanışmak benim için bir onurdur. Orthros'a bir diplomat olarak hizmet etmek. Akıl hocalığı teklifinizi minnettarlıkla kabul ediyorum."

Argyros Amca'nın yoğun gözleri Cassia'ya dikilmişti, sanki thelemantik bakışları onda sonsuz bir potansiyel görüyordu. Elini Cassia'nın elinin üzerine koydu. "Bana en muhteşem hediyeleri vermeye devam ediyorsun."

Gerilimli tartışma alkışlara dönüştü ve Kan Birliği o an için gerçek bir takdirle doldu.

Lyros Lio'nun omzuna vurdu. "Biricik eşinle aynı serviste olmayı çok seveceksin."

Mak kıkırdadı. "Nike ve Cassia sürekli yanında olunca, babam gerçekten yumuşayabilir."

Cassia Kraliçelere döndü ve onlara kalp selamını sundu. "Annassa, umarım yakında burada karşınızda durup Hesperine diplomatı olarak görev madalyonumu alacağım gece gelir."

Annassa Alea gülümsedi. "Şimdiye kadar halkımıza cesaret ve cömertlikle hizmet ettiniz. Bu yeni görevinde büyük işler başaracağını biliyoruz. yol."

Kumeta memnuniyetle başını salladı. "Tebrikler Cassia. Değerli bir hizmet ve hak edilmiş bir pozisyon. Elçiler uzun yıllar boyunca sizinle çalışmaktan keyif alacaklar."

"Mükemmel," dedi Basir. "Harekete geçme zamanı hızla yaklaşıyor. Size Tenebran İşleri için Büyükelçi pozisyonlarında ihtiyacımız var."

Kraliçe Alea ona cevap verdi. "Majesteleri ve ben bu gece randevu vermeyeceğiz."

"Kraliçe Soteira, "Ancak Cassia ve Lio, gelecekteki komisyonları değerlendirilirken bu konulardan haberdar olmaya devam edecekler," dedi.

"Teşekkür Annassa," dedi Cassia onlara, aurasında minnettarlık vardı. Lio da onun teşekkürünü yineledi.

Argyros Amca'nın yanında ona katıldı ve akıl hocaları bileğinden tutarak onu kendine çekti. "Hepimizin dört gözle beklediği çok şey var."

Lio'nun dört gözle beklediği şey, Cassia'nın diplomat olsun ya da olmasın, burada bir Hesperine olarak durmasıydı.

OceanofPDF.com

BEYAZ BİR KUTSAL GÜL

CASSIA, Tenebra konusunda aylardır süren sessizliğini bozmak üzereydi. Oradaki mücadelesinin bir fark yaratıp yaratmadığını öğrenecekti.

"Otursana Cassia." Kassandra yanındaki koltuk minderini okşadı.

Cassia kahinin davetini kabul ederek Kraliçeleri çevreleyen yaşlılar halkasındaki pelüş ipeğin üzerine oturdu. Lio, duyacakları her neyse ona karşı nöbet tutuyormuş gibi Cassia'nın yanına oturdu. Kız onun elini çekti.

İç çekerek onun yanına uzandı.

Huzursuz Nike bile koltuklardan birine yerleşti ve birdenbire savurgan bir Hesperine'den ziyade ağırbaşlı bir diplomat gibi görünmeye başladı. Mak ve Lyros da ona katıldı.

Cassia'nın aklından gerçekten sormak istediği sorular geçiyordu. Perita kolay bir hamilelik mi geçiriyordu? Callen özgürlüğünün tadını nasıl çıkarıyordu?

Şimdi bacağı iyileştğine göre? Ben sonunda Genie'ye onu sevdiğini söylemiş miydi? Kyria Tapınağı'ndaki bahar bahçeleri çiçek açmış mıydı?

Ancak bu daire siyasetle ilgiliydi. Sorabileceği şeyler Tenebra'da yapmaya çalıştığı değişiklikler, orada kendisi için hâlâ önemli olan insanların hayatlarını iyileştirebilirdi.

"Flavian onun için tasarladığım komployu başlattı mı? İktidarın barışçıl bir şekilde devredilmesi için yeterli desteği sağlamak amacıyla geliştirdiğim müttefikleri güvence altına almaya başladı mı? Özgür Lordlar Konseyi'nin ruh hali nasıl?

-Lucis'ten aldıkları yetkiyi iptal edip yerine Flavian'ı kral olarak onaylamaktan yana mı görünüyorlar?"

Kumeta ona cevap vermeye başladı. "Tenebran elçiliği Orthros'tan döndükten çok kısa bir süre sonra, biri kraliyet mahzenine girdi. Prenses Solia'nın mezarı rahatsız edildi, lahdi açıldı ve boş olduğu ortaya çıktı."

"Beni dinlediler," dedi Cassia.

Basir ona, "Kral henüz suçluların kimliğini tespit edemedi," diye bilgi verdi. "Yaptıkları eylemi bir saygısızlık olarak kınadı, ancak hasarı tersine çeviremiyor. Şimdi

Tenebra'daki herkes onun prensesi fidye olarak vermeyi reddettiğini ve cesedini almak için. Herkes mezarının boş olduğuna inanıyor çünkü Hesperines ona Merhamet verdi."

"Iris bunu onayladı," dedi Nike. "Onun fedakârlığı kraliçesinin efsanesine dönüştü."

"Evet," diye onayladı Cassia. "Onun gurur duyacağına inanıyorum."

"Sen de öyle yapmalısın," dedi Argyros Amca ona. "Elçilikteki lordlar ve şövalyeler onlara verdiği gerçeği yaydılar ve bu sadece Hükümdarlar Kuşatması ile ilgili değil. Özgür lordlar artık Lucis'in Ekinoks Zirvesi'nde hepsine suikast düzenlemek için savaş büyücüleriyle işbirliği yaptığından şüphe etmiyorlar. Lucis'in yalanlarının ortaya çıkması zırhında gerçek bir çatlak yarattı."

Lio onun bakışlarına karşılık verdi. "İşe yaradı."

Bir nefes verdi. "Olacağını biliyordum ama işe yaradığını görmek çok farklı."

"Daha iyi."

"Çok daha iyi."

"Tebrikler Cassia," dedi Lio, şey boyunca ortağı olan. "Lucis'in çöküşünü başlattın."

Her zaman kralı düşünmekten kaçınmaya çalışırdı. Ama şu anda onu hayal ediyordu. Güneşli odasında tek başına oturmuş, hiçbir şey ifade etmeyen kılıçlar ve sancaklarla çevrelenmiş, uğruna savaştığı her şeyin etrafında parçalanmasını izliyordu. Ve bundan zevk almasına izin verdi.

Keşke yeni kral da bu duruma ayak uydurabilseydi. "Flavian üzerine düşeni yapıyor mu?"

"Özgür lordlar arasında sessizce manevralar yapıyor," diye yanıtladı Basir. "Cazibesini ve popüleritesini sonuna kadar kullanıyor ama kurnazca davranıyor. Artık fikirler yeterince kralın aleyhine döndüğüne göre, bir Tam Konsey çağrısı yapılması önerildi. Lucis'in bu önerinin tam olarak nereden kaynaklandığını tespit etmesi mümkün değil ve özgür lordlar da toplanma nedenlerinin yetkilerini iptal etmek olabileceğine dair herhangi bir işaret vermediler."

Cassia keyifle, "Ama şu anki ortamda Lucis terliyor," dedi.

"Bunun masum bir konsey olmadığını biliyor. Onun için geldiklerini biliyor."

"Hiç şüphesiz," dedi Lio, "ama yine de yaptıkları hiçbir şey vatan hainliği. Tenebran yasalarına göre, Özgür Lordlar Konseyi, yeterli çoğunluğa sahipse kralın çağrısı olmadan toplanabilir."

"Tam Konsey'in gerçekleşmesi için yeterli sayıda özgür lord taahhütte bulundu mu?"

Flavian'ın yeterince destekçisi var mı?"

"Biz konuşurken," diye yanıtladı Argyros Amca, "Özgür Tüzüğün ilk kez ortaya konduğu ve tüm Tam Konseylerin geleneksel olarak yapıldığı Patria'da kamp kurmuş durumda. Özgür lordlar yolda, her geçen gün daha fazlası orada toplanıyor."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "İşler şimdiden bu kadar ilerledi mi?"

Basir parmaklarını dikleştirdi. "Tam Konsey Yaz Gündönümü'nde başlayacaktır."

"Bir sonraki Kış Gündönümü burada mı?" Bu hiç de zaman değildi.

"Evet Cassia," dedi Kumeta. "Özgür lordlar seksen günden kısa bir süre içinde kralın yetkisini oylayacaklar."

Lio parmaklarını Cassia'nın şakağında gezdirdi. "Planın basitçe işe yaramadı. Yanıyor."

Derin bir nefes aldı. "Sonuç olarak şiddetin patlak vermemesini umabiliriz. Lucis lordların toplanmasına nasıl tepki verdi?"

Argyros Amca gülümsedi. "Hadria'nın kuvvetlerini Patria ve Solorum arasında kamp kurmaları için gönderdi. Lord Hadrian, Flavian geldiğinde oraya taşındı ve o zamandan beri orada. Basitçe oradaydı."

"Onun sadece varlığı bile bir strateji," diye Lyros. "Diğer özgür lordlar onu aşmak zorunda kaldıklarında silahlı isyana cesaret edve kral da sadık adamı enselerindeyken Konsey'e saldırma ihtiyacı hissetmeyecektir."

Cassia rahat bir nefes aldı. "Saygı duymadığı bir kralı desteklemek anlamına gelse bile hayatını kan davalarını sona erdirmeye adadı. Onun gözetiminde bir isyana izin vermeyecektir."

"Etkileyici," dedi Lyros. "Lord Hadrian'ın neden Tenebra'nın en büyük askeri komutanı olarak görüldüğünü anlayabiliyorum. Kılıcını çekmeden bir savaşa karar verebilir."

"Lord Titus tüm neresinde?" Cassia sordu.

Kumeta, "Kralın kulaklarını okşayarak," diye cevap verdi, "Tam Konsey'i Tenebra'nın son zamanlarda karşı karşıya kaldığı tehditlere karşı özgür lordların bir araya geldiği fedakâr bir çaba olarak nitelendirdi. Ya da saraydan ayrılıp Segetia'ya dönmeden önce öyle demişti."

"Akıllı tilki," diye mırıldandı Cassia. "Her zaman tuzaktan nasıl bilir. Sabina nerede?"

Kumeta, Basir ile bakıştı. "Lord Hadrian'ın varisi mi? Muhtemelen kendi topraklarında, evinde."

Cassia başını salladı. "Orada olduğunu sanmıyorum."

Basir ona meraklı bir bakış attı. "Nerede o zaman?"

"Emin değilim," diye Cassia. "Babası gibi o da tarafını seçmeden önce Flavian'ın kendini kanıtlamasını bekliyor olabilir"

Lio pek bir şey hissetmeden, "Ona iyi şanslar," diye mırıldandı.

Cassia, bir zamanlar kendisiyle evlenmeyi arzulamış olan bu adam için çok az iyi dilekte bulunabileceğini biliyordu. Flavian gizliden gizliye Sabina'ya aşık olabilirdi ama Lio onu hâlâ zarafetini çalmaya çalışan o adam olarak görüyordu.

Cassia onun kolunu ovuşturdu. "Eminim benimle olan nişanını çoktan feshetmiştir. Bu sadece siyasi bir anlaşmaydı, Lucis'in çıkarlarına hizmet eden bir anlaşma.

çkarlar."

Lio, "Flavian onu çözmedi," diye . Cassia

ona gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Onu kullanıyor." Lio konuşurken dişlerini gösterdi. "İyilik yapmak için *seni* kullanıyor. Sen onun destekçilerinin etrafında toplanabileceği dokunaklı bir hikâyesin. Mütevazı, dindar Leydi Cassia, sapkınlara kutsal öğretiler getirmek için insanlığın iyiliği için kendini feda etti. Flavian'ın Cassia'sı, Anthros'unun Tanrıçası Kyria, onun sevgi dolu bağrından koparıldı."

"dolaşan hikaye ," diye doğruladı Kumeta, "ancak bu hikayenin ortaya çıkmasında en aktif rolü kimin oynadığı tam olarak belli değil."

"Benedict," dedi Cassia. Şövalye inancında ve Orthros'ta kalma kararından dolayı duyduğu kederde samimiydi. Arkadaşının da bir onun anısını canlı tutmak için şövalyece bir arzu.

"Benedict onurlu biridir," dedi Mak. "Cassia hakkında böyle şeyleri çıkar gözetmeden söyler."

Lio kaşlarını çatı. "Ama Flavian ödülleri topluyor."

"Flavian'ı bilirsin," dedi Cassia. "Benim yokluğumu göğsünde hissedecek kadar uzun süre pantolonunu çıkarmadı. Aslında, göğsü genellikle onun rehberi değildir."

Lio kahkahalara boğulurken, Mak ve Lyros kıs kıs güldüler. Yaşlıların gözleri Cassia'nın samimi analizi karşısında eğlenceyle parlıyordu.

Şimdi en zor soruya gelmişti ve bu soruyu Lio'nun kâbuslarını daha da kötüleştirmeden sormaya çalışmalıydı. Bunu zaten duymuştu, kendine hatırlattı. O şeyle yüzleşmişti. Onsuz. Şimdi bunu her ikisi için de kolaylaştırmaya çalışabilirdi. Büyük düşmanlarını, Kraliçelerin çemberinin ışığında makul bir şekilde tartışabilecekleri bir şeye indirgemeye çalışabilirdi.

Cassia çenesini kaldırdı. "Ya kendine Koleksiyoncu diyen şu tiyatrocusu asalak? Taşlarıyla oynamayı ve şahı savunmayı mı düşünüyor?"

küçük oyun tahtası?"

Lio güldü. Kadın rahatlamış bir şekilde ona baktı ve bakışlarındaki sevgi ve takdiri gördü.

Ioustin paraziti botunun topuğunun altında ezmeye hevesli görünüyordu. "Onu bulamıyoruz."

Cassia, Koleksiyoncu'nun pusuda beklediği düşüncesiyle gerildi ama canavara ışık tutmak için konuşmaya devam etti. "Keşke şaşırdığımı söyleyebilseydim ama onun tarzı bu."

"Ha," dedi Mak, "bana birkaç Hesperin'den korkuyormuş gibi geldi."

Ioustin kollarını kavuşturdu. "Ücretin etkili bir caydırıcı olacağını umuyoruz."

"Ve kesinlikle bir daha Orthros Boreou'ya gizlice girmeye çalışmayacak, biz yokken bile." Mak oturduğu yerden Kraliçe'ye doğru eğildi. "Bu Annassa'nın koğuştaki yaptığı değişiklikler bunu sağlayacaktır."

Kraliçe Soteira başını salladı. "Koğuştaki kurduğumuzda Hypnos Büyücülerinin Orthros'u tehdit etmemesini sağlamak için büyümüzdeki büyücülere karşı teramantik korumalar. Şimdi bunları Koleksiyoncu'nun doğal olmayan taktiklerine karşı savunmasızım. Eğer beni bir daha kandırmaya çalışırsa, çok şaşıracak."

Üstat Kona, koltuğunun yanındaki masanın üzerinde duran bir tomar parşömene dokundu. "Bizim theramancers ve thelemancers Eski Ustaları araştırıyor. Elimizdeki metinleri ve sözlü tarihi toplamak ve analiz etmek, elimizdeki yetersiz bilgiden en iyi şekilde yararlanmak için bir dizi çember düzenledik."

Cassia Lio'ya bakmaktan kendini alamadı, endişesi ve öfkesi geri dönmüştü. O da mı bu toplantılara katılıyordu?

Lio iç çekti. "Argyros Amca, Ioustin ve Baru Usta'ya Koleksiyoncu hakkında bildiğim her şeyi anlattım. Onlar da bu bilgileri benim yerime çemberlere götürdüler."

O izin vermezken en azından biri Lio'yu koruyordu.

Ioustin, "Tüm araştırmamızı Hücum'a ilettim. Artık her Hesperin grubunun, İmparatorluk'un büyücülükle mücadele teknikleri konusunda eğitilmiş en az bir theramancer ile seyahat etmesi gerekiyor. Eğer Rüyaların Efendisi bir şey denerse, biz hazırız. Ama yapmadı."

"Hücum ve Flavian arasındaki ilişkiler nasıl?" Cassia sordu. "Büyücü Eudias ve Sör Benedict bizim aracılarımız. Onlarda Flavian'ın anlaşmayı desteklediğine dair bize güvence verdi." Ioustin'in ifadesi yumuşadı. "Sör Benedict size Perita'nın tehlikeden uzak olduğunu söylememizi istedi."

yatana kadar Leydi Hadrian'hizmetçilerinden biri olarak hizmet etti,
Callen ise terfi aldıktan sonra şu anda Lord Hadrian'ın kampında. Genie Segetia'da
güvende ve burada on üç yavru köpekle meşgul.

Kyria Büyücüleri bol miktarda rimelace hasadı topluyor."

Sözler doğrudan kalbine gitti, sanki aklını okumuş gibi arkadaşından bir
mesajdı. "Ona yeni hayatımda iyi ve mutlu olduğumu söyle."

". "

"Teşekkür ." Lio'ya baktı, arkadaşıyla ilgili bu haberin onun da hoşuna
gideceğini biliyordu. "Eudias artık çırak değil mi?"

Lio gülümsedi. "Anthros'un Tenebran büyücüleri, yaptıklarının şerefine ona
büyücü cübbelerini verdiler."

"Bir Cordian savaş büyücüsünü terfi ettirebilirler mi?"

"Bir Anthros Büyücüsünü terfi ettirebilirler. Eudias'ın savaş büyücüleri
arasındaki statüsünden emin değiliz."

"Lütfen bana Dexion Pretty Shoes'u henüz Cordium'a geri göndermediklerini
ve Tenebra'nın 'sefaletinde' rehine olarak bazı hayat dersleri aldığını söyleyin."

Lio'nun sırtışı dişlerini gösterecek şekilde genişledi. "Chrysanthos Flavian'ın
'misafiri'."

"Zekice," dedi Cassia. "Flavian' içinde bunun olduğunu biliyordum.
Dexion'un tutsaklığı konusunda Emirleri kızdırmak yerine, savaş büyücülerinden
zımni destek alıyormuş gibi gösteriyor. Hesperine'in de desteğine sahip olduğunu
göstermek çarpıcı bir emsal olacaktır."

Ama İoustin kaşlarını çatıyordu. "Ne yazık ki Hesperine'in tüm desteği
şimdilik gayri resmi kalmalı."

"Ne?" Cassia itiraz etti. "Anlaşmayı imzalayan lordlar Hesperine'in desteğini
istedi"

İoustin ona, "Ve onlar da buna sahip," diye güvence verdi, "sessizce. Bununla
birlikte, Hesperinleri kollarını açarak karşılamak bazı toplumlar arasında hâlâ
çok tartışmalı.

Flavian'ın desteğine ihtiyacı olan lordlar."

"Nasıl bu kadar yerleşmiş olabilirler?" Cassia talep etti. "Onlar biliyorlar
Hesperinler Ekinoks Zirvesi'nde hayatlarını kurtardılar. Babaları, kardeşleri ve
oğulları Orthros'a gelerek Hesperinlerin ne olduğunu kendi gözleriyle gördüler
gibi."

Lio başını salladı. "Sen ben özgür lordları eski önyargılarından kurtarmanın ne
kadar zor olduğunu biliyoruz. Ne kadar uzun sürdüğünü biliyoruz."

"Biliyorum. Şaşırmadım. Ama kızgıyım."

Onun elini tuttu. "Bizim düşman olmadığımızı düşünmeye istekliler."

"Sadece bizi krallıklarında istemiyorlar." Dişlerini sıktı.

Argyros Amca iç çekti. "Tenebra'ya giden bir Hesperin elçiliği gidecek. Orthros'a bir insan elçiliği geri dönecek. Ateşkesimizin sona ermesinden bu yana krallığı ilk kez Hesperinlere resmen açmak başka bir mesele. yüzyıllar önce. Pek çok Tenebralı hâlâ bunun fazla yakın olduğunu düşünüyor. Lucis'in Hesperinlerle savaş vaadini çekici bulmaya devam edeceklerdir."

"Ama Lucis'in kendisinden kurtulmak istiyorlar," dedi Lio.

Cassia yüzünü buruşturdu. "Bu da demek oluyor ki Hesperine'den nefret eden özgür lordlar çok zorlanırlarsa Lucis ve Flavian'a bir alternatif arayacaklardır."

"Doğal olarak," dedi Argyros Amca, "Tam Konsey yırtıcı lordlar arasında bir beslenme çılgınlığı yaratır. Pek çok kişi Lucis'in zayıflamasını tahtı ele geçirmek için bir fırsat olarak görecektir."

Cassia'nın öfkesi kabardı. "Ve statükosunun bozulmasını, özgür lordların tahribat yaratma özgürlüğüne sahip olduğu zayıf kralların günlerini geri getirme şansı olarak görecekler."

"Bu tür rakipler Flavianın sahip olduğu desteğe sahip olmayacaklar," diye güvence verdi Lio. "Hayır," dedi, "ama oluşturdıkları tehdit istikrarsızlık. Bu yüzden

krallığı güvence altına almak için en azından bazılarının desteğini kazanmak."

Argyros, "Hesperine ittifakına açıkça kur yaparken görülürse bunu yapamaz," sonucuna vardı.

Cassia Ioustin'e baktı. "Ama Flavian kral olduğunda Gündönümü Yemini'ni tutacağına dair bize güvence verdi?"

Prens alaycı bir şekilde yarım gülümsedi. "Yeni anlaşmayı dair bize güvence verdi."

Bir şeyi kabul etmek ve bu konuda bir şeyler yapmaya söz vermek tamamen farklı iki şeydi. Flavian herkesi memnun etme arzusuyla çileden çıkarıyordu. Bu onu iyi bir kraldan kötü bir krala dönüştürebilirdi ve yine de Cassia'yı seçimi konusunda terletiyordu. "Eğer güçlü bir liderlik sergilemeden iyilik yaparsa, lordlar ona saygı duymak yerine onu kullanacaktır. Ve eğer doğru olduğunu bildiği şey için lordların öfkesini göze almaya isteksiz olduğunu kanıtlarsa, herkes acı çekecek. Eğer onu yanlış değerlendirdiysem, umarım hepiniz beni affedersiniz."

"Cassia," diye itiraz etti Lio, "Tenebra'da harikalar yarattın. Flavian'ın kusurlarının sorumlusu sen değilsin."

Başını iki yana salladı. "Flavian Orthros'la yaptığı anlaşmayı yeni hükümdarlığının temel taşı haline getirmeyi başaramazsa, uğruna çalıştığımız her şey mahvolur."

"Hayır, olmayacak." Lio onun elini sıktı. "Buradaki hayatlarımızı mahvedemez." "Tenebralılara bir fırsat verdiniz," dedi Üstat Kona. "Biz Onlara bakabiliriz ama ellerini zorlayamayız. Onların iradesi geleceklerini belirleyecek. Eğer bu şansı heba ederlerse, bunun sorumlusu siz değilsiniz." "Teşekkür ederim Üstat Kona. Bu zamana kadar neden ayrılma teklifinizi geri çekin."

"Anlaştığımız üzere, Orthros Boreou'ya dönüp Tenebra'daki durumu o zaman değerlendirene kadar tedbiri yeniden gündeme getirip getirmeyeceğime karar vermeyeceğim."

Sınırın kapatılması ihtimal dışı değildi. Söz konusu olmayan şey Solia'nın Tenebra'ya geri dönmesiydi.

Basir tekrar konuştu. "Bir Hesperine'in kız kardeşinin tahta geçmesi elbette Flavian'a tercih edilir."

"Düşünsenize," dedi Kumeta. "Eşi benzeri görülmemiş bir şey olurdu. Orthros'un ilk soylarından biri ile Tenebran tahtını elinde tutan hanedan arasında bir kan bağı? Böyle bir şey hayal bile edilemezdi - ta ki sen ve kız kardeşin Cassia' kadar."

"Kuzey yarımkürede bahar geldi bile," diye uyardı Basir. "Flavian'ın kız kardeşinin tacını giymesini istemiyorsan, koskoca İmparatorluk'ta gerçek kraliçeyi aramak için bir mevsimden daha az vaktin var."

Cassia kendini toparladı. "Elçilerin ve diplomatik servisin bu tür olasılıkları neden göz önünde bulundurması gerektiğini anlıyorum. Ancak kendisine sorma fırsatımız olmadan kız kardeşimin arzuları hakkında varsayımlarda bulunulmasına itiraz ediyorum. Ben onun benimle aynı seçimi yapmalı. Orthros'ta özgürlüğü ve güvenliği seçebilmeli. Onu bir kaçağa dönüştüren krallığa hiçbir şey borçlu değil ve eline beyaz bir Sığınak gülü verene kadar rahat etmeyeceğim. kendim."

Lio elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine bastırıldığı öpücük sessiz bir bildiri gibiydi. "Hesperine halkının Cassia'nın bizim için kişisel önemini diplomatik çıkarlarımızın önüne koyması gereken bir zaman geldi. Aynı şeyi Solia için de tereddüt etmeden yapmalıyız."

Nike, Mak'a başıyla onay verdi ve o da topluluğa hitap etti. "Stand'ın resmi görüşü, Solia'nın içinde bulunduğu durumun Hesperine yardımına yönelik yerine getirilmemiş bir talebi temsil ettiği yönünde. On beş yıl önce Cassia, kız kardeşini kurtarmak için Hesperines errant'tan yardım istedi. Bu kutsal bir istektir, ne olursa olsun

Orthros, Solia'nın Tenebra tahtında olmasıyla daha güvende olacaktır. Vekilharçlar bir insanı güvenliğe kavuşturmak için her zaman tehlikeyle yüzleşmeye istekli olmalıdır."

"Bu zamanda diplomatik servisin şu andaki resmi pozisyonudur." Argyros Amca açıkladı. "İlk hareket tarzımız Solia'yı İmparatorluk'tan Orthros'a getirmek için gerekli müzakereler olacak."

"Ancak onu ilk resmi bir yaklaşım gerektirmiyor." Lio dedi ki. "Cassia ve benim şimdilik Orthros'un temsilcileri olarak seyahat etmememiz kesinlikle daha iyi olur."

Argyros Amca kaşlarını çattı. "Diplomatik statü, sorun çıkması halinde size fayda sağlayacaktır."

"Doğru," diye cevap verdi Lio, "ama eylemlerimiz Hesperine halkına yansıyacaktır. Orthros'un diplomatlarının bir kaçağa yardım ettiği görülürse, bu İmparatorluk ile olan ittifakımızda gerginlik yaratabilir."

Argyros Amca düşünceli görünüyordu. "Diplomatik geçişler size daha fazla kapı açacaktır."

"Solia'yı resmi kanallardan aramak onun durumunu sadece İmparatorluğun dikkatine sunabilir."

"Ve Orthros'un korumasına sahip olduğunu açıkça belirtin."

"İmparatorluk yetkilileri kapıları açıp istediğimiz yeri aramamıza izin vermezler. Bizim adımıza onu bulmalarına izin vermemizi beklerler. Bir yerlerde şık bir sarayda, Solia'nın nerede olduğunu söylemelerini beklerken yetkililerle dirsek temasında olurduk. Eğer onu bulurlarsa, bu durumda tüm kozlar onların elinde olacak."

Cassia tereddüt etti. "Yetkililerin onu daha da yeraltına çekebileceğinden endişe ediyorum. Aramanın arkasında bizim olduğumuzu, onu korumaya çalıştığımızı fark etmeyebilir."

Önce diplomatik bir çözüm arayışına girmemek Lio'nun yapacağı bir şey değildi ama Cassia onun ne demek istediğini anlıyordu. Araştırmayı başka birine, hatta müttefiklerine bile devretme düşüncesi ona dayanılmaz geliyordu. Kız kardeşinin ona ihtiyacı vardı ve bu Yardım etmek için parmağını kıpırdatabileceği zaman.

Lio devam etti, "Kendimizi Hesperinli bir genç kan ve İmparatorluk'u gezen bir Orthroslu Yeni-Elti olarak tanıtırsek, yetkililerin bizimle ilgilenmesine gerek kalmaz. Böyle şeyler her zaman olur."

Argyros Amca, "Yeni Hediye Tenebran kökenliyse olmaz," diye belirtti.

"Kimse Cassia'nın kökenini sorgulayamaz," diye ısrar etti Lio. "İmparatorluğa izinsiz giren bir Tenebran olmayacak. Kraliçeler ona çoktan

Sığınak."

"Ama Solia'nın başını belaya sokarsak," dedi Cassia, "diplomatik kimliğimiz olmadan onun durumu üzerinde hiçbir etkimiz olmaz."

Lio bir elini onun sırtına koydu. "Eğer durumun böyle olduğunu anlarsak, eve dönüp yaşlılarla yaklaşımımızı koordine edebilir, sonra da İmparatorluğa diplomat olarak yeniden girebiliriz."

Cassia dudağını kemirdi. İmparatorluk yargıçlarının meseleyi kendi ellerine almalarına nasıl seyirci kalabilirdi?

Tek umudu, lütufkâr amcası ve yeni akıl hocasıyla bu konuda bir anlaşmazlığa düşmekten kaçınabilmektir. "Argyros Amca, her zaman ihtiyatlı bir yaklaşımı tercih ettiğimi ve Lio ile bu şekilde çok şey başardığımı biliyorsun. Madalyonumu takmak için ne kadar hevesli olsam da, bu durumda belki de en iyisi biraz daha beklemem."

Yaşlı diplomat onu vazgeçirmeye çalışmadı. "Ben senin fikrinizi değiştirirseniz diplomatik geçişler hazır," diye cevap verdi.

Lio Kraliçelere döndü. "Annassa, bu kişisel bir mesele. İzninizle, Cassia ve ben Kraliçe'nin resmi temsilcileri olarak seyahat etmeyeceğiz. Orthros."

", " diye rica etti Cassia, "bu yolculukta İmparatorluğa sadece sizin Yeni Hediyeiniz olarak gidebilir miyim?"

Annassa Soteira elini Kraliçe Alea'nın eliyle birleştirdi. "Halkımızın benim ölümlü kökenimin topraklarında özgürce seyahat etme hakkı vardır. Eğer isteğiniz buysa, korumamız altında gidin ve İmparatorluk müttefiklerimizden hiçbirinin size meydan okumasına izin vermeyin."

Argyros Amca eğildi. "İmparatoriçe'nin sarayındaki büyükelçimizle yazışırken bu konunun aklımdan çıkmamasını sağlayacağım."

Annassa Soteira başını salladı. "Ancak bir Tenebran'ın İmparatoriçe'nin topraklarında onun yasalarını ihlal ederek yaşadığını teyit edersek, böylesine hassas bir durumu en iyi nasıl ele alacağınız konusunda bizden tavsiye almalısınız. Cevapları aramaya gidin ama harekete geçmeden önce bize geri dönün."

"Anlıyoruz Annassa," diye yanıtladı Cassia.

"Şimdi hazırlanmanız bir yolculuk var," dedi Cassandra. "Ziara limanda uzun süre kalmıyor. Tekrar yelken açmadan önce onu yakalayabilmek için gelişini bekliyor olmanız gerekecek. Geminiz bu gece kalkıyor. Sizi bekliyor olacak."

Tanrıça'nın kahininin sözleri onları hızlandırırken, kaybedecek zamanları yoktu.

OceanofPDF.com

MOR YELKEN

ÇEMBERİN HIZLI SONUÇLANMASINDAN SONRA Lio, Cassia'yı evlerinin sessizliğine geri götürdü.

Yeni diktikleri güle baktı. "Bu yanlış, Lio. Seni tekrar hayal kırıklığına uğratamam."

Kollarını ona doladı, onu göğsüne doğru çekti ve gülü inceledi. "Sen hiçbir şey yapmadın."

"Umutlarınızı yükseltmeye devam ediyorum, sadece onları kırmak için."

"Şu anda umutlu olmak için pek çok nedenimiz var. Ancak Hediyeğiniz için duramayız ve Kaptan Ziara limandayken onu kaçırma riskini alamayız."

"Lio, ben..." Konuşmadığı için özür dilediğini .

Sanki kız kardeşine doğru yarışmak istediği için özür dilemesi gerekiyormuş gibi. Ya da Solia ile istemeden de olsa kralla ve onunla birlikte gelen tüm politikalarla iç içe oldukları için.

"Solia buradayken Hediye Gecenizin ne kadar iyi geçeceğini bir düşünün." "Ah." Soluk soluğa kaldı. "Bunu beklemeye değer."

"Onun anısı bizi bir araya getirdi. Senin Hediye ve bizim yeminimiz için burada olması en doğrusu."

"Kulağa rüya gibi geliyor."

"Gerçekleştireceğimiz bir tane."

"Nerede olursa olsun hala karşı karşıya riskleri biliyorum. Ama Basir bile onun sınır dışı edilmekten kurtulduğuna ve İmparatorluk'ta güvende olduğuna inanıyor. Sonunda umut etmek güvenli geliyor."

Lio onun boynuna bir öpücük kondurdu. "Kalbinin tekrar kırılmasından çok korkuyordum. Ama yılların umutsuzluğu bu gece üzerinden kalkmaya başladı. Bunun gerçekleştiğini hissedebiliyorum. Tanrıça dualarıma cevap verdi."

"En azından benim için taşıdığın korkulardan biri ortadan kalktı." Uzanıp yanağına dokundu, parmakları teninde serinledi.

eli ve yüzü arasında tutarak ısıttı. "İmparatorluk'ta güvende . Bu bana da güven veriyor."

"Hesperines'e kucak açan bir ülkede seyahat etmek olağanüstü olacak. Koleksiyoncu'dan dünyanın öbür ucuna. Ama acele etsek iyi olur. Bir kahinin gemisini kaçırmak kulağa çok kötü bir fikir gibi geliyor."

"Merak etmeyin. Ben deneyimli bir gezginim ve sen de keçi ülkesine yapacağımız yolculuk için ihtiyaç duyacağın şeylerin çoğuna zaten sahip olduğun için oldukça iyi hazırlanmışsın. Bizi zamanında hazırlayacağım. Gün doğmadan önce İmparatorluk liman şehirlerinden birinde güzel bir hana varabiliriz."

Acele bir temizlik büyüyle yolculuk elbiselerini giydiler. Hesperinlerin yolculuklarda tercih ettiği baldır uzunluğundaki cüppeler, resmi ipeklilerden çok daha kullanışlıydı. Bunları İmparatorluk pantolonlarıyla eşleştirdiler; Orthros'un müttefiklerinden devraldığı bol, bilekten büzgülü bacak giysisi.

Lio ve Cassia toparlanırken bir ritim tutturdular; birbirlerine ihtiyaçları olan şeyleri atıyor, kuzeyden getirdiklerini rekor bir hızla yeniden paketliyorlardı.

Cassia ona usturlabını daha dikkatli bir şekilde uzattı, hazırlanmış pirinç aleti uzattı. "Bunun yardımı olur mu?"

"ayrılmak istemeyiz." Kompartımanı kontrol etti gerekli tüm parçalar için içeride. "Her gece kaç saat karanlıkta kalacağımızı hesaplamak için buna ihtiyacım olacak. Bunun için yararlı olduğundan bahsetmiyorum bile. navigasyon."

"Keşke nasıl kullanılacağını bilseydim, ama Hypatia'nın icadı üzerine verdiği derslerden birini asla bitiremezdim."

Usturlabı çantasının güvenli bir cebine soktu. "Onun yerine Kia ve ben sana öğretebiliriz. Annesinin derslerinden iyi bir şekilde kurtulduğumuzu biliyordum. sebep."

Cassia içini çekti. "Muhtemelen temel geometri ile başlamalıyım."

"Seyahat ederken birçok şeyi en iyi öğrendiğin şekilde, pratik deneyimle öğrenme şansına sahip olacaksın." Lio ona doğru bir eşarp havaya kaldırdı. "Burada, güneş yanığını önlemek için baş ve yüz korumasına ihtiyacın olacak."

"Hesperinler güneş yanığı olur mu?"

"Hayır, güneşin cildimiz üzerinde etkisi yok. Hediyeleştığımız geceden beri aynı kalıyor."

"Yani dönüşümünden sonra ne kadar çilim olursa olsun bende kalacak."

Sırıttı. "Biz seyahat ederken güneşlenmenizi önerebilir miyim?" "İkimiz için de seve seve yaparım."

"Size katılamadığım için üzgünüm. Hesperinler Şafak Uykusu sırasında ne kadar çok gün ışığına maruz , uyanmaları o kadar zor olur."

Yüzünü buruşturdu. "Umarım İmparatorluk hanlarında kalın perdeler vardır." "Hesperine misafirlerine hitap eden konaklama yerleri var."

Yan kapının ardında bir keçi melediğinde toplanmayı neredeyse bitirmişlerdi. Lio, arkadaşlarının ve ailesinin kahve odasına doğrudan erişimini sağlayan özel avluda Zoe ve ailesinin olduğunu hissetti. Muhtemelen asi bir oğlağı gütmek için hemen dışarıda durakladı.

Cassia kasvetli bir tıkırtıyla çantasını bağladı. "Zoe'ye ne söyleyeceğiz? Ayrılmamız onu mahvedecek."

"Belki de ona Solia hakkında her şeyi açıklamamızın zamanı gelmiştir."

"Evet, artık daha umutlu haberlerimiz olduğuna göre, sanırım öyle."

Lio peçelerini kaldırırken çantalarını kahve odasına taşıdı. Zoe elinde dürbünüyle odaya daldı. Acelesinden keçilerinin sehpanın üzerine atlayarak yaramazlık yaptığını fark etmedi bile.

Emziren kız kollarını Cassia'ya doladı. "Buna inanamıyorum! İyi korsanlar Soli'yi İmparatorluğa götürdü!"

Lio'nun babası odaya girdi ve keçileri masanın üzerinden aldı. Onun hemen arkasında, annem bir temizlik büyüsü yaptı ve bir tepsi dolusu parmak çocukların durduğu yerde yiyecekler. "Argyros babana ve bana çemberden bahsetti, biz de Zoe'ye konuyu açıklamanın en iyisi olacağını düşündük."

Lio rahatlayarak iç çekti. "Teşekkür ederim anne."

Cassia Zoe'yi kucakladı ve ikisini de ayakta salladı. "Bu harika bir haber, değil mi?"

"Onu benim dürbünümle bulabiliriz!" Zoe değerli eserini havaya kaldırdı.

Cassia'nın gözleri büyüdü ve Lio'ya baktı. "Ne harika bir fikir."

Bunun için dürbünün kullanılıp kullanılamayacağını Lio'ya soralım."

Politika ve korsanları kovalamakla o kadar meşguldüler ki, bu kadar basit bir şey Lio'nun aklına gelmemişti. Dürbünü büyülediğinde, Zoe'nin onu böyle bir amaç için kullanabileceğini hiç düşünmemişti.

hırslı bir amaç. Eğer denerse etkisinin ne olacağından emin değildi. İşe yaramazsa nasıl hissedeceğini düşünmeye dayanamıyordu.

"Elbette gösterebilir," dedi Zoe. "Lio onu büyüledi, böylece şeye giden yolu bana gösterecek. Ve şu anda Solia'yı bulmayı her şeyden çok istiyorum. Dürbünüm İmparatorluk'a kadar ulaşabilir, değil mi?"

Lio elini Zoe'nin omzuna koydu. "Şey, Selas ya da Haima'ya kadar ulaştığından emin olmak için test ettim, böylece evde aradığın herhangi birini bulabilirsin. Bundan daha uzağa ulaşması mümkün olabilir."

"Hemen şimdi deneyelim!"

Zoe, Lio ve Cassia'nın ellerini tuttu. Çatıya çıktı ve Lio da kendisini, Cassia'yı ve Şövalye'yi onunla birlikte getirdi. Ailesinin ve keçilerin geldiğini hissetti, tüm aile Zoe hayal kırıklığına uğramak üzereyse onu teselli etmek için toplanmıştı.

Küçük kız kardeşi kuzeye, İmparatorluğa doğru baktı ve dürbünü gözüne Yüzü konsantrasyonla buruştu.

Cassia'nın kalbi biraz hızlı atmaya başladı ve anne babasının auraları endişeyle gerildi. Ayışığı meledi.

Zoe dürbünü indirdi, hâlâ kuzeye bakıyordu. Çenesi titriyordu. "Hiçbir şey görmüyorum."

Lio onun yanına diz çöktü ve bir elini boynunun arkasına koydu. "Bir kez daha dene Zoe çiçeği ve bana ne gördüğünü göster."

Başıyla onayladı ve dürbünü gözüne dayadı. Kan Birlikteliklerine zihin büyüsünün en nazık dokunuşuyla, camdan sadece Zoe'nin gözleriyle görebildiği görüntüyü gözlemledi.

Rahat bir nefes aldı. Ters çevrilmiş ve gelişigüzel yıldızlarla dolu bir gece göğünü andıran tuhaf görüntüyü tanıdı. "Bu sana neyi hatırlatıyor, Zoe?"

Kaşlarını çattı. "Görünüşe göre seni ve Cassia'yı ne zaman bulmaya çalışsam, gece için çoktan bir peçenin altına girmişsiniz."

Lio masum kız kardeşinin dürbünü kullanarak peçe büyülerinin ardındaki yetişkinleri gözetleyemeyeceğinden çok emindi. "Evet, aynen öyle. Sanırım gördüğümüz şey bir tür gizleme büyüsü. Solia her neredeyse, gizlenmiştir."

Zoe'nin nefesi kesildi. "Sence Hesperinler Solia'yı gizliyor olabilir mi?"

"Ya da bir İmparatorluk onu bir tür büyüyle koruyor olabilir." "Belki de sinsi bir korsan!" Zoe haykırdı.

Lio, Cassia ile bakıştı. İmparatorluk'aki bir Tenebran'ın böyle bir büyüünün etkisi altında olması mantıklıydı -özellikle de güvenli bir şekilde saklanmışsa.

"Baktığın için çok teşekkür ederim Zoe," dedi Cassia. "Bu çok güven verici."

Zoe manzaraya arkasını döndü. "Sanırım onu aramak için uzun bir yolculuğa çıkmanız gerekecek."

"Bu kadar ani ayrılmak zorunda kaldığımız için üzgünüm." Lio bu sözlerin son derece yetersiz olduğunu hissetti.

Ta ki Zoe ona sanki az önce kıymalı turtaların ağaçta yetiştiğini söylemiş gibi bakana kadar. "Acele etmelisin! Solia'yı bulmalısın. O zaman keçi ülkesini birlikte gezebileceğim iki ablam olacak."

Lio gülümsedi ve onun saçlarına dokundu. "Anlayışın için teşekkür ederim, Zoe."

"Çok cesursun."

"Artık açık alanlardan korkmuyorum." Zoe derin bir nefes aldı. "Ama seninle gelemememin nedeni bu değil."

Lio ve Cassia birbirlerine baktılar. Zoe'ye onu neden yanlarında götüremediklerini açıklamaktan korkuyordu.

Yüzü çok ciddiye. "Kurye eğitimi önümüzdeki hafta başlıyor. Kraliçelere hizmet etme fırsatını kaçırmak onurlu bir davranış olmaz."

Lio ona gülümsedi. "Seninle gurur duyuyorum, Zoe. Elbette kalmalı ve kuryelik derslerine başlamalısın."

"Ve önce pratik yapmam gerekiyor, çünkü bize öğretecek olsalar da, öğrenmeye başlamadan önce adım atmada daha iyi olmak istiyorum. Eğitimin sonunda, kimin kurye olacağını belirlemek için resmi seçimler yapılacaktır!"

Cassia da onun yanında diz çöktü. "Kurye seçimlerinden önce döneceğiz. Başvurduğunda seni desteklemek için burada olacağız."

"Biliyorum."

Lio çocuğun alnına bir öpücük kondurdu. *Tanrıça, Zoe'nin bize olan koşulsuz inancını asla hayal kırıklığına uğratmayalım.*

Zoe Cassia'ya, "Sen çiçeklerini senin için sulayacağım," diye söz verdi.

"teşekkür ederim," diye cevap verdi Cassia. "Senin gözetiminde olduklarını bildiğim için onlar hakkında endişelenmeyeceğim."

"Knight'a ben de bakardım ama benimle kalamaz." Zoe köpeğin boynuna sarıldı. "Solia'yı bulmana yardım etmesi için ona ihtiyacın olacak. *Dimitri'nin Cesur Köpeği*'nde okumuştum. Köpeğinin kayıp kıza ait bir şeyi koklamasına izin vermiş ve sonra onu bulabilmişler."

"Kesinlikle haklısın," dedi Cassia. "Knight'ın iz sürme becerileri bize çok yardımcı olacak."

Babam sakalını ovuşturdu. "İmparatorluk'ta bir arama ve kurtarma görevi. Bu Blood Errant için kolay bir görev."

Annesi elini Lio'nun yıllardır sık sık bir hareketle onun koluna koydu. "Onlarla gidemeyeceğimizi biliyorsunuz, Majesteleri."

Babasının Kan Birliği'ndeki varlığı gürlledi. "Kızları yurt dışına kaçırıp duruyorum ve herkes benden evde oturup parmaklarımı oynatmamı bekliyor."

"Elimizin kolumuzun bağlı olmasından ben de nefret ediyorum, ancak Cassia ve Lio İlk Kan Çemberi'nde oturuyor." Annesinin aurası parladı.

Lio ayağa kalktı. "Çember'de neler oluyor?"
ne olursa , annesinin gözlerindeki bakış Blood'ın
Komnena zorlu bir engel olabilirdi. "Gitmeden önce Xandra ile konuşacak vaktin
var mı? O açıklayabilir."

"Mak ve Lyros her an Deneme kardeşlerimizle birlikte geri dönebilirler."
Yaşlılarla yapılan konferanstan sonra, Sekizinci Çember konferansının zamanının
geldiğine sessizce karar .

Babası bir kolunu Zoe'ye doladı ve bir elini Cassia'nın başına dokundurdu.
"Sizinle gelemeyebiliriz ama Solia'yı soyumuza katmak için bekliyor olacağız."

Cassia irkilmedi. Onun bu jestinden teselli bulurken aurası yumuşadı. "Onun
da hiç babası olmadı."

"Artık biliyor."

Lio'nun annesi onu ve Cassia'yı kucakladı. "Bir yılda üç kız.
Tanrıça'nın kadehi . Güvenle seyahat edin, sevgililerim. Tanrıça'nın Gözleri
yolunuzu aydınlatsın."

"Ve onun karanlığı seni Sığınak'ta tutuyor," diye babası, Lio'nun bileğini
kavrayıp onu kendine çekerek.

Zoe uzun bir süre Lio'ya sarıldı. "Sen yokken dürbünümle seni ve Cassia'yı
kontrol edebilir miyim?"

"Elbette." Lio, Zoe'nin az önceki deneyi bir gösterge ise, eserin menziline
bir endişe kaynağı olmadığından şüphelenmeye başlamıştı. Büyüsünün
yetenekleri onu hâlâ şaşırtabilirdi.

Zoe Cassia'ya, "Bana her gece yazmalısın," dedi.

"Söz veriyorum, Zoe çiçeği. Bu ikimizin de okuma ve yazma pratiği
yapmasına yardımcı olacak."

Komnena aceleci Aurora'yı parmaklıklardan uzaklaştırdı. "Zoe'nin ilk
kuryelik dersinden sonra hep birlikte kutlama yapmalıyız. Baban ve ben yavruları
getirebiliriz ve hepimiz İmparatorluk'ta buluşmak için bir yer seçebiliriz."

"Bu harika olur." Cassia birbirlerini bırakmaları konusunda Zoe'den istekli
görünmüyordu.

Ebeveynleri sabırla Zoe'nin Lio ve Cassia'dan yeterince şefkat görmesini
bekledi ve Lio kahinin gemisini süt çocuğunun güvensizlikleri etrafında
planlamayı bileceğine güvendi.

"Zoe," diye önerdi annem sonunda, "neden Kadı ve Javed'e gitmiyoruz,
böylece Bosko'ya Solia ile ilgili iyi haberi verebilirsin?"

Zoe'nin nefesi kesildi. "Ona söylemek için sabırsızlanıyorum. Artık ne zaman korsancılık oynasak Kaptan Ziara olmama izin vermek zorunda! Çünkü o benim Grace kardeşimi kurtardı."

Apollon Zoe'yi kalçasının üzerine kaldırdı. Anne ve babası onunla birlikte uzaklaşırken, kararlı bir ifadeyle Lio ve Cassia'ya el salladı.

Lio, Cassia'nın elleri yüzünün yarısına mendilini ona uzattı. Mendili kavradı ve gözyaşlarını kuruladı. "Ah. İçimdeyim Zoe'den daha kötü durumda."

"Hiç değil." Kendi boğazı da rahatsız edici derecede . Kollarını ona doladı ve boğazındaki yumrunun hafiflemesini bekledi.

Deneme kardeşleri yan kapıdan içeri girdiğinde henüz kahve odasına geri adım atmışlardı.

Lyros endişeyle, "Gözyaşları hissettik," dedi.

"Ah." Mak, Cassia'yı kucaklarından birinin içine aldı.

Cassia, "İlk kez Zoe'den ayrılmak zorunda kalıyorum," diye üzüldü.

Mak onun sırtını sıvazladı. "Solia'yla birlikte döneceksin. Buna değecek."

Cassia başını salladı ve Lio'nun çok sevimli bulduğu güçlü bir kokuyla yüzünü kuruladı. Cassia mendilini ona geri verdiğinde, Lio mendile bir temizleme büyüü yaptı, sonra da yemek tepsisinden aldığı meyve ve kuruyemişlerle doldurup ona geri verdi.

Tıkalı burnu yüzünden boğuk bir kahkaha attı. "Tabii ki."

Karnını okşadı. "İmparatorluk yolculuğuna aç karnına ."

Gözlerindeki şefkatle ona başını sallayarak yemek yemek için sehpaye oturdu.

Herkes onun etrafına oturduğunda, Lio Mak'ın aurasındaki ikileme şaşırdı ve bu ikilem Mak'ın yüzünde giderek daha belirgin hale geliyordu. Kuzeninin bu kadar ikilemde kalması hiç hoşuna gitmemişti. Mak genellikle hareket tarzından hemen emin olur ve tüm gücü ve kalbiyle onu takip ederdi.

"Mak," dedi Lio, "burada kalman gerektiğini hepimiz biliyoruz."

"Cassia kız kardeşimi geri getirdi. Onunkini bulmasına yardım etmeliyim."

Cassia elini Mak'ın koluna koydu. "Nike benim hatırım için Orthros'a döndü ama hepimiz biliyoruz ki burada kalmasının sebebi sensin."

"Olabilir, ama-"

"Doğru," dedi Lyros. "Sadece sen arenadaysan bir idman seansına katılacaktır. Sen burada olmadığın anda tekrar yoldan çıkmasını engelleyecek ne olabilir ki?"

Mak iç geçirdi. "O zaman Lio ve Cassia'ya Nike'ın neden İmparatorluk'ta Solia'yı aramalarına yardım etmek için ilk sırada olmadığını söylemeliyiz."

Lyros'un aurasında biraz endişe vardı ama aynı zamanda yüzünde bir eğlence de vardı. "Yine o küçük kardeş olacaksın, değil mi?"

"Bilmeyi hak ediyorlar. Ayrıca, bundan kurtulabilirim." Lyros'un omuzları sessiz bir kahkahayla sarsıldı. "Aynı değilim." "Bu Nike'ın arayışıyla mı ilgili?" Lio sordu.

"Evet," diye yanıtladı Mak. "Ama bu konuda sadece ben ve dolayısıyla Lyros bir şeyler biliyoruz."

Cassia ona, "Nike'ın sırları bizimle güvende," diye güvence verdi.

Mak başını salladı. "Yazdığı tüm o parşömenler? Onlar Yurtdışındaki bir bağlantısıyla yazıyor. Methu'yu bulma arayışında yenilgiyi kabul edip etmeme konusunda karar vermesine yardımcı olabilecek bilgilere sahip olduğunu söylüyor."

"Pekala." Lio arkasına yaslandı. "Bu konuda sana güvenmiş olması ama aynı zamanda irtibat kişisiyle konuşmaya gitmemiş olması, neden kalman gerektiğini kanıtlıyor."

"İmparatorluk'a neden gidemediğini anlıyorsunuz," dedi Mak. "Düşman hatlarının gerisinden gelen gizli mektuplar kuryelerin teslim edebileceği bir şey değil. Mesajlar ulaştığında almak için burada olmalı."

"Bağlantısıyla nasıl iletişim kuruyor?" Cassia sordu. "Boş ver. Perdeyi geçmeyeceğiz."

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Mak.

"Mak, kendini suçlu hissetmeyi bırak," dedi Lio. "Aileni bir arada tutuyorsun ve muhtemelen Nike'a Methu'yu arayışında yardımcı oluyorsun. Bu en az Cassia ve benim kayıp kız kardeşini bularak ailesini yeniden bir araya getirmemiz kadar önemli."

"Lio haklı," dedi hiç tereddüt etmeden. "Nike, Solia'yı bulmamıza yardım etmek için üzerine düşeni çoktan yaptı."

Mak ona baktı, tüm pişmanlığı dürüst yüzündeydi. "."

"Sen üzerine düşeni her zaman yapıyorsun," diye cevap verdi. "Sen ve Lyros ailenizin yanında olmak için İmparatorluk'a yapacağınız romantik kaçamağı iptal ettiniz bile."

"Ve bunun için bir daha özür dileme," dedi Lyros. "Zafer Yıldızı ile antrenman yapacağım için şikâyet ettiğimi duymadın, değil mi?"

Mak bunun üzerine kıkırdadı. "İstedığımız zaman seyahat edebiliriz ama her zaman Birinci Usta Vekilharç ile antrenman yapamayız, değil mi?"

"Ayrıca," dedi Cassia, "Zoe sen ve Lyros buradayken çok daha iyi başa çıkacaktır."

"İçimizi rahatlatacaktır," diye kabul etti Lio.

"Bosko'nun da sana ihtiyacı var," diye devam etti Cassia, "özellikle de şu anda, ona hâlâ yeni gelen ailesi değişirken."

Lio önündeki kahve el salladı. "Ve Argyros Amca'nın birimizin sevkiyat yığınının üzerinden bakıp onu kontrol etmesine ihtiyacı var."

"Telemakhos," dedi Lyros, "açıkça görev çağrısına cevap vermeli ve ev cephesinde kalmalısınız."

"Şey, hepiniz bu şekilde ifade ettiğinizde, sanırım haklısınız." Mak iç çekti. Uzun bir tereddüt etti. Mak ne zaman tereddüt etmişti ki? "Ona bir konuda yardım etmem konusunda da haksız değilsin Lio... Ne olduğunu sana henüz söyleyemem, işe yarayacağından emin olmadan olmaz. Ama ne olursa olsun hepimizi güvende tutmaya yardımcı olabilir."

Lio bir elini kuzeninin omzuna koydu. "Mak, bu kulağa gerçekten önemli geliyor. Anlayacağımızdan nasıl şüphe duyarsın?"

". Keşke aynı anda iki yerde birden olabilseydim." "Stand her zaman bizim yerimizin neresi olduğunu bilir," dedi Lyros, "ve diplomatlar gitmeleri gerektiğini biliyor."

Cassia içini çekti. "Biz diplomatlar Mak'ın gizli çabaları hakkındaki doymak bilmez merakımızı dizginlemeye çalışacağız."

Lio bir elini kaldırdı. "Söz vermiyorum. Bilimsel merakım Mak'ı sorularla rahatsız etmeme neden olabilir."

Lyros inledi. "Onlara cevap vermediğinde, bir sonraki kurbanın ben olacağım."

"Elbette," dedi Lio.

O anda Deneme kardeşleri içeri girip onlara katıldılar. Tüm Sekizinci Çember ve Xandra'nın aurasındaki kararlılığa bakılırsa, sehpa onların konsey masası olacaktı.

Nodora uzanıp Cassia'nın ellerini tuttu. "Mak ve Lyros bize Solia'nın korsan gemisiyle kaçışını anlattı. Senin adına çok mutluyuz."

Kia'nın gözleri parlıyordu. "Tarih kitapları için bir meydan okuma. Büyücüler ellerini ovuştururken onun İmparatorluğa kadar güldüğünü hayal edin!"

Xandra omuzlarını dikleştirdi. "Keşke hepimiz seninle birlikte onu bulmaya gidebilseydik ama Sekizinci Çember yakında siyasi pozisyonumuzu savunmaya çağrılacak. İlk Kan Çemberi'ndeki oyumuz ben olduğuma göre, bu kişi ben olmalıyım."

"Çember'de şimdi hangi fırtına kopuyor?" Cassia sordu. "Annem," diye yanıtladı Kia.

Lio yüzünü buruşturdu. "Hypatia Kalos'un son keşfinden haberdar edildi mi?"

"Diğer yaşlı birinci kanlarla birlikte," diye onayladı Xandra.

Lio kaşlarını ovuşturdu. "Elbette. Hesperinlerin Tenebra'daki bir hanedan anlaşmazlığına karıştığını düşünmek bile gelenekçilerin kanını kaynatıyor olmalı."

Cassia'nın inatçı çenesi sabitti. "Birinci kanların hazırlanması gereken tek gelecek Solia'ya Çember'in Kan Komnena bölümünde bir koltuk vermektir. Tenebra'da bir taht değil."

"Aynı fikirdeyim," dedi Xandra, "ama ne yazık ki yaşlı Birinci kanlar, elçiler ve diplomatik servisle aynı pozisyonu alırlar. Olası tüm sonuçlara hazırlıklı olmayı gerekli görüyorlar."

Cassia ellerini havaya kaldırdı. "Kız kardeşime ne istediğini sorana kadar dişlerini göstermemelerini istemek çok mu fazla?"

"Evet," diye onayladı Kia, "bu annemden istemek için çok fazla. Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz. İlerlemeye dair ilk ipucunda, değişim rüzgârlarına karşı kapakları indirmesi gerekir."

Nodora onun elini okşadı. "Lio'nun ilk Tenebran elçiliğini buraya davet ederek statükoyu yerle bir etmesinin yaralarını hâlâ sarıyor."

Xandra sırttı. "Ve Cassia Kona'yı Ayrılış'ı masaya yatırmaya ikna ettiğinde."

"Evet." Kia sırttı. "En büyük siyasi müttefikinin asi bir Yeni-Elti'ye kulak vermesi annem için büyük bir şok oldu."

"Hain, sapkın ve asi mi?" Cassia kaşlarını kaldırdı. "Kes şunu Kia, yoksa gururum hepiniz için dayanılmaz bir hal alacak."

Lio onun yanağına bir öpücük kondurdu. "İstediğin kadar çekilmez ol, gülüm. Bunu hak ettin."

"Dinle, dinle," dedi Kia. "Yaşlılar için mümkün olduğunca çekilmez olmak Sekizinci Çember'in kutsal görevidir."

Xandra'nın gözlerinde bir parıltı vardı. "Bu oylama sırasında bunu yapmak için kesinlikle bir şansımız olacak."

"Hypatia oylama mı istiyor?" Cassia sordu. "Oh, hayır."

"Ah, evet." Kia kaşlarını çatı. "Annem bir teklif sunuyor Orthros'a yönelik vizyonunu zorluyor ki bu da camiamızın geleceğe yönelik umutlarına ters düşüyor."

Cassia, "Daha kız kardeşimi bile görmedik," diye itiraz etti. "Oylanacak ne var ki?"

Xandra, "Teklifinin ayrıntılarını bilmiyoruz, ama geleceğini biliyoruz," diye yanıtladı.

Lio, Kia'ya dilini şaklattı. "Annene karşı skolastik casusluk faaliyetlerinde bulunmadığına eminim."

Kia kollarını kavuşturdu. "Bu keşiften kendime pay çıkaramam. Maalesef."

Xandra, "Kona bizi uyarmıştı," dedi.

Lio'nun kaşları havaya kalktı. "Kona Teyze size en yakın arkadaşı ve partizanının bizim katılmayacağımız bir oylama teklif etmeye hazırlandığını önceden söyledi mi?"

"Çok fazla kelimeyle değil," diye yanıtladı Xandra, "ama esasen evet. Bu gece Kona ilk kez bana podyum taleplerinin bir listesini verdi. Hypatia'nınki de dahil. Bir sonraki Çember'de kimin konuşacağına dair listeyi başka bir kraliyet birinci kanına vermek tamamen kabul edilebilir bir şey, ancak bunu bana, en küçük kız kardeşine asla göstermiyor, özellikle de bu kadar hafta öncesinden."

Lio gülümsedi. "Çemberi döndüreceğine söz verdiğinde ciddiydin. Kona Teyze bile fark etti."

"Sanırım ipekböceklerimden başımı kaldırıp siyasetle ilgilenmemden memnun oldu. 'Kozandan çıkıyorsun,' dedi." Xandra gözlerini devirdi ama aurasından memnun olduğu anlaşılıyordu.

"Hypatia'nın podyum talebiteklifinin niteliği hakkında herhangi bir ipucu veriyor mu?" Cassia'nın aurası hesaplamayla parıldıyordu.

Lio, Majestelerinin siyasete ne kadar yatkın olduğunu hatırladı. Onun İlkkan Çemberi'ndeki yükselişini görmek, Tenebran siyasetinin onu aşağı çekmesini izlemekle kıyaslandığında bir zevkti.

Xandra başını salladı. "Ayrıntıları bilmiyoruz ama siyasi konumu göz alındığında, Hesperine'in Tenebran işlerine karışmasına bir tür sınırlama getirmeyi amaçladığından şüpheleniyoruz."

"Ayrılmayı teklif edemez, değil mi?" Cassia sordu.

"Hayır," dedi Xandra kararlı bir şekilde, "bunu sadece kraliyet ailesinin bir üyesi yapabilir."

"Böyle bir oylama Hücum'un elini kolunu bağlayabilir," dedi Lyros. "Eğer birinci kanlar Hesperinlerin Tenebra'daki rolümüzü artıramayacağı yönünde oy kullanırsa

o zaman Hücum asla görevlerini genişletemeyecektir. Bu da Hesperine'lerimize, Hesperite'lere ya da ihtiyacı olan diğer ölümlülere yönelik yeni tehditlere yanıt verme kabiliyetlerini kısıtlayacaktır."

"Hypatia'nın oyu Gündönümü Yemini'ni aşındırır mı?" Cassia sordu.

"Antlaşma yeminlidir," dedi Lio. "İlk Kan Çemberi basit bir oylamayla bunu iptal edemez. Ancak böyle bir , Orthros'un Flavian ile ittifakını güçlendirebilecek herhangi bir revizyonu engelleyebilir. Kral."

Xandra dudağını ısırıldı. "Elbette bu aynı zamanda Solia'nın tahtı istemesi halinde ona asla yardımcı olamayacağımız anlamına da gelir. Zaten bizim çevremiz de bundan yana değil. Ama Hypatia'nın Solia'yı öldürmesinin gerçek nedeni bu olmalı. önerisi."

Cassia başını salladı. "Yani ilk kan çemberi, desteklemediğimiz bir şey yüzünden uğruna çalıştığımız her şeyi tehdit mi ediyor?"

"Ne yazık ki evet," dedi Lio. "Ölümsüz politikanın karmaşıklığına hoş geldiniz."

Nodora elini Xandra'nın omzuna koydu. "Davamızın bir sese ihtiyacı var. Şarkıların zihinleri etkilemek için büyük bir gücü vardır. Epodos'un kontrol etmesine izin veremem.

Bu siyasi durumun anlatısı. Sekizinci Çember'in yorumunun kahvehanelerde - tercihen kardeşimin yorumundan daha yüksek sesle- söylenmesini istiyorum."

Kia elini Xandra'nın diğer omzuna koydu. "Ayrıca bir kışkırtıcıya da ihtiyacınız var. Yaşlıların kuyruğuna basmaktan korkmayan biri, Sen onların kalplerini ısıtırken. Herkes benden sorun çıkarmamı bekliyor. Yaşlılar tarafından duyulmadıklarını düşünen tüm genç hoşnutsuzları bir araya getirebilirim. Hepsinin oyu yok ama partizanlıkları yine de bir açıklama yapacaktır."

"Haklılar," dedi Lyros. "Bu ortamda çok fazla kişi Orthros'ta bulunmazsa, konumumuzu savunmasız bırakırız."

Cassia, "Gündönümü Zirvesi sırasında bir şeyleri değiştirmek için hepimiz çok çalıştık," dedi. "Kazandığımız zemini teslim etmemeliyiz."

Lio içini çekti. "Cassia ve ben Solia'yı ararken siyaset durmayacak."

Cassia başını salladı. "Görüşlerimizin tartışmalarda ve oylamalarda temsil edilmesine ihtiyacımız var ve partililerimizin bize güvenebileceklerini bilmelerini sağlamalıyız, yoksa onları kaybederiz."

Xandra, Lio ve Cassia'ya mutsuz bir bakış attı. "Sanırım kaleyi burada tutsak iyi olacak."

"Sana ihtiyacımız var," dedi Cassia. "Lio ve ben size yardımcı olamayacağımız için üzgünüm, özellikle de artık resmi olarak bir diplomat olduğum için."

Xandra onlara, "Bu işi bize bırakın," diye güvence verdi. Lio da, "Bırakın aramayı biz halledelim," diye karşılık verdi.

Cassia boş mendili ona geri uzattı. "İlk başta yapacağımız tek şey Ziara'nın gelmesini beklemek, sonra da ondan Solia'nın nerede olduğu hakkında bilgi istemek olacak. Korsanlarla pazarlık yapmaya eşitiz, değil mi aşkım?"

Mendili aldı ve onun elini öptü. "Emin olmak için."

Lyros, "Kendi başınıza seyahat etmeniz ikinizin de yararına olabilir," dedi. "Daha küçük bir partinin avantajları vardır, daha az dikkat çekeceğiniz ve öğrendiklerinize daha hızlı yanıt verebileceğiniz durumlar."

Mak sert bakışlarını Lio ve Cassia'ya yöneltti. "Ama bizden herhangi bir şekilde yardıma ihtiyacınız olursa, takviye çağıracağınıza söz vermelisiniz."

"Elbette." Lio kuzeninin bileğini sıktı.

Mak onun bileğini sıkıca kavradı. "Arkanızdayız."

"Biliyoruz." Cassia gülümsedi.

Lio ekledi, "Ailem Zoe ve Bosko'yu ilk kuryelik dersinden sonra bir akşam için buraya getirmek istiyor. Belki o zaman hepimiz bir süreliğine uzaklaşabilir ve İmparatorluk'ta nerede olursak olalım bizimle buluşabilirsiniz."

Lyros Mak'a baktı. "Sadece birkaç saatliğine gitmiş olsak bile Nike'ın ortadan kaybolacağını sanmıyorum."

Mak çenesini okşadı. "Acaba ona kan prangası vurup yerinde kalmasını sağlayacak kadar güçlü müyüm?"

Lyros ürperdi. "Nephalea ve Alkaios'tan biz yokken ona göz olmalarını isteyelim."

"O zamana kadar," dedi Xandra, "umarım bu hediyeler yolculuğunuzda size yardımcı olur." Cüppesinin cebine uzandı ve Cassia ile Lio'ya elini uzattı.

Avucunda göz büyüklüğünde bir ay taşı duruyordu. Lio onun içinde huzursuzca duran büyü kıvılcımını fark .

"Bir ateş tılsımı!" Cassia onu kabul etti ve elinde dikkatle çevirdi. "Çok teşekkür ederim, Xandra. Bunlar yeterince nadirdir, ama bu seferki Daha . Şimdiye kadar gördüğüm güneş taşından yapılmamış tek taş bu."

Xandra, "Ben kendiminkilerin hepsini ay taşından yapıyorum," diye açıkladı. "Lyros büyüü uyarlamama yardımcı olmak için kuyumculuk bilgisini kullandı."

Lyros küçük objeyi işaret etti. "Xandra ay taşından tılsım yapabilen bilinen tek ateş büyücüsüdür, yakınlık ve kan büyüsünü bir araya getirir."

Xandra kızardı. "Yolculuk sırasında ateşe ne zaman ihtiyaç duyacağınızı asla bilemezsiniz."

"Sana belli başlı İmparatorluk dillerinin sözlüğünü getirdim." Kia küçük, kalın bir kitabı masanın üzerinden Cassia'ya doğru kaydırıldı.

"Oh, bu mükemmel. Bunun kıymetini bileceğim."

Nodora Cassia'ya küçük ahşap bir flüt uzatırken biraz da eğlenerek gülümsedi. "İşte benimki. Merak etme, çalmayı öğrenmek zorunda değilsin. Bu bir köpek flütü."

Cassia'nın gözleri sevinçle parladı. "Şövalye için."

"Çıkardığı sesleri sadece köpekler duyabilir. Farklı notaları deneyebilir ve nasıl tepki verdiğini görebilirsiniz. Bazıları yeni bir ortamda onu sakinleştirirken, diğerleri yönünü kaybettiğinde onu çağıracaktır."

Cassia Knight'a baktı ve flütü dudaklarına götürdü. Lio onun nefesinin tahta aletin içinde hareket ettiğini duydu ama Nodora haklıydı. Hatta onun Hesperine kulakları herhangi bir müzik duymadı.

Knight ise ayağa fırlayıp kuyruğunu salladı ve ardından mutlu bir havlama sesi çıkardı.

Hepsi güldü.

Lio, Deneme kardeşlerine "Hepinize minnettarız," dedi.

Başka bir aura hâlâ açık olan kapıyı doldurduğunda sessizlik çöktü. Xandra doğruldu. "Kona."

En büyük kız kardeşi kaşlarını kaldırdı, gözlerinde bir eğlence parıltısı vardı. "Bir Sekizinci Çember komplosunu mu bölüyorum? Mükemmel."

Rahatsız ettiği için mi, yoksa komplo kurdukları için mi mükemmeldi? Lio tam olarak emin değildi.

"Efendi Kona," dedi Cassia, "Xandra bize yaklaşan oylamadan bahsetti. Kuzeye dönene kadar hiçbir şeye karar verilmeyeceği izlenimine kapılmıştım."

"Şu an için hiçbir şeye karar vermeyeceğim," diye yanıtladı Kona Teyze, "ama çemberin geri kalanı kendi kararlarını verme özgürlüğüne ve yetkisine sahiptir. kararlar."

"Özgürlük mü?" Kia itiraz etti. "Annemin fraksiyonunda özgürlük yok. Orthros'u kıymalı börek tarifi ve saç gibi geleneksel hale getirmek istiyor."

Kona Teyze Kia'ya kaşlarını kaldırdı. "Onun kıymalı turtaları rakipsizdir. Sakın bana bu tarifi gerçekten değiştirmek istediğini söyleme."

Kia oturduğu yerden Kona Teyze'ye başıyla selam verdi. "Yine de görüşümde ısrarcıyım."

"Senden daha azını beklemezdim, Kia."

"Üstat Kona," diye sordu Cassia, "İlkan Hypatia'nın oylaması hakkındaki görüşünüzü sorabilir miyim?"

"Türkiye'ye dönene kadar karar vermeyeceğime dair verdiğim sözü tutuyorum. Orthros Boreou. Bu arada tüm argümanları dinleyecek ve adil bir şekilde değerlendireceğim. Özellikle en küçük kız kardeşimin belirteceği hususları duymak istiyorum."

"Yani oylamada çekimser mi kalacaksınız?" Xandra sordu.

"Gerçekten de. Kendime bir hareket tarzı için söz verdim. Şerefim üzerine söylüyorum, sevgili bir dostum için bile bir istisna yapmayacağım. Hypatia bunu bilmeli ve şu anda bu öneriyi yapmayı seçerse, benim oyumu alamayacağını kabul etmelidir."

Xandra'nın gözleri büyüdü. "Bu, evet diyenlerin bir kraliyet oyu eksik kalacağı ve hayır diyenlerin de benim oyumu alacağı anlamına geliyor."

"Neden evet, öyle. Sanırım kraliyet soyunun oy kullanan en yeni üyesinin daha büyük bir rol üstlenmesi gerekecek."

Xandra daha dik oturdu. "Elimden geleni yapacağım." Kona Teyze gülümsedi. "Bunu dört gözle bekliyorum."

"Acaba Rudhira'yı oylama için kalmaya ikna edebilir miyim?" "Kalacağına dair onayını çoktan aldım."

"Ama o da Hypatia'ya karşı oy kullanacak."

"Onu evde, kraliyet meseleleriyle ilgilenirken görmeyi sevdiğimi biliyorsun. Hypatia'nın önleminin Tenebra'daki Charge'ın misyonu üzerindeki potansiyel etkileri sohbet sırasında gündeme geldi."

Şimdi Xandra'nın gözleri kız kardeşine duyduğu hayranlıkla parlıyordu.

Kona Teyze, "İlk Kan Çemberinde herkesin sesini duyurma hakkı vardır," dedi.

Xandra'nın ağzı seğirdi. "Bu isyan tartışmasına senin de katılman uygun olur mu?"

"Ben sadece tarafsız bir gözlemciyim. Lio ve Cassia'nın gemisinin beklediği haberini ve belgeleri getiren biriyim."

Lio, Cassia'nın derin bir nefes aldığını duydu. Gitme vakti gelmişti.

Solia'yı eve getirmelerine yardım etmek için Deneme Çemberi'nin yanlarında olmayacağını bilmek içini acıttı.

Ama bu yolculukta Cassia'nın tamamen kendisine ait olmasından içgüdüsel bir memnuniyet duyduğunu da inkâr edemezdi.

Onlar çevrelerinden ayrılırken Kona Teyze sabırla bekledi ve hediyeleri için onlara tekrar teşekkür etti.

Mak her birini bir kez daha kucakladı. "Yol için bir tane daha. Birliğimiz size çevrenizin her zaman yanınızda olduğunu hatırlatsın."

Cassia ona bir süre daha sarıldı. "Merak etme. Bir gece- Belki de çok uzun zaman geçmeden ailelerimiz burada, Orthros'ta tek parça halinde birlikte olacaklar."

Arkadaşları isteksizce uzaklaştıktan sonra Kona Teyze, Lio ve Cassia'ya birer parşömen kutusu verdi. "Evraklarınız. Özel kişiler için belgeler, tam da istediğiniz gibi."

Lio onunkini kabul etti. "Evraklarım hiç bu kadar çabuk onaylanmamıştı."

"Ben omuzlarınızın üzerinden bakarken ne kadar hızlı çalıştıklarını görseniz şaşırsınız."

Cassia parşömeni inceledi. "Yeni Hediye Cassia. Orthros Vatandaşı." Yüzüne bir gülümseme geldi ve aurası duygularla kabardı.

"Şövalye için İmparatorluğa bir hayvan getirmek için gerekli izinler de orada. Orthros'un hayvan şifacılarından gelen mektup onu denetim ve karantinadan muaf tutuyor."

Cassia başını kaldırdı ve akıl hocasının bakışlarıyla karşılaştı. "Teşekkür ederim Üstat Kona."

Cassia'ya başıyla selam verdi ve gülümsedi. "Siz ikiniz İmparatorluk'taki ilk görevinize hazır mısınız?"

Cassia elindeki kâğıtları bahçe çantasına tıktırıp göğsünde sabitledi. "Sadece Şövalye için erzağa ihtiyacım var."

"Bunları vardığımızda satın alabiliriz," dedi Lio. "Fonlarımızı düzene soktum."

"Mükemmel." Kona Teyze işaret etti. "Beni takip edin."

Cassia pelerinini çekti. Lio kolunu ona doladı, ona, Şövalye'ye ve küçük eşyalarına odaklandı. Prenses adımını attığında Lio da onun peşinden gitti.

Onları küçük, özel bir iskeleye getirdi. Cassandra'nın teknelerinden biri onları bekliyordu ve içinde kahinin kendisinden başka kimse yoktu.

"İşte benim kargom." Cassandra ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Neden Kona, bana Orthros'tan kaçırmam için kaçak mal getirdin?"

"Masum kaçak mal, Ritüel anne, iyi niyetli büyükler tarafından haksız yere vergilendirildi."

"Bu durumda sizi sulh hakimine şikayet etmeyeceğim."

Kona Teyze'nin aurası neşeyle parladı. "Kraliyet Baş Yargıcı ile fazla uzağa gidemezsiniz. Faaliyetlerimin haklı olduğunu onaylayacaktır."

Kassandra başını salladı. "Kraliçe'nin Baş Ekonomisti ile araları çok iyi. Bu ikisinin ne işler çevirdiği belli olmaz."

Kona Teyze bir kez daha Lio ve Cassia'ya döndü. ". " Cassia ona gülümsedi. "Yardımlarınız için tekrar teşekkür ederim."

"Tenebran tahtının kayıp varisi meselesini çözmenin benim çıkarıma olduğunu hatırlayın, böylece Orthros'un geleceğini buna göre yönlendirebilirim. Seni İmparatorluğa sevdirmek istediğimden bahsetmiyorum bile. Senin için planlarım var ve seni bir kez daha Tenebran işlerine isteyenlerin eline düşürmeyeceğim."

"Eh," dedi Cassia dikkatle, "en azından çekimser kalarak Duruşma halkamızın bir tartışmaya öncülük etmesini izlemek, Orthros için siyasi amaçlarınızın peşinde koşarken yapmak zorunda kaldığınız daha kolay görevlerden biri olacak."

"Hayır, Sekizinci Çember'in güncel olaylardaki aşırı ve öngörülemez faktörler listemde özel bir yeri var."

Lio bir kahkaha attı. Cassia akıl hocasıyla dalga geçmeyi başarmış, Üstat Kona da ona karşılık vermişti.

"O halde," dedi Cassia daha da kendinden emin bir şekilde, "siyasi geleceğim için yaptığınız şeyi takdir ediyorum."

"Size minnettarız, Kona Teyze." Lio ona elini uzattı.

Ona bilek tokası vermek yerine, elini iki elinin arasına aldı ve okşadı.

"Size nasıl teşekkür edebiliriz?" Cassia sordu.

"İstersen bana bir hatıra getir." Prenses bir elini kaldırdı, sonra uzaklaştı.

Lio aceleyle iki sandığı da tekneye bindirdi. "Bizi kendin mi götüreceksin, Ritüel anne?"

Sandıkları yanlarına geldiklerinde yakaladı ve güverteye yönlendirdi.

"Orthros'taki tüm kıymalı turtalar için bunu kaçırmazdım. Güverteye gelin."

Lio, Cassia'nın küçük tekneye binmesine yardım etti, Kassandra'nın kendi başına yelken açmaktan hoşlandığı kişisel teknelerinden biriydi. Şövalye iskeleden atlayıp yanlarına indi, hanımıyla yapacağı bu yeni aktivite için çok hevesli olduğu belliydi.

Kassandra tek bir mor yelken açtı. "Bu bizi ana limana ve ruh kapılarına ulaştıracak."

"Ruh kapıları mı?" Cassia Lio'nun elini kavradı.

"Yer değiştirme kapısı gibi bir şey değiller," diye onu rahatlatmak için acele etti.

Kassandra başını salladı. "Göl Evi'nde büyücülerin dünyada açtığı o deliğın İmparatorluk büyüsyyle hiçbir ilgisi yoktu. Ruh kapıları kutsal ata gücünün eseridir. Her Göç'ten sonra, bizim Müttefikler Orthros'u İmparatorlukta ki kilit noktalara bağlamak için onları açıyor, böylece ticaret yeniden başlayabilir ve İmparatorluk misafirleri evlerine gidebilir ya da Orthros'a gelebilir."

"Geçit töreni için orada olman gerekmiyor mu?" Lio Kassandra'ya sordu.

"İşte bunun için kollarım var," diye cevap verdi. "Yetki devretmeyi öğrenmek, aklınızı kaybetmeden sonsuza dek yaşamanın anahtarıdır. İkinizle birlikte küçük bir yolculuğa çıkmak daha eğlenceli."

"Hangi tören bu?" Cassia sordu.

Lio'nun zihninde tanıştığı tüm İmparatorluk elçilerinin onu uzun diplomatik tartışmaların içine hapsettiğı görüntüler canlandı. "İmparatoriçe'nin temsilcileri sezon için ruh kapılarını açıyor, bizi bu yarımküreye resmen geri karşılamaya geliyorlar. Liman bir sürü insanla dolup taşacak.

Kraliçelerle tanışmak için ileri gelenler burada. Biri bizi durdurmayacak mı?"

"Bizi izlediklerinde yüzlerinde belirecek ifadeyi önceden gördüm ve bunun gerçekleştiğini görmeye dayanamıyorum." Kassandra güldü. "Rahatlayın ve keyfinize bakın, sizi uçarı gençler. Mor bir yelkeni kimse durduramaz."

Kassandra gemisine Damarlar'ın labirentinde rehberlik etti. Gürültüsü Şehir yukarıdan aşağıya doğru süzölüyordu ama kimse onların geçişini fark etmemiş gibiydi. Tekne dar bir açıklıktan kayarak çıktı ve ana limana doğru yol aldı.

Hesperine ileri gelenleri rıhtımda birazdan gelecek olan İmparatorluk mensuplarını bekliyordu. Orthros'un gemilerinin güvertelerinde daha fazla yetkili bulunuyordu ve bu gemiler tören için yerlerine doğru sürükleniyorlardı.

Kan bağları ve halkalar rüzgârda dalgalanıyordu. Kraliçeler, uçuğun kenarındaki siyah ve beyaz kadifelerle örtölü bir balkondan limana bakıyordu.

Kassandra'nın teknesi gemilere gizlice yaklaştı, sonra da yanlarından geçip gitti.

küçük asi, şatafat ve gösterişin arasından sıyrıldı. Lio yüksek sesle güldü, Rüzgâr saçlarını savuruyordu. Gemilerin fenerleri Cassia'nın yüzünde renk cümbüşü yaratıyor, ileriye bakarken bakışlarını aydınlatıyordu.

Kassandra teknesini kendisinin ve Kraliçelerin büyük heykelleri arasından geçirerek açık sulara doğru yelken açtı.

OceanofPDF.com

RUH KAPISINDAN

BİR AN, CASSIA Orthros'un karanlık, buzlu suları ile Hespera'nın gece göğünün buluştuğu noktaya bakıyordu. Sonra o ufuk değişti. Sonsuz gökyüzü ve sabit deniz değişti.

Sanki göksel bir el onu çekiştirmiş gibi, dünyanın kendisi önlerinde hafifçe açılıyor gibiydi. Orthros Notou'nun soğuk, mavi dünyasının, bulutların ayların üzerinde sürüklendiği bir gökyüzünün altında sakın çivit rengi bir denize dönüştüğünü görebiliyordu.

Fısıltılar Cassia'nın kulaklarına ulaştı, deniz kadar yumuşak, bulutlar kadar yumuşak.

Ama sesler denizden ya da rüzgârdan gelmiyordu. Kaşlarını çattı, kulaklarını ovuşturdu.

Sonra başka bir geçit , sonra bir başkası, ta ki Kız Kardeşler Limanı'nın girişinin önünde yarım daire şeklinde en az bir düzine yükselene kadar. Ve her birinin içinden farklı bir İmparatorluk gemisi grubu Orthros'un sularına doğru yelken açtı.

Her şekil ve büyüklükte gemiler, her renkte bayraklar. Cassia daha önce insanlardan böylesine görkemli bir gösteri görmemişti. Filo Kassandra'nın gemisini yutarken Cassia'nın kulaklarına bir düzine farklı dil ulaştı. Ama Hiçbiri az önce duyduğu fısıltılara benzemiyordu.

Kassandra kesmeden deniz trafiğine karşı yelken açtı. Yukarıdaki daha büyük güvertelerde, şık giyimli İmparatorluk elçileri, tüccarlar ve soylular tam anlamıyla skandala uğramış görünüyordlardı. Ama mor yelkenli yanlarından geçerken hepsi eğildi.

Kassandra'nın gemisi İmparatorluk filosundan kurtuldu ve doğruca merkezi ruh kapısına doğru yelken açtı.

Birden Cassia etrafında siyah gökyüzü ve beyaz yıldızlardan başka bir şey göremez oldu. Lio'nun yakınlığını hissetti ama sesini duyamadı.

Bir fısıltı yanağına dokundu ve kulaklarında bir annenin olmasını hayal ettiği kadar şefkatli bir okşama mırıldandı. Sesi daha önce hiç duymamıştı ama tanıdık geliyordu, anlamadığı kelimeler söylüyordu.

Tekne yavaşladı ve kadın tekrar görebildi. Pamuksu bulutların altında, ay ışığının aydınlattığı pürüzsüz sulara süzülüyorlardı.

Cassia aniden ılık havada bunaltıcı his uyandıran pelerinini çıkardı.

Lio giysiyi kolunun üzerine örttü. "İyi misin?"

Emin değildi. "Beni bir büyücünün geçişi gibi hasta etmedi." "Ruh kapıları temelde farklı bir büyü kullanır. Onlar geçişe izin verir doğal aşamanın yasalarına karşı bir yol zorlamak yerine, ruh aşaması aracılığıyla."

Cassia'nın omurgasından bir ürperti geçti. "Ruh evresi mi? Yani... öbür dünya mı?"

"Ruhlarımızın ortaya çıktığı ve geri döndüğü varoluş düzlemidir. Büyük gizemlerden ." Onun elini tuttu, etten ve kandan dokunuşu güven vericiydi.

"Doğal evre, görebildiğimiz ve dokunabildiğimiz dünyadır."

"Bir şey mi duydun?"

"Hayır," dedi Lio ciddiyetle. "Ölümsüzlük Hesperine ruhunu ve bedenini birbirine bağlar, doğal evreden kopmamızı ama aynı zamanda ruh evresiyle tam olarak iletişim kurmamızı engeller. Ruh kapılarından geçerken hiçbir şey duymayız. Ama ölümlüler duyar."

"Neydi o?"

Rüzgârda savrulan saçlarını düzeltti. "Yankılar. Ruhlar âleminden."

"Yani..."

"Atalarınız."

Cassia irkildi. "Kralın çürüyen atalarının söyleyeceği hiçbir şeyi duymak istemiyorum."

Kassandra güldü. "İmparatorluk bilgeliği bize annelerimizin atalarıyla çok daha güçlü bir bağımız olduğunu öğretir."

"Annemin ailesi hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Onlar seni tanıyor," diye cevap verdi Kassandra.

Cassia bu ürkütücü mesajı unutmak mı yoksa her anlaşılmaz kelimeye mi istediğinden emin değildi.

Annesinin ataları ? Kral Thalia'yı Cordium'daki Hedon Tapınağı'ndan almıştı; orada zevk ve şans tanrısının hizmetçisiydi. Magelands'ın güçlü adamlarının oynacağı olmuştu. Thalia farklı bir gelecek ihtimali olmayan bir fahişenin çocuğu olarak mı doğmuştu? Yoksa bir zamanlar özgür müydü? Belki de onu Hedon'a hizmet etmeye mahkûm eden bir şey başına gelmişti.

Cassia'nın ataları o zaman neredeydi? Ne tür bir aile Thalia'yı bu kaderden kurtarmayı başaramazdı?

Cassia sadece tahmin edebiliyordu. Tenebra'da ruhlarla iletişim sadece o kadar eski masallarda gerçekleşirdi ki, bunlar bir zamanlar onları doğuran bilgelik tohumunun çarpık, budaklı versiyonlarıydı. Ölümün sırları konusunda uzman olan Hypnos Tarikatı'nın büyücüleri bile yaşam ile öbür dünya arasındaki örtünün aşılmaz olduğu konusunda hemfikirdi.

Ama belli ki dünyanın İmparatorluk tarafının kendi kuralları vardı.

Kassandra ufkü seyrediyor, küçük teknesini rahat ve pratik hareketlerle yüzdürüyordu. "Annem ve babamın çok farklı ataları vardı. Annem Owia Hanedanlığı'nın ilk imparatoriçelerinden biriydi, halen tahtı elinde tutan soydan. Babam ise sizin İpek Toprakları olarak bildiğiniz Vardara'dandı.

Ondan bir çocuğı olduğunda, bu onun anavatanıyla olan ittifakını mühürledi, Vardara'yı İmparatorluğına kattı ve yüzyıllar süren savaşı sona erdirdi."

Doğduğu andan itibaren Kassandra'nın üzerinde çok fazla yük vardı. Her kraliyet çocuğunun hayatı böyledir. "Yani bu siyasi bir birlik miydi?"

"Sevgi, siyaset için çoğı insanın sandığından etkili bir temeldir."

Kassandra geçmişı hakkında konuşurken her zaman rahat görünüyordu ama bu zor olmalıydı. Cassia dinliyordu, bir soru sormak istemiyordu. acıya neden olur. Lio da bir şey söylemedi.

"Ben annemin hanedanında doğdum," diye devam etti Kassandra, "ama Vardara'da kalıtım babadan geçer."

Cassia, Kassandra'yı Orthros'a, kız kardeşini de İmparatorluk tahtına getiren hanedan anlaşmazlığı hakkında bir fikir edinmeye başlamıştı.

"Babamın anavatanında birçok kişı Vardara'nın yeni yönetiminden memnun değildi.

İmparatorluğun kardeş devleti olarak. Bende nüfuzlarını bir fırsat gördüler.

Kraliçe Anneleri kendi topraklarını

Bana yetki verin ki, Tanrı adına yeni bir hanedan kurabileyim.

Silklands." Kassandra dişlerini göstererek gülümsedi. "Planlarının ne kadar iyi işlediğini görüyorsunuz."

Cassia birinin kuklası olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu. O da bunun yerine Hesperine yolunu seçmişti. Ama Kassandra'ya kız kardeşine mal olan karar bu muydu?

"Babam anneme hediye olarak İmparatorluk sarayına Vardara'dan bir ağaç korusu diktirdi. Kız kardeşim ve ben, annemden gizlice görevlerimizi yerine getirdik ve bahçıvanların çalışmalarını izledik. Hatta birlikte bir ağaç bile dikmiştik. Hala orada olduğundan eminim, çünkü şu anki İmparatoriçe kız kardeşimin doğrudan

Soyundan gelir ve atasının diktiği her şeyi korur. Bu bir sinameki ağacı, biliyorsunuz."

"Ah! Bunu görmek isterdim ama İmparatoriçe'nin Çin tarçını korusunu herkesin gezebileceğini sanmıyorum."

"Buradayken pek çok mucize göreceksiniz."

Cassia uzakta karaya benzeyen bir şey gördü. İmparatorluğu ilk kez görüyordu.

Kassandra yelkeni ayarladı ve Hesperine büyüğü havada parladı. Mor kumaş aniden Orthros'tan gelen diğer tüm gemiler gibi kıpkırmızı oldu. "İşte buradayız. Benim durumum ruh kapılarından geçmek için mükemmel bir bilet olur ama limana vardığımızda sıkıntı yaratabilir.

aldığım bir yığın sinir bozucu daveti görmelisiniz. Eğer mor bir yelkenle gelirsek, devlet yemeklerinin sonu gelmez. Bu kadar dikkat çekmek, kaçışınıza başlamanız için uygun bir yol değil."

Kesinlikle olmaz. Zenginler ve güçlüler omuzlarının üzerinden bakarken Solia'yı arayamazlardı. Yasal statüsü şüpheli olduğundan, ne kadar az inceleme olursa o kadar iyiydi.

Lio ileriye baktı. "Ritüel anne, nereye gittiğimizi sorabilir miyim?" "Kaptan Ziara'nın uğrayacağı ilk limandan birkaç dakika uzaktayız."

Lio daha dik durdu. "Kaptan Ziara'nın nereye varacağını biliyor musun?"

"Cordium ve Tenebra'dan İmparatorluğa mal sadece Hesperinler ve korsanlar ilgileniyor. Ziara ve ben birbirimize profesyonel anlamda büyük saygı duyuyoruz."

Lio ve Cassia karşılıklı sırtıttı. Belki de Ritüel annesinin aşına olduğu tek kaçak mal masum genç kanlar değildi.

Kassandra devam etti, "Gemisinin denizciler arasında oldukça büyük bir ünü var.

korsanlar ve Orthros'un denizcileri. *Wanted*'ı bayrağından tanıyacaksınız: pençelerinde akasya dalı olan bir martı."

Cassia'nın neşesi yerine geldi. "Tüm sahili avlamamız gerekecek sanıyordum ama artık nereden başlayacağımızı ve ne arayacağımızı biliyoruz."

Kassandra gittikçe büyük adayı işaret etti. "İşte Marijani."

"Marijani," diye yineledi Lio. "Bu mantıklı."

"Kürenizin neresindeyiz?" Cassia ona sordu.

"Ortasından , kuzey ve güney yarımküreleri ayıran çizgiyi hatırlıyor musun?"

"Ekvator."

"Doğru. Marijani üzerinde oturuyor."

Meraklı bir kahkaha attı. Sadece hafta önce dünyayı aşmışlardı. Şimdi yine yarısını geçmişlerdi!

Lio onun tepkisinden hoşlanmış gibi görünerek gülümsedi. Gülümsemesinin geri döndüğünü görmek onu daha da iyi hissettirdi.

"Kwatzi Şehir Devletleri," diye açıkladı, "kırk kadar tanesi İmparatorluğun doğu kıyısındaki bir dizi adayı işgal ediyor. Marijani en büyük, en zengin ve en güçlü olanıdır."

Marijani sonunda düzgün bir şekilde göründü. Şehir bir dağın üzerine yayılmıştı.

Büyükçe bir ada, kıyıları ağaç koruları ve hareketli iskelelerle dolu. Pürüzsüz beyaz taştan binalar ay ışığında neredeyse usulca parlıyor gibiydi. Tekneleri rıhtıma yaklaştıkça, yemyeşil bitkilerin ve baharatların zengin kokuları okyanus kokusuna katıldı.

"Bunlar ne tür ağaçlar?" Cassia sordu.

"Mangrov ağaçları," diye yanıtladı Lio. "Gemi ve burada gördüğünüz evlerin girişlerini yapmak için mükemmel olan güçlü ahşap üretirler."

"Şehir çok güzel."

Bir kolunu ona doladı ve sahildeki bir dizi binayı işaret etti. "Buranın mimarisi oldukça ünlüdür. Okyanustan çıkarılan mercanlardan inşa edilmiştir."

Cassia ağzını kapattı ve ölümlülerin okyanusta nasıl avlanabildiği hakkında soru sormamaya çalıştı. Cahil bir Tenebran gibi görünmek istemiyordu.

Ama kendini hissediyordu. Tenebra'da şehir olarak geçen yerlerin hiçbiri Marijani'nin eline su dökemezdi ve önce hiç bu kadar çok gemiyi bir arada görmemişti. Tüm bunları insanların inşa ettiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

"Şuraya bak. Bunlar dhow'lar." Cassandra üçgen yelkenleri olan ince, sivri gemileri işaret etti.

Cassia, "Yapıları bana Hesperine gemilerini hatırlatıyor," diye söze girdi.

"Filomuzun tasarımı onlardan ilham alıyor. Burada gördükleriniz Vardara'dan."

Cassia ta İpek Toprakları'ndan gelmiş bir şeye bakıyordu. Kendisi de ta Orthros'tan gelmişti. Marijani'nin havasını solumak bile onu tüm bu engin dünyaya bağlı hissettiriyordu.

"Peki ya diğer tür gemi?" Cassia sordu. "Kare yelkenli ve daha geniş gövdeli olanlar mı?"

"Mtepe," diye yanıtladı Cassandra, "Şehir Devletleri'nin usta gemi yapımcılarının gururu. Hindistan cevizi lifiyle birbirine dikilmiş ve özsuyla kalafatlanmış mangrov tahtalarından yapılırlar. Esnek, dayanıklı ve hızlı olmalarını sağlar.

Ticaret için mükemmel. Kumeta insan yaşamında çok başarılı bir mtepe ticaret filosuna sahipti."

"Daha önce tüccar olduğundan hiç ," dedi Cassia, "ama bana Şehir Devletleri'nin dili olan Tradewinds'in İmparatorluğun her yerinde ticaret."

Kassandra bir elini kalçasına dayadı, diğerinde bir ip vardı. "Benimle birlikte ekonomi hizmetine girmek yerine elçi olduğu için hâlâ huysuzum. Ama Marijani'den geldiği için entrika içgüdüsüne sahip olması şaşırtıcı değil.

Bu ada İmparatorluk ile Vardara arasındaki deniz ticaretini yönetiyor ve aynı zamanda korsanların Cordium'a gidip geldikleri en stratejik liman. Ve tüccar konseyi bunu biliyor."

"Tüccarlar burada hükümdara danışmanlık mı yapıyor?" Cassia şaşkınlıkla sordu.

"Hayır, tüccarlar yönetir," dedi Cassandra. "Kwatzi Şehir Devletlerinin kralları ya da kraliçeleri yoktur. Her biri o şehirdeki en başarılı tüccarlardan oluşan bir grup tarafından yönetilir."

"Yani... insanlar iktidara giden yolu satın mı alıyor?" "Esasen, evet."

"Ama doğum önemli değil mi?"

"Bu da doğru."

Tekne yavaşladığında Cassia'nın düşünceleri hâlâ böyle bir sistemin yararları ve tehlikeleriyle meşguldü. Diğerlerine kıyasla garip bir şekilde ıssız olan uzun bir iskelele yaklaşıyorlardı. Buranın gelen Hesperine gemileri için ayrıldığını tahmin etti.

Yolculukları neredeyse tamamlanmak üzereyken, Cassia kahin bu kadar açık sözlüken başka bir soru sormaktan kendini alamadı. "Peki Basir nerede nereden geliyor?"

"Marijani'deki yaşamın farklı bir yönü." Cassandra başıyla iskelede resmi görünümlü beyaz bir cüppe giymiş ve sanki biri kafasına bir kâğıt parçası katlamış gibi duran sert beyaz bir şapka takmış olan adamı işaret etti. "Basir bütün gün ofisine tıkılıp kalmış bir İmparatorluk yöneticisiydi, şu gördüğünüz adamdan bile daha sıkıcı ve havasızdı."

Cassia ve Lio bakışıp gülüştüler.

Onun belini sıktı. "Güzel bir eşle seyahat ve macera dolu bir hayat istemesine şaşmamalı."

Kassandra teknelerini demirlerken, memur sanki daha fazlasını bekliyormuş gibi etrafına bakındı. Yine de eğildi ve bunu şapkasını devirmeden yapmayı başardı. "İmparatorluğa hoş geldiniz, Orthros'tan gelen dostlar. Bu sezon gelen ilk Hesperine gemisini karşılamak benim için bir ayrıcalık. Ziyaretinizden duyduğumuz memnuniyeti neye borçluyuz?"

Kassandra ona şöyle cevap verdi: "Kızım ve nişanlısı küçük bir kaçamak için buradalar. Hediye Gecesi'nden önce biraz güneşlenmek için son şansı. Ticaret filosunun gerisinde kalmalarını istemedim ve geçmek için sonsuza kadar beklemek zorundasınız."

"Ah, kişisel bir ziyaret." Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Giriş ofisinde ilk sırada olmak akıllıca. Ancak içiniz rahat olsun, bu yıl personel sayımızı yeniden artırdık ve bekleme süreleri yüzde otuz oranında azaldı. Sizi uygun idari yapıya yönlendirmeme izin verin."

"Ben kalmıyorum. Sadece kızım ve onun niyetleri."

"Umarım sizi başka bir zaman ziyaret edebiliriz." "Dört gözle bekliyorum."

Lio, Cassia'ya tekneden inmesine yardım etmesi için elini uzattı. Cassia elini tutmadan önce Kassandra'yı kucaklamak için durakladı. "Her şey için çok teşekkür ederim."

"Benim için bir zevk, gerçekten. Bu arada, pankartı sizin için güvende tutuyorum."

Cassia, Kassandra'nın kastettiğini biliyordu. Büyücü Kral'ın zamanından kalma, üzerinde Tenebra'nın ilk zamanlarından kalma kadim armanın bulunduğu bir sancak. Cassia, Gündönümü Zirvesi sırasında kahinin sancağı eline ilk verdiği zamanı düşündü. Bunun, geleceğini Tenebra'nın isteksiz kraliçesi olarak kapana kısılmış bir şekilde geçireceğine dair bir alamet olduğunu düşünmüştü.

"O pankartın kız kardeşim için bir tuzak olmasını istemiyorum," dedi Cassia, "ama bana sık sık seçimlerin geleceği belirlediğini hatırlatıyorsun."

"Ona sunduğunuz tek şey beyaz gül değilse, bu sadece bir seçimdir."

Cassia geri çekildi. "Bunu ona önerme düşüncesinden bile nefret ediyorum. Ona benim sahip olduğum seçim özgürlüğünü vermek için her şeyi yaparım."

"O zaman neden Yaz Gündönümü'nden önce onu bulmak için elinden geleni ? Tenebra'nın iyiliği için değil. Onun iyiliği için."

Cassia kahinin gözlerinin içine baktı. "Biliyordun. Bana 'Kız kardeşim ve ben birbirimizi senin ve Solia'nın seveceği gibi sevdik' dediğinde."

"Henüz öğrenmenin zamanı gelmediği için üzgünüm." Kassandra gülümsedi ama bu ifade o güzel, yaşlı yüzünde hüznü bir ifade bırakıyordu.

"Kız kardeşini bir daha görebildin mi... sonra?" Tahtını güvence altına almak için Kassandra'yı Orthros'a sürgün ettikten sonra.

"Hayır. Ne onun ne de varisinin yaşamı boyunca dönmeme izin verilmedi. Sürgün şartlarım. Orthros'un ekonomisini sıfırdan inşa etmekle meşgul olduğum için zamanım olmazdı."

Cassia'ya Solia'nın geleceğinde olduğunu söylemişti, kendi kız kardeşinin geçmişinde olduğunu bilerek. "Çok özür dilerim."

Kassandra onu kucakladı ve sonra . "Tanrıça'nın Gözleri kardeşine giden yolu aydınlatın."

Cassia o anda korkularına karşı bir yemin etti. Ne olursa olsun, o ve Solia, Kassandra ve İmparatoriçe ile aynı kaderi paylaşmayacaklardı.

Lio da Ritüel annesini kucakladı. Sonra o ve Cassia çantalarını omuzladılar ve Knight'la birlikte karaya çıktılar. Lio sandıklarını iskeleye çıkardı ve iki rıhtım görevlisine teslim etti.

Onlara kuvars gibi görünen bir para , Kassandra onlara bir el salladı ve gözden kayboldu.

Görevli Lio ve Cassia'ya talimatları verdikten sonra daha önemli ziyaretçiler bekliyormuş gibi görev yerine geri döndü. Cassia, Lio'nun elini tuttu ve iskele boyunca hızla ilerlerken Şövalye'ye yaklaştı. Görevli onlara dönüp bakmadı bile.

Buraya gelmişlerdi. İmparatorluk topraklarına ilk kez ayak basıyordu. bile Solia'nın adımlarını takip ediyor muydu?

Limandaki direkler ormanına bakarken, Kaptan Ziara'nın zaten burada olma ihtimali olup olmadığını merak etti. En azından buradan Kassandra'nın tarifine benzeyen herhangi bir bayrak seçemiyordu. "Çok fazla gemi var. Onu nasıl bulacağız?"

"Merak etmeyin. Gerekirse Marijani'deki her rıhtımı arayacağız." "Başka rıhtımlar da mı var?"

"Adanın tüm çevresini. Ama nereden başlamanız gerektiğine dair bir fikrim var. Buradan değil."

Adam ayrıntı vermedi ve kadın buranın gizli araştırmalarını tartışmanın yeri olmadığını biliyordu. Ayrıca zamanı da değildi.

Gözlerini gökyüzüne dikti. "Giriş ofisinden geçip kalacak yer bulmak uzun sürer mi?"

"Umarım değildir."

"Güneşin doğmasına ne kadar var? Usturlabını kontrol etmen gerekiyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Burada, ekvator bölgesinde, yıl boyunca sekiz Hesperine saati gece ve sekiz saat gündüz vardır."

Bu on iki insan saati demekti. Burada geçirdikleri zamanın yarısını onsuz geçirmek zorunda kalacaktı. Bu tıpkı Orthros'taki Ekinoks gibiydi ama o sadece bir gün sürmüştü. Kutup gecesinin onlara sağladığı zaman zenginliğinden sonra, hayal kırıklığına uğramış hissetmekten kendini alamıyordu.

"Üzülme gülüm. Burada yapacak çok şey var. Günlerinin tadını , söz veriyorum."

Bundan şüpheliydi. "Birlikte geçireceğimiz geceleri beklemeye degecek hale getireceğim." "Mm. Her zaman yaparsın."

Görevlinin verdiği talimatları izleyerek, limanın hemen üzerine inşa edilmiş, bazıları kazıklar üzerine oturtulmuş bir dizi ahşap binaya ulaştılar. Lio'nun işaretleri okuyabilmesi iyi bir şeydi. Cassia'yı geniş bir odaya götürdü. Yöneticiler uzun bir arkasında bekliyordu. Kapı arkalarından kapanmadan önce Cassia, limana yaklaşan Hesperine gemilerinden oluşan bir duvarı gördü.

"Acele edelim," diye önerdi Lio.

En yakın yöneticiye yaklaştılar. Cassia onun Lio ile yaptığı hızlı konuşmayı dikkatle dinledi ama takip etmesi imkânsızdı. Orthros'taki İmparatorluk dostları bu dilin İmparatoriçe'nin sarayının ve yönetiminin dili olan Hanedanlık dili olduğunu anlamıştı. Ama ona önce öğrenmesi daha kolay olan Tradewinds'i öğretmeye başlamışlardı.

Lio ona işaret , kendisinin ve Knight'ın evraklarını sundu. Yönetici tezgâhın üzerinden köpeğine baktı ve şöyle dedi

İlahi, "Bir Orthros vatandaşı için çok sıra dışı bir hayvan arkadaşı."

"Çok iyi davranıyor." Cassia gergin görünmemeye çalıştı. İyi bir izlenim bırakmanın zamanı gelmişti. Knight'ın bakışlarını tuttu. "*Ckuundat.*"

Tüm dikkatini ona vererek dikkatini çekti.

Yönetici ona kibarca gülümsedi ama bakışlarında onu tedirgin eden bir şey vardı. "İmparatorluğu ziyaretinizin amacı nedir?"

Cassia Lio'nun elini tuttu. Avuçlarının terlediğini sadece o anlayabilirdi. Onun gözlerinin içine baktı ve gülümsemesinin gergin değil heyecanlı görünmesini umdu. "Lio beni seyahate götürüyor, sadece ikimiz. Bu çok romantik."

Yönetici onun yüzünü ve saçlarını inceledi. "Marijani'ye ilk gelişiniz mi?"

"Evet. Şehriniz çok güzel."

"Burada bekleyin lütfen." Evraklarını da yanına alarak kapıdan çıktı.

Cassia Lio'ya baktı. "Bu normal mi?"

Kaşlarını çattı. "Normalden daha uzun sürüyor gibi görünüyor. Ama her zaman diplomatik geçiş kartıyla seyahat etmişimdir."

Elini güven verici bir şekilde sıktı. İkisi de ana kapılar her açıldığında onlara bakıyordu. Oda, Cassia'nın çoğunu Cassandra'nın kolları olarak tanıdığı Hesperinlerle dolmaya başladı. Tanıdıklarından birkaçı onlara el salladı ve Cassia evinden insanların arasında kendini daha rahat hissetti.

Sonunda yönetici yeniden ortaya çıktı. Evraklarını onlara geri verdi.

"Keyfinize bakın."

Rahatlayarak ona teşekkür ettiler ve ayrıldılar.

"Şimdi sandıklarımızı alalım, sonra da kalacak yer buluruz." Çantalarını almak için iskeleye dönerlerken Lio'nun adımları hafıflemiş gibiydi.

Ta ki liman eşyalarını bıraktıkları paleti bulana kadar. Palet boştu.

Lio kaşlarını çattı ve bavullarının bulunduğu kâğıt parçasını eline aldı.

"Eşyalarımızı teftiştten mi geçirdiler?"

"Bu alışılmadık bir şey mi?" Cassia sordu.

"İmparatorluk, kendi vatandaşlarının ellerinde giren ya da çıkan her çuval sakızlı denetliyor. Ama Hesperine bavulları asla denetlenmez. Bu Annassa Soteira'ya bir nezaket, halkına bir güven jesti. İmparatorluktaki itibarımız öyle ki, asla bir şey getirmeyeceğimiz varsayılır. tehlikeli ya da bize ait olmayan şeyi dışarı çıkarmak."

"İnsan olduğum için olmalı. Sence beni eski bir İmparatorluk vatandaşı sanmış olma ihtimalleri var mı?"

Ellerine baktı. Zeytin rengi teni, tanıştığı İmparatorluk askerlerinden daha açık tonluydu. Ama ten rengi burada Lio'nun açık teni gibi göze çarpmıyordu. Dişleri ve doğaüstü güzelliği bunu açıkça gösteriyordu.

Orthros'luydu ama. Sadece dişleri olsaydı, neye benzediği kimsenin umurunda olmazdı.

Lio onun iki elini de tuttu ve öptü. "Çok seyahat etmeyen insanlar sizi uzak kuzeybatıdan gelen biri sanabilir. Eğer üniversitede coğrafya dersine dikkat ."

İç çekti. "Deneysel sabunlar İmparatoriçe'nin kaçak mallar listesinde mi?"

Sevgi bakışlarını aydınlattı. "Hayır."

"Güzel. O halde bagajımda müfettişlerin kaşlarını kaldıracak bir şey yok."

" fikirde değilim. Paketlediğiniz iç çamaşırlarından bazılarına bir göz attım."

Yanaklarına sıcaklık yayıldı. "Ah, dikenler."

"Çok zekice, Leydi Circumspect. Bunlar müfettişe gerçekten romantik bir kaçamak için burada olduğumuza inanması için sebep verecektir."

"Onlar sizin yararınıza, müfettişin değil! Onları sadece sizin görmeniz gerekiyordu!"

Dişlerini göstererek sırttı. "Onları sadece sende göreceğim." "Kaşlarının kalkmasını istediğim gibi değil."

Adamın alçak sesle gülmesi kızın daha da kızarmasına neden oldu. "Bunu yapmak için süslü iç çamaşırlarına ihtiyacın yok gülüm, ama yine de hoşuma gidecek."

Cassia uzandı ve onun yüzüne dokundu. "Yeteneklerimi alıp inzivaya çekilemeyiz ama sana İmparatorluk'ta sadece ikimizin olacağı bir yolculuk verebilirim."

"Bunu kabul etmek istediğimden daha büyük bir hevesle bir teselli olarak kabul edeceğim." "İtiraf et. Yalnız geldiğimiz için memnunsun."

Yüzünü onun eline çevirdi. "Ben istiyorum. Seni tamamen kendime istiyorum."

"Bu yolculuktan çok keyif alacaksın." Onu daha yakına çekti.

"Bu yolculuğa nedeni bu olmasa bile, bu romantik bir kaçamak Lio."

Başını onunkine yaklaştırdı. "Yüzünde krallığı yok eden o bakışla böyle şeyler söylemene bayılıyorum."

"Benim... krallığı yok eden bakışım mı?"

"Bu, bir hükümdarı tahttan indirmeyi ya da dini otoritelere karşı bir isyan başlatmayı planladığınızda yüzünüzde beliren kararlılık ifadesidir."

"Romantik bir kaçamakta bu şekilde görünmek istemezdim."

"Bundan daha romantik ne olabilir? Bu bakışı taktığında ve bana eğleneceğime dair yemin ettiğinde nasıl hissettiğimi bir düşün."

"Bir han bulalım, böylece sen uyumadan önce sözümü tutacak zamanım olur."

Giderek kalabalıklaşan rıhtımda yollarını zorlayarak ilerlediler. Bagaj kontrolüne gitmek, iskeleden ilk ofise gitmekten daha uzun sürdü. Açık havada, devasa bir bagaj kontrol ofisinin önünde sıra beklediler.

Depo. Sıra müfettiş standına geldiğinde, Lio talep fişini müfettişe sundu.

Kahverengi resmi cübbesinin kolları dirseklerini geçecek şekilde kıvrılmış, ellerine ve kollarına eldiven gibi oturan karmaşık dövmeler ortaya çıkmıştı.

"Çantanız lütfen, Newgift Cassia."

Cassia dondu kaldı, elleri bahçe çantasının kayışına dolandı.

Bu yırtık pırtık kanvas çantanın içindekilerin hayatını kurtardığı birçok seferden kalma saf bir içgüdüydü.

Artık içinde glif taşı taşımadığını kendine hatırlattı. Ve İmparatorluk'ta tamamen güvendeydi. Onun sıkıntısını hisseden Knight bacaklarına yaklaştı.

Lio hemen diplomasisini devreye sokarak onun hatasını örtbas etti. "Niyetim aile yadigârlarını taşımak. Seyahatlerimiz sırasında kaybolmaları konusunda çok endişeli."

Yönetici Cassia'ya nazik bir gülümseme verdi. "Değerli taşlardan çocukların en sevdiği bebeklere kadar her şeyle ilgileniyorum. Aile yadigârlarınız emin ellerde olacak."

"Teşekkür ." Cassia çantayı omzundan çıkarıp standın üzerinden müfettişe doğru kaydırıldı. "Ah, bunlar büyülü eserler. Umarım sorun olmaz."

Müfettiş durakladı. "Zihin şifacılarının ilaç çantaları ve tılsımları denetimden muaftır."

"Hayır, hiçbirisi doğası gereği teramantik değil." "Yine de, onları dikkatle ele alacağımdan emin olabilirsiniz."

Cassia, müfettişin hayatının tılsımlarını tezgâhın üzerine yaymasını izledi. En sevdiği bahçe aleti olarak başlayıp kan büyüyle dolu bir objeye dönüşen hırpalanmış küreği. Lio'nun bir koleksiyonu unutulmaz anlarda ona verdiği mendiller. Gündönümü Zirvesi sırasındaki Zanaatkârlar Festivali'nde onun için aldığı yeşil saç kurdelesi. Bir zamanlar ona verdiği ilk kalıp sabunu kaplayan, üzerinde sinameki çiçekleri olan kağıt ambalaj.

Aşk acısı çeken bir aptal gibi romantik hatıraları karşısında kızardı.

Sırttı.

Müfettiş çantadan geri kalanları çıkarırken gülümsemesi soldu. Kan lekeli keten giysiler. Bir şişe alev dili yağı. Alkaios'un Iris'in cesedinden aldığı ahşap kolye.

Müfettiş çok garip şeyler görmüş olmalı , hiç sesini çıkarmadı. kaşlarını çatı. Kolyeyi dikkatle tutup ellerinin arasında çevirdi ve büyü havada hafifçe yükseldi. "Aileniz atalarınızdan gelen güçlü armağanlarla kutsanmış."

Aslında bunlar Cassia'nın kan bağı olmayan Solia'nın atalarına aitti. Ama kız kardeşinin sevgisi onları kendisinin yapmıştı. "Kendimi çok şanslıyım."

Müfettiş her şeyi Cassia'nın çantasına bulduğu gibi geri koydu, inanılmaz bir hızla çalışıyordu ama daha az özenli değildi. "Umarım Atalarınız yolculuklarınızda size rehberlik eder."

Cassia çantasını minnetle omzuna atarken, müfettiş de depodan sandıklarını getirtti. Lio bir çift liman işçisine daha ödeme yaparak paketlerin bir yere teslim edilmesi için onlarla anlaştı.

Cassia durdu ve rıhtımların iyi uygulanmış ritimlerini gözlemledi. İmparatorluk yönetimi Hesperinleri geri dönen misafirleri içeri alıyor, Marijanlılar da bagaj taşımadan kaybolmaya ve acıkmaya kadar seyahatin getirdiği sıkıntıları gidererek kasalarını zenginleştiriyordu.

Limandan ayrıldıklarında Cassia bir şehir haritası, Lio da ona üç atıştırma almıştı.

"yemeye devam edersem eski bahçe elbiseme sığamayacağım." "Kassandra senin için çıkarır."

Rıhtımı çevreleyen kalabalık caddelerden kurtulduklarında Lio derin bir nefes aldı. Onu pürüzsüz, soluk mercan taşından binaların arasında kıvrılan sakin bir sokağa getirmişti. Buradaki evler sadelikleriyle çok güzeldi; duvarları, içindeki her şeyi koruyan tül büyüleri gibiydi ve sadece küçük, yüksek pencerelerle kırılmıştı.

"Başardık," dedi, "ve şafak sökmeden önce ayıracak zamanımız vardı. Yürümek ister misin? İstemiyorsanız, şehrin tadını çıkarabilmeniz için bir ulaşım aracı kiralayabilirim ya da doğrudan hana gidebiliriz."

"Oh, kimseyi işe almayalım. Sessiz bir yürüyüş kulağa hoş geliyor."

Tekrar elini tuttu ve Marijani'nin ara sokaklarından geçerek yola koyuldular. Adamın yakınlığı, telaşsız adımları ve ılık gece, varışlarının gerginliğini bedeninden uzaklaştırmak için bir araya geldi.

"Buraları iyi biliyorsun," diye gözlemledi.

"Ritüel annem çocukluğumdan beri beni sık sık buraya getirirdi. Onun ticaret görüşmelerinde peşine takılmayı severdim. Kaldığımız hanı seveceğini düşünüyorum. Umarım zaten bir tane seçmiş olmama aldırmaazsınız."

"Tabii ki hayır. O kadar aceleyle çıktık ki, bana bunu sormaya ne zaman vaktin olacaktı? Nereye gittiğimizi bilmene sevindim. Buraya seyahat etme deneyiminiz işleri çok daha kolaylaştıracak."

"Aslında bu tesiste hiç kalmadım ama burayı iyi bilirim." Ona oldukça kendini beğenmiş bir gülümseme verdi. "Gelecekte bir gün Grace'imi romantik bir kaçamak için buraya getirmeyi hep istemişimdir. Artık yapabilirim."

Cassia, hayatı boyunca hayalini kurduğu Grace'in kendisi olduğunu kanıtladığını hatırlatan bu söz karşısında sanki havalanacakmış gibi hissetti.

Basit evler yerlerini duvarlarının ardında fiskiyeleler akan küçük malikânelere bıraktı. Sonra küçük malikaneler, parlak renkli çiçeklerin verandaların parmaklıklarından taşıdığı ve müziğin çatılardan aşağı büyük malikanelere dönüştü.

"Buralar tüccar valilerin yaşadığı yerler mi?" Cassia sordu. "Hayır, sarayları şehrin merkezinde. Bunlar ziyaretçiler için konaklama."

Lio onu güzel ahşap yürüyüş yollarının ve başlarının üzerinden geçen balkonların altındaki taş bir cadde boyunca götürdü. Onu kendisinden iki kat daha uzun, oymalı, lüks bir ahşap kapıya getirdi. Beyaz duvarlarla zengin, koyu bir kontrast oluşturan güzel, karmaşık çiçek desenleriyle kaplıydı.

Kapı sessiz menteşeler üzerinde sallanarak açıldı. Beyaz tunik giymiş genç bir adam onları içeri buyur etti ve Divine dilinde selamladı. "Mercan Yıldızı'na hoş geldiniz, onur konukları."

Beyaz koridorlar ve tepelerindeki mangrov ağaçları onları mahremiyet ve lüksle çevreliyordu. Ev sahibinin oğlu olduğu anlaşılan genç adamın misafirperverliği sayesinde Cassia kısa sürede kendini bir müşteriden çok bir aile misafiri gibi hissetti. Lio'nun önceden haber gönderdiği ve tüm ayarlamaları yaptığı anlaşıldı.

Kısa süre sonra bir süitte kendi başlarına kaldılar. Odaları özenle oyulmuş ahşap mobilyalarla döşenmişti ve ince seramik saksılarda yeşillikler yetişiyordu. Duvarlardaki raflarda deniz ticaretinden elde edilen hazineler sergileniyordu. Hatta küçük bir merdiven özel bir çatı katına çıkıyordu.

Cassia balkona çıktı ve ellerini parmaklıkların yumuşak kıvrımlarında gezdirdi. Görkemli bir fiskiyeenin şırıldadığı aşağıdaki avluya baktı. "Bunların hepsi benim gibi bir insan için çok süslü."

Lio ona katıldı ve yan tarafındaki korkuluklara yaslandı, biri de onun etrafındaydı.

"Orthros'un lükslerine alışmaya başladın. Bazı standartları korumak zorundayım."

"Ah, Lio, burası belli ki çok pahalı bir yer. Para hakkında hiç konuşmayız, çünkü Orthros hediyelerle büyür, ama..."

"Orthros'un resmi bir para birimi olmadığı ve hediye ekonomisi uyguladığı doğru.

Ancak İmparatorluk ile olan ilişkilerimizde para birimini kullanıyoruz."

Ona döndü ve seyahat çübbesinin cebinden büyük bir para kesesi çıkardı.

"Bunu sana yola çıkmadan önce verecektim ama zamanım olmadı."

Elindeki keseyi tarttı. Bir zamanlar Callen'ın hayatını kurtarmak için harcadığından daha ağırdı ve hayatı boyunca sahip olmayı umduğu tek servet de buydu. "Diplomasinin bu kadar iyi para kazandırdığını hiç düşünmemiştim."

"Oh, bu benim değil. Bu kan bağının. Babam ve şimdi de Annem, İmparatorluktan insanlarla olan çeşitli ilişkilerinin bir sonucu olarak yüzyıllar boyunca hediyeler biriktirdiler. Her bir sikke Komnenoi'nin her bir üyesine aittir ve tabii ki kollarımız da bunlardan faydalanabilir.

kaynakları da."

"Bin altı yüz yıllık hediyeler... muhtemelen oldukça fazla."

Lio'nun bakışlarında bir parıltı belirdi. "Söyle bana, Tenebra'daki en zengin lord kim?"

Cassia gözlerini devirdi. "Flavian, tabii ki. Çünkü babası işlerinde zekidir, tarım arazileri iyidir ve..."

"Ve para Flavian'ın cazibesini ve güzel yüzünü mü takip ediyor?" "Korkarım öyle."

"Bu benim için belki de Hesperine'e yakışmayacak bir şey ama kendimi bir anlık böbürlenme hakkına sahip hissediyorum. Komnena Hanesi, soyumuzun hazinesine zarar vermeden Segetia'yı satın alabilir."

Parmağını onun göğsünde gezdirdi. "Seninle paran için kaçmadım."

Dirseğini dayayıp yakınına eğildi. "Ama para güzel." "Oldukça öyle. Ama ben soyumuzun sorumlu bir temsilcisi olacağım.

Kaynaklar, söz veriyorum."

"Yapma. Hayatın boyunca sorumluluk sahibi olmak zorundaydın. Biz buradayken hoşuna giden bir şey görürsen al. Keyfine bak. İzin ver... bizi şımartayım."

Dudaklarını öpmek için ayağa kalktı. "Sözüm şimdi başlıyor. Bundan zevk alacaksın."

"Mmm. Zaten öyleyim." Elini onun boynuna koydu.

"Öyle mi? Biliyorum burası benim inzivam değil ve Solia'yı merak ediyoruz ama burada geçirdiğimiz zamanı kendimize has bir şekilde özel kılabiliriz, kılacağız da."

"Seni gerilimden uzaklaştırmak niyetindeyim." "Sizi hayal kırıklığınızdan uzaklaştırmak niyetindeyim."
Onu kendine doğru çekti ve çok dikkat dağıtıcı şeyler yapmaya başladı ve başka söze gerek kalmadı.

OceanofPDF.com

YENİ BİR TEHDİT

Demirhanenin sıcaklığı Mak'ın tenini yıkıyordu. Örse vurduğu darbeler tatmin edici bir güçle koluna doğru ilerliyordu. Kulaklarındaki koruyucuların arasından, çekicinin ritmik çınlamaları işitme duyusuna ulaşıyordu. Bu sesi o da tatmin edici buluyordu, dağınık düşüncelerini şekilden şekle girmeye cesaret edemeyene kadar dövüyordu.

Lyros, genellikle her şeyi fazla düşünen benim, diye yorum yaptı. Bir şeye vurman gerekiyor, o enerjiyi benim için saklayabilirsin.

Uygun bir arkadaş olduğumda ihtiyaçlarımı size getireceğim, Majesteleri.

En azından demirhanenizde içinizi dökebilirsiniz, böylece ben de izleyebilirim.

Çelik . Yenmek için Adamas'a ihtiyacım var. Mak, doğru kararı verdik.

İkilemler diplomatlar içindir. Nasıl oldu da Dava çevremiz ve ailemiz arasında sıkışıp kaldık?

Nike'in yaptığı gibi.

Mak'ın bir sonraki vuruşunda çekici ikiye ayrıldı. Küfretti ve bir kenara fırlattı. *Trial kardeşimin peşinden gitmek yerine ailem için evde kalmaya karar verdim. Bu benim hakkımda ne söylüyor?*

"Mak? Burada ne işin var?" Nike sonunda gelmişti.

Adamas'ın hırpalanmış uzunluğunu buz gibi suya itti ve yüzünü ona döndü.

"Demircilik dersim için buradayım."

Kadından bir endişe yayıldı. "Lio ve Cassia ile gitmedin mi?" "Lyros ve ben burada kalıyoruz."

Bir elini çalışma masasına dayadı, kaşları çatıldı. "Bu oylamayla mı ilgili? Siyasetle ilgilendiğinizi bilmiyordum."

"Stand'dan iki partizanın olması Deneme kardeşlerimize yardımcı olacaktır." Kaşları daha da çatıldı. "Bu oylamayla ilgili değil."

"Zoe ve Bosko'nun istikrara ihtiyacı var."

"Bu emzirilen yavrularla da ilgili değil." Masadan kalktı ve yalağa doğru yürüdü. Projesini sudan çekip çıkardı.

dünyanın en nadir metalinin çukurlu küreğini inceledi. "Sana buraya demircilik dersi için geldiğimi söylemiştim," dedi.

Parçanın üzerinden ona bir kaşını kaldırdı. "Birkaç taneye daha ihtiyacın var." "Ha. Bunu inkar etmiyorum."

"Mak, sen Lio ve Cassia ile birlikte Solia'yı arıyor olmalısın."

"Ve gizli demircilik tekniklerinizi sizden ilk elden öğrenme şansımı kaçırarak mıyım? Mümkün değil."

"Günlüklerimi okudun."

"Kafanda notlarından çok daha fazlası olduğunu kendin söyledin." "Adamas'ı nasıl yapacağını zaten biliyorsun."

"Ayrıca elimden daha büyük bir şey yapmaya çalıştığımda onu sabit tutamayacağımı söylediniz."

Başarısız deneyi suya geri itti. "Solia'nın hayatı bir metal parçasından daha önemli."

"Bunu, bir kılıç bulmak için neredeyse bir yüzyıl boyunca ortadan kaybolan kişi söylüyor." "Bu farklı bir konu Mak. Senin Dava kardeşin hayatta ve iyi durumda ve

şu anda sensiz İmparatorluğa gidiyor."

"Bir kılıç, bir kılıçtan daha fazlasıdır. Bir hayatı temsil eder."

Bakışları Methu'nun demirhanenin üstündeki duvara astığı kılıcına gitti.

"O kılıç kaç kişinin hayatını kurtardı?" Mak sordu.

Kadın başını salladı. "Sayamadım."

Mak bir adım daha yaklaştı. "İlk Kan Çemberi'nin oyu ne olursa olsun, Hesperinlerin Tenebra'da şimdiden yeni bir rolü var. Kim oturursa otursun Her şey söylendiğinde ve yapıldığında Solorum'da taht kurdu, dünya çoktan değişti. Bu da yeni tehditler anlamına geliyor. Bu da taktiklerin değişmesi anlamına geliyor."

"Bunu yapmaya neden inandığını biliyorum Mak, ama beklemeli."

"Hayır," dedi nazıkçe, "olamaz. Tabii bir dahaki sefere Cordium'dan bir haberci kuş geldiğinde, onu geldiği yere kadar takip etmeyeceğine dair bana söz vermezsen."

"Sana bunun sözünü veremeyeceğimi biliyorsun."

"Lio ve Cassia İmparatorluk'ta iyi olacaklar ve Kaptan Ziara'ya soru sormak için fazladan iki savaşçıya gerek yok. Nerede olduklarını öğrendiklerinde bile Solia ise yumruklara değil diplomatik geçişlere ihtiyaç duyacaktır." Mak başarısız projesini çukurdan çıkardı. "Bana öğretmek zorunda olduğun şeyi öğrenmek tek şansım bu."

"Sana silah değil, adamas yapmayı öğretmeyi kabul ettim."

"Aynı Şeye yol açıyor."

Metal parçasını Hesperine'in gözlerinin görebileceğinden daha hızlı kaptı. İki eliyle tutarak dizinin üzerine indirdi. O anda

Adamas onun gücüyle kırıldı. Mak bakmaktan kendini alamadı.

Kırık parçaları havaya kaldırdı. "Umursamaz olursan hiçbir yere varamazsın.  nce adamları düzgün bir Şekilde yapmayı öğreneceksin. Ama ondan önce sabretmeyi öğreneceksin. Evine git. Yarına kadar geri gelme. Evet, ben hala burada olacağım."

Mak gülümsedi. "Anlaşıldı, Birinci Baş Komiser."

Bu silahlar konusunda bir anlaşma değildi ama reddetme de değildi. Ve yarın burada olacağına söz vermişti. Onun sözüne güvenmek öğrenmesi gereken bir Şey değildi.

Mak onu selamladı ve eve, Lyros'un yanına gitti. Grace'i, yeni okuma sandalyelerinin oturması gereken yeri kaplayan kalın halının üzerine uzanmış buldu. Mak onları gerçekten hazırladıktan sonra.

Ay ışığı tavan penceresinden süzülerek Lyros'un burnunun önündeki sayfayı aydınlattı. Sayfaya bakıyor ama okumuyordu. Mak bu bakışı biliyordu ve Grace'in meşgul olmasının sebebinin kendisi olduğunu da biliyordu.

Lyros kitabını yere bıraktı ve dirseğinin üzerine yuvarlandı.  zerine örtülen hafif battaniye beline doğru kaydı. "Umduğumdan daha erken döndün."

Mak, Lyros'un yanındaki halının üzerine çöktü. "Ben kovuldum. Yarın demircilik dersi var."

"Sana öğretecek."

" nce sabır. Sonra adamas, diyor."

"Peki ya sonra?" Lyros'un endişesi Zarafet Birliği'nde yükseldi.

Nike'ın gizli demirhanesi ve uzaktaki İmparatorluk, ailenin ihtiyaçları ve Deneme emberi'nin hedefleri, hepsi Mak'ın farkındalığından uzaklaştı. Dikkati Lyros'un kaşlarının arasındaki atıklığa odaklandı. Yüzündeki atık kaşlar tüm dünya yerine oturmuş gibi görünür.

Mak silah ya da başka bir Şey yapma umuduyla çok ileri giderse, Zarafeti onu geri çekerdi. Nerede durması gerektiğinden emin olmadığında, cevap her zaman Lyros'un yanındaydı.

Lyros uzanıp elini Mak'saçlarında gezdirdi ve Grace örgüsünü çekiştirdi.

"Daha iyi hissediyor musun?"

Mak parmaklarını Lyros'un elinin arkasında gezdirerek oradaki tendonların izini sürdü. Sonra Lyros'un  n kolu boyunca ve pazusuna kadar ilerleyerek kaslarındaki gücü hissetti. "Evet."

Lyros'un kirpikleri yeşil gözlerinin üzerinden kayarak kapandı. "Bir Şeylere vurmak işe yarıyor."

"Bunun bir faydası olmadı." Mak elinin Lyros'un göğsünün yontulmuş hatlarını takip ederek devam etmesine izin verdi, bu hatlar kendi soyundan gelen sanatçıların ürettiği heykellerin hepsinden daha mükemmeldi.

Lyros'un yakışıklı ağzında bir kaş çatma belirdi. "Ne oldu peki?"

"Benim seçimlerimin Nike'inkilerden neden bu kadar farklı olduğunu anladım."

Lyros'un gözleri açıldı ve düşünceli bakışlarıyla Mak'a baktı. "Neden, Mak?"

Mak başparmağını Lyros'un alnındaki çatlağa sürttü. "Size sahibim, Majesteleri."

Lyros gülümsedi, dişleri ay ışığında parıldamak için aşağı iniyordu. Sadece bu gülümseme bile Mak'ın nefesini kesmeye yetiyordu. "Bu kadar genç yaşta seni evine ve ocağına bağlayan bir Grace'e sahip olduğun için pişman değil misin?"

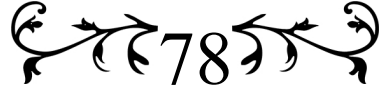
"Sen ölümcül bir ahlaksız değilsin. Sen bir Pilgrim's Anchor'sun."

Lyros'un ifadesi yumuşadı. "Eğer o gece gelip de kaçma vaktin gelirse, seni tutmayacağım."

"Biliyorum. Çünkü o gece, ikimizin de birlikte kaçma zamanının geldiğine karar verdiğimiz gece olacak."

Lyros battaniyeyi üzerine attı. "Eve erken gelmene sevindim."

"Ben de öyle."

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

27 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

GÜNEŞ PAZARI

CASSIA, Solorum Kalesi'nin derinliklerinde Lio'yu uykusunda ilk kez kucağına aldığı anda, onu bırakması gerektiğini biliyordu. Büyülü ve acı dolu bir an gibi gelmişti. Artık her gün doğumunda onun kollarında uykuya dalıyordu. Ama her seferinde, Hesperine'inden gelen böyle bir güven eylemi büyüğü hissettiriyordu.

Marijani'deki havadar odalarında, parmağını onun huzurlu yüzünde gezdirdi. Başını onun göğsüne yasladı ve âdeti olduğu üzere kalp atışlarını dinledi.

Kollarında uyurken çok güçlüydü. Ama uykusunda genç ve savunmasız görünüyordu.

Doğrulup Lio'dan pencerenin üzerindeki ağır perdelere baktı. Onu bir kez bile tam güneş altında görmemişti.

Bir anlık tereddütten sonra cazibesi onu ele geçirdi ve geniş yataklarından sürünerek çıktı. Tül perdeler onun geçişiyle dalgalandı. Pencereye doğru ilerledi ve oymalı ahşap kanatları açtı.

Marijani'nin sabah güneşinin sıcak ve parlak ışığı odaya doldu ve Lio'nun solgun tenine vurdu. Cassia bakakaldı, zorlukla nefes alıyordu. Kaç ölümlü bir Hesperine'i gün ışığında görmüştü ki?

Teni neredeyse yarı saydam görünüyordu, güneş serin pembe rengini ısıtıyordu. açık teninin alt tonları. Siyah saçlarında daha önce hiç görmediği kahverengi vurgular vardı. Bakışları, öpmeye bayıldığı dudaklarından, dans ettiklerinde onunkilerle birlikte hareket eden ayaklarına ve aradaki her şeye kadar uzun, kıvrak vücudunun her zarif açısını ve hatlarını takip etti.

Ama bu çalıntı anın bedeli, Şafak Uykusu'nun onu bir süre daha ondan uzak tutması olacaktı. Uyurken ona ne kadar çok güneş ışığı dokunursa, uyanmasının o kadar uzun süreceği konusunda onu uyarmıştı.

Kanatları çabucak kapattı ve battaniyeyle örtmek için onun yanına döndü.

Onunla birlikte altına arzulararak perdelere endişeli bir bakış daha attı. Cevapları dışarıda, şehirde bekliyordu. Solia olabilir

Bunca yıldan sonra onun yardımına muhtaç bir şekilde bekliyordu.

Ama Cassia bugün tek başına ne yapmayı umabilirdi ki? Lio, Marijani'de araştırma yapmak için en iyi yerleri biliyordu ve dil becerileri her halükarda yetersizdi. Çalışmaya çalışmasına rağmen

Tradewinds, Zoe ile keçi ülkesine yapacakları geziye hazırlanırken çok az ilerleme .

Tereddüt etmesinin tek nedeni bu değildi. Artık çok derinlerde olmayan bir parçası, sadece onun yanında olmaya ihtiyacı olduğunu itiraf ediyordu.

Birbirlerini kaybetmeyeceklerinden emin olmak hâlâ yeni bir duyguydu.

Ama bundan daha fazlası vardı. Onun sadece varlığına karşı bir özlem duyuyordu ve zihin koruyucusunu attığından beri bu bir dürtü haline gelmişti.

O kadar uzun süre kendine güvenmiş, o kadar çok zorluğu tek başına atlatmıştı ki, belki de başka birine olan bu bağımlılığı onu endişelendirmeliydi. Bir zamanlar korkutabilirdi de. Ama onun kendisinden beslendiğini hissetmişti, hayatının bağlı olduğunu biliyordu. Zihnine yaptığı büyüün her katmanında, onu kendine yakın tutmak için ne kadar çaresiz olduğunu hissetmişti.

Onun ona ihtiyacı olduğu kadar onun da ona ihtiyacı vardı. Adamın ruhu onun için ne kadar çıplaksa, kadının ki de onun için o kadar çıplaktı. Bu kadar saf sözler vermenin hiçbir tehlikesi olmamıştı.

Yıldız ateşine tutulmuş bir pervane gibi, vücudunu onunkine bastırmak için yorganın altına daldı.

senin kadar zevk alabildiğine sevinmeli. Kona Usta'nın sözleri aklına geldi.

Burada, Lio'yla birlikte ölümlülüğünün tadını .

Daha çok gençsin. Daha çok zamanın var.

Henüz ayrı kaldıkları kadar uzun süre birlikte olmamışlardı. Onunla geçirdikleri her an hâlâ çok değerli görünüyordu.

Yakında ölümlülüğünüzden kurtulacaksınız, bu yüzden onun sunduğu eğlencelerin tadını çıkarabilirsiniz.

Madem Lio onu ağırlamak için bu kadar çaba sarf etmişti, o zaman sütlerinin tadını çıkarabilirdi.

Tekrar yataktan kalktı. Hayatının en güzel yemeğini yemiş olan Knight uyandı ve başını kaldırdı. Kadının bir bornoz bulmak için sandığını açmasını izledi.

Cesaret onu ele geçirmişti. Artık mütevazı bir Tenebran hanımefendisi değildi. O Newgift Cassia'ydı ve Hesperine'li sevgilisiyle birlikte kozmopolit Marijani Şehir-Devleti'ndeydi.

Giyinmeden dar, özel merdivenlerden çatı katına . Oymalı ahşap paneller ve uzun saksı bitkileri onu tüm meraklı gözlerden koruyordu. Bu erken saatte bile hava sıcaktı. Çatıdaki

Havadaki nem, Tenebra'nın soğuk ve ürpertici rutubetine hiç benzemeyen ılık bir nemdi. Gölgeyi yaprakların altından dışarı adımını attığında, güneş tüm gücüyle üzerine vurdu.

Güneş ona daha önce hiç böyle hissettirmemişti. Bu, bahçedeki parlak bir günün ılık öğleden sonra ışınlarından bile daha fazla bir şeydi. İmparatorluğun güneş ışığının gücü iliklerine kadar yayılıyor gibiydi.

Sevmeyi istemedi ama sevdi.

Bir elini gözlerinin üzerine koyarak parlak küreye cesaret edebildiği kadar yakından baktı. Anthros burada gökyüzüne hükmetmiyordu. Düşünsenize, Cassia dünyanın öyle bir yerine gelmişti ki güneş bile onun hükmü altındaydı. Babasının tanrısı birdenbire küçük görünmüştü.

Oturma banklarından birine sırt üstü uzandı ve güneşin altında çırılçıplak yattı.

Bir süre sonra karnının üzerine yuvarlandı ve arka tarafını güneşlendirdi. Knight şimdi bankının yanında yerde yatıyordu. Sırt üstü yatmış, bir bacağı çarpık, mutlu bir şekilde nefes alıp veriyordu.

Bu görüntüye güldü. "Aferin oğlum. Sen de rahatlamayı hak ediyorsun. Burada dikkat etmen gereken bir tehdit yok."

Lio, güneşlenmenin çillerine ne yaptığını gördükten sonra bunun için yataklarını terk etmesine aldırmazdı.

Uykuya dalmamaya dikkat ederek, pişmeye başlayana kadar orada yattı. Sonra bir bardak soğuk su içmek için içeri çekildi. Ama kendini hâlâ daha güneş ışığına susamış buldu.

Kıyafetlerini ve Marijani haritasını topladı.

Güneş Pazarı açıkça işaretlenmişti. Şehrin büyük bir bölümünü kaplıyor, malikâneler ve rıhtımlar arasında merkezi bir konumda yer alıyordu. Oraya gitmek zor olmasa gerek.

"*Dockk, dockk*. Macera zamanı." Knight

kuyruğunu salladı ve kapıya doğru koştu.

Cassia Lio'nun alnına bir öpücük kondurdu. "Sen uyanmadan dönmüş olacağım."

Sütlerinden dışarı adımını atmadan önce başının ve boynunun ipek bir eşarp sararak saçlarını örttü. Güneşte yeterince vakit geçirip saçlarını gözlerden uzak tutarsa, bu kadar çok kaş kaldırmayabilirdi.

Cassia handan çıktı ve dışarıdaki yaya akışına katıldı. Tüm trafiğin gitmek istediği yöne doğru ilerlediğini fark etti. Trafiğin onu sürüklemesine izin verdi ve kısa süre sonra kendini Güneş Pazarı'nın merkez üssü olan büyük meydanın içine sıkışmış daha da büyük bir kalabalığın içinde buldu.

İçini bir enerji heyecanı kapladı. Daha önce hiç böyle bir kalabalığın içinde bulunmamıştı, Tenebra'nın en kalabalık şehirlerinde bile. Ve zihninin Tenebra ile yapabileceği tüm karşılaştırmalar burada sona erdi, çünkü etrafında gördükleri orada asla var olamazdı.

Etrafında her şekilden, boyuttan ve ten insan vardı. Siyah, açık kahverengi ve aradaki her renk. Saçları bukleler, örgüler ve düğümler halindeydi. O kadar çeşitli ve canlı renklerde ipek, pamuk ve rafya giysiler gördü ki, bunlar ona güneş ışığının hissettirdiği gibi hissettirdi. Bazıları

İnsanlar gözleri hariç tepeden tırnağa örten uzun cübbeler giyerken, diğerleri basit bir bel bağı ve sandaletlerden başka bir şey giymiyordu.

İnsanların çeşitliliği ve etrafından akan dillerin sayısı ona Orthros'taki evini hatırlatabilirdi. Her şeyin çok insani olması dışında.

Baktığı her yerde kadınlar vardı. Kadınlar alıyor, kadınlar satıyor, kadınlar soruyor, kadınlar sipariş veriyordu.

Kimse Cassia'yı durdurup kocasının, babasının ya da erkek kardeşinin nerede olduğunu sormadı. Yanında kimse olmadan toplum içine çıktığı için kimse ona fahişe demedi. Aslında, kimse ona iki kez bakmadı.

Yüzüne istemsiz bir gülümseme geldi ve güçlü içkilerden derin bir yudum aldığını hissetti.

Özgürlük böyle bir şeydi.

Kalabalığın derinliklerine daldı ve keşfetmeye başladı. Meydan, pazar tezgâhları ve pavyonlar, mallarla dolu tekerlekli arabalar ve açık alanlardan oluşan bir labirentti.

Sokak sanatçılarının dans ettiği köşeler. Dansların bazılarını Orthros'tan tanıyordu, bazıları ise onun için yeniydi.

Bir müzik balonundan diğerine sürüklendi ve sadece birkaç dakika içinde bir düzine farklı tarz duydu. Nodora'nın etrafında geçirdiği zaman sayesinde Cassia enstrümanları tanıyordu. İmparatorluk tarzı udlar ve tefler, ot çingirakları, davullar ve parmak piyanoları vardı. Birçoğuna Tradewinds dilinde şiir söyleyen kadınlar eşlik ediyordu.

Ve kokular. Yarısını tanımıyordu ama hepsi çok lezzetli kokuyordu. Midesi guruldayarak kahvaltı etmediğini hatırlattı.

Burnunu takip ederek en yakın yiyecek tezgahına gitti.

Izgara keçi şiş sattıklarını fark ettiğinde ihanete uğramış hissetti. Ayışığı ve Aurora'nın o anda Orthros'ta güvende olduğunu düşünerek kendini rahatlatı ve hızla yoluna devam etti. Önce Lio'nun yerine etten vazgeçmeyi seçmişti; hiçbir Hesperine sevgilisinin dudaklarında ölümü tatmak istemezdi. Ama Orthros'taki yaşam kendi kalbini de çok hassas hale getirmişti.

Kan Birliği aracılığıyla onlarla henüz empatik bir bağ kurmamış olsa bile, artık hayvanları yemesine izin vermiyordu.

Bir zamanlar kalpsiz olan Leydi Cassia'nın bir lokma ete dokunmaya bile cesaret edemediğini düşününce. Uzun bir yoldan gelmişti. İnsan olduğu sürece Güneş Pazarı'nın tadını çıkaracaktı ama Hesperine prensiplerini Hesperine'yle birlikte handa bırakmayacaktı.

Bir çeşit sebze böreği satıyor gibi görünen bir yiyecek tezgahındaki sıraya katıldı. Önündeki müşterilerin her mal sahibine ne büyüklükte kuvars sunduğunu görmek için dikkatle izledi. Sıra kendisine geldiğinde Cassia bir gülümseme ve çantasından çıkardığı küçük bir kuvars parçasını uzattı ve karşılığında bir gülümseme ve bir sepet börek aldı.

Aç müşterilerin ve yoldan geçenlerin arasından sıyrılarak kızarmış lokmalardan biri. Lezzet dilinde patladı ve güneşin altında durup binlerce baharatın tadına baktı. Bir an sonra boğazında bir yanma hissetti. Ayak parmaklarını kıvrarak sıcaklığın geçmesini bekledi ve Tenebran toplumunun bu kadar yavan yiyeceklerle nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabildiğini merak etti.

Daha sonra, bir matara su ile silahlandı ve yemek tezgahlarını kapsamlı bir şekilde gezmeye hazırlandı. Hindistan cevizli pilav lezzetli bir sürpriz oldu ama en sevdiğinin hindistan cevizi sütü ve kakule ile yapılan, üzerine şeker serpilmiş kızarmış bir hamur işi olduğunu keşfetti. Knight'ın yalvaran gözlerine daha fazla dayanamayınca, ona daha önce hiç canlı görmediğinden emin olduğu bir tür av hayvanından etli bir kemik aldı.

Kendini zanaatkârların ve sanatçıların çalıştığı açık bir alanda bulduğunda ikisi de tıka basa doluydu. El işi yapan kadınların yanından geçti. çömlek çarklarında seramikler, özenle ahşap heykeller oyan erkekler ve ebeveynlerinin mallarının reklamını yapan çocuklar.

Onların yanından geçti ve haritasına baktı. "Hayvan ticareti için bir alan var, Şövalye. Kulübeleri ziyaret etmemiz gerekecek. Herkes seni sevecek. Belki bir köpek yavrusundan bile hoşlanırsınız."

Sallanan kuyruğu durdu.

"Şaka yapıyorum, sevgilim. Elbette ilgimi paylaşmanı asla beklemem. Ah, işte şey! Hayvan ağıklarını geçince otacılar var."

Oraya doğru ilerledi ve umduğu gibi aktarlar sadece ilaç ve kurutulmuş bitkiler satmıyordu. Sergilenen birçok canlı bitki de vardı. Birbiri ardına İmparatorluk çeşitlerini incelerken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Ne zaman İlahi dil konuşan bir tüccar bulsa sorular sordu. Bulamadığında ise işaret etti ve satıcılar ona yeni kelimeler öğretti.

Kraliçelerin büyüü altında her şey büyüyebilirdi. Sorun şu ki, zaten her şey . Efendi Kona yüzyıllar boyunca bahçesine sayısız İmparatorluk hazinesi eklemişti. Cassia ona hediye olarak uygun bir şey bulmayı nasıl umabilirdi?

Yönsüzce dolaşmaya devam etti ve kısa süre sonra kendini pazarın tekstil bölümünde buldu. Zavallı dokuma becerilerine rağmen kumaşların değerini ve çeşitliliğini takdir ediyorum.

Kıyafet onun için her zaman bir araç olmuştu. Süslenmeyi hiçbir zaman önemsememişti; doğru amaca ulaşmak için doğru şeyi giyerdi, ister krala karşı istisnasız, ister özgür lordlara karşı etkileyici olsun.

Artık zenginlikten ya da güçten daha değerli olan Orthros ipeği içinde alışmıştı. Mutluluk. Rahatlık.

Başkalarına güzel görünse de görünmese de kendini güzel hissetmek.

Ama güzel giysiler karşısında normalden biraz daha fazla etkilenmenin de utanılacak bir şey olmadığını düşündü.

Kendinizi şımartın.

Serin gölgenin ve tütsü kokusunun onu sarmaladığı bir kumaşçı pavyonuna girdi. İpek Diyarı'ndan olduğu anlaşılan bir kadın Cassia'nın elbiselerine baktı ve Divine'da yardım teklif etti. Vardaran Cassia'yı bir aynanın karşısına dikti ve ne alacağına karar vermesine yardım etti. Cassia'nın İmparatorluk parasının değeri hakkında yeterince fikir sahibi olduğu için harcadığı para karşısında biraz başı döndü ama böylesine yetenekli ve dost canlısı bir terziye patronluk yaptığı için mutlu ayrıldı.

Daha sonra pamuk, ayakkabı ve eldiven alışverişi yaptı, ardından eşarplarla örtülü stantlar arasında kayboldu. İçinden kadınların gizlice paketlenmiş paketlerle çıktığı, müstehcen ipeklerle süslenmiş bir çadırın önünde duraksadı. Gerçekten de sadece iç çamaşırlarına adanmış koca bir satıcı var mıydı?

Knight'a kapıda durmasını söyleyerek içeri girdi ve çıktığında, Lio'nun onu satın aldığı şeyle gördüğünde yüzünde belirecek ifadeyi düşünerek gülümsedi.

Kadınların başka kadınların saçlarıyla ilgilendiği bir tezgâhı izlemek için durakladı. Cassia'nın etrafında gördüğü örgü desenlerini ve boncuklu stilleri ustalıklı yaratan sanatçılardı. Hesperinlerin saç örgülerine verdiği değer Orthros'un İmparatorluk mirasına dayanıyordu kuşkusuz.

Cassia, Lio'nun örgüsünü hissetmek için bir ayak bileğini diğerine sürttü. Gözleri kapandı ve içine uzandı. Zihin koğuşu onu o kadar yakın hissettiriyordu ki, neredeyse onu burada güneşin altında yanında dururken hayal edebiliyordu. Daha sonra,

Bu sokaklarda anılarında yürüebilmesi için onu düşüncelerinin bırakacaktı.

Sonra güzellik satıcılarına rastladı. Çok fazla sabun olduğu için tüm koku yağlarına aldırma bile Hangisini alacağına karar vermekle o kadar meşguldü ki, kokulardan başı o kadar dönmüştü ki, arkasındaki kadını fark etmesi biraz zaman aldı.

Cassia onu daha önce görmüştü. Evet, kadın kesinlikle onun arkasındaki pilav ve börek arabalarında sıraya girmişti. Şimdi Cassia'nın birkaç adım gerisinde alışveriş yapıyordu.

Cassia içgüdüsel olarak Knight'ı kendisine yaklaştıırken, bir yandan da sabunlara gelişigüzel göz atıyormuş gibi görünmeye .

Gizlice kadını inceledi. Ortalama bir boy, ne ince ne de kıvrımlı bir yapı, ne sade ne de güzel bir yüz. Pek çok İmparatorluk mensubunun sahip olduğu koyu kahverengi ten rengine ve nötr bir ifadeye sahipti. Buradaki sayısız kişi gibi o da uzun bir tunik, İmparatorluk pantolonu ve toprak tonlarında sandaletler giyiyordu.

Şehrinin harikaları karşısında artık şaşırmayan bir müdavim olabilirdi. Ya da başka bir yerden gelmiş, işiyle meşgul bir tüccar.

Herhangi biri olabilirdi. Aslında o kadar sıradandı ki Cassia onu fark ettiği için kendini aptal gibi hissetti.

Cassia başını salladı ve sabunlarına geri döndü. Burası Tenebra değildi, burada arkasını kollamak zorundaydı ve kral her zaman onu takip etmesi için birini gönderirdi.

Kadın onun arkasından geliyordu çünkü ikisi de aynı şeyi yapıyordu; bir sabun standından diğerine geçiyorlardı. Kadının yarattığı tek tehlike, ikisinin de mideye indirdiği pilav ve böreklerdi.

Ama iki kabin aşağıda, Cassia kadına bir kez daha bakmaktan kendini alamadı. Bir şişe koku yağı için bir adamla pazarlık ediyordu.

Cassia yoluna devam etti. Ama tekrar baktığında koku şişesi hâlâ adamın tezgâhındaydı ve kadın Cassia'ya başından beri olduğu gibi aynı duruyordu.

Cassia sadece birkaç dolambaçlı yoldan gidecekti. Sadece kadının onu takip etmediğini doğrulamak için. Bunu yapmak aptalcaydı. Korkularına boyun eğecekti ama sadece bir anlığına. Arkasına baktığında kadın gitmiş olacaktı ve bu ona eski hayatındaki tüm o endişelerin gereksiz olduğunu kanıtlayacaktı.

İçgüdüsel olarak onun kaçma yöntemine kapılmıştı. Devam etmek için Sıra dışı bir şey yapmıyormuş gibi görünüyordu. Kadının becerisini test etmek için rotasını zorlaştırmak. Ölçüsünü almak için. Sonra da onu kaybetmeye çalışmak.

Kadın çok yetenekliydi. Kralın genellikle Cassia'nın peşinden gönderdiği koşuculardan çok daha iyiydi. Cassia birden fazla kez Güneş Pazarı'nda onu kovalayanın kendi hayal gücü olduğunu düşündü. Kadın da çok yetenekli olmasaydı, bunların hepsinin zihninde olduğuna inanabilirdi.

Kimdi bu kadın?

Cassia'nın akklı dönüp dolaşıp evraklarının gecikmesine geliyordu. Liman yetkilileri onu izlemeye karar vermiş miydi? Eğer öyleyse, onlara şüpheli davrandığına inanmaları için herhangi bir sebep vermemeliydi.

Cassia elini Şövalye'nin kafasına gömdü. Saçları diken olmuştu. Adam onun bacaklarına yaslandı. Onun içgüdülerine güvendi ve marketin farklı bir koridorunda, onun kendisini çağırđı yöne doğru döndü.

Knight telaşlandıysa, telaşlanmak için bir neden vardı.

Cassia'nın kollarındaki tüyler diken diken oldu. Pazarda iş başında olan tüm farklı büyölere lanet olsun. Tüm farkındalığını kadına odaklaması gerekirduyularını gıdıklamalarına ihtiyacı yoktu.

Burada gerçekten de çok fazla büyü vardı. O kadar çok ki, bazılarının onun üzerinde kullanılıp kullanılmadığını bile bilmiyordu.

Kalbi daha hızlı atmaya başladı ve bahçe çantasını daha sıkı kavradı. Girilecek gizli geçitler yoktu. Sarmaşık kolyenin büyüsü burada etkisizdi.

Güneş Pazarı kaybolmak için mükemmel bir yerdi. Ama bir büyücü sizi takip ediyorsa, kuytular, çatlaklar ve perdeler ne işe yarardı?

Ter içinde kalan Cassia, seçenekleri zihninden geçirerek pazarda yürümeye devam etti.

Yeterince bilgisi yoktu. Kadın avantajlıydı. Cassia'ya güpegündüz Güneş Pazarı'nda gözle görülür bir zarar veremezdi. Ama eğer işin içinde büyü varsa, Cassia'nın endişelenmesi gereken şey gözle görülür bir zarar olmayabilirdi.

Korkusu paniğe dönüşmeden hemen önce kadının gittiğini fark etti.

Cassia bir nefes aldı ve tekrar etrafına bakındı. Onu takip eden kadından hiçbir iz yoktu.

Ya da onu takip ettiğini düşündüğü kişi.

Emin olmak için birkaç tur daha attı. Artık etrafında ebeveynler ve çocuklarla, akademisyenler ve savaşçılarla dolu yoğun, değişken kalabalıklardan başka kimse yoktu.

Küçük bir ışıltılı bir sihirli tılsımla oynadığını görünce, sabun ve parfümün büyücülerin tezgâhlarıyla arasındaki ahşap ve kumaştan yapılmış çürük bir bölmenin hemen diğer tarafında olduğunu fark etti. O ve diğer kadın sabunlara göz atarken, parşömenler, asalar, eserler ve büyü yapma hizmetleri bunca zamandır bir koridor ötede duruyordu. Cassia ve Knight'ın tüylerinin diken diken olmasına şaşmamalı.

Cassia iç geçirdi ve kendi kendine güldü. İmparatorluk'ta tamamen güvendeydi.

"Her şey yolunda mı?"

Soru Cassia'nın sıçramasına ve dönüp konuşmacıya bakmasına neden oldu. Genç bir adam en yakındaki pazar tezgâhına yaslanmış, yiyecek satıcılarından birinden aldığı şişi yarısına kadar ağzına götürmüştü. Hoş bir kahkaha attı ve elindeki ellerini güven içinde tuttu.

Tenebra'da kendini bir tavşan gibi ürkmek konusunda eğitmişti. Gerçekten de yeteneğini kaybediyordu. Derin bir nefes aldı ve dost canlısı yabancıya çalıştı.

Knight bir hırıltı çıkardı, yanlış alarm yüzünden tüyleri hâlâ diken dikendi. Zavallı sevgilim, şu anda yaşadıklarından daha tehlikeli bir hayata alışkındı.

"Het." Cassia onun fırfırını tuttu. "Kibar ol, canım. Burada hepimiz arkadaşız." Adama özür dileyen bir bakış attı. "Şövalye çok sadık bir koruyucudur."

"İyi köpek." Genç adam şişindeki son sulu et lokmasını da çıkarıp Knight'a fırlattı.

Knight sanki bir ödöl avıymış gibi üzerine atladı ve o gittikten sonra taş yolu yaladı. Kuyruğunu sallayarak genç adama döndü.

Cassia gülerek rahatladı. "Belli ki onun minnettarlığını kazanmışsın."

"Umarım bu ikinizi önce korkutmuş olmamızı telafi eder." Adam, ona Orthros'taki İmparatorluk dostlarından bazılarını hatırlatan bir aksanla İlahi dilinde konuşuyordu.

O da modaya uygun üniversite öğrencileri gibi giyinmiş, canlı geometrik desenli bir tunik, Imperial pantolon ve sandaletler giymişti. metal diskler kayışları süslüyordu. Bu görünümüne, bileklerinde sıcak kehribar teninin bir şeridini görünür kılan bir çift dar eldiven eklemişti.

Ama tüm zamanını ders çalışarak geçiren biri olamayacak kadar kaslıydı. Saçları pragmatik bir şekilde kafasına yakın kesilmişti, yüzü temiz tıraşlıydı.

"Özür dilerim," dedi Cassia. "Genelde daha sakın biriyimdir."

"Buralardan değil mi?" Ağzının bir tarafı büyüleyici bir gülümsemeyle kalktı.

"Orthros'tan geldiğim için şehir hayatına alışkın olduğumu düşünebilirsiniz."

"Daha önce buraya hiç gelmediyseniz Marijani biraz bunaltıcı olabilir." "Selas ve Haima daha sessizdir."

"Gerçekten de. Hesperinler çok... kasvetli." Bakışları oldukça gurur verici bir şekilde onun üzerinde gezindi. "Senin gibi bir güzelliğin onların cüppeler?"

Cassia düşünmek için kendine zaman tanımak amacıyla karşılık olarak güldü.

Knight'a baktı ve başını eğdi. "Köpekleri seviyorsun ve nazik ellerin var. Hesperinlerle hayvan iyileştirme üzerine mi çalışıyorsun?"

"Ah, hayır." Nazik eller mi? Gerçekten mi? Bunu bütün kızlar üzerinde denedi mi?

"Hmm." Bakışları takdirle kadının ayaklarına kaydı. ". Sen Orthros'ta yeni stiller öğrenen bir dansçısın."

"Kesinlikle hayır."

"Bir düşüneyim..." Bir adım daha yaklaştı.

Thorns, daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştı. Kendi çıkarı için flört eden bir Tenebran lorduyla, hatta Flavian'ın çirkin romantik jestleriyle nasıl başa çıkacağını biliyordu. Bir insanın kendisiyle gizli bir amacı olmadan flört etmesine alışkın değildi.

Orthros'ta İmparatorluk dostlarıyla geçirdiği zaman ona çok az yol göstermişti. Lio'yla kaldığını bildikleri için asla flört etmeye çalışmamışlardı ve gözleri sadece Hesperine hisselerindeydi.

Burası mahkeme olmadığı için -Tanrıça'ya şükürler olsun- açık sözlü olmaya karar verdi. "Ben bir bahçıvanım. Newgift Cassia. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Newgift?" Dramatik ve kederli bir iç çekiş yaptı. "Bir başka güzel kadın daha, Orthros'taki sıkıcı yaşamda sonsuza dek kayboldu."

"Aksine, Hesperineim çok eğlenceli ve benden çok daha az kasvetli. Ama umarım onunla birlikte yüzyıllar boyunca mizah anlayışımı geliştiririm."

"Ah." Ona pişmanlık dolu bir gülümseme verdi. "Yani seni cezbeden şey fırsat ya da ölümsüzlük değil mi?"

"Oh, onlar da güzel. Ama burada kalmamın sebebi aşk."

"Bu konuda tartışacak bir şey yok. Yenilgiyi nezaketle kabul edeceğim."

Onun gülümsemesine karşılık verdi. "Güneş Pazarı'nda daha eğlenceli birini bulmakta zorlanmayacağına eminim." Bu yakışıklılığıyla gerçekten de bulamazdı.

"Ama İmparatorluğun başı dertte olan bir misafirine yardım etmeseydim bu pek onurlu bir davranış olmazdı. Az önce çok endişeli görünüyordunuz. Sorun neydi?"

Sabun alışverişi yapan masum bir kadının beni takip ettiğini sanmıştım. Çünkü babamın casuslar göndermesine çok alışkınım. Beni idam ettirmek istemesine neden olacak şeyler yapma eğilimim var. Harika bir sohbet başlatıcı. "Ben... Ben küçük kardeşim için endişeleniyorum."

Kaşlarını çattı ve aceleyle etrafına bakındı. "Onu pazarda mı kaybettiniz?"

"Oh, hayır. O Orthros'taki evinde. Aslında o benim Hesperine'imın küçük kız kardeşi. İkimiz de gittiğimiz için endişeli olmasından korkuyorum."

Gülümsemesi geri döndü, bu kez nezaketle yumuşaktı. "Siz ikiniz çok yakın olmalısınız."

"Tanıştığımız gecedan beri hiç ayrılmadık. İkimiz de ne olduğunu biliyoruz kayıp gibi hissettiriyor." Cassia ağzını kapattı. Bu güler yüzlü adamda ona düşüncelerini söyleme isteği uyandıran şey neydi?

Öte yandan, belki de bugünlerde daha az ketum olması iyiye işaretti. Orthrostaki dostlukları, dünyada kaç kişiye güvenilebileceğini anlamasına yardımcı olmuştu.

Dudaklarını büzdü. "Ona bir mektup yazmak seni daha iyi hissettirir mi?"

"Ona her gün yazacağıma söz verdim. Hafif seyahat ediyoruz, bu yüzden vardığımızda yazı malzemeleri satın alacağız."

"Belki bulmanıza yardımcı olabilirim? Arkadaşlarım ve ben olmadığı zamanlarda Güneş Pazarı'na sık sık gideriz. Size her şeyin nerede olduğunu gösterebilirim."

"Eminim bir yabancıya eşlik etmektense boş zamanınızın tadını çıkarmayı tercih edersiniz."

"Korkmayın, söz veriyorum, sizi işinizden alıkoymak için hiçbir girişimde bulunmayacağım.

Hesperine." Bu kez ağzının iki yanıyla da gülümsedi. "Başkent Üniversitesi kütüphanesindeki tüm parşömenler üzerine yemin ederim."

"Kapital! Bunu biliyordum. Yakında Ritüel'e olan anne ve babam oradan mezun oldu. Tüm yenilikçi araştırmaların orada yapıldığını söylüyorlar."

"İmparatorluk Üniversitesi'ndeki o züppelerin aksine biz aynı zamanda en dost canlıyız. Sana etrafı gezdireyim. Belki benim gibi tatile gelen sınıf arkadaşlarımla bile karşılaşırız ve böylece daha fazla arkadaşın olur. Marijani."

Bu tıpkı Harkhuf ve arkadaşlarıyla vakit geçirmek gibi olacak. Zarar vermeyeceğini düşündü. "Çok nazıksınız."

"Hiçbir şey düşünmeyin. Ben Dakk, bu arada. İşte. Artık yabancı değiliz." Doğruldu ve bir adım daha yaklaştı.

Cassia Dakk'a Hesperine tarzı bir bilek tokası verdi.

"Şu haline bak, çoğunlukla Hesperine olmuşsun bile." Dakk yine başını salladı ama kaşları alaycıydı.

"Umarım öyledir."

Kalabalık koridor boyunca yola koyuldular ve kadın onun önden gitmesine izin verdi. Görünüşe göre pazarın büyü bölümünün derinliklerine doğru gidiyorlardı. Burada bol miktarda kâğıt olması mantıklıydı.

"Peki, senin Hesperine'inin adı ne?" Dakk sordu. Cassia kızardı. "Lio."

"Şanslı adam. Senin ona aşık olduğun kadar o da sana aşık mı?"

Kızarması daha da arttı. "Evet."

"Öyle olsa iyi olur." Dakk göz kırptı. "Peki, ikiniz arasında konuşamayacağınız türden bir bağ var mı?"

"Evet. Ben Lio'nun niyetiyim." Tenebran ve Cordialı düşmanlarının aksine, Hesperinlerin Grace'i İmparatorluk müttefiklerinden saklamak zorunda olmadıkları bu yerde olmak ne kadar güzel.

Dakk yüzünü buruşturdu. "Bu çok... kalıcı."

Onun yüz ifadesine güldü. Yabani yulaflarını eken genç bir adamın Grace'in olasılığını oldukça korkutucu bulabileceğini düşündü.

"Harika bir şekilde kalıcı."

Başını iki yana salladı. "Orthros'u nasıl buluyorsun, gerçekten?"

"Hiçbir yerde olmadığım kadar mutluyum. Oraya ayak bastığım anda kendimi evimde gibi hissettim."

"Söyledikleri kadar soğuk mu?"

"Daha soğuk! Ama güzel. Hiç Orthros'a gitmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Benim alanım pek fazla yurtdışı eğitim seçeneği sunmuyor." "Çalışma alanınız nedir?"

"Zihin iyileştirme. Ama nitelikleri için Orthros'ta bir süre kalması gereken hırslı Yüksek Mahkeme adayları gibi değil. Ben daha geleneksel bir programdayım. Çoğunlukla İmparatorluğun dört bir yanındaki köylerde kâhinlerle uygulamalı eğitim alıyorum."

Ona her şeyi anlatabilecekmiş gibi hissetmesine şaşmamalı. Zihin şifacılarının başkaları üzerinde böyle bir etkisi vardı. "Zihin iyileştirmenin her büyük saygı duyuyorum. Lio'nun annesi ve Ritüel babamızın ikisi de zihin iyileştiricidir."

"Sormadan edemeyeceğim. Zihin şifacısı Kraliçe ile tanıştınız mı? Burada hepimiz onun hakkında bir şeyler okuduk."

"Ah, evet. Herkes Annassa Soteira ve Annassa Alea ile tanışır."

Cassia düşünmek için durakladı. "Onları kelimelerle ifade etmek çok zor.

Annassa Soteira benimle ilk konuştuğunda, beni herkesten daha iyi tanıdığını ve kendimi tanımama yardımcı olduğunu hissettim."

"İlginç."

"O nazik ve güzel ve... Kraliçeler sanki dünyada her şey gibi hissettiriyor."

"Orthros'u gerçekten seviyorsun."

"Ben... oraya zor bir yoldan geldim," diye açıklamaya çalıştı Cassia. "Çok fazla Geldiğimde hiçbir şeye inancım yoktu. Yine de Kraliçeler inancıma ilham veriyor." "Orthros'ta çok etkileyici bir şey inşa ettiler, buna hiç şüphe yok.

Ama Soteira burada kalsaydı ne inşa ederdi diye düşünmeden edemiyorum."

Cassia şaşkınlıkla ona baktı. "Burada kalamazdı. O ve Alea ayrı kalamazlar."

"Aşk için çok şeyi bir kenara attı. Zihin iyileştiren akademisyenler, onun geleceğimize katkıda bulunmak için burada kalmak yerine İmparatorluktan nasıl ayrıldığını ve gücünü nasıl aldığını ciltler dolusu yazıyor."

Demek bir tartışma , öyle mi? "Eğer o yardım etmezse, Orthros'a gelen mültecilere kim yardım edecek?"

"Diğer Hesperinler, sanırım."

"O olmasaydı başka Hesperinler olmazdı. O tüm türümüzü kurtardı."

"Hepsi de İmparatorluk'ta kalabilirdi."

Tenebralılar hariç. Dakk henüz kökenlerinden bahsetmemişti, bu yüzden kesinlikle dikkatleri üzerlerine çekmeyi planlamıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Ayrılma kararınızı sorgulamak istememiştim.

Özellikle de yerde mutlu değilseniz." Adam kızın yüzüne baktı. "Kuzeybatıdan mısınız? Orada çok uzak köyler olduğunu duydum, doğumlar kayıt altına bile alınmıyormuş ve çok az insan İmparatorluk vatandaşlığına sahipmiş. Kolay bir hayat olamaz."

İçinden Dakk'a uyukladığı her coğrafya dersi için teşekkür etti. "Doğru, İmparatorluk vatandaşı olarak doğmadım. Ama artık bir Orthros vatandaşıyım."

"Kendinizi evinizde hissedeceğiniz bir yer bulmanıza sevindim. Daha önce nasıldı?"

"Annem ben bebekken öldü, babam da..." *Bana bağırmadığı zamanlarda beni birkaç kez öldürmeye çalıştı.* "...nazik değildi. Kız kardeşim çocukken ayrılana kadar sahip olduğum tek gerçek aileydi. Aslında Lio ve ben bu yüzden buradayız. Orthros'taki arkadaşlarımız aracılığıyla kız kardeşimden haber aldık. Onu bulmayı umuyoruz, böylece Vaftizimden önce onun kutsamasını isteyebiliriz."

"İmparatorluk'ta hâlâ bir ailen mi var? Bu harika bir şey."

"Öyle. Ama İmparatorluk çok büyük bir yer ve onu bulmak zor olacak."

Tanrıça, şimdi adama hayat hikâyesini anlatıyordu. Belki de Harkhuf ve arkadaşlarıyla geçirdiği zaman onu fazla rahatlatmış, fazla açmıştı.

Ama Dakk'a kız kardeşinden bahsetmenin ne zararı vardı? Onların kuzeybatı İmparatorluğu'ndan gelen hödükler olduğunu sanıyordu, meşhur Tenebralılardan ikisi değil.

Bir el salladı. "Bu kadar üzücü hikâye yeter. Bana çalışmalarınızdan biraz daha bahsedin."

Büyücülerin ve bilginlerin tezgâhları arasında bir süre vakit geçirirken onu üniversite hayatıyla ilgili hikâyelerle eğlendirdi. Lio ve Komnena'nın hoşuna gidecek pek çok parşömen ve Zoe için hikâye kitapları buldu. Her türden büyüleyici eserler vardı, ancak eve Üstat Kona'ya götüreceğinden emin olabileceği hiçbir şey görmedi.

Dakk kâğıt satıcısıyla pazarlık etmesine yardım etti ve bir kutu dolusu güzel not, yeni tüy kalem ve mürekkep şişeleriyle oradan .

"Bu ." Ona işaret etti. "yazabileceğin bir yer biliyorum."

Onu pazarın açık bir alanına götürdü; burada yaşlılar masalarda aylak aylak oturmuş, tahta parçalarla bir tür oyun oynuyorlardı. Boş bir masayı ödünç aldılar ve Cassia'nın kâğıdını için oyun tahtasını bir kenara koydular.

Kalemini sayfanın üzerine koyarken tereddüt etti. Ensesinden yukarıya doğru bir sıcaklık süzüldü ve bunun sıcak günle hiçbir ilgisi yoktu. Başarılı bir üniversite öğrencisi olan yeni arkadaşı, onun sınırlı okuryazarlığının dehşetine tanık olmak üzereydi.

"Bu biraz zaman alabilir..."

Güldü. "Üniversitedeki kızların ailelerine yazdıkları mektupları gördüm. Evdeki kız kardeşler. Nasıl olduğunu bilirim, her zaman birbirimize anlatacak çok şeyimiz olur. Neden bu arada gidip içecek bir şeyler bulmuyorum?"

"Bu çok hoş olur, teşekkür ."

İzleyici olarak sadece Knight varken, Cassia kendini rahatlamış ve Zoe ile birlikte çalıştıkları kelime ve cümlelere konsantre olmuş buldu.

Sevgili Zoe çiçeği,

Lio uyuyor, ben de sana ilk mektubumuzu yazıyorum.

Knight ve ben Sun Market'teyiz. Dışarıda olmayı seviyor ve tabii ki yemekleri de! Umarım senin için aldığım hikaye kitabını beğenirsin.

Henüz hiçbir korsanla tanışmadık ama Dakk adında yeni bir arkadaş edindik. Rudhira ve Nike'ın gittiği okula gidiyor.

Sen ve Bosko korsancılık oynarken eğleniyor musunuz?

Sevgiler,

Cassia

Cassia notunu kimsenin ne kadar kısa olduğunu göremeyeceği bir yere, hikâye kitabının içine sıkıştırdı.

Tam o sırada Dakk elinde süt dolu iki açık hindistancevizi ile döndü. "İmparatorluk Posta İdaresi Ofisi'ni bulmaya hazır mısınız?"

"Bu kulağa çok... resmi geliyor."

Adam onu Güneş Pazarı'na geri götürürken zengin, ferahlatıcı hindistan cevizi sütünü . İmparatorluk Posta Ofisi, sürekli değişen pazarın tezgahları ve pavyonları arasında mangrov kerestesinden yapılmış kalıcı bir yapıya dönüşmüştü. Binanın arkasında küçük bir ruh kapısı vardı ve burada kısa, ten rengi cüppeler giymiş insanlar ağır yüklerle koşturarak girip çıkıyorlardı.

"Oh," dedi Cassia umutla, "hızlı görünüyor."

Dakk başını salladı. "Orthros ile zamanında yazışmak önemli, özellikle de yılın bu zamanlarında. Teslimatlar sadece Orthros'un gün ışığı saatleri. Posta İdaresi bu tür şeylerin süslü çizelgelerini tutuyor."

"Haima şu anda sadece birkaç saat güneş alıyor. Yavrular henüz uyanmamış olsa da eve döndüğümüzde alacakaranlık çökmüş olmalı."

"Peki o zaman, uyandığında paketinizin onu beklediğinden emin olalım."

Cassia birden kendini eve çok daha yakın hissetti ve Zoe için daha az endişelendi.

Ancak Dakk onu kalabalık ve nemli ofise yönlendirdiğinde kalbi sıkıştı. Uzun taba rengi cüppeler giymiş birkaç yönetici aceleyle paketler için ödeme kabul ediyordu ama her birinde uzun kuyruklar vardı.

Dakk genç yöneticilerden biriyle göz göze geldi ve diğer adamın yüzü memnuniyetle aydınlandı. Sonra Dakk ve Cassia'ya sıranın önünde el salladı.

Cassia sinirli bir şekilde hoşnutsuz müşterilere baktı. "Buna izin var mı?"

"Soran olursa, bu resmi bir üniversite işi." Dakk ona göz kırptı.

"Sınavlara çalışmasına yardım ettiğim için geçen yıl mezun oldu."

Genç yönetici Tradewinds'te onları sıcak bir şekilde karşıladı ve Dakk'ın elini sıktı. Bu adam da eldiven giyiyordu ve Cassia bunun yeni bir üniversite trendi olduğunu düşündü.

Yönetici Divine'a geçti. "Orthros'tan gelen güzel arkadaşın kim?"

Cassia yine kızardı ve onların ciddiyetsiz iltifatlarına boyun eğdi. Dakk'ın arkadaşı hikâye kitabını büyük bir özenle paketlemişti ve ona yüklü bir indirim yaptığından oldukça emindi. Sonunda Dakk'la birlikte anılarını anlatmayı ve Cassia'ya takılmayı zorunda kaldılar çünkü sıradaki diğer müşteriler çok sabırsız oldu.

Dakk'la birlikte tekrar temiz havaya çıktıklarında, bir esneme onu ele geçirdi ve güneşe baktı. Lio gibi o da genellikle günün bu saatlerinde uyuyordu. Şimdi yatma saatini geçeli saatler olmuştu.

Dakk ona bir kaşını kaldırdı ve Hesperine'inin geceleri onu uyutmadığına dair kabadayı bir yorum beklentisiyle kızardı. Ama tek söylediği "Ruh kapısı yorgunluğu mu?" oldu.

"Bu kadar ani iklim değiştirmek oldukça yorucu. En iyisi otele dönüp biraz kestireyim. Ama bugün bana yardım etmek için zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim. Zoe için endişelenmeden çok daha iyi uyuyacağım."

"Marijani'de ne kadar kalacaksınız?"

"Emin değilim. Kız kardeşimi aramamıza bağlı. Peki ya sen? Tatiliniz ne zaman bitiyor?"

"Çok fazla boş zamanım var. Harcamama yardım ettiğin için teşekkür ederim. Bazıları çok hoş." Ona kibar bir selam verdi. "Yarın Güneş Pazarı'na dönecek misiniz?"

Tereddüt etti ama gün tekrar gelmesi gerekeceğini düşündü. "Bir mektup daha postalamam gerekecek."

"O zaman size bir kez daha sıranın önünde yardımcı olmama izin verin! Sabah postanede buluşalım mı?"

"Tatilinizin daha büyük bir kısmını bir yabancıнын kaybolmasını engellemek için harcamak istediğinizden eminseniz."

"Kimsenin küçük kız kardeşini ihtiyaç duyduğu anda asla terk etmem. Sırada beklemek zorunda kalsaydınız, Zoe'yi korkunç bir belirsizlik içinde bırakırdınız."

Cassia gülümsedi. "Teşekkür ederim, Dakk. Vatandaş olmadığım için burada seyahat ederken nasıl karşılanacağımdan emin değildim. Ama bana kendimi çok iyi hissettirdiniz."

"Bunun için endişelenme Cassia. İmparatorluk'ta herkes misafirperverlik göstermeyi sever. Sizinle hanınıza kadar yürüyeyim mi?"

Tedirginliği yeniden ortaya çıktı ve onu Lio'yla birlikte kaldıkları yere götürmek istemediğini fark etti. Bu, o kadının kendisini takip ettiğinden şüphelenmek kadar aptalcaydı. Ama bir gün içinde yanlış yönlendirilmiş hayatta kalma içgüdülerine karşı ancak bu kadar çok savaş verebilirdi.

"Eminim gidip diğer üniversite arkadaşlarını bulmayı tercih edersin," dedi hafifçe.

"Günün bu erken saatinde benden yardım almadan sarhoş olabilirler. Öte yandan siz, paketleriniz için biraz yardımdan faydalanabilirsiniz, belki?"

"Bende de var. Biz bahçıvanların kasları vardır, bilirsin. O nazik elli hayvan şifacıları gibi değil."

Güldü. "Madem ısrar ediyorsun."

El sallayarak yanından ayrıldı. Cassia kolları satın aldıklarıyla dolu olarak hana döndü ve kendisini pazardaki eğlencesine çeken öğrenciye bakarak başını salladı. Tenebra'dan ne kadar farklı bir dünya.

OceanofPDF.com

ZAMAN PARÇALARI

LİO, uyandığını fark etmeden önce birkaç dakika boyunca CASSIA'YI izledi.

Aynanın önündeki tuvalet masasına tünemişti, saçları dağınık bir şekilde etrafına dökülüyordu. Yalınayaktı. Ama tüccar valinin sarayındaki bir parti için yeterince lüks bir ipek elbise giymişti. Tüm oda, kaşıkla yediği açık kavanozdaki sinameki yağı gibi kokuyordu.

Adamın gözlerinin açık olduğunu fark ettiğinde yanaklarına bir kızarıklık yayıldı.

Onu canlı kırmızı dudak boyası sürerken yakalamıştı. Sadece üst dudağı kırmızıydı, alt dudağı nemli ve pembeydi. Ona yavaşça gülümsedi.

Kızarması derinleşti. "Sarı benim en kötü rengimdir."

"Eğer bu elbise senin en kötü renginse, en iyi rengindeki güzelliğin beni o kadar sersemletirdi ki, baygın bir şekilde tekrar uykuya dalardım."

"Ah, canım. Bütün gün seni özledim.

bilinçsiz." Parmakları dudak boyası kabından hâlâ lekeliydi, ayağa kalktı ve ona doğru döndü. Sarı elbise etrafında dönüyordu. "Yani bu elbise seni uyanık tutacak kadar güvenli mi?"

"Tamamen uyanık." Başını yumruğuna dayadı ve bakışlarının kızın başından çıplak ayak parmaklarına doğru bir yolculuk daha yapmasına izin verdi.

"Yatarken yeni elbiseni giy, sana o rengin içinde ne kadar güzel olduğunu göstereyim."

Ona doğru sallandı.

"Sinameki yağını getir," diye önerdi.

Yatakta ona katılmadan önce kavanozu masadan kaptı.

Sarı ipek bohçayı kollarının arasına aldı. "Yeni elbisene kan lekesi bulaştırmayacağıma söz veriyorum."

"Sinameki yağı lekeleri konusunda böyle söz veremem."

Kırmızı dudaklarını öptü, meyve ve ezilmiş gül yapraklarının tadını aldı.

"Eğlenmene sevindim. Bana gününüzden bahsedin."

"Önce kahvaltını yapmak istemez misin?"

Bazen başka ihtiyaçlar kandan daha acil oluyordu. Onunla geçiremediği saatleri etmek gibi. Ona kelimelerle verebileceği o zamanın küçük parçalarını geri almak gibi. "Biz konuşurken ben bekleyebilirim."

Pembe dudağını ısırdı. Adam onun tereddüt ettiğini ve aurasında bir ağırlık olduğunu hissetti.

Görev. Bir an için onun Ziara'yı aramaya nereden başlamaları gerektiğini söyleyeceğini düşündü.

Ama yapmadı. Bacağını onun üzerine kaydırđı ve bugün yediği yemeklerden bahsetmeye başladı.

İçine bir tatmin doldu. O saatleri de telafı etmesi gerekiyordu. şafağını onun alacakaranlığına örmeye çalıştıkları bu anlar uğruna arayışlarını bir kenara bile bırakabilirdi.

"Marijani'yi seviyorum," dedi. "Kadınlar burada istedikleri yere gidebilirler."

"Sen nereye gittin?"

Bakışları onunkilerden uzaklaştı. "Usta Kona görülecek yerler hakkında bazı önerilerde bulundu."

"Seyahat programınıza nl Güneş Pazarı'nı da dahil , değil mi?" "Bana yapmam gerektiğini söyledi."

"Duyduklarınızı doğruladı mı?"

"Keşke sen de orada olabilseydin. Sana kütüphane için parşömen satıcılarından yeni kitaplar aldım."

"Parşmenler de mi? Ama sen bana zaten çok güzel şeyler getirdin."

Cassia yağı ve Cassia'nın kokusu dişlerinin uzamasına neden oldu. Bir parmağını kızın elbisesinden sarkan kuşağın içinde döndürdü ve diğer başparmağını pşmelerinin parlak rengini lekelediği ağzının köşesine sürttü. Dudakları onun dokunuşuyla bir gülümsemeye dönüştü.

Onun Güneş Pazarı'nda gördüğü tüm harikaları ve Zoe'ye gönderdiği paketi anlatışını dinledi. Ona ne kadar çok soru sorarsa, o kadar rahatlıyordu.

Sırf o özledi diye ne kadar eğlendiğini saklamak zorunda . Bunu şimdi aurasında , zlemiyordu, gerçekten zlemiyordu. "Bağımsız olman senin için iyi,

Cassia. Benimle sıkışıp kalacaksın yüzyıllardır. Fırsatınız varken yalnız geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarın."

Ona şakacı bir tokat attı. "Seninle birlikte olma ayrıcalığını elde için çok çalıştım."

"Misafirperverliğimi yıpratmamaya çalışacağım."

Bir elini göğsünde gezdirdi, avucu göbeğinin üzerinde durdu. Kadının dokunuşunun sıcaklığı adamın tenini ürpertti. "Ama sen çok

Hoş geldiniz ve beni yormanızdan çok keyif alıyorum."

Elini baldırı boyunca kaydırdı. "Gün içinde yalnız mısınız?" Kadın iç çekti. "Sen uyuduğunda seni hep özleyorum."

Eli, ayak bileğindeki örgünün üzerinde sıkılaştı. "Özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Bu normal. Başka türlü olmasını istemezdim. Tek başıma da iyiyim. Öyle olduğumu biliyorsun."

"Günlerinizin tadını çıkarmanızı istiyorum."

Başını onun göğsüne yasladı. "Bu daha önce yaşadığımdan farklı bir yalnızlık. İzole edilmiş, yalnız bir tür değil. Bağımsız türden."

"Hoşuna gidiyor."

Gülümsedi. "Sanırım öyle."

"Senin zevk aldığını hayal zevk alacağım."

Parmağıyla göğüs kıllarında bir daire çizerken bakışları tekrar yere düştü.

"Pazarda yeni bir arkadaş edindim. Umarım bu senin için sorun değildir."

Ayağa kalktı ve onu kucağına çekti. "Cassia, insanlarla tanışmak ve arkadaş edinmek için benden izin almak zorunda değilsin. Benim için sorun olmamasına gerek yok."

"Ama bir şeyleri kaçırdığınızı hissetmenizi istemiyorum."

"Teşekkür ederim gülüm. Düşünceni takdir ediyorum. Ama özgürlüğünü sağlamak için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Buna hayatının her alanı dahil. İnsanlarla vakit geçirmek bile."

Rahatsızlığı aurasında bir çalı yaması gibi hissediliyordu. Lio'nun kaşları kalktı. "Evet, erkek insanlar bile."

Sinirli bir ses çıkardı. "Capital Üniversitesi'nden burada tatil yapan bir öğrenci. Bana Harkhuf'u hatırlatıyor. Bunu ona çok açık bir şekilde ilk birkaç dakika boyunca ilgilendi ve ondan sonra tamamen arkadaşça davrandı." "Ama tanıştığınızda sizinle flört etmeye çalıştı."

Kızarması geri döndü, her zamankinden daha güzeldi. "Eminim bunu tüm kızlara yapıyordur."

"Seninle flört etmemesi için aptal olması lazım. Muhteşem birisin. Onu yola getirdiğini görmek için orada olamadığım için üzgünüm." Kız kıpırdanıp üzgün görünmek yerine gülünceye kadar dizinin arkasını gıdıkladı. Sesini boğazında alçaltarak büyüyle onu okşadı. "Cassia. Ben sizin majestelerinizim. Pazar yerindeki üniversite öğrencileri tarafından tehdit edilmiş hissetmiyorum."

"Flavian'ı kısıkanıyordun. Şiddetle tehdit ettin."

Lio'nun gülümsemesi onu terk etti ve onu kendine doğru daha sıkı çekti. "O farklıydı. Seninle evlenmeye çalıştı. Sen de onunla yalnız başına ormana gittin."

Gitmek isteyip istemediğini ya da ne tür istenmeyen tekliflerde bulunabileceğini bilmiyordum."

"İstenmemiş olabileceklerine dair bazı endişeleriniz olduğunu hatırlıyor gibiyim."

"Henüz hiçbir söz vermemiştik. O zaman öyleydi." Elini onun kalçasına doğru kaydırды. "Şimdi ise bu. Bana güvenini verdin. Ben de sana mutlak güvenimi vererek bu hediye her zaman onurlandıracağım."

Elini boynundan aşağıya, saç örgüsüne doğru uzattı ve alnını onunkine yasladı. "Sizi ne kadar seviyorum, Majesteleri."

"Majesteleri. Karşılığında ben de sizi çok seviyorum."

"Hiçbir şeyi kaçırmınıza gerek yok," dedi ciddiyetle. "İstediğin zaman sana Güneş Pazarı'nı zihnimde gezdirebilirim."

"Ve size Ay Pazarı'nda gerçek bir tur attıracağım. Geceleri ne sattıklarını görmeden Marijani'yi deneyimlemiş sayılmazsınız."

Ayak parmağını onun bacağının üzerinde gezdirdi. "Tam bize göre bir yere benziyor. Bu gece gidelim mi?"

"Evet." Tenindeki güneşin tadını çıkarırken bile onu ay ışığına doğru sürüklemek istiyordu. Ama gitmeleri için başka bir neden daha vardı. "Ziara hakkında soru sormak için en iyi yer orası."

"Ay Pazarı, korsanların iş yapacağı bir yere benziyor."

"Burası onların pazarı. Onların bölgesi."

"O zaman zevk ve amacı karıştıracamız." Onun kucağına oturdu ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Önce zevk. Boş bir mideyle amaca olmak zordur."

Dişleri aşağı indi. Onun davetini kabul etmeli ve diğer her şeyi unutmalıydı. Ama yapmadı. "Hayır gülüm. Önce Ziara'nın ne zaman döneceğini öğrenelim ve bu soruyu çözelim. Sonra sen Ay Pazarı'nın tadını çıkarırsın, ben de senin damarından içmiş olurum."

Elleri adamın saçlarında sıkılaştı. Tahrik edici çekiş ve aurasındaki istek neredeyse fikrini değiştirmesine neden oluyordu.

Ama o gitmesine izin verdi. Kucağından kaydı ve dudak rengini düzeltmeye gitti. Parmağı ağzının üzerinde geziniyor, bu gecenin şüphesi ve vaadiyle onunla alay .

AY PAZARI

CASSIA, içgüdülerini Lio'yla birlikte kıyafetlerini çıkarıp yatağa dönmelerini istediğinde Ay Pazarı için giyinmeyi ZOR BULDU. Ziara'yı bulma zorunluluğu her ne kadar üzerinde asılı dursa da, Özlem'in tüm tartışmaları kazanmanın bir yolu vardı.

Ama Lio haklıydı. *Aranan*'ın yerini bulmaya çalıştıktan sonra zevklerine dalabilirlerdi.

Gösterişli kırmızı festival tuniğinin yakasını düzeltiyordu ki hanın görevlilerinden biri elinde bir teslimatla kapıda belirdi. Lio küçük tomarı aldı, sonra da çocuğu bir bozuk para ve bir kutu sakız şekeriyle gönderdi.

Mektubun etrafına bağlanmış mor kurdeleyi görünce Cassia'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Zoe'den bir mektup gelmiş bile!"

Lio ile birlikte açtılar ve hanın lambalarının sıcak büyüğü ışığında .

Sevgili Cassia ve Lio,

Korsancılık oynadık ve sonra uyuyakalmışım. Sonra uyandım ve mektubunu aldım. Yeni hikaye kitabım için teşekkür ederim! Günü kurtaran keçiler hakkında! Artık en sevdiğim kitap! Babam ve ben onu yeni ve bu mektubu yazmama yardım etti!

Bana korsanlar hakkında her şeyi yaz!

Sevgiler,

Zoe ve Babası

Lio ona gülümsedi. "Belli ki hikâye kitabı seçmek Cesur Bahçıvan'ın yeteneklerinden bir diğeri."

"Umutsuzluktan ziyade heyecanlı görüldüğü için çok rahatladım. Belki de seyahat etmemiz onun için iyi olur. Bu ona sevildiğinde

güvenli ve hatta eğlenceli olabilir."

"Ve geri döneceğimizi." Lio, Zoe'den gelen değerli notu masanın üzerindeki yeni yazı malzemelerinin arasına sıkıştırdı.

"O zaman gidip şu bazılarıyla tanışalım. Orthros'taki adanmışları haber almak için sabırsızlanıyorlar." Cassia elindeki Marijani haritasına baktı ama kaşlarını çattı. "Ay Pazarı burada yok."

Lio haritayı katlayarak kapattı ve çantasına yerleştirdi. "Orada hoş karşılanan herkes nerede olduğunu biliyor."

Kaşlarını kaldırdı. "Ve nerede olduğunu bilmeyen herkes hoş karşılanmıyor mu?"

"Kesinlikle. İçeri girmenin sadece iki yolu var. Birincisi, çoğu korsanın yaptığı gibi gemiyle gelmek. Oldukça tehlikeli, anladığım kadarıyla. Nereye gittiğinizi bilmiyorsanız, resiflerde batmak kolaydır. Her korsan rotayı bir diğerinden öğrenmek zorundadır. Sadece güvendikleri kişilere yolu göstermeye dikkat ederler."

"Hiç kimse bu güvene ihanet etti mi?"

"Evet. Eğer biri sorun çıkarırsa, hem onun hem de onu davet eden korsanın geri dönmesi yasaktır. Asla."

"Anlıyorum. Pazara erişimini kaybetmek istemeyen her özel kişi sadece doğru kişileri davet ettiğinden emin olmalıdır. Kâr güçlü bir motivasyon kaynağıdır. Peki ya ikinci giriş yolu?"

"Hesperinler devreye girebilir ama sadece korsanların dost olarak gördükleri kişiler." "Bir Hesperine korsanların dostluğunu nasıl kazanır?" Cassia sordu.

"En sevdikleri Hesperine ticaret ortağının onayını kazanarak." "Kassandra," diye tamamladı Cassia.

"Ritüel annem herhangi bir mercan daha etkili bir caydırıcıdır. Ay Pazarı'na sadece onun kefil olduğu Hesperinler ayak basar. Neyse ki beni emzirdiğimden beri oraya götürüyor, bu yüzden ipleri biliyorum."

"Korsan ininde deneyimli, namuslu Firstgift Komnenos mu? Gerçekten mi?"

"İstediğim zaman oldukça kötü biri oluyorum, sizi temin ederim."

"Arkadaş olduğumuz gece kötü imajını mahvettin."

"Aksine, ben denizin ötesindeki iki ülkede aranan azılı bir sapkını."

Cassia ona muzip bir gülümseme verdi. Kirli sakalı, dizlerine kadar uzanan tuniği ve bol siyah İmparatorluk pantolonuyla baştan çıkarıcı görünüyordu.

"Gösterişli bir

Dişleri olan bir adam beni rom ve hazineyle dolu gizli bir korsan sığınağına götürmek üzere ve ben çıkış yolunu bilmeyeceğim. Bu kulağa hiç şüphesiz tehlikeli ve muhtemelen çok romantik bir macera gibi geliyor."

"Kuşkusuz romantik. Sadece belki biraz tehlikeli. İzin verin size Marijani'nin gerçek can damarını, şehrin karanlık yüzünü göstereyim." Kızın elini çevirdi ve bileğinin iç kısmını öptü.

Onu arzulaması kızıysa da, buluşmaları için onu bekletme konusundaki kararlılığı beklentisini tatlandırdı. Arzusu böyleyken görevlerine nasıl konsantre olacaktı?

Gülümsedi, kendi açlığı bakışlarında keskinleşiyordu. Onu daha yakına çekti. "Bu gece bana yakın dur, tamam mı?"

"Ay Pazarı'nın sadece belki biraz tehlikeli olduğunu söylediğini sanıyordum."

"İşte bu yüzden benim gibi daha tehlikeli birine yakın durmalısın." Onu kolunun altına aldı ve tanıdık adım atma hissi onları yukarı çekti.

Bir de baktı ki, ay ışığının aydınlattığı bir tür avluda duruyorlar. Zemin tahtalarla kaplıydı ve ahşap duvarlar durdukları yerden yukarı doğru kıvrılıyordu. Ahşapların üzerinde sarmaşıklar büyümüştü. Ölümlü duyularıyla bile her yerin farklı ve karmaşık bir büyümlü havası olduğunu söyleyebilirdi.

, eğri ağızlı bir kılıç kemiklerden yapılmış bir sehpanın üzerinde duruyordu. Kenarı kanla lekelenmişti.

Knight bu ürkütücü düzenlemeyi koklamak için öne doğru sıçradı. Sanki ava çıkmaya hazırmış gibi tüm vücudu alarma geçti. Cassia birden onun bir yırtıcı olduğunu hatırladı.

Lio bıçağa doğru başını salladı. "Ritüel anne beni ilk getirdiğinde kanımı adımlama odağına ekledim."

Cassia onlar geçerken kılıcın kabzasına sarılmış parmak kemiklerine baktı. "Korsanlar kapı bekçiliği konusunda çok ciddiler."

"Kan her zaman bir anlaşmayı mühürlemenin en güçlü yoludur. Yine de kemikler olmadan da yapabilirim."

Avludan dışarı açılan sivri bir kapıdan geçtiler ve Cassia buranın aslında bir avlu olmadığını fark etti. Burası uzun zaman önce karaya oturtulmuş bir geminin karnıydı. Etrafına bakındı.

Tüm Ay Pazarı kıyıya vurmuş, enkaz haline gelmiş ya da emekliye ayrılmış gemilerin parçalarından inşa edilmişti. Gövdeler ve iskelelerden oluşan bir labirentti. Yelkenler açılmıştı.

insanlar güverte olan plazalarda konuşup gülüşüyor ve aşıklar mürettebat hamaklarında aylaklık ediyordu. Karga yuvası olan balkonlarda Cassia'nın kalbini hoplatan ve ayaklarında dans etme isteği uyandıran bir ritim çalan müzisyenler vardı.

Salamura, rom ve baharat kokuları pazarın içinden süzülüyordu. Okyanus, hiçbir zaman gözden ya da kulaktan uzak kalmadan akıp gidiyordu. Aylar ve su, şehir içindeki şehre bir parıltı yaymak için bir araya gelirken, meşaleler ve Fenerler çivit rengi gecede parlak turuncu lekelerdi.

Okyanus havasını içine çekti. "Burada kaybolabiliriz."

"Bunu mümkün olan en kısa sürede yapmalıyız. İşimizi bir an önce halledelim ki yapabilelim."

"Nereden başlamalıyız?"

"The Plundered Heart ünlü korsanların tercih ettiği bir taverna. Oradaki biri bize Kaptan Ziara'nın gemisinin ne zaman limana yanaşacağını söyleyebilir."

Ay Pazarı'nda ilerlerken Lio Cassia'yı ona doğru tuttu. Knight, sanki her köşede onu bir av bekliyormuş gibi, enerji dolu bir şekilde kokuları alarak tetikte kaldı.

Kaptan Ziara ya da mürettebatı bu telaşın içinde bir yerlerde olabilir miydi? Cassia şu anda bile Solia'yı *taniyan* insanların yanından geçiyor olabilirdi.

Lio onu bir kemer oluşturan iki teknenin arasından geçirerek katmanlı gemilerden oluşan bir yuvaya götürdü. Önlerindeki avluda fokurdayan bir çeşme, masalar ve kısa, kilitli saçlı bir kadının içki servisi yaptığı fiçılardan yapılmış bir tezgâh vardı.

Lio onu Divine dilinde selamladı. "Ay'ın kutsamaları üzerinizde."

"Ve sen, stepçi," diye cevap verdi aynı dilde, onu düşünerek. "Sen benim müdavimlerimden biri değilsin."

"Ne yazık ki, Ay Pazarı'na yaptığım önceki ziyaretlerimde işletmenizi ziyaret etme fırsatım olmadı."

Ona bir kaşını kaldırdı. "Müdavimlerimden biri olmak için fazla kibarsınız."

Lio gülümsedi, genellikle çocuksu bir ifade olurdu. Ama bu gece, çapkınca görünüyordu. Bir dirseğini bara dayadı. "İstersen daha az kibar olabilirim."

Cassia'nın içinden Hesperine'i hana geri götürmek ve ondan kendisine karşı gerçekten de çok kaba davranmasını istemek geldi.

Barmen kıkırdadı ve Lio'ya sırtıttı. "Size ne getireyim?" "Naneli rom," diye yanıtladı. "'Lütfen' demekten kaçınmalı mıyım?" "Bana teşekkür etmesen de olur." Barmen göz kırptı.

Barmen içkiyi hazırladığında, Cassia içkiyi paylaşımlarını söylediği için . O tankard içinde boğulacak kadar büyüktü.

Barmen Knight'a bir gülümseme ve parça et fırlattı ve barın zeminindeki dağınık ikramı mideye indirdiğinde gözünü bile kırpmadı. "Başka bir şey var mı?"

Lio, "Kaptan Ziara ile ortak bir arkadaşımız var," dedi, "o bize *Wanted* yakında dönecek. Onu burada ne zaman bulabileceğimize dair bir fikriniz var mı?"

Barmen güldü. "Ziara döndüğünde sana söylememe gerek kalmayacak. Bileceksin."

Hepsi bu kadar mıydı? Bu sinir bozucu cevapsızlık için dünyanın öbür ucundan gelmişler ve bir korsan inine girmişlerdi.

"Nereden bileceğiz?" Cassia hayal kırıklığını sesinden uzak tutmaya çalışarak sordu.

", " diye yanıtladı barmen.

"Kaptan Ziara hakkında bize söyleyebileceğiniz başka bir şey var mı?" Cassia bastırdı.

Barmen gülümsemeyi kesti. "Size kendisi söylemediyse, bilmenizi istemiyordur."

Cassia dilini ısırды, sırlarını daha da sıkı bir şekilde kilitleyene kadar tek bilgi kaynaklarını merak etmesin diye.

Lio'nun büyüleyici gülümsemesi ve cömertçe yaptığı fazla ödeme Cassia'nın hatasını düzeltti. Onlara çeşmenin yanında bir masa buldu ve Cassia'nın sandalyesini onun için yukarı itti. "Neden biraz rom içmiyorsun? Seni rahatlatacaktır."

Bir daha düşündüm de, belki de bu içkinin tamamını bitirebilirdi. "Haklısın. Bu bardağın dibinde haber beklemek kesinlikle daha kolay olacak."

Knight masanın altında ayaklarının üzerine uzandı. Lio onun yanına oturmak yerine sandalyesini arkasına çekti ve omuzlarındaki gerginlik düğümlerini ovmaya başladı.

Küçük bir inilti çıkardı ve başının öne düşmesine izin verdi. "Sana büyü olduğunu söylemiş miydin?"

"Bu gece olmaz." Kıkırdadı. "Hesperines'in büyüğü şöhretine uygun yaşadığım için mutluyum."

"Sadece Hesperine büyüğü değil. Lio büyüğü."

Elleri yumuşadı, şefkatle ama sıkıca omurgası ile kürek kemikleri arasındaki boşluklara bastırdı. "Keşke sihirle düzeltemeyeceğim bu kadar çok şey olmasaydı."

"Beni düzelttin."

"mi?" Yakınına eğildi, nefesi kızın boynuna değiyordu. "Her seferinde. Daha sonra seni düzeltmeme izin vermelisin."

Onun boynuna bir öpücük kondurdu. "Beni nasıl düzeltmeyi planlıyorsun?"

"Nasıl istersen."

"Mmm."

Rom güzeldi ama Lio'nun kollarında her şeyi unutmak daha da iyi olurdu.

Hoş, yumuşak, sıcak bir his onu ele geçirdiğinde içkinin üçte birini bitirmişti. Üçte ikisini bitirdiğinde kıkırdadı. "Sanırım insanlığım o kadar da işe yaramaz değilmiş."

Lio uzanıp içkisini çaldı ve onun yerine bitirdi. "Daha bitirmemiştin."

"Bir sonraki taverna için yer ayırın."

"Başka bir meyhaneye mi gidiyoruz?"

"Bir yemek turuna çıkarız diye düşündüm. Hesperinlere hitap eden mükemmel etsiz yemekler sunan birçok yer var. Ve etsiz yemek yapan muz birası."

"Muz birası şişedeki neşeye benziyor."

Güneş Pazarı'nın yiyecek tezgâhları arasında yaptığı turun bir gece muadiline başladılar. Cassia, Lio'nun kendisini doyurma ihtiyacını sonuna kadar karşılamasına izin verdi ve alkol konusunda her zamankinden daha fazla şımarmasına izin verdi. Gece ilerledikçe tıka basa doymuş ve hatırlayabildiğinden daha fazla çakırkeyif olmuştu.

"Sarhoş olmak güzeldir."

"Sarhoşken çok tatlı oluyorsun."

Kendini dengelemek için bir elini Knight'ın omzuna koydu. "Nefret ediyorum Size katılmıyorum Sayın Diplomat, ancak bu durumda argümanınızın önyargınız nedeniyle geçersiz olduğunu düşünüyorum."

Lio'nun göğsü kahkahalarla sarsıldı. "O kadar içkiden sonra bile hâlâ bir diplomat gibi konuşabiliyorsun."

"Oooh. Bu şekilde hâlâ yetkin olabileceğimi fark etseydim Tenebra'da çok daha sık sarhoş olurdum." Sallanıyordu.

Lio onun beline güçlü bir kol doladı. "Kendini eğlenecek kadar güvende hissetmene sevindim. Kendini hasta etmediğin sürece sorun yok."

"Hasta değilim. Kendimi *harika* hissediyorum!" Bir adım uzaklaştı, kollarını uzattı ve Lio'nun kollarında son bulan orantısız bir daire çizdi.

İçkilerin ardından çok büyük bir kahve içti. Sonra dansçılardan oluşan bir kalabalığa rastladılar. Gülererek Knight'a otur-kalk komutu verdi ve Lio'yu dansın içine çekti. Şövalye liderlik etti, gerektiğinde Lio'nun adımlarda yolunu kaybetmesini önlemek için havalanmasını kullandı. Dans ettiler, dans ettiler, güldüler, birbirlerine fısıldadılar ve biraz daha güldüler.

"Şakalarımın sadece sarhoş olduğum için bana komik geldiğinden oldukça eminim.

Ve sen sadece tatlı olduğun için gülüyorsun."

"Gülüyorum çünkü ben de biraz sarhoş hissediyorum."

Onun boynunu okşadı. "Bu gece benden bir damla bile içmedin."

"Sorumsuzluktan sarhoş oldum."

"Oh, evet. Romdan daha iyi."

Görülecek daha çok şey vardı. Knight'ı alıp yollarına devam ettiler; pazar tezgâhlarının, kıvrımlı sokakların ve gölgeli kapıların yanından geçtiler. Cassia en önemli pazarlıkların gözlerden uzakta yapıldığından şüpheleniyordu ama sergilenen mallar da ilgi çekiciydi.

Adını aldığı İpek Toprakları'ndan gelen ipekler, Takımadalar'dan gelen ince porselenler, şiir ve büyü parşömenleri ve gecenin kendisi kadar keskin ve güzel her çeşit kılıç. Kuyumcular Cassia'nın bile gözlerini kamaştırmaya yetmişti ve o mücevherleri pek sevmezdi. Altın bir mücevhere bakmak için durakladı. Sihirli bir haleyle parlayan elmaslarla süslü burun yüzüğü.

"Bu kadar sarhoşken piercing konusunda bir karar vermek akıllıca olmaz." Lio koruyucu bir tavırla burnuna baktı.

O kadar çok güldü ki burnundan soludu. "Yeteneklerim onu daha sonra iyileştirir. Bu sadece geçici bir durum."

"Burnunu değil," diye yalvardı.

"Yapabiliyorken piercinglerin tadını çıkarmamalı mıyım?"

"Telafi etmek için sana klipsli küpeler yağdıracağım."

Onun göğsünü okşadı. "Merak etme. Burnumu olduğu gibi seviyorum." Burnunun ucunu öptü. "Bu rahatlatıcı. Çünkü ona bayılıyorum."

"Aslında fark ettiğim şey sihirdi, hızma değil."

Lio kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Sanırım büyümlü duyuların giderek güçleniyor."

Bu onu daha uyanık hissettirdi. "Gerçekten mi? Bu benim gizemli büyümlü bir yan etkisi olabilir mi?"

"Evet. Büyüleri algılama yeteneğinin gelişmesi ancak uyanan bir yakınlıktan kaynaklanabilir."

Cassia yeniden dans ediyormuş gibi hissetti. "Herkes büyü yaptığında dikkat kesiliyorum, belki bir kıvılcım çıkar diye."

"Geçen gece Lyros bir yüzüğü büyülerken bu yüzden mi bu kadar ilgiliydin?"

"Evet ama anlattığı şeyi hissedemedim. Yine de eserlerin nasıl yapıldığını öğrenmek ilginçti. Büyüyü mücevherin içine yerleştirdiğini söyledi."

"Evet, taşın doğasında var olan sihir büyüü sürdürüyor."

"Yani..." Kıkırdadı. "Benim zihnim senin zihin koğuşun için bir taş mı?"

"En değerli elmas," diye güvence verdi ona.

"Onun yerine zümrüt olabilir miyim?"

"Ah," dedi ilgiyle, "zümrütleri elmaslara mı tercih ediyorsunuz? Bunu hatırlayacağım."

Yüzünün kızardığını hissetti. "Mücevherleri tercih ettiğim pek çok şey var. Bana verdiğin ilk hediye olan bir kalıp sabunu ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

"Zenginliğin hiçbir zaman en büyük caziben olmadığını biliyorum, aşkım. Tenebran elçiliğinin mücevher dolu kasaları incelediği gece neye baktığını gördüm."

"Sen." Onu kendine çekti. "Ve artık sahip olamayacağım şeylere göz dikmek zorunda değilim. Çünkü sen benimsin."

"Ama benden lüks şeyler almaktan hoşlanmanız sizi küçük düşürmez. Zümrüt istemeye hakkın var."

Kaşları çatıldı. "Sanırım mücevherleri erkeklerin bir gelin satın almak ya da bir kadını cariye olarak işaretlemek için ödediği şeyler olarak düşünüyorum."

"Mücevherler sizin için her zaman bu anlama gelecekse, size her zaman başka bir şey alırım. Ama onlar hakkındaki duygularını değiştirebilirsek, bunu da yapmaktan mutluluk duyarım. Tenebra senin için onu lekeledi diye hiçbir şeyi kaçırmayı istemiyorum."

"." Ellerini yüzüne götürdü. "Lyros'tan zaten bir şey sipariş ettin, değil mi? Şimdi de beğenmeyeceğimi düşünüyorsun."

"Bunu konuşmuş olabiliriz. Sapkın bir sanatçı tarafından yapılmış, kan büyüyle aşılınmış ve utanmaz, dişli sevgilin tarafından aramızdaki kutsal bağı simgelemesi için sana bir mücevher parçasına çok mu itiraz edersin?"

" söyleyince evlilik ve cariyeliğin tam tersi oluyor, değil mi?" Hınzırca sırttı. Yoldan geçenlerin önünde onu öptü ve Ay Pazarı kalabalığı gözünü bile kırpmadı.

"Seni daha sonra çiçekleri görmeye götüreceğim," dedi.

Ona gülümsedi ve ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. "Ne tarafa?"

"Tek yapmamız gereken burnumu takip etmek. Kokularını buradan alıyorum."

Kısa süre sonra Cassia da onların kokusunu alabildi. Havanın nasıl bu kadar çok koku barındırdığını bilmiyordu ve kendini iki kat daha sarhoş hissediyordu.

Rengârenk kostümler içindeki satıcılar

çiçekleri yoldan geçenleri kesme çiçek almaya ikna ederken, elleri kokulu ve tırnakları topraklı diğer tüccarlar da fidan satıyordu

saksılarda. Her renkten çiçek Cassia ve Lio'nun etrafını sarmıştı; egzotik hazineler ve tanıdık yüzlerden oluşan bir harikalar diyarı.

Lio bir sepetten ayçiçeği satan küçük bir kıza bozuk para uzattı. Büyük, ipeksi beyaz çiçeği Cassia'nın kulağının arkasına sıkıştırdı ve narin, taze kokusu burnuna ulaştı.

"Hepsi gece çiçek açıyor!" dedi sevinçle. "Burada satılan her bir bitki. Aldığımız her şey kutup gecesi boyunca bize çiçek verecek. Ama hangisini alacağımı nasıl seçeceğim? Ve seyahat ederken onları nereye koyacağız?"

"Eğer karar veremiyorsanız, hepsini alın ve Orthros'a geri gönderelim."

"Hiçbir çekingenliğim yokken çiçek pazarında bana güvenmemelisiniz."

"Eğer evimizdeki tüm saksı bitkileri için yürüyemiyorsam havalan, gülüm. Eğer çiçekler mutluluğunuzu artırıyorsa, gelin tüm evi onlarla dolduralım."

"Beni çiçeklerden daha çok ne mutlu eder biliyor musun?" diye sordu.

"Burada satıyorlar mı?"

Kollarını onun boynuna doladı. "Hayır, o satılık değil."

Dişlek bir sırıtış tüm yüzüne yayılırken çekingenliği daha da azaldı. Sakallı yüzü, hafif bir deniz melteminde uçuşan saçları. "Ve o zaten senin."

Cassia onlar flört ederken ve pazarın çiçek bölümündeki her tezgâhı keşfederken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Sadece kızıl ayın belirli evrelerinde çiçek açan kanlı ay zambaklarını keşfetti. Gece açan yaseminler, kokusuyla yıkanabilmek için yeni bir sabun yapma arzusu uyandırdı. Her yerde, sevgili diplomatı kadar saf daha çok ayçiçeği vardı. O yapmadı

kendininkine uygun bir çiçek alıp bornozunun önüne ilıstirdiğinde protesto etti.

Orada ne olduğunu keşfetmesinin bu geceyi, hangisini alacağına karar vermesinin ertesi geceyi ve seçimlerini eve göndermek için tüm düzenlemeleri yapmasının bir başka geceyi alacağı sonucuna vardı.

"En sevdiğim şeyleri gördük," dedi sonunda. "Bakmak istediğin bir şey var mı?"

kadının vücuduna baktı ve bakışlarının değdiği her yerde kadının içine bir sıcaklık yayıldı. "O da piyasada değil."

"Kesinlikle hayır. Onu bir Hesperine çaldı." Onu hemen şimdi Ay Pazarı'ndan çalıp yataklarına mı ?

Alaycı ölümsüz, gözlerindeki hararete rağmen onun elini tutmakla yetindi. "Camcıların neler sergilediğini görelim mi?"

Zanaatkârların arasından geçerek yollarını buldular. Camcılar, açıklıkları mavi gecede turuncu renkte parıldayan bir kil ocağının önünde açık havada bir sahne kurmuşlardı. Bellerine kadar çıplak olan kaslı adamlar kıyı şeridinde ter döküyordu.

ve ateşlerinin sıcaklığı. Seyirciler onları izlerken, onlar da yakınlarda satışa sunulan vazoları .

Lio, Cassia'nın bulanık zihninin takip edemeyeceği kadar hızlı bir şekilde Tradewinds'te onlardan biriyle konuşmaya başladı. Ne olduğunu anlamadan cam üfleycisi Lio'ya onlara katılmasını işaret etti.

Lio tuniğini çıkardı ve Cassia'ya uzattı. Giysiyi kendine doğru tuttu ve onun kokusunu içine çekti. Sadece pantolonunu giyerek sahneye atlayışını izledi.

Camcılardan yedek bir üfleme demiri aldı ve fırının içine daldırdı. Uzun metal çubuğu, ucu pırıl pırıl sıcak camla kaplanmış halde geri çekti. Cam aşağıya doğru bakarken demiri sallamaya başladı ve bir sarkaç gibi önünde yaylanmasına izin verdi.

Boyunun ve sahnenin avantajını kullanarak çubuğun ucunun platformun altına doğru kaymasına izin verdi. Hareketin gücü erimiş camı istediği şekle soktu.

Dudakları demire dokundu ve nefesi camı doldurarak ona şekil ve hayat verdi. Çubuğu sihirle değil, saf fiziksel güçle döndürürken kolundaki ve gövdesindeki kaslar esnedi. Cassia büyülenmiş bir halde onun tüm vücudunun narin bir cam parçasına hayat vermek için çalışmasını izledi.

Vazo tamamlandığında, keskin bir bıçak kullanarak üst kısmın etrafını kesti ve ardından hassas bir şekilde camı demirden ayırdı. Diğer

Cam üfleyicileri onunla iltifat dolu tonlarda konuştular ve o da hepsine birer bilek tokası verdi. Vazoyu yakındaki bir sehpanın üzerine soğumaya bıraktıktan sonra Cassia'nın yanına gitmek için aşağı atladı.

"Sizin için, Majesteleri," diye mırıldandı kalabalığın gürültüsü altında.

"Bahçenizden buketler tutmak için."

Ellerini kalbine götürdü ve gözlerindeki memnuniyet parıltısını görene kadar bakışlarını ondan ayırmadı.

"Soğuduktan sonra geri gelip onu geri alabiliriz," dedi. "Bu arada yolumuzu kaybetmeye ne dersiniz?"

Kadın başıyla onayladı. Cübbesini ondan aldı ve çıplak göğsünün üzerinde açık bırakarak tekrar üzerine geçirdi. İzleyicilerden uzaklaşırken, bir kolunu onun beline doladı.

Onları yakındaki boş bir ara sokağın çekici mahremiyetine doğru itti. Cassia onu oradaki gölgelerin içine çekti, açık yakasından ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Ellerini onun iki yanındaki duvara dayadı ve aynı açıklıkla onu öptü.

Peçe büyüğü yumuşak ve ağır bir şekilde kadının üzerine indi ve kadın inledi. Ellerini önce göğsünde, sonra kollarında gezdirdi ve camın üzerinde gördüğü gücü hissetti. Sonra elleri onun üzerindeydi, vazoyu şekillendirdiği kadar dikkatli ve güçlü bir şekilde onu okşuyor, işliyor ve onunla alay ediyordu. Onun nefesini ağzından öptü ve zihin büyüğünün içine işlediğini hissetti.

Onu içine aldı, sadece onun ulaşabileceği tüm boş, boş yerlerine. Güneş ışığı onu orada ısıtmaya yetmiyordu. Ama Lio onu doldurdu ve taşmasını sağladı.

77~74

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OceanofPDF.com

SEVGİLİ ZOE

27 Annassa, 1597 IS

Sevgili Zoe,

Uykudan uyandığımda mektubunuzu alınca çok mutlu oldum!

Cassia ve ben bu gece korsanların hazinelerini sattıkları ünlü Ay Pazarı'nı ziyaret ettik. Kaptan Ziara henüz burada olmasa da birçok iyi korsan gördük.

İşte size ve Bosko'ya, tıpkı erlerin saçlarına taktıkları gibi boncuklar. Keçiler için de bazı korsan başlıkları aldık. Umarız oynarken bunlarla eğlenirsiniz.

Sevgilerimle,

Lio ve Cassia

28 Annassa, 1597 IS

Sevgili kaplumbağa güvercinler,

Zoe ve Bosko korsan boncuklarını çıkarmıyorlar. Şimdi Orthros'taki tüm süt çocukları biraz istiyor. Hesperine ebeveynlerinden bu kadar çok sipariş aldıklarında Ay Pazarı'ndaki kaşların nasıl kalkacağını hayal edin Kış .

Keçiler başörtüleri konusunda o kadar heyecanlı değiller ama Zoe onları giydirme çabalarında yenilgiyi kabul etmedi.

Lyros ve ben onun askeri strateji kitaplarından birinde size yardımcı olabileceğini düşündüğümüz bazı bilgiler bulduk. Sana bununla birlikte bir deşifre gönderiyoruz. mektup. İmparatorluk ordusunun kayıp askerleri bulmak için kullandığı arama stratejilerinin bir derlemesi.

Bunu İmparatorluktaki hemen her yere uyarlayabileceğinizi düşünüyoruz. Belki Ziara'dan aldığınız ipuçlarını takip etmenize yardımcı olur. Umarım o zamana kadar yardım etmek için size katılabiliriz.

Şimdi (yine) korsancılık oynarken yavruları beladan uzak tutmaya gidiyoruz.

Seninkiler,

Mak ve Lyros

29 Annassa, 1597 IS

Sevgili Mak ve Lyros,

Arama stratejileri için çok teşekkür ederim. Bu gece Moon Market'te bir masada zaman geçirdik ve Lio bana çok fazla yemek yedirirken bilgileri inceledik.

(Cassia bunu yazmam konusunda ısrar ediyor ama kayıtlara geçmesi için itiraz ediyorum. Ona o kadar tatlı yedirmek zorunda değildim).

Bu şüphesiz yardımcı olacaktır - eğer Ziara bize herhangi bir ipucu vermek için gelirse.

Hypatia'nın oylaması yaklaşırken İlk Kan Çemberi'nin ruh hali nasıl? Peki Argyros Hanesi'nde durum nasıl?

Şerefe,

Lio ve Cassia

30 Annassa, 1597 IS

Sevgili Lio ve Cassia,

Xandra'nın seçkin kız kardeşinin oylamada çekimser kalmasıyla, Birinci Kan Circle daha önce hiç görmediğimiz bir ruh hali içinde. İkinci Prenses'in caydırıcılığı ya da kalkanı olmadan, rakipleri ve müttefikleri gerçek pozisyonları nettir ve kendi başlarına ayakta dururlar.

Xandra'nın konutu Gündönümü Zirvesi'ndeki partizanlarımızın toplanma noktası haline geldi. Kia orayı bir isyan yuvasına dönüştürüyor elbette.

Mak ve ben, Tenebran siyasetinin yeni çağında Orthros'u koruma becerimize Stand'ın güvendiğini hisseden bazı genç kan arkadaşlarımızı partizan olarak güvence altına aldık.

Tartışmanın her iki tarafındaki herkes de Epodos'un iğrenç şarkılarını Haima'nın her yerinde duymaktan bıkmış durumda. Yaşlılar bunu asla kabul etmeyecektir, ancak Hypatia'nın destekçilerinin bile Nodora'nın müziğini kulaklarına daha tatlı bulduklarına inanıyoruz.

Tüm Stand'ın arenada birlikte geçirdiği bolca zaman, House Argyros'taki havaya yardımcı olmaya devam ediyor. Her gece Nike ile dövüşüyoruz. Artık bizi yenmesi eskisinden birkaç dakika daha fazla sürüyor.

Sizi bilgilendirmeye devam

edeceğiz. Sizin olsun,

Lyros ve Mak

31 Annassa, 1597 IS

Sevgili Lio ve Cassia,

Kurye derslerine sadece beş gece kaldı!

Herkes adım atma alıştırmaları yapmama yardım ediyor. Bu gece Argyros Amca'nın çatısından evimizdeki büyük kubbeye kadar adım attım.

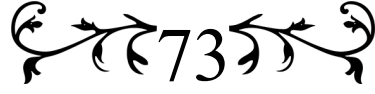
Annem kubbenin tepesine çıkmamın yasak olduğunu söyledi. Ama o kadar uzağa çıktım! Keçilerimle birlikte!

Sevgiler,

Zoe

Not: Babam bana yardım etmek zorunda . Sonra annem heceleme yardım etti.

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

32 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

PRENSES İÇİN BİR HEDİYE

Dakk o haftanın ilerleyen günlerinde demirci tezgâhında ona, "Kayıp bir keçinin aksanıyla konuşuyorsun," dedi.

Cassia, Zoe ile birlikte öğrendikleri, güvenle söyleyebildiği birkaç cümleden biriyle cevap verdi. "Keçileri severim."

Dakk elindeki dikili baltayı işaret etti. "Az önce samimi olduğunuz bir kadın için bu kelimeyi kullandınız. Senin Hesperine kıskanır mı?"

Cassia baltayı dikkatle demircinin vitrinine geri koydu. "Ah. Hayır. Ben zanaatımla evli ."

"Belli ki sen de dil eğitimine aşık değilsin," diye takıldı.

"Buraya gelmeye hazırlanırken Tradewinds kitabımla haftalarca uğraştım ama dilleri kitaplardan pek iyi öğrenemiyorum. Böyle bir pazarda çok daha hızlı öğreneceğim."

Bir kaşını kaldırdı. "Orthros'a gitmeden önce hiç Tradewinds konuşmadığını mı söylüyorsun?"

Bunu kabul etmek bir hata mıydı? Kuzeybatıdaki insanlar bile ticaret için Tradewinds konuşuyor muydu? "Ben, ah, çok korunaklıydım."

Cassia'nın omuzları arasında gerginlik vardı. Thorns, Cassia'nın orada konuşulan dili bilmediğini öğrenirse ne yapardı? Kuzeybatı mı?

Ona dikkatle baktı. "Bu durumda, Tradewinds'iniz yeni öğrenmeye başlayan biri için çok iyi. Aslında oldukça inanılmaz."

İçinden rahat bir nefes aldı. "Bunu duymak cesaret verici. Pratik yapmama yardım etmeni istesem çok şey mi istemiş olurum?"

"O dersten çok iyi notlar almıştım. kez bile bir bahçe aletini bir kadının kucağıyla karıştırmadım." Sakalını kaşıdı. "Bu çok acı verici bir hata olabilir."

"Lütfen, bu tür rahatsız edici hatalardan kaçınmama yardımcı olun."

"Seninle pratik yapmak kulağa eğlenceli geliyor." Gözleri parlıyordu, elini cebinden küçük bir tomar peynir çıkardı. Yeni bir kelime söyleyerek onu havaya kaldırdı. Sonra Knight'a uzattı ve ona duymadığı başka bir kelime söyledi.

Güldü ve Knight'ın Dakk'ın elindeki peyniri yalayıp yutmasını izledi. Köpeği bir yemek sersemliği içinde rahatladı. Dakk'ın hakkını yemeyelim, eldiveninin üzerindeki pislige gözünü bile kırpmadı.

"Ömür boyu bir arkadaş edindin," dedi, "ve 'peynir' ve 'köpek' kelimelerini asla unutmayacağım."

Pazar boyunca bunu bir oyun haline getirdiler. Dakk ona bir tezgâhtaki eşyalar için birkaç kelime söyledi ve başka bir tezgâha geldiklerinde benzer mallar, isimlerini hatırlamasını istedi. Kendisinin ve Lio'nun son mektuplarını Zoe'ye postalamak için durduğunda, Dakk ona yazı ve yazışma hakkında nasıl konuşulacağını öğretti. Cassia'nın pratik Tradewinds kelime hazinesi rekor bir hızla büyüdü.

"Alışveriş listende sırada ne var?" diye sordu. "Sana köpek yavrusu kelimesini miyim?"

Cassia Knight'ın kulaklarını kapattı. "bile geçirme. Asıl bulmam gereken şey akıl hocam için bir hediye."

"Orthros'taki öğretmenlerinden biri mi?"

Cassia başını salladı. "Güneş Pazarı'na gelemez tabii ki." "Doğru. Önemli olan kelime 'güneş'."

"Onun için neyin yeterince özel olacağından emin değilim."

"Akıl hocam için ne zaman bir hediyeye ihtiyacım olsa kendimi aynı ikilem içinde buluyorum. O aynı zamanda benim büyükannem, bu yüzden ona olan saygımı göstermek iki kat daha önemli hale ."

"Bu bir meydan okumaya benziyor."

"Hiçbir fikrin yok. Ama en son ona bir hediye verdiğimde, gerçekten gülümsedi. Bir şeyleri doğru yapıyor olmalıyım."

"Çalışmalarınız konusunda onun standartları da aynı derecede yüksek mi?"

"Oh, evet. O çok seçkin bir zihin şifacısı ve böyle bir öğretmene sahip olduğum için şanslıyım. Ama bunu kolaylaştırmıyor."

"Onun izinden gitmek için baskı mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Sadece sayısız nesle bedel."

"Peki, muazzam büyü gücüne sahip İmparatorluk anaekilleri hediye olarak nelerden hoşlanır?"

"Büyükannem kaliteli içkileri tercih eder."

Cassia yine güldü. "Korkarım akıl hocama böyle güzel bir şişe alsaydım, mahzeninde çoktan daha fazlası olurdu. Orthros'taki en şık evlerden birine sahip. Hayır, ben öyle olmasını istiyorum. Sadece burada bulabileceğiniz bir şey... sanki buradaymış gibi sağlayacak bir şey. Sun Market'in küçük bir parçasını ona götürmek istiyorum."

Alnında bir damla su hissettiğinde büyülü bir jeoda başını sallıyordu. Yüzünü gökyüzüne doğru kaldırdı. Nerede bu bulutlar nereden geliyor?

"En iyisi bir sığınak bulmak," diye tavsiye etti Dakk. "Çabuk."

Adam yakındaki bir ağacın altına saklanmak için koşarken kadın da onu takip etti. Mangrovun yayılan dallarının altına ulaştıklarında gökyüzü açılmış ve Güneş Pazarı'nın üzerine sürekli bir sağanak yağmıyordu.

Cassia kaşlarını çatarak damlayan yapraklara baktı. "Bunu beklemiyordum. Marijani'de çok sık yağmur yağmıyor olmalı."

Dakk güldü. "Yağmur mevsimi başlamak üzere. Aylarca yağmur yağacak."

"Güneş Pazarı'nın üzerinde güneş yok mu? Hayal bile edemiyorum." "Güneş geri dönecek."

Sanki sözlerini kanıtlamak istercesine, sağanak yağmur birkaç dakika içinde kesildi. Güneşin ılık, altın rengi ışınları kendi adını taşıyan pazarın üzerine yayıldı. Cassia kendini silkelerken Knight'tan uzak durdu.

Dakk yakındaki bir heykele başıyla işaret etti. "Güneşin dönüşü için Jua'ya teşekkür etmeliyim."

Şehrin kapıları gibi pırıl pırıl, koyu renkli ahşaptan oyulmuş figür, başında ağır bir sepet olan bir kadını tasvir ediyordu. Dakk onun yanına gitti ve sepetine bir kuvars ekleyerek Tradewinds dilinde bir şeyler mırıldandı.

Cassia heykelin yanında ona katıldı. "Ona daha saygılı ne olabilir? -Ona bir adak vermek mi, yoksa buralı olmadığım için kaçınmak mı?"

"Benim atalarım da bu bölgeden değil, ama Jua hiçbir zaman Benim hoşnutsuzluk duyuyor. Burada her türlü var. Ne de olsa o Güneş Pazarının tanrıçası."

"Güneş Pazarı'nın kendi tanrıçası mı var?"

Eldivenlerini düzeltti. "Sanırım ilk başta pazarın üzerine kurulduğu bataklığın tanrıçasıydı. Şimdi ise burada yapılan tüm ticaretin koruyucusu. Ticaretin iyi olduğu ve insanların yeterince adak adadığı mevsimlerde bazen yağmur mevsimini geciktirir."

Cassia sepete bir kuvars yerleştirdi ve Dakk duayı tekrarladı.

Bakışları onları koruyan ağaca ve Jua'nın heykeline kaydı. Saygıdeğer mangrovun ne kadar zamandır burada olduğunu, Marijani'nin üzerinde güneşi emdiğini, tüm bu ışığı ve sıcaklığı kabuğuna inşa ettiğini hayal edebiliyordu.

Bu satın alamayacağınız bir hazineydi.

Bakışları ağacın dibindeki çöplere takıldı. Tohum kabukları. "Dakk, ağaçtan tohum kabuğu almaya karşı herhangi bir gelenek ya da yasa var mı?

Bu ağacın altındaki toprak?"

Kaşlarını kaldırdı ve sanki çöpleri ilk kez fark ediyormuş gibi aşağıya baktı. "Sokak süpürgecilerinin işini kolaylaştırırsan kimsenin umurunda olmaz. Ama o eski şeyleri neden istiyorsun ki?"

Cassia eğildi ve yerden bir prenses için uygun bir hediye topladı. Tohumları dikkatlice çantasına yerleştirdi. "Bu akıl hocamın takdir edeceği bir şey."

"Büyükannemden çok daha bağışlayıcı olmalı."

Cassia kıkırdadı. "Ben demezdim. Yine de seni bir hediye bulmak için Güneş Pazarı'nın her yerine sürüklediğim için üzgünüm."

"Benim için bir zevkti. Ama sonuçta yardımınıza pek de ihtiyacınız yoktu."

"Hayır, çok yardımcı oldun." Gülümsedi. "Şehirde bir arkadaşımın olması çok güzel."

"Demek öyle." O da sırıttı.

"..." Cassia kelimelerini dikkatle seçti. "Kuzeybatı her şeyden çok uzak. İmparatorluk vatandaşı olarak doğan çocuklara öğretilen derslerle büyümedim. Yerel tanrılarımız bile farklı."

"Yakında bir Hesperine , o yüzden fark etmez."

"Ama cahil kalmak istemiyorum. Sadece Orthros'taki yeni halkım hakkında değil, İmparatorluk hakkında da daha iyi eğitim almayı umuyorum.

Bana dilden daha fazlasını öğretebilir misiniz?" "Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Her şeyi."

Tekrar yürümeye başladıklarında, pazarın güneşli bir gezinirken güldü. "Bu biraz zaman alır."

Yüzünü gökyüzünden parlayan sıcaklığa doğru kaldırdı. "Buradaki güneş tanrısı kim?"

"Bu Zalele, elbette. her yerde güneşin tanrısıdır, gökyüzünü asan odur. Besleyici, var olan her şeyin yaratıcısı."

Güneş Cassia'nın göğsüne doğru parlıyor gibiydi. İmparatorluklar Tenebra kadar uzakta bile olsa güneşin bir tanrıçaya ait olduğuna inanırlardı. Zalele'nin duymak bile Anthros'un kulağına hiçbir zaman kendisine ait olmayan bir şey üzerinde hak iddia eden küçük, zayıf bir sahtekâr gibi gelmesine neden oluyordu.

"Zalele'nin başkentteki tapınağını görmelisiniz," dedi Dakk. "Muhteşem."

"Belki orada saygılarımı sunma fırsatım olur."

"Ondan sadece günlük işlere karışmasını beklemeyin.

Jua gibi tanrıçalar. Zalele bunun için çok güçlü ve önemli. Ölümlülerin işlerini daha küçük tanrılara ve atalara bırakır."

Cassia ruh kapısından gelen ürkütücü sesleri hatırlayarak dudağını kemirdi. "Atalar buraya tam olarak nasıl dahil oluyorlar?"

Ona meraklı bir bakış attı. "Sanırım her soy bu soruya farklı bir cevap verecektir. Tüm geleneklerimiz, atalarımızın beklentilerine bağlı olarak İmparatorluğun farklı bölgelerinde çok büyük farklılıklar gösterir."

"Eminim burada kuzeybatıda hiç duymadığımız pek çok gelenek vardır."

"Pek çok vatandaş atalarına adak adar ve onları aile faaliyetlerine dahil . Örneğin, yaşayan ailelerin fincanlarını doldurmadan önce kahvenin ilk yudumunu onlar için yere dökmek genellikle bir gelenektir. üyeler."

Cassia, Sekizinci Çember'in kahvelerinin bir Methu'yla paylaşabileceği düşüncesinden hoşlandı. "Bu çok hoş bir uygulama."

"Herkesin atalarla iletişim kurmak için kendi ritüelleri, duaları ve büyüleri vardır, ancak hepimiz sık sık onların rehberliğine başvururuz. Onlardan korunma ve bilgelik isteriz. Elbette onların bize verdiği mesajları anlamak ya da yorumlamak her zaman kolay değildir."

Öte yandan fısıltılardan tavsiye alma düşüncesi Cassia'yı ürpertti. "Atalarınla... sık sık konuşur musun?"

Yüz ifadesi oldukça ciddiye. "Her gün." Cassia bunu hayal bile edemiyordu. "Zor mu?" "Neden zor olsun ki?"

Böyle şeylerin onun için normal olması ne kadar da şaşırtıcıydı. "Atalarını hiç duymadın mı?" diye sordu.

Sadece ruh kapılarında. "İtiraf ediyorum, atalarımın aram pek iyi değil."

"Peki ya atalarınız?" "Onlar benim için meçhul."

"Seninki büyük bir kayıp Cassia. Çok üzgünüm." Sesi sanki biri ölmüş ya da dünya onarılamayacak kadar bozulmuş .

Omuz silkmesini bastırdı. Tenebra hakkında takdir ettiği tek bir şey vardı. Orada, kralın tüm ataları bir mahzende, güven verici bir şekilde ölü ve sessizdi.

"Her şey ," dedi. "Artık Hespera'nınım."

OceanofPDF.com

İLK TAT

MARİJANİ'NİN IŞIKLARI balkonun ötesinden Cassia'ya parıldıyor, adanın güzelliği ve sırlarıyla onu cezbediyordu.

Bu gece, Şehir Devletlerinin mücevheri bir kez daha Kaptan Ziara hakkında en ufak bir ipucu vermemişti. Cassia ve Lio bütün hafta boyunca Ay Pazarı'nda dolaşmış olsalar da, her şey güzeldi ama sır yoktu. Sonunda gece için pes etmişler ve handaki odalarına dönmüşlerdi.

Şafak sökmeden saatler önce.

Peçeli saat daha sıkı sardı ve yanağını ona evini hatırlatan pürüzsüz yeşil ipeğe doğru kaydırıldı. Onu hissetti arkasından geliyor, onun varlığı ısıtıyordu. Bazen zihin koğuşunun orada olduğunu anlayamıyordu, onunla o kadar derinden kaynaşmıştı ki her hareketiyle yankılanıyordu.

Kollarını onun beline doladı ve kulağının arkasından öptü. Kadın ellerini adamın kolları boyunca, peçeli saat cübbesinin parlak mavisi üzerinde gezdirdi.

"kaybetmeyin," dedi. "Kaptan Ziara'nın yolculuğunun uzunluğunu öngörülemez hale getirebilecek pek çok faktör var. Tam olarak ne zaman varacağını bilmek zor. Ama o gece geldiğinde biz burada, hazır ve bekliyor olacağız."

"Kassandra bizi aceleyle buraya getirdiğinde, sanırım daha fazla beklemeyi beklemiyordum."

Başının üst kısmını okşadı. "Kahinin zamanlaması genellikle gizemlidir. Ama her zaman iyi bir sebep için."

"Haklısınız. Bunu tecrübelerimizden biliyoruz." Onun kollarında döndü. "Her şeyde olduğu gibi bu vahşi görevde de gösterdiğin sadakat için teşekkür ederim, Lio."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Cassia, bunu söylediğinde neden sende suçluluk hissediyorum? Kardeşini aradığın için özür dilemeni gerektirecek bir durum yok."

"Yeteneklerimi, aile gezimizi ve sonsuzluğumuzun geri kalanını kesintiye uğratmış olsa da mı? Görünüşe göre kralın benim ve Solia'nın hayatında yarattığı karmaşa her zaman sizinkini etkiliyor ya da tehlikeye atıyor."

"Bu da her zamanki gibi onun hatası, sizin değil."

"Grace'iniz geçmişin karmaşasıyla geliyor. Bazen keskin kenarlarım oluyor."

Bu onu güldürdü. Sesin içinde çok fazla sevgi vardı. "Tabii ki. Güllerin dikenleri vardır."

"Sabrın beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor."

"Cassia, ben de Solia'yı bulmak istiyorum."

Bakışları düştü. "Çok özverilisin."

". Hem de hiç." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve . "Neredeyse Hediye Gecesi'nde ne dediğimi hatırla."

O gecenin tüm önemli olaylarını ve mahrem anlarını düşündü. "Hangi şey? 'Isırığın bana zevk veriyor' mu? Yoksa 'çok güzel' mi? Ya da belki de sonunda bağırma şeklinizi kastediyorsunuz? Bunu özellikle hatırlıyorum. Sizi dinlemekten çok keyif almıştım."

Dişleri aşağı indi ve büyüye harekete geçti. Eğer onun krallığı yok eden bir bakışı varsa, bu ifade onun kâfir büyücü bakışıydı. "Aklında geleceğimizden başka bir şey olmamasını istediğimi söyledim. Solia için endişelenmeni istemiyorum. Hiçbir şeyin bunu bozmasına izin vermeyeceğim. Bizden. Ben bencelim Cassia. Kız kardeşin konusunda huzurlu olmanı istiyorum, böylece hayatımızı birlikte yaşamakta özgür olacaksın."

"Ben de öyle," dedi.

Davul sesleri balkonlarının altındaki avludan onlara doğru geliyordu. Bir flütün çağrısına ve teflerin şingirtisine bir İmparatorluk lavtasının özlem dolu tınıları katıldı.

Elini tutup avucunu öptü ve bu his tüm vücuduna . "Dans et benimle. Bu gece için her şeyi bir kenara bırak. Çatıya çıkalım ve yıldızların altında dans edelim."

Cassia müziğin çağrısına ve onun bakışlarındaki davete boyun eğdi. Onun kendisini çatıya çıkarmasına izin verdi.

Dişleri kınından çıkmış, peçeli saat cübbesi yarıya kadar açık, ay ışığında bir hayal gibiydi. O günün erken saatlerinde Güneş Pazarı'nda sıcaklığın ve ışığın nasıl hissettirdiğini unutmuştu. Hespera'nın dişlerini hissedebileceğini düşündü. Belki de bu sadece Lio'yu görünce duyduğu merak ve arzunun ürpertiydi.

Onu yakınına aldı ve onunla birlikte sallandı, en sevdikleri danslardan koparılmış çeşitli adımlarla ona yol gösterdi. Müzisyenler şarkılarını paylaşırken, anın mahremiyeti onu ve Lio'yu sarmaladı.

Onunla attığı her adım, onu kaygılarından daha da uzaklaştıran bir ayartmaydı. Adam onu döndürdüğünde, kız gülerek ondan uzaklaştı ve biraz Sıcak gece esintisiyle şüphelerinin çoğu uçup gitti. Adam onu tekrar kollarına çekerek korkularını uzaklaştırdı. Güçlü kolları onu sararken ve ateşli bakışları onun üzerindeyken, kendini bırakması kolay oldu.

Bir yanı şüpheye ya da göreve dayanmıyordu. Bu sadece onun kollarında olmanın doğru, diğer her şeyin yanlış olduğunu biliyordu. Bu parçası tek bir yasaya göre yaşıyordu, ona olan ihtiyacının yasasına ve bu tatmin edildiğinde dünyada her şey yolunda olmalıydı.

Danslarının her hareketinde, adamın vücudunun onunkine her dokunuşunda, kadının o kısmı biraz daha uyandı. Biraz daha nefessiz kaldı. İçindeki sıcaklık biraz daha arttı.

Onu tekrar kendisinden uzaklaştırdı ve vücudunun her zerresi buna karşı çıktı. Ama onu bir kez daha kendine çektiğinde, kollarının onu sarmasından tatmin daha da yoğun oldu.

Adam Hesperine dansından bir adım attı ve kadın da onu takip etti, adam sağ ayağını ileri doğru hareket ettirirken sol ayağını geriye doğru hareket ettirdi. Kalçaları birbirine değdi ve ihtiyaç bacaklarının arasına dolandı.

Birbiri ardına dizdiği dans adımları, yakınlığıyla onu kışkırtıyordu. Yansıtıcı gözleri ona doğru parlıyor, dansın büyümlü ışığını yakalıyordu. fenerlerin hepsi ona aitmiş gibi. Bakışlarını onu uyuşturan bir yoğunlukla tuttu, sanki sadece bir bakışla onun üzerinde zihin büyümlü yapıyordu.

Başka tarafa bakmadı. Adamın gözlerinde, bunu yapmasına dayanamadığını görebiliyordu. Eğer başka bir yere bakarsa, kollarının çemberinin ötesindeki tüm dünyayı kıskanacaktı.

"Seninle dans etmekten başka bir şey yapamam," diye nefes aldı. "Eğer istersen, dans ederim, dans ederim ve asla durmam. Benim üzerimde böyle bir gücün var, Lio."

Ağzı o kadar yakındı ki, sözlerini dudaklarında yakalamış gibiydi. "Senin benim üzerimde sahip olduğundan daha fazla güce sahip değilim."

Dudakları boğazının üzerinde gezinirken ona doğru eğildi. Baş hareketle ve ihtiyacıyla döndü. Dizini kaldırdı, iç uyluğuyla onun vücudunu okşadı.

Onu yukarı kaldırdı. Onu sıkıca tutarak, ayakları yerden ayrılırken bir daire çizdi. Birbirlerine bağlı olarak havada spiral çizdiler. Kalpleri

birbirlerine karşı gürlediler.

Dudaklarının tadı boğazının gerisinde inlemesine neden oldu. Dili onun dudaklarının arasına daldı. Ona doğru açıldı, böylece tatlı şarabın tadına bakabildi.

orada ve sıcak baharatlar ve ona sadece onun verebileceği adını koyamadığı her şey.

Bacağını onun etrafında sıktı ve vücudunu onunkiyle aynı hizaya getirmek için eğildi. Adamın uyarılmışlığı ipek cüppelerinin arasından kadının merkeziyle buluştu. Adamın eli kadının sırtında sıkılaştı ve onu kendine doğru bastırdı.

Onun alt dudağını ısırdı, müzik kulaklarında uzak, tatlı bir çağrıya . Tekrar ısırdı ve sonra onu teşvik eden onun alçak hırıltısı oldu.

Ayaklarıyla yeri aradı ve onları yere . Kendisini en yakın mobilyaya doğru çekmesine izin verdi. Bunun bir bank olduğunu düşündü. Çok kısaydı. Ama yatak çok uzaktaydı. Neden ona basmıyor ya da kollarına almıyordu? Daha hızlı olurdu.

"Bana o kadar ihtiyaç duymanı istiyorum ki beni istediğin yere götüreceksin," diye cevap verdi.

Onu tekrar içeri çekti, öpüşmelerinden sadece merdivenlerden düşmeyeceğinden emin olacak kadarını ayırdı. Ama adam onu sabit tuttu. Ona daha fazla aşık olması dışında düşmesine izin vermeyecekti.

İşte, sonunda, yatak. Hesperine'ini tül perdelerin sığınağına çekti. Adamın büyüsunün teninde gezindiğini hissetti ve perdenin bağları bir anda çözülerek, şeffaf ipeğin etraflarına düşmesine ve onları dünyadan koparmasına izin verdi.

Dizlerinin üzerine çöktüler, kadının bacaklarından biri hâlâ dolanmıştı. "Bu odanın üzerine kaç tane peçe attın?" diye nefes nefese kaldı.

"Bolca."

"Güzel. Sessiz kalabileceğimi sanmıyorum."

Dişleri uzadı, beyazdı ve yatak perdelerinin içindeki yarı karanlıkta .

Onun vücudunun her parçasına açlık duyuyordu. Ağzını ondan uzak tutamıyordu. Omzunu dişlerinin arasında hissetmek onu inletiyordu.

Kadın göğsünü ısırarak geçtiğinde, söz söyleme sırası ona gelmişti

Gölgelerin içinde zevk. Hızlı, açgözlü öpücüklerle adamın karnına doğru ilerledi.

Cüppesinin geri kalanını çözmeye çalışırken dişlerini göbeğinin altındaki kıllara geçirdi.

"Tanrıça, evet, Cassia. Bana ziyafet çek."

Ellerini dizlerinin iki yanındaki şiltenin üzerine koyarak eğildi ve raddosunu dudaklarının arasına aldı. nefesi kulaklarında sertçe yankılandı. Ağzını onunla doldurdu, emdi, onun sıcaklığının ve lezzetinin tadını çıkardı.

Zaten çok sert ve uzun olan ereksiyonu, kızın şehvetiyle sıçradı. Daha fazlası için sabırsızlanan kadın son bir kez uzun uzun tadına baktıktan sonra bir solukta ayağa kalktı.

Onu yastıklara doğru itti ve kucağına tırmandı. Onun Elleri bornozunun ipeksi kıvrımlarını kavradı ve adamın parmak eklemlerinin kalçalarına bastırıldığını hissetti.

Bakışları tekrar onunkileri yakaladı, perçinledi. Dudaklarını yaladı ve bedenlerini birleştirirken onun gözlerinin içine baktı.

Memnuniyetle hırıltılı bir inilti çıkardı. Zevk onu ayırıp gerdi ve dişlerini gösterdi.

Lio elini kızın başının arkasına sardı. "Siz insan formunda bir Hesperine'siniz, Majesteleri. Bunu asla unutmayın."

Ağzını kendi ağzına çekti. Dili donuk köpek dişlerinin her birini okşayarak ona sahip olacakları şeyi hatırlattı. Kim olacağını.

Hayır, kim olduğunu.

Adamın omuzlarını kavradı ve kalçalarını sallayarak şehvetli bir kâfir gibi kendini tekrar tekrar onunla doldurdu. Adamın vücudunun derinliklerine doğru her itişisi onun özlemini besliyordu. Birbirlerinin dudaklarını ve dillerini ısırıyorlar ve dişleri onun kanını çektiğinde, vücudu onun altında kabardı, onu içinde daha da yukarı itti, zihninin büyüsunu onun düşüncelerine sürükledi.

Ağzını onunkinden ayırdı, sadece boğazına doğru gitmek için, biliyordu. Öpücüğü olmadan ağzı çok kuru hissediyordu.

Onun kendisine bunun nasıl bir şey olduğunu tekrar göstermesini istiyordu. Zihinlerini daha geniş açmasını, böylece etinin dişlerinin altında eridiğini ve kanının ağzını doldurduğunu hissedebilmesini ve tadabilmesini istiyordu.

Cassia. Oh, Cassia. Bunu duydum.

Lio! Zihninde onun sesinin zengin tonlarıyla eğlendi. Onu haftalardır böyle duymamıştı, Grace Union'larının insanlığına meydan okuyarak uyandığı son zamandan beri duymamıştı. Sonunda yine oluyor.

Bu sefer daha hızlıydı.

Kalbi yerinden fırladı. Zihin koğuşu işleri kolaylaştırdı mı? Umarım kolaylaştırmıştır.

Umarım durmaz.

Büyüsü zihninde bir genişledi ve aralarındaki parlak bağlantıyı yakaladı. Başı geriye düştü. Kranasını onun etrafında sıkılaştırdı, onu içinde kavradı, beli serbest kalmadan hemen önceki nefes zevk-acı ile titriyordu.

Konuşmaya devam et, diye mırıldandı, sadece seni duyabileyim diye.

Onun sesinin başından ayak parmaklarına kadar her yerinde hissetti.

Lio. Bu çok fazla ve yeterli değil. Sana ihtiyacım var. Seni tatmadan bir gece daha geçirirsem öleceğim.

bak.

Dişlerini kadının içine geçirdi. Zevkin tadını aldı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Dudaklarını yaladı, aralarındaki sıvı nabzının ritmine göre onun üzerinde hareket etti.

Yüzünü adamın boynunun kıvrımına yaslamış, nefes nefese kalmıştı. Büyünün ve kanın ritmi boğazında yankılanıyordu. İsteddiği her şey, o deri tabakasının hemen altındaydı. Çok yakın ama yine de ulaşılmaz.

Kör ölümlü dişlerini adamın boğazına geçirdi ve derisini emdi. Dişlerini sıkı. *Bu muhteşem bir çürük oluşturacak.*

Sadece bir dakikalığına.

O bir dakika için çok eğleneceğim.

Sadece Lio'yla birlikte gülüyordu ve kadar yoğun bir zevk yaşıyordu...

Bir şey mi ısırдын?

Kadın daha sert ısırdı ve adam onun altında ürperdi. Birbirlerinden aldıkları zevk kanından ve zihninden geçerek kalbine geri döndü. Dişlerini onun damarına daha sıkı geçirdi ve yoğun zevk katmanları onu serbest bırakmaya doğru döndürürken dayanmaya çalıştı.

Haklıymışsın, dedi. Kesinlikle sessiz değil.

Çılgılığı yerini başka bir kahkahaya bıraktı.

Dişleri etini terk etti. Çenesi ağrıyınca dişlerini adamın boynundan ayırdı. Boynunun diğer tarafına erişebilmesi için başını kaldırdı, göz kapakları ağırlaşmıştı.

Bakışları kadının ağzında sabitlendi. Yüzü dehşet içinde dondu. "Yapma.

Yutma.

Yutmayın."

İşte o zaman adamın solgun boynundaki imkansız kızıllığı gördü.

Derisini parçalamıştı.

Alt dudağında bir ıslaklık hissetti ve bunun onun kanı olduğunu anladı. Çok yakındı. Çok yaklaştık. Çok...

İçgüdüsel olarak dili dışarı fırladı.

Onu ölümsüz bir hızla üzerinden çekip aldı. Bildiği bir sonraki şey, yatağın kenarına oturduğu ve adamın eline bir leğen ve bir şişe su tutuşturduğuydu.

". Hepsini. Sonra ağzını çalkala. *Yutma*." Gözleri yaşardı. Adamın talimatlarına uydu.

Onun kanının ilk, paha biçilmez tadı. Gitti.

Camlar onun sinirli gücüyle takırdadı. Artık yatağın diğer tarafında ulaşamayacağı bir yerdeydi. Omzunun üzerinden ona baktı. Yumruğunu ve çarşafın kenarını ereksiyonunun etrafına sarmış, diğer eliyle de yüzünü kapatmıştı. Sessiz bir ürpertiyle kendi tahliyesine dikkat etti. Zevki ve kanı boşa gitmişti.

Zarafet Birliği bir kez daha koptuğunda, kendini çok hissetti.

"Kanınız ağzımdaydı..." Gözyaşları yanaklarından aşağı daha hızlı dökülüyordu.

"Bu çok yakın bir karardı. Hiç , fark etmemiştim." "Tadına bile bakamadım."

"Cassia. . Burada olmaz, şimdi olmaz. Seni Marijani'deki bir handa.... güneş doğarken bizi bulabileceği bir yerde hediye edemem."

"Bundan nefret ediyorum." Perişan bir halde leğeni ve yatağının başucundaki komodinin üzerine bıraktı ve kollarını kendi etrafında kavuşturdu.

Ağırlığı yatağı terk etti.

"Hayır," demek için kendini zorladı. "Buraya gelme." Bir anlık Hesperine sessizliği. "Neden olmasın Cassia?"

Diş etleri zonkluyor, kalbi ağrıyor ve içindeki Özlem ona gerçeği söylüyordu. "Eğer şu anda bir kol mesafesine gelersen, dişlerimi bir kalp atışı kadar kısa bir sürede sana geçiririm."

"Bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim. Zamanı gelene kadar olmaz." Sonra karşısında durdu, yumuşak ışıktaki önünde diz çöktü ve ellerini tuttu. "Çok üzgünüm Cassia."

Ellerini tutarken bile yapabileceklerinden duyduğu korkuyla tüm vücudu gerildi. "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok."

"Sen de öyle. Az önce yaptığın şey çok doğaldı." Keskin bir nefes aldı. "Bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Öğretmenliğim konusunda size yardım edebilir miyim?" "Etmelisin."

"Senin için sorun olur mu?" diye ısrar etti.

Gözlerini adamın boğazındaki sütuna dikti. "*Lütfen.*"

Adamın zihni tekrar onunkine kaydı. Bir an için bu yakınlık onu daha da yaklaştırdı ve ağzını onun boynuna doğru indirdi. Sonra rahatlatıcı bir battaniye gibi uyuşukluk yumuşak ve ağır bir şekilde üzerine çöktü.

Oturduğu yerde sallanıyordu. Adam onu . Düşünceleri sürüklendi. Bir dakika önce ne için endişeleniyordu?

"Gün ışığında çırlıçıplak çok yakışıklısın," diye ağzından kaçırdı. "Ama belki ay ışığında daha yakışıklısın. Karar veremiyorum."

Gülümsemesi de yakışıklıydı ama biraz hüzünlüydü.

"Seni sürerken ısırmak çok iyi hissettirdi." Kadın adamın boynundaki kurumuş kan baktı. "Hoşuna gitti mi?"

Sanki bir büyüye dokunmaya çalışıyormuş gibi parmaklarını boğazında gezdirdi. "Evet." "Neden Yetenek Verilmemi yine erteledik?"

Onu yatağa geri yatırdı. "İnsanlığınıza biraz daha ihtiyacınız var."

Yorganı üzerine örtmesine izin verdi. "Ama istemiyorum. Hoşuma bile gitmiyor."

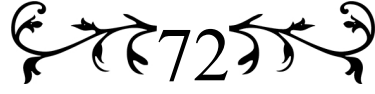
Alnına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Seninle ilgili her şeyi seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Uyu, Cassia."

"Ohh. Çok iyi hissettiriyor..." Esnedi. "...bunu sihrinle söylediğinde."

Müzik geri çekilmiş gibiydi ve duyabildiği tek şey zihnindeki gücün sükûnet veren tonlarıydı. Gözleri kapandı. Hatırladığı son şey adamın parmağının köpek dişine dokunuşuydu.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

33 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

ARANANLAR

CASSIA derin bir dinlenmişlik hissiyle uyandı, belli belirsiz güzel bir şey olduğu hissine kapılmıştı.

Gerçekte ne olduğunu hatırladığında, Lio'nun uyku büyüünün hoş etkileri kayboldu.

Battaniyeyi çenesinin altında tutarak doğruldu ve sefil bir ifadeyle Etrafındaki yatağa baktı. Knight dışında yatak boştu. Kollarını onun tüylü boynuna doladı ve o da endişeyle kulağını yaladı.

Odanın diğer tarafındaki bir sandalyede oturan Lio'yu gördü. Çok .

Kanatlar açıldı ve dışarıdaki ışıklar yüzüne yorgun görünmesine neden olan gölgeler düşürüyordu. "Güzel ay, majesteleri."

Bir eliyle gözlerini ovuşturdu. "Ne zamandır uyuyorum?" "Korkarım dün gecenin geri kalanında ve bütün gün."

"Tüm Şafak Uykusu'nu o sandalyede mi geçirdin?"

"Hayır, kollarımı sana dolayarak uyudum. Tekrar tamamen uyandığımda üzerindeki uyku büyüünü kaldırdım. Belki işini kolaylaştırır diye sen uyanırken burada otururum düşündüm."

Öyleydi. Ve yine de korkunçtu. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Aldatıldım."

İç çekti. "Ben de."

Odanın diğer ucundan birbirlerine baktılar. "Ne yapacağız?" diye sordu.

"Bence Ay Pazarı'nda bir gece geçirmek tam da ihtiyacımız olan şey."

"Kahvaltıya ihtiyacınız yok mu?"

"Şimdilik iyi olacağım."

Yakında onunla tekrar ziyafet çekmesi gerekecekti. Kendini kontrol etmek zorunda kalacaktı. Nasıl kontrol edecekti?

"Kıpırdarsam, beni kovalayıp saldırma dürtüsü hissedecek misin?" Ses tonu alaycıydı ama ona bakışından meseleyi ciddiye aldığı anlaşılıyordu

Cidden.

"Sanırım senin büyüün açlık içgüdülerim şimdilik yatıştı. Ama aynı şeyi Knight'ın için söyleyemem. Onu beslemeliyim."

"Ve kendin de bir şeyler ye."

Midesinin açlıktan çukurlaştığını hissetti, sanki özlemiyle alay ediyordu.

Cassia hanın çalışanlarının getirdiği yemekleri yedi, Knight'ı besledi ve gitmek için hazırlandı. Lio üstünü değiştirmek için diğer odaya geçti.

Adam geri döndüğünde, kadının tüm vücudu gerildi.

Bakışlarında öfke ve kararlılık parlıyordu ama sesi her zamanki gibi nazikti.

"Bu olmaz majesteleri. Daha önce hiç bu kadar

Daha önce Hesperines. Şimdi başlamanıza izin veremeyiz."

"Yaklaşırsan ne yaparım bilmiyorum."

mesafeyi geçti. Kadın bir adım geri attı. Ama sonra adam bir Hesperine adımı attı ve aniden elleri kollarında tam önünde durdu.

"Sakin ol Cassia. Kana susamışlığını kontrol etmek öğrenilmesi gereken bir şeydir. Öz disiplinin tüm yeni Hesperinlerin aldığı eğitimin merkezinde olmasının bir nedeni var. İkimizin de bunu bu kadar çabuk öğrenmen gerektiğini düşünmediğini biliyorum ama bunda utanılacak bir şey yok. Nasıl hissettirdiğini biliyorum. Bırak yardım edeyim."

Sakinliği ve kendine güveni çok güven vericiydi, yargılamadan yoksunluğu her zamanki gibi onun için bir merhemdi. Bir iç geçirdi. "Teşekkür ederim, majesteleri."

"Şimdilik kalabalık bir yere gitmek iyi bir taktik. Derinden tutulan Başkalarının yanında çekingenlik kendini kontrol etmene yardımcı olur. Uyku büyüünün verdiği sakinliğin etkisi geçtiğinde etrafımız insanlarla çevrili olacak ve kıyafetlerimi yırtmak için daha az istek duyacaksın."

Bir kahkahaya boğuldu. "Umarım öyledir."

Kolunu beline doladığında, boğazını bir kez daha morartmak için ani bir dürtüye kapılmadı. Yine de.

Onları ve Şövalye'yi Ay Pazarı'nın girişindeki kemik odağına doğru adımladı. Yere iner inmez, sadece bir Hesperine'in yapabileceği kadar hareketsiz kaldı, başını eğdi. Dinliyordu.

"Ne oldu, Lio? Ne duyuyorsun?"

"İskeleden alkışlar. Yeni gelen bir gemiye sesleniyorlar. Sanırım-" Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ziara'yı karşılıyorlar."

Hızla ilerledi. "Hadi gidelim."

Adam kızın elini tuttu ve peşlerinde Knight olduğu halde avludan hızla çıktılar. Kız daha "Ne tarafa?" diye sormadan kalabalığa karışmışlardı. Görünüşe göre tüm Ay Pazarı hareket halindeydi.

Müziyenler geldi, hala enstrümanlarını çalıyorlardı. Cam üfleyiciler kendi yaptıkları fenerleri taşıyarak geldiler. Yiyenler ve içenler geldi ve Cassia her yerde Kaptan Ziara ve *Arananlar*'a kadeh kaldırdıklarını duyabiliyordu.

"Gölgeler Ülkesi'nin burnunun dibinde bir güvenli yolculuk daha!" "Acaba bu sefer kaç büyücüyü kör etti?"

"Yelkenlerin şakırtısını duyuyor musunuz? Bu herkesin cebini dolduran paranın sesi."

"Ziara için iyi bir yıl, herkes için iyi bir yıldır!"

Cassia, kalabalık onu ve Lio'yu sürüklerken Knight'ı kendisine yakın tuttu. İleride direkler görünüyordu ama etrafındaki insanlar rıhtımı görmesini engelliyordu.

Lio'dan gelen bir havaya kaldırma büyüsünün hafifçe kaldırdığını hissetti ve aniden herkesin başının üstünü görebildi.

Orada, kalabalık iskelenin ucuna yanaşmış olan *Wanted*, Cassia'nın tüm umutlarını taşıyan gemiydi. Dikişli tahta tekne hırpalanmış, gururlu ve güzeldi. Onu görmek bile Cassia'yı heyecanlandırıyordu.

O gemi Cordium'a gidip dönmüştü ve bunu herhangi bir uygun ruh kapısından geçerek yapmamıştı. Keşfedilmemiş ufukları keşfetmiş ve çok az ölümlünün ya da Hesperin'in gördüğü sularda yelken açmıştı.

Bir zamanlar Solia'yı taşımıştı.

Solia *Wanted*'ı ilk gördüğünde ve onu tehlikeden uzaklaştıracağını anladığında ne hissetmişti?

Tam da bu iskeleye mi gelmişti? Bu tezahüratları dinlemiş, bu müziği duymuş ve bu havayı solumuş muydu? İmparatorluk topraklarına ilk kez burada, Ay Pazarı'nda mı ayak basmıştı?

Bu cesur ve yetenekli gemiyi gören Cassia, kız kardeşinin burada hoş karşılanacağına dair bir umut hissetti.

Gemide bir kadın duruyordu, elleri kalçalarında, mürettebatı yanında ve arkasında dizilmişti. Belinde kavisli bir kılıç ve her santimi güçle bilenmişti, koyu kahverengi teni yıpranmış ve birçok macerasının izlerini taşıyordu. Uzun, kilitli saçları ani bir okyanus rüzgârıyla arkasına savruluyordu. Bu meşhur ve kötü şöhretli Kaptan Ziara olmalıydı.

Kollarını kaldırdı. "Arkadaşlarım, meslektaşlarım... düşmanlarım!"

Bir kahkaha tufanı koptu.

"*Aranıyor'u* gördüğüne sevindin *mi?*" diye seslendi.

Kalabalık tezahürat yaptı, gürültü Cassia'nın üzerinden geçti. "Onu özledin *mi?*"

Daha da yüksek bir tezahürat.

"Taşıdığı şeyden bir parça ister misin?" Cassia'nın kulakları bağırırlarla çınladı.

"Pekala," diye tersledi Kaptan Ziara, "İmparatorluk topraklarını ayaklarımın altında hissedinceye ve düzgün bir içki içinceye kadar onun hiçbir yerine dokunamazsınız."

Hayranlarının kahkahaları arasında eğildi. Sonra bir rüzgâr anaforu oluştu ve saç örgüleri etrafında uçuşarak iskeleye doğru süzüldü. Mürettebatının geri kalanı da sanki ayaklarında kanatları gibi peşinden aşağıya atladı.

Bir kadın Ziara'nın yanına geldi ve kaptan kolunu onun beline doladı. Islıklar ve daha fazla tezahürat eşliğinde iskeleden aşağı birlikte yürüdüler. Denizcilerin geri kalanı da onları takip etti ve Cassia tamamı kadınlardan oluşan mürettebatın her bir üyesini inceledi. Eklektik ve canlı giysiler, saç stilleri ve dövmelemlerle İmparatorluğun her yerinden gelmiş gibi görünüyordular.

Lio onu nazikçe yere Cassia'nın ayakları tekrar yere değdi. "Kaptan bir rüzgâr büyücüsü mü?" diye sordu.

"Çok güçlü bir tane," diye onayladı. "Hadi Yağmalanmış Kalp'e gidelim ve kalabalığın önüne geçelim."

Onları adımlarken başını sallayışı geçişte kayboldu. Başka bir insan kalabalığının içine düştüler. Diğer herkes de Ziara'nın en sevdiği mekâna gelmesini bekliyordu. Yanlarındaki adam onları itip kaktı ve Knight ona ters baktı.

Cassia köpeğini geri çekerek yatıştırıcı bir eliyle başını okşadı. "O içeri girdiğinde bizi ona yaklaştırmamanın hiçbir yolu yok."

"Birinin üzerine inmeden olmaz," diye mırıldandı Lio.

"Diplomatik davranmamız gerekecek."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Diplomasiye izin yok."

"Oh, elbette, bu çok sorumlu bir davranış. Kibar olmamız gerekecek," diye düzeltti.

"Ay Pazarı'nda nezaketin para birimi olarak kabul edildiğinden emin değilim."

Cassia çaresizce Ziara ve zar zor görünen arkadaşını izledi.

Kalabalığın ortasından geçerek avluya girdi ve merdivenlerden çıkarak gözden kayboldu.

Lio'nun gözleri yukarı doğru kaydı. "Bence kibarlık ve cesaret arasında mutlu bir orta yol var."

Onun bakışlarını takip etti. "Ve sanırım bir korsan da talihin cesurlardan yana olduğunu kabul ederdi."

OceanofPDF.com

KAÇAK MALLAR VE SIRLAR

LIO ONLARI YAĞMALANMIŞ KALPTEN ÇIKARDI, orada bir boşluk bulmayı hedefledi.

daha az aura vardı. Sokağın karşısındaki boş bir balkona indiler. O ve Cassia, Knight'ın tamamen kapladığı eski karga yuvasına sığacak yer buldular.

Balkona çıkan ip merdivenden yukarı çıkan başka bir çift Knight'a sinirli bakışlar atarak geldikleri yoldan geri indiler. Lio arkalarından kibarca özür diledi, ancak Hesperine yeteneklerini kullanarak onları bu mükemmel bakış açısına ulaştırdığı için pişmanlık duymuyordu.

Knight'a minnettar bir okşama verdi. "Bir liegehound ve Hesperine'in birlikte bu kadar iyi çalışabileceğini kim bilebilirdi?"

"Ben yaptım." Cassia daha iyi görebilmek için parmaklıkların üzerinden eğildi.

Buradan Ziara ve beraberindekilerin Plundered Heart'ı oluşturan gemilerin çıktığını görebiliyorlardı. Korsanlar tüm mürettebata yetecek büyüklükte bir masanın etrafına oturdular.

Cassia, "Görünüşe göre en üst katın tamamını rezerve etmişler," dedi.

"Haklısın." Lio işaret etti. "Meyhane personeli, denizcilerin yemeklerini yerken rahatlayabilmeleri için merdivendeki kalabalığın çoğunu geri çeviriyor."

Cassia ona gizli gülümsemesini verdi. "Merdivene ihtiyacımız yok." "Leydim, havaya yükselme hizmetlerim tamamen sizindir."

Knight'a döndü. "*Baat*. Burada kal ve geri çekilişimizi koru, sevgilim." Lio ona kolunu uzattı.

O aldı. "Yetenekleriniz sadece genç kızların balkonlarına saldırmak için değil, aynı zamanda ünlü korsanlara yaklaşmak için de mükemmel."

"Hatırladığım kadarıyla, genç kız korsanların olabileceğinden çok daha misafirperverdi."

"Söz konusu genç kıızı büyücülerin burnunun dibinden çekip aldınız. Bu korsanları etkilemeli."

İkisini de kısa mesafe boyunca kalabalığın üzerinden havaya kaldırdı ve meyhanenin üst güvertesine yaklaştı. Tüm korsanların bakışları

onlara doğru, değerlendirerek.

Lio durakladı, parmaklıkların hemen ötesinde asılı kaldı. Cassia'yı bir koluyla sabit tutarak havada eğildi. "Kaptan Ziara, biraz konuşabilir miyiz?"

Bir kaşını kaldırdı. "Hazinelerle dolu bir gemim var ve sen bir kelime için gizlice buraya mı geliyorsun? Siz Hesperinler bazen tuhaf zevklere sahip oluyorsunuz."

Lio gülümsedi. "Ne yazık ki benim zevkim Ritüel annem Cassandra'nınki kadar rafine değil."

Kaptan Ziara onun Cassandra'yla olan bağlantısı hakkında doğruyu söylediğinden asla şüphe duymazdı. Burada, İmparatorluk'ta Hesperinler dürüstlükleriyle tanınırlardı. Dahası, tüm hileleri gören kahin hakkında kimse yalan söylemezdi.

Kaptan ona düşünceli bir bakış attı. "Sen Cassandra'nın Çocuklar mı? Hiç şaşırmadım. Kahin kendi kurallarına göre oynar. Görüyorum ki size de bir iki şey öğretmiş."

"Onun derslerine kulak vermeye çalışıyorum." "Adın ne o zaman?"

"Lio. Bu benim niyetim, Cassia. Onun adına buradayım."

Kaptan Ziara içini çekti. "Her yaşadığımızda en zor ayarlama bu oluyor. Zeminin aniden hareketsiz kalması değil. Yiyeceklerin değişiklik olsun diye taze olması değil. Her yerde *erkeklerin olması*."

"Can sıkıcı olmamak için elimden geleni yapacağım, sizi temin ederim," diye söz verdi Lio. "Küçük kız kardeşim Zoe size büyük saygı duyuyor. Çocuklar korsancılık oynadığında, sizin yerinize geçip efsanevi eylemlerinizi canlandırmakta ısrar ediyor. Eğer size karşı gelirsem evde yüzümü gösteremem."

Ziara başını arkaya eğdi ve güldü. "Görünüşe göre küçük Zoe'niz oldukça ele avuca sığmaz biri. Kalbime göre bir kız. Her türlü şeye neden olacak Büyüdüğünde başına büyük dertler açacağını söyleyebilirim."

"Kesinlikle öyle umuyorum. Bu arada, yıllar boyunca buluşmamızla ilgili masallar anlatılmasını isteyecektir."

Ziara başını arkadaşının omzuna yasladı. "Ne diyorsun aşkım? Kız kardeşinin masalları uğruna aramızdaki bir erkeğe tahammül edelim mi?"

Kollarını kavuşturdu. "Sanırım, sadece bir kişi olduğu sürece. Cassandra ona terbiyesini öğrettiğinden beri."

Kaptan Ziara ona katılmaları için el salladı. Kendisini ve Cassia'yı güverteye bıraktı.

Kaptan ve korsanlardan oluşan ziyafet masasının önünde duran Lio, bir dilekçe ile kraliçenin sarayında olduğu hissine . Ritüel annesinin adı onlara bir dinleyici kazandırdığı için minnettardı.

Ünlü korsan efsanesinin hakkını veriyordu. Meşhur rüzgâr büyüsü aurasında dönüyor, hiç durmuyordu. Saçlarındaki rengârenk boncuklar, sanki sadece kendisinin hissedebileceği bir esintiyle sallanıp şingirdiyordu. Saçlarında gri vardı

Şakakları ve gözlerinde bir dünya bilgelik. Dolgun dudakları çarpık bir gülümsemeyle kalktı.

Cassia korsanların kraliçesine kendi selamını sundu. "Bu bir onurdur, Kaptan Ziara. Hakkınızda duyduğum her şey beni şaşırdım."

Ziara geldikleri yoldan geriye baktı ve işaret etti. "Bu senin köpeğin mi?"

"Evet Kaptan," diye yanıtladı Cassia. "Yalnızca bir erkeğe izin verdiğinizizi söylemişsiniz."

Ziara'nın sevgilisi kıkırdadı. "Bunu bir köpeğe karşı kullanmayacağız."

Lio gülümseyerek, "Bunu aklımda tutacağım," dedi. "Cassia için Şövalye'yi almama izin verin."

Tazı ile geri döndüğünde Ziara Cassia'yı bir aşağı bir yukarı süzüyordu. "Vay, vay. Kassandra bize bazı yasaklı mallar göndermiş."

"Hiç de değil, Kaptan." Cassia yüzünde sert bir gülümseme belirdi. "Ben Orthros'un belgelenmiş bir vatandaşıyım."

"Her şey kâğıt üzerinde ama bir şey yok."

Cassia Knight'ın ağzının altını kaşdı. "Isırırım. Yakında benim de dişlerim ." Korsanlar buna güldü.

Ziara karşısındaki boş sandalyelerden ikisini işaret etti. "Bir Gölge Diyarlı gibi görünebilirsin ama bir Hesperine gibi konuşuyorsun. Otursana."

Lio ve Cassia masalarındaki korsanlara katıldılar ve Cassia, yanında kibarca oturan Knight'a bir şeyler mırıldandı. Lio bu hızlı ama kibar konuşmayı kaçırmadı.

ona meraklı bir bakış attı.

"Shadowlander," diye açıkladı, "İmparatorluk mensuplarının Tenebra veya Cordium'dan gelen insanlara atıfta bulunmak sıklıkla kullandıkları bir terim."

"O topraklar kötülüğün gölgesinde," dedi Ziara'nın yoldaşı, "ama sen onu buraya getirecek türden biri değilsin."

Ziara diğer kadının elini okşadı. "Bu Huru, benim ilk eşim, ortağım... ve en büyük zayıflığım. Bu sırrı aramızda tutmaya çalış."

İkinci Kaptan Huru güldü. Çok kısa boylu, neşeli, yuvarlak yüzlü ve tıknaz bir kadındı. "Herkes benim senin zayıf noktam olduğumu biliyor, Ziara. Seni koruyabilmem iyi bir şey."

Ziara'nın kulağından bir bıçak çıkarır gibi oldu, sonra da bakmadan fırlattı. Lio'nun başının yanından geçip gitti ve saçlarını karıştırdı. İfadesini kontrol ederek bıçağın düştüğü yeri görmek için döndü. Yakındaki bir direkte asılı duran bir adamın portresi, birçok bıçak darbesiyle delik deşik olmuştu. Huru'nun hançeri şu anda tam burnuna saplanmıştı.

"Cassia, Öfkenizi kazanacak kadar talihsiz olan bu adam kim, hanımlar?" diye sordu.

Ziara sıırıttı. "Gomba, *eski* özel asker." "Son asker mi?" Cassia tahmin etti.

"Oh, hayır. Onu henüz öldüremem. Hâlâ bitmemiş bir işimiz var." Ziara şarabından bir yudum aldı.

Lio bunun Moon Market Gece Gülü olduğunu koklayabiliyordu. Marijani'de pahalı bir şarap. İmparatorluktaki en pahalı şaraplardan biri. Ziara'nın mükemmel bir zevki vardı. Kaçak mallar ve sırlarla dolu krallığında hüküm sürdüğü için bunu kesinlikle karşılayabilirdi.

Bardağını döndürdü. "Bitmemiş işlerden bahsetmişken, sanırım ilgilenmemiz gereken bazı işler var."

KAPTANIN FİYATI

GİZEMLİ KAPTAN'ın sözleri Solia hakkında bir ipucu muydu? Cassia emin olamıyordu. Derin bir nefes aldı. "Kassandra bizim tek ortak tanıdığımız değil. Kız kardeşimin bir zamanlar sizin geminizde olduğuna dair iyi bir bilgiye sahibim."

Bir tepki vermesi için korsanı izledi ama insanları okuma becerisine rağmen kaptanın yüzünden ve vücut dilinden çok az şey çıkarabildi.

"Kimin otoritesi?" Ziara sordu.

"Namatsi'nin," diye yanıtladı Cassia.

"Kardeş ," diye kaptan. "Sana ne anlattı?" "Kız kardeşimle on beş yıl önce tanıştığınızı söyledi."

"Anlıyorum." Ziara şarabını yudumladı. "Yıllar boyunca gemime pek çok kadın bindi."

Cassia'ya göre Cordium'a çok az kişi gelmişti. Ama Ziara'nın Solia için yaptığı şeyin yasalara aykırı olması, müzakereye başlamak için uygun bir yer değildi.

"Kız kardeşinin adı ne?" Ziara sordu.

"Onu Solia adıyla tanıyorum, ancak farklı isimler kullanmış olması da mümkün."

"Kardeşliğin pek çok biçimi vardır. Onunla aranızdaki bağın niteliği nedir?"

"Biz doğuştan kardeşiz. Yani, üvey kardeşler. Babalarımız aynı ama annelerimiz farklı."

"Neye benziyor?"

Kaptan Ziara'nın keskin bakışları üzerindeyken Cassia'hiç şüphesi yoktu. korsan, *Wanted*'a ayak basan herkesi hatırlıyordu. Kendi hafızasına yardımcı olmak için soru sormuyordu.

Cassia'yı bir şekilde test ediyordu. Cassia testin gerçekte ne olduğunu anlayana kadar geçmeye devam etmek zorunda kalacaktı.

"Onu son gördüğümde," diye devam etti Cassia, "saçları uzun ve sarıydı. Mavi gözlü ve açık tenli, benden yarım baş daha uzun ve daha kıvrımlı. Sen onunla tanıştığında on yedi yaşındaydı."

"Bana babandan bahset."

Bırakın hakkında konuşmayı, onu düşünmek bile istemiyordu. Böyle bir canavarı anlatmaya nereden başlamalı?

Yüzüne sert bir gülümseme geldi. "Onun resmi olsaydı, Gomba'yla birlikte oraya asabilirdik ve bana böyle iyi nişan alarak bıçak atmayı öğretirsen sana minnettar olurum."

Bu ona korsanların bir kez daha gülmesini sağladı.

"Ondan kaçıyordu," diye açıkladı Cassia, "ve muhtemelen büyücülerden de. Kaçtığından beri onu görmedim. Artık Lio sayesinde ben de güvende olduğuma göre, onu bulmak istiyorum."

"Hmm," dedi Ziara. "Sorularınızı yanıtlayacağım - tabii ki makul bir ücret karşılığında."

Cassia'nın kalbi hızla çarptı. Bir korsan ona tehlikeli bir pazarlık teklif ediyor olabilirdi ama az önce Solia'yı bulmalarına yardımcı olabilecek bir bilgi sözü vermişti. "Eminim bir anlaşmaya varabiliriz."

Ziara başını salladı. "Fiyatı ben belirlerim, sen ve Hesperine'in ödersiniz ya da ödemezsiniz."

Lio'nun sabit eli Cassia'nın sırtından hiç ayrılmadı. Pazarlık konusunda ona güvendiğinin ve onu destekleyeceğinin işaretiydi bu.

"Bizden ne istediğinizi söyleyin," dedi Cassia, "biz de bunu değerlendirelim."

"İyi niyet göstergesi olarak bu gece küçük bir avans istiyorum. Tam fiyatı yarın ."

Cassia'nın içindeki hayatta kalan kişi ihanete karşı temkinliydi. Ama kendine Ziara'nın İmparatoriçe'ye hizmet eden bir korsan olduğunu hatırlattı. Büyücülerden çaldı, ortak düşmanları. Cassandra ile iş yapıyordu. Bu kadınlar hırsızdı ama aralarında büyük bir onur vardı.

"Bu adil," diye yanıtladı Cassia, "ama yarın tam fiyatınızı öğrendikten sonra reddetme hakkımızı saklı tutuyoruz."

"Adil," diye kabul etti Ziara. "Bu durumda, hepimiz sadece bu gece değiş tokuş ettiklerimizi alıp gideceğiz."

"Bu, avans karşılığında bu gece bize bir şey vereceğinizi gösteriyor."

Ziara gülümsedi. "Bu, ödemedenden memnun olup olmadığımıza bağlı."

Cassia, Ziara'nın parmaklarındaki sıra sıra dizilmiş mücevherli yüzükleri ve ellerindeki kadehi inceledi. Kaptanın makul fiyat fikrinin yüksek olduğu kesindi. Ama Blood Komnena Segetia'yı satın alabiliyorsa, bir korsanın sırlarını da satın alabileceklerinden emindi.

Avansı ödemek güvenli bir bahis gibi görünüyordu. Cassia düşüncelerini yansıtarak Lio'ya baktı.

"Aile paha biçilemez bir şeydir," diye kabul etti.

Ziara'nın bakışlarıyla buluşarak onun elini sıktı. "Avans için fiyatınızı söyleyin."

"Bir şişe alev dili yağı," diye yanıtladı Ziara.

Cassia'nın kaşları havaya kalktı. "Kaptan, böyle bir şey nadir bulunan bir şeydir.

Geldiğim yerde, eminim. Ama ne kadar sıra dışı olsa da, Ay Pazarı'nın herhangi bir köşesinde buna benzer bir şey bulamaz mıydınız? Kız kardeşimin nerede olduğuna dair bilgi için daha adil bir bedel öderdim."

Ziara kaşlarını çattı. "Cordium'daki o ukala büyücüler bu maddeyi kendileri için biriktirmekte şaşırtıcı derecede iyi bir iş çıkarıyorlar. Ama bana bir şişe sağlayabileceğinden şüpheleniyorum."

Ziara, Solia'nın Cassia için geride bıraktığı gizli alev dili şişesini biliyordu. Kız kardeşinin en değerli ve en sıkı korunan sırlarından biriydi. Ziara bu kadarını biliyordu.

Cassia'nın eli bahçe çantasının kayışında sıkılaştı. Tereddüt etmek için bir neden yoktu. Bir daha asla kralı gözetlemek için ateşin içinden geçmek zorunda kalmayacaktı. Artık onu koruması için alev dili yağına ihtiyacı yoktu.

Ama en başta şişeyi yanında getirmesiyle aynı nedenden dolayı tereddüt etti. Bu hâlâ Solia'nın değerli alevdili deposuydu, kız kardeşinin ona bıraktığı mirasın bir parçasıydı.

Ama artık Solia'dan geriye kalan tek şey bu değildi.

Artık bu işin peşini bırakmanın zamanı ve kız kardeşini tekrar görebilmek için bunun bedelini ödemesi gerekiyordu.

Cassia işlemeli bir zambakla etiketlenmiş küçük püsküllü şişeyi çıkardı. "Parfüm gibi görüldüğünü biliyorum ama kokusundan gerçek alev dili olduğunu anlayacaksınız."

Yüzbaşı Ziara'nın eline tutuşturdu.

Korsan ışığı yakalamak için onu havaya kaldırdı ve hayranlıkla çevirdi. Sonra onu burnunun altına tutarak burun deliklerini genişletti ve kokusundan bir tıslama çıkardı. "Çok güzel."

"Yani bu gece bize sunacak bir şeyin mi var?" Cassia sordu.

"Gerçekten de. Bir doğrulama. Solia'nın bizimle birlikte yelken açtığı konusunda haklısınız ve onun hakkında işinize yarayacak bilgilere sahibiz. Geri gel.

Yarın gece, gün batımından hemen sonra, yani bolca vaktimiz olacak. Geri kalan masrafları hallederiz, sonra da sana istediğin her şeyi anlatırım. biliyorum."

OceanofPDF.com

GÜVEN ÜZERİNE BİR SÖYLEM

Sütlerinin kapısı Cassia'nın arkasından kapandı ve Cassia kapıya yaslandı. Oymalar avuçlarına bastırırken, gecenin gerçekliği zihnine battı. "Ziara'yı bulduk ve bize Solia hakkında bildiklerini anlatacak."

Lio eşyalarını bir sandalyenin üzerine bırakmak için içeriye doğru ilerledi. "Evet." "Bu gerçekten oluyor."

Koltuğun kenarına oturdu ve ipek ayakkabılarını çıkardı. "Tebrikler gülüm. Bunu iyi idare ettin."

"Sen de öyle." Gözlerini onun yüzünde tutmaya çalıştı. O artık mütevazı bir Tenebran bakiresi değildi. Neden bir Hesperine'in ayak bileğini görmek kanını mı kaynatacak? "Ama bizden daha ne kadar ödeme yapmamızı isteyecek? Eğer

Alev dili yağını avans olarak görüyor, tam fiyatı ne olabilir?"

"Neden bizi tahmin yürütmeye zorladığını merak ediyorum. Bunu yarın öğrenmemiz ." Yakasını çözdü.

Ah dikenler, bakışlarının onun boğazından aşağı kaymasına izin vermemeliydi. "Ziara'ya güveniyor musun? Onun gibi bir kadın hakkında sorulacak en doğru soru bu mu?"

Lio, göğsünün üst kısmındaki saçları ortaya çıkaran o küçük bağları çözmeye devam ederken cevabını düşünüyor gibiydi. "O onurlu biri. Ama kendi kuralları dışında kimsenin kurallarına göre oynamaz."

"Bizler kafırız." Cassia'nın parmakları arkasındaki tahtanın oluklarında kıvrıldı. "Bu bizi de kolayca tanımlayabilir."

"Benim kurallarım çok katıdır." Lio ona doğru yürüdü, siyah seyahat bornozu göğsünün pürüzsüz hatlarını ve ince belini ortaya çıkaracak şekilde açtı.

Kendini kapıya doğru bastırdı.

Ellerini onun iki yanındaki kapıya dayadı, kolları geriye kayarak ön kollarını ortaya çıkardı. "Kurallarımın biri de Grace'ime iyi bakmaktır. Sana ziyafet çekmemi istiyorsun."

Dili kurumuştı, teni sıcaktı, vücudu onun yakınlığı karşısında gerginlikle karıncalanıyordu. "Bununla nasıl yaşıyorsun, Lio? Bunu sana aylarca yaptım. Uyanık olduğun her anın altında yatan bu Arzuyla nasıl düşünebildin?"

"Bu gece korsanların önünde nasıl davrandıysan aynı şekilde."

"Dakikalardır yalnızız ve ben şimdiden dağılmak üzereyim." "Tıpkı tekrar kollarına atılır atılmaz yaptığım gibi." Dudaklarını fırçaladı hassas bir kontrolle onun üzerinde.

Bu en ufak temas vücudunu yıldız ateşi gibi yaktı. Ondan aldığı basit bir öpücük bile bu kadar tehlikeli gelmeyeli uzun zaman olmuştu. Arzunun onu ele geçirmesine izin vermenin sonuçları.

Dudakları arasına en ufak bir mesafe koymak için başının geriye düşmesine izin verdi. Adam onun üzerinde gezinerek ona bu boşluğu verdi.

Başını iki yana salladı. "Seni tekrar çok sert ısırmağımın emin olmalıyız."

"Emin olacağım." Eli kızın boynundan aşağı kaydı.

Kadın ürperdi. "Zihin büyüsünü kullanarak kanımı akıtmamı engelleyebileceğini mi söylüyorsun?"

"Hayır. Bu, İrade'nizi dikkate almayacağım bir ölçüde engelleme gerektirir."

"Sanırım bana her zaman uyku büyüsü yapamazsın. Bir süreliğine Özlemimi yatıştırdı ama şimdi..." Yutkundu ve bacaklarını birbirine kenetledi. "Bir stratejiye ihtiyacımız var."

Kız, adamın gözlerinde ve ağzında eğlence belirtilerini gördü ama adam ona ciddi bir cevap verdi. "Aklında ne var?"

Sesi, mantıklı görünme çabasını yalanlarcasına yükseldi. "Ağzımı kapatırsak seni ısırma mümkün olmaz."

Şimdi ona oldukça ciddi bir şekilde bakıyordu. "Bu seni heyecanlandıran bir şey mi?"

"Ne?"

"Yatakta esaret oyunları."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu insanların heyecan verici bulduğu bir şey mi?"

"*Sevgi Üzerine Söylevler*'de buna ayrılmış koca bir bölüm var: 'Güven Üzerine Söylev'."

"Ah, hayır, bu eğlenmek için önerebileceğim bir şey değil. Bana şunu hatırlatıyor...boşver. Ama tek çözüm bu gibi görünüyor."

Lio doğruldu ve onu kapıdan uzaklaştırdı. "Bu sana neyi hatırlatıyor?"

Kadın adamın göğsüne çarptı, elleri adamın kısmen açık bornozunun önünü sıkıca kavradı. "Yok bir şey. Bu sağlam bir plan."

Adam onun ellerini tuttu ve onu yatağa doğru çekerken karşı koyamadı. Adam yatağın kenarına oturdu, onu dizlerinin arasına aldı ve planı zihninde giderek daha az emin hissetti.

"Bu hiçbir şey değil," dedi.

Neden ona her şeyi itiraf etmekten kaçınmaya çalışıyordu ki?

"Dürüst olmak gerekirse, bu bana Skleros beni zehirlediğinde gördüğüm imgelemi hatırlattı. Rüyamda bir yatağa bağlandığımı gördüm. Ama bir şeyler yapmak zorundayız."

Lio onu kucağına çekti. "Cassia. Sana *bunu* hatırlatacak bir şey yapmayı düşüneceğimi *mi* sanıyorsun? Hem de biz yatakta birlikteyken? Asla."

Kollarının onu sardığını hissederken bile başını ona doğru çevirmeye devam etti. "Sana ihtiyacın olanı vermeye devam edebilmem için bir yol bulmalıyız. Senden ihtiyacım olanı almalıyım, Lio. Zevkimiz bedenimi, büyün de zihnimi beslemeden bir gece bile geçiremem."

"Şşş." Onun saçlarını okşadı. "Şu anda ne hissettiğini biliyorum. Çok mantıklı davranıyormuşsun gibi hissediyorsun, oysa seni gerçekten Özlem yönlendiriyor."

"Bir yolunu bulmalıyız."

"Cassia." Onun yüzünü okşadı. "Bunun için tıkaça ihtiyacımız yok."

"Kontrolü kaybetmekten korkmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin."

"Evet, öyle. Ve sen zaman benim için kontrolümü kaybedebileceğim güvenli kişisin. Bunu bana birçok kez gösterdin. Şimdi rahatlamalı ve benimleyken kontrolünü kaybetmenin güvenli olduğunu hissetmelisin. Bundan emin olacağım."

"Yaptıklarımın seni sorumlu tutamam."

"Değilsin, gülüm. Ama artık daha dikkatli olmamız gerektiğini bildiğimize göre, başka bir talihsizlikten kaçınmanıza yardımcı olmak için üzerime düşeni yapacağım."

"Kendime güvenemiyorum," diye fısıldadı.

"O zaman bana güven."

Ona duyduğu güven, dünyasını ayakta tutan kirişlerden biriydi. Bunu her zaman yapabilirdi. Başını salladı.

"Buraya gel." Adam onu yatağa çekti ve artık itiraz edecek ya da fazla düşünecek gücü kalmamıştı.

Kadın battaniyenin üzerinde dizlerinin üzerinde otururken, adam onun arkasına geçti.

Kalçaları onunkileri çerçeveledi. Bacaklarını güven verici bir şekilde okşadı. "Bu mu

heyecan verici bulabileceğiniz bir şey?"

"Ohh." Korkuları bir arzu seli içinde yok olmaya başladı. Adam haklıydı. Özlem aklını başından alıyordu. "Bu konuda duyduğum tüm dedikodular kulağa çok heyecan verici geliyor."

"Kabul ediyorum, ben de denemek istiyordum." "Neden daha önce söylemedin?"

Durakladı, elleri yumuşak vuruşlarla kadının kalçalarında aşağı yukarı gezindi. "Çok uzun bir süre sevgili olacağız. Yavaş yavaş keşfetmeyi göze alabiliriz."

"Lio..." Omzunun üzerinden ona baktı. "Senden sıkılabileceğim gerçekten aklından geçti mi?"

"Daha sonrası için yeni bir şeyler saklamaktan zarar gelmez diye düşündüm."

Başını iki yana salladı. "Neredeyse bir asırdır birlikte olan annenle babanın birbirlerinden sıkıldıklarını mı düşünüyorsun?"

"Her birlikte gizlice kaçtıklarını düşünürsek? Hayır."

"Kraliçelerin bin altı yüz yıl sonra birbirlerinden sıkıldıklarını mı düşünüyorsunuz?"

Güldü. "Orthros'un her yerinde saygıyla kabul edilir ki Kraliçeler birbirleriyle, genç kanlıların kendi paylarıyla eğlendiklerinden daha fazla eğlenirler."

"Lio, benim endişelim. Bundan bin yıl sonra tek yapman gereken bana bakmak olacak ve beni ilk ısırdığın zamanki gibi senin için çıldıracağım."

Başını eğdi ve ağzını kadının omzunun çıplak tenine, seyahat bornozunun yakasının hemen üstüne getirdi. Parmağını cüppesinin üzerinden kalçasının iç kısmında gezdirdi. Burada dizlerini açmış oturuyordu ve Arkası bacaklarının arasına sıkışmıştı, hâlâ kıyafetlerini giyiyor olsa kendini ona karşı çıplak hissediyordu.

Adam kadının cüppesini yukarı çekti ve kadın da kollarını kaldırarak adamın onu soymasını sağladı.

Elleri vücudunun üzerinde gezinerek ona rehberlik etti. pozisyon vermesine izin verdi. Adam onun elleri ve dizleri üzerinde olmasını istiyordu.

Omurgasından aşağı bir mahcubiyet hissi süzüldü ama kısa sürdü. İçinden ilkel bir heyecan geçti, her türlü tereddüdü kovaladı ve bacaklarının arasında ağrıyan bir arzuyla birikti.

"Senin de burada çillerin var." İki eliyle kalçalarını okşadı.

"Tüm o güneşlenme."

Birlikte güldüler ve o sadece onu daha çok istedi. O kadar yavaş ilerliyordu ki, bu onu öldürecekti.

"Seni seviyorum," dedi.

"Seni seviyorum."

Boynunun alt kısmına masaj yaparak her sinirine iki tür zevk gönderdi. Omuzlarına ve sırtına doğru devam etti. Ellerinin baskısı, içinde çok daha tatlı bir gerilim yaratırken, endişesinin son izlerini de hafifletti.

Sonra elleri kadının altına kayd ve göğüslerini avuçlarının arasına alarak sarkıtları yerden okşadı. Hâlâ meme uçlarından biriyle oynarken, diğer elini arkadan kalçalarının arasına kaydırıldı. Parmakları onun kranasına girdi. Sırtını eğmek ve kalçalarını onun için yukarı kaldırmak tamamen içgüdüsel bir hareketti.

"Hoşuna gitti mi Cassia?"

"Doğal hissettiriyor."

"Çok güzelsin." Başparmağını kadının mahrem kanalının çatısına bastırıldı.

Kadın inledi ve kalçalarını tekrar yuvarladı. Adam parmakları ve başparmağıyla onu mükemmel bir şekilde çalıştırarak kalux'unu ve krana'sının derinliklerini tatmin etti. Zihin büyüğü onun üzerine indi. Bacaklarının arasındaki yeni bir ıslaklık dalgası elinin daha hızlı kaymasını sağladı.

Güven bana.

Zihninde onun sözleriyle, düzensiz bir iç çekti. *biliyorsun.*

Elleri onu orgazmın eşiğinde bıraktı. Kumaş hışırdadı. Cüppesi kadının görüş alanının köşesindeki yatağın üzerine düştü. Bir hışırtı daha, yatağın eğilmesi. Adamın pantolonu kadının diğer tarafına düştü.

Elleri yatağın üzerinde, kadının iki yanında durdu. Sonunda vücudu onun üzerine indi. Adamın göğsü sırtına yaslandığında, kadın onun altında kendini korunaklı hissetti. Rabdosunun başı ona doğru bastırıldı. Tüm vücudu onun altında gevşedi ve kendini onun almasına sundu.

İlahi, sesi düşüncelerinin içinden geldi.

Onu yavaşça okşadı, daha önce hiç hissetmediği bir şekilde içine girdi, hiç böyle dokunmadığı yerleri uyandırdı. Vücudunun onun için gerildiğini, değiştiğini hissetti, böylece sert kalınlığı daha derin nüfuz edebilir ve yeniden onun bir parçası olabilirdi.

Uzun dakikalar boyunca onunla sadece sevişti. Kalçaları adamın belirlediği hafif ritimle sallandı. Uylukları titriyordu ve ellerini Battaniyeler. Zihin büyüğü onu sarmaladı. Derin nefes aldı, sanki

Havadan büyüsunü içti ve duyuları o denemeden bile daha geniş açıldı. Onu yeni bir büyü dalgasıyla ve bir başka derin itiş gücüyle doldurdu.

Ağırlığı ona çok iyi geliyordu, güçlü kalçaları onunkileri itiyordu. Ön kollarının üzerine çöktü, alnını battaniyeye dayadı ve kontrolü onun ele almasına izin verdi.

Adamın öpücüğünü kürek kemiğinde hissetti. Adam kızın içine daha sert bir şekilde pompalamaya başladı. Onun hızı kalbinin daha hızlı atmasına ve kranasının onun etrafında sıkışmasına neden oldu. Zevkle nefes aldı, görüşünde lekeler dans ediyordu.

Doruk noktası başladığında, bir çığlıkla tekrar ellerinin üzerine kalktı. Adamın dişleri boynuna battı ve kadının zevkini ağzına hapsetti. Yenik düştü, onun adını haykırdı.

Ona vurmaya devam etti, onu doyasıya içerken bile ona tutabileceği kadarını verdi. Kadın onun sert vücudunun altında ürperdi ve adam en derine indi. O zaman da artık kontrol onda değildi.

Kulağına sert bir fısıltıyla teslim olduğunu söyledi. "Cassia."

Kanından küçük damlacıkların beyaz yatak çarşaflarının üzerine düşmesini izledi. Damarını serbest bıraktı. "Daha iyi misin?"

Nefes nefese kalmıştı. "Evet."

Onları yan yatırdı, vücutları hâlâ birleşmişti. Aralarındaki yakınlığın daha da derinleşebileceğini düşünmemişti. Ama onun kendini ona daha da yakın hissediyordu.

Boynuna ve omzuna tatlı öpücükler kondurdu. Eli önce göğsünde gezindi, sonra kaluksuna döndü. Parmaklarının ıslak, hassaslaşmış etine değmesi bile kadının içinde bir zevk dalgası yarattı.

"Lio-!"

"Daha fazlasına ihtiyacın var."

Kalçaları adama doğru geri çekildi. "Oh, Tanrıça. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Dişleri kadının omzunu sıyrarak deriyi parçaladı ve parmağı kalux'un etrafında dolaşırken kanın küçük tatlarını yalayarak uzaklaştırdı. İkisiyle de alay ediyordu.

Arkasına uzandı ve onun saçlarını okşadı. "Sana hiç doyamayacak mıyım?"

"Umarım doymazsın."

Onun içinde tekrar sertleştiğini hissetti. Kıpırdamadan duramıyordu. Bir inilti ile adamın uzunluğunun üzerinde hareket etti, onun kendisini nasıl doldurduğunun tadını çıkardı, birbirlerine sürtünürken vücudunun onunkinin arkasındaki okşayışının tadını çıkardı.

Kalux'unu acımasızca çalıştırarak içine pompaladı. Adamın parmakları ve rabdosunun arasında sıkışan kadın, tırnaklarıyla adamın elini kavradı.

içine gömülüyordu. Başını geriye atarak serbest kalmak için haykırdı.

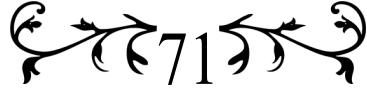
Adamın dişleri kadının açıkta kalan boēazına battı ve büyüsü kadının içinde dalgalandı. Birliktelikleri onları uçurumun kenarına taşıdı ve bedenleri birlikte kıvrandı.

Ve sonra nefes alabildi. Yeniden güvende hissetti. Yeni bir geceye başlamaya ve dünyayı ele geçirmeye hazırdı.

Dudakları onun omzuna doēru bir gülümsemeye kıvrıldı. "Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceēim, aşkım."

"Görüyorum ki bir şeyim yokmuş." Onunla sarmaş dolaş olan kadın, rahatlamanın ve onun saf konforunun tadını çıkararak .

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

34 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

FARKLI BİR DÜNYA

LIO VE CASSIA ertesı gece Plundered Heart'ın üst güvertesinde korsanlara katıldığında, Kaptan Ziara en narin ipekten, uçuşan bir elbise giymişti. O ve İkinci Kaptan Huru aynı lüks banyo tuzlarından kokuyordu. Tüm mürettebat Gomba'nın hesabına bıçak atma oyunu oynuyordu ve şu ana kadar sadece Huru Ziara'dan daha fazla puan almıştı.

Kaptan nişan alarak hançerinin pırıl pırıl parlayan kılıcına baktı. "Ah, Cassia büyüleyici köpeğı ve tahammül edilebilir erkek arkadaşıyla geldi. Hadi işimize bakalım."

Lio, "Tahammül edilebilir demek sizin için büyük bir övgü, Kaptan," dedi. Gülerek fırlattı. Bıçağı Gomba'nın gözüne isabet etti.

Askerler onu alkışladı ve Lio kendisini Cassia ile birlikte içi

nd "Güzel vuruş." Huru sırtıttı. "Yine de ben e. kazandım." Ziara gülümseyerek gözlerini kıstı.

"Şimdilik."

"Başka bir tur için zaman yok. Müşterilerimiz var."

Cassia hafifçe eğildi. "Elbette, Kaptan Ziara, lütfen bize "Bu gece size ne kadar ödememizi istersiniz?"

Onlara işaret etti. "Gelin. Size göstereyim."

Lio, ödemenin bozuk para cüzdanında bulabileceğı bir şey olmadığından şüphelenmeye başladı.

Kaptan Ziara, ikinci kaptanı ve bir avuç mürettebatın ardından onları meyhanenin tepesinden, kıvrımlı ahşap bir merdivenden aşağı indirdi. Lio Cassia'yı yakınında tuttu ve korsanların saldırısına uğramak için kendini hazırladı.

yine hayranları. Ama Ziara ara sokaklardan geçerek, kendisinin bile fark etmediğı kapılardan eğilerek onları bahçeye dönüşmüş, köhne gemilerin arasından geçirdi. Büyük Ziara'nın aralarından geçtiğinden kimsenin olmadan kıyıya ulaştılar.

Burası Ay Pazarı'nın ötesindeki daha sakin bir sahil kesimiydi. Sığ sular gemilerin yanaşması için elverişsiz görünüyordu.

Ziara sandaletlerini çıkardı ve Huru'nun elini tutarak nemli kumda yalınayak yürüdü. "Hesperine'li arkadaşlarımla senin hakkında konuşuyorduk, Newgift Cassia."

"Kassandra'nın kolları arasında pek çok dostunuz olduğunu duydum, Kaptan."

"Senin hakkında oldukça iyi bilgi sahibiler. Sen Kassandra'ya ihanet eden Tenebra Kralı ve Büyücü Tarikatı'nın gözünde bir kâfir. Etkilendim."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Görünüşe göre buradaki arkadaşınız da tüm bu süreçte oldukça faydalı olmuş."

Lio, Cassia'yla eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu. "Yardımcı olmaya çalışıyorum."

Kaptan onları kumlu bir noktada durdurdu. "Deniz buradan sakın görünüyor, değil mi?"

"Aslında rahatlatıcı," diye onayladı Lio.

"Denizin altında ölümcül mercan kayalıkları olduğunu asla bilemezsiniz. yüzey." Ziara kolunu ufuktaki bir yıldızla hizaladı. "Eski gemimi orada kaybettim. *Aranıyor*'un anası da diyebilirsiniz. Mürettebatımın herhangi bir başarısızlığı yüzünden değil. İhanet yüzünden."

"Umarım hiç can kaybı olmamıştır," dedi

Cassia. "Hayır. güven ve hazineydi."

Lio bundan sorumlu olan düşmanı kıskanmıyordu. Fotoğrafında Ziara'nın bıçağı olan kişi o olabilir miydi?

"Eski gemimi bir daha asla göremeyeceğim. Hava büyüm birçok kişiden daha derine dalmamı sağlıyor ama yeterince derine değil." Ziara Lio'ya döndü. "Suyun altında nefes alman gerekmediği için ne kadar şanslısın. Ölümlülerin ulaşamayacağı yerlere yüzebiliyorsun."

"Ah." Lio hafif bir selam verdi. "O halde size hizmet edebilirim, Kaptan?"

Kaptan, "Cassia'nın kız kardeşi hakkındaki bilginin karşılığını bir iyilikle ödemeye hazır mısınız?" diye sordu.

Her şeyi yapabileceğini söylemek istiyordu. Ama bu bir korsan için tehlikeli bir övünmeydi. "Cevaplarını bulmasına yardım edeceğim, ne olursa olsun Yol boyunca karşılaştığımız zorluklar."

"O zaman gemimin son dinlenme yerine dalın ve benim için bir şey alın."

Ziara'nın tanıdıkları arasında çok sayıda yetenekli dalgıç olmalı. Bu görev için neden kendisini seçtiğini merak ediyordu. Cassia'nın yüzü nötrdü ama aurasındaki endişe onun da soruları olduğunu gösteriyordu.

"Ne bulmamı istersiniz?" Lio sordu. "Gördüğün zaman anlayacaksın."

Bu kulağa çok kolay geliyordu. "Hesperine dostlarınızdan hiçbirinin sizin için bu hizmeti yerine getirmemiş olmasına şaşırdım Kaptan. Orthros'un cömertliği sizi hayal kırıklığına mı uğrattı?"

"Yeterince cömert görünüyorsun."

Cassia, "İzin verirseniz önce Lio ve ben bu konuyu tartışmak istiyoruz," diye önerdi. Ziara eliyle bir işaret yaptı. "Elbette."

Cassia onu kenara çekti ve o da konuşmalarını bastırmak için hafif bir perde çekti. Cassia'nın kaşlarının arasında bir çatıklık vardı. "Ne gibi bir iyilik Cassandra'nın kolları Ziara için gösteri yapmayı reddediyor mu? Sizden ne yapmanızı istiyor?"

"Bunlar harika sorular. İtiraz etmeyeceğim bir şey olsaydı, bu konuda bu kadar gizemli davranmayacağından şüpheleniyorum."

"Korsanlar Hesperine ilkelerine aykırı faaliyetlerde bulunuyorlar mı?"

"Cordian gemilerini yağmalamak ve batırmak dışında mı? Ziara muhtemelen Hypnos'a Blood Errant'ın yaptığından daha fazla büyücü gönderdi." "Ah. Ortak düşman, farklı yöntemler."

"Ama İmparatoriçe'nin kanunlarına göre Ziara'nın Cordium'dan getirdiği her şey, İmparatoriçe'nin payı hariç, onun hakkıdır. Hesperines'in kaptanın kendi gemi enkazından kendisine ait bir şeyi kurtarmasına neden yardım etmediğini anlayamıyorum. Tabii..."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Ne?"

"...belki de büyücülere ait değildi. Korsanlar arasındaki rekabet şiddetli olabilir."

"Ziara'nın rakibinden bir şey çaldığını mı düşünüyorsun? Gomba?"

"Eğer öyleyse, Cassandra bu durumdan uzak duracaktır. Ziara'yla olan ticaret sözleşmelerini rakibine vererek kaybetme riskine girmezdi ama Orthros'un filosunun aralarındaki kavgaya karışmamasını sağlardı." Lio başını salladı. "Keşke Cassandra bize Ziara ile pazarlık konusunda daha fazla tavsiye verseydi."

"Bildiklerimize dayanarak verebileceğimiz en iyi kararı vermek zorundayız."

"Ve Ziara'nın bize başka bir şey açıklamayacağı da açık."

Cassia ellerini Lio'nun kollarının üzerine koydu. "Eğer herhangi bir endişeniz varsa

Bu durum İmparatorluk ve Orthros arasındaki ilişkileri etkileyebilir, kabul etmeden önce iki kez düşünmeliyiz."

"Cassia, kız kardeşini bulmanın bedeli bu."

"Diplomatik bir olaya yol açmadan onu bulmalıyız. Kraliçeler, İmparatoriçe'yi kızdıracak bir şey yapmadan önce onlara danışmamızı istiyor."

"Ziara açık konuştu. Fiyatını söyledi. Ya öderiz ya da ondan bilgi alamayız."

Cassia onun yanağına dokundu. "Vicdanın satılık değil. Eğer ödememizi beklediği şey buysa, ikimizin ne kadar sıkı bir pazarlık yapabileceğimize şaşıracak."

Lio tereddüt etti, bir korsanın ahlaki pusulası ile bir Hesperine'inki arasındaki farkı, Ritüel annesinin sözleşmeler ve ittifaklar. Ama aynı zamanda onu uğruna diplomasinin tüm kurallarını çiğnemeye iten ahlaki pusulayı ve bunun sonucunda Orthros'un tarihinin dokusunda meydana gelen değişimi .

"Bunun Solia'nın güvenliğini garanti altına almak için ödenecek küçük bir bedel olduğunu düşünüyorum. Ancak aşağıda göz yumamayacağım bir şey bulursam, onu almadan geri döneceğim."

". " Cassia ona sarıldı, sonra geri çekildi. "Dikkatli ol." "Gerek yok.

Ziara haklı. Okyanus benim için bir tehdit değil."

El ele korsanların yanına döndüler. "Sizin için dalacağım," diye duyurdu Lio.

"Siz Cassia'ya iyi bakacağız," dedi Ziara. Askerin bakışlarını üzerinde tuttu. "Onun güvenliğini size emanet ediyorum."

Bu bir güven ifadesi değildi. Bu, sözünü tutacağına dair verdiği bir sözdü. Bir Hesperine'in sözü.

Gülümseyerek ona tehlikeli olduğunu hatırlattı. Ama Cassia için değil. "Geri çekil, genç kan. Cassandra'nın kızları aramızda her zaman hoş karşılanır ve güvende olurlar."

Başını eğdi. Cassia ona cesaret verici bir baş selamı verdi. İsteksizce suyun kenarına yaklaştı.

Kat kat cüppeleri aşağıya sürüklemenin bir anlamı yoktu. Pantolonuna kadar soyundu, geri kalan giysilerini ve ayakkabılarını Cassia'ya bıraktı. Suyu girmeden önce ona hızlı bir öpücük verdi.

Marijani'yi çevreleyen su ılıktı. Kumsalda tembel bir akşam geçirmeden önce Cassia ile oynayabileceği türden bir su.

Bu sakın denizin bir yıkıma gebe olduğunu hayal etmek zordu.

Yüzeyi okşadı. Nodora'yla birlikte büyümek Deneme grubunun tamamı iyi yüzücülerdi. Bir su büyücüsüne ayak uydurmak için öyle olmak zorundaydılar. Kaptanın işaret ettiği yıldızı rehber olarak kullanarak gemi enkazının bulunduğu yere doğru ilerledi ve mesafeyi hızla kat etti.

Ziara haklıydı. Aşağıdaki tehlikelere dair hiçbir ipucu yoktu.

Dalışa geçti. Ay ışığı onu aşağıya kadar takip etti, arkasına baktığında yüzeyde parıldıyor, önünde derinliklere doğru ışıldıyordu.

Bir balık sürüsü etrafında dans etti. Onlarla birlikte resife doğru yüzdü. Parlak mercan oluşumları, yüzeydeki insan şehrine vahşi bir karşılık olarak bütün bir şehir gibi görünen bir şey oluşturuyordu.

Resifin omurgasını takip ederek bir gemi izi aradı. Hiçbir iz yoktu. Daha derine gitmesi gerekecekti.

Resif aniden alçaldı ve gözlerini önündeki aşılmaz karanlığa dikti. Aşağıya doğru uzun bir yol varmış gibi görünüyordu.

Deniz yaşamını kör etmeden ona yol gösterecek kadar parlak bir ışık büyüü yaptı. Ya da çok fazla dikkat çekmeden. Burası kendi kralları ve kraliçeleri olan farklı bir dünyaydı. Lio güvende olacaktı ama yine de keskin dişleri olan bir şeyin dikkatini dağıtmasını istemiyordu.

O daldıkça ay ışığı arkasından daha da uzaklaştı. Etrafındaki uçsuz bucaksız okyanusla birlikte, büyü ışığının küçük baloncuğunun içinde kendini çok küçük hissettiğini fark etti.

Darbe birdenbire geldi. Bir dakika, iyi gidiyordu hendekte ilerliyordu. Bir sonraki darbe tüm vücudunu vurdu. Sanki taş bir duvardan sekmiş gibi suyun içinde dalgalanmaya başladı. Sonra sırtı sert ve keskin bir şeye çarptı ve orada yeni bir acı uyandı.

Gözlerini kırptırdı. Darbeden dolayı görüşünde dans eden parıltılar dışında tamamen karanlıktaydı. Darbe konsantrasyonunu bozduğunda ışık büyüü de sönmüştü.

Büyüyü tekrar yapmadı ve geldiğinde etrafına bir perde çekti.

Kurallar denizin altında aynı değildi, büyüün kuralları bile.

Bu, gücünün doğduğu kan, taş ve kardan oluşan paradigmadan başka bir paradigmaydı. Nodora ona bunu da öğretmişti. Okyanusun doğal büyü güçleri suyun kendisi kadar geniş ve derindi ve bu koşullar altında büyüü düzgün bir şekilde kullanmak yıllar süren bir uzmanlık gerektiriyordu.

Peçesine tam olarak ama hep etrafında tutuyordu.
ve hislerini dışarı attı. Ona çarpan yaratık neredeydi? Büyük bir şey olmalıydı.

Balıkların çırpınan varlıklarını ve en ufak bir ipucunu bile hissetti.
Kan Birliği'nin en uzak noktasında birkaç yunus. Geri kalan deniz yaşamının büyük bir kısmı onun algılama yeteneğinin ötesindeydi. Birlik onu sadece kanla yaşayan canlılara bağlıyordu. Buradaki canlıların bedenlerinde hangi gizemli maddelerin aktığını kim bilebilirdi ki?

Görünüşe göre ona çarpan şeyin kanı akmamıştı. En azından bu bir köpekbalığı olmadığı anlamına . Çünkü kesinlikle kanaması vardı.

Ya da öyleydi. Lio sırtını ovuşturdu. Bir mercana çarptığını düşündü. Kırık deri çoktan iyileşmişti ama kanı etrafındaki suda sürükleniyor, aç deniz canavarlarını cezbediyordu.

Zihninde en iyi hayvanları gözden geçirdi. Bu hendek en azından bir kraken için yeterince derin değildi.

Kendisini bu her neyse ondan korumak için Kan Birliği'nden başka duyularına da güvenmek zorunda kalacaktı.

Hangi yol aşağıdaydı? Aşağıdaki hendeğin kenarlarını seçene kadar kendisinden çeşitli yönlerde doğru uçan bir ışık büyüğü yaptı onu. Sonra, konumunu ele vermiş olma ihtimaline karşı, ışıklarının kaynağından uzağa, aşağıya doğru yüzdü.

Etrafındaki su akıntılarına odaklandı.

Sıcaklık ya da su akışı, yaratık tekrar saldırmadan önce ona bir uyarı verebilir.

Ama hiçbir şey onu suyun etrafını zincirler gibi sarmasına hazırlayamadı.

İçgüdüsel olarak, uzuvlarını bağlayan görünmez kelepçelere karşı çırpındı. Su sıkıca sardı. Göğsünün etrafındaki basınç bandı, içinden bir alarm sarsıntısı geçirdi. Ciğerlerine ihtiyacı yoktu. Ama bir şey kalbine zarar verirse, her şeyi kaybedebilirdi.

Lio kendini hareketsiz kalmaya ve düşünmeye zorladı. Hızla atan nabzını sakinleştirmeye çalıştı. Bu herhangi bir canavarın işi değildi. Bir su büyücüsüyle karşı karşıyaydı.

Suya yakınlığı olan biri kendini gizlemek için okyanusu rahatlıkla kullanabilirdi. Görünmeyen düşmanı burada kendi elementindeydi.

Bu rastgele bir saldırı olamazdı. Büyücü, Lio'nun o gemi enkazını bulmasını istemiyordu. O kadar ki İmparatorluk'un Orthros ile ittifak kurup bir Hesperine'e saldırın.

Ziara'nın onu burada bir direnişle karşılaşabileceği konusunda uyarması ne kadar cömertçe olurdu. Rakiplerinden biri batık ödülünün peşinde miydi? Ay Pazarı'ndan biri, kayıp gemisindeki hazineleri kurtarmak için onun öfkesini riske atmaya istekli miydi?

Yoksa birileri onun çaldığı, hakkı olan bir şeyi geri almaya mı çalışıyordu? Anlaşmayı ilk çığneyen kişi olarak Lio'yu mu göreceklerdi?

Cevap o gemi enkazındaydı. Cassia'nın cevapları sahilde onları . İleriye giden tek yol aşağıdaydı.

Cassia'nın kız kardeşi tehlikedeydi. Lio korsanların oyunlarının Solia'yı bulmalarını engellemesine izin veremezdi. Tenebra'nın sahip olduğu en kötü düşmanlarla yüzleşmişti.

ona fırlattı. Bu su büyücüsünün Kan Komnena ile kendilerinden biri arasına girmesine izin vermeyecekti.

Su büyücüsü aptalın tekiydi. Lio'nun bedenini tuzağa düşürmüşlerdi ama zihnini değil.

Thelemancy denizin altında karada olduğundan iki kat daha zor olabilirdi ama Lio bunu Nodora'yla birlikte kuşları üzerinde yeterince kullanmıştı. Bu gece Deneme Çemberi'nin gençlik oyunları tehlikeli bir durumda yardımına koşacaktı.

Lio, engin gücünün içinden sızmasına izin verdi, kendi büyü akımını derinliklere ekledi ve bir insan zihnine dair bir ipucu bulmak için etrafındaki okyanusu taradı.

Yanında yüzen balık sürüsü dağıldı. Rahatsız deniz canlıları kumlu yataklarından kalkarken, diğerleri inlerine doğru dalışa geçti.

Su büyücüsü kaygan bir varlıktı ve Lio onlara yetişir kaçmaya başladı. Sulu kelepçeler sıkılaştı ve Lio irkildi.

Kendi içinden daha fazla büyü çıkardı. Bu, azgın bir nehrin akıntısına karşı bir çeşmeyi akmaya zorlamak gibi bir şeydi.

Bir başka sert su duvarı bu kez sırtına çarparak ona çarptı. Başını korumak için kollarını kaldıramadı. Ve eğer , zihin büyüsunü hiç kullanamazdı.

Son bir çığlık atmak için harcayarak, denizdeki tüm dalgalara karşı koyan kararlı bir dalga gibi gücünü kendinden dışarı itti. Sihirbazlığın sert patlaması, yakınındaki herkesi sersemletecek bir güçle içinden dışarı fırladı.

Resife kafa üstü çarptı ve her şey karanlığa gömüldü.

BİR KORSAN KRALİÇENİN FİDYESİ

LİO'NUN GÖZLERİ AÇILDI. Elini yüzüne doğru kaldırdı.

Elini hareket ettirebiliyordu. Özgürdü.

Zihin büyü su çarpmış olmalıydı. Lio'yu bir ölümlüyü öldürecek kadar sert bir şekilde yüzüstü mercana çarpmalarından hemen önce.

Ziara'nın ölümlü bir dalgıç tutmamış olması iyi bir şeydi. Lio birden, her kim olursa olsun, rakibine duyabileceği sempatiyi kaybetti.

Uzuvlarını test etti ve kafatasını hissetti. Hediye her ne hasar verdiyse iyileştirmişti.

Endişe, okyanusun bile kontrol edemediği bir gelgit gibi içinden yükseliyordu. Kendi duyguları değil, Cassia'nın duyguları. Eğer böyle bir yaranın iyileşmesi için yeterince uzun süre baygın kaldıysa, Cassia'yı endişelendirecek kadar uzun süredir buradaydı.

Ve eğer Lio'nun zihinsel saldırısından kurtulamamışlarsa, herhangi bir insan su büyücüsü için ciddi bir tehlike söz konusuydu. Yakınlıkları onları burada ortalamadan daha uzun süre hayatta tutabilirdi ama bir su büyücüsü bile boğulabilirdi.

Etrafındaki geniş bir alanı aydınlatması için güçlü bir projektör yarattı. Siperin yarısına kadar inmiş olduğunu gördü. Ve altında, gururlu, yıkık bir direğin en üst ucunu seçebiliyordu.

Çok yukarısında olmayan iki insan, aralarındaki üçüncü bir topal insanı sürüklüyordu. Görünmeyen bir güç onları hızla yüzeye doğru itti. Üç su büyücüsü. Belli ki kayıplarını azaltmaya karar vermişlerdi.

Onlara doğru uyarı niteliğinde bir büyü dalgası gönderdi ve kendilerini ondan daha da hızlı bir şekilde uzaklaştırdıklarında büyülerinin başka bir akımını hissetti.

Havaya yükselmenin onu suyun altına itememesi utanç vericiydi. Ama ölümsüz bedeninin avantajlarına sahipti. Hesperine gücü ve hızıyla enkaza doğru yüzdü.

Güzel ve güçlü bir gemiydi. Şimdi okyanusun dibinde kırık bir kalbi . Ama hala büyü'nün yankıları etrafında dolaşıyordu.

kalıntılar-rüzgar ve su, simya ve şifa. Ona yelken açmış olan kadınların hayır duaları hep onunla birlikte.

Cassia'nın korkusu omurgasından aşağı süzüldü ve derinlerden gelen bir ses gibi fısıldadı.

Onun endişesi dişlerini gıcırdatmasına neden olsa da, araştırmasını aceleye getirmede. Bir şeyleri kaçırma riskini göze almaması gerektiğini biliyordu.

Ziara onun ne bulmasını istiyordu? Gözüne çarpan bir şey var mı diye enkazı karıştırmaya başladı.

Burnu işe yaramayınca, diğer duyularının içeri ve dışarı dalmasına izin verdi. Gövdenin kuytu köşelerinde, hazinenin olabileceği her yerde dinlenmeye geldi. Geminin mezarını bozmaya cesaret etti, kumun üzerinde büyü yaparak çamurda saklı olan her şeyi ortaya çıkardı.

Kayıp kargoda bir korsan kraliçenin fidesi vardı. Tapınağı buldu. Anthros Tarikatı'yüce lideri Akron'un kaybindan hâlâ pişmanlık duyması gereken Cordium eserleri. Kırık kaplar bir zamanlar değerli yağlar ya da şarap. Ay Pazarı'nın camcıları sadece hurda camlar için adam öldürür. Ve ah, mücevherler.

Kaptan Ziara burada kaybettiklerini düşünerek geceleri uyuyamıyor olmalıydı. Ama onu belirli bir şeyin peşine göndermişti, hazine yığınlarının değil. Bir çuval getirmesini bile önermemişti.

Gözlerinin önündeki olağanüstü masallardan hangisi sadece zenginlik değil, aynı zamanda cevaplar da getirecekti?

Haklıydı. Gözüne çarptığında anladı.

Metal bir belge kutusuydu, suya ve hırsızlığa karşı hâlâ güçlü korumalar taşıyordu. Kaptanın seyir defterinin ve altından bile daha değerli diğer evrakların bu kutuda dair değerli kargonun geri kalanıyla bahse girebilirdi.

Onu yıkıntılardan aldı, ama iyi bir önlem olarak, mücevherlerle dolu küçük bir bez çanta da aldı.

Kıyıya ve Cassia'nın duygularının ışığına doğru yüzdü.

GERİ DÖNÜŞ YOK

CASSIA'NIN GÖZLERİ denizin bozulmamış yüzeyini izlemekten ^{yanmıştı}. Kumların üzerine diz çökerek kollarını Knight'a doladı. Onun sabitliğine ve kürkünün dokusuna odaklanmaya çalıştı.

Lio'ya ne olmuş olabileceğine dair çılgın hayalleri değil.

İmparatorluk'ta güvende olmaları gerekiyordu. Ama su altında kaldığı süre uzadıkça korkuları daha da artıyordu. Beklenmedik bir tehlike onu bulmuş muydu?

Adam sudan çıktığında nefes aldı ve ona doğru koşmaya başladı.

Sıgılıklardan havalandı, dalgaları ve kumları dağıttı. Su omuzlarından ve göğsünden aşağı akıyor, ay ışığını yakalayarak pantolonunu kalçalarına ve bacaklarına sürüyordu.

Kollarını ona doladı. "Ne oldu?"

Elleri dolu olmasına rağmen ona sarıldı. "Ben iyiyim gülüm."

Lio'nun bütün olduğuna emin olmak için ellerini üzerinde gezdirirken deniz suyu kıyafetlerini ıslattı. Elini kaldırdı ama Lio'nun solgun alnındaki koyu lekeye dokunmadan önce kendini durdurdu. "Bu senin kanın mı?"

İkisinin de üzerine bir temizlik büyüğü göndererek kanı, deniz suyunu ve Cassia'nın korkularının terini kovdu. "Hediye beni çoktan iyileştirdi."

"O senin! Sana kim zarar verdi?" Cassia bundan nefret ediyordu. Tanrıça, neden büyüğü olmayan bir ölümlü olmak zorundaydı, Lio'nun yanında bir düşmanla yüzleşemiyordu?

"Zihin büyüğümlerine onlara verdiği baş ağrısı, yaralarımın çok daha uzun sürecektir. Sanırım bunun, yani geminin belgelerinin peşindeydiler." Bir kolunu onun etrafında tutarak metal bir çantayı ona uzattı. Diğer elinde ise ağır görünen bez bir çanta tutuyordu.

"Belgeler," dedi. "Bunların paha biçilemez olması için pek çok neden hayal."

"Ne yazık ki ne olduklarını kontrol edemeyiz. Kutu korumalı ve büyüğü bozmak benim sihirli yeteneklerim dâhilinde değil." Bekleyen korsanlara doğru baktı. "Ya onu derinliklere geri göndermeliyiz ya da

soru sormadan teslim edeceğim. Ve onu almak için neler yaşadığımı düşünürsek, Ziara'nın fiyatını ödemeyi tercih ederim."

"Emin misin?"

"Ölümlü olsaydım, orada ölmüş olurdum." Kolları onun etrafında sıkılaştı. Adam yatıştırıcı elini kadının sırtında gezdirdi. "Ziara'nın rakibi kim olursa olsun, İmparatorluk kıyılarında insanlara saldıran kişiye değil, büyücüleri dibe gönderen korsana güvenme eğilimindeyim."

"Sana saldırdılar. Kız kardeşimi kurtardı. Kimin tarafında olduğumuzu biliyoruz."

"Derin bir nefes aldı. "Sadece Orthros'un bir taraf tutması gerekip bilmiyoruz."

"Kanlı Komnena şimdi bir taraf tutuyor. Bunu Ziara'ya verelim." Bekleyen korsanlara doğru geri yürüdüler. Şövalye etraflarında dönüyor, kum ve su damlaları savuruyordu. Mutlu adam, tehlikeden habersiz, tek bildiği halkının ona sarıldığı ve bir sonraki adımda onu seveceğiydi.

Lio su altındayken sahilde yaktıkları kamp ateşinin başında Ziara ve ekibine yeniden katıldılar.

Kaptan Ziara ona . "Aşağıda biriyle karşılaştın mı?" "Tanıdığınız biri var mı Kaptan?" Lio sordu.

"Gomba'nın para yalayıcıları. Bir Hesperine'in üstesinden gelemeyeceği bir şey değildir, değil mi?"

Ona hafifçe başıyla selam verdi ve Cassia'nın elindeki belge çantasını işaret . "Sanırım bulmamı istediğin şey buydu."

Ziara ellerini uzattı ve Cassia ödülü teslim etti. "Lio pazarlığın bize düşen kısmını yerine getirdi."

"Teşekkür ," diye mırıldandı Ziara. Ellerini metal kutunun üzerinde gezdirdi. Huru ile birlikte kutuyu açtılar ve kaptan memnun bir iç geçirdi.

Cassia bu belirsizliğe daha fazla dayanamadı. "ne var?"

Ziara bir parşömeni havaya kaldırdı. "Bu bir teminat mektubu, İmparatoriçe'nin ona özel bir korsan olarak faaliyet gösterme izni verdiği belge. Hiçbir kaptan bu belge olmadan Gölge Diyarı'na yelken açamaz."

"Bu eski korsan Gomba'ya ait olabilir mi?" Lio sordu.

Ziara gülümsedi. "Bir süre önce onu ve o zamandan beri geri almaya çalışıyor. Artık güvenli bir şekilde tekrar benim elimde olduğuna göre olacak."

"Sanki İmparatoriçe'den yeni bir mektup isteyebilirmiş gibi," diye alay etti Huru. "Hiçbir korsan İmparatoriçe'nin huzurunda, İmparatoriçe'nin kendisine bahsettiği teminat mektubunu kaybedecek kadar aptal olduğunu itiraf etmeye cesaret edemez."

Mürettebat alaycı bir kahkaha attı. Cassia itirazlarını bastırdı, tek bir itirazda bulunursa tüm öfkeli sorularının onu takip edeceğinden korkuyordu. Ziara *onu* kandırmişti.

Lio, Orthros'u bir İmparatorluk vatandaşının hırsızlığına ve bir korsan kan davasına bulaştırır.

Lio onun yanında gergindi. "Mektup su büyücülerinin aradığı şey ?"

"Evet," diye yanıtladı kaptan, "Gomba kendine birkaç haydut tutmuş." Oh, daha da iyi. Gomba bir Hesperine'e saldırdığını inkâr edebilirdi.

Bundan haydutlar sorumluydu.

Ziara çantadaki diğer kâğıtları karıştırdı. "Bulup çıkardığı su benim gibi bir hava büyücüsünden daha derine dalabilir."

"Ah," dedi Lio. "Bir Hesperine onlardan bile daha derine dalabilir."

Kaptan Ziara onu Gomba'nın teminat mektubuyla selamladı. "Bir dalış yarışmasında sahip olmak için çok yararlı bir avantajınız."

Askerler yine güldüler ama Cassia . O ve Lio Cassandra'ya ne söyleyecekti?

Kaptan Lio'ya ", " dedi. "Yirmi yılı aşkın bir süredir bunu geri almayı umuyordum."

"O halde," dedi Lio sakince, "belki de bu iyilik aramızda kalmalı."

Ziara, "Bazı sırların dipte kalması daha iyidir," diyerek aynı fikirdeydi.

Ne söyledikleri ya da söylemedikleri önemli değildi, Cassandra bunu biliyordu. Bu daha da kötü hissettirdi.

Ama onları Ziara'ya göndermişti. Ziara'nın Lio'dan ne yapmasını isteyeceğini biliyor muydu? Lio ve Cassia'nın farklı bir tepki vermesini mi bekliyordu ya da bu gece ne yapacaklarını biliyor ve onaylıyor muydu?

Cassia kahinin ne düşündüğünü çözemiyordu. Sadece artık geri dönüş olmadığını biliyordu. "Kız kardeşim hakkında sorularım var."

"Elbette," dedi Ziara. "Huru ve Hesperine bağlantılarım sana cevap vermemin Solia için güvenli olacağına dair beni temin ettiler. Bize senin hakkında anlattıkları, tıpkı kız kardeşin gibi kralın ve büyücülerin gerçek düşmanı olduğunu açıkça ortaya koyuyor."

"Ve ben bir zihin şifacısıyım," diye açıkladı Huru. "Kız kardeşini gerçekten kişisel nedenlerle aradığını söyleyebilirim. Art niyetle değil."

"Onu koruyordun." Cassia şimdi test sorularını, korsanlar onun ve Lio'nun iddialarını doğrularken yaşanan gecikmeyi anlıyordu.

"Onunla tanıştığımızdan beri onu koruyoruz," diye yanıtladı Huru. "Gölgeler Diyarı'nda onu istismar etmek isteyecek ne kadar çok grup olduğunu biliyoruz. Sizi kullanmadıklarını varsaymak tehlikeli olurdu ve kız kardeşi olmanıza rağmen onu kendi amaçlarınız için kullanmayacağınızı düşünmek aptallık olurdu."

"En azından bu konuda bana inandın mı?"

Kaptan Ziara Cassia ve Knight'ı işaret etti. "Ah, evet. Sizi ilk gördüğümüzde tanıdım. Çillerinizi ve köpeğinizi karıştırmak mümkün değil."

Cassia'nın içinden şaşkın bir kahkaha yükseldi. Onu tanımışlardı. Bu, Solia'nın onlara ondan bahsettiği anlamına geliyor olmalıydı.

Ziara eliyle ateşi işaret etti. "Bizimle otur, sana Solia'nın aramızda geçirdiği zamanın tüm hikâyesini anlatalım."

Cassia ve Lio ateşin etrafındaki korsanlara katıldılar. Knight onun bacağına yaslandı ve Cassia da Lio'ya yaslanarak elini onun kaftanının içine soktu.

Gerçeği ya da en azından gerçeğin yeni ve önemli bir parçasını öğrenmek üzereydi.

O.

Alevlerin ışığı Kaptan Ziara'nın yüzünde oynaşırken, o yerleşti ateşin diğer tarafında bağdaş kurdu. Birinci Eş Huru başını Ziara'nın kucağına .

Kaptan bir elini arkadaşının sık kesilmiş saçlarında gezdirdi. "Kız kardeşini ilk fark eden Huru'ydu. Zihin şifacıları! Her zaman acı çeken bir ruha sırt çeviremezler."

Huru alay etti. "Bunu söyleyen, özellikle de büyücülerin burnunun dibinde yaramazlık yapma fırsatına asla karşı koyamayan bir korsan!"

Ziara'nın hınzır sırtışı parladı. "O yıl Cordian kıyılarında çalışırken her zamankinden daha fazla eğleniyorduk. Anthros Tarikatı'nın darphanesinden bir sevkiyat taşıyan bir gemi iz bırakmadan kayboldu."

"Şu anda İmparatoriçe'nin hazinesinde Akron'un yüzüyle damgalanmış sikkeler var mı?" diye sordu Cassia.

"Oh, İmparatoriçe'nin sarayı ona getirdiğim hediyelerle dolu. Bu bir korsan işidir: büyücülerini zayıflatacak ve İmparatorluğu güçlendirecek her şeyi çalmak, tüm bunları İmparatorluk korsan sorunu olduğu gerçeğini Emirlere bildirmeden yapmak. Ve ekibimin her üyesi işinde en iyisidir. İmparatorluk Majestelerine her türlü alışılmadık faydalı bulacağını bildiğimiz hazineler."

Cassia bunların hiçbirinin övünme olmadığını biliyordu. "Kız kardeşim İmparatoriçe'nin en önde gelen korsanları tarafından kurtarılmaya şansına nasıl sahip oldu?"

"Aithourian ateş büyücülerinden oluşan tam bir savaş çemberinin doğrudan Corona'dan liman şehirlerinden birine geldiğine dair bazı bilgiler aldık. Bu da ganimet için olgunlaşmak demektir."

Cassia bunu takdir etmek zorundaydı. Sadece Ziara ve ekibi gibi kadınlar yedi elit savaş büyücüsünü görüp "kolay para" diye düşünürdü.

"Obruza'da karaya çıktık," diye devam etti kaptan, "mürettebatımızdaki illüzyonistler sayesinde kılık değiştirerek tabii ki."

Huru kıs kıs güldü. "Savaş büyücüleri gerçekten de bizim Akron tarafından eserlerini saklamaları için bir tapınağa götürmek üzere gönderilen kütüphaneciler olduğumuza inanıyorlardı. Bizi, kütüphaneciler!"

Kamp ateşinin etrafında korsanların kahkahaları yükseldi.

Ziara sevgiyle gülümsedi. "Onları dört büyü parşömeni, üç büyülü eser ve hayatımda gördüğüm en iğrenç mücevherli terlikle kandırdık. Bu süreçte, ne yaptıkları hakkında epey bilgi verdiler - kaçak bir kızın peşindeydiler."

Onu kovalıyordu. Bu, bir noktada onu esir alan kişiden kaçtığı anlamına geliyordu. Cassia kız kardeşinin başarı listesine savaş büyücülerinden kaçmayı da eklemişti. "Ama onu tavernada yakaladılar, değil mi?"

"Bu oldukça büyük bir olaydı." Ziara dilini şaklattı. "Her türden insanın dikkatini çekti. Ganimetlerimizle birlikte sessizce gemimize dönebilirdik ama yufka yürekli bir ikinci kaptan araştırmamız gerektiğini düşündü."

Huru kaşlarını kaldırdı. "Ateşli bir patlamaya doğru koşmamız gerektiğine karar verenin sen olduğunu hatırlıyor gibiyim."

"Sana birlikte geçireceğimiz hayatın asla sıkıcı olmayacağına söz vermiştim." "Ve içgüdülerime güveneceğine."

Ziara gülümsedi. "İşte böyle Cassia, kız kardeşin olay yerinden kaçarken biz de onun yoluna çıktık ve ortadan kaybolmasına yardım ettik."

"Teşekkür ," dedi Cassia. "Bunu sana henüz doğru dürüst söylemedim." Lio başını salladı. "Onun hayatını kurtardığınız için size minnettarız."

"Bizim için bir zevk," dedi Huru. "Ona ilk biz ulaşmamış olsaydık başına neler geleceğini düşünmek bile istemiyorum. Tenebra ya da Cordium'da onun için güvenli hiçbir yer yoktu."

Ziara başını salladı. "Onu her şehirde, kasabada ve domuz ahırında arıyorlardı. Her yerde savaş büyücüleri, parlayan mühürlü tutuklama emirleri, her şey."

"Öyle bile olsa," devam etti Huru, "eğer yapabilseydi hemen karaya geri dönerdi. Kalmaya ve elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydı, o kadar

"Kendimi sana adadım."

Ziara omuz silkti. "Küçük kız kardeşine dönmek için intihara meyilli kaçak bir prenses için ne yapabilirdik ki? Onu bizimle gelmeye ikna etmek kolay bir iş değildi, size söyleyebilirim. Ama ona yardım edebileceğimizi açıkça belirttiğimizde, fazla seçeneği olmadığını anladı. Ya bizimle İmparatorluğa gelecekti ya da Anthros Tarikatı'n sıcak kolları arasında karaya geri dönecekti."

"Bize teşekkür etmedi," dedi Huru, "başta etmedi. Ama gemide kaldığı süre uzadıkça bize daha çok güvenmeye başladı ve geçmişiyle ilgili daha çok şey anlattı. Sonunda bize her şeyi anlattı. Ve onu tüm bunlardan uzaklaştırmamıza izin vermenin ne kadar olduğunu anlamaya başladı."

"Mükemmel bir denizci olduğunu kanıtladı," diye düşündü Ziara. "Hızlı öğrendi ve hiç şikâyet etmedi. Sanırım hayatı boyunca yapmak zorunda en kolay şeydi."

Huru başını salladı. "O zamana ihtiyacı vardı. Özgürlük, sıkı çalışma... ona hayatında hiç sahip olmadığı bir tür huzur verdi. Eve vardığımızda bazı şeyleri kabullenmişti."

Ziara içini çekti. "Koşullar farklı olsaydı onu sürekli olarak yanımda tutardım."

Huru bıçağını okşayarak güldü. "Bir dövüşte tamamen işe yaramaz olsa bile."

"Doğru," dedi Ziara. "Onu keskin şeylerden uzak tutmamız gerekiyordu."

"Ah canım," dedi Cassia. "Üzerinde bir sürü keskin şey olmalı. gemi."

"Güreş maçları ve yumruklaşmalar sırasında bile güvende değildi," diye ekledi Huru. "Eğer bir itiş kakışa bir kol mesafesi kadar yaklaşırsa, tehlikeli bir talihsizlik kesindi. Olmayı bekleyen yürüyen bir kaza gibiydi."

Cassia ellerini düğümlledi. "Umarım kendine ya da herhangi birinize zarar vermemiştir." "Onu beladan uzak tutmayı başardık," diyerek Ziara onu rahatlattı.

"Çoğu zaman." Huru denize doğru bir el salladı. "Bütün bunlar Gölgele Diyarı'ndaki şiddet. Bunu hatırlatan en ufak bir şey bile onu çileden çıkarıyordu."

Cassia'nın zihninde kız kardeşinin *Wanted*'da iç yaralarını sararkenki görüntüsü canlandı. Güneş ışığında bir bıçak parlıyordu. Kendinden geçer ve değerli bir şeyi denize düşürürdü. Sonra zihni

yetişecek ve kılıcın onu kurtaranlar arasında dostça bir meydan okumadan bir şey ifade etmediğini hatırlayacaktı.

Lio kolunu Cassia'ya daha sıkı sardı. "Solia Tenebra'da çok şey yaşadı, tıpkı senin gibi."

Ziara öne doğru eğildi. "Bunu bilmen çok önemli Cassia. Seni terk etmek istemedi. Geri dönmek için her şeyi yaptı. Ama kendini ve seni ölümcül bir tehlikeye atmadan bunu yapmasının hiçbir yolu yoktu."

Cassia titreyen bir nefes verdi. Büyücüler onu ve Solia'yı bunca zaman kandırmışlardı. Ama korsanlar bu tek güvenceyle ona çok şey geri vermişlerdi. "Teşekkür ederim. Bunu bilmeye itiraf etmek istediğimden daha çok ihtiyacım vardı. Bunu duymak için dünyayı aştım ve bunu yapabilecek tek kişi sizdiniz. bana söyledin."

Huru'nun tehlikeli gülümsemesinin altında nazik bir gülümseme gizliydi. "Her zaman senden bahsederdi. Bize tüm sırlarını açıklamadan önce bile senden gururla bahsederdi. Kardeş sadakatini her şeyin üstünde tutan bir kadına saygı duyuyoruz."

Cassia gözyaşlarını geri kırttı ve her zaman olduğu gibi Lio onu tutmak için oradaydı. "Kız kardeşimin benden yapmamı istediği her şeyi yerine getirmeye çalıştım."

"Belli ki ," dedi Ziara. "Alev dilini ve senin için bıraktığı diğer kaynakları buldun."

"Şişeyi bu yüzden mi istedin? Krala karşı kurduğu komplodan haberdar olup olmadığımı öğrenmek için mi?"

"Sadece bu değil, yine de senin ya onun davasına olduğunu ya da bunu keşfedip krala ihanet ettiğini anlamamızı sağladı."

"Asla. O adamın değerli gücünün etrafında parçalanmasını izlemesi için canımı dışıme takarak mücadele ettim."

Korsanlar onun bu açıklamasına gürültülü onay çağrılarıyla karşılık verdiler.

"Cassia sayesinde," dedi Lio onlara, "yakında yeni bir hükümdar tahta oturacak. taht."

"Solia bizim gerçek kraliçemiz," dedi Cassia, "ama artık tüm bunlardan kurtulabilir. Bizimle birlikte Orthros'a, evine gelebilir."

Ziara'nın ağzının bir köşesi çarpık bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Ne kadar ilginç değil mi?"

"Limana yanaştığınızda nereye gitti?" Lio sordu. "Neden mürettebatınızla birlikte kalmadı?"

Huru doğruldu ve üzerindeki kumların tozunu . "Bir sonraki korsan gemisine atlayıp Cordium'a dönmeyi çok isterdi, size söyleyebilirim. Ama o

bunun bir çözüm olmadığını biliyordu. Bıraktığı aynı karmaşaya geri dönmenin bir anlamı yoktu. Daha iyi bir plana ihtiyacı vardı."

Ziara gerindi. "Onu bir arkadaşımıza emanet ettik. Ukocha yıllar boyunca bize pek çok iyilik yaptı, bizim ona yaptıklarımızdan daha azı değil. Solia'ya yardım edebilecek tek kişinin o olduğunu biliyorduk."

"Başka bir korsan mı?" Lio sordu.

Ziara gülerek başını salladı. "O kara adamı kürekle yelkeni ayırt edemez. O, paralı askerler grubu Ashes'in ilk kılıcı. Bir korsan dışında karşılaşabileceğin kadar ölümcül ve gizli bir kadın. mürettebat."

Önce korsanlar. Sırada neden paralı askerler yok? En azından kulağa Solia'yı güvende tutacak kadar yetenekli ve sağduyulu insanlar.

Onu korumak için Küller gibi savaşçılara ihtiyacı olacaktı. bakılırsa buraya şiddete karşı sakatlayıcı bir korkuyla gelmişti. Ondan önce de güçlü yönleri kurnazlığı ve politikacılığı, insanlarla olan ilişkisi ve ikna kabiliyetiydi. Bir prenses olmuştu ve korumaları fiziksel şiddetle başa çıkabiliyordu. fısıltılı sözlerle strateji savaşlarını sürdürürken tehditler savuruyordu. "Solia'nın yeni planı neydi?" Cassia sordu. "Küller nasıl yardım edebilirdi onunla?"

"Ukocha'ya sormanız gerekecek," diye Ziara.

Cassia çaresiz heyecanını sesinden uzak tutmaya çalıştı. "Solia hâlâ onunla mı?"

"Arkadaşımıza bir soru daha," diye cevap verdi Ziara.

"Ukocha'yı nerede bulabiliriz?" Lio sordu.

"Küller İmparatorluğun her yerinde büyük talep görüyor," diye açıkladı Ziara. "Şu anda herhangi bir yerde olabilir. Daha kesin konuşmak isterdim ama ondan haber alabilecek kadar uzun süredir kıyıda değiliz."

"Yine de nereye sormanız gerektiğini söyleyebiliriz," dedi Huru. "Birçok Paralı askerler Kwatzi Şehir Devletleri ile güneybatıdaki altın, fildişi ve bakır kaynaklarımız arasındaki ticaret kervanlarına eşlik etmek için iş bulurlar. Sandira Krallığı bu rotayı kontrol ediyor. Başkentleri, Sandira Sarayı, Her tüccarları ve paralı askerleri kendine çeker. Oradaki herhangi bir kişinin size Küller hakkında haber verebileceğini garanti edebilirim."

Cassia Lio'ya baktı. Hiç tereddüt etmeden bir gemi enkazına atlayan ve kız kardeşini bulabilmek için neredeyse hiç şikâyet etmeden haydut büyücülerle savaşan, ona her zaman sadık Grace'e.

Sadece gecenin başlangıcından daha kararlı görünüyordu. "O halde bundan sonra gideceğimiz yer Sandıra Sarayı."

OceanofPDF.com

AY KAPISI

LIO, Sandira Krallığı'nın itibarını biliyordu. Yolculuklarının bu kısmında dikkatli adım atmaları gerekiyordu.

Cassia sanki o anda kalkıp gitmeye hazırmış gibi dizlerinin üzerinde doğruldu. "Sandira Sarayı buradan ne kadar uzakta?"

Lio gülümsedi. "Solorum'un Waystar'dan uzaklığının yaklaşık üç katı kadar."

Cassia yılmadan, "Oraya gidebilir miyiz?" diye sordu.

"Yapabiliriz ama de," diye yanıtladı Lio. "Hesperinler İmparatorluk'ayken, yetkilileri atlatmak için adım atmayacağımız anlaşılıyor. Kendimizi ve belgelerimizi ruhaniye düzgün bir şekilde sunmak yerine bizi krallık sınırlarından geçirmek benim için bir suç olur. kapıları."

Bir korsanın başka bir korsan mektubunu çalmasına sessizce yardım etmiş ama bu, tüm saygısını rüzgârlara anlamına .

"Elbette," dedi Cassia. "O zaman buradan oraya bir ruh kapısı var mı?"

Kaptan Ziara iki parmağını kaldırdı. "Tüccar valilerin işlettiği ve Ay Pazarı'nda bulunan."

Cassia dudaklarını büzdü. "Anladığım kadarıyla valiler kendilerininkini herkesin kullanmasına izin vermiyor."

Ziara, "Bu kadar çok ticaret kervanının buraya karadan gelmesinin bir nedeni var," dedi.

Huru burnunu kırıştırdı. "Ayrıca, mallar resmi kapılardan geçerken vergilendirilir."

"Peki ya gayri resmi bir tane?" Cassia sordu.

Lio başıyla onayladı. "Ay Kapısı'nı alabilir miyiz Kaptan? Solia'yı ararken tüccar valilerin dikkatini ne kadar az çekersek o kadar iyi olur."

"Emin olmak için. Ay Kapısı'nda, ben size kefil olduğum için, size hiçbir soru sormayacaklar."

Lio hafifçe eğildi. "Teşekkür , Kaptan."

Ziara, "İtibarım sizi Sandira Sarayı'na götürebilir," dedi, "ama ondan sonra korkarım tek başınıza kalacaksınız."

Lio başını salladı. "Dikkatli olacağız."

Cassia Lio'ya baktı, bakışları sorularla doluydu ama çoğunu sonraya bırakacak gibi görünüyordu. "Gece hızla geçiyor. Yarın başlayalım mı?"

"Saati kontrol edeyim." Dalışı sırasında ona bıraktığı bornozu açtı ve içine yastıkladığı usturlabı aldı.

Alete bakmak onu cesaretlendirmediydi. "Burada şafağa iki saat var. Sandira Krallığı ekvatorun güneyinde kalıyor. Tahminimce oraya vardığımızda yarım saatlik fazladan bir gecemiz olacak. Eğer acele edersek, şafaktan önce geçitten geçip kalacak bir yer bulmak için yeterli zamanımız olur."

Cassia'nın bakışları ondan Kaptan Ziara'ya kaydı. "Mümkün olduğunca çabuk ayrılmanız gerektiğini düşünüyorsun. Su büyücüleri sorun olabilir mi?"

Lio, "İkisinin bilinci hâlâ yerinde, belki de öyledir," diye cevap verdi.

Ziara gülümsedi. "Gomba başarısızlıklarını hoş karşılamayacaktır, onlara ne kadar ödediğini düşünürsek, bu yüzden işi bitirmelerini engelleyen kişiye karşı nazik olmayacaklardır. Marijani'de daha fazla kalırsanız, belaya karşı gözünüzü dört açsanız iyi olur."

"Onlarla başa ," dedi Lio, "ama olay çıkarmalarını istemem."

Ziara'nın gülümsemesi genişledi. "Kimsenin bu konuda soru sormayacağından da emin olabilirim."

Lio, kaptanın ve parasının yetkililer üzerinde ne gibi bağlantıları ve etkisi olabileceğini ancak hayal edebirdi. "Her ne kadar bunu takdir etsek de, bence bir çatışmadan kaçınmak daha akıllıca bir yol olabilir. Sen ne düşünüyorsun Cassia?"

"En son yaptığınız zihin büyüsü düellosu bize sonsuza kadar yetti. Bence gitmeliyiz."

"Katılıyorum, ancak bu su büyücüleri büyücülerin yanında kayda değer bile değil."

Huru kamp ateşini körükledi. "Hesperine zihin büyücüsü ile büyücüler arasında bir düello mu? Gidiyor olman çok yazık. Güzel bir hikâye olmalı."

"Bu kadar erken ayrılmak zorunda kaldığımız için üzgünüm," dedi Cassia içtenlikle. "Umarım tekrar karşılaşırız."

Lio korsanlara "Her şey için teşekkürler," dedi.

"Teşekkür ." Alev dili şişesi Ziara'nın elindeydi. fark edilebilir büyü. "Bunun bir şişesinin bile gemimde, tahta ve kumaştan yapılmış dünyamda ne kadar yararlı olacağını hayal edebiliyor musunuz? Mürettebatımızın simyacısına özelliklerini inceletip İmparatorluk bitkilerini kullanarak çoğaltıp çoğaltamayacağını göreceğim. Eğer yapamazsa... o zaman onu gerektiği yerde kullanırız."

"Eski geminiz ve taşıdığı her şey için üzgünüm," dedi Lio.

Ziara alev dilini evrak yerleştirdi. " değil. Okyanus tanrıçası Baharini'ye borçluyum. En azından bu hazinenin onda kalmasına izin verebilirim."

"Bunları size geri getirmem onu gücendirir mi?" Lio mücevher çantasını uzattı.

Ziara'nın gözleri zevkle parlıyordu. "Sanırım anlayacaktır."

Çantayı açtı. Mücevherli bir kolye ucunu çıkarıp sevgi dolu eliyle ağır kabaşonun üzerinde gezdirdi. "Yirmi yıl."

Huru, sevdiği kişiyi mutlu görmekten memnun olan birinin gülümsemesiyle ona yaslandı.

Ziara elmas bir bibloyu sevgilisinin kulak memesine doğru tuttu. "Neredeyse senin için yeterince güzel."

Kaptan ganimetleri gözden geçirdikten sonra kuvars taşlı bir çift altın yüzük çıkardı. Onları Lio ve Cassia'ya uzattı. "Bizimle yaşadığınız maceraları hatırlayabilmeniz için denizden gelen hediyeler."

İkisi de eğildi. Bu, korsanların kraliçesinden gelen olağanüstü bir cömertlik jestiydi. Ama aynı zamanda bir güç gösterisiydi, böyle hazineler bahşetmeye gücünün yettiğini gösteriyordu. Lio Cassia'nın yüzüğünü onun işaret parmağına, kendi yüzüğünü de onun en küçük parmağına taktı. Ateş ışığında Cassia'nın elini tuttu ve eşleşen yüzükler ellerinde parıldadı.

Ziara parmaklarını bir kez daha çantanın içinde gezdirdi ve başka bir hazine çıkardı. Bu kuvars ve mercandan yapılmış narin bir broştu. Ona şaşkın bir gülümseme verdikten sonra başını salladı. "Bunu hevesli korsanınız Zoe'ye verin, saygılarımla."

"Oh, Kaptan," dedi Cassia, "ayların üzerinde olacak. Çok nazıksınız."

Lio avucundaki küçük, paha biçilmez bibloyu kabul etti ve Zoe'nin bunu aldığı anda yüzünde oluşacak ifadeyi hayal ederek sırtıttı. "Size minnettarız Kaptan."

"Benim için bir zevk." Kaptan Ziara çantayı . "Hazır olur olmaz benimle Ay Kapısında buluşun."

Korsanlardan ayrıldılar ve Lio onları hana geri . Orthros'tan ayrıldıkları gece olduğu gibi, bu kez de ziyaretlerinin hatıralarını sandıklarına ekleyerek hızlı bir işbirliği içinde toplandılar.

"Umarım bu gece doğru şeyi yapmışızdır," diye Cassia. "Ziara seni bu duruma soktuğu için üzgünüm."

Lio başını salladı. "Gomba'nın karakteri düşünüldüğünde, Cassandra'nın sonuçtan kişisel olarak mutsuz olacağını ."

"Ama resmi olarak, Hesperinlerin bir korsandan İmparatoriçe'nin kendisine verdiği mektubu çalması..." Dehşet aurasına sarılmıştı.

"Ziara bu gece onun için yaptıklarımızın reklamını yapmayacak."

"Müdahale etmek için daha iyi bir yol olabilir miydi? Daha yeni başladık ve şimdiden İmparatoriçe'nin hoşnutsuzluğunu kazanmaya başladık."

"Pişman değilim Cassia. Ziara masum bir gölge diyarlıyı buraya kaçırarak İmparatoriçe'nin hoşnutsuzluğunu kazandığı için özür dilemeli mi? Mesleğinin daha az titiz bir üyesini yelken açma hakkından mahrum bıraktığımız için özür dilemeli miyiz?"

Cassia içini çekti. "İyi bir noktaya değindin."

"Tenebra'da öğrendiğim bir şey varsa, o da doğru olanın ruhunun lafzından daha önemli olduğudur."

"Yine de en kısa zamanda Cassandra'ya bir açıklama yazmalı ve evdeki herkese Sandira Mahkemesi'ne gittiğimizi bildirmeliyiz."

"Oylama sona ererse, Deneme çemberinin bizimle buluşması için iyi bir yer olacaktır."

"Zavallı Dakk," dedi Cassia. "Ondan ayrılma şansım olmayacağını şimdi fark ettim. Yarın mektuplarımızı postalamak için neden Güneş Pazarı'nda olmadığımı merak edecek."

"Nerede kaldığını mi?" Lio sordu. "Bir not gönderebiliriz."

Cassia başını salladı. "Bu konu henüz konuşulmadı."

"Capital'den pek çok öğrenci ve mezun tanıyoruz. Belki daha sonra onunla temasa geçmenize yardımcı olabilecek ortak arkadaşlarımız vardır."

"Umarım öyledir. Çok nazik davrandı."

"Onunla tanışma fırsatı bulamadığım için üzgünüm."

"Sen ve ben her gece oldukça meşguldük." Cassia gizli gülümsemesiyle sarı elbisesini sıvadı. "Bir ara Marijani'ye dönmek güzel olurdu, sence de öyle değil mi?"

Kadının ona aldığı parşömenleri topladı. "Evet. Burada güzel anılar biriktirdik, değil mi? Sonra tekrar gelmeyi planlayalım..."

"Daha fazla zamanımız olduğunda." "Evet."

Cassia ona sinameki yağını fırlattı. "Daha sonra bundan daha fazlasına ihtiyacımız olabilir." Bu onun da yüzüne bir gülümseme getirdi.

"Şimdi bana Sandira Krallığı'nda neden dikkatli olmamız gerektiğini söyleyin," dedi.

"İmparatorluk içinde nüfuzlu bir eyalet. Sandira Kralı güçlüdür ve bölgesinden geçen herkesin ve her şeyin onun istediği şekilde yapılmasını bekler. Orada kuralları esnetiyor görüntüsü vermek bile akıllıca olmaz. Aslında, dikkatleri üzerimize hiç çekmemek en akıllıca yol olacaktır."

"Leydi Circumspect ve bir Hesperine zihin büyücüsü, onun tüylerini diken diken etmeden krallığına girip çıkabilir."

Lio gülmeye başladı.

"Komik bir şey mi söyledim?"

"Tüylerini karıştırmak yerinde bir benzetme. Kral şekil değiştiren bir kartaldır."

Cassia'nın çenesi açık kalmıştı.

Onun şaşkınlığı karşısında Lio tekrar gülümsedi. "Sandira halkı atalarından gelen büyülü bir hayvana dönüşme yeteneğine sahiptir. Her soy farklı bir yaratık tarafından tercih edilir ve onun ruhani armağanlarına sahip olur."

"Tenebran efsanesindeki Değişen Kraliçe gibi mi?"

"Evet. Lustra değiştiricilerinin büyülerini Sandira'nın atalarından gelen değiştirme gücüyle aynı kaynaklardan alıp almadıklarından emin değilim, ama sonuçlar karşılaştırılabilir."

"Değiştiriciler Tenebra'da o kadar nadir ki, bazı insanlar hâlâ var olduklarından şüphe ediyor." "Kan Emici bir keresinde bir değiştiriciyle savaşmıştı. Emredebiliyordu orman kedileri ve kendisi de bir orman kedisine dönüşür. Kendi içlerine kapanmış olsalar da onun türü hâlâ orada."

"Büyücü Tarikatları onları mürted olarak gördükleri için buna mecburlar."

"Burada Sandira'lar atalarından kalma yeteneklerini gururla sergiliyorlar.

Büyüleri

ve mimarilerine büyük saygı duyulur. Değişme yetenekleri o kadar gelişmiştir ki, hayvan formlarının bazı avantajlarını elde ederken aynı zamanda vücutlarının sadece bir kısmını dönüştürebilirler insan."

"Hayal bile edemiyorum."

Hiçbir şey unutmadıklarından emin olduklarında, Hesperine misafirlerinin gecenin her saatinde gelip gitmesine çok şükür alışkın olan ev sahiplerine mazeretlerini bildirdiler. Bir saat içinde Lio ve Cassia, Şövalye ve sandıklarıyla birlikte Ay Kapısı'nın önünde duruyorlardı.

Aslında İmparatorluğun çeşitli yerlerine açılan bir kapılar koleksiyonuydu. Her biri Ay Pazarı'nın merkezinde havada asılı duran küçük okyanuslar gibi sıvı sihirle dalgalanıyordu.

Kaptan Ziara İkinci Kaptan Huru onları mavi-siyah renkte alçalıp yükselen bir kapıda bekliyordu. Kapı bekçileri Lio ve Cassia'ya soru sormak şöyle dursun, göz ucuyla bile bakmadılar.

Ama Lio bir gözünü dışarıda, bir kolunu da Cassia'nın etrafında tuttu. Hiçbir şey istemiyordu.

Ne liman yetkilileri ne de korsan büyücüler gitmelerine engel oldu.

Knight kendini Lio ve Cassia'nın önünde konumlandırdı. Lio ve sessiz bir anlaşmayla köpeğin kulaklarını kaşdı. Onu korumak ve gitmesi gereken yere götürmek konusunda müttefiklerdi.

Tanıdık bir aura dikkatini çekti.

Karada auralarını suyun altında olduğu gibi saklayamıyorlardı. Zaten saklamaya da çalışmıyorlardı. Su büyücülerinden ikisi yakınlardaki gölgeli bir kapı aralığında oyalanıyordu, sigaralarından çıkan közler gecenin içinde parlak noktalar oluşturunuyordu.

Lio kolunu Cassia'nın etrafında sıktı.

"Sorun ne?" diye mırıldandı.

Kaptan Ziara haydutların bulunduğu yöne doğru, onlara bakmadan bir parmak salladı. "Su büyücülerinden birkaçı sizi uğurlamak için burada."

Cassia sertleşti ama dönmedi. "Karada Lio'yla boy ölçüşemezler bile."

Onun kolunu okşadı. "Biz tamamen güvendeyiz. Bunu biliyor olmalılar."

"Biliyorlar." Huru çok büyük bir bıçağı boş boş savurmaya başladı.

Su büyücüleri yaklaşmadı. Ama gitmediler de. Lio onları izlediğini

görmelerini sağladı. Saldırmak için hiçbir hareket yapmadılar,

Sadece gözlerinde bir uyarıyla bakıyorlardı. Alaycı bakışları bir meydan okuma gibiydi.

"Sandira Sarayı'nın etrafında su var mı?" Cassia sordu. "Kara ile çevrili," diye yanıtladı Lio.

Omuzlarını dikleştirdi. "O zaman onlar için endişelenmeyeceğiz." "bir şey olmayacak." Huru'nun bıçağı havada dans etti.

Cassia, Ay Kapısı'nın önünde Kaptan Ziara'yla yüzleşirken aurası tereddüt ve kararlılıktan oluşan değişken bir deniz gibiydi. "Kardeşim için yaptıklarınızdan dolayı size teşekkür etmek için kelimeler asla yeterli olmayacaktır. Aramızdaki minnettarlık bağını onurlandırmamın bir yolu varsa, lütfen bana bildirin."

Denizler kraliçesi kurnazca gülümsedi. "Bir Hesperine gibi konuştun. Bir korsana iyilik sözü vermeyecek kadar akıllı, borcunu ödemek isteyecek kadar da onurlusun. Umarım tekrar karşılaşırız."

OceanofPDF.com

SANDIRA MAHKEMESİ

RUH KAPISINDAN GEÇMEK sadece bir an sürdü. Ama Cassia fısıltıları dinlerken orada çok daha uzun süre kalmış gibi hissetti.

Birisi ondan memnundu. Anlaşılmaz sözlerin verdiği bir güven duygusu hissetti. Yaklaşıyordu... hayır, neye *çok* yaklaşmıştı bulması gerekiyordu. Olması gereken yere.

Diğer tarafta karanlığa çıktı, meşale ışığının parıltıları çok parlak ve sessizlik havadan sonra ağır görünüyordu.

kapıdaki sesler. Knight birkaç kez salladı, sonra kulaklarını iyice kaşdı.

Cassia'nın gözleri alıştı ve pürüzsüz taş bloklardan yapılmış uzun, kıvrımlı bir duvarı olan geniş bir avluya geldiklerini gördü. Birkaç bulutlar gece gökyüzünü . Her nasılsa burada kendini daha hafif hissediyordu. Serin, kuru hava ciğerlerine doluyor ve kafasına hücum ediyor gibiydi.

Lio bir eliyle dirseğini tutarak onu dengeledi. "Az önce deniz seviyesinden orta derecede yüksek bir rakıma geldik. Kanınız değişime uyum sağlayana kadar yavaş hareket etmek isteyeceksiniz. Burası da daha kuru, o yüzden bol bol su içmen gerekecek."

Muhtemelen Ay Pazarı'ndan yeni gelen birkaç kişi daha yakınlardaydı. Uzun boylu, kaslı savaşçılar bölgeyi çevrelemişti. Yeni gelenleri nazik bir ses tonuyla selamlıyorlardı ama her muhafızın elinde uzun, keskin bir mızrak vardı. Sandira Kralı kesinlikle kudretini sergiliyordu ve kapılarından içeri girenlerin sorun yaşamasını istemiyordu.

Lio onlara en yakın muhafıza yaklaştı; muhafızın omuzunda bir pelerin ve belinden kalçasına kadar onu saran pamuklu bir şal vardı. Savaşçıya yaklaşan Cassia, vücudunun geri kalanının ikinci bir deri gibi ona yapışmış gibi görünen ince, sert gri bir tabakayla kaplı olduğunu gördü. Zırh çenesinde durarak yüzünü ve doğal siyah ten rengini ortaya çıkarıyordu. Bütün muhafızlarda aynı şey vardı. Tıpkı Zoe'nin hikaye kitaplarındaki gergedanların derisine benziyordu.

Lio ve muhafız Tradewinds dilinde karşılıklı konuştular. Savaşçı Hesperine cüppelerine göz attı, sonra da kâğıtlarını bile sormadan onları ve Knight'ı kibarca arkasındaki kapıya doğru salladı. Lio onu çıkışa doğru götürürken Cassia rahat bir nefes aldı ve sandıklarını arkalarında havaya kaldırdı.

"Sandıra halkının dilini bilmiyor musunuz Bilge Bey?" takıldı ona.

Yüzü kızardı. "Korkarım sadece bir avuç İmparatorluk dili biliyorum. En çok çalışmayı Hanedan, Tradewinds ve Annassa Soteira'nın ölümlü klanının bir zamanlar konuştuğu kadim dil ile Maaqul çölündeki Azarqi göçebelerinin diline adadım."

"İmparatorluk'ta düzinelerce dil yok mu, Lio?" "Yüzlerce.

Lehçeleri de sayarsan binlerce."

"Tabii ki her birini bilmiyorsun!"

"Ama ben ölümsüzüm. Hepsini öğrenmek için zamanım var ve öğrenmemek için bir bahanem yok." Çıkış onları iki kalın duvar arasındaki dar bir geçide götürdü, tek halinde ilerlemek zorunda kaldılar. Yeni gelenleri dar bir alana zorlayan, savunulabilir bir düzenleme.

Diğer tarafa çıktıklarında, meşale ışığı sazdan çatıları olan yuvarlak, saz ve çalıdan yapılmış binalar kalabalığını ortaya çıkardı. Cassia'nın görebildiği kadar uzayıp gidiyorlardı. Bakışları ay ışığıyla aydınlanmış çatı denizinin üzerinde gezindi ve ağzı açık kaldı.

Karanlıkta bile şehrin ne kadar büyük olduğunu hissediyordu. At Mütevazı konutların arasında çeşitli noktalarda, yuvarlak taş muhafazaların yüksek duvarları yükseliyordu, koyu mavi gökyüzüne karşı daha koyu biçimler. Kapı avlusunu küçücük .

Uzakta, şehrin üzerinde bir tepe yükseliyordu. Tepenin üzerinde taştan bir kompleks tünemiş, duvarlarının ana hatları üzerlerinde yanan ateşlerle belirginleşmişti.

Bunlar o güne kadar gördüğü en büyük taş yapıları. Solorum Sarayı'nı gölgede bırakıyorlardı. Anthros Tapınağı'yla dalga geçiyorlardı.

"Bunu insanlar mı inşa etti?" diye sordu. "Bir tanrının eseri gibi görünüyor."

Lio gövdelerini yanlarındaki çimenlerin üzerine bıraktı. "Gerçekten de Nesillerdir yeni taş işleme yöntemleri geliştiren ölümlülerin eseridir. Masonlar burada son derece onurludur ve sırlarını paylaşımları pek olası değildir."

"Burada binlerce insan yaşıyor olmalı."

"On binlerce. Dünyanın en büyük şehirlerinden biri."

Bu şafak öncesi saatte metropol sessizdi. Lio uykuya sürüklenirken, güneş doğar doğmaz buranın nasıl hayatla dolup taşacağını hayal edebiliyordu.

Usturlabını tekrar çıkardı ve şehrin üzerindeki parlak bir yıldızla hizaladı. Cassia onun aletin yüzündeki eli ayarlamasını ve çevresindeki birçok küçük işaret ve ölçüme bakmasını gergin bir sessizlik içinde izledi.

"Şafağa kadar sadece bir buçuk saatimiz var," diye duyurdu.

"Acele etsek iyi olur."

OceanofPDF.com

DİPLOMAT YOK

Kalan zamanlarının yarısını dolu hanlardan geri çevrilerek kaybettikten sonra, Lio kararının doğruluğundan şüphe etmeye başladı.

"Burada çok fazla yolcu var." Cassia, odası olmayan başka bir pansiyondan çıkarken başını salladı.

"Daha da kötüsü, bir festival var." Lio çekti ve burnunun kenarını sıktı. "Şehir erzak getiren tüccarlarla dolup taşıyor. Sandira Kralı tepede her türlü ziyafet ve törenin yapılmasını emretti.

Kardeşinin ziyarete gelmesiyle ilgili bir şey. Herkesin 'Prens Tendesos' hakkında konuştuğunu duyuyorum."

"Hiç oda kalmamasına şaşmamalı." Cassia'nın sesi yorgun geliyordu.

"Uyumaya ihtiyacın var," dedi.

"İlk uykuya dalacak olan sensin." Gülüşünde bir panik havası vardı. "Uyuyan bir Hesperine ile yolun ortasında mahsur kalarak ne yapacağım? Taşımak için çok ağırsın."

"Seni asla yolda bırakmam." Sesine ihtiyaç duyduğu sakinliği kattı.

Hâlâ acil durum planından bahsetmeye cesaret edemiyordu. Kral güce kur yapardı. Hesperinler güçlüydü. Bu yüzden tepede onun misafiri olarak ağırlandılar.

Ama Orthros'un Sandira Sarayı'ndaki Büyükelçisi Lio'yu tanıyacak, o da Cassia'yı tanıtmak zorunda kalacak ve çok geçmeden bu kişisel bir ziyaret olmaktan çıkacaktı.

Sandira Kralı'nın neden burada olduklarıyla ilgilenmesini istemiyorlardı.

İç çekti. "Bir yer daha deneyelim."

Saz evlerden oluşan şehrin kenarında çadırlardan oluşan başka bir şehir vardı. Ticaret kervanlarının kampları yeni yeni hareketlenmeye başlamıştı. Yakınlarda bir grup kadın bir ateşin etrafında toplanıyordu ve kahvaltı kokuları gelmeye başlamıştı.

"Gün boyunca burada tek başına rahat eder misin?" Lio, Cassia'yı bilmediği bir şehirde yalnız bırakma düşüncesinden nefret ediyordu.

Ama aurası çoktan parlamıştı. "Çok fazla şansım olacak Tradewinds pratiği. Karavanın etrafındaki işlere yardım teklif edersem bana yeni kelimeler öğreteceklerini düşünüyor musun?"

Lio rahatlayarak gülümsedi. Bunun işe yaraması mümkündü. "Eminim işe yarar. Karavanların çoğunun sahibi kadın ve sıkı çalışıp öğrenmeye istekli olduğun için sana saygı duyacaklardır."

"Belki de simyacılarının yol hastalıkları için tonik yapmalarına yardımcı olabilirim."

"Dikişe yardım etmeyi teklif etmeyecek misin?"

Onu yanından dürttü. "Kervan reisleri benim dünyanın en kötü terzisi olduğumu keşfettiğinde kapı dışarı etmek istemiyorum. yarımküre."

Yaklaşan Uyku'nun ağırlığına rağmen morali düzeldi. "Bir Hesperine'in çadırlarından birinin arkasında yer kaplamasına kimin izin vereceğini bulalım."

"Senin geçimini sağlayacağım, merak etme."

"Ben asla böyle bir yük olmam gülüm. Kanlı Komnena'nın parasına da saygı duyacaklar."

En yakın ateşin etrafındaki kadınlara yaklaştılar ve da nazikçe bir arkadaşlarının yanında kalmayı önerdiler. Lio ve Cassia onu bulmak için kampı geçtiklerinde, göz kapakları adamas gibi hissediyordu. Karavanının kızının dönüşünü beklediğini keşfettiler ve ve Lio ile Cassia'nın şimdilik kendi çadırlarını kullanabileceklerini söyledi. Uyku sersemliğiyle zihni gittikçe bulanıklaşan Lio, kervan sahibinin ödeme yapmadan onu çadıra buyur etmesine ve daha sonra bir fiyat üzerinde anlaşabileceklerini söylemesine minnettar oldu.

Cassia rahat bir nefes aldı. Lio kabul etmek zorundaydı, temel Uzun gecenin ardından konaklama yerleri ona lüksün kucağı gibi görünüyordu. Kadın onu biraz itti ve o da itaatkâr bir şekilde sırt üstü yatağın üzerine yığıldı.

"Benimle buraya gel." Kurşuni bir elini ona doğru kaldırdı. "Ben-"

"Uyumalısın."

"Madem ısrar ediyorsun."

"Israr ediyorum. İhtiyacın olan-" Aklını başından alan bir esneme onu ele geçirdi. "-en az benim kadar dinlen."

Sonunda kızın yumuşak bedeni onunkine yatağın üzerinde katıldı. Sonunda rahatlamıştı. Kolunu kıza doladı ve kız da başını göğsüne yaslayarak onun yanına sokuldu.

Kollarında kıpırdandı ve adam onun nefesini yanağında hissetti. "Dalıştan beri hiçbir şey içmedin. Aşağıda çok fazla büyü ve fiziksel güç kullandın. En azından bir yudum içebilecek kadar uyanık kalabilir misin?"

Başını salladı, gözleri çoktan kapanmıştı. " uyu. Şu anda tek istediğim bu."

" olacak mısın? Keşke burayı zamanında bulsaydık da seni besleyebilseydim."

"Uygun ziyafet. Uykudan sonra."

Bundan sonra birkaç kelime daha söyleyebileceğini düşündü ama hangileri olduğundan emin değildi. Son düşüncesi, buranın Hesperine misafir sarayından çok daha güzel olduğuydu, çünkü kollarında Cassia ile uykuya dalarken onu rahatsız edecek diplomatlar yoktu.

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

35 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

MONSOON

Çadırın açık kanvas duvarları güneş ışığını dışarıda tutmak için çok az işe yarıyordu. Cassia bütün gün Lio'yu tepeden tırnağa koyu renk bir battaniyeyle örtmüştü ama bunun ne kadar işe yarayacağından emin değildi. Çadırın içindeki gün ışığı gün batımıyla turuncuya dönerken, Cassia da Lio'yla birlikte battaniyenin altına girip ne olacağını görmek için bekledi

Uyanmasının normalden ne kadar uzun süreceğini.

Güneş battı ve battaniyeyi yüzlerinden çekti.

Ancak genellikle Lio'yu uyandıran alacakaranlık bu kez yetersiz kaldı. Hava tamamen kadar Lio'nun göğsü elinin altında aniden yükseldi ve gecenin ilk nefesini almak için soluk soluğa kaldı.

uyandı ve zihninin itiraz edemediği o anda, dişleri kınından çıktı ve kolu içgüdüsel olarak kadının etrafını sararak onu kendine hapsetti.

Ciğerleri saatlerdir ilk kez nefes alıyor gibiydi. Özlemi mantığına meydan okuyordu. Ağzını onunkine kilitlemek ve onu uyanırken öpmek istiyordu. Onun en ufak bir dokunuşuyla, ilk uyanma anlarının sınır tanımayan, içgüdüsel tutkusuyla ona ziyafet çekecekti.

Ama kendine güvenemiyordu. Ellerini ona dayadı, itti.

"Cassia?" Kafası karıştığında bile Cassia'nın adını söyleme şekli çok şefkatliydi. Kolu gevşedi.

Yatağından fırladı ve çadırın uzunluğunu aralarına koydu. Knight yatağın dibinde uyukladığı yerden başını kaldırdı ve endişeyle mızımızlandı.

Dizlerini çenesinin altına sıkıştırdı ve kollarını bacaklarına doladı. Onun kollarında oyalanarak kendini test etmekten daha iyisini bilmeliydi.

Lio tembel bir elini yüzüne götürdü ve ovuşturdu. Sonra gözlerini kırıştırdı ve onu fark etti. Ani bir hızla dirseğinin üzerine yuvarlandı. "Neyin var?"

"Uykunda seni ısırarak istedim."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve hoş kahkahası çadırı doldurdu. "Hiç komik değil," dedi ama şimdiden kendini daha iyi hissediyordu.

"Biliyorum. Bu çok ciddiye almamız gereken bir konu." Yine de hâlâ gülümsüyordu. "Sadece orada öylece oturmuş beni ısırmaktan bahsederken çok sevimlisin."

Dudaklarına küçük bir gülümseme geldi.

"İleride başvurmak üzere," dedi, "*gerçekten* iyi bir şeyi kaçırmadığım sürece beni uykumda ısırabilirsin."

Yanaklarına yayılan sıcaklık, onun hâlâ kızarmasına neden olabildiğini bir kez daha doğruladı. "Hesperine olduğumda, beni uyurken izliyor olacaksın."

"Doğru, senden biraz daha büyük olduğum için daha uzun süre uyanık kalabileceğim."

"Evet, sadece bir yüzyıl kadar daha yaşlı."

"Peki, ileride referans olması açısından, uykuda ısırma konusundaki tutumunuz nedir?"

Gülümsemesi genişledi. "Başımın üstünde yerin var, ki ben uyanmadan hemen önce olsun, böylece geceye senin dişlerin içimdeyken başlayabilirim."

"Not edildi." Şu anda dişleri gösteriş yapıyordu ve eğer battaniyeyi iterse, geri kalanının da gösteriş yaptığını emindi.

Burun delikleri hafifçe alevlendi ve gözleri ona açlıkla parladı. Kalbinin göğsünden fırlayacağını düşündü. Elleri ayak bileklerine sıkıca sarılmıştı, adamın örgüsü avuçlarını işaretliyordu.

"Cassia," dedi nazikçe, "artık yatağa gelebilirsin." Cassia ayak bileklerindeki sıkı ellerini bükerek tereddüt etti.

"İyi misin?" diye sordu.

"Henüz harekete geçmeme izin verilmeyen bir Arzunun acısını çekmek dışında iyiyim." "Kıl payı kurtulmamızdan sonra hâlâ temkinlisin. Biliyorum. Ama her şeyi yaptığımızı söyleyebilirim.

"En son ziyafet çektiğimizde doğru olanı yapmıştık, öyle değil mi?"

"Tamam demek bunu tanımlamak için pek yeterli değil."

"Yatağa gel ve bakalım bunu tarif etmenin daha iyi bir yolunu bulabilecek miyiz? Yaratıcı olabiliriz, eminim."

Direnci kırıldı. Onu bekleyen kollara atıldı. Her şeyi anlatacak kelime , çünkü birbirleriyle işleri bittiğinde ikisinin de nutku tutulmuştu.

Adam sesini bulduğunda, kollarında kaşıklandırken hâlâ tutuyordu. "Bugün ne yaptın?"

"Çoğunlukla uyudum. Knight'ı dışarı çıkardım. Kervan lideri ona ve bana yiyecek sağlayacak kadar nazikti. Onunla ödemeyi ayarlamayı başardım."

Elini çıplak karnının üzerinde gezdirdi. "Ukocha'yı aramaya başlamak için beklemene sevindim. Kendi başına tamamen yetenekli olduğunu biliyorum, ama yine de bir sürü paralı askeri sorgulama fikrinden hoşlanmıyorum. kendin."

"Herhangi bir zorbayla karşılaşsam Şövalye beni savunur. Ama henüz Tradewinds dilini yeterince iyi konuşamıyorum. Hâlâ çevirmen olarak sana ihtiyacım var."

"Senin için sadece bu kadar mıyım?" diye sordu kederle. "Bir dil mi?"

"Diliniz birçok özelliğinizden sadece biri ve birkaç dakika önce yaptığınız şey onu tercüme etmekten çok daha iyi bir şekilde kullanmaktı."

Omzunu yaladı ve kız titredi.

"Gerçek şu ki..." Adam dilinin ucunu omzuyla boynunun birleştiği yerde gezdirirken nefesi kesildi. "...Çadırdan zar zor çıktım. Sana yakın olmam gerekiyordu."

Onun boynuna sokuldu. "Bu gece her an yanında olacağım."

Ona duyduğu özlemin yatışmasıyla birlikte zihni berraklaştı. Nihayet önceki olaylı gece boyunca öğrendiklerinin sonuçlarını düşünebildi.

Cassia yüksek sesle, "Solia'nın daha iyi bir plana ihtiyacı vardı," diye düşündü. "Ne planı? Ve Ukocha ona bu konuda nasıl yardım edebilirdi?"

"Planı her neyse," dedi Lio, "Ziara, Solia'nın amacının sana geri dönmek olduğunu açıkça belirtti."

Lio'nun kollarında döndü ve onun yüzünü okşadı. "Haklısın. Tahta geri dönmeye çalıştığına dair hiçbir şey söylemediler. Onu bulduğumuzda, kral ve büyücülerle benden daha fazla bir ilgisi olmasını istemeyeceğini söyleyebilirim."

"Ve kimsenin ona böyle hissetmesi gerektiğini hissettirmesine izin vermeyeceğiz."

"Mak ve Lyros'a öğrendiklerimizin bir özetini yazmalıyız. Ve en önemlisi, Zoe'ye bu akşamki ilk dersinde şans dileyen bir not."

Lio sevgiyle gülümsedi. "Şimdiden kuryelik eğitimine başladığına inanamıyorum.

Sanki daha dün gece Hesperine olmak istiyor gibiydi."

"Emzirilen yavruların çok hızlı büyümemesine . Zoe'nin daha fazla büyümesine hazır değilim."

"Ben öyle." Lio kıkırdadı. "Ukocha'yı aramaya başlamadan önce şu mektupları yazalım ve bir posta ofisi bulalım."

Sevgili Zoe,

Sonunda ünlü Kaptan Ziara ile tanıştık. Size anlatmak için sabırsızlanıyoruz. Onun ve mürettebatının cesur kadınları hakkında masallar. Selamlarını ve korsan hazinesinden bu broşu gönderiyor.

Solia'nın korsanlarla birçok macera yaşadığını öğrendik. Sonra Ziara'nın Ukocha adında iyi bir arkadaşıyla karada kalmış. Şimdi onu arıyoruz, böylece ona Solia hakkında sorular sorabiliriz.

İnsanların şekil değiştirebildiği Sandira Sarayı adında bir yere gittik. Tüm muhafızlar hikaye kitaplarındaki gibi gergedanlara dönüşebiliyor.

Seni düşünüyor ve ilk kuryelik dersinin harika geçmesini diliyoruz. Seninle gurur duyuyoruz ve başarılı olacağını biliyoruz. Yakında bize her şeyi anlatabilirsin.

Annem ve babamdan bize yazmalarını isteyin, böylece ne zaman ve nerede buluşacağımıza karar verebiliriz.

Sevgiler,

Lio ve Cassia

"Mak ve Lyros'a Ziara'nın verdiği bilgilerin ayrıntılı versiyonunu gönderelim mi?" Cassia daha sonra önerdi.

"Evet, belki de Ukocha hakkında bir şeyler biliyorlardır, çünkü o çok ünlü bir savaşçı."

Cassia'nın omuzları çöktü. "Peki Cassandra'ya ne söyleyeceğiz?"

"Yaptıklarımızın doğruluğunu ve onların arkasında durduğumuzu."

Çadırlarından çıktıklarında ev sahibelerine postanenin yerini sordular, ancak ev sahibi onlara tüccarların kamplarında ulak bulmanın kolay olduğunu söyledi. Sandira Sarayı, tüccarlar için popüler bir yerdi.

Yolcular evlerine mektup bırakmak istiyorlardı ama şehir büyük ve zor bir yerdi. Genç Sandira vatandaşları çadırlar ve posta ofisi arasında mektup ve paket taşıyarak ekstra para kazanıyordu.

Kervanın reisi, güvenilir bir Sandira kızını tavsiye etti. güvenilir ve hızlı teslimatlar. Cassia saçlarının arasında uzayan ve elbisesinin çıplak bıraktığı omuzlarını kaplayan tüylere bakmamak için çaba sarf etti.

Lio ona bu kez kartal başıyla damgalanmış altın paralarla ödeme yaptı ve o da hiçbir çocuğun sihir olmadan ulaşamayacağı bir hızla şehre doğru koşmaya başladı.

"Şimdi sıra Ukocha'nın nerede olduğunu öğrenmeye geldi," dedi Lio.

"Şöhreti düşünüldüğünde, bu çok zor olmamalı."

"Böylesine büyük bir şehirde, eminim onun hakkında çok sayıda söylenti vardır."

"Onu işe almakla ilgilendiğimizi söylersek en iyi sonucu alacağımızı düşünüyorum."

"İyi fikir," diye onayladı Cassia. "Buna degeceğini düşünürse dikkatini çekme ihtimalimiz artar."

Tüccarların kamplarının her yerinde savaşçılar vardı. Erkekler ve kadınlar tepeden tırnağa silahlıydı ve çok çeşitli zırhlar giymişlerdi, belli ki İmparatorluğun birçok farklı bölgesinden gelmişlerdi ama hepsinin ortak özelliği sert bakışları ve çalımlarıydı. Kervanlarda devriye geziyor, kendilerini kiralyanları ya da iş arayanları koruyorlardı.

Lio yanlarından geçen bir grup savaşçıyı işaret etti. "Hepsinin nasıl giyindiğine bak

Sağ üst kollarındaki bıçaklar? Bunlar İmparatoriçe ya da en azından onun yönetimi tarafından verilen servet bıçakları."

"Bu bir korsanın teminat mektubu gibi bir şey mi?"

"Evet, bir paralı askerin profesyonel olarak tanındığını ve kâr için savaşabileceğini ve İmparatoriçe'nin davranış kurallarına uyduğunu gösterir."

"Kurallar nedir?"

"Paralı askerler sadece İmparatorluğun ve vatandaşlarının korunması için savaşmalıdır. Kardeş devletler arasında nifak tohumları ekecek sözleşmeler yapamazlar ve suçlularla uğraşırken yetkililerle işbirliği yapmalıdırlar."

"Bu, Cordian prenslerinin her zaman birbirlerinin üzerine sürdüğü paralı ordulara hiç benzemiyor."

"İmparatorlukta paralı askerlerin eşsiz ve değerli bir rolü vardır. Hızlı, esnek ve politik olarak tarafsızdırlar. İmparatorluk ordusunun ya da kardeş bir devletin askerlerinin yapamayacağı durumlarda yeteneklerini ortaya koyabilirler. Bir servet kılıcı taşıdıkları sürece, profesyonel olacaklarına güvenebilirsiniz."

"Servet kılıçları olmayan paralı askerler için bir karaborsa var mı?" "Evet, tıpkı su büyücüleri için olduğu gibi."

"Umalım da böyle biriyle karşılaşmayalım."

"Ukocha gibi paralı askerlerin çetelerinde onların türüne müsamaha gösterilmez." Parlak servet kılıçları takan üç savaşçı Lio'yu karşıladı ve Cassia kamp ateşinin etrafında. Savaşta sertleşmiş adamlardı ama konuşkandılar,

Birkaç içkinin getirdiği neşeyle. Sıcak karşılamaları, herkesin Orthros'un derin cepler konusundaki ününü bilmesiyle de ilgili olabilir.

Cassia'nın Tradewinds'i az da olsa kavraması ve Lio'nun duraklayarak tercüme etmesi sayesinde konuşmayı takip edebildi.

"Orthros'tan gelen ziyaretçileri burada görmek beni şaşırttı," dedi Lio'nun yanındaki savaşçı, sakalının koyu renkli kıvrımlarını kesen kabarık bir yara izi olan iri yarı bir adam. "Sizin gibilerin tepede kralın tadını çıkarmasını beklerdim.

misafirperverlik ve Prens Tendeso'nun kendisiyle dirsek sürtmek. Bu zevki neye borçluyuz?"

"Buradan nedeni festival değil," diye yanıtladı Lio. "Bir araştırma gezisindeyiz."

Savaşçı bunu duyduğuna memnun olmuş görünüyordu. "Siz ikiniz bir çift yumuşak bilgine benziyorsunuz. Peçe büyüleri antik harabelerdeki bubi tuzaklarına karşı işe yaramaz ve hassas bir kalp vahşi yaşam karşısında işe yaramaz. Gideceğiniz yere tek parça halinde ulaşmanızı sağlayacak güçlü birine mi ihtiyacınız var?"

"Var," diye yanıtladı Lio. "Ukocha'yı işe almayı umuyoruz."

Büyük paralı asker ıslık çaldı. "O en iyisidir."

"Her işi kabul etmez," dedi ateşin karşısındaki adam. Parlattığı mızrak kadar ince ve keskindi, koyu siyah teni soluk dövmelemlerle süslüydü. "Sadece özel siparişler için kiralar. Eğer sadece beceriye ihtiyacınız varsa, burada bolca var ve biz seçici değiliz."

"Teşekkür ," dedi Lio nezaketle. "Başka koşullar altında teklifinizi kesinlikle kabul ederdik. Ama korkarım ki bizim özel görevimiz için gerçekten Ukocha'ya ihtiyacımız var. Onu tanıyor musunuz?"

"Herkes onu namıyla tanır," dedi üçüncü paralı asker, yumrukları örs gibi olan kısa boylu kahverengi bir adam. "Onun şirketindeki paralı askerler *emekli olur*."

"Bu işi uzun zamandır yapıyor olmalı," dedi Lio.

"Öyleydi," diye cevap verdi kısa boylu paralı asker, "ve yoldaşlarından birkaçı bölükten ayrıldı. Tek parça halinde."

"Emekli olmak için *yaşıyorlar*," diye açıkladı iri yarı adam. "İşte bu kadar iyiler."

"Etkileyici," diye onayladı Lio.

"Onlara neden Küller dendiğini biliyor musun?" diye sordu mızrakçı. Lio ve Cassia başlarını salladılar.

Mızrakçı daha yakına eğildi. "Çünkü iş bittiğinde düşmanlarından geriye kalan tek şey bu."

Bu oldukça tehditkârdı. Cassia kabadayılığın paralı askerler için önemli bir mesleki değer olduğunu düşünüyordu, özellikle de böyle üne sahip olanlar için. Küller'in kabadayılıklarını sonuçlarla desteklediklerini hissediyordu.

"Ne kadın ama." İri yarı paralı asker başını salladı. "İmparatorluk'ta Ukocha'yı kılıçla alt edebilecek tek bir erkek bile yok. Kılıcıyla olduğu söylenir ve birlikte yaptıkları çocuklar onun yarattığı alevlerdir."

Cassia Güneş Pazarı'ndaki bir baltayı düşünerek kahkahasını bastırdı. Tek kelime etmeden ortadan kaybolarak Dakk'ın duygularını incitmediğini umuyordu.

"Ateşe karşı bir ilgisi mi var?" Lio sordu.

"Onlara Küller deniyor," diye savaşçı.

Cassia Divine'de Lio'ya sordu, "O da Xandra gibi İmparatorluk uygulamalarında eğitilecek, öyle mi?"

"Doğru," diye cevap verdi, "her ne kadar Xandra savaş uygulamalarından kaçınsa da.

Ukocha elbette bu konuda uzmanlaşacaktır."

"Solia'nın güvenliği konusunda birden kendimi daha güvende hissettim."

Lio savaşçılara geri döndü. "Peki Ukocha ve Küllerini nerede bulabiliriz?"

Üç paralı asker birbirlerine baktılar ama başlarını salladılar.

"Geldiğimizden beri buraya uğramadılar," diye cevap verdi iri yarı adam.

"Bir iş için bekliyorduk ve hiçbir şey duymadık.

"Yaptıklarının olağan hikayeleri dışında."

"Uzun masallar," diye homurdandı kısa boylu adam. "Yemin ederim yarısı tamamen hayal ürünü."

"Küllerin bir efsanesi var." Mızrakçı onun koluna vurdu. "Hikâyelerin gerçekten yaşanıp yaşanmadığı önemli değil. Onlar gerçek."

"Üzgünüm," diye sözlerini tamamladı büyük paralı asker. "İmparatorluğun herhangi bir yerinde olabilirler."

Kısa boylu savaşçı içini çekti. "Belki burada bizden daha uzun süre kalmış size daha fazlasını anlatabilir."

"Ama muhtemelen kamplardan kimse değil," dedi mızrakçı. "Küller altın listede. O kadar ünlü paralı askerler burada vakit kaybetmezler."

"Altın liste nedir?" Cassia Lio'ya sordu.

"İmparatoriçe'nin idarecileri tarafından tutulan ve İmparatorluğun çıkarlarına hizmet ederek en çok altın kazanan paralı askerlerin listesi. Bu bir

Bir paralı askerin , servetinin ve sadece kendisine değil, kamu yararına fayda sağlayan kaç sözleşme tamamladığının ölçüsüdür."

"Görünüşe göre İmparatorluk'ta kamu yararı iyi para kazandırıyor." "Altın listede tanınmak kesinlikle güçlü bir motivasyon kaynağı. davranış kuralları."

İri yarı adam çadırlardan uzaklaşıp şehri işaret etti. "Altın kadro kılıçlarını Pençeler Avlusu'nda, Sandira Kralı'nın savaşçılarıyla dövüştükleri yerde bulacaksın. Sadece davetliler girebilir."

"Davetiye nasıl temin edilir?" Cassia sordu.

Lio onun sorusunu paralı askerler için tercüme etmedi. Bunun yerine kaşlarını çatarak ona döndü. "Kraliyet muhafızlarıyla karşılaşacağımız herhangi bir yere davet edilmek istemiyoruz."

"Biliyorum. Bu tam da kaçınmak istediğimiz türden bir ilgi. Ama biz sadece paralı askerlerle konuşmak için orada olacağız, muhafızlarla değil."

"Kralın savaşçıları içeri girip çıkan herkesi yakından izleyecektir. Onların önünde gösteriş yapmanın bir anlamı yok."

"Küller hakkında daha fazla şey yer orasıysa, bundan nasıl kaçınabiliriz?"

"Şehirde henüz konuşmadığımız pek çok insan var.

Denemeye devam edelim."

Cassia razı oldu ve üç paralı askere teşekkür ettikten sonra kalabalık kamplara doğru ilerlemeye devam ettiler. Her yerde tüccarlar ya eşyalarını paketliyor ya da açıyor, pazarlık yapıyor ya da yemek pişiriyordu. Büyük, yuvarlak kulaklı, zayıf benekli köpekler çadırların arasında serbestçe koşturuyordu. Birkaçı korudukları kervanlara çok yaklaşanlara uyarı hırıltıları çıkarıyordu ama hiçbiri Şövalye'yle kavga etmeye cesaret edemiyordu.

Karşılaştıkları tüm paralı askerler aynı hikâyeyi anlatıyordu. Büyük Ukocha ve ölümcül çetesi aylardır görülmemişti, ancak yaptıklarıyla ilgili hikayeler her kervanda konuşuluyordu. Birçoğu üç savaşçının söylediklerini doğruladı: Küller'in statüsündeki paralı askerler zamanlarını Pençeler Sarayı'nda geçiriyordu.

Sonunda Cassia ve Lio, bir hikâye anlatıcısının Küller'le ilgili masallar anlattığı bir kamp ateşi topluluğuna katıldılar. Arayışlarına odaklanan Cassia, Lio ona bir şeyler yemesi gerektiğini hatırlatana kadar seyircilerin elindeki yiyecekleri pazarlayan tüccarları fark etmedi bile. Ona yer fıstığı ve küçük tatlılar aldı.

Meyveler ona hurmayı andıran kuş eriklerini ve ikiye bölünmüş, baharat ve eritilmiş peynirle doldurulmuş kavrulmuş bir kabağı çağırdı.

Beyaz saçlı, bilge masalcı, Küller'in dev bir yılanın başını kesişini anlatarak dinleyicilerini mest etti. Cassia itiraf etmek zorundaydı, masal hayal gücünü yakalamıştı. Gerçekte yaşanmış olsun ya da olmasın, gerçeği yansıtıyordu.

Belki de böyle efsanevi savaşçılar Solia'ya karşılaştığı türden canavarlara karşı gerçekten yardımcı olabilirdi.

Ne yazık ki, masal Lio ve Cassia'nın Ukocha'yı bulmasına yardımcı olacak hiçbir bilgi vermedi.

Hikâye anlatıcısının kamp ateşinden ayrıldıktan sonra durdular.

"Çıkamaz ," diye Cassia. "Herkes buradan gidebileceğimiz tek bir yer olduğu konusunda hemfikir. Pençeler Mahkemesi."

Lio'nun yüzündeki acımasız ifadeden hiç hoşlanmamıştı.

Onun koluna dokundu. "Kraliyet muhafızları, Orthros'tan paralı asker kiralamak için gelen bir çift parşömen solucanına kaşlarını kaldırmayacaktır."

Çenesi sıkıştı ama iç çekişi teslim olmuş gibiydi. "Görünüşe göre bu gerekli bir risk. Eğer bir sorunla karşılaşsak, bizi güvenli bir yere götüreceğim."

Şimdi Cassia kaşlarını çattı. "Adım atma konusunda kısıtlamalar olduğunu söylemiştin ve Sandira Kralı kimsenin kuralları çiğnemesine müsamaha göstermez."

"Koruma kontrol noktalarını atlamaya çalışmadığım sürece, yasak olmayan alanlarda makul mesafelerde adım atmaya izin veriliyor."

Bir şey daha söyleyecekmiş gibi görünüyordu. O Cassia onun yerine söyledi. "Ve eğer muhafızlarından biri bizi tehdit ederse, bu muhtemelen onun hoşnutsuzluğunu çoktan kazandığımız ve şehri bir an önce terk etmemiz gerektiği anlamına gelir."

"Korkarım öyle."

Lio'nun kendisini tutacağına ne kadar güveniyor olsa da, korsan su büyücüleriyle yaşananlar kötüyse, kralın muhafızlarıyla yaşananların çok daha kötü da biliyordu.

"Elimizden gelenin en iyisini gerekecek," dedi.

Pençeler Sarayı'na gitmelerini ilk öneren üç paralı askere geri döndüler ve onlardan daha fazla bilgi istediler.

İri yarı savaşçı Lio'nun cübbesini işaret etti. "Orthros'un zenginliği muhtemelen içeri girmek için ihtiyacın olan tek bilet. Altın kadrolu kılıçlar herhangi bir Hesperine'den gelen teklifi ciddiye alacaktır."

Onlara yol tarif ettikten sonra Lio ve Cassia oradan ayrıldılar. Tüccarların kamplarından çıkıp şehrin sokaklarına doğru yol aldılar.

uygun. Saz ve çalı evlerden oluşan mahalleler sessizdi.

Pençeler Avlusu olarak bilinen muhafazaya oldukça uzun bir yürüyüşle varılmıştı ama taş duvarları Lio ve Cassia yaklaşmadan çok önce görülebiliyordu, bu da onu kolayca bulmalarını sağlıyordu. Küçük avlulardan biriydi ama yine de göz korkutucu boyutlardaydı.

Girişi çevreleyen meşaleler, kapı avlusundaki gibi dar bir koridora açılan bir boşluk oluşturuyordu. Bir ift savaşçı yolu kapattı. Bunlar yukarıda bahsedilen kraliyet muhafızları olmalı. Mızrakları zarif bir şekilde işlenmiş görünüyordu. Ruh kapısı muhafızları gibi onlar da bellerine kuşak sarmışlardı ama vücutlarında zırh yoktu.

Kanatlar sırtlarını süslüyordu. Canlı, tüylü pelerinler gibi, güçlerini herkesin görebileceği şekilde taşıyorlardı.

Lio eğildi ve Tradewinds'de onlara diplomatik bir tonda hitap etti. Knight adamlara dişlerini gösterdi.

"*Het baat,*" dedi Cassia sertçe. Köpeği kraliyet muhafızlarından birini tehdit ederse sonuçları ne olabilirdi?

Knight itaatkâr bir şekilde onun yanında yere yattı ama bundan memnun görünmüyordu. Özür dilemek için savaşçının önünde tekrar eğildi. Lio, Tradewinds'te hızlıca bir şeyler söyledi ama o takip edemedi.

Muhafızlardan biri girişte gözden kayboldu. Diğeri kenara çekildi ve Lio ile Cassia'nden gitmelerini işaret etti. Cassia bunun nezaketten kaynaklandığından şüpheliydi. Lio'nun tereddtnden, onun da bu durumdan hoşlanmadığını anlayabiliyordu.

dar giriş yolunda muhafızlar arasında sıkışıp kalma fikri.

Kendini Cassia ile savaşçının arasına yerleştirdi ve Cassia'nın önündeki muhafızı görebileceği bir yere gitmesine izin verdi.

İdsel bir hayal kırıklığı ona saldırdı. Bu id Lio'nun bir ölümsüz olmasını umursamıyordu. Tek anladığı Grace'in sırtının adamın mızrağına dönük olduğuydu.

Çünkü o bir insandı ve korunmaya ihtiyaı vardı.

Muhafız taş suratıyla onları izliyor, bekliyordu. Cassia dilini ısırđı ve Knight'ı nden gönderdi, sonra da içeri girdi.

savaşçının sırtına baktığında, bir insanın üzerindeki kanatların görüntüsüne sadece edebiliyordu. Savaşıyı sadece kanatlarından savaşırken hayal edebiliyordu.

havada. Böylesine kudretli büyücü savaşçılar hafife .

Lio'nun sırtındaki eli onu rahatlattı. Büyüsü kıpırdandı ve ona Divine dilinde fısıldadı, "Kimsenin pusuda olduğunu hissetmiyorum. zihin."

"Ne hissediyorsun?" Cassia sordu. "Güçlü biri," diye uyardı.

Onlara eşlik eden muhafızlar, aralarındaki örtülü konuşmadan habersiz, görev yerlerine dönmeden önce girişten çıkmalarına izin verdiler. Lio elini Cassia'nın sırtından çekmedi ve onun yanında durdu.

Lio'nun kastettiği güçlü kişiyi bulmaya çalışarak Pençeler Sarayı'nın etrafına bakındı. Mükemmel kıvrımlı muhafazayı çevreleyen meşaleler, bir dövüşün etrafında toplanmış iki grup seyirciyi ortaya çıkarıyordu.

Bir tarafta tören mızraklarıyla muhafızlar vardı. Hayal Cassia'nın önündeki manzara onu doldurdu. Kanatları ve gergedan derisi olan, nadir ve güçlü büyülerini üzerlerinde kolayca duran, günlük yaşamlarının bir parçası olan koca bir adam topluluğu.

Servet kılıçları ve rengârenk zırhlarıyla kiralık savaşçılar diğer taraftan onları izliyordu. Ortada, mistik gergedan zırhı giymiş bir kapı muhafızı paralı askerlerden biriyle karşı karşıya geldi.

Tezahüratlar ve havaya kalkan yumruklar arasında Cassia'nın dikkatini çeken paralı askerin hareketsizliği idi. Fal kılıcını kaldırmış, dengeli ve odaklanmış bir şekilde duruyordu. Kolsuz tuniği, yara izleriyle işaretlenmiş kaslı kollarını ortaya çıkarıyordu; koyu kahverengi tenindeki hafif çizgiler, gururlu bir savaş ganimeti olmalıydı.

kazandığı savaşlar. Birçok düşman edindiğine bahse girmeye hazırdı. Ama karşılaşmalarının izlerini göstermek için yaşayan oydu.

Gözleri parlıyordu, yüzü saf bir konsantrasyon maskesiydi. Muhafız mızrağıyla bir hamle yaptı. Ama paralı asker iki kat daha hızlıydı. Çok daha vahşice vurdu.

Mızrak saldırısını servet bıçağıyla savuşturdu, askerin savunmasının altından hamle yaptı ve bıçağının ucunu muhafızın çenesinin altındaki zırhsız deriye bastırdı.

Daha iri ve güçlü olan adam ellerini kaldırdı. Dövüş çoktan bitmişti. Gardiyan yenilgiyle ringi terk etti.

Paralı asker, yüzü soğuk ve gözleri sıcak bir şekilde durmuş, bir sonraki kurbanını bekliyordu.

Yetenekleri ona altın listedeki yerini açıkça kazandırmıştı. Bu kesinlikle tavırları için verilmiş bir ödül değildi.

"Bu o," diye tahmin etti.

Lio'nun eli kadının sırtında gergindi. "Yakınlığını tanımlayamıyorum ama her ne ise, büyüsü dolduruyor. Sanki tüm şehri doldurabilirmiş gibi geliyor."

"Ondan kaçalım ve diğer paralı askerlere sorularımızı soralım."

"Kesinlikle."

Cassia, yaralı savaşçının maceralarını dikkatle izleyen paralı askerleri izledi. "Can sıkıcı sorularla dikkatlerini gösteriden pek bir yere varabileceğimizi sanmıyorum."

"İyi bir noktaya değindin. Dövüşler için biraz heves göstersek iyi olur."

"Mak ve Lyros'un tüm maçlarına gelen inisiyeleri taklit edeceğiz ve aralarına karışacağız."

Paralı asker seyirciler de onlara katıldı ve tezahüratları dilleri sorulardan çok daha hızlı çözdü. Yaralı savaşçı bir muhafızı yendi ve her maç arasında altın kadrodaki paralı asker arkadaşları konuştular. Lio ve Cassia'ya yolculukları hakkında sorular sordular ve kendi yolculuklarını anlattılar.

Bu savaşçılar iyi seyahat etmiş ve dünya bilgisiydiler. Birçoğu Küller'le tanışmış, hatta onları başında görmüştü. Hiçbiri nerede olduklarını bilmiyordu.

"Ticaret kamplarındaki ayaktakımıyla konuştun mu?" diye sordu yaprak şeklinde fırlatma bıçakları olan kıvrak bir kadın. "Kontratınızı ele geçirmek için Küller'in nerede olduğu konusunda yalan söylerler. Altın madeninde çalışan bizler bu tür taktiklerin üstündeyiz. Bizim iş seçimimiz var ve Hiçbirimiz Ukocha'dan kontrat çılmayacağız."

"Elbette," dedi Lio. "Pençeler Divanı'ndaki bir paralı askerın sözünden asla şüphe etmeyiz. Yardımınız için minnettarız."

Ringdeki paralı bir ıslık çaldı, o da az önce son muhafıza gözünün hemen altında yeni bir yara izi hediye etmişti. "Ashes'in son sözleşmesini burada yapmadığını söyleyebilirim. En son Sandira Sarayı'na geldiklerinde, İşler arasındaydılar. Ama Ashes bu şekilde uzun süre kalamaz. Bir kontratları var ama her neyse, onu başka bir yerden almışlar."

"Onları kimin ya da nerede tutmuş olabileceğine dair bir fikriniz var mı?" Lio sordu.

Bıçak dövüşçüsü başını salladı. "Ama iş her neyse, uzun bir . Küller aylardır müsait değil."

Yani, diye düşündü Cassia, Küller İmparatorluğun herhangi bir yerinde uzun bir kontratla herhangi bir şey yapıyor olabilirlerdi Kendilerini her zamankinden daha uzakta hissediyorlardı.

"Bekleme listesi tutmuyorlar," diye ekledi kadın. "Özellikle mi ihtiyacınız var?"

"Özellikle Ukocha," diye yanıtladı Lio.

"O halde korkarım ki uzun bir gecikme yaşayacaksınız. Size en iyi tavsiye, bu gece Külleri bulmanıza ve sizi onlara güvenli bir şekilde ulaştırmanıza yardımcı olabilecek birini işe almanız. Böylece mevcut kontratlarını bitirdiklerinde onlara kontratınızı teklif etmek için ilk sırada olacaksınız."

"Kimin iyi bir seçim olacağı konusunda herhangi bir tavsiyeniz olup olmadığını sorabilir miyiz? Hemen müsait olan birine ihtiyacımız var."

"Rezervasyonum var ve ayrıca iz sürme konusunda uzman değilim." Onlara alaycı bir bakış attı. "Dürüst olmak gerekirse, en iyi seçeneğiniz Monsoon."

Ringdeki paralı askeri işaret etti. Ayağını bir kraliyet muhafızının sırtına, işe yaramaz bir şekilde çırpınan kanatlarının tam arasına koymuştu. Monsoon mağlup adamın mızrağını elinde döndürdü.

"O herkesi bulabilir," dedi bıçak dövüşçüsü. "İmparatorluk'ta hiç kimse bu adamdan saklanamaz."

Cassia'nın merak ettiği bir şey vardı: Acımasız paralı askerin uzmanlığı onları canlı olarak geri getirmeye kadar uzanıyor muydu?

Bıçaklı dövüşçü, "Her türlü arama sözleşmesi için kesinlikle en iyi seçim," diye devam etti. "Ama müsait olması bir sorun olabilir. Sözleşmeleri konusunda herkesten seçici."

Lio bıçak dövüşçüsünden daha fazla bilgi istemedi. Hatta konuyu değiştirdi.

Cassia ilk fırsatta Tradewinds'de bir girişimde bulundu. "Lütfen Monsoon hakkında daha fazla bilgi verir misiniz?" gibi bir şey sorduğunu düşündü.

Sorusunu olmalıydı ki, bıçak dövüşçüsü parmaklarının ucuyla puanları sayarak mizahsız bir gülümsemeyle ona cevap verdi.

Lio, ses tonunda isteksizlikle tercüme etti. "Bunlar Muson'la başa çıkmanın kuralları. Ondan başkalarıyla iyi geçinmesini istemeyin, o her zaman yalnız çalışır. Onun zamanını boşa harcamayın. En önemlisi, onun kötü tarafına geçmeyin."

Cassia, Monsoon'un kaç muhafızı dümdüz ettiğinin sayısını unuttu. Sonunda ringden galip olarak kendi isteğiyle ayrıldı. Dövüştüğü kadar sessiz bir şekilde duvara doğru yürüdü ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kendini pürüzsüz taşlara . Seyirciler kulakları sağır eden tezahüratlarla onu uğurladılar ama kimse ona yaklaşmadı.

Cassia, Lio'ya, "Şimdi bizim için bir fırsat," dedi.

Onu paralı asker kalabalığından bir kenara çekti. "Bu adamı işe almayı ciddi olarak düşünemeyiz."

"Ben de bu fikirden hoşlanmıyorum," diye kabul etti, "ama diğer paralı askerleri duydun. Hiçbiri arama sözleşmelerinde uzman değil ve çoğu

çoktan rezerve edildi."

"İmparatorluk'ta başka arama sözleşmesi uzmanları da olmalı. Başka birini buluruz."

"Kaç tane altın liste arama sözleşmesi uzmanı var?"

"Tek ihtiyacımız olan sizi tehlikeye atmadan Solia'yı bulmamıza yardım edecek bir kişi."

Cassia yan gözle Monsoon'a baktı. "Belli ki tehlikeli bir adam, ama benim için tehlikeli olduğuna dair elimizde ne kanıt var?"

"Büyük bir bıçağı, huysuz bir mizacı ve ne olduğu bilinmeyen, son derece güçlü bir büyüsü olan bir adamın majestelerinin yanına yaklaşmasına izin vermeyi akıllıca bulmuyorum."

Cassia bir kahkaha attı. "Anlıyorum şampiyonum. Ama adamın asık suratlı tavrının özellikle bize yönelik olduğuna inanmak için bir nedenin mi?"

Lio kaşlarını çatarak içini çekti. "İtiraf ki bilmiyorum."

"Belki de bir görüşme," diye önerdi. "Söyleyeceği herhangi bir şey endişelerinizi doğrularsa, farklı bir plan deneriz."

Lio içini çekti. "Bu tamamen makul."

Ama Lio Cassia'yı o kadar yakınında tutuyordu ki, aralarına bir kâğıt parçası bile sığmazdı. Gölgelerdeki adama yaklaştıklarında, yanlarından geçtikleri seyirciler bir kükreme sesi çıkararak Cassia'nın sıçramasına neden oldular.

Görünüşünden Monsoon hakkında daha fazla ipucu elde etmeye çalıştı ama gördükleri çelişkiliydi. Yaşına karar vermekte zorlandı; İmparatorluk vatandaşlarının, buradaki daha iyi yaşam koşulları nedeniyle, aynı yaştaki Tenebralılardan daha genç görünme eğiliminde olduklarını fark etmişti. Ama tavırları ve yara izleri uzun bir yaşam deneyimine işaret ediyordu. Tahmin etmesi gerekirse, ondan on iki yaş kadar büyüktü.

Onu sadece sağ pazusuna bağlanmış uzun, hınzır görünümlü fal kılıcıyla dövüşürken görmüştü ama kemerinde bir de kılıç vardı; işçiliği ince, sadeliği zarif, kısa, düz bir bıçağı vardı çapraz siperi yoktu. Sade, kolsuz pamuklu tuniği ve bol pantolonunun üzerine zırh giymemişti. Sandaletli ayakları kirliydi ama onun dışında bakımlıydı. Sakalı ve saçları, alnından ensesine kadar uzanan kalın bir örgü dışında, başına yakın bir şekilde özenle kesilmişti. Çatık kaşları görünüşünü bozmasa, çoğu kişinin yakışıklı bulacağı güçlü çeneli bir yüzü vardı.

Ulaşamayacağı bir yerde Lio onu durdurdu. Sonunda Monsoon gözlerini kavgadan ayırdı ve onları fark etmeye tenezzül etti. Lio'yu bir bakışıyla başından savar .

Ama dikkati yakıcı bir yoğunlukla Cassia'nın üzerinde sabitlendi. Sanki ruhunu okuyormuş gibi yüzünü inceledi. Sonra bakışları Knight'a kaydı.

Cassia elini köpeğinin omzuna koydu. Tüyleri diken olmuştu.

Belli ki Lio da adamın onu değerlendirme şeklinden hoşlanmamıştı, çünkü Cassia'nın tüyleri diken diken olana kadar havada gizlenmiş olan gücü yükseldi.

Paralı asker homurdandı.

Bir Hesperine'den korkmayacak kadar güçlüydü. Cassia ilk kez Lio'yu bu işe ikna etmesi gerektiğinden emin değildi.

Lio, Tradewinds'teki adama seslenirken tonu adamas üzerindeki ipek gibiydi.

Sanki tek kelime etmemiş gibiydi. Adam doğrudan Cassia-in Vulgus ile konuştu. "Bir Hesperine'in koluna gizlice girmek şu gerçeği değiştirmez Sen Tenebran'sın. Burada dikkatli ol."

Eski hayatının dili yüzüne bir tokat gibi çarptı. Cassia artık evde sadece Lio ile Divine dilini konuşuyordu. Bu dili duymak onu şok etmişti.

Tenebra'nın dilini, özellikle de burada, İmparatorluk'ta

Bu adam Vulgus dilini nereden, neden öğrenmişti?

Cassia ona Divine'da "Ben artık Tenebran değilim," dedi.

"Herkes bu ayrımı yapamayacak," diye devam etti adam Vulgus dilinde. "Bu ayrımı anlamalarına yardımcı olacağım," diye tehdit etti Lio.

Orthros'un güzel dilinde.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu paralı asker Cassia'ya. Bir elini

Lio'nun koluna koydu. "Ben Newgift Cassia-"

Adam irkildi.

"-Orthros'tan," diye vurguladı, Tenebran kökenlerinden uzaklaşması onu ne kadar rahatsız etse de. "Bu Lio, benim niyetim. Sizi işe almak istiyoruz. Tabii soyumuzun kesesinin sunduklarıyla ilgilenmiyorsanız?"

"Size yardım edemem."

"Meslektaşlarınız bize bu sözleşme için en uygun kişinin siz olduğunuzu söylediler. Ukocha'yı arıyoruz ama o burada değil, bu yüzden Küllerin izini sürmemize yardımcı olacak birine ihtiyacımız var."

"Külleri mi arıyorsun?"

Soru o kadar düşmancaydı ki, ilgisini gösterip göstermediğinden emin değildi. Yine de devam etti. Dalkavukluk ve zenginlik genellikle evrensel bir çekiciliğe sahipti, bu yüzden bu taktiği kullanmaya devam etti. "Bize bu işte sizden daha iyisinin olmadığı söylendi."

arama sözleşmeleri. Orthros'un müşterileri olarak, altın liste standartlarına göre bile son derece rekabetçi bir teklif sunabilecek konumdayız."

"Paranı istediğimi mi sanıyorsun? Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Boğazını temizledi. "Monsoon, sanırım. Paralı asker arkadaşların senin hünelerinden övgüyle bahsediyor."

Duvardan ve ondan geri çekilmemek için tüm iradesini kullandı. Lio aniden ölümsüz bir çeviklikle onun önündeydi ve bir an için olay çıkaracaklarından korktu.

Monsoon'un bakışları Cassia'nınkileri delip geçti. "Sana verebileceğim en iyi yardım bir uyarı. Burası senin için güvenli değil. İmparatorluk'tan çık. Hemen, yoksa pişman olursun."

Gözlerini Lio'ya dikti. Sonra adam uzaklaştı.

Cassia öfkeyle onun geri çekilişine baktı. Adam omzunun üzerinden bile bakmadı. Peşinden yürümek için ilerlemeye başladı.

Ama Lio , kolu hâlâ onun etrafındaydı. "*Artık* onun senin için bir tehlike olduğuna inanmak için sebeplerim var."

Cassia buna itiraz edemezdi. Kendisini tehdit eden adamın Pençeler Sarayı'ndan çıkan geçitte kayboluşunu izledi.

"Her kim olduğunu düşünüyorsan, ondan korkmuyorum. Böyle teatral bir tehditle ne elde etmeyi umuyordu?"

Lio'nun büyüğü havada şakladı. "Amacı seni korkutmaktı ve bunu deneyen insanlar hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."

"Beni bu kadar kolay korkutabileceğini sanıyorsan, kral ve büyücüler şaşıracaktır. Onun kim olduğunu ve daha da önemlisi fiyatını öğrenmeliyiz. Herkesin bir fiyatı vardır."

"Sizin Tenebran olduğunuz gerçeğine dikkat çekmek istiyorsan, ondan magefire gibi kaçınmamız gerekir. Külleri bulmak için farklı bir strateji düşünebiliriz. Ona ihtiyacımız yok."

"Tek bir ipucunu bile boşa harcayamayız."

"O bir lider değil. O bir tehdit." Lio onun bakışlarıyla karşılaştı. "Cassia, o adamın sana yaklaşmasını istemiyorum. Lütfen onun hakkındaki hislerime güven."

Bir elini onun göğsüne koydu. "Bunun gerçekten çok tehlikeli olduğunu mu düşünüyorsun? Birlikte karşılaştığımız diğer tüm tehditlerden sonra bile mi?"

"Onun size ve arayışımıza karşı şimdiye kadar karşılaştığımız en büyük tehlike olduğuna inanıyorum."

"Sence büyüünü bize karşı kullanıp Orthros'la diplomatik bir olayı riske atar mı?"

"Bu sadece onun büyüğü değil." Lio tekrar Pençeler Sarayı'na baktı.
"Bağlantıları da var. Kraliyet muhafızlarıyla dostluk kuran, altın listede yer alan bir paralı asker. Dahası, senin Tenebra'da doğduğunu bilmekle kalmıyor, önemsiyor da."

"Onu güneşe bağla. Haklısın. Kökenlerimle ilgili bir şey onu rahatsız ediyor."

"Muhafızlar ona saygı duyuyor ve kazandığı onca dövüşten sonra muhtemelen ona para ya da iyilik borçlular. Onun konumunda, nüfuzlu insanları senin kökenlerini de önemsemeleri gerektiğine ikna edebilir." Lio'nun bakışları gölgeleri taradı. "Ve eğer bir olaya neden olmak istemiyorsa, amaçlarına sessizce ulaşabileceğinden şüpheleniyorum."

Cassia titredi. "Düşüncesizce kışkırtmamız gereken biri değil. Sanırım Leydi Circumspect'e bile bazen stratejik yaklaşması gerektiğini hatırlatmak gerekiyor. Teşekkür ederim."

"İlerlemek ve mümkün olan her ipucunun peşine düşmek istediğini biliyorum." Dudaklarını kızın saçlarına dokundurdu. "Ama kendini tehlikeye atarsan Solia'ya hiçbir yardımın dokunmaz. İkinizi de güvende tutacağıma söz verdim."

"Bu görevi sizin için daha da zorlaştırmamak için elimden geleni ."

Şafak sökmeden hemen önce çadırlarına döndüler. Lio bariz bir isteksizlikle yatağına uzandı ve güneşe lanet okuyarak mırıldandı. Soyunmak için zaman bile ayırmadı, Cassia da öyle. Cassia onun yanına uzandı ve Knight da ayaklarının üzerine kapandı.

"Cassia, gün batımına kadar burada yanımda kalmanı istiyorum, tamam mı?" "Monsoon'un gerçekten tekrar ortaya çıkıp beni tehdit edeceğini mi düşünüyorsun?"

Bizden uzaklaşmak için çok acelesi var gibiydi."

"Sadece gündüz saatlerinde burada benimle olmanızın daha akıllıca olacağını düşünüyorum. Knight'ın yanında olmasına sevindim."

"Ve bu çadırın etrafındaki bütün kadınlar ve çocuklar ve Bu ticaret kervanını koruyan paralı askerler. Eminim Monsoon ya da başka biriyle herhangi bir olay ."

"Peçelerim seni saklayacak," diye mırıldandı. "Beni değil. Görünür caydırıcı." "İyi olacağım aşkım," diye onu rahatlatmaya çalıştı.

"Cesursun." Gözleri kayarak kapandı. "Ama ben uyurken senin yalnız olman fikrinden en az benim kadar hoşlanmadığını biliyorum..."

"Yalnız değilim." Ama onun solunumu bugünlük durur durmaz öyle hissedecekti.

Büyüsüyle ona doğru uzandı ve zihnindeki dokundu. Büyüsü düşüncelerinden kaybolduğunda, onun uyuduğunu biliyordu.

OceanofPDF.com

geceye kadar

NOTIAN KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

36 Annassa, 1597 IS

OceanofPDF.com

YÜKSEK MEVKİLERDEKİ ARKADAŞLAR

CASSIA gün ortası ışııyla uykusundan uyandı. Bir esnemeyi savuşturdu ama düşüncelerinin tekrar uykuya dalmasına izin vermeyeceğini biliyordu. Çadırın sınırları içinde Lio'nun yanında uzanırken, korkuları üzerine çöktü.

Ya Solia, Tenebralılara düşman olan Monsoon gibi biriyle tanışmış olsaydı?

Dakk, Cassia ile arkadaş olmuştu. Ziara Gölgele Ülkesi'nden gelenlere yardım ederken gözünü bile kırpmamıştı. Ama sert paralı asker Cassia'ya bu kadar cömert olmayanların da olduğunu hatırlattı.

Ya biri Solia'yı ihbar ettiyse? Ya sınır dışı edildiyse ve şimdi Cordium'da büyücülerin pençesindeyse?

Ve şimdi arayışları çıkmaza girmişti.

Nike Orthros'a dönmüş, Kalos Cordium'a göğüs germiş, Cassia ve Lio korsanların meydan okumalarını geçmişti. Bunun için. Buraya kadar gelmişlerdi ama Ukocha hakkında her şeyi bilen insanlarla dolu bir şehirde Solia'nın izini kaybetmişlerdi.

Yakında bir ipucu bulamazlarsa, Solia'yı aramak Hesperine'in ömrünü alırdı. Ya o kadar zamanı yoksa? Ya şu anda Cassia'ya ihtiyacı varsa?

Cassia yatağından kalktı ve önceki gün yaptığı gibi Lio'nun üzerini dikkatle örttü. Güneşli çadırda geçirdiği her uykudan biraz daha geç uyanıyordu. Her geçen gün birlikte geçirdikleri geceleri biraz daha eritiyordu. Bu da buradan bir an önce uzaklaşmaları için bir başka nedendi, umarım uygun bir barınağa sahip olabileceği bir yere giderlerdi.

Onun üzerinde oyalandı. Sanki görünmeyen bir damar varmış gibi, güçlü bir akım kalbini ve zihnini ona doğru çekiyor gibiydi.

Ona yakın olma ihtiyacı doğaldı. Ama bunun her anını yönetmesine izin veremezdi. Bağımsızlığa da ihtiyacı vardı. Lio'nun kendisi buna sahip olması için çok mücadele etmişti.

Artık özgürdü. Öyle yaşamalıydı.

Bir Will hareketiyle Lio'dan uzaklaştı ve gitmeye hazırlandı. saçına ve boynuna doladı, ardından bahçe çantasını aldı.

"Gel bakalım, Şövalye. Bugün gün ışığından en iyi şekilde faydalanacağız."

Başını patilerinden kaldırdı ama yattığı yerden kalkmadı.

"Üzgünüm, sevgilim. Bizim için çadırda tembel bir gün yok. Bilgi aramaya devam edeceğiz."

Gerildi ama yine de ayağa kalkmadı.

"Bana öyle bakma. Lio'nun çadırda kalmamı istediğini biliyorum. Ama şu anda en büyük tehdit boşa harcanan zaman. *Dockk dockk.*"

Tazı eğitim dilindeki kadim komutla birlikte Knight artık ayağa kalkıp Cassia'nın yanına gelmekte tereddüt etmiyordu.

Kapı aralığına oturdu ve büyük, tüylü benliğiyle çadırın kapağını kapattı.

Cassia planıyla ilgili bir tedirginlik hissetti. Knight'ın içgüdülerine güvendiğinde her zaman mutlu olmuş, güvenmediğinde ise genellikle pişmanlık duymuştu. En son onun uyarısını görmezden geldiğinde Skleros onu zehirlemişti.

Ama İmparatorluk'taki her şey onun için yeniydi. Buraya geldiklerinden beri koku almak için alışveriş yapan bir kadına, neşeli bir korsan kalabalığına ve çok önemli kraliyet muhafızlarına hırlamıştı. Hem müttefiklerin hem de tehditlerin olduğu yeni bir yere alışırken içgüdülerini okumak zordu.

Tenebran terbiyesi ve eğitimi dışında.

İki eliyle uzandı ve Knight'ın kulaklarını ovuşturdu. "Bu gerçekten o kadar kötü bir fikir mi?"

Öfkeyle eğildi ve Lio'nun ayağını battaniyeye doğru soktu.

Cassia o zaman gülümsedi. "Nasıl olduğunu anlıyorum. Koruyucu içgüdülerin benim Hesperine'imi de kapsayacak şekilde genişledi. Hespera tapınağının kapısında durup yolumu kestiğin, Lio'nun eşliğinde senin yanından ayrılmama izin vermediğin günden bu yana uzun bir yol kat ettik. Ama artık her şey yolunda, sevgilim. Lio burada tamamen güvende olacak ve ben de seninle tamamen güvende olacağım."

Bu sefer, kadın ona gitmesini söylediğinde, çadırı onun yanında terk etti.

Şehri gün ışığında ilk kez gördüğünde bir kez daha hayretler içinde kaldı. Sandıra Sarayı geniş bir ovayı kaplıyordu. Ağaçların yetiştiği dağınık yeşil noktalar dışında, gözlerinin görebildiği her yer insanların eserleriyle kaplıydı. Taş avlular güneşi içlerine çekiyor gibiydi.

gururlu, gri granit duvarlar. Ayaklarının dibinde, yalvarır gibi, muhtemelen sıradan insanların evleri olan çamur ve sazdan yapılmış küçük yuvarlak binalar duruyordu.

Şehir o kadar büyüktü ve gün geçtikçe o kadar farklı görünüyordu ki Cassia'nın Pençeler Sarayı'nı tekrar bulması epey zaman aldı. Duvarına yaklaştığında durması gerekiyordu. Sersemlemiş bir halde elini düz duvara koydu.

kendini sabitlemek için taşlar.

Lio'nun yavaş hareket etme tavsiyesini göz ardı etmenin bedeli buydu. Belli ki vücudu henüz yüksekliğe alışmamıştı. Yine de hava güzeldi, Marijani'den daha serin ve kuruydu.

Nefesini sonra Pençeler Sarayı'nın girişine yaklaştı ama Şövalye duraksadı.

"Biliyorum. Dün gece tehdit eden adam oradaydı. Orada olup olmadığını görmek için hızlıca bir göz atacağız ve eğer oradaysa gideceğiz. Eğer orada değilse.

diğer paralı askerlere daha fazla soru sormak güvenli olacaktır."

Gündüz nöbetindeki muhafızları selamladı ve Lio'nun dün gece söylediği bazı cümleleri tekrarladı. Çok kötü becerememiş olmalıydı çünkü Orthros'tan aldığı ipek cübbesini inceledikten sonra ona Pençeler Sarayı'na kadar eşlik ettiler.

Knight'ı geride tutarak içeride oyalandı ve kalabalığı dikkatle inceledi. Monsoon'u ringde, seyirciler arasında ya da duvarın yanındaki yerinde göremedi. Gördüğü şey, gece boyunca orada bulunmayan pek çok yeni yüzdü. Bazı sorular sormak güvenli ve yararlı da olabilirdi.

Cassia seyircilerin paralı askerler tarafına geçti ve gün seyircileriyle elinden geldiğince sohbet etti. "Ukocha nerede?" ve "Ashes'i işe alıyorum" gibi basit ifadelerle sınırlı kaldı. Her ne sinir bozucu olsa da, çadırda boşa geçen bir gün onu çok daha hızlı delirtebilirdi.

Ama gündüz kalabalığı ona yeni bir şey söylemedi. "Muson'a sor" cümlesini o kadar iyi öğrenmişti ki, sözlüğünü açıp kelimeleri keskin bir tüy kalemle kazımak istedi.

gece önceki bıçak dövüşçüsüyle karşılaştığında rahatlamıştı. Daha yavaş konuşmaya istekliydi ve Cassia'nın kelimeleri bir araya getirirken kullandığı daha yaratıcı yöntemlere kibarca gülmüyordu.

"Şansın yaver gitti mi?" diye sordu.

Cassia başını salladı. "Gündüz insanları bilmez."

"Üzgünüm." Bıçak dövüşçüsü sempatik görünüyordu.

"Yarın daha çok insan mı gelecek?" Cassia sordu.

Paralı asker omuz silkti. "Birçok paralı asker *bir şey*
"Sandira Court'ta *bir şeyler* gezdirin. *Soytarı* fareler."

Fareler mi? Cassia bunu doğru anlamış mıydı? Bıçak dövüşçüsü yine off-roster paralı askerlerini mi aşıyordu? Cassia bundan cesaret alıp almaması gerektiğinden emin değildi.

"Daha fazla altın kadrosu mu?" Cassia denedi.

Bıçak dövüşçüsü başını salladı. "Daha fazlasını bilmiyorum. Monsoon'a sor."

Cassia içini çekti.

"Monsoon'a Ukocha'nın nerede olduğunu sor," dedi paralı asker yavaşça.

"Onun bildiği *bir şey*."

Bekle, Ukocha'nın nerede olduğunu bildiğini, sadece onu bulabileceğini değil, gerçekten bildiğini de söyleyebilir miydi? "Tekrar söyle?"

"Monsoon'a Ukocha'nın nerede olduğunu sor. *Bir şeyler* biliyordur."

"Ukocha'nın yerini biliyor mu?" Cassia emin olmak için tekrarladı.

Paralı asker başını salladı. "*Bir şeyler*."

"Teşekkür , teşekkür !"

Bıçak dövüşçüsü gülümsedi.

Cassia ona bir altın para teklif etti.

Bıçak dövüşçüsü memnun görünüyordu, ama reddetti ve tekrar "şans" kelimesini söyledi, sonra "Muson kötü. Dikkatli ol."

Bu ayıltıcı uyarı karşısında Cassia yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Evet, biliyorum.

Dikkatli ol. Teşekkür ederim, teşekkür ederim!"

Görevlerine yönelik en tehlikeli tehdit, aynı zamanda devam etmeleri için gereken bilgiye sahip olan tek kişiydi. Monsoon daha az riskli değildi ama artık gerekli bir riskti.

Lio haklıydı. Monsoon'u işe almak çok kötü bir fikirdi. Gölge Ülkelilere karşı tutumu sadece Cassia için bir tehdit değildi. Böyle bir adamı Solia'ya yaklaştırmaya cesaret edemezdi.

Tek ihtiyaçları olan Ukocha'nın nerede olduğuna dair sahip olduğu bilgiydi. Bildikleri için bir fiyat pazarlığı yapacak, sonra da Lio ile birlikte onu bulabileceklerdi.

"Monsoon ne zaman burada?" Cassia bıçak dövüşçüsüne sordu.

Tekrar omuz silkti. "Bu gece muson gezisi var. Kontrat."

Kupa ve dikenler. Bu da fazla zaman olmadığı anlamına geliyordu. Eğer Monsoon bir sonraki sözleşmesi için bu gece ayrılıyorsa, Cassia onu bugün bulmak zorundaydı. Gün batımından önce. Lio olmadan.

Özür dilerim, Majesteleri. Yapmayacağıma söz verdiğimi biliyorum. Ama vermeliyim.

Bir adım daha atmadan önce vatandaşlık belgelerinin çantasında kolayca ulaşabileceği bir yerde olduğundan emin oldu. Eğer Monsoon kökenleri konusunda ona biraz sorun çıkarırsa, Kraliçelerin koruması olan bu belgeleri gösterecekti.

veya herhangi bir İmparatorluk makamı önünde temsil edilen belgeler.

"Dockk," mırıldandı Knight'a savaşçıların bağırışları altında.

Onu bir gece önce Monsoon'un durduğu duvara götürdü.

"Seckkaa!"

Avlanma emri üzerine Knight burnunu yere dayadı ve bölgeyi derinlemesine incelemeye başladı.

Cassia gergin bir sessizlik içinde bekledi, muhafızların kendisi ve köpeği her neyin peşindeyse şüphelenmeyeceklerini umuyordu. Dövüşçülerin kılıç seslerini saydı. Keşke dövüş uzasa ve herkesin dikkatini çekse.

Knight'ın koklaması onu duvara götürdüğünde, burnunu Monsoon'un sırtını dayadığı taşlara dayayarak hatırı sayılır bir zaman . Cassia bunun bir iltifat mı yoksa adama bir hakaret mi olduğundan emin değildi.

Gözüne bir hareket ilişti ve başını baktı. Başının üstündeki duvarın tepesine tünemiş büyük bir kuş dışında kimse onu izlemiyordu.

Bunun bir şekil değiştiren olup olmadığını merak etmesi aptalca mıydı? Elbette şehirdeki her hayvan kılık değiştirmiş bir insan değildi. Keşke aradaki farkı nasıl anlayacağını bilseydi.

Büyük kuş tüylerini karıştırdı. Bir tür kartal olduğu anlaşılıyordu, parlak kırmızı yüzü ve kestane rengi ve gri işaretlerle bezenmiş siyah tüyleriyle gerçekten muhteşem bir yaratıktı.

Kraliyet muhafızlarına baktı. Hepsinin kanadında aynı işaretler vardı ama bu kartalın onlarıkiyle uyuşmuyordu. Bu kuş onlardan biri olmamalıydı.

Dövüş ringinden bir toz bulutu yükseldi ve kalabalığın her iki tarafı da kükredi. İki dövüşçü ringi topallayarak terk ederken seyirciler de etrafta dönmeye başladı. Cassia bazı muhafızların kendisine baktığını fark etti. Uh oh.

"Dockk." Knight'la birlikte Pençeler Sarayı'ndan sıvıştı. Dışarıda, girişteki muhafızlara selam verip teşekkür ettikten sonra taş duvarın kıvrımını dönerek onların görüş alanından çıktı.

Knight'ın kışına bir şaplak attı. *"Seckkaa!"*

Takip komutuyla birlikte ileri atıldı ve ona yetişmek için koşmak zorunda kaldı. Şehrin içinde onun peşinden fırladı.

Knight onu çamur kulübeler arasındaki kuru, tozlu yollarda kovaladı. Sokakları dolduran insanların, arabaların ve yük hayvanlarının arasına girip çıkıyorlardı. Neyse ki, trafiğin çoğu aynı genel yöne, ticaret kamplarından uzağa gidiyordu. Görünüşe göre tüm şehir hareket halindeydi ve kralın festival malzemelerini kervanlardan alıp gitmeleri gereken yere götürüyorlardı.

Cassia, köpeğine ters ters bakan herkese Tradewinds dilinde özür diledi. Gün ortasında yakılan ateşlerden çıkan farklı tatlardaki dumanlar yüzüne çarpıyordu. Lezzetli yemek kokularının ve birbirine çok yakın yaşayan birçok insanın o kadar da hoş olmayan kokularının yanından koşarak geçti. Çocuklar gülüyor, Knight'ı işaret ediyor ve birkaç dakika boyunca onunla kovalıyorlardı. anneler onları geri çağırdı. Köpek kulaklı birkaç genç adam onu yakalamasına yardım etmeyi teklif etti ama o gülümseyerek başını salladı ve Knight'ı takip etti.

Şehrin içinden geçerek daha temiz ve daha geniş mahallelere doğru ilerlediler. Etrafındaki konuşmaları anlayamıyordu ama herkesin ağzında Tendesio isminin olduğunu fark etti. Soylularını bu kadar çok sevip sevmediklerini merak etti. Büyük olasılıkla, çalışmadan geçirecekleri bir günü ya da kralın bir festival sırasında tebaasına sağladığı diğer avantajları dört gözle bekliyorlardı.

Geniş, derin bir gölge üzerine düştüğünde Cassia başını kaldırıp baktı. Eğer mümkünse, bu taş avlu Kral Tepesi'ndeki kompleksten bile daha büyüktü. Amacını bilmiyordu ama Sandira için büyük önem taşıdığına şüphe yoktu.

Knight onu anıtsal yapıya yaklaştırdıkça endişelenmeye başladı. Pençeler Sarayı'na gitmek yeterince riskliydi. Sadece ayrıcalıklıların ve davetlilerin kabul edildiği önemli bir saraya yaklaşmamalıydı.

Bu kadar yakinken, büyük taş muhafaza gökyüzünü dolduruyordu. Cassia Şövalye'ye yürümesi için seslendi. Knight ona geri döndü ve birlikte duvarların gölgesinde durdular. Cassia'nın teri teninde soğumuştı.

İçeriden gelen bir müzik sesi duyduğunu sandı, sonra da kadın kahkahalarının yankısını. Sandira halkının bir Ana Kraliçesi olmalıydı, tıpkı İmparatorluktaki her kardeş devlet. Kralınkinden bile muhteşem olan bu saray ona ait olabilir miydi?

Cassia başını arkaya eğerek yapının büyüklüğünü kavramaya çalıştı ama kavrayamayacağı kadar büyüktü. Kendini küçük hissetmesine neden oldu, neredeyse endişeyle

Tüm o taşın ağırlığı altında cüceleşmişti. Yine de, uçsuz bucaksız genişliği ruhunu yukarıya davet ediyor ve onu havaya kaldırıyor gibiydi.

Taş ustalarının granit blokları nasıl bu kadar mükemmel bir şekilde bir araya getirdiklerini anlayamıyordu. Onları bir arada tutan herhangi bir harç varmış gibi bile görünmüyordu. Duvar tek bir kenar ya da aç olmadan düzgün bir kavis çiziyordu.

Bunu insanlar inşa etmişti. Sandıra onların büyüklüğünü göstermişti, Taş taş, nesil nesil. Bundan, herhangi bir heybetli Tenebran sarayı ya da büyücü tapınağından fazla etkilendiğini hissetti.

Atalarınızla gurur duymak nasıl bir duygu olmalı?

Ruh kapılarında duyduğu fısıltıları tekrar düşündü ama onları çözmeye yaklaşmadı.

Nefesini toparladıktan sonra Şövalye'yi ilerlemeye teşvik etti. Şövalye büyük avlunun çevresini kokladı, ama rahatlatmak için avludan ayrıldı ve şehrin daha uzaklarına doğru ilerledi.

Rahatlaması kısa sürdü. Knight'ın onu şimdi nereye götürdüğünü fark ettiğinde daha da büyük bir endişe duydu.

Kral Tepesi'ne doğru gidiyorlardı.

Şövalye'yi bir taş ustasının atölyesinin kenarında durdurdu. Zanaatkârların binaları arasındaki gölgede kalarak omzunun üzerinden baktı, bir kraliyet muhafızının onu her an durdurup kendisi gibi önemsiz birinin kraliyet kompleksine doğru gizlice ne yaptığını sorabileceğinden korkuyordu.

Ama tek gördüğü vatandaşlar, tüccarlar ve paralı askerlerdi. Kalabalık sokaklarda fark edilmemek o kadar da zor değildi.

O kartallardan biri hariç. Bir tente direğinin tünemiş bir tane daha vardı. Ya da belki de aynı.

Gözlerini ondan kaçırdı, izlendiği hissiyle kafa derisi diken diken oldu. Muhafızlardan biri olmayabilirdi ama başka biri onun hareketlerini izliyor olabilir miydi?

Önce Güneş Pazarı'nda masum bir alışverişçi. Şimdi de bir kuş. Belki de şüphelerinin kendisini aptal yerine koymasına izin veriyordu. Ama her ihtimale karşı, kimsenin onu gökyüzünden izleyememesi için başka bir tentenin altına saklanarak gözden kayboldu.

Kralın tebaası ile tepenin etekleri arasındaki çıplak çimenlere baktı. Daha çok küçük bir dağ gibiydi, ovoidan yükselen pürüzsüz bir granit baş. Etrafındaki çember, şehir sakinlerinin bile hükümdarlarına fazla yaklaşmaya cesaret edemediği izlenimini veriyordu.

Biraz , geniş bir taş bulvar şehrin dışına, dağın eteklerine doğru . Her türlü gösterişli kraliyet sarayını ya da Bu gururlu yol boyunca dini geçit törenleri.

Ama dağa çıkan bir yol göremedi. Görünürde ne bir merdiven ne de bir basamak vardı. Eğer yukarı çıkmanın tek yolu kanatlı insanlarla birlikte olmaksa, bu gerçekten de etkili bir caydırıcıydı. Ama öyle görünüyor ki kraliyet muhafızlarının iyilik borçlu olduğu biri için değil.

"Muson'a lanet olsun. Şehirde onun olabileceği onca yer varken. Burnuna her şeyden çok güveniyorum, Şövalye. Eğer onu Kral Tepesi'ne kadar takip ettiysen, o zaman oradadır."

Cassia kaşlarını çattı ve karşılaşmalarının her ayrıntısını yeniden düşündü. Adamın sandaletlerindeki kiri ve yoksul mahallelerdeki tozlu sokakları hatırladı. geçtiği mahalleler. Sarayların salonlarında olduğu gibi gecekondu mahallelerinde de, insanların olduğu her yerde kötü tipler vardı.

"Monsoon'un yüksek yerlerdeki arkadaşları bu kadar , diğer arkadaşlarının ne kadar düşük olduğunu bilmek istediğimden emin değilim. Altın listede olabilir ama sence servet bıçağı taşımayan bağlantıları var mıdır?"

Knight ceplerini kokladı, başarılı bir avın ardından beklediğini bildiği ikramları aradı. Onun için bir parça kurutulmuş et çıkardı.

"Monsoon eninde sonunda tepeden ayrılmak zorunda, çünkü bu gece bir sözleşme için şehirden ayrılmayı planlıyor. Onu aşağı inerken yakalayacağız."

Etrafına tekrar baktı. Hiçbir yerde nöbetçi yoktu. Tentenin altından gökyüzüne baktı. Kartal hiçbir yerde görünmüyordu.

Beklemek için yakındaki bir varilin üzerine yerleşti, bu duvarcı dükkânını kim işletiyorsa dışarı çıkıp aylak aylak dolaşmasına itiraz etmeyeceğini umuyordu. Buradan tepeyi iyi görebiliyordu. Gelip geçenleri fark edebileceğinden emindi.

Hatta tepenin zirvesindeki metalin üzerinde parıldayan güneşin bir anlık görüntüsünü bile yakaladı. Uçurumun kenarında dizilmiş, kanatlarını açmış ve şehrin üzerinde süzülen muhafızları mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

Yarısı yola inerken, geri kalanı av arar gibi saz çatıların ve taş duvarların üzerinde daireler çizmeye başladı.

Cassia'nın kalbi küt küt atmaya başladı ama olduğu yerde kaldı. Onu aramaya gelmeleri için hiçbir neden yoktu. Peşinde oldukları kimse, kesinlikle bir masonun fiçisine davetsiz oturmaktan daha kötü bir eylemde bulunmuş biriydi.

Yaya muhafızlar ikişerli gruplara ayrılarak dağıldılar. Vatandaşlar onlara yol açarak, kenara çekilip kalabalığın içinden bir yol açtılar. sokaklar. Cassia insanların duruşundaki saygıyı ve yüzlerindeki ihtiyatı gördü ama dehşete kapılmadı. Lucis'in muhafızlarının Tenebralıları korkuttuğu gibi bu kraliyet muhafızları da kralın halkını korkutmuyordu.

Şehrin bu kısmındaki işleri ne olursa olsun, o ve Şövalye hiçbir şeyin peşinde değilmiş gibi davranmalıydı. Bir elini Şövalye'nin yelesinin üzerinde tuttu ve sessizlik emrini mırıldandı.

Muhafızlardan ikisi taş ustasının dükkânına doğru döndüğünde Cassia, izinsiz girmemesini istemektense kendi isteğiyle gitmenin daha iyi olacağına karar verdi. Muhafızlar birkaç adım ötedeki parlak güneşin altında taş ustasının kapısına yaklaşırken Cassia tentenin altındaki gölgelikten geçip dükkânın arkasındaki sokağa girdi. Oturup Muson'u beklemek için daha iyi bir yer bulacaktı.

Arkasından gelen ayak sesleri onu ürküttü. Kendini durduramadan omzunun üzerinden baktı.

Kralın muhafızlarından üçü yola girmişti.

Bakışları bir o yana bir bu savruldu. Zanaatkârların atölyelerinin taş kenarları, kaçışını engelleyen sert, kıvrımlı çizgiler halinde uzanıyordu. Kartal yakındaki bir çatıya çömelmiş, kanatlarıyla özgürlüğünün yokluğuyla alay ediyordu.

Önündeki muhafızlar mızraklarını çaprazlayıp kanatlarını açarak ilerlemesini engelledi.

Arkasındaki üç kişinin ona yaklaştığını duydu.

Sandira Sarayı'nın güneşten kavrulmuş bir sokağında dururken, Solorum Sarayı'nın soğuk duvarlarını gördü. Önündeki İmparatorluk mızrakçıları yerine Tenebran muhafızlarının sert, solgun yüzlerini ve zalim kılıçlarını gördü. O anda Sandira Kralı'ndan hiç korkmadığını hissetti. Onu paniğe sürükleyen başka bir kral düşüncesi idi.

Aklına zekice bir kelime gelmedi. Diplomatik bir strateji düşünmedi. Elleri kağıtlarına uzanmadı.

Başparmakları dışarıda olmak üzere yumruk şeklinde kıvrıldılar. Aklından geçenler, Nike ile antrenman ringinde defalarca denediği, başarısız olduğu ve birbiri ardına dağınık antrenman seanslarında tekrar tekrar denediği hareket dizileriydi.

Arenada ondan kaçan içgüdü şimdi bedenini ele geçirmişti. Muhafız ona doğru uzandığında, hareket etmeye başladı. O duydu Nike'ın sesi zihninde, ona hedeflerini hatırlatıyordu.

Ayak. Gözler. Kasık.

İlk muhafız bağırarak ondan sendeleyerek uzaklaştı. Başka bir adam içi

nd *Küçük bedeninizi kendi avantajınıza kullanın.*

e. Savunmasının altına daldı ve kaburgalarını zedeledi, daha önce kayarak uzaklaştı.

onu ele geçirebilirdi.

Diğer iki muhafız onu bekliyordu. Ama yaklaşmadılar.

Knight savaşa ona katılmak için bir komut beklemedi. Hırıltısı havayı yırttı. Kürkü Cassia'nın gözlerinin önünde bulanıklaştı. Sonra bir mızrak kan sıçramalarıyla birlikte yere çarptı ve bir muhafız parçalanmış kolunun üzerinde iki büküm oldu.

Oh Tanrıça. Ne yaptım ben?

Knight'ın onun için yarattığı kaosun içinde kaçtı.

"Dockk!" diye bağırdı.

Ara sokaktan aşağıya doğru koştu. Lio'ya ulaşmalıydı. Peçeleri. Onu muhafızlardan saklayacaklardı.

Knight neredeydi?

Zihninde, böğründe bir mızrak olan adamın görüntüsü canlandı ve midesi bulandı.

"Dockk!"

Ara sokak işlek bir caddede son buluyordu. Cassia ürkmüş vatandaşların yanından geçti. Birkaç bağıriş duydu.

"Dockk!"

Knight'ın nefes nefese kaldığını duydu ve sonra yanına çekildi. Kadın nefes aldı. Kalabalık onun geniş omuzları ve şaklayan çenesi önünde dağıldı ve daha fazla taş atölyeyle çevrili boş bir avluya ulaştılar.

Önündeki zeminin üzerinden bir gölge geçti. Kanatları olan bir adam şeklinde bir gölge.

Cassia en yakın sığınağa, boş bir arabayı koruyan bir dükkânın yan tarafına iştirilmiş bir tenteye doğru fırladı. Tentenin altına çömeldi, Knight'ı can havliyle tuttu ve kendi gölgelerinin kumaş kaplamanın dışına taşmadığından emin oldu.

Nefes almaya ve düşünmeye çalıştı. Muhafızlar yeri ararken, Lio'ya gizlice dönmek zorunda kalacaktı. Yakalanmadan ticaret kamplarına ulaşabilir ?

Tam önünde bir adam belirlediğinde ayağa fırladı, sırtı arabaya dönüktü.

Bütün gün peşinde olduğu ele avuca sığmaz paralı asker onu bulmuştu.

Monsoon birdenbire ortaya çıkmış gibiydi. Gömleksiz, yalınayak ve silahsız haliyle tuhaf bir görüntü sergiliyordu. Ama gözlerindeki bakış ona tehlikeli olduğunu hatırlatıyordu.

Knight paralı askerle yüzleşti, tüyleri diken dikendi ve alçak hırıltısı aralarındaki boşlukta yankılandı.

Enerji Cassia'nın uzuvlarını dövüyordu. *Ayaklar. Gözler. Kasıklara.*

Dövüş hareketleriyle birlikte zihninde sorular uçuştı. Monsoon'un burada ne işi vardı? Muhafızlardan kaçtığı birkaç dakika içinde Kral Tepesi'nden nasıl ?

"Tam da adam," diye blöf yaptı Divine. "Size birkaç soru sorabileceğimi umuyordum."

"Her an," diye cevap verdi Vulgus dilinde, "kralın muhafızları seni ve soruları soran sen olmayacaksınız. Burada kalıp tutuklanabilirsiniz ya da benimle gelebilirsiniz."

"Kral bir Orthros vatandaşını tutukladığına pişman olacak. Seninle hiçbir yere gitmiyorum."

Monsoon bir adım daha yaklaştı. "Orthros'tan gelen bir kâğıt parçasının önemli olduğunu mu sanıyorsun? Saçını saklayabilir ve ilahi bir dille konuşabilirsin ama onlar senin ne olduğunu bilir. İmparatorluk'ta bir gölgeadam. Şansını benimle dene." Ona, tüylerini diken diken eden bir gülümseme verdi. "Onlardan çok daha dost canlısı olduğumu garanti ederim."

"Lio'yu terk etmiyorum."

"Hesperine'e dokunmayacaklar. Orthros'u kızdırma riskini göze alamazlar."

"Bana dokunan herkes Orthros'u kızdırır."

Nefes nefese kaldı, sonra Şövalye'den Cassia'ya baktı. Başını iki yana salladı. "Hesperinlerden korkmamam iyi bir şey."

Tentenin altına o kadar hızlı eğildi ki, kadın neredeyse hazır değildi. Vücudunu konumlandırmak için zar zor yeterli tepki süresi vardı.

Adam onu yakalamak için hamle yaptığında, ayağını adamın ayağına vurdu ve dirseğini kaburgalarına sapladı. Şok olmuş homurtusu son derece tatmin ediciydi. Onun şaşkınlığından faydalandı ve gözünü dürttü.

Tam dizini adamın kasığına saplamak üzereydi ki adam onu engelleyerek dengesini bozdu.

Sürpriz yapma şansını kullanmıştı. İki ustaca hamleyle kontrolü ele geçirdi ve onu kendisine doğru sıkıştırdı, sırtı göğsüne dönüktü ve kolları demir tutuşuyla yanlarında sıkışmıştı. Kadın tekme atmaya çalıştı ama adam onu cesaret kırıcı bir kolaylıkla ayaklarından kaldırdı ve tentenin altından dışarı sürükledi.

"Bir Tenebran kadını dövüşmeyi nereden öğrendi?" diye sordu. "Orthros'un Vekilharçları'ndan, seni kansız akbaba! Sana söyledim, ben Tenebran değil!"

O nefesini bir küfürle boşa harcarken, kız Şövalye'ye seslendi, "Ckabaar!"

Knight'a kalp avcılarının melezlerinden oluşan bir sürüyü yok etmesi için ilham veren komut şimdi... sessizlikle karşılandı.

"Şövalye mi?" diye bağırdı.

"O iyi. Mweya's Wings, buraya köpeğinizi öldürmeye gelmedim."

Knight kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırarak arabanın altına girdi.

"Ona ne yaptın?" Cassia onun Orthros'un Muhafızı dışında kimseye bu şekilde tepki verdiğini görmemişti.

"Muhafızlar da köpeğe zarar vermeyecektir." Elini kızın ağzının üzerine koydu.

Elinin içini ısırdı ama adam ve çığlık atma şansını engelledi.

Gölgeleri ayaklarının dibinde yerde debeleniyordu. Vücudundan bir darbe geçti ve arkasından bir hava akımı geldi. Sonra gölgesi bir çift kanat çıkardı.

Gölge iğneleri yayıldı ve görüşünün kenarlarında onları oluşturan gerçek tüyleri gördü. Havalandılar ve yer yarıldı. Havalanmışlardı.

Cassia kendisini esir alanın eline doğru işe yaramaz bir çığlık attı. Bu Lio'yla havada durmaya hiç benzemiyordu. Rüzgâr kulaklarında uğulduyordu. Gözleri sulanıyordu. Ve onu taşıyan adam hiç yerinde durmuyordu. Kanat çırpışlarının vücudunda yarattığı titreşimleri hissediyordu.

"Bir daha çığlık atarsan seni düşürürüm," dedi Monsoon. "Bağırmayacağına söz veriyor musun?"

İsteksiz bir şekilde başını salladı.

Adam kızın ağzını bıraktı ve onu tutuşunu düzeltti. Bir rüzgâr daha çıktı, kanatlarını çırpı ve birdenbire havada süzölmeye başladılar.

Midesi sanki yeryüzüne düşüyormuş gibi hissetti. Zihni o anı mantıksız bir merak duygusuna kapılmak için seçti. Uçuyordu.

Şehrin tamamını süpürdüler. Büyük avlular buradan bile devasa görünüyordu. Korunan sınırlarının içine ilk kez göz attı. Gösterişli kıyafetler içindeki erkekler kanatlarını gururla sergilediler. Kadınlar

lüks trenler gibi leopar kuyrukları vardı. Çizgili yeleleri olan kızlar bir tür ayin gibi görünen bir şekilde dans ediyordu.

Şehrin sınırlarının ötesine uçtular. Yemyeşil ovalarda Aşağıda, uçsuz bucaksız sığır sürüleri bir çocuğun oyuncakları gibi dolaşıyordu. Sonra otlaklar yerini dalgalanan altın rengi çimenlere ve gökyüzünden küçük parçalar yakalayan parlak mavi sulama deliklerinin etrafında kümelenmiş ağaçlara bıraktı.

Monsoon vahşi doğada hızla ilerlerken Cassia, adını sadece Zoe'nin hikâye kitaplarında duyduğu hayvanları gördü. Zürafa sürüleri onlarla yarışıyor gibiydi. Fil aileleri uzun burunlarını sallayarak ilerliyordu. Bir kayanın üzerinde güneşlenen Apollon'un tanıdığına benzeyen altın bir aslan, dişi aslanları ve Yavrular çimenlerde boğuşuyor.

Lio'nun uyuduğu çadır arkalarında gittikçe kaybolurken, Muson onu korku ve şaşkınlık dolu anlardan geçirdi.

DÜŞMANLAR BİLİNMIYOR

Ne kadar uçtuklarından emin değildi. Saatler gibi gelmişti. Dakikalarca bir çığın altında kaldığında paniğini yatıştırmak daha kolay olmuştu.

Sonunda zihnini bir düzene sokmaya zorladı ve strateji geliştirmeye başladı. Babasını kendisini idam etmekten vazgeçirmekten tutun da bir dizi tehlikeli durumdan kurtulmuştu.

Eski Ustalardan birinin pençeleri. Kendisini havadan kaçırın bir adamı onu indirmesi için ikna etmek zorunda kalmamıştı.

"Ne istiyorsun?" diye bağırdı rüzgâra karşı. "Beni rahatsız etmemeni."

"Beni kaçırmak, beni bir sıkıntı olmaktan çıkarmanın garip bir yolu."

"Bugün yapmak istediğim son şey bu, sizi temin ederim. Ama muhafızların sizi tutuklamasına da izin veremem."

"Dün beni korkutmaya çalıştıktan sonra gerçekten bana yardım ettiğine inanmamı mı bekliyorsun?"

"Beni dinlemiş olsaydın, muhafızların peşine düşmesine yetecek kadar uzun süre şehirde kalmazdın."

"gelmelerini ne engelleyecek? Peşinizdeki adamların da kanatları varken uçup gitmek pek etkili olmaz."

"Bu doğru, eğer ben değilsen." Sesinde bir sırıtma vardı. "Şehirden beri takip edilmiyoruz. Bir şey değil."

Kibirli akbaba. Şekil değiştirme yetenekleri çok güçlüydü ama , içmesi ve dinlenmesi gerekecekti, değil mi? Sonunda kanatları yorulacak ve yere inmek zorunda kalacaktı. Bu onun kaçması için bir fırsat olacaktı.

Tabii önce onu düşürmeye karar vermediyse.

Onu öldürmeye niyetli miydi? Eğer öyleyse, bunu çoktan yapmış olabilirdi. Sadece bırakması gerekiyordu.

Belki de dikkat çekmemek için medeniyetten yeterince uzakta olduklarından emin olmak istemiştir.

Korkusuna karşı kendini çelikleştirdi. Hayatı dağlardaki karlı bir vadide sona ermemiştir. Orada, ıssız bir vahşi doğada da sona ermesine izin vermeyecekti.

Onunla konuşmaya devam etmeli, niyetini öğrenmeye çalışmalı ve en önemlisi, hayatta kalmaya devam etmesiyle ilgilenmesini sağlamalıdır.

"İstediğin her neyse," diye akıl yürüttü, "sana ödeyebileceğim para daha iyi."

Hiçbir uyarıda bulunmadan aşağı indi. Rüzgâr kulaklarında ve midesi tekrar düştü.

"Kusmak zorunda kalırsan," diye bağırdı, "önce beni uyar."

Ona nişan almayı düşündü. Ama ona kendisini hasta görme zevkini tattırmamayı tercih etti, yüzden konuşmadı ve yutkunmaya devam etti.

İnişi şaşırtıcı derecede zarifti. Onu hiç sarsmadan yere indirdi. Ama gitmesine izin vermedi.

Kolları bir mengene gibiydi. "Seni anda kaçmaya başlaman senin yararına olmaz. Kaybolursun, sonra seni bulmak zorunda kalırım ve bu da zaman kaybı olur."

Bıçak dövüşçüsünün uyarısını hatırladı. Monsoon'la başa çıkmanın kurallarından biri: zamanını boşa harcama.

Her halükarda, onu serbest bıraktığı anda korkmuş bir tavşan gibi kaçacak değildi. En avantajlı anda ondan kaçmak için mükemmel bir plan yapacaktı. "Kaçmayacağım."

Sanki ondan şüphe ediyormuş gibi tereddüt etti. Sonunda içini çekti ve onu serbest bıraktı.

Dengesini bulmak için sendeleyerek ondan uzaklaştı. Dürtüsü vardı kendini yere atıp toprağı öptü. Altında fevkalade sağlam hissediyordu. Ama ayaklarının üzerinde durdu ve tetikte kaldı.

Onu esir alan kişiye bakmak için döndü. Ne bekleyeceğini bildiğini sanıyordu ama yanılmıştı. Onu bu kadar yakından görünce şaşkınlıkla bakakaldı.

Canlı kanatları esnedi, kolları ve bacakları kadar onun bir parçasıydı. Tüyleri güneşte parlıyordu; derisi gibi koyu, sıcak bir kahverengi-siyahtı ve alt kısımlarında açık kahverengi tüyler vardı. Kanatlarını katladı ve sırtına düzgünce yaslandılar.

Çenesini kapattı ve faydalı sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Lio, Sandira halkının her soyunun farklı bir hayvan koruyucusu olduğunu söylemişti.

Monsoon kartallar tarafından tercih edilen bir klandan geliyor olmalı. Kraliyet muhafızları da öyle, ancak onların hamisi farklı bir kartal türü gibi görünüyordu.

Sandira Kralı'na hizmet eden, şekil değiştirme yeteneklerine göre örgütlenmiş kaç rütbeli savaşçı olabileceğini bilmiyordu. Monsoon paralı askerliğe geçen eski bir muhafız mıydı?

Kendi nedenleriyle mi ayrılmayı seçmişti, yoksa mıydı? Bunu öğrenmeye çalışmalıydı. Geçmişini ve onu neyin motive ettiğini öğrenmek ona karşı faydalı olabilirdi.

Cübbesini düzeltirken ve olabildiğince ağırbaşlı davranırken gözlerini ondan ayırmadı. Başındaki eşarp çoktan gitmiş, saçları karmakarışık olmuştu. Ama bahçe çantasını kapalı tutan kayışlar yerinde duruyordu.

Kadın içindekileri kontrol etmek için çantayı açtığında, adam onu durdurmak için hiçbir harekette bulunmadı. Ama onu izledi.

Tanıştıklarında adamın bakışlarının neden bu kadar tekinsiz olduğunu şimdi anlıyordu. Onu yırtıcı bir kuşun dikkatiyle izliyor, bakışları onun her hareketini dikkatle takip ediyordu. Adamın bir kartalın gözlerine ve kanatlarına sahip olduğundan hiç şüphesi yoktu.

Sırtını ona doğru dönerek her şeyin yolunda olduğundan emin olmaya çalıştı. tüm cephaneliğini sergilemeden orada duramazdı. Elindeki küreği hissetmek ve Solia'nın kolyesini görmek ona güven verdi.

Kadın ona döndüğünde, adam bir kâğıt uzattı. "Okuyabiliyor musun?"

Bir kol boyu uzaklıkta durarak elinden kaptı. "Tabii ki yapabilirsin." Onun bu işte ne kadar yavaş olduğunu bilmesine gerek yoktu. Birden fazla İmparatorluk dilinin paralel olarak yazıldığı belli olan düzenli harf sütunlarına göz gezdirdi ve Divine sütununa odaklandı.

Bunun Sandira Kralı tarafından çıkarılan bir tutuklama emri olduğunu öğrendi. Üstünde kendi adının yazılı olması hiç de yanlış değildi.

Yapabildiğini kanıtlamak için ilk cümleyi yüksek sesle okumaya başladı. "'Cassia adında bir gölge diyar sakini, Orthroslu Newgift Cassia takma adıyla seyahat ediyor...' Bu bir takma ad değil! Bu benim yasal adım."

"Bunu nasıl başardın?" Monsoon çizdi.

Gözlerinin arkasında hızla başlayıp şiddetini donduran bir baş ağrısı olmasına rağmen, kendini rahatsız edici kelimeler arasında ilerlemeye zorladı.

"Sahte belgelerle seyahat etmek... tehlikeli bir hayvanı diyara getirmek... onurlu bir Hesperine misafirini manipüle etmek...! Bir mektup almak İmparatoriçe'nin korsan gemilerinden birinin marque'ı... yasadışı kapı seyahati... dürüst vatandaşların misafirperverliğini istismar etmek...' Yalan, hepsi!"

"Suçlamalar listesine 'kralın muhafızlarına saldırmak ve onları sakatlamak' da eklendiğinde ne kadar kötü şöhretli olacağınızı bir düşünün."

Utanç onun üzerine çöktü. Bu inkâr edemeyeceği bir suçlamaydı.

Monsoon kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Duyduğuma göre, korsanın Marijani'den üç tanığı varmış ve bunlardan biri ciddi bir beyin hasarından kurtulmaya çalışıyormuş."

Başını kâğıttan kaldırdı, öfkesinden elleri kenetlenmişti. "En azından bu suçlamalar haksız. İmparatorluk hakkında daha iyisini düşünmüştüm."

"Bunu bir Gölgeler Ülkesi'nden duymak çok aşağılayıcı."

Gururunu ve aklını topladı. Şu anda cevaptan çok sorusu vardı ama bir şey açıktı.

İmparatorlukta düşmanlar edinmişti.

Bu bir kaza değildi. İtibarına ve güvenliğine yönelik koordineli bir saldırıydı. Bu suçlamaları kim uydurduysa, geldiği andan itibaren ne yaptığını tam olarak biliyordu ve her eylemini dikkatlice yanlış bir ışık altında bırakmışlardı.

Kimi? Neden? Gomba ve su büyücüleri onun gelişinden haberdar değildi ve onu Sandira Sarayı'na kadar takip etmemişlerdi. Bu işin arkasındaki beyinler onlar değildi, ancak kimse ona yardım etmekten çok memnun görünüyorlardı. Kimi gücendirmişti ve neden onu tutuklatmaya kararlıydılar?

Düşmanlarının maskesini düşürecek ve amaçlarını keşfedecekti. Ama önce, önündeki acil tehditten kaçması gerekiyordu.

Monsoon bir şekilde komplocularla bağlantılı mıydı? Daha çok ortaya çıkan durumdan yararlanan bir fırsatçı gibi görünüyordu.

"İstedığınız ödül parası mı?" Cassia sayfanın altında listelenen büyük meblağa el salladı. "Sana bunun iki katını ödeyeceğim."

"Bunu karşılayabileceğine inanmamı mı bekliyorsun?"

"Soyum bin altı yüz yıldır bir hazine biriktiriyor. Elbette bunu karşılayabilirim."

"Hesperinler için gerçekten o kadar değerli misin?"

"Anlamıyorsunuz. Bu *benim* soyumun hazinesi. Sana ödeme yapabilirim." "Kasalarına girmene izin mi verdiler? Her zaman Hesperinlerin çok güveniyorum."

El çantasına uzandı ve para kesesini çıkarıp eline aldı. "İşte bir önizlemesi, ancak tam miktarı alabilmeniz için, size ödeme yapıldığını görmek için hayatta olmam gerekecek. Bir ödül istiyor musun

yetkililerden bir sürü evrak işi yaptıktan sonra mı, yoksa benden ödülün iki katını, kolay ve sessiz bir şekilde mi istiyorsun?"

"Tek bir şey istiyorum." Ona doğru yaklaştı, kanatlarını açarak üzerine bir gölge düşürdü.

Yerinde durdu.

Adamın bakışlarındaki çıplak öfkeye hazırlıksızdı. "Sana İmparatorluk'tan gitmen gerektiğini açıkça söylemek istiyorum. Bir daha asla buraya ayak basma. Sen Tenebra'ya aitsin."

"Ait olduğum yer Orthros. Ama görevimi tamamlayana kadar İmparatorluk'tan ayrılmayacağım."

Ona, krala ve Koleksiyoncu'ya gösterdiği, içini parçalayan korkuya dair hiçbir ipucu vermeyen bakışını atarak baktı.

Uzun bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu. Sonra oflayıp pufladı ve arkasını döndü. Omuzları kamburlaştı. Uçup gidecek ve onu burada mı bırakacaktı?

Kaybolmadı. Gözlerinin önünde kayboldu.

gökyüzünü taradı. Bırakın bir kuşu, bir kuş adam bile göremedi. Akbaba onu şaşırtmaya devam ediyordu.

O zaman planı bu muydu? Onu vahşi doğada mahsur bırakmak mı? Buraya kadar muhafızlara karşı çok güvendeydi. Aslanlardan o kadar da güvende değildi.

Etrafını gözlemledi. Onu sıkı, bükülmüş bir ağacın yanına bırakmıştı. Dallarının sunduğu gölgelik alana sığınmaya çalıştı. Orada otların arasına gizlenmiş küçük bir kamp alanı buldu.

Bir kişi için yeterli büyüklükte bir çadır, bir zula su tulumu ve bir cüzdan dolusu kurutulmuş et vardı.

Erzakları alıp kaçmayı ciddi ciddi düşündü. Ama yolunu bulmak zor olacaktı ve yiyeceği ve suyu bitmeden önce bir yerleşim birimiyle karşılaşp karşılaşmayacağını bilmesinin hiçbir yolu yoktu. Buradaki bitki örtüsü hakkında hiçbir şey bilmiyordu, bu yüzden yiyecek aramak imkânsızdı.

Lanet okudu. Üstat Kona'nın ona verdiği bitki kitabında bozkır ve savan bitki örtüsüyle ilgili bölümler vardı. Cassia daha iyi bir okuyucu olsaydı, metnin o kısmına kadar gelebilirdi. Giriş bölümünde duraklamıştı.

Güzel diyagramların her birini tek tek hatırlayabiliyordu. Ancak başlıkları okuyamadığı için hangi bitkinin ilaç, hangisinin zehir olduğunu bilmiyordu. Tüccarlara simyalarında yardım etmeyi gerçekten teklif . Bir şeyler öğrenebilirdi.

Cassia çantasını karıştırıp Marijani'de bulduğu haritaları aradı. Bir tanesi tüm İmparatorluğu gösteriyordu. Çalı çırpıdan bir çim parçasının üzerine yaydı ve önünde diz çöktü.

Sandira Sarayı, taştan bir kompleksin küçük bir çizimiyle açıkça belirtilmişti. Bu haritada işaretlenmiş bir sonraki en yakın şehir daha küçük bir saraydı. Yakın görünüyordu, ancak bu haritanın ölçeği göz önüne alındığında, bir

Yürüyerek imkansız bir mesafe.

Ama bir Hesperine adımıyla kolay bir mesafe. Lio onu her yerde bulabilirdi. Tek yapması gereken onun kanına odaklanmaktı ve ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar onun yanına gelebilirdi.

Eğer ona hiçbir şey olmasaydı.

Öfkesi vahşi doğayı dolduracak kadar büyüktü. Onu Lio'nun yanına taşıyacak kadar hızlı ve güçlüydü. Eğer büyüsü olsaydı, onu asla geride bırakmak zorunda kalmazdı. Grace'i, onun kendisini koruduğu kadar güçlü bir şekilde koruyacaktı.

Bunun yerine burada sıkışıp ve şehirde biri onu tehdit ettiğinde parmağını bile kıpırdatamayacak durumdaydı. Slumber'da savunmasız bir şekilde yatıyordu.

Yine de büyüsü zihninde dinleniyor, ona teselli fısıldıyordu. Derin bir nefes aldı, gözlerini kapattı ve içine döndü.

Lio ile arasındaki mesafe yok olmuş gibiydi. Sanki gözlerini açtığında onu hemen yanında bulabilecekmiş gibi .

Zihin koruması güçlü olduğu sürece, onun iyi olduğunu ve yakında tekrar birlikte olacaklarını biliyordu.

BİR KALP IPUCU

Güneş neredeyse hiç alçalmamış gibiydi. Şimdiye kadar daha fazla hareket etmesi gerekmez miydi? Monsoon onu buraya bırakalı neredeyse bir saat olmuştu.

, bu yüzden adam birdenbire karşısında belirdiğinde, elinde küreğiyle ayağa fırladı.

Avuçlarını kaldırdı, ağzı eğlenceyle çarpıldı. "Bahçe küreği mi? Gerçekten mi?"

Bir tarafı boyunca uzanan keskin, törpülenmiş kenarıyla ne kadar iyi bir silah olduğunu söyleyerek sürpriz avantajını boşa harcamamaya karar verdi. Hesperine kan büyüğü içeren durumlarda kullandığı onca zamandan sonra büyüğü bir obje haline geldiğinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

Monsoon iç çekti. "Seni öldürmeye çalışmadığım konusunda anlaştığımızı sanıyordum." "Arama emrinde ölü mü yoksa diri mi arandığımı belirtilmiyor. Madem

Daha kazançlı teklifimi geri çevirmeye kararlı görünüyorsunuz, cesedim üzerinden ödül almak istemediğinizi nereden bileyim?"

"Tanrım, bazen Tenebra'nın ne kadar barbar olduğunu tam olarak anlayamıyorum. İmparatorluktaki tüm tutuklama emirleri aranan kişinin canlı yakalanmasını gerektirir. İmparatoriçe muhafızların etrafta dolaşıp insanları öldürmesine izin vermez."

Ellerini kalçalarına koyarak ondan uzaklaştı, sonra tekrar geri döndü. İçindeki huzursuz enerji hayal kırıklığına uğradığını, hatta kızgın olduğunu gösteriyordu.

Ancak bu kez konuşurken sesi aslında nazikti. "Tenebran erkeklerinin kadınlara yaptığı başka şeyler de var, burada korkmanıza gerek yok. Böyle bir şey aklımın ucundan bile geçmezdi ve böyle bir adamla , muhafızların onu canlı yakalamasını beklemezdim."

En azından bundan korkmasına gerek yoktu. Bu herkesin bildiği bir şeydi. Orthros, İmparatorluk'ta tecavüzün neredeyse duyulmamış bir şey olduğunu söyledi. Buradaki kültür erkeklerde bu tür davranışlara yol açmıyordu ve kadınların toplumdaki konumu onları erkeklerin merhametine bırakmıyordu.

Küreğini indirdi. "Sana inanıyorum."

İç geçirdi ve tekrar başka tarafa baktı. "Güzel."

Artık kendini savunma duygusu yatıştığından, adamın yanında ne getirdiğini fark etti. Lio'nun ve kendisinin çadırındaki çantaları ve sandıkları Muson'un ayaklarının dibinde yerde duruyordu.

Onun parasıyla ya da yakalanması için konan ödülle ilgilenmediği için, hırsızlığı kesinlikle göz ardı . Bu, kendi amaçları doğrultusunda onun güvenini kazanmak için kullanmayı düşündüğü bir barış teklifi miydi?

"Eşyalarımızı getirmişsin," diye gözlemledi. "Ne kadar düşünceli bir adam kaçıran."

"Kral el koyduktan sonra bunları geri almak için neler çektiğime inanamazsınız. Bağlantılarının olması iyi bir şey."

"Lio'ya ne yaptı?" diye sordu. "Sana onun için endişelenmemeni söylemiştim."

"O iyi mi?" Sesi yükseldi.

Monsoon kaşlarını çatı. "Görünüşe göre muhafızlar onu bu işe karıştırmamaya özen gösteriyor. Kral Hesperinleri sever."

"Eğer bağlantılarınız bavullarımızı şehir dışına çıkarabiliyorsa, baygın bir Hesperine için de aynısını yapabilirler mi? Bunu sizin için değerli hale getirebilirim. Yolculuk yapabildiğinize göre bu mümkün olabilir."

"Ruh yürüyüşü," diye düzeltti. "Burası atalarımın toprakları, ruh evresinde kapı olmadan yürüyebildiğim yer. Ama seni sürüklemeyeceğim Hesperine burada. Tanrıçası onu neden bu kadar uzun yaratmış? Köpeğinizi de getirmeyeceğim. Daha önce kanatlarım ısırıldı ve deneyimi tekrarlamak istemiyorum, teşekkürler. Güneş batır batmaz yanınıza gelebilecekken bu kadar zahmete girmesine gerek yok. Bırak getirsin. köpek."

Mızımızlanmasına rağmen Muson yorgun görünmüyordu. Saatlerce uçmuş, ardından tek bir öğleden sonra içinde iki kez büyülü seyahat kullanmış ve bunların hepsini hiç terlemeden yapmıştı. Kimdi o?

Lio'yu şehirden çıkarmasına yardım edebilecek ama biri.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin," dedi Cassia. "Eğer ona bir şey olursa, buna pişman olacağından emin olacağım."

Kendine özgü homurtusunu çıkardı.

Tamam. Bırak onu bir tehdit olarak görmesin. Kadın hamlesini yaptığında daha da şaşıracaktı.

yöne doğru bir el savurdu. "Buraya bir Hesperine'in kolunda gelmeniz hiç mantıklı değil. Nasıl oldu da

onunla dünyanın öbür ucuna gitmeyi nasıl ?" "Otostop mu?" Ona doğru bir adım attı.

Küçümsemesi değişmedi.

"Hiçbir yere otostopla gitmedim," dedi ona. "Yolun her kendi gücümle ilerledim. Beni taşıyacak kimse yoktu - bir kez hariç, Lio beni kardan çıkarıp sınırdan Orthros'a taşıdı ve hayatımda ilk kez güvendedim. O zaman bile Tenebra'nın özgür lordlarıyla, Cordium'un Büyücü Tarikatlarıyla ve Sadece Tenebra'ya bir daha adım atmama ayrıcalığı için en kötü kabuslarınızın ötesinde güce sahip büyücüler."

Tutuklama emrini ikiye böldü. "O korsan Gomba beni korkutmuyor. Sandira Kralı ve muhafızları da beni korkutmuyor. Ve sende de kesinlikle korkutucu bir şey yok. Şimdi söyle bakalım. Yolumdan çekilecek misin, yoksa seni kenara mı çekeyim?"

Bir nefes aldı, gözleri büyüdü. Sonra gülmeye başladı.

Uzun ve sert bir kakhaha attı. Ama kabul etmek zorundaydı, kulağa hiç de kaba gelmiyordu. Sonunda başını sallayarak yüzünü ovuşturdu. "Mweya'nın Kanatları."

Cassia yumruklarını arama emrinin parçalarına geçirerek onları buruşturdu. "Lio uyandığında ve beni gitmiş bulduğunda bu kadar eğlenmeyeceksin."

"Senin için geldiğinde burada olmayı planlamıyorum. Buraya gelir gelmez seni İmparatorluk'tan çıkarmasını söyledim ama tavsiyemi dinlemeyeceğini şimdi anlıyorum." Ona bir kez daha uzun uzun baktıktan sonra elini kaldırdı. Neredeyse bir selama benziyordu. "İmparatorluk'ta korkman *gereken* güçler var. Eğer onlarla tanışmak istemiyorsan, bundan sonra daha dikkatli ol."

Kanatlarını tekrar açarak ona sırtını döndü.

Ukocha'daki tek üstünlükleri, Solia'yı bulmak için en iyi şansları, kelimenin tam anlamıyla uçup gitmek üzereydi.

"Bekle!" Cassia

ağladı. İç çekti. "Ne?"

Bütün bunlardaki rolü tam bir muammaydı. Neden onu tutuklanmaktan kurtardıktan sonra İmparatorluk dışına sürmeye çalışmıştı? Neden ödülün vazgeçti ve ondan rüşvet almayı reddetti?

"Sende ihtiyacım olan bir şey olduğunu biliyorsun," diye tahmin etti Cassia. "Benden uzaklaştığın her adımda fiyatı yükseltmeyi düşünüyorsun. Pazarlık taktiklerinin etkileyici olduğunu kabul ediyorum. Ne kadar sürer? Satın alayım mı

Bu gece hangi sözleşme için seyahat etmeyi planlıyorsanız, benimkilerden birinin parasını ödeyin?"

"Sana söyledim, parayı istemiyorum."

"Madeni paradan daha değerli pek çok şey vardır. Peki Ukocha'nın nerede olduğu hakkında bildiklerini bana söylemenin bedeli nedir?"

"Sorunlarınızı ona taşımanızdan hoşlanmayacaktır."

Onun hakkında bir şeyler bildiğini açıkça inkâr etmedi. "Eminim bu belanın bizi takip etmemesini sağlayacak bir yol biliyordur."

"Sana yardım etmek için parmağımı bile kıpırdatmayacağım," dedi omzunun üzerinden. "Eğer gitmezsen, kendi başının çaresine bakmak zorunda kalacaksın."

"İmparatorluğa zarar vermek için burada değilim."

"İstesen de yapamazsın, küçük gölge diyarlı."

İmparatorluk vatandaşlığına başvurmak buraya kadarmış. Burayı ne kadar önemseydiğini anlatmaya çalışsa ona inanır mıydı? "İyi bir misafir olmaya çalışmaktan başka bir şey yapmadım. Vaftizimden sonra buraya diplomat olarak gelmem gerekiyordu."

Arkasını döndü, gözleri kısılmıştı.

Topuklarını, çok istediği geleceğini tehdit eden yırtık kâğıt parçalarına gömdü. Nasıl olmuştu da akıl hocasının ve kraliçelerinden birinin memleketinde aranan bir suçlu haline gelmişti?

"Ben neredeyse bir Hesperine'im," diye ısrar etti. "Gifting'imi ertelemek zorunda kaldığımızda Gifting'ime sadece saatler kalmıştı."

Şüpheli görünüyordu. "Madem bu kadar kararlısın, neden bunu yapmıyorsun?"
. Eğer Hediye Gecesi'ni ertelememiş , bunların hiçbirisi olmayacaktı. Bunun yerine, insanlığının sorumluluğuyla baş başa kaldı.

Çalışması gereken tek buydu. İnsanlığı ve Monsoon'un ki. Ona pek sempati duyuyor gibi görünmüyordu ama belki biraz sempati duyabilirdi. Bir gölge diyarlıyı aradıklarını belli etmediği sürece.

"Durduk çünkü İmparatorluk'ta birinin yardımımıza ihtiyacı olduğunu öğrendik." Cassia yalanların etrafında dans etti ve Monsoon'a gerçeğin bir versiyonunu anlattı. "On beş yıl önce, yedi yaşında küçük bir kız kardeşini kaybetti. Hesperines'ten onu kurtarmak için yardım istedi ama artık çok geçti. O zamandan beri kız kardeşinin öldüğüne inanıyordu."

Keskin bir nefes aldı. İşte. Öfkesinin altında bir yerlerde bir kalbi olduğuna dair bir ipucu.

Denemeye devam etti. "O gece onu mahvetti. Hesperinlerin ona gösterdiği sevgi dışında hiçbir şey onu tekrar bir araya güce sahip değildi. Şimdi Lio'nun soyunun onu kollarını açarak karşıladığı Orthros'ta yaşıyor. Ama Hediye Gecesi'nde kız kardeşinin aslında hala hayatta olduğunu öğrendik."

"Orthros' kanayan kalpler," diye mırıldandı. Ama gitmedi.

"Kız kardeşini bulmaya ve onu ailemizin bir parçası olabileceği Orthros'a getirmeye geldik." Cassia çantasının içindeki kolyeyi parmakladı. "Eğer kız kardeşine ve Hesperine ailesine sahip olabilirse... bu vazgeçemeyeceğimiz bir hayal."

Yüzünü buruşturdu ve gökyüzüne baktı.

"Küller bize ona ne olduğunu, hatta belki de şu anda nerede söyleyebilir. Bu yüzden Ukocha'yı bulmamız gerekiyor."

Uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra nefesinin altında lanet ya da dua olabilecek bir şeyler mırıldandı. "Sen yıllardır uğraştığım en büyük , biliyor musun? Bu da bir şeydir."

Dişlerini sıktı. Adamın kendisine hakaret etmesi umurunda değildi ama Solia'nın içinde bulunduğu kötü durum karşısında sivri dilini kullanması onu kızdırmıştı. "Peki, o zaman neden beni buraya getirme gibi çok da istenmeyen bir görevi kendine verdin?"

"Bunun için gönüllü olmadım."

"O zaman bunu sana kim yaptırdı?" Bunu ona açıklayabilir miydi?

Adamın gözlerinde alaycı bir parıltı vardı. "Sen yaptırdın."

"Pardon?"

"Kimin için çalıştığımı bilmek ister misin?

Sana." Kadın ona baktı.

"Ukocha'yı bulmak istiyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Elbette."

"Beni kiralamış say. Sizi ona götürebilirim."

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Her şeyi ve herkesi avlayabilirim. Birinin bulunmasını isteyenler bana gelmeyi bilirler."

Onun ani fikir değişikliğine güvenmekte tereddüt ederek başını salladı. "Bana yardım etmeye karar vermene ne sebep oldu?"

Tıpkı ilk tanıştıklarında yaptığı gibi, yüzünde çillerinden çok daha fazlasını görmüş gibi baktı. Ama tek söylediği, "Orthros'tan gelen müşteriler iyi para öderler," oldu.

Daha fazlası olup olmadığını merak etmek zorundaydı. Ama günün sonunda, o paralı askerdı ve parası vardı. Cassia'nın deneyimine göre, en temel

insani motivasyonlar genellikle galip gelir.

"Müşterinizi kaçırmak biraz aşırıya kaçmak olur ama sanırım muhafızların maaş gününüzü tutuklamasını istemezsiniz. Kanatta kişisel teslimat için ekstra ücret alıyor musunuz?"

Şaşırmış bir kahkaha attı. "Hayır. Onu bedavaya vereceğim."

"Yolculuğun verdiği rahatsızlık için maaşınızdan kesinti yapmayacağım. Sizin arkadaşlığınızın -ne kadar nahoş olsa da- muhafızlarınkine tercih edilebilir olduğuna katılıyorum." Para kesesini uzattı.

"Şimdilik bunu sakla," diye tavsiye etti. "Ücretimi karşılamaya yetmez ve gideceğimiz yerde harcama parasına ihtiyacın olabilir."

". Ukocha'yı bulduktan sonra çabalarınıza yakışır bir ödül için pazarlık yapacağız ve ben de bunu soyumun hazinesinden almanızı sağlayacağım."

"Hesperine bana ödeme yapmanın aklından geçeceğini sanmıyorum. Siz meseleyi açıklayana kadar ortalıkta görünmesem iyi olur. Öfke nöbetini bitirmesi için ona en azından gece yarısına kadar süre vereceğim."

Kanatları büküldü, vücudundaki kaslar gerildi ve kendini yerden fırlattı.

Havadayken kanatlarını kendi etrafına sardı, ta ki kızın görebildiği tek şey tüylerden oluşan bir bulanıklık olana kadar. Kanatlarını tekrar açtığında, daha küçüktüler ve artık önünde bir adam yoktu, sadece kırmızı-kahverengi mantosu ve gri işaretleri olan büyük bir kartal vardı.

Şehrin her yerinde onu takip eden kişi.

Onun uçup gözden kaybolmasını izledi. O da daha az gizemli değildi ama en azından onu kendisine zarar vermeye çalışan gizemler listesinden .

Bakışları sandıklardan birinin üstünde duran bir paket kâğıda takıldı. Mektupları mı? Mektupları karıştırdı, ancak açılmış fark etti. Kralın muhafızları tarafından mı?

Ama Monsoon bir şekilde onları ona getirmeyi başarmıştı.

Sırtını sandığa dayayarak kıvrıldı ve Komnena'nın mektubunu, evinden bir parçayı açtı.

Canlarım,

Sizinle Sandira Sarayı'nda buluşmaktan memnuniyet duyarız. Aslında, bu mason cennetinden bahsedildiğinde, Apollon'u evde tutmak zordur. Şehrin taş işçileri arasında pek çok dostu var.

Sorun da burada yatıyor. Orada oldukça iyi tanınıyor, sadece duvarcılık atölyelerinde değil, aynı zamanda Blood Errant'ın çarpıştığı bilinen Pençeler Mahkemesi'nde de. Ona o kadar sık eşlik ettim ki, ikimiz de sıcak bir karşılama olmadan ziyaret edemedik. Kuşkusuz, Yaşlı İlkkan'ın ailesinin şehirde olduğu haberi Kral Tepesi'ne kadar ulaşırdı.

Siz ikiniz mümkün olduğunca az dikkat çekmek istediğinizden, sizinle bir sonraki durağınızda buluşalım. Sandira Sarayı'ndan ayrılmaya hazır olduğunuzda bilirsiniz, biz de size daha az göze çarpan bir yerde katılırız.

Sevgilerimle,

Anne

Cassia'nın Yaşlı İlkkan Apollon'un Zarafet-kızı olduğunu kendine hatırlattı. Sandira Kralı'yla yaşadığı bu fiyaskonun mutlaka bir çözümü vardı. Sonra, Zoe'nin son notundaki mor kurdeleyi çözdü.

Sevgili Lio ve Cassia,

İnanamıyorum!! Kaptan Ziara ile tanıştın ve o bana bir hediye verdi!!! Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel broş ve artık korsanlarla oynarken saçıma gerçek bir korsan hazinesi takabilirim ve herkes onun korsan olduğunu bilecek.

gerçek Kaptan Ziara'dan!!! Onun hakkındaki tüm hikayeler için sabırsızlanıyorum!!! Çok çok çok teşekkür ederim!!!

İlk kurye dersimde giydim ve düşündüğümünden daha iyiydim! Öğretmenimiz adım atmada iyi olduğumu söyledi! Benden başkalarına yardım etmemi istedi!

Shaep Shiftr şehrindeki insanlar keçiye dönüşebilir mi? Nasıl olduğunu öğrenebilir miyim? Onlara sorar mısın? O zaman Ayışığı ve Aurora ile konuşabilirim!

Yakında görüşürüz ve Bosko ile bana Kaptan Ziara hakkında her şeyi anlatabilirsin!

Sevgiler,

sevgiler, Zoe

Cassia yüreği sızlayarak güldü. Zoe belli ki heceleme konusunda yardım isteyemeyecek kadar heyecanlanmıştı. Cassia, Zoe hediyesini aldığından beri Orthros'ta ünlem işareti kalmadığından şüpheleniyordu.

Ancak kahinin kendisine ve Lio'ya da bir mektup gönderdiğini görünce endişeye kapıldı.

Sevgili Lio ve Cassia,

Mektubunuz bana ulaşmadan çok önce yakınlığının bana Ziara ile karşılaşmanızın haberini getirdiği doğru. Öyle bile olsa, okumaktan zevk aldım.

kendi sözlerinizle. Benim için sürpriz olmasa da dürüstlüğünüz takdire .

Sürpriz olan senin kararındı. , özgür iradeniz Ziara'nın iyiliğini kabul edip kesin olarak söylemeyi her zaman imkânsız kıldı.

Bu konuda sağduyulu davranmanın en iyi hareket tarzı olduğu konusunda hemfikirim. İmparatoriçe bir korsanın bir gemiyi çalmasına asla müsamaha göstermez.

ya da Hesperine müttefiklerinin böyle bir kan davasında taraf tutması. Resmi olarak.

Gayri resmi olarak, Majesteleri Gomba'nın yokluğundan üzüntü duymuyor. onun hizmetinden. Eğer "Kassandra'nın adamlarından" biri İmparatoriçe'nin en sevdiği korsana resmi olmayan bir iyilik yaptıysa, bu konuda başka bir şey söylenmesine izin vermeyin.

Ay Pazarı'nda dolaşacağı kesin olan uzun hikayeler.

Bir dahaki sefere Ziara'yla bir şeyler içtiğimizde bunları duymak hoşuma gidecek. Bir kahinle bahse girmeyecek kadar akıllıdır ama Huru'nun inci küpelerini geri alacağına dair bahsimi kabul etseydi, bana bir şişe Gece Güllü borçlu olurdu.

Kahinin bilgeliği yalnızca eylemlerinizin olası sonuçlarını aydınlayabilir. Bunları değerlendirmek size ve vicdanınıza kalmıştır. Ziara'nın sizden istediği iyiliği yerine getirme kararınızdan emin olduğunuzu görebiliyorum.

İmparatoriçe, akasya bayrağı ve mor yelken altında meydana geldiği bilinen yaramazlıklara gülebilir. Korumamızdan çıktıktan sonra ittifakın gülünecek bir şey olmadığını hatırlatmama gerek olmadığını biliyorum.

Bağımsız kararlar almaya devam edin, canlarım.

- Cassandra

Cassia'nın kalbi sıkıştı. Cassandra onlara güveniyordu. Yine de Cassia'nın bugün verdiği bağımsız kararlar onu vahşi doğada mahsur bırakmış ve müttefiklerinin muhafızlarının kanlar içinde kalmasına neden olmuştu.

OceanofPDF.com

YIRTIK

LIO'NUN GECENİN İLK NEFESİ Grace'in kokusunu taşıyordu. Ölümlü kalpler yakınlarda atıyordu ama Cassia'nınki değil.

yerine uzandı, orayı boş bulacağını şimdiden biliyordu. Alarm düşüncelerini körükledi ve uyuşuk bedenini doğrulmaya zorlayarak gözlerini açtı.

Şövalye ayaklarının dibinde yatıyor, kulakları sefalet içinde sarkıyordu.

Lio çadırın dışındaki insanların nabızlarını dinledi ve tüccarların auraları arasında Zarafet'ini aradı.

O gitmişti.

Şövalye olmadan asla uzağa gidemezdi. kayıptı ve koruyucusu burada, perişan haldeydi.

Ona bir şey olmuştu.

Lio'nun dişleri kınından çıktı. Büyüsü için kükredi.

Gücü şehri süpürdü, on binlerce zihnin arasından geçerek kendi zihnine bağlı olanı aradı. Duyuları metropolün sınırlarına ve büyülü menziline ulaştı. Onu hiçbir yerde bulamadı.

Sonra semavi bir kordon onu sınırlarının ötesine çekti. Uzaklara, şehrin . Hayvanların vahşi zihinlerinin ötesine.

Onu hiç beklemediği bir hassasiyetle buldu. Fiziksel sınırlamalara bakmaksızın her zaman onun yanına gizemli bir adım atabilirdi. dünya. Ama şimdi onun ana yönünü, aralarındaki mesafeyi ve etrafında başka hiçbir aura olmadığını hissedebiliyordu.

Aurik odaktan yön bulma dönüşmüş, bir zihin büyücüsünün, hatta onun gücünde birinin bile normal menziline meydan okumuştı.

Akıl koğuşturmuş onun eliydi, her zaman ona dokunuyordu. Evlerinde, şehrin farklı yerlerinde olduklarında bunu hissetmişti. Şimdi yeni ve daha derin bağlarının ne kadar uzun bir menzile sahip olduğunu fark etti.

Sandira Sarayı'nın yüzlerce kilometre kuzeybatısında, alçak bozkırın yerini boş savana bıraktığı yerdeydi. Dışarıda Cassia'dan başka hiçbir şey yoktu; yalnız, kızgın ve korkmuş.

Parmaklarının ucunda her türlü tehdide hazır bir büyü dalgasıyla, kendini ve Şövalye'yi onun yanına attı.

Kendini bir kamp ateşinin yanında buldu. Cassia alevlerin kenarında bir gölgeydi. Ayağa fırladı ve kendini onun kollarına attı.

Ona o kadar sıkı sarılmıştı ki vücutları arasında tek bir nefes bile yoktu. Onun kalbinin kendi kalbine karşı attığını hissetmeye ihtiyacı vardı. "Tanrıça. Sadece kalp atışları. O kadar zamandır nerede olduğunu bilmiyordum. Ama sadece kalp atışları çok uzun."

"Hespera'ya şükürler olsun, iyisin."

"Ben uyurken Tanrıça bilir neler çektin ve benim için mi endişeleniyorsun? Ne oldu sana böyle? Buraya nasıl geldin?"

"Monsoon beni getirdi."

Öfke Lio'nun damarlarını dondurdu ve büyüsunü buz gibi sertleştirdi. Sessizce konuştu, öfkesini onu esir alan kişiye, sahip olduğu tüm nezaketi ise sevdiği kadına sakladı. "Cassia, sana zarar verdi mi?"

"Rahat bir yolculuk olmasa da bana ciddi bir zarar vermedi."

"Nerede o?"

"Gece yarısından sonra dönecek."

"Seni güvenli bir yere *götüreceğim*, sonra da *onu bulacağım*." "Hayır, bekle! Eğer gidersek, onu kaybederiz."

"Oh, benden saklanabileceği hiçbir yer olmayacak."

"Beni uzaklaştırma." Sanki bir ölümlü onu bir şekilde yerinde tutabilirmiş gibi elleri kollarında sıkılaştı.

Onu durduran şey kadının kararlı reddiydi.

"Açıklamama izin verin," diye ısrar etti.

"Açıklayacak ne var? O adam seni tehdit etti ve ben uyurken seni yanımdan aldı! Nasıl? Hangi şeytani güce sahip?"

"Kanatlar," dedi Cassia. "Onun kanatları var."

"Şekil değiştirenlerden biri mi?" Lio, Sandira büyü hakkında bildiği her şeyi düşünmeye çalıştı. Ama yeterli değildi. "Bunun bir önemi yok. Kim olduğu ya da ne kadar güce sahip olduğu umurumda değil. Seni tehdit etmenin sonuçlarını ona öğreteceğim."

"Artık bizim için çalışıyor."

Lio bir adım geri çekilip ona baktı, düşüncelerindeki öfke kırıntıları yerini anlayışa bıraktı. "Onunla isteyerek mi gittin?"

"Şey, hayır."

"*Seni kaçırdı.*"

"Ama sonunda bunu çevirdim. Ukocha'yı bulması için bizden bir sözleşme kabul etmesi konusunda onu ikna ettim."

"Kanayan dikenler. Benden alacağı tek ücret, Majestelerine nasıl davranması gerektiğine dair bir ders olacak."

Cassia bir kolunu çılginca hareketler yapan Knight'a doladı. tüylü kütlesini kucaklarına sokmaya çalışır. "O benim seçtiğim kaçış yolu değildi. Ama gerçek şu ki, eğer o beni almasaydı, muhafızlar alacaktı."

Lio'nun nabızı hızla atıyordu. "Muhafızlar seni tutuklamaya mı çalıştı?" "Suçlamalar yanlış!"

"Ne suçlaması?"

Yerden birkaç tozlu, buruşuk kağıt parçası aldı ve onları uzattı. "Tutuklama emrimde yazılı olanlar."

Lio, bütünü görebilmek için birbirinden kopuk parçaları havaya kaldırdı. Majesteleri hakkındaki yalanları okudu. "Size karşı böyle suçlamalarda bulunmaya nasıl cüret ederler? Kral nasıl olur da sanki bir suçluymuşsunuz gibi muhafızlarını peşinizden gönderir?"

Burada güvende olması gerekiyordu. Lio bunun olmasına nasıl izin verebilmişti? "Muhafızlar peçelerimin arasından sana nasıl ulaştılar?"

"Peçelerin bozulmadı, aşkım. O Allah'ın belası emir olmasaydı her şey yolunda gidecekti. Bir planım vardı."

Bu tonu biliyordu. Pazarlık yapıyordu. "Cassia, çadırımızın üzerindeki örtüler seni saklamak için özel olarak yapılmıştı. Seni nasıl buldular?"

"Son derece dikkatliydim. Sadece arama emrini tahmin etmekte başarısız oldum."

Bunun tek bir açıklaması olduğunu fark etti. En basit olanı, olmasını istemediği. "Çadırı terk ettin."

Bir adım geri çekildi, eli Knight'ın . "Şövalye . İçeri girmeden önce Monsoon'un Peçeler Avlusu'nda *olmadığından* emin oldum."

"Kraliyet muhafızlarının bulunduğu Peçeler Sarayı'na gittiniz."

Yüzü sakindi, ses tonu gerçekçiydi. "Arama emrinden henüz haberim yoktu, onların da yoktu. Beni hiç sorun çıkarmadan içeri aldılar."

Lio bir elini saçlarının arasına daldırdı. "Cassia-!"

Omuzlarını dikleştirdi. "Gündüz gece seyircilerinden farklıydı. Orada henüz görüşmediğimiz paralı askerler vardı. Önemli bir şey öğrendim. Monsoon sadece insanları bulmakta iyi değil. Ukocha'nın nerede olduğunu biliyor."

"Oh, Tanrıça. Onu aramaya gitmişsin."

"Elbette seni beklemek istedim. Ama bu gece başka bir sözleşme için ayrılacağını da öğrendim, bu yüzden başka seçeneğim yoktu. Eğer bekleseydim, kaçıp gidebilirdi."

"Sizi tehdit ettikten sonra mı onu aradınız?"

"Knight ve ben onu şehir boyunca takip ederken çok dikkatliydim. Kral Tepesi'nde olduğunu fark ettiğimde onu takip edemedim. O yüzden aşağı inene kadar beklemeye karar verdim. Ne yazık ki tepeden önce muhafızlar indi."

Tam oradaydı, onlar için kolay bir avdı. Olayı anlatırken nasıl bu kadar sakin, bu kadar makul konuşabiliyordu? "Neredeyse tutuklanıyordun!"

"Çadıra dönüyordum," dedi, sanki bu her şeyi daha iyi yapıyormuş gibi Bir şekilde. "Peçelerinizin altından geri dönmeye çalıştım. Monsoon beni muhafızlardan önce yakaladı."

"Sana her şey olabilirdi!" Lio'nun büyüü içinde uğuldadı.

Knight kulaklarını başının üzerine koydu ve sızlandı.

"Lio, ben iyiyim."

"Cassia, güvende kalacağına söz vermiştin."

"Bu sözü tutmak için her türlü çabayı gösterdim."

"Çadırı terk ettin!"

"Yapmak zorundaydım!"

İşte . Buzdan kadın, Orthros'un üzerinde bir kar fırtınası gibi paramparça oluyor, ölümsüz gücün inşa edebileceği her şeyin temellerini sarsıyordu.

"Seni kaybedebilirdim," dedi.

Gözleri ani yaşlarla parladı, buzları çözüldü. "Ben o kadar aptal değilim. İşe yaramaz değilim, Lio."

"Ne? Cassia, sen kelimelerle ifade edilemeyecek kadar değerlisin. Sen benim her şeyimsin.

Bu şekilde risk alamazsınız."

"Ben ne zaman risk almadım ki?" diye bağırdı. "Tanıştığımızdan beri yaptığım tek şey bu!"

"Bunu burada yapmaman gerekiyordu."

"Bir şeyler yapmam gerekiyordu. O çadırda bir an daha oturup Solia'nın Cordium'a geri gönderilip gönderilmediğini merak edemezdim."

"Sihrim güvenmenin en iyisi olduğuna seni uzun zaman önce ikna ettiğimi sanıyordum.

hareket tarzı. Kılık değiştirmiş bir savaş büyücüsünün bizi neredeyse ormanda birlikte yakalayacağı bir gecede."

"Bunun bir güven meselesi olmadığını biliyorsun. Sen de bana yardım ettin. Korkunun hayatımı yönetmesine izin vermemek için cesaret. Kralla, savaş büyücüleriyle ve büyücülerle yüzleştim. Bir İmparatorluk şehrinde gezintinin bu şekilde sonlanacağını düşünmemiştim."

"Monsoon seni tehdit ettiğinden beri Sandira Sarayı'nın senin için tehlikeli olabileceğini biliyorduk. İşini şansa bırakmayacağını sanıyordum."

"Ormanda bana her şeyi şansa bırakmamı söyleyen şampiyonuma ne oldu?"

"O zamanlar her şey farklıydı."

"Hiçbir şey farklı değildi. Ben hâlâ senin Grace'indim. Sadece sen henüz bunu bilmiyordun."

"Ama senin önemli olduğunu biliyordum. Şimdiye kadar tanıştığım herkesten daha fazla. Sadece inanacak kadar aptaldım-"

O muazzam itiraf ağzından çıkmadan önce kendini tuttu.

Tanrıça, bunu ona söyleyemezdi. Böyle bir başarısızlığı ona asla itiraf etmemeliydi. Ona mutlak bir inanç duyabilmeliydi.

Onun bakışlarını aradı, kendi bakışları acı doluydu. "Ne o zaman? O zaman bana artık inanmadığın ne söyledin?"

Oh, hayır. "Hayır Cassia, kastettiğim bu değildi. Yeminimiz kutsaldır. Eminim bunu biliyorsundur."

"Aşkımızın o ilk gecelerinin nesi şimdi sana aptalca geliyor?" "Ben. Aptal olan bendim. Çünkü düşündüm ki..."

Amcasının sözleri aklına geldi... *güçlü bir imaj çizmek için yaralarını gizlersin, çünkü etrafındakilerin kendilerini güvende hissetmelerini istersin.* Amcası haklıydı.

Ancak Lio bu kez sadece Cassia'yı yaralamayı başarmıştı.

Onu rahatlatmak için yemin etmeleri gerekecekti. Gerçek dışında hiçbir şey yeterli olmazdı. Ve onun aşkları hakkında en ufak bir şüphe duymasına neden kendi zayıflıklarını ortaya çıkarmayı tercih ederdi.

"Seni koruyabileceğime dair kendime aşırı güveniyordum," dedi.

Aurası yumuşadı ve başını iki yana salladı. "Lio, yaptın. Her zaman yaparsın."
"Kralı gördüm ve karşı karşıya olduğumuz canavarı anladığımı sandım.
bir tane daha olduğunu fark etmemiştik." "İmparatorlukta
Eski Ustalar yok."

"Dikkatli olman için hâlâ pek çok neden var. Lütfen, Cassia.
Hâlâ insan olduğunuz sürece bazı makul önlemler alın."

Öfkesi keskinleşti ve birlikteliklerini parçaladı. Ondan ilk kez tehlikeli bir
şey yapmasını istediği ve onun reddettiği geceden beri onu böyle görmemişti.

Her şey tersine dönmüştü. Buraya nasıl gelmişlerdi?

"Çaresiz olmayacağım," diye karşılık verdi. "Sadece bir insan olduğumu
biliyorum. Bu

tek şey etten bir kafes. Ama bugün kendi ayaklarımla ve biçimsiz sorularıyla
elimden geleni yaptım. Armağanıma kadar oturup çaresiz kalmayacağım."

"Hesperine olmak seni her şeye kadir yapmaz Cassia. Ölümsüzlerin de
çaresiz hissettiği zamanlar vardır."

Az tam olarak böyle hissetmişti. Çaresiz. Tıpkı onun
gibi.

Güneş ve onun ölümlülüğü onları birbirinden ayırıyordu. Ama şu anda, onunla
olan empatisine güçlü bir akım eklediler.

Ona baktı, öfkesi içinde çok vahşi ve güzeldi. Öfke her zaman tercih ettiği bir
savunmaydı. Bu gece kendi insanlığına karşı bir zırhı.

"Anlıyorum Cassia." Birlikteliklerine uzandı. Cassia
nefesini tutarak ona doğru bir adım attı.

Duygularının ona doğru akmasına izin verdi, tıpkı Hesperine olsaydı ve
kalbinden geçenleri iletmek isteseydi yapacağı gibi. Zihin koğuşunun yanıt olarak
aydınlandığını hissetti.

Gözleri büyüdü ve sanki bu duygu dalgasının etkisiyle bir adım daha öne
çıktı. "Birliğimizde bu kadar tatlı olamazsın.

-I..."

"Hâlâ kızgın olmak istediğinde mi?" Kendi iç savunmasını daha da azalttı.
Korkusunu, ihtiyacını ve ona ne kadar değer verdiğini hissetmesine izin verdi.

Gözleri yarı yarıya kapandı ve dudakları bir iniltiyle ayrıldı. Onu öpmesi
gerekiyordu.

"Bana ihtiyacın var," dedi.

Kollarını kavuşturdu, içi diken diken olmuştu. "Bu hiç adil değil. Senin öfken her zaman benimkinden önce yatıyor."

"Tam tersine gülüm, öfken buz gibi soğuk ve bir o kadar da güzel."

"Kızgın kalmaya çalışırken bana böyle şeyler söyleyemezsin." Kalbi küt küt atıyor ve öfkeli gözyaşları kirpiklerinde geziniyordu.

Kızın öfkesinin üzerine, sevgisinin de kızın içine akmasına, ikisinin birbirine karışmasına izin verdi.

Aralarındaki mesafeyi kapattı ve adamın ağzını kendi ağzına çekti.

Onu sıkıca yakaladı, kendine doğru çekti ve öpüşmeleri için bir elini başının arkasına koydu. Bu günü silemezdi. Günün kendisiyle savaşılamazdı. Ama geceleyin, şu anda, yeminlerini dokunarak yeniden teyit edebilirdi.

Kendini tamamen öpüşmelerine bıraktı. Ona doğru sarkarken, ağzını açarak dilini ona sundu. Onu savunmak için zaten kınından çıkarılmış olan dişleri, şimdi onu doyurma hevesiyle uzamıştı.

Ama tahrikten kızmamak yerine teni nemli bir hal almıştı. Adam geri çekildi. "Bir şey yedin mi?"

"Çantalarımızda kalan yiyecek ve suyu bitirdim." Elleri onun üzerinde dolaştı.

"Kendini hasta mı hissediyorsun?"

"Hayır." Dudaklarını yaladı, gözleri büyüdü.

O zaman insan hastalığı yok. "Aşerme belirtilerin daha kötü. Daha önce hiç ateşin çıkmamıştı."

"Senden hiç bu kadar kopmamıştım."

Kalp avcıları denedi. Koleksiyoncu denedi. Kötü davranışları ve bir çift kanadı olan güneşe bağlı bir paralı asker başarmıştı.

"Bu bir daha asla olmayacak," diye yemin etti Lio onun ağzına karşı.

Bu öpücükte, onun ne kadar korkmuş olduğunu ve hâlâ ne kadar kızgın olduğunu hissetti.

Daha derin bir korkunun, birkaç saatliğine bile olsa birbirlerinden ayrılmak zorunda kaldıklarında ikisini de saran içgüdüsel bir korkunun tadına vardı.

Ona sarıldı ve nefes almak için geri çekilene kadar ağzını yalayıp yutmasına izin verdi. "Senden olsam bile korkma." Büyüsüne izin verdi

Sözlerine nüfuz ederek onları zihninde bilecek, Birlik'te hissedecekti. "Zihin koğuşu sayesinde tam olarak nerede olduğunu söyleyebilirim. Aramızda ne kadar mesafe olduğu önemli değil. Seni kendi doğruluk yıldızım gibi saptayabilirim."

"Seni yanımda hissettim," diye nefes nefese kaldı. "Yalnız olmadığımı biliyordum."

Büyüsünü koğuşun yolları boyunca kaydırdı. Zihni onun gücünü çekiyordu. Tanrıça, bu sarhoş ediciydi, sanki onun gücünü sürüklüyordu.

ve içinde olması için yalvarıyor. "Sana ihtiyacım var." Elleri adamın bornozuna dolandı.

"Burası sizinle ilgilenmek için uygun bir yer değil majesteleri. Sizi güvenli bir yere götürmeme izin verin."

Başını iki yana salladı. "İşte. Şimdi."

Bu basit talep Lio'nun kanını . Onun kanını almasına izin veremezdi. Ama büyü, dişleri, bedeni, sahip olduğu her şeyi ona vermesini istiyordu.

Hiçbir şeyin kendi Arzusundan daha güçlü olmadığını düşünmüştü. Ama bu, onunkini doyurma içgüdüsiydi.

Öfkeli büyüyle kamp alanının üzerine peçe üstüne peçe savurdu. "Bugün olan her şeyi unut. Sana sarılmama ve şimdi burada olduğumu ve her zaman olacağımı göstermeme izin ver."

Sonra ağzı boğazındaydı, öpücükleri sert ama bir o kadar da yumuşaktı, gittikçe daha acil bir hal alıyordu. Hesperine bir adım atarak onun arkasına geçti. Zihnindeki büyüün derinleşen dokunuşu karşısında nefesi kesildi. Onun içsel düşüncelerine uyum sağlayan Lio, yakınlarda yanan ateşin giderek daha az farkına vardı ve Knight kendini kampın kenarına bıraktı.

"Nerede unut," dedi ona. "Benden başka her şeyi unut."

Ayların altında çilli tenine kadar soyunmasına izin verdi. Adam onu yakındaki bir ağaca doğru itti, ta ki kadın ellerini uzatıp kendini ağacın dar gövdesine tutturana kadar. Karmakarışık saçlarını eline alarak omzunun üzerinden geçirdi ve boynunun sütunlarını ortaya çıkardı.

Elini önce boğazında, sonra da omurgasında gezdirdi. Kadın onun dokunuşuna doğru eğildi. Damarlarında duyduğu bir müzik, kokusunda sarhoş edici bir misk gibi, Özlem'i içinden fişkırıyordu. Bundan da öte, aurasındaki açlık şimdiden onu besliyor, sihrini göğsünden çıkarıp teninin üzerine çekiyor gibiydi.

Hazır olduğunu anlamak için parmaklarını bacaklarının arasından geçirmesine gerek yoktu. Hesperine hızıyla bornozunu çekip çıkardı ve pantolonunun düğmelerini çözdü. Adam onun kalçalarını iki eliyle kavradığında, kadın kalçalarını yukarı yuvarlayarak adamın bedenini aradı.

Onu kendisiyle buluşması için havaya kaldırdı ve talebini tek bir hareketle doldurdu, adını haykırışını dinlerken raddosunu onun derinliklerine gömdü.

Islak ve inanılmaz derecede sıkı akıyordu. Özlemi onu ihtiyacı olan şeye hazırlamıştı. Onu.

Onu rabdosunun üzerinde tuttu. "İstediğiniz bu muydu, Majesteleri?"

Nefes nefese kalırken tırnakları ağacın kabuğuna sürtündü. "Daha fazlasını."

"Her zaman daha fazlası." Kalçalarına masaj yaparak onu ayırdı ve kalçalarının açısını, zevkinin birlikteliklerinde alevlendiğini hissedene kadar .

"Evet," diye bağırdı. "Tanrıça, sana çok ihtiyacım var."

"Ben buradayım."

Onu büyüyle taşıyarak, hızını kendi ayarladı. Hızlı. Sert. Ona bir ziyafet verdi, onu tekrar tekrar büyüyle ve rabdosuyla doldurdu.

İhtiyacın olan şey bu mu? diye sordu, zihninin derinliklerinde.

Sen. Her zaman sen. Sadece

sen. Ben buradayım.

O zaman doruğa ulaştı. Ama adam kranasının ipeksi pençesinden kurtulamadı. pompalamaya devam etti ve içinden geçen titremeleri izledi. Kadın sallanıp ona sürtünürken kalçalarını tuttu.

Arzusundan daha büyük bir güç vardı. Onu kovma gücü.

Ona doğru eğildi ve bir elini onunkinin üzerine koyarak ağaca yasladı.

Kızın teni şimdi onunkine karşı sıcaktı.

"Açlığını çektiğin şey bu mu?" diye sordu kınından çıkarılmış dişlerinin arasından. Eli saçlarına dolandı ve onu damarına doğru çekti.

, vücutlarını birleştirdiği gibi aynı güçle ona batırdı. Kadın başını geriye atarak ona doğru eğildi.

Onun kanında vahşi bir heyecanın tadını aldı. O da nerede ve neden olduklarını unutmuştu. Tek bildiği kızın ondan alındığı ve şimdi burada olduğuydu. Tüm muazzam büyü, bir dişin bir damara dokunması hassasiyetiyle onun üzerinde yoğunlaştı.

Sert bir şekilde doruğa ulaştılar, büyüünün dalgalarıyla birbirlerine sürtündüler. Kadının nefesi, sanki adamın gücünü ciğerlerine çekmeye çalışıyormuş gibi sert soluklarla geliyordu. Yuttuğu her büyü dalgasıyla birlikte şok edici bir zevk içine çöktü.

Sonunda kız onun altında sakinleştiğinde, adam onu bırakmak istemedi. Onu daha sıkı bir şekilde kendisine doğru kaldırdı ve onu tutmak için bir kolunu etrafına sardı. Damarından uzun nefesler çekti.

"Buradayım," diye iç geçirdi.

Sonunda kendi kan açlığı duyularından silindiğinde, orada onunla birlikte durdu, aralarındaki derin Birliğe asıldı.

"Seni eve götüreyim," dedi.

"Oh. Beni kışkırtma, özellikle de beni böyle tutarken."

Dilini kızın omzundaki kan lekesinin üzerinde gezdirdi. Tam da bu yüzden şimdi ona soruyordu.

"Bir şeye karar vermeden önce... Bugün başka neler olduğunu size anlatmam gerekiyor."

Kelimeler derin bir utanç kuyusundan fıskırdı. Lio doğruldu ve yavaşça içinden çekildi.

Adam bir temizlik büyüü yaparken ve pelerini sandıklarından çıkarırken başka bir şey söylemedi. Adam onun sert ve gururlu sessizliğini tanıdı. Kelimeleri çıkarmaya çalışıyor ama onları söylemekten korkuyordu.

Pelerini ikisinin de etrafına sardı ve ateşin yanına yerleşerek onu vücudunun sıcaklığına yakın tuttu. Yakın zamanda onu kolunun erişebileceği bir yerden çıkarmaya hiç niyeti yoktu. "Cassia, ne oldu? bugün?"

"Yaptığım tek şey benim hatamdı, Lio. Korkunç bir hata."

Yaptıklarının geri kalanını hararetle savunmasından sonra, onu böyle bir suçluluk duygusuyla neyin yükleyebileceğini hayal bile edemiyordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Muhafızlar etrafımı sardığında..." Nefesi kesildi.

Kadını tutuşunu yumuşattı, gücü tekrar içinden çıkmaya hazırды. "Hespera'nın Merhameti, sana zarar verdiler mi?"

"Hayır. Onları incittim."

Muhafızlarla karşılaşmasını her kelimesinde içinden cam çıkarır gibi anlattı. "Vekilharçlardan hiçbirinin eğitimlerini bu şekilde kullandığım için gurur duyacağımı sanmıyorum."

"Silahlı ve eğitimli rakiplerinizden sayıca üstündünüz ve kaçmayı başardınız. Gerçek bir korku anında, Nike ile birlikte çalıştığınız şeyi tam olarak başardınız."

"Sadece . Korku."

Grace korkmuştu ve onun kendini güvende hissetmesine yardımcı olmak için parmağını bile kıpırdatamamıştı. Şimdi ona ihtiyacı olan teselliye vermeye çalıştı. "Gerçekte her zaman daha kötüdür. Eğitim sizi bir kriz anında karar vermeye tam olarak hazırlayamaz. Ama sen böyle durumlarla başa çıkma konusunda çok başarılısın."

"Bu sefer değil. Düşünmedim, Lio. Strateji kurmadım. Kaçmak için saldırdım. Tek düşünebildiğim... kralın muhafızları ve beni kaç kez tehdit ettikleriydi... güneşine sürükledikleri ve bir daha çıkamayan insanlara ne olduğuydu..."

"Oh, Cassia. Çok özür dilerim."

"Eğitimimi bu şekilde kullanmamam gerekiyordu. Nike bana kendimi ve başkalarını korumayı, adil davranmayı öğretti. Müttefiklerimize saldırmayı değil. Beni tutuklamaya çalışıyor olsalar da, onlar düşman değil. Onlar Sandira Kralı'nın muhafızları, yasalara göre hareket ediyorlar. Kralın kendisi de muhtemelen iyi niyetle hareket ediyor ve halkını benden koruması gerektiğine inanıyor, çünkü birisi onu tehlikeli bir gölge diyarlı olduğuma ikna etmiş."

Lio şu anda Sandira Kralı için herhangi bir hayırseverlik gösteremiyordu ama aklındaki mantığın sesi Cassia'nın haklı olduğu gerçeğini gelmesine izin vermiyordu.

"Beni tutuklamalarına izin vermeliydim," dedi Cassia. "Onlarla barışçıl bir şekilde gitmiş olsaydım, tüm bunları çözebilirdik."

"-Sandira Kralı'nın hapishanesinde seninle birlikte mi?" Lio itiraz etti.

"Tanrıça, hayır."

"En kötüsü de, kaçtığım için pişmanlık duymayı kendime yediremiyorum. İmparatorluk'taki hapishanelerin ne kadar iyi olduğu önemli değil. Bana hala kralın zindanını hatırlatıyor. Tek düşünebildiğim, bir hücrede olmadığım için ne kadar mutlu olduğum."

"Onun yerine şu anda kollarımda olduğun için ne kadar mutlu olduğumu düşün."

"Ama bir diplomatın vermesi gereken tepkiyi vermedim. Bir Vekilharcın davranması gerektiği gibi bile davranmadım. Bu beni ne yapar? Hesperine değil."

", siz Orthros'un en gerçek kalplerinden birisiniz."

"Bugün olmaz." Başını eğdi, çenesi titriyordu. "Hesperinlerim bana her şeyi verdi. Hayat. Sevgi. Kendimi. Ve ben hepinizi hayal kırıklığına uğrattım. Çok utanıyorum."

Onun yüzünü kaldırdı. "Bugünkü eylemlerinizin sonuçları ne olursa olsun, muhafızlar sizi köşeye sıkıştırdığında gösterdiğiniz tepki nedeniyle kendinizi suçlamamalısınız. Bu utanç geçmişte seni inciten insanlara aittir, sana değil. sen."

Onun hızlı nefes alışının yavaşladığını hissetti. "Oh."

"Bugün buna katlanmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm. Tenebra'dan kurtulduktan sonra ihtiyacınız olan son şey, kendinizi güvende hissettiğiniz bir yerde tehdit edilmektir. Hâlâ iyileşme sürecindesin."

bakışlarındaki anlayışı izledi ve aurasındaki suçluluk duygusunun hafiflemeye başladığını hissetti. Ona doğru eğildi. "Bana hatırlattığın için teşekkür ederim."

"Bunların hiçbirisi senin suçun değil."

"Haklısın," dedi yavaşça. "Öyle değil. Ve korkularım da tamamen yanlış yönlendirilmiş değil. Birisi beni hedef aldı. Biri beni Marijani'de takip ediyordu."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Gün boyunca, Güneş Pazarı'nda yalnızken." "Neden bana söylemedin?"

"Bunun sadece benim hayal gücüm olduğuna karar verdim. Tenebra'daki hayatımdan sonra çok şüpheliyim. Tehdit olmayan bir yerde tehdit gördüğümü sanıyordum. Şimdi ise haklı olduğuma

inanıyorum." "Bana her şeyi anlat."

Pazarda kendisini takip eden kadın hakkında tüm detayları dikkatle dinledi. Bu düşünce

Onun ulaşamayacağı bir yerdeyken birinin ona büyü yapmış olabileceği ihtimali dayanılmazdı.

Burada, tehlikeden uzak olmasını beklediği İmparatorluk'ta, hâlâ en karanlık anılarını canlandıran tehditler vardı.

Lio ona sarıldı ve zihin büyüleriyle onu sardı ama bu yeterli gelmedi. Bugün ya da eski hayatında ona olan hiçbir şeyi .

Ona verebileceği en iyi şey Birliktelikleriydi, onun içsel yüklerinin gerçekte kendi yükleri haline gelmesi için bir yoldu. Ama bu bile şimdilik sadece kısmi bir şeydi; zihin koğuğu, Yetenek Verilinceye kadar sahip olamadıklarını telafi etmek için bir köprüydü.

Zihninin büyüünü sanki ona tutuyormuş gibi çektiğini hissetti. "Bir Hesperine olsaydım bunların hiçbirisi sorun olmazdı. Çok üzgünüm, Lio."

"Bu gece yeterince özür diledin zaten."

"Kendimi suçlamayacağım, ancak eylemlerimin sorumluluğunu üstlenmeliyim. Gerçek şu ki diplomatik bir olaya neden oldum. Orthros ile İmparatorluğun arasını açmış olabilirim."

"Senin isimsiz düşmanın, elinde kama olan ve tüccar valiler ve Sandira Kralı . Kraliçeler halklarından herhangi birine böyle davranılmasına müsamaha göstermeyecektir."

"Ama benim tepkim bu tartışmada ahlaki üstünlüğü bize kaybettirdi. Bana doğruyu söyle, Lio. Madalyon şansımı kaybettiğimi mi düşünüyorsun?"

"Argyros Amca bunların hiçbirini sana karşı kullanmaz."

"Diplomatik hizmet için önerdiği adayları onaylayıp onaylamamak Kraliçe' nihai kararıdır."

"Kraliçelerin yargılarında acımasız olduklarını ne zaman gördünüz?"

"Asla." Yutkundu.

"Annassa Soteira bir zihin şifacısıdır. Bugün yaşadıklarınızı herkesten daha iyi anlayacaktır."

"Ama geçmişimi hatırlatan şeylere karşı hala bu kadar savunmasız olduğumu bilmek... diplomat olmak için uygun muyum?"

"Cassia, her seferinde hayatını riske atarak halkımız arasında istediğin geleceği elde etme hakkını defalarca kazandın."

"İmparatorluğun bu eylemlerden etkilenip etkilenmeyeceğini bilmiyorum. Sahte bir arama emri ve muhafızlarla gerçek bir kavgadan sonra beni Orthros'tan gelen bir diplomat olarak kabul edecekler mi?"

"Hâlâ buraya gelmek istediğin için kendilerini şanslı saymalılar," diye homurdandı Lio.

Orthros ve İmparatorluk bin altı yüz yıllık karmaşık bir diplomasi geliştirmişti ve bunun Cassia'ya bugün ne faydası olmuştu?

Başını iki yana salladı. "Nitelikli Hesperine elçilerinden istediklerini seçebilirler. Neden topraklarını güvenmedikleri birine açsınlar ki?"

Lio bir büyükelçinin madalyonunun ne kadar kırılgan olabileceğinin farkındaydı. Merkez ofiste her zaman pozisyonlar vardı ama şu anda bu düşünceyi bile pek rahatlatıcı bulmuyordu. Onu rahatlatan şey sadece ev düşüncesi idi.

Ama Cassia burada hizmet dört gözle bekliyordu ve Grace'in hayalini kurduğu şeylerden mahrum kalabileceği düşüncesine katlanamazdı. "Tüm bunlara daha sonra karar vermek için zamanımız olacak ve ne olursa olsun, Orthros her zaman sizi savunacaktır."

"Sizce bu haber ne kadar sürede eve ulaşır?"

"Bu iyi bir soru." Lio sakalını ovuşturdu. "Hesperine büyükelçisinin ziyaretiyle uyanmadığıma şaşırdım. Eğer bundan haberi olsaydı, kesinlikle beni de dahil ederdi."

"Sizce Marijani ve Sandira Kralı bunu gizli tutmaya mı çalışıyor?"

"Bu arama emri bugün nereye gönderildi?"

"Asıldığını hiç görmedim. Gardiyanlar beni sokaklarda bile göstermiyorlardı. Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum ta ki Bu kopyayı bana Monsoon verdi. Sanırım Kral Tepesi'nden bıçaksız paralı askerlerin gizlendiği arka sokaklara kadar bağlantıları var."

"Bu daha da kabul edilemez. Sadece bir Orthros vatandaşını suçlu olarak damgalamakla kalmadılar, aynı zamanda uygun Hesperine'e de yaklaşmadılar. Bu konuda arabuluculuk yapmak için

kanallar." "Ne yapacağız?"

"Seni hemen eve götürmek istiyorum, kimsenin seni tehdit edemeyeceği bir yere."

Cassia ellerini birbirine doladı. "Kraliçelere ve Argyros Amcaya her şeyi yüz yüze açıklamak istiyorum. En azından hikâyeyi önce kendi açımızdan anlatma şansımız olur. İmparatorluğun elçilerinden duyacaklarına bizden duymalarını tercih ederim."

"Sizi hemen şimdi Annassa Hanesi'ne geri götürebilirim, Majesteleri." Yüzünü okşadı ve tekrar sordu, "Seni eve götürmeme izin vermeyecek misin?"

Yanağını onun avucuna yasladı. "Eğer gidersek, İmparatorluğa geri dönmeme izin verirler mi?"

Lio iç çekti.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Artık sadece bir ziyaretçi olarak seyahat edemem ve beni bir diplomat olarak kabul edeceklerinden de emin değilim. Geriye İmparatorluğa yasadışı yollardan geri dönmek kalıyor ki bu durumda en gizlice kaçmamak daha akıllıca olur. Burada bir kaçak olarak kalmamı önerdiğime inanamıyorum. Bu bir felaket."

"Her şeyi çözme fırsatımız olacak, ancak bunu yaparken Kraliçelerin koğuşunun güvenliğinin arkasında olmanızı istiyorum."

"Eve gidebilirsin, Lio. Özgürce seyahat edebilirsin. Orthros'a geri dönersen, olanları herkese açıklar ve ne yapacağına karar verirsin, sonra da benim için geri gelirsin."

Kadın konuşmasını bitirmeden çok önce başını sallıyordu. "Söz konusu bile olamaz. Seni burada bırakmayacağım."

"İkimiz de . Döndüğümüzde Monsoon bizi bekliyor olmayacak ve Ukocha'yla ilgili tek ipucumuzu da kaybedeceğiz."

"Ukocha'yı bulmamıza yardım etmesi için ona güvenemeyiz. Bize ihanet edebilir."

"Olası tüm motivasyonlarını ve sözleşmemizi alıp daha sonra bizi sırtımızdan bıçaklayarak ne kazanabileceğini düşünmeye çalıştım. Ama hiçbir mantıklı gelmedi. Eğer bir gölgeadam için kralın muhafızlarından daha fazla ödöl verecek birini tanıyor olsaydı, siz uyanmadan önce beni onlara götürürdü. Paramızı gerçekten istediği sonucuna varmak zorundayım."

"Ukocha'yı bulmanın daha iyi bir yolu olmalı." Eğer bir yolu varsa ona odaklanmayı başarsa, çok sayıda sınır kontrol noktasından geçecektir,

ve sonuçlarıyla birlikte Hypnos'a. Ama uçsuz bucaksız İmparatorluğun bir yerlerinde, hiç tanımadığı bir kadının aurasını olarak saptayamıyordu.

"Başka bir yol göremiyorum," dedi Cassia, "diplomatik geçiş iznim şüphe altındayken olmaz. Resmi kanallardan yararlanmadan gizemli düşmanımızdan kaçmak zorunda kalacağız - her ne kadar resmi kanallar onların silahı olsa da seçim."

Elindeki tek çözüm Grace'i tehdit edip kaçırarak paralı askerde. Lio ıssız manzaraya bakarak dişlerini gösterdi.

Cassia onun koluna dokundu. "Onunla çalışmayı kabullenebilecek misin?"

"Hâlâ tahmin edemediğimiz gizli amaçları olabilir." Cassia başını salladı. "Onu yakından takip etmemiz gerekecek."

"Hesperine gözümü ondan ayırmayacağım."

"Şüphe götürmeyen tek şey onun yetenekleri. Altın listede yer alıyor. Kanatlarını göz önünde bulundurursak, sanırım bundan önce kraliyet muhafızıydı. Ona paralı asker olması için izin vermiş olabilirler mi?"

"Muhtemelen onların saflarından atılmıştır."

"Bu eğitilmiş bir tahmin mi, yoksa koruyucu şampiyonumdan gelen bir suçlama mı?"

"İkisi de. Sandıra Sarayı'nın iç işleyişini daha iyi anlayamadığım için üzgünüm. Bu benim çalışma alanımın dışındaydı."

"Aman Tanrım. Bir diploması öğrencisi olarak, senin ve Grace'in bir gece vahşi doğada kaçak olabileceğinizi ve kaderimizin okul ödevinizdeki bir dikkatsizliğe bağlı olduğunu nasıl düşünmezsiniz?"

Lio bir kahkaha attı. "Bazı şekil değiştirme yeteneklerinin statüye eşlik ettiğini biliyorum. Kraliyet muhafızlarının hepsi yırtıcı kuş şekline girebilen nüfuzlu klanlardan geliyor. Yani Monsoon yüce bir yuvadan düştü."

"Ne yaparsak yapalım, bir gölge diyarlıyı aradığımızı öğrenmesine izin veremeyiz. Onu, soyumuzun bir üyesiyle akraba olan bir İmparatorluk insanını aradığımıza inandırdım."

"Bu zekiceydi. Gerçeği göz göre göre saklamak."

"Aynen öyle. Yani kraliyet muhafızlarındaki eski yoldaşlarına herhangi bir bilgi aktarırsa, yine de İmparatorluk'ta sadece bir gölgeadam olduğunu bilecekler. Beni takip eden yetkilileri de Solia'ya yönlendiremeyiz." Bakışları düştü. "Sanırım yine aranan bir kadın oldum. Bu sefer bundan pek hoşlanmadığımı fark ettim."

"Hesperines seni kraldan ve büyücülerden kurtardı. İmparatorluğun seni bir suçlu olarak damgalamasına izin vermeyeceğiz."

Onun göğsünü okşadı. "Argyros Amca bu konuda ne duyarsa duysun, sana güvenecektir aşkım."

"Haklısın." Amcasının ona duyduğu güven, o anda neden durumu daha az değil de daha acı verici hale getirmişti? "Bana cesaret verdiğini biliyor musun, Cesur Bahçıvan?"

"Zoe'ye bu hikayeyi anlatırken, belki de daha endişeli kısımları atlamalıyız."

"Anlaştık."

Sessiz bir özlem sarsıntısını paylaştılar.

"Gece mektubunu alamayınca endişelenecek," dedi Cassia. "Aileye haber göndermeliyiz."

Lio yüzünü buruşturdu. "Korkarım sıcacık bir gece yarısı yemeği için buluşmak geleceğimizde yok."

Cassia başını kaldırıp ona baktı. "Şu anda Zoe ile keçi ülkesine yapacağımız bir gezinin tadını çıkarıyor olabilirdik."

"Evet. Ama Solia ailemizin kayıp parçası. Onu aramızdaki yerine geri kadar tamamlanmış sayılmayız."

Gözlerinde ani bir yaş pırıltısı belirdi. "Gerçekten böyle mi hissediyorsun?"

"Elbette." Elini kalbinin üzerine koydu. "Senin acın benim acımdır. Senin aşkın benim . Onu bulana kadar rahat etmeyeceğim."

"Teşekkür ederim, Lio."

PLAN

Kanat çırpışları Lio'nun kulağına ulaştığında ayağa fırladı ve Cassia ile sesin arasında durdu. "Biri bize doğru uçuyor."

Ayağa fırladı ve onun yanında durdu. "Monsoon mu? Yoksa bir muhafız mı?"

Rüzgârın üzerindeki aurayı tanıdı. "Paralı asker."

Lio perdelerini değiştirerek bölgeyi sadece Monsoon tarafından algılanabilir hale getirdi. Şekil değiştiren gece gökyüzünden indi ve birkaç adım öteye kondu. Lio'nun

Kamp ateşi, sanki hava ona doğru akın ediyormuş ve alevleri yok ediyormuş gibi dalgalandı.

Muson kanatlarını arkasına katlayarak onlara doğru yürüdü. Şövalye sinmişti. Şu anda yırtıcı hisseden tek kişi Lio'ydu, Muson'un Cassia'ya yaklaştığı her adımda dişleri uzuyordu. Adam tek ayağını kullanıyordu. Lio bu durumdan diplomatik olmayan bir memnuniyet duydu.

Cassia'nın ondan kaçma girişiminden dolayı paralı askerin hâlâ acı çektiğini biliyordu.

Monsoon ateşin diğer tarafında durdu. "Mutlu buluşma bitti mi? Güzel. Sana planı anlatacağım."

Lio ileriye doğru yürüdü ve Monsoon'la arasındaki boşluğu doldurmak için büyüsunün önüne geçmesine izin verdi. "Sen tek bir kelime daha etmeden önce birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum. Eğer anlamaz ve kabul etmezseniz, yapmanızı tavsiye edeceğim tek plan benden mümkün olduğunca uzaklaşmaktır."

Monsoon kollarını kavuşturdu. "Bana teşekkür etmelisin."

"Seninle tanıştığımızdan beri Cassia'ya hakaret ettin, onu korkutmaya çalıştın ve onu avladın. Sonra da *onu benim yanımdan aldın*. Sana teşekkür etmeyeceğim ve sen de bunların hiçbirini bir daha yapmayacaksın."

"Şu anda Sandira Kralı'nın hapisanesinde oturmasını mı tercih ederdiniz?"

"Ona saygı ve hürmet göstermeni tercih ederim." "Senin kadının o kadar da kırılgan değil, ipek ayak."

"O tanıdığım en güçlü insan. Ona hak ettiği gibi iyi davranmak için daha fazla sebep var."

Lio adamın aurasında küçük bir saygı kırıntısı sezdiğini düşündü ama emin olamayacak kadar geçiciydi.

Monsoon kaşlarını çatarak Cassia'ya baktı. "Orada durup senin adına konuşmasına izin verecek biri gibi görünmüyorsun."

"Buraya kadar söz hakkımı kullandım," diye cevap verdi. "Lio ile geçtiğimiz gün ve gece yaşadıklarımızdan sonra, onun da söz hakkı olması gerektiğini biliyorum."

Ve işi henüz bitmemişti. Paralı askere bir adım daha yaklaştı. "Sana planı anlatacağım. Uyumam gerektiğinde, Cassia süresince peçe büyülerimin altında bir kol mesafesinde kalacak. Eğer uyandığımda ona bir şey olduğunu fark edersem, bana hesap vereceksin. Eğer uyandığımda Cassia'nın herhangi bir yerinde küçük bir çürük ya da iyi ruh hali üzerinde en ufak bir bulut görürsem, bana hesap vereceksin!"

"Uyanmadığından emin olacağımdan endişelenmiyor musun?"

Lio ona soğuk bir gülümseme verdi. "Hayır. Çünkü Orthros'a hesap vereceksin ve bunu sen de biliyorsun. İmparatoriçe'nin topraklarında hiçbir Hesperine öldürülmedi. Beni ilk öldüren kişi yapmak istediğinden şüpheliyim."

Monsoon güldü. Lio'dan korkmuyordu.

Lio da Monsoon'dan korkmuyordu. Ama Cassia'nın başına gelebileceklerden korkuyordu.

Bu Lio'ya avantaj sağladı. Savaşta olduğu gibi diplomaside de sizi muhtemel galip yapanın korkusuzluk olmadığını biliyordu. Kaybedecek bir şeyin, uğruna savaşılabileceğinin olmasıydı.

"Muson." Lio, thelemancy'sinin ses tonuna tehlike aşılmasına izin verdi.

"Birbirlerine sonsuza dek bağlı olan iki Hesperin arasındaki bağı biliyor musun?"

Monsoon ayaklarının üzerinde kaydı. "İmparatorluk'ta bu bir sır değil."

"O zaman benim hayatımın Cassia'ya, onunkinin de bana bağlı olduğunu söylediğimde bunun önemini anlayacaksın."

Monsoon'un gözlerinde öyle bir şok parladı ki, Lio'yu şaşkına çevirdi. Adamdan bir tepki almayı ummuştu ama beklediği tepki bu değildi.

"Onu arzuluyor musun?" Monsoon talep etti.

"Size söylediğimiz gibi," diye yanıtladı Lio, "o benim niyetim. Sonsuza dek benimle kalmayı seçti."

Paralı asker başını iki yana salladı. "Bir yanlışlık olmalı."

"İmparatorluklar genellikle insan ve Hesperin çiftlerini kabul ederler," dedi Lio. "Cassia'yla benim aramdaki bağa ne diyeceksin?"

Monsoon ellerini yüzünde , ancak sunduğu tek açıklama canlı bir lanetti.

Cassia kolunu Lio'nun beline doladı. "Tutuklama emrimi yazan kişi gibi, sanırım Monsoon da benim bir tür usta manipülatör olduğum izlenimine kapılmış. Tenebra'dan İmparatorluğa naklini sağlamak seni oyuncağım haline getirdiğime inanıyor."

Lio dişlerini Monsoon'a doğru gösterdi. "Bunlar sana oyuncak gibi mi görünüyor?" Monsoon, "Oh, hiç şüphe yok ki, hatır için oynuyorsun," dedi.

"Sana Cassia'ya bir daha hakaret etmemeni söylemiştim."

Cassia çenesini kaldırdı. "Onun ne düşündüğü umurumda değil, Tenebra'daki ahkâm kesicilerin benim hakkımda ne düşündüklerini umursamadığım gibi. Sana olan sevgimi gösterdim, Lio. Halkımız gerçeği biliyor. Kanıtlayacak başka bir şeyim yok."

Muson kanatlarını açtı ve eğer bakışlar öldürebilseydi, Lio Pençeler Sarayı'nda boğazında bir kılıçla yerde yatıyor olurdu.

Ama adamın bakışlarının böyle bir gücü yoktu ve ölümlü itirazları Lio ve Cassia'nın damarlarındaki ebedi karara karşı duyulmayacaktı. Onlar kutsanmışlardı.

"Onun için kim olduğun umurumda değil," dedi Monsoon. "Bunu senin iyiliğin için yapmıyorum, ipek ayak."

"Tabii ki hayır," dedi Lio. "Bunu soyumuzun zenginliği için yapıyorsun."

Muson hoşnutsuzluğunu belli eden bir hareketle kanatlarını çırttı.

"Gördün mü, benimle güvende olduğundan şüphe etmen için bir neden yok. Ölü müşteriler ödeme yapmaz."

Lio memnun bir şekilde başını salladı. "Bunu hatırladığın sürece hepimiz mükemmel bir şekilde anlaşıyoruz."

Monsoon yaralı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Şimdi, beni işe aldığınız işi yapmamı istiyor musunuz?"

Cassia, "Strateji belirlememiz gerekiyor," dedi.

"Size yardım etme zahmetine girdiğim için kendinizi şanslı saymalısınız," diye cevap verdi Monsoon. "Yaşayan herkesi bulup çıkarabilirim. Bu bazen havadan arama ve kurtarma anlamına gelir. Diğer zamanlarda ise kime soracağımı bilmek anlamına gelir. Nereye baskı uygulayacağımı bilmektir."

"Ukocha'yı nasıl bulmayı planlıyorsun?" Lio sordu.

"Bir bağlantım var," diye cevap verdi Monsoon, "ama onlara ulaşmak için seyahat etmemiz ve yolda bir sınırı geçmemiz gerekecek."

"Nereye gidiyoruz?" Lio geri döndü.

"Benim yardımım olmadan asla bulamayacağın bir yer."

Bilinmeyen bir bölgeye körlemesine gitmek üzereydiler. Tek rehberleri Cassia'nın kökenlerini küçümseyen bir adamdı. Başvurabileceği tek şey, artık Lio'nun Gül Evi'nin külleri arasında bıraktığı madalyon kadar işe yaramaz olan belgeleriydi.

Ama ne bir kâğıt parçasına ne de bir diplomata ihtiyacı .

Dünyanın her tarafındaki en güçlü ölümsüz büyücülerden biri olan Grace'e sahipti.

Lio gücünü kullanmaktan korkmuyordu. Ne pahasına olursa olsun Cassia'yı güvende tutacak ve sevdikleri herkes güvende olana kadar ailelerini tekrar bir araya getireceklerdi.

"Hadi ," dedi Monsoon.

Lio kanla doğan boyundan adama baktı. "Biz hazırız."

BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Yurtdışı: Orthros dışında Hesperinlerin dolaştığı topraklar için kullanılan Hesperin terimi, Tenebra ve Cordium anlamına gelir. Bakınız **Yurtdışındaki Orthros**

Adamas: Dünyanın en güçlü metali, o kadar ağır ki sadece Hesperinler kullanabilir. Nike tarafından gizlice icat edildi.

yakınlık: bir kişinin ışık büyü, koruma veya iyileştirme gibi bir yeteneğe sahip olduğu büyü türü.

yakınlık okuması: bir kişinin yakınlığını belirlemek için yapılan büyü test.

Akron'un Meşalesi: Anthros Tarikatı'nın büyük bir büyü gücüne sahip olan ve otoritelerini simgeleyen bir objesi. Prometheus onu Anthros'un Hagion'undan çaldı ve Aithourian Çemberi'ni öfkeliendirdi. Şimdi annesi Cassandra'nın elindedir.

Alea: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olan **Alea**, yaklaşık bin altı yüz yıldır Kraliçe Soteira ile birlikte Hesperinleri yönetmektedir. Ölümlü hayatında Hespera'nın bir büyücüsü olan Alea, Düzen'den sağ kurtulan Hespera tapınağının tek Prisma'sıdır.

Alexandra: Kraliyetin ilk kanından ve Orthros'Sekizinci Prensesi, Kraliçe ailesinin en küçüğü. Çocukken Tenebra'dan kaçmış. O yetiştirir yetiştiriyor. Lio'nun çocukluk aşkı.

Alkaios: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri. Solia'nın bedenindeki sarmaşık kolyeyi onun için geri aldı. O ve Grace'i Nephalea, Gifter'i Nike ile Hesperines errant olarak geçirdikleri yıllardan sonra yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

Anastasios: Apollon'u Yetiştiren Ritüel İlk Kan, Lio'nun soyunun kurucusu. Güçlü bir şifacı ve Hagia Boreia'nın Prismos'uydu, Alea'nın Büyük Tapınaklarını Anthros Tarikatı'nın saldırısından korumasına yardım etmek için hayatını feda etti.

Annassa: Orthros Kraliçeleri için onurlandırıcı.

Anthros: Savaş, düzen ve ateş tanrısı. Tenebran ve Cordian panteonunun yüce tanrısı ve yazın hükümdarı. Güneşin gökyüzünde arabasını süren Anthros olduğu söylenir. Efsaneye göre Kyria'nın kocası ve Hypnos ile Hespera'nın kardeşidir.

Apollon: Lio'nun babası, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Düzen'den önceki ölümlü hayatında Demergos'un bir büyücüsüydü. Anastasios tarafından dönüştürülmüş, Ritüel ilk kanlarından birinden Hediye alan ilk Hesperine olmuştur. Çok güçlü olmasıyla tanınır. Taş büyüsü ve savaştaki hüneriyle bir zamanlar Blood Errant'biri olarak yurt dışında dolaştı. Orthros Aslanı olarak bilinir. Şimdi Orthros'ta Majesteleri Komnena ile huzur içinde yaşamak için emekli oldu.

mürted: Tarikat dışında yasadışı olarak büyü yapan haydut büyücü.

Takımadalar: İmparatorluğun batısında yer alan ve bir dizi adadan oluşan, dünyanın geri kalanından sıkı bir şekilde izole edilmiş topraklar. Bakınız **Nodora**

Argyros: Lio'nun amcası ve diplomasi ve zihin büyüsü konusunda akıl hocası. Yaşlı ilk kan ve Hagia Anatela'dan Orthros'un kurucusu, Eidon tarafından yeteneklendirilmiş. Lyta'ya bahşedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın babası. Ölümlü kardeşi Apollon gibi yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Katıldığı İlk Ekinoks Zirvesi'nde ve o zamandan beri her birinde Kraliçelerin Baş Elçisi olarak. Bir müzakereci olarak efsanevi yetenekleri nedeniyle Gümüşdil olarak bilinen, tarihteki en güçlü büyücülerden biri.

Küller: İmparatorlukta yaptıkları büyük işlerle tanınan paralı askerler grubu. Bakınız **Ukocha**

Atalanta: Koşusunu kullanan Stand'ın kanla doğmuş Usta Vekilharcı İnsanları kalp avcılarının bölgesinden kurtarma becerisi. Tazıları onu avladığında şehit oldu.

Athena: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan iki yaşındaki Erifit çocuk. Boskos'un doğuştan ve kan bağı olan küçük kız kardeşi. Bir ölümlüken geçirdiği şiddetli don ateşi vakası beynine zarar verdi. Hediye onu iyileştirmiş olsa da, kaybettiği gelişimi hala geri kazanmaya çalışıyor.

Avowal: Graces'lerin halklarının önünde bağlılıklarını itiraf ettikleri Hesperine töreni; yasal olarak bağlayıcı ve büyük bir kutlama vesilesi.

Baharini: Kwatzi Şehir Devletleri'nde, özellikle de korsanlar tarafından tapınılan, İmparatorluk panteonunda yer alan bir okyanus tanrıçası.

Baruti veya Baru: Hesperine bilgini ve Prens'in Hücümunda Kale Ustası; bir terapist ve Castra Justa'nın kütüphanecisi, Hücümcuların sahada keşfettiği tehlikeli büyülü kitaplardan ve eserlerden sorumlu. Ölümlü hayatına İmparatorluk'ta başladı ve Birinci Prens'in daveti üzerine Hesperine olmayı seçti; Başkent Üniversitesi mezunu.

Basir: Hesperine thelemancer ve Orthros'un iki casus yöneticisinden biri, Majesteleri Kumeta ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Bellator: Tenebran, Solia'yı kaçırıp fidye için alıkoyan lordu serbest bıraktı Castra Roborra'nın içinde. Egemenlerin Kuşatması ile orada sona eren kısa ömürlü isyana liderlik etti.

Benedict: Segetia'nın ilk Şövalyesi, Flavian'ın en iyi arkadaşı, Genie'ye karşılıksız aşk besleyen kişi. Cassia ona güvenir ve onu bir arkadaş olarak görür. Gündönümü Zirvesi sırasında Lord Titus'un temsilcisi olarak Orthros'a gitti.

Blood Errant: Sekiz yüzyıl boyunca birlikte hareket eden dört kadim ve güçlü Hesperine savaşçısından oluşan grup: Apollon, Nike, Rudhira ve Methu. Şimdiye kadar silah taşımış olan tek Hesperinli errantlar, Hespera adına efsanevi ancak tartışmalı eylemler gerçekleştirdiler.

Kan büyüü: Hespera'ya tapanlar tarafından uygulanan ve Hediye'nin gücünün kaynaklandığı büyü türü. Tüm Hesperinler doğuştan kan büyüüne sahiptir.

Kanlı Ay: Çıplak gözle sıvı bir dokuyla kırmızı görünen iki aydan birine verilen Hesperin adı. Dünya'nın bir gözü olduğuna inanılır. Tanrıça Hespera, kan büyüüyle güçlü.

Kan Birliği: Hesperinlerin kanı olan herhangi bir canlının duygularını hissetmesini sağlayan büyüü empatik bağlantı.

Kan Kırmızısı Prens: bkz. **Ioustinianos**

Kanla doğan: Anneleri hamilelik sırasında dönüştürüldüğü için Hediye ile doğan Hesperine.

Bosko ya da Boskos: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan on yaşındaki Erifit çocuk. Doğuştan ve kan bağı ile Athena'nın ağabeyi. Zoe'nin en iyi arkadaşı. Çocukların çektikleri yüzünden öfke duyuyor ve Orthros'taki hayata alışmaya çalışıyor.

Callen: Perita'nın kraliyet evinde Cassia'nın koruması olarak görev yapan ve Gündönümü Zirvesi'nde ona eşlik eden sevgili kocası. O zamandan beri Tenebra'ya döndü.

Başkent Üniversitesi: İmparatorluğun başkentinde bulunan, her sosyal sınıftan tüm İmparatorluk vatandaşlarına açık olan üniversite; eşitlikçiliği ve en ileri araştırmalarıyla tanınır.

Cassia: Bir Hesperine'e dönüşmeyi bekleyen yeni hediye, böylece sonsuzluğu Lio'yla, Majesteleriyle birlikte geçirebilecek. Bir zamanlar Hesperinlere gizlice yardım eden ve Gündönümü Zirvesi sırasında Lio'nun barışı sağlamasına yardımcı olan bir Tenebran leydisi. Kral Lucis ve cariyesi Thalia'nın gayrimeşru kızı olarak doğdu.

Castra Justa: Birinci Prens'in kalesi ve Prens'in Hücumu için operasyon üssü.

Castra Roborra: Tenebra'da Lord Bellator'a ait ve Solia'yı esir tuttuğu kale. Hükümdar Kuşatması'nın yapıldığı yer.

Yıldız Kadehi: Nike'ın Stand'ın göğüs göğüse dövüş teknikleriyle kullandığı efsanevi yuvarlak kalkanı.

Değiştirici: Hayvan şekline girme gücüne sahip Lustra büyüsü uygulayıcısı.

Değişen Kraliçe: Tenebra Kraliçesi Hedera, Büyücü Kral'ın eşi ve Son Savaş sırasında eş hükümdardı. Bir Silvicultrix olarak, kendi başına güçlü bir büyücüydü. Kendi halkı onu Ebah olarak tanırırdı. Lustra'nın Şahini olarak da bilinir ve bitki sembolü olan sarmaşıkla ilişkilendirilir.

Hücum: bkz. **Prens'in Hücumu**

Ücret Yasası: Yurtdışındaki Orthros'un yasal kanunu, Prens'in Ücreti için adlandırılmıştır.

Ekinoks Yemini ve Hespera'nın kutsal ilkeleri temelinde İlk Prens tarafından oluşturulan ve uygulanan, gelişen bir yasalar bütünü.

tılsım: bir büyücünün büyüsü ile aşılanmış fiziksel nesne, genellikle

Bitkiler veya kendi büyüleri özellikleri olan diğer malzemeler. Kişi büyücü olmasa bile, bir bölgeye veya tılsımın sahibine hafif bir faydalı etki sunar.

Chera: Tenebran ve Cordian panteonunda yağmur ve iplik tanrıçası, Yas Tanrıçası ve Dul olarak bilinir. Efsaneye göre, Anthros, tanrı kocası Demergos'u itaatsizliği yüzünden yok etmeden önce Bahar'ın Geliniydi.

Chrysanthos: Cordium'dan ateşe yakınlığı olan bir savaş büyücüsü. Aithourian Çemberi'nin Dexion' olarak Anthros Tarikatı'nın seçkinlerinden biridir. Gündönümü Zirvesi sırasında rehine pazarlıklarıyla barış görüşmelerini sabote etmeye çalıştı.

Koleksiyoncu: Eski Ustalardan biri, hem büyücü hem de rüya büyücüsü, gücünü kurbanlarına sahip olmak ve onları emirlerini yerine getirmeye zorlamak için kullanır. Temel yer değiştirmeyi doğal olmayan çeşitli yakınlıklarda büyü miktarları. Hediye Toplayıcıları onun

geniş kapsamlı bir komployu gerçekleştirmesine yardım eden gönüllü hizmetkarlar

Kral Lucis ile ittifak yaparak gizemli amaçlarına ulaştı. Skleros'un yardımıyla ve Eudias'ı kullanarak Gündönümü Zirvesi sırasında Orthros'a girdi ve Lio ile Cassia onu durdurmasaydı korkunç acılara ve yıkıma neden olacaktı.

Cordium: Tenebra'nın güneyinde, Büyücü Tarikatlarının hüküm sürdüğü topraklar. Bir zamanların kudretli prenslikleri ve şehir devletleri artık güçlerini büyü ve dini otoritelere kaptırmış durumda. Zengin ve kültürlü, ancak ölümcül politikalara eğilimli. Magelands olarak da bilinir.

Özgür Lordlar Konseyi: Hüküm süren bir hükümdara soyluların yetkisini devretme veya iptal etme konusunda kalıtsal yetkiye sahip Tenebran lordlarından oluşan bir organ. Hakları ve ayrıcalıkları Özgür Şart'ta belirlenmiştir.

Pençeler Sarayı: Sandira Sarayı'nda altın kadrolu paralı askerlerin ve kraliyet muhafızlarının birbirlerine meydan okuduğu özel müsabaka alanı.

Özlem: Bir Hesperine'in Grace'lerinin kanına olan bağımlılığı. Birbirlerinden mahrum bırakıldıklarında, Graces acı verici yoksunluk semptomları ve ölümcül hastalıklara maruz kalır.

Dakk: Marijani adasındaki Güneş Pazarı'nda Cassia ile arkadaş olan Capital Üniversitesi öğrencisi.

Safak Uykusu: Hesperinler güneş doğduğunda daldıkları derin uyku.

Güneş ışığı onlara zarar vermese de, gece olana kadar uyanamazlar ve bu da onları gündüz saatlerinde savunmasız bırakır.

Demergos: Eskiden tarım tanrısıydı, şimdi Tenebran ve Cordian panteonundan çıkarıldı. Eski zamanlarda Anthros'un büyücüleri gücü ele geçirdiğinde ona tapanlar dağılmıştır. Efsaneye göre, Chera'nın kocasıydı, ancak Anthros'a itaatsizlik ederek kendi ölümüne ve Chera'nın kederine neden oldu.

Ayrılış: Hesperinlerin Son Savaş'ın her an yeniden patlak verebileceğinden korktukları Orthros'un kuruluşundan kalma acil durum planı. Kraliçeler Gidiş'i çağırırsa, tüm Hesperinler evlerine dönecek ve Orthros ile Tenebra arasındaki sınır sonsuza dek kapanacaktı.

Deukalion: Apollon ve Komnena'nın kan bağıyla doğan ilk çocuğu, Orthros'un diplomatik hizmetinde çalışan ve kariyerini Orthros ve Tenebra arasındaki ilişkiler. Kendisi ve Majesteleri Cassia, Gündönümü Zirvesi sırasında barışı sağlamayı başardıklarından beri, Cassia'nın Vaftizi için izne ayrıldı.

Dexion: Aithourian Çemberi'ndeki en yüksek rütbeli ikinci büyücü.

Aşk Üzerine Söylemler: Orthros'un erotik metinler kanonu.

yer değiştirme **kapısı:** temel yer değiştirme konusunda yetenekli büyücüler tarafından açılabilen yıkıcı portal.

İlahi Dil: Hesperinler ve büyücüler tarafından konuşulan, büyüler, ritüeller ve büyülü metinler için kullanılan dil. Orthros'un ortak dili, tüm Hesperinler tarafından serbestçe konuşulur. Tenebra ve Cordium'da büyücüler bunu bir sır olarak saklar ve büyücü olmayanların öğrenmesine izin vermez.

Kâhin: Halkını büyücülükten koruyan ve atalarla iletişim kuran, kadim geleneklerle eğitilmiş imparatorluk terapisti. Atalarının büyüsü ruhlar evresinde geçitler açmalarını sağlar.

Rüya Koruyucusu: Hediye Koleksiyoncuları tarafından zihinlerini Hesperine thelemancer'larından korumak için kullanılan özel büyü.

Hanedan: Çok dilli İmparatorlukta tüm siyasi söylemler için kullanılan Owia hanedanının ana dili.

Eidon: Hagia Anatela'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Argyros'un Gifter'i.

Sekizinci Çember: Lio ve Cassia'nın Dava çemberi. Bakınız **Alexandra, Eudokia,**

Lysandros, Menodora, Telemakhos

Yaşlı İlkkanlar: Orthros'un kadim Hesperin kurucuları. Ritüel ilk kanlar tarafından . Bakınız **Apollon, Argyros, Hypatia, Cassandra, Kitharos, Timarete**

İmparatorluk: Batıda yer alan geniş ve müreffeh insan toprakları, Tenebra'dan bir okyanus ötesinde. İmparatoriçe altında birleşmiş birçok farklı dil ve kültürden oluşur. Orthros ile müttefikdir ve birçoğu ölümlü hayatlarına İmparatorluk vatandaşı olarak başlayan Hesperinlere kucak açar. Büyücü Tarikatlarına karşı Tenebra ve Cordium'a karşı katı bir izolasyon politikası sürdürür.

İmparatoriçe: İmparatorluğun hükümdarı, vatandaşları tarafından takdir edilen. İmparatorluk tahtı birçok nesil boyunca kadın soyundan geçmiştir.

İmparatoriçe'nin korsanları: İmparatoriçe'nin onayıyla yelken açan korsanlar, İmparatoriçe'nin düşmanlarını soyma yetkisi veren bir marque mektubu verirler. Büyücü Tarikatlarının gemilerini gizlice yağmalamak için Cordium'a yolculuklar yaparlar.

büyü: bir güç kaynağına bağlı olan ve bir büyücünün dikkati olmadan süresiz olarak devam edebilen bir büyü.

elçi: yaygın bilgiye göre, bir devlet başkanına bağlı elçi.

Hesperine diplomatik servisi. Aslında elçiler, Orthros'u korumak için ölümlü dünyadan bilgi toplayan Kraliçelerin ve

Hesperines errant. Bakınız **Basir, Kumeta**

Ekinoks Yemini: Orthros ve Tenebra arasındaki eski antlaşma.

Hesperine'lerin davranışlarını düzenler ve onlara insanlardan koruma sağlar.

Ekinoks Zirvesi: Hesperinlerin Tenebra Kralı ile görüşmek ve Ekinoks

Yemini'ni yenilemek üzere Orthros'tan elçiler gönderdiği barış görüşmeleri.

Her ölümlü kralın tahta geçtikten sonra bu toplantıyı bir kez yapması beklenir.

Eriphites: Anthros Tarikatı tarafından sapkın olarak damgalanan pastoral tanrı

Eriphon'a tapanlar. Tarikatlarının hayatta kalan son üyeleri, Cassia ve Lio

sayesinde yakın zamanda Orthros'a güvenli bir şekilde getirilen yirmi dört

yetim çocuktur. Bkz: **Zosime, Boskos, Athena**

errant: Orthros'tan ayrılıp Tenebra'da seyahat ederek ölümlüler için iyi işler yapan bir Hesperine

temel yer değiştirme: büyücülerin bir kişinin, yani kaynağın büyüsünü kanal

adı verilen üçüncü bir kişi aracılığıyla başka bir , yani taşıyıcıya aktarma

süreci. Kaynağın gücünü geri kazanabilmesi için taşıyıcının ölmesi gerekir.

Eudias: Cordium'dan, şimşek de dahil olmak üzere hava durumuna yakınlığı

olan genç savaş büyücüsü. Büyüsü nedeniyle Aithourian çemberine katılmaya

zorlandı, Gündönümü Zirvesi sırasında Chrysanthos ve Sklerós'a karşı

Hesperinlere ve Tenebran elçiliğine yardım ederek iltica etti. O ve Lio,

Koleksiyoncu ile bir büyücü düellosunda karşı karşıya geldi ve Lio, onun

Eski Usta'nın kurtulmasına yardım etti.

Eudokia: Hesperine youngblood, Lio'nun Orthros'taki Deneme kız kardeşlerinden biri.

Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. İnisiye bir matematikçi, hattat ve başarılı bir bilgin. Hypatia'nın kızı.

Eugenia: Flavian'ın kuzeni ve merhum amcası Lord Eugenius'un kızı olduğuna

inanılan genç Tenebranlı hanımefendi. Aslında Titus ve cariyesi Risara'nın

kızı olan kız kardeşidir.

Evander: Genç Evandrus'a bakınız

Yaşlı Evandrus: Solia'nın kaçırılmasında Lord Bellator'a yardım eden ve

isyanları sırasında Castra Roborra'da onunla güçlerini birleştiren

Tenebran özgür lordu.

Genç Evandrus: Yaşlı Evandrus'un oğlu ve varisi, Hükümdarlar Kuşatması sırasında Castra Roborra'da onunla birlikteydi.

Tanıdık: Bir Hesperine'in kan bağı ile bağlı olduğu hayvan arkadaşı.

Fangs: Prometheus'un ünlü ikiz kılıçları.

Şölen: Sevişirken kan içmek için kullanılan Hesperin terimi.

ateş tılsımı: ateş büyücüsü tarafından yaratılan ve ateşe yakınlığı olmayanların alev yakmak için kullanabileceği bir tılsım.

Birinci Çember: Rudhira, Nike ve Methu'nun Deneme çemberi. Onlar İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen ilk Hesperinlerdi ve Deneme çemberleri geleneğini kurdular.

İlkan Çemberi: Orthros'un yönetim organı. Her birinci kanın kendi soyu adına oy hakkı vardır, oy hakkı olmayan Hesperinler ise partizanlık gösterileriyle politikayı etkilemeye çalışabilir. Kraliçeler veto yetkisini ellerinde tutarlar ancak bunu idareli kullanırlar.

ilkhediye: Hesperine soyunun en büyük çocuğu, ebeveynlerinden hediye ilk alan kişi.

alevdili: yağı, zırhı veya giysiyi sıradan alevlere karşı yanmaz hale getirmek için kullanılabilen nadir bir bitkidir. Büyü ateşine karşı koruma sağlamaz, ancak yine de bunu karşılayabilen birkaç soylu ve asil tarafından ödüllendirilir. Anthros Tarikatı, büyücüleri dışında herkesin bu bitkiyi yetiştirmesini ve hazırlamasını yasaklar.

Flavian: Genç Tenebran lordu, Özgür Lord Titus'un oğlu ve Segetia'nın Konsey'deki koltuğunun varisi. Ailesinin Hadria ile olan kan davasına rağmen, çatışmanın her iki tarafı tarafından da takdir edilmekte ve parçalanmış soylular için birleştirici bir figür olmaktadır. Cassia, tahtı Segetia'dan alması için ona yol hazırlamıştır.

Lucis barışçıl bir güç transferiyle.

Florian: bkz. **Chrysanthos**

Değişen Kraliçe Çeşmesi: Solorum Sarayı'nın arazisinde bulunan ve Değişen Kraliçe zamanından kalma taş çeşme. Bu tarihi anıt, Büyücü Kral'ın öldüğü gün kan aktığını söyleyen efsanelere konu olmuştur. Lio ve Cassia ilk kez burada yasak bir gece karşılaşmasında bir araya geldi.

Servet bıçağı: İmparatoriçe'nin yönetimi tarafından paralı askerlere verilen, profesyonel olarak tanındıklarını ve kâr için savaşabileceklerini ve İmparatoriçe'nin davranış kurallarına uyduklarını gösteren hançer.

Gargoyleler: Hespera'nın kanından yaratılmış, Hespera'nın yakınları olduğu söylenen, dişleri, boynuzları ve kanatları olan mitolojik yaratıklar. Hesperinler onların

Anthros ve diğer tanrılardan korumak için ilahi Mabedinin kapılarını korur.

Cin: bkz **Eugenia**

geomagus: jeolojik güçlere yakınlığı olan, büyülerini kullanarak yerden ısı çıkarabilen veya yiyecek ve içecekleri ısıtmak için ısıtma plakaları gibi eserler yaratabilen büyücü.

Hediye: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediyeği herkese sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hediye Koleksiyoncusu: büyücü suikastçı ve ödül avcısı

Hypnos Tarikatı için nekromansi, simya ve savaş taktikleri kullanan Hesperinler. Tarikatın büyücülerin silahlanmasına karşı dini yasalarını aşmak için sıradan eşyaları silahlara uyarlamasıyla bilinir.

Hediye Gecesi: Bir kişinin Hesperine'e dönüştüğü gece, genellikle büyük kutlamalarla kutlanır.

Hediye: insandan Hesperine'e dönüşüm.

Glasstongue: bkz **Deukalion**

glif taşı: bir tapınağın kapı girişinde bulunan, üzerinde tapınılan tanrının glifinin yazılı olduğu ve genellikle yapının üzerindeki büyülerin oturtulduğu kapak taşı.

Tanrıça'nın Gözleri: iki ay, kırmızı Kanlı Ay ve beyaz Aydınlık Ay; Hespera ile ilişkilendirilir ve Hesperinler tarafından onun bakışı olarak kabul edilir.

altın liste: İmparatoriçe'nin yöneticileri tarafından tutulan liste

İmparatorluğun çıkarlarına hizmet ederek en çok altın kazanan paralı askerler. Bir paralı askerin hünerinin, zenginliğinin ve kamu yararına kaç sözleşme tamamladığının bir ölçüsüdür.

Gomba: Vicdansız eski korsan, Ziara'nın düşmanı.

Zarafet: Hesperine kutsal ilkesi, iki Hesperine aşığı arasındaki büyü bir bağ.

Onları insan kanına ihtiyaç duymaktan kurtarır ve birbirlerini sürdürmelerini sağlar, ancak bunun bedeli Özlem'dir. Aşkları gerçek olduğunda gerçekleşen kadersel bir bağ. Her Hesperine'de bulunmayı bekleyen bir Grace olduğuna inanılır. Bkz: **Özlem**

Grace örgüleri: Grace'lerin saçlarından yaptıkları ince örgüler. bağlılıklarını ikrar ettikten sonra bunları özel olarak takabilirler, daha sonra ikrarları sırasında bunları herkesin görebileceği şekilde değiştirirler ve bağlılıklarını belirtmek için herkesin görebileceği şekilde takarlar.

Grace ailesi (Grace-oğul, Grace-baba, Grace-kardeş, vb.): bir Hesperine'in Grace'inin aile üyeleri; insan kayınvalidelerle karşılaştırın.

Lütuf Birliği: Lütuflandırılmış iki Hesperin arasındaki özellikle güçlü ve samimi Kan Birliği; telepatik ve empatik olarak iletişim kurmalarını sağlar.

Büyük Tapınak Çağı: Tenebra ve Cordium'da her tarikatın Büyük Tapınaklarının geliştiği ve tüm büyücülerin işbirliği yaptığı tarihi dönem. Emir ve Son Savaş nedeniyle dehşet verici bir şekilde sona erdi.

Hespera'nın Büyük Tapınakları: Hespera büyücülerinin sapkın olarak damgalanmadan önce ibadet ettikleri ve büyülerini barış içinde yaptıkları güçlü, gelişen tapınaklar. Son Savaş sırasında yerle bir edildi.

Orthros'un Koruyucusu: bkz. **Hippolyta**

Hagia Anatela: Büyük Tapınak Dönemi'nde gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağı'ndan biri olup Tenebra'nın doğusunda yer alır. Bkz: **Eidon**

Hagia Boreia: Kuzey Tenebra'da bulunan Büyük Tapınak Dönemi'nde gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağı'ndan biri. Bkz: **Alea, Anastatios**

Haima: Orthros Notou'nun başkenti.

Güneşin Çekici: Apollon'un Blood Errant ile yurtdışındayken kullandığı ünlü savaş çekici. Komnena'yı Orthros'a getirdiğinde onu Tenebra'da bıraktı.

Liman: Orthros'ta Selas'ın etrafında inşa edildiği koy. Kurucular Tenebra'dan ilk kaçtıklarında ve huzursuz kuzeyde bir sığınak bulduklarında buraya inmişlerdir.

Harkhuf Addaya Khemkare: İmparatoriçe'nin kuzeni olan, teramancy eğitimi almak için Orthros'u ziyaret eden İmparatorluk insanı konuk. Xandra'nın payı.

Şifa Mabedi: Orthros'ta Kraliçe Soteira tarafından kurulan ve işletilen, insanlara bakım verilen ve Hesperinlerin şifa sanatlarında eğitildiği revir.

Kalp avcıları: Vatandaşları tarafından insanlığın koruyucuları olarak görülen Hesperinleri avlayan Tenebralı savaş grupları. Tazı sürüleriyle Tenebra'nın kuzey sınırlarında devriye gezerler ve Orthros'u terk eden Hesperinlere saldırmak için beklerler.

Hedon: Tenebran ve Cordian panteonunda zevk ve şans tanrısı, cinsel eylemlerin ve kumarın koruyucusu. Anthros Tarikatı tarafından ahlakı teşvik etme girişimlerinde bereket ve refah tanrısı olarak gösterilir.

Hespera: Tenebran ve Cordian panteonundan gece tanrıçası.

Büyücü Tarikatları ona tapınmanın ölümle cezalandırılabilir bir sapkınlık olduğunu ilan etmiştir. Hesperinler onun kültünü canlı tutarlar ve ona ayların, Sığınağın ve Merhametin tanrıçası olarak saygı duymaya devam ederler. Güller, dikenler ve dişli yaratıklarla ilişkilendirilir. Efsaneye göre Anthros ve Hypnos'un kız kardeşidir.

Hespera'nın Gülü: Hesperinlerin en kutsal sembolü, Hespera'nın kutsal ilkelerini temsil eden beş yapraklı ve beş dikenli bir gül. Sıklıkla giysilere işlenir veya vitray pencerelerde temsil edilir. Tanrıça'nın kutsal çiçeği olan ve Hesperinler tarafından çok sevilen gerçek güllere dayanır. Büyücüler, Tenebra veya Cordium'da bulundukları her yerde onları kökünden söküyor ve yetiştirenleri sapkınlık nedeniyle cezalandırıyor.

Hesperine: Kan içerek beslenen, dişleri olan gece yaşayan ölümsüz varlık.

Tenebralılar ve Cordialılar onların insanlığı yok etmeye kararlı canavarlar. Gerçekte, tanrıçaları Hespera adına katı bir ahlak kuralını takip ederler ve yalnızca insanlığın acılarını hafifletmek isterler.

Hesperite: Tarikatlar tarafından sapkın olarak zulmedilen Hespera'ya tapan insan.

Hesperit yerleşimi: Hesperitlerin gizlice yaşadığı topluluk

Tenebra'nın vahşi doğasında. Düşman topraklarda hayatta kalmalarına yardımcı olması için Prens'in Hücumu'na güveniyorlar.

Hex: Büyülü sırları paylaşan ve kendilerine ihanet edenleri cezalandıran altı büyücüden oluşan bir çember.

Yüksek Mahkeme: Görüşmeler sırasında İmparatoriçe'ye eşlik eden kâhinler konseyi.

Görevleri, hiçbir dilekçe sahibinin veya danışmanın kararlarını etkilemek için yasadışı büyüler kullanmamasını sağlamaktır.

Hippolyta: Lio'nun teyzesi, Argyros'a lütfedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın annesi.

En büyük ve en eski Hesperine savaşçısı, Orthros'un kurucusu. Son Savaş sırasında Tenebrada yaptıkları ve Stand'ı kurması nedeniyle Orthros'un Koruyucusu olarak bilinir.

Hippolyta'nın Standı: Orthros'un Hippolyta tarafından kurulan daimi ordusu.

Hippolyta'nın liderliğinde, Kraliçe'nin muhafızları olarak Tenebra sınırında devriye gezerler. Barışçıl Hesperinlerden o kadar azı savaş sanatlarını benimser ki Nike, Kadi, Mak ve Lyros tek Vekilharçlardır.

Huru: Ziara'nın ilk arkadaşı ve sevgilisi, bir bıçak uzmanı ve terapist.

Hypatia: Kia'nın annesi Hagia Anatela'dan yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Orthros'un en büyük astronomu.
Hesperine takvimi.

Hypatia'nın Gözlemevi: Hypatia tarafından Orthros'ta kurulan kule.
Hesperine astronomları gökyüzünü inceler ve öğrencilerine öğretir. Her Sonbahar Ekinoksu'nda Orthros'un diplomatları buradan Zirve İşaretçisi'ni izler.

Hypnos: Tenebran ve Cordian panteonunda ölüm ve rüya tanrısı.
Kış onun mevsimi olarak kabul edilir. Anthros'un Salonu'na gitmeye layık olmayan insanların öbür dünyayı Hypnos'un ölümler diyarında geçirdiklerine inanılır.

Efsaneye göre Anthros ve Hespera'nın kardeşidir.

İmparatorluk Üniversitesi: İmparatorluktaki ünlü üniversite. Sadece varlıklı ve en iyi referanslara sahip öğrenciler, genellikle de asil veya kraliyet soyundan gelenler girebilir. Gelenekçilik ve muhafazakâr araştırma yaklaşımlarıyla tanınır.

Ioustin ya da Ioustinianos: Hesperinlerin ilk Prensi, Orthros Kraliçelerinin en büyük çocuğu. Lio'nun Ritüel babası. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Bir zamanlar Blood Errant'ta Blood-Red Prince olarak bilinen bir savaşçıydı, şimdi ise Hücum'a liderlik ediyor. Genç Hesperinler ona Rudhira diyor.
Methu tarafından ona verilen sevgi dolu isim.

Iris: Tenebran leydisi, Solia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı, Hükümdarlar Kuşatması'nda onunla birlikteydi.

Iskhyra: Nike tarafından yurtdışında kimliğini gizlemek için kullanılan isim.

Sarmaşık Kolye Ucu: Sarmaşık triquetra ile oyulmuş ahşap kolye **ucu**. Gizlice bir Tenebran kraliçesinden diğerine ve son olarak Solia'dan Cassia'ya geçti.
Lustra büyüyle doludur ve bir şekilde Değişen Kraliçe ile bağlantılıdır.

Javed: Lio'nun Zarafet kuzeni, Kadi'ye yeminli, Bosko ve Thenie'nin babası.
Ölümlü hayatında İmparatorluk'tandı. İyileştirmeye karşı bir ilgisi var ve şimdi Orthros'un Şifa Mabedi'nde hizmet veriyor.

Jaya: Hesperine savaşçısı ve Prens'in 'nda Kale Ustası. Castra Justa'nın büyülü savunmasından sorumlu muhafız ve kuşatma uzmanı.

Jua: Marijani adasında Güneş Pazarı ve ticaretin koruyucu tanrıçası.

Kadı: Arkadia'ya bakınız

kaetlii: Tenebralılar tarafından liegehound'ları eğitmek için kullanılan dilde, köpeğin bağlı olduğu ve ölene kadar koruyacağı kişi anlamına gelen kelime.

Kalos: Hücüm'un en iyi gözcüsüdür ve iz sürme becerilerini kayıp Hesperine'leri bulmak için kullanır.

kalux: İlahi Dilde klitoris için kullanılan Hesperin kelimesi.

Kassandra: Lio'nun Ritüel annesi, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Kendisine Yetenek Veren Kraliçelerin ritüel kız kardeşi ve Prometheus'un annesi. Ölümlü hayatında bir prenses olarak, İmparatorluk'tan gelen ilk Hesperine oldu ve ülkesinin Orthros ile ittifakını sağladı. Şimdi Orthros'un ticaretini denetleyen Kraliçe'nin Usta Ekonomisti. Öngörü yeteneğine sahiptir ve Orthros'un kahini olarak Hesperinlere kehanetleriyle yol gösterir.

Kia: bkz. **Eudokia**

Tenebra Kralı: **Lucis'e** bakınız

Kitharos: Yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Nodora'nın babası. Hesperinlerin en büyük müzisyenlerinden biri.

Şövalye: Cassia'nın sevgili köpeği. Solia onu yavruyken Cassia'ya verdi, böylece Cassia'nın koruması ve yoldaşlığı olacaktı.

Komnena: Lio'nun annesi, Hesperin standartlarına göre hala oldukça genç. Tenebranlı bir çiftlik kadını olarak sefalet dolu bir hayattan kaçtı ve Apollon ile birlikte Orthros'a kaçtı, Apollon ona hamileyken yetenek verdi ve oğlunu Kendisi. Şimdi saygın bir zihin şifacısı. Kraliçelerin Mabeyincisi olarak, Orthros'a yeni gelenlerin yerleşmesine ve uyum sağlamasına yardımcı olmaktan sorumludur.

Konstantina veya Kona: Kraliyet birinci kanı, Orthros'un İkinci Prensesi, Kraliçelerin ikinci çocuğu ve en büyük kızı. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Kraliyet Baş Yargıcı olarak, Orthros'un hukuk kurallarının yazarı ve Orthros'un yönetimini denetleyen etkili bir politikacıdır. İlk Kan Çemberi'nin işlemleri.

Krana: İlahi Dilde vajina için kullanılan Hesperin terimi.

Kumeta: Hesperine ışık büyücüsü ve Orthros'un iki casus ustasından biri, Majesteleri Basir ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan gelmiş. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Kwatzi Şehir Devletleri: İmparatorluğun doğu kıyısında yer alan ve okyanus ticaretine hakim olan kırk ada. Bkz: **Marijani**

Son Savaş: on altı yüz yıl önce Düzen tarafından tetiklenen dehşet verici şiddet. Anthros Tarikatı tüm insanları bastırmaya çalıştığında Otoritelerine karşı direniş, büyü ve silahlı çatışmalar Tenebra ve Cordium'u harap ederek Büyük Tapınak Çağı medeniyetini yok etti.

Barış, Hesperinlerin sürgünü ve Anthros Tarikatı'nın zaferi pahasına gelirken, Büyücü Kral Tenebra'daki egemenliğini güvence altına aldı.

liegehound: Hesperinleri takip etmek, avlamak ve öldürmek için Tenebralılar tarafından yetiştirilen ve eğitilen savaş köpekleri. Peçe büyüleri onların izini kaybettirmez ve havalanan bir Hesperine'i havadan çekebilecek kadar yükseğe sıçrayabilirler. Sadece Hesperinlere güvenmeyen hayvanlar. Diğer köpeklerden daha uzun yaşarlar ve zehir ve hastalıklara karşı dayanıklıdır.

Işık Ayı: Hesperine'de pürüzsüz bir dokuya sahip beyaz görünen iki aydan birine verilen ad. Tanrıça Hespera'nın ışığıyla parlayan bir gözü olduğuna inanılır.

Lio: Deukalion'a bakınız

Orthros Aslanı: bkz **Apollon**

lithomagus: taşla yakınlığı olan bir büyücü. Mimari, tarımsal veya savaş amaçlı olarak taşı büyü ile manipüle edebilir.

Lustra büyü: Eski doğa büyüüne atıfta bulunan Tenebran adı. Eski zamanlarda Değişen Kraliçe tarafından uygulanmıştır. Tarikatlar bunu hiçbir zaman anlayamadı veya kontrol edemedi ve çoğu bilgi artık kayboldu.

Lysandros ya da Lyros: Lio'nun Deneme kardeşi ve Grace'in kuzeni, Mak'a yemin etti, Tenebra'dan çocukken kaçmış. Ayrıca Stand'da görev yapan bir gardiyan ve savaşçı.

Lyta: bkz: Hippolyta

Büyücü Kral: On altı yüz yıl önce hüküm sürmüş olan Tenebra Kralı Lucian, Hesperinler ve ölümlüler tarafından büyük bir hükümdar olarak kabul edilir. O ve eşi Değişen Kraliçe, Orthros Kraliçeleri ile orijinal Ekinoks Yemini'ni etmişlerdi. Bir ateş büyücüsü ve savaşçı olarak, Büyücü Emirleri insanların büyü veya silah kullanmak arasında seçim yapmasını zorunlu kılmadan önce hüküm sürdü.

Rüyaların büyücüsü: Büyücülüğe yakınlığı olan Hypnos büyücüsü.

Büyücü Tarikatları: Cordium'daki büyüsel ve dini otoriteler olup Tenebran tapınaklarına kutsal yasaları da dikte ederler. Büyücülerini eğitmek, yönetmek ve sapkınları cezalandırmaktan sorumludurlar.

Magelands: bkz **Cordium**

Mak: bkz **Telemakhos**

Marijani: Kwatzi Şehir Devletleri'nin en büyüğü, en zengini ve en güçlüsü olan bu ada, İmparatorluk tüccarları, korsanlar ve Hesperinler için önemli bir uğrak limanıdır. **Güneş Pazarı** ve **Ay Pazarı**'na bakın

Şehitlerin Geçidi: Umbral Dağları'ndan Orthros'a giden bilinen tek geçit.

Koleksiyoncu tarafından ele geçirilen bir kalp avcıları ordusu Tenebran elçiliğini burada pusuya düşürdüğünde, Lio onları zihin büyüsüyle yendi ve Cassia'yı kurtardı.

Menodora: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri.

Kitharos ve Dakarai'nin kızı. İnisiye bir müzisyen, beğenilen bir vokalist ve müzik aletleri ustası. Lio'nun soyundan gelen sadece iki Hesperin'den biri.

Takımadalar ve ölümlü anavatanının müziği konusunda ölümsüz bir uzman.

Merhamet: Hesperin kutsal ilkesi, ölü ya da ölmek üzere olan insanlarla ilgilenme pratiği.

Methu: bkz **Prometheus**

Göç Gecesi: Hesperinlerin yılda iki kez **göç** ettiği olay

uzun gün ışığından kaçınmak için yarımkürelere göç ederler. İlkbahar Ekinoksu'ndan sonraki gece kuzey yarımküredeki Orthros Boreou'yu boşaltır ve güney yarımküredeki Orthros Notou'ya göç ederler. Sonbahar Ekinoksu'ndan önceki gece, Orthros Notou'yu terk edip Orthros Boreou'ya geri dönerek tekrar yer değiştirirler.

zihin şifacısı: bkz. **theramancer**

zihin büyücüsü: bkz.

thelemancer

mind ward: Bir thelemancer tarafından kullanılan ve kişinin zihnini, düşüncelerini ele geçirmeye veya İradesini bastırmaya çalışan büyücülerden koruyan zihinsel savunma.

Monsoon: Kan Mahkemesi'ndeki tüm rakiplerini yenen altın kadrolu paralı asker. Huysuzluğuyla tanınır, her zaman yalnız dövüşür ve tehlikeli olduğu söylenir.

Ay saatleri: Hesperin saatine göre, Hesperinlerin kamusal faaliyetlerini sürdürdükleri geceye karşılık gelen saatler.

Ay Pazarı: İmparatoriçe'nin korsanlarının ganimetlerini sattığı Marijani adasındaki gizli pazar.

moskos: İlahi Dilde testis anlamına gelen Hesperin terimi.

Mweya: Kanatlı Sandıra tanrısı.

Namatsi: İmparatoriçe'nin Hesperine elçilerine bilgi sağlayan korsanlarından biri.

doğal evre: öbür dünyanın aksine canlıların var olduğu fiziksel dünya. Bkz. **ruh evresi**

Nephalea: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri.

O ve Grace'i Alkaios, Gifter'i Nike ile birlikte Hesperines errant olarak geçirdikleri yılların ardından yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

: yeni dönüşmüş bir Hesperine veya ölümsüz olmaya karar vermiş ve Hediyesini bekleyen bir kişi.

Nike: bkz. **Pherenike**

Nodora: bkz. **Menodora**

Kuzeybatı İmparatorluğu: İmparatoriçe'nin yetki alanının sınırlarında yer alan ve bazı insanların vatandaşlık almadan doğduğu uzak bölge.

Obruza: Cordium'un güney kıyısındaki büyük liman kenti.

Eski Ustalar: Tenebran ve Cordian kayıtlarında bilinen en eski büyücüler.

Efsanelerden ve günümüze ulaşan kadim metinlerden haklarında çok az şey bilinmektedir, ancak etkileri tarih boyunca yaşanan felaketler ve acılarla bağlantılıdır. Yaşamlarını uzatır ve temel yer değıştirme gibi kötü niyetli büyüler kullanarak güç biriktirirler. **Koleksiyoncu'yu** görün

Anthros Tarikatı: Diğer tüm Tarikatlar ve tapınaklar üzerinde nihai dini ve büyülu otoriteye sahip olan tanrı Anthros'a adanmış Büyücü Tarikatı.

Hesperinleri yok etmeye kararlıdır. Savaş büyücüler, ışık büyücüler ve gardiyanlar, tarım ve taş büyücüler gibi bu Tarikatta hizmet eder.

Düzen: Bin altı yüz yıl önce, Anthros Tarikatı'nın öne çıktığı ve doktrinlerini daha önce özgürce ibadet eden ve büyü yapan diğer tüm tarikatlara dayattığı tarihi olay.

Yeni emirler savaşçıların büyü yapmasını yasakladı ve tüm büyücülerin tapınaklara girmesini ve bekâr kalmasını gerektirdi. Savaş büyücüler ayrıca Hespera'ya tapan herkesi sapkın olarak damgaladı ve tapınaklarını yıktı. Emir, Son Savaş'a ve Büyük Tapınak Çağı'nın sona ermesine neden oldu.

Orthros: Kraliçeler tarafından yönetilen Hesperinlerin anavatanı. Büyücü Büyükler burayı hiçbir insanın hayatta kalamayacağı korkunç bir yer olarak tanımlıyor ama gerçekte burası bir barış, refah ve kültür ülkesi.

Yurtdışındaki Orthros: Herhangi bir zamanda Tenebra'kaçak olan Hesperin nüfusu. Kraliçelerin kendi bölgeleri dışındaki naibi olan Birinci Prens'in yetkisi altındadır.

Orthros Boreou: Kuzey yarımkürede, Tenebra'nın kuzeyinde yer alan ve Tenebra ile sınırı paylaşan Hesperin anavatanı.

Orthros Notou: İmparatorluğun güneydoğusunda denizin karşısında yer alan güney yarımküredeki Hesperin anavatanı.

Owia: şu anda İmparatorluk tahtını elinde tutan hanedan.

Perita: Cassia'nın Gündönümü Zirvesi için Orthros'a giderken ona eşlik eden ve tüm planlarına yardımcı olan hizmetçisi ve en yakın arkadaşı. Şimdi kocası Callen ile birlikte Tenebra'ya döndü.

Phaedros: Hespera'nın büyücüsü ve eski zamanların parlak bilgini. Büyük Tapınağı'nın Aithourian Çemberi tarafından yok edilmesinden kurtulan tek kişi. Ölümlülerden intikam aldıktan sonra, yaşlı bir ilk kan olma statüsünü kaybetti. Şimdi gece yarısı güneşinin altında ebedi sürgünde yaşıyor.

Pherenike: Lio'nun kuzeni, güç bakımından annesi Lyta'dan sonra ikinci sırada gelen bir gardiyan ve savaşçı, güç bakımından babası Argyros'tan sonra ikinci sırada gelen bir thelemancer. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Zafer Yıldızı olarak bilinir, amcası Apollon ve Deneme kardeşleri Rudhira ve Methu ile birlikte Blood Errant'lardan biridir. Hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'nun intikamını almak için doksan yılı aşkın bir süre boyunca yurt dışında tek başına kaldı.

Prens'in : Birinci Prens'in emrinde hizmet eden Hesperines errant kuvveti.

Prismos: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli erkek büyücü.

korsanlar: bkz. **İmparatoriçe'nin Korsanları**

Prometheus: Efsanevi Hesperine savaşçısı ve şehidi. Kanla doğmuş Cassandra ve İmparatorluk . Gece Yarısı Şampiyonu olarak bilinir ve yoldaşları Nike, Rudhira ve Apollon ile birlikte Blood Errant'ın bir üyesiydi. Lio'nun doğumundan önce Aithourian Çemberi tarafından yakalandı. Orthros hâlâ onun ölümünün yasını tutuyor.

Kraliçe Anneler: İmparatorluk içindeki her kardeş devletten, kendi halkları için gücü simgeleyen kutsal eserlere sahip olan anaerkiller. Her İmparatorluk hanedanı hüküm sürebilmek için onların kutsamalarını güvence altına almalıdır.

Kraliçeler: Orthros'un Hesperin hükümdarları. Bakınız **Alea, Soteira**

Kraliçelerin Kuryeleri: Orthros'a hizmet eden genç Hesperinler.

Selas genelinde yazışmaları ve paketleri teslim eden kuryeler.

Kraliçelerin koruması: Kraliçeler tarafından Orthros'un sınırlarına yayılan ve Hesperinleri insan tehditlerinden koruyan güçlü Sığınak koruması.

rhabdos: İlahi Dilde penis anlamına gelen Hesperin terimi.

rimelace: aşırı soğuk koşullar gerektiren çiçekli bitki. Büyü yardımıyla bile Tenebra'da yetiştirilmesi zordur, ancak Orthros'ta büyür. Don ateşinin bilinen tek tedavisi.

Ritüel: Hesperin kutsal ilkesi. Hesperinlerin kanlarını paylaştıkları bir tören, ancak daha geniş anlamda dini inançlarının tamamı.

Ritüel çemberi: Hesperinlerin Ritüel gerçekleştirmek için toplandıkları, genellikle zeminde kutsal sembollerle işaretlenmiş alan.

Ritüel İçki: Bir Hesperine tarafından diğerine şifa ya da beslenme amacıyla, yakınlık ya da aile bağı olmaksızın verilen içki.

Ritüel ilk kanları: Hesperinleri yaratan Ritüeli gerçekleştiren sekiz kan büyücüsü. Hespera'nın Büyük Tapınaklarının liderleri olarak Alea hariç hepsi Düzen sırasında şehit edilmiştir. Bkz: **Alea, Anastasios, Eidon**

Ritüel salonu: Hesperine evlerinde soyun Ritüel çemberinin bulunduğu merkezi oda.

Ritüel ebeveynleri: Yeni bir süt çocuğunun ilk Ritüeline katılan veya yetişkin olarak Hesperin olan bir ölümlüye Hediye veren Hesperinler. Sonsuza kadar akıl hocaları ve güvenilir rehberler olarak kalırlar. Tenebran tapınak ebeveynleri ile karşılaştırılabilir.

Ritüel kol: Değiştiren'in ailesine katılmak yerine kendi soyunu kuran Hesperin.

Gül Evi: Cassia'nın Tenebran elçiliğinin Gündönümü Zirvesi için Orthros'a yaptığı ziyaret sırasında kaldığı Selas rıhtımındaki konuk evi. Onun ve Lio'nun Koleksiyoncu ile savaştığı yer.

Kraliyet ilk kanları: Annassa'nın gücünü halkıyla paylaşmak için kendi soylarını kuracak olan Kraliçelerin çocukları.

Rudhira: bkz. **Ioustinianos**

Sığınak: Hesperine kutsal ilkesi, sığınak sunma uygulaması

İhtiyacı olan herkes. *Ya da* Hesperine, Sığınak büyüyle insanlardan gizlenen ve korunan düşman topraklarında bir sığınak.

Sığınak büyücüsü: Korunma ve ışık büyüüne nadir bir çift yakınlığı olan, aynı zamanda gizleyen güçlü korumalar yaratabilen bir büyücü. Orthros Kraliçesi Alea, Tarikatların Hespera'ya tapanlara uyguladığı zulümden sağ kurtulan bu yakınlığa sahip tek büyücüdür.

Sığınak Gülü: Hespera'nın Büyük Tapınaklarında ortaya çıkan bir çeşit beyaz gül. Son Savaş'ta hayatta kalan tek asma şimdi

Prences Konstantina'nın serasında yetişir ve Prences bu çiçeği Orthros boyunca çoğaltmıştır. Geleneksel olarak, Sığınak talep eden her kişiye karşılama olarak bu çiçeklerden biri verilir.

Sığınak koğuşu: Bir Sığınak büyücüsü tarafından yaratılan ve içindeki kişileri hem koruyabilen hem de saklayabilen **koğuş**. Güçlü Sığınak koğuşları, büyücünün büyüünün sınırları içinde kalmasını gerektirir. Büyücü orada ölürse, kurban ettiği kişi koğuşun gücünü artırır ve süresiz olarak devam etmesini sağlar.

Sandira Sarayı: Sandira Krallığı'nın başkenti ve kraliyet merkezi, dünyanın en kalabalık şehirlerinden biri. Muhteşem taş mimarisiyle tanınır. Paralı askerler, korunmaya ihtiyacı olan ticaret kervanlarıyla sözleşme yapmak için bu metropolde toplanır.

Sandira Kralı: Kartal şekil değiştirici ve Sandira Krallığı'nın hükümdarı, hiç hoşgörü göstermemesiyle tanınır. Güçlü bir el ile yönetir. hızla genişleyen halkının karşılaştığı zorluklar.

Sandira Krallığı: Kwatzi Şehir Devletleri ile İmparatorluğun iç kısımları arasındaki altın, fildişi ve bakır akışını kontrol eden güçlü kardeş devlet. Hayvan formları savaşçılar, soylular veya kraliyet hiyerarşisindeki statülerini belirten kalıtsal şekil değiştiriciler tarafından yönetilir.

Selas: Orthros Boreou'nun başkenti.

Shadowlands: Tenebra ve Cordium için imparatorluk terimi, bazen acıma veya küçümseme ile kullanılır.

Shadowlander: Tenebra veya Cordium'dan gelen bir kişi için kullanılan imparatorluk terimi

paylaşım: Hesperine'in romantik bir ilişki içinde olduğu, kanını ve yakınlığını paylaştığı insan veya ölümsüz.

şekil değiştiren: Ataları tarafından şekil değiştirme yeteneği ile kutsanmış Sandira soyundan gelen kişi. Sandira şekil değiştiricileri, klanlarının nesiller boyunca kutsal bir bağ geliştirdiği belirli bir hayvanın şekline bürünür.

Silklands: bkz **Vardara**

Gümüşdil: bkz **Argyros**

Kardeş devletler: İmparatorluk içinde kendi hükümdarları tarafından yönetilen ve hepsi de İmparatoriçe'ye bağlı olan bağımsız topraklar. İmparatoriçe onların en büyük kız kardeşi olarak görülür ve onlar da sembolik olarak onun klanının üyeleridir.

Kız Kardeşler Limanı: Orthros Notou'da bulunan ve İmparatorluk ile Orthros arasındaki deniz trafiğinin merkezi olan liman.

Skleros: Hypnos Tarikatı'nın Hesperines'te en çok ödül tamamlama rekorunu elinde tutan usta büyücü ve Hediye Toplayıcısı. Temel yer değiştirme konusunda uzman. Gündönümü Zirvesi sırasında Koleksiyoncu olarak bilinen Eski Usta'nın yıkıma neden olmasına yardım etti.

Uyku: bkz **Şafak Uykusu**

Teselli: Hesperine'in kutsal ilkesi, terk edilmiş çocukları kurtarma ve onlara hediye verme uygulaması.

Solia: Tenebra Prensesi, Kral Lucis'in meşru kızı ve oğlunun doğumundan önceki varisi. On yedi yaşındayken asi lordlar onu kaçırdı. Lucis fidiye vermeyi reddetti ve ardından gelen Hükümdarlar Kuşatması'nda tüm tanıkların ölmesini sağladı. Soylular ve halk hala onun yasını tutuyor.

Gündönümü Yemini: Orthros ve Tenebran soyluları arasında, Lio ve Cassia'nın Gündönümü Zirvesi sırasındaki çabaları sayesinde güvence altına alınan yeni antlaşma.

Gündönümü Zirvesi: Tenebra ve Orthros arasında, Tenebra'dan bir ölümlü elçiliğin Hesperine topraklarına ilk kez girdiği diplomatik müzakereler. Savaşı önlemek ve Cassia'nın onunla kalmasını mümkün kılmak amacıyla Lio tarafından önerilen benzeri görülmemiş bir olay.

Soteira: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olup yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Alea ile birlikte yönetmektedir. Aslen Alea ile birlikte Orthros'u kurmak için ayrılmadan önce İmparatorluk'ta şifa vermeye yatkın, güçlü bir ölümlü büyücüydü.

speires: Lyta'nın stajyerlere savaş sanatlarını öğrenmeye başladıklarında verdiği sembolik saç bağları. Vekilharçlar bunları Stand kıyafetlerinin bir parçası olarak takarlar.

ruh kapısı: ruh evresinde bir geçit açarak büyülü yolculuğa izin veren bir portal. İmparatorluk kâhinleri, İmparatorluk ve Orthros Notou boyunca düzenlenmiş ruh kapılarını korurlar.

ruh evresi: ataların yaşadığı, yaşayan ruhların ortaya çıktığı ve öbür dünyada geri döndükleri ruhani varoluş düzlemi. ruh **yürüyüşü:** **ruhun** içinde yürüeyebilen İmparatorluk büyücülerinin yeteneği konumlar arasında seyahat etmek için kullanabilirler. Ruh yürüyüşü yalnızca kendi atalarının topraklarında mümkündür ve diğer bölgelerde ruh kapılarını kullanmaları gerekir.

Starflake: Orthros'un ikliminde yetişen yaprak dökmeyen ağaç. Kışın verdiği meyvesi tatlıdır ve ekşi bir tadı vardır, sevilen bir Hesperine lezzetidir.

Adım atma: Hesperin'in doğuştan , çok az sihirsel çabayla bir yerden başka bir yere anında ışınlanma yeteneği.

Vekilharç: bkz. **Hippolyta'nın Ayakta**

Emzirmesi: Hesperine çocuğu.

Güneş Pazarı: Marijani'de harikalarıyla ünlü çarşı.

Telemakhos: Lio'nun kuzeni ve en iyi arkadaşı. Çarpık ayağı nedeniyle Tenebra'da çocukken ifşa edildi, Argyros ve Lyta tarafından kurtarıldı. Mesleği savaşçılık ve yakınlığı gardiyanlık olan Telemakhos, Stand'da hizmet vermektedir. O ve Majesteleri Lyros, yeni yemin etmişlerdir.

Solorum'daki Kyria Tapınağı: Solorum'un en etkili ve saygın tapınağı Tenebra'da kraliyet sarayının yakınında bulunan Kyria. Prisma, Cassia Tenebra'dayken onun bir dostu ve müttefikiydi.

Tenebra: Orthros'un güneyinde ve Cordium'un kuzeyinde insan krallığı. Bir kral tarafından yönetilen tarımsal, feodal toplum, aşağıdakiler nedeniyle istikrarsızlığa yatkın
Lordlar arasındaki çekişmeler. Hesperinlerin kökeninin olduğu ve şimdi zulüm gördükleri topraklar.

Tendesos: Sandira Sarayı'nın prensi, kralın kardeşi.

Thalia: Cassia'nın annesi, Kral Lucis'in cariyesi. Cassia'nın doğduğu gün Lucis'e suikast düzenlemeye çalışan mürted bir ateş büyücüsü tarafından öldürüldü.

thelemancer: başkalarının düşüncelerini manipüle etme ve iradelerini kontrol etme gücü veren thelemancy veya zihin büyüsüne yakınlığı olan bir büyücü.

Thenie: Athena'ya bakınız

theramancer: Akıl hastalıklarını tedavi etmek için büyü kullanabilen, theramancy veya zihin iyileştirme eğilimi olan kişi.

Diken: Rudhira'nın Blood Errant'lardan biri olarak taşıdığı ve şimdi Hücum'a liderlik ederken kullandığı iki elli kılıcı.

Timarete: Yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Lyros'un annesi. Hesperinlerin en büyük ressamlarından biri.

Tradewinds: Kwatzi Şehir Devletlerinin ana dilidir ve çok dilli İmparatorluk genelinde tüm ticareti yürütmek için kullanılır.

traversal: Tenebran ve Cordian büyücülerinin ısınlanma yeteneği; büyük bir büyü harcaması gerektirir ve genellikle ölümlü büyücüyü ciddi şekilde hasta bırakır.

Deneme çemberi: İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen Hesperinlerden oluşan yaş grubu. Ölümsüz yaşamlarının geri kalanı boyunca birbirlerini Deneme kardeşleri olarak görürler. Doğuştan veya kan bağı olmamasına rağmen, sonsuza dek güçlü sadakat ve dostluk bağlarını sürdürürler.

İnisiyasyon Denemesi veya Deneme: Bir ölümsüzün yetişkinliğe geçişini işaret eden Hesperin geçiş töreni.

Ukocha: Küllerin lideri, paralı askerler arasında hayranlık uyandıran bir kılıç ustası ve ateş büyücüsü.

Birlik: Hesperine kutsal ilkesi, herkes için empati ve şefkatle yaşama ilkesi.

Bakınız **Kan Birliği**

Vardara: şimdi en güçlü kardeş devletlerden biri, bir zamanlar tarih boyunca İmparatorluk ile savaşmış egemen bir ülke. Bu çatışma on altı yüz yıl önce İmparatoriçe ve bir kraliyet Silklends'ın Kassandra adında bir çocukları oldu. Onların birlikteliği Vardara'yı İmparatorluğa

Peçe **saatleri:** Hesperine saatine göre, Hesperine'lerin uyuduğu veya özel zamanlarını arkadaşlarına, ailelerine ve sevgililerine ayırdıkları güne karşılık gelen saatler.

Peçe büyü: Varlıklarını ve faaliyetlerini insanlardan veya diğer ölümsüzlerden gizleyen büyü gizlemeler yapmak için doğuştan gelen Hesperin yeteneği.

Örtülü kan mührü: Gizli yazışmaları güvence altına almak için Hesperine büyü.

Zafer Yıldızı: bkz. **Pherenike**

Diken Nöbeti: Hesperin Kış Gündönümü kutlamaları sırasında beş gece meditasyon. Her nöbet, Hesperinlerin kutsal görevlerini temsil eden Hespera'nın Gülü'nün bir dikenine adanmıştır. Bkz: **Armağan, Merhamet, Teselli, Birlik, İrade**

Vulgas veya kaba dil: Tenebra ve Cordium'da büyücü olmayan herkesin ortak dili.

warder: büyüleri veya fiziksel saldırıları engelleyen büyü korumalar yaratma gücü olan warding'e yakınlığı olan büyücü.

Waystar: Hesperine kalesi, Orthros'un Tenebra'dan sınırı geçenler için ilk sığınağı. Silah kullanan Hesperinler, Komne Denizi'nden Selas'a geçmeden önce silahlarını burada bırakmalıdır.

: özgür **irade**, irade gücü. *Ya da* Hesperine kutsal ilkesi, her bireyin seçim özgürlüğünün kutsallığını koruma ilkesi.

Xandra: Alexandra'ya bakın

Yasamin: Haima'nın mimari tarzını oluşturan İmparatorluk kökenli antik Hesperin.

youngblood: İnisiyasyon Denemesi'ni geçerek yakın zamanda reşit genç yetişkin Hesperine.

Zalele: İmparatorluk panteonunun yüce tanrıçası, tüm yaratılışın yaratıcısı ve besleyicisi olarak saygı gören güneş ve gökyüzü tanrısı. Günlük ölümlü işlerle uğraşamayacak kadar büyük ve güçlü olduğuna inanılır, bu işleri daha küçük tanrılara ve atalara bırakır.

Ziara: Güçlü rüzgar büyüsü ve Cordium'a yaptığı cesur yolculuklarla ünlü, İmparatoriçe'nin Korsanlarının en başarılılarından biri. Huru ve tamamı kadınlardan oluşan mürettebatıyla birlikte yelken açtığı *Wanted*'ın kaptanı.

Zoe ya da Zosime: Lio'nun küçük kız kardeşi, Apollon ve Komnena tarafından Solaced yedi yaşında bir Erifit çocuğu. Yeni ailesini seviyor ve kendisini Tenebra'dan kurtarmasındaki rolü nedeniyle kardeşini idol olarak görüyor. Bir ölümlü olarak aldığı duygusal yaralar henüz iyileşmemiştir.

OceanofPDF.com

PART TWO

BLOOD

UNION

BLOOD GRACE BOOK VI

Kadim bir büyü aşklarını nihai bir teste tabi tutacaktır.

Lio Cassia'yı müttefiklerinin topraklarına getirdiğinde, ölümlü aşk güvende olacaktı. Ancak isimsiz bir düşman onu İmparatorluk Sarayı'na kadar uzanan bir komplonun içine çekmiştir. İmparatoriçe Cassia'nın kanının peşindeyken, Lio diplomatlık yolunu bırakıp dişlerini gösterecek mi?

Cassia artık bir kaçak olsa da, iki kıtanın kaderini değiştirebilecek sırrı ortaya çıkarana kadar güvenli bir yere kaçamaz. Yolları, uzun zamandır unutulmuş büyü'nün onu Lio'dan sonsuza dek ayırmakla tehdit ettiği tehlikeli bir çöle çıkar. Sadece bir ölümlü olan Lio, hayatta kalmak için içindeki gizli gücü bulabilecek midir?

Kanlı Zarafet'te ateşli romantizm klasik fantastik dünya yapısıyla buluşuyor. Kader arkadaşları Lio ve Cassia'yı destansı aşk hikayeleri boyunca takip edin ve serinin HEA'sını garantileyin.

ÖN İZLEME

Bir ağaç kümesinin altındaki karanlığa vardılar ve Lio'nun gece görüşü küçük bir köyün kenarında olduklarını gösterdi.

"Bizi yaklaştırdım mı?" diye sordu.

Monsoon'un isteksiz cevabı "Evet," oldu. "Bu ."

Muson görünüşe göre karanlıkta yönünü bulabiliyordu, ama Cassia sinirli bir homurtuyla bir kayaya takıldı. Lio dirseğinin altından yakaladı ve diğer elini ağzına götürdü. Başparmağını bir tanesine batırdı.

dişiyile, kanının bir damlasından küçük bir büyü ışığı yarattı. Kadın teşekkürlerini mırıldandı.

Monsoon ofladı. "Tanrıçan seni güçlü bir büyücü yaptı, sonra da sonradan aklına gelmiş gibi hafif bir büyü mü ekledi?"

Lio, "Bir saldırganı bir ışık parlamasıyla kör , zihinsel savunmasını çökertmekten çok daha hızlıdır," dedi.

"Huh. Sanırım öyle. Yine de burna indirilen yumruklar kadar tatmin edici değil." "Bunu savaş büyücüleri için saklıyorum."

Monsoon güldü. Lio, paralı askerin bunun bir şaka olmadığını anladığını sanmıyordu.

Lio, Chrysanthos'a yumruğunu savurduğunda eklemlerine çarpan kemiklerin hissi hâlâ hatırlayabiliyordu. Bu, Cordialı ateş büyücüsünün kibirli yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi silmişti.

Lio, babasının neden sekiz yüzyılını Tenebra'da bir Hesperine kaçını olarak geçirdiğini ve halklarının ölümcül düşmanlarıyla savaştığını anlayabiliyordu.

Masumları korumak ve kendi öfkesini dindirmek. Lio şu anda birinin burnunu kırma ihtiyacı hissediyordu ve elinin altında vicdan azabıyla sakatlayabileceği hiçbir Cordialı savaş büyücüsü yoktu.

Cassia'yla birlikte Muson'u ağaçların altından evlerin çevrelediği açık bir alana doğru takip ederken dilini ısırды. Derli toplu yuvarlak evlerin çamurdan duvarları ve sazdan çatıları vardı ve Lio içeride uyuyan ölümlülerin huzurlu nefes alışlarını duyabiliyordu. Burası büyük ihtimalle güneşle birlikte kalkıp dinlenen çiftçilerden oluşan bir topluluktu.

Ancak görünüşte mütevazı bir köy için, onu koruyan kesinlikle büyük bir sihir vardı.

"Burada güvende olacağız," dedi Monsoon.

"Evet," diye onayladı Lio. "Bütün bu köy çeşitli yakınlıklara sahip güçlü korumalarla örtülü. Ne kadar ilginç."

Monsoon hiçbir açıklama yapmadı. Durakladı ve kendi büyüğü sanki o da köyün savunmasını kontrol ediyormuş gibi ağaçların ve toprağın üzerinde gezindi. Knight sızlandı ama bu sefer Cassia'nın arkasına saklanmadı.

Büyüler Muson'un onları çemberdeki en büyük eve doğru götürmesine engel olmadı. Kapıya ustaca oyulmuş ahşap semboller ve kadın figürleri asılmıştı. Lio taşıdıkları büyüğü tanımlayamasa da, büyük bir varlıkları vardı. Ataların gücü, diye düşündü.

Lio Cassia'ya, "Burası köyün reisinin evi olmalı," dedi. "Geri kalan sakinler büyük olasılıkla onun kız kardeşleri ve aileleri."

Kapıdan bir adım , Monsoon onlara döndü ve onu durdurmak için elini Lio'nun göğsüne koydu.

Adam Cassia'ya bir el salladı. "Buraya dönüş yolunu asla bulamayacaksın, yani bir tehdit değilsin."

Cassia, bir tehdit olarak hafife alınmaması gerektiğini protesto etmenin zamanı olmadığına karar vermiş olmalıydı.

Monsoon kartal bakışlarıyla Lio'yu sabitledi. "Ama istediğin zaman buraya geri dönebilirsin. Bu ayrıcalığı kötüye kullanmamamı bekliyorum."

Lio sakince adamın ölümcül bakışlarına baktı. "Sizi temin ederim ki sadece en saf niyetlere sahibim."

"Aşırı prensipleri olan bir Hesperine olduğun için seni kolayca bırakmamı bekleme." Monsoon göğsünü hafifçe itti. "Şu küçük kız düşün. Şimdi de onun saçının teline zarar verirsem bana ne yapacağını düşün."

Lio dişlerini gösterdi. "Bu benim saf niyetlerime ilham vermiyor." "O zaman anlıyorsun. Eğer insanların başına felaket getirirsen buluşmak, hatta onların daveti olmadan buraya tekrar ayak basmak üzere. niyetler saf olmaktan başka bir şey olmayacaktır. Ailene zarar verdiğim için bana ne yapardın? Ben sana yapacağım. Uykunda. Sonra da seni en az benim kadar güçlü olan bazı dostlarıma teslim eder ve onların seninle uğraşmasına izin veririm."

Kanatlarını bir çırpıtı, sonra kapıya yaklaştı.

Cassia, aurası kabararak elini Lio'nun elinin içine kaydırды. Hiçbir şey onu görevden alınmak kadar öfkelen diremezdi. Hiçbir şey onurunun sorgulanması kadar onu öfkelen diremezdi.

Muson, Cifwani'deki kapıdan sessizce seslendi. Lio kuşlar ve alevler hakkında bir şeyler anladığını düşündü. Şifreli kelimeler mi? İçeriden uykulu bedenlerin kıpırdanma sesleri geldi. Kapı açıldı ve ateşin ışığı geceye yayıldı.

"Monsoon!" diye bağırdı bir kız silueti. Lio onun Muson'un anılarından tanıdı. Kendini adamın kollarına attı.

Onu etrafında döndürdü. "Merhaba, *nyakimbi*."

Lio, Monsoon'un ona ne dediğini anlamamıştı, belki de bir sevgi ifadesi ya da akrabalık terimiydi. Açık olan şey, paralı askerin ona taptığıydı.

Yine de Lio, Chrysanthos'un genç yeğeninin üzerine titrediğini hatırladı. Bu onun katil bir savaş büyücüsü olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

Dikkatle dinleyen Lio, Monsoon ve kızın birbirlerine söylediklerinin çoğunu anlayabildi.

"Burada olduğuna inanamıyorum!" diye bağırdı gülerek.

Onu yere bıraktı ve kol uzunluğunda tuttu. "Mweya'nın Kanatları, şu haline bak, ne kadar güçlü ve güzelsin. Ben göz açıp kapayıncaya kadar büyümüşsün."

Monsoon'un anılarında olduğundan belki de beş yaş daha büyüktü. Dizleri ve dirsekleriyle hatırladığı kız şimdi yeni bir özgüvenle çiçek açmış, kaygısız ruhu her zamankinden daha parlaktı. Buruşuk başörtüsüne, eğri büğrü pamuklu elbisesine ve çıplak ayaklarına rağmen uyku kızı bir duruşu vardı.

"Buraya daha sık gelseydin bu kadar şaşırmazdın," diye azarladı gülümseyerek. "Buradayken beni uçuracağına söz vermelisin. Uzun zaman oldu."

"Tabii ki yapacağım."

"Geri döndüğüne çok sevindim. Arkadaşlarını bile getirmişsin!" "Onlar müşterilerim."

Monsoon'un net ayrımına rağmen, Lio ve Cassia'ya işaret etti. Yaklaştıkça merak kızı aurasını aydınlattı. "Monsoon, o-"

"Bir müşteri," diye tekrarladı.

Lio'nun üzerinde endişe vardı. İmparatorluğun herhangi bir vatandaşı Cassia'yı yetkililere edebilirdi. Bu tatlı kız bile. Ve eğer bunu yapmazsa, bir kaçağa, özellikle de bir Gölge Ülkesi vatandaşına yardım ettiği için korkunç sonuçlarla karşılaşabilirdi.

Ama kız onlara tekrar seslendi ve Çifvani aksanlı Divine dilinde hoş geldiniz dedi. Sıcak, ateşle aydınlatılmış evine girdiklerinde, kız etkilenmemiş görünüyordu.

Ta ki Cassia'ya iyice bakana kadar. Gözleri genişledi.

Lio Cassia'yı daha sıkı tuttu, Cassia'nın bedeni Cassia'nın bedenine gergin bir şekilde yaslanmıştı. Buraya gelmemeliydiler.

Sonra kızın yüzü . "Sen-" Monsoon parmağını dudaklarına götürdü.

26 Ekim 2022'de geliyor!

Şimdi ön sipariş verin:

vroth.co/bloodunion2

OceanofPDF.com

BLOOD DREAM

A BLOOD GRACE STORY

Kabus sona erdi, ama hayallerini gerçekleştirebilecekler mi?

Cassia sonunda Lio'yla kalmakta özgürdür. Orthros'ta güvendedir ve insan politikalarıyla işi bitmiştir, onunla ve ölümsüz ailesiyle kutlama yapmaya hazırdır. Ama yine de yeni evinde kendini huzursuz hissediyor.

Lio, birlikte başlayacakları hayatın Cassia'nın hayal ettiği gibi olmasını ister. Ama bir şeylerin ters gittiğini ve Cassia'nın bunu saklamaya çalıştığını anlayabiliyor. Artık onları ayrı tutacak hiçbir şey yok. Peki neden uzaklaşıyor?

Birlikte olabilmek için büyücüleri, savaş büyücülerini ve zorba kralı yendiler. Sonsuza dek mutlu olmalarını tehdit eden kişisel hayaletlere karşı kazanabilecekler mi?

Bu dokunaklı ve ateşli Blood Grace bonus , Blood Sanctuary Bölüm İki'deki olaylardan sonra geçiyor.

[Haber bültenime kaydolduğunuzda Blood Grace 4.5'i ücretsiz
alinvroth.co/blooddream](http://alinvroth.co/blooddream)

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bu KİTAP muhteşem arkadaşım Dani Morrison olmasaydı mümkün olmazdı. Bir fantezi olarak yeteneğinizle *Union*'ı okuduğunuz için teşekkür ederim romantik yazar, birçok kültürün tarihine ve inançlarına olan tutkunuz ve Siyah bir yaratıcı olarak kişisel deneyiminiz. Geri bildirimleriniz Hem hikâye sanatı hem de kelime inşamda saygıyı nasıl uygulayacağım konusunda çok değerliydi.

Tiara Hendricks'e de bir İngilizce uzmanı olarak bilginiz ve bir Siyah edebiyatı okuru olarak içgörülerinizle orijinal taslağı okuduğu için teşekkür ederim.

MJ Faraldo'ya, LGBT+ karakterlerim hakkındaki görüşlerini paylaşması da dahil olmak üzere birçok yönden gerçek bir arkadaş olduğu için teşekkür ederim. Biseksüel bir yazar olarak bakış açısı. Hem Rudhira'ya hem de annesine sahip olan tek hayran sensin, ha!

FaRo Yazarlar grubundaki tüm muhteşem, yetenekli, BIPOC ve LGBT+ yaratıcılara topluluğumuzda oldukları ve ışığınızı parlattıkları için minnettarım. Sizden her gün çok şey öğreniyorum. Bana sunduğunuz fırsatlar için minnettarım. yaratıcı yolculuklarımızı paylaşıırken dinlememizi ve empatimizi derinleştirmemizi sağlar.

Harriet'e, topluluğumuzda pek çok harika dostluğun ve projenin temelini attığın için teşekkür ederim. Colleen, Elsie, Steph, Lisette ve Erin, yazma maceramda akıl sağlığımı korumama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim Bu gülünç derecede büyük kitaplar. Her zaman beni kıyametten nasıl çekip çıkaracağını biliyorsun. spiraller çizin ve beni güldürün. Hepiniz için bir tepede öleceğim (tercihen kabarık bir palto içinde ve son yemeğimde taco yedikten sonra silah olarak bir kaktüs kullanarak).

Ayrıca bu kitabın ön güzel sanat eseri için Patcas'a teşekkür etmeliyim! Bunu her seferinde söylüyorum ama bu benim yeni favorim.

Brittany Cicirello'ya editörüm ve araştırma elçim olduğu için çok teşekkür ederim. Bu kitap için araştırma yapmak çok büyük bir girişimdi ve bunu asla tek başıma yapamazdım. Tüm o yasal araştırmaların arasında sömürge öncesi Shona moda trendlerini araştırmayı eğlenceli bulduğun için sana minnettarım. günlük işinizden belgeler.

Kai, kayıtlara geçmesi için resmi olarak belirtmek isterim ki, önce sen vardın ve aksini söyleyen herkesle savaşıcağım. "Sizin" yazarlarınız olan hepimize gösterdiğiniz inanılmaz sadakat ve cömertlik için teşekkür ederim.

Ve son olarak, Ko-Fi bağışçılara ve muhteşem okuyucu ekibim Orthros Elçilerine yürekten teşekkürler!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

YAZAR HAKKINDA

VELA ROTH, kadın odaklı fantastik kitaplar ve klasik destanlarla büyüdü, ardından aşk romanlarına yöneldi. Fantazyanın zengin dünyalarını romantizmin tutkusuyla harmanlayan öyküler yazmaya koyuldu.

Akademide kariyer yaptı, web tasarımcısı ve kitap formatçısı olarak çalıştı ve ağır hastalıkları olan sevdiklerine tam zamanlı bakıcı olarak evde kaldı. Kendi kederini ve travmasını yazarak, şimdi dünyanın dört bir yanındaki okuyuculara teselli sunan Blood Grace serisini yarattı.

Güneybatı Amerika Birleşik Devletleri'nde güneş enerjisiyle çalışan bir yazar evinde yaşıyor, dağlarda ilham buluyor ve çölde gül yetiştiriyor. Kedigillerden tanıdığı, bir dişi eksik ve kocaman bir kalbi olan Milly adında bir kurtarma kedisi.

Vela okuyucularından haber almayı seviyor ve onu velaroth.com adresinde ziyaret etmenizi umuyor.

OceanofPDF.com

*Cadılar meclisi için.
Bunun tek başıma yazdığım ilk kitap olacağını düşünmüştüm.
Onun yerine, seninle birlikte yazdığım ilk kitaptı.
Yazar ailem olduğunuz için teşekkür ederim.*

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2022 Vela Roth

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz; ancak eleştirmenler bir eleştiride kısa pasajlar alıntılatabilir. Daha fazla bilgi için iletişime geçin: velaroth@fivethorns.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN 978-1-957040-12-7 (Ebook)

ISBN 978-1-957040-16-5 (Ciltless)

ISBN 978-1-957040-17-2 (Ciltli)

Editör: Brittany Cicirello, Suncroft Editing Kapak

resmi: Patcas Illustration

www.instagram.com/patcas_illustration Kitap

tasarımı: Vela Roth

Inkarnate inkarnate.com kullanılarak Vela Roth tarafından hazırlanan haritalar

Five Thorns Press tarafından yayınlandı

www.fivethorns.com

www.velaroth.com adresini ziyaret edin

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

